

چاپی دوووم

❖ خوا به یه کُرتن له به دیهینه رایه تی و ❖
یه و مر دگار یتتی دا

[illegible]

ئیمان و عهقیده ی ئیسلامی له بهر پۆشنای قورئان و سوننهت دا

13 تا 26

به رگی دووهم

خوا به یه ککرتن (التوحید)
له به دیهنه رایه تی و پهروه ردگاریتی دا

مِنْهُ (مِنْ لِيْلَةٍ) مِثْرُ مَا قَدْ خَلَصَ وَ

بزرگوار و عزیز دوست کاتب کاظم ، خدا ہم کو ہر لمحہ محفوظ رکھے آمین

نجاتی مسیحا کا بیان

وہ ملک ایران سے ایک سال کا عرصہ کاغذ چاہے

بڑا کھڑوہ  تپہ گانے بہنہ سی نہ

$\sim N^2 \ln N$

١٤٧٠ هـ، ١١

C.. 6 / 0 / 19

فهم



چہ کھروئے نہت و دی کتبہ کافہ بہ نوبہ گوئی

فلان و حسن و سر ریاض و پروگار و نو .

وہ نہ تیر و ہوسلم و نو . نہ چہ کھروئے

فلان و نو . نہ چہ کھروئے

حسن و نو . نہ چہ کھروئے

حسن و نو . نہ چہ کھروئے

حسن و نو . نہ چہ کھروئے

حسن و نو . نہ چہ کھروئے

عہد بابہ

ماڤى لى چاپدانەۋەى پارىژراۋە بۆ
نوسىنگەى تەفسىر

ناۋى كىتەپ: ئى مان و عەق ىدەى ئى سلامى لى بىر رۆ شىنايى
قورئان و سوننەتدا - بىر گى دوۋەم
نو: سەر: عەلى بابىر
بلاۋكرد: نەۋەى: نوسىنگەى تەفسىر/ ھەۋلىر
خ: ە ت: نەۋزاد كۆيى
بەرگ: أمىن مخلص
نۆرە و سالى چاپ: يەكەم 1427 ك - 2006ز
ت: سىراژ: 3000 دانە

لى كىتەپخانەى گىشتى ھەۋلىر ژمارەى سپاردنى (.....) ى سالى 2006 دراۋەتى

تەفسىر
بۆ بلاۋكردنەۋە و راگەياندىن
ھەۋلىر - شەقامى دادگا - ژىر ئوتىلى شىرىن پالاص
ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸
مۇبايل: ۲۲ ۵۱ ۶۰ ۴۶۰ - ۰۷۵۰ ۱۳۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۷۰
tafseeroffice@yahoo.com
tafseeroffice@maktoob.com
altafseer@hotmail.com

(7)

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَأَتَّخِذُكُمْ مِنْ دُونِهِ
أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى
وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا
كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ ﴾ (الرعد: 16).

AliBapir/علی بابیر

دکتر یانندی مهکتی ماموستا علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

دکتر یانندی مهکتی ماموستا علی بابیر

علی بابیر/AliBapir

دکتر یانندی مهکتی ماموستا علی بابیر

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

دکتر یانندی مهکتی ماموستا علی بابیر

پیشه‌کی

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله محمد وآله المهتدين بهذا
خوینده‌ری به‌ریز:

هه‌رچه‌نده به‌تاکه به‌دیهینه‌ر (خالق) و ته‌نها په‌روه‌ردگار (رب) زانینی
خوا (سبحانه و تعالی) شتیکی خواړسک (فطري) هو له‌گه‌ل سروشتی
مرؤفدا تیکه‌ه‌ل‌شیراوه، وهک تاییه‌تی (172) ی سوره‌تی (الاعراف)
تاماژه‌ی پی‌ده‌کات ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ .

واته: وه یادبک‌وه کاتی‌ک په‌روه‌ردگار—اره له‌ پش‌تی تاده‌میزاداندا
وه‌چه‌کانی وهرگرت و له‌سه‌ر خوینی کردنه شایه‌دو فهرمووی: تاییا من
په‌روه‌ردگارتان نیم؟! گوتیان با شایه‌دیماندا، بویه‌ش هو به‌لینه‌مان
لی‌وه‌رگرتن تاکو رؤزی دواپی نه‌لین: نیمه‌ کاتی خو‌ی له‌مه‌ بی‌تاگا
بووین.

به‌لام له‌گه‌ل ته‌وه‌ش دا هه‌ر له‌ به‌ره‌به‌یانی می‌ژووی مرؤفایه‌تی یه‌وه
ته‌و بابه‌ته جی‌گای باس و خواس و مشتومری ژور بووه، به‌ تاییه‌ت له
نیوان پی‌غه‌مبه‌رانی خوا ﷺ. له‌ لایه‌ک و طاغوت‌ه‌کانی وهک نه‌مروودو
فیرعه‌ون له‌ لایه‌کی دیکه‌وه.

جا ئايا ھۆكاری پەيدا بوونی ئەو دیاردەیه چیە؟!
 من پیم وایە ھۆكاری سەر ھەڵدانی دیاردەیی بێ پروایی (الحاد) ئە نیو
 بەشەردا وێرای خوارسك بونی خواناسیی و دانھێنان بە بەد یەھنە رایەتی و
 یەرۆردگارێتی خوادا، دوو شتە:-

(1) به نسبت طاغوتیه که خوا یاخیه — آنده که روی فیلبازی و زورزانییه و نکولییان کرده که نه سلی بونی خوا (جل و علا) واته: که به دیهینه رایه تی، یان که پهره رد گاریتی خوا واته: به سهر راگیشتن و سهر په رش تیاریتی و مشهور خوریه تی بو کائینات، چونکه نه و خو به زلگرو که خوبایی بووانه که لکه لای پهره رد گاریه تی و په رستراویتی (الربوبیه و الاکوهیه) یان که لکه دابووه، نه و تا نه مروود که وه لای (ابراهیم) — علیه السلام — که ویستوویه تی مه سه لای مهرگ و ژیان یان ژیاندن و مراندن (الاحیاء و الاماتة) بکاته به لکه ی ئیسیپاتی پهره رد گاریه تی خوا ﴿إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ (البقرة: 258)، گوته ویه تی: ﴿قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ﴾ من ده ژینم و ده مرینم!

دیسان فیرعهون به دارو ده سته ی و ته گبیر که رانی ده و روبه ری ده لئی: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾ (القصص 38)،
ته ی قسه رویشتون، من جگه له خوُم په رشتراو یکی دیکه بو ئیوه شک
نابهم.

ننجا دیاره کاتیکیش زه مینه خوش دهی و ری تهخت و ئاچوغ دهی
له بهردهم ئه و خو به زلگرو خو لی بایی بووانده له عنه تی خویان
لی بی که ئیددعای پهره ورد گاریه تی و پهرستراویتی بکه نه به سهر خه لکیدا
که فیکره ی بی پروایی جیگای ئیمان و خوا به یه کزانینی گرتبیتته وه
خه لکه که دوو چاری بۆشایی فیکری و رووخی (الفراغ الفکری والروحي)
بووبن.

ئه و کاته ئه و طاغوتانه ئه گهر به زمانی قسه (مقال) یش نه ئین
به زمانی کرده وه حال ده ئین: جا خه لکینه! مادام هیچ پهره وردگارو
پهرستراوتان نه بن ئه وه ئیمه پهره وردگار و پهرستراوتانین!

(2) به لām به نسبت خه لکی گشتی یه وه به پیچه وانهی
طاغوتته کانه وه هۆکاری بنه رته تی به ره و بی پروایی و دوور له خوایی
(الحاد) چونیان بریتیه له نه زانیی (جهل) به رانه بر به خوا تبارک
وتعالی، به لگه ش له و باره وه زۆرن، بۆ نمونه:

خه لکی رۆژتاوا به گشتی و چینی خویندوار به تایبته کاتیک شه پۆل و
ته وژمی بی پروایی به رانه بر به ئاین و زهنده وه دوور له خوایی له
نیویاندا پهره ی ستاندو به هیژ بوو که چینی ئه کلیرۆس و پیاوانی کلێسا
ئه و به رنامه (شریعة) یه ی عیسا (علیه السلام) هیتابووی گۆریان و
ده ستکاری یان کردو پرپیان کرد له ئه فسانه و شتی پرپوچی و که
له گه ل هیچ عه قلیکی سه لیمدا ناگوئجی و ئیستاش له گه ل بی هه ردوو
کتیبی په یمانی کۆن (العهد القديم) و په یمانی نوی (العهد الجديد) به
تایبته یه که میان شتی هینده سه یرو سه مه ره و له گه ل عه قل و مه نتیقدا

نه گونجاویان له باره ی خوی به رزو بی وینه وه (عزوجل) تیدایه که یه کجار دوورن له پایه ی به رزی خوا (سبحانه و تعالی) و کاتیک مرؤف ئه و شتانه ی ئه و دوو کتیبه دا ده که ویتته به رچاو که نه صرانیه کان به کتیبی پیروژ (الکتاب المقدس) یان ناو ده بن و له سهر بناغه ی وان و له بهر رۆشنا یاندا به حیساب برّوا به خوا دینن و ده ییه رستن، تیده گات که بوچی دیارده و ته وژمی بی دینایه تی و وازه ینان له نه صرانیه ت رۆژ به رۆژ له نیو خه لک و جه ماوه ری ولاتانی رۆژئاوا دا په رده ده ستیئی به تایبه ت له نیو چینی خویندوارو رۆشن بیریاندا!

ئنجانه گهر ئیمه ناتوانین له ریگای خستنه رووی راست و دروستی فیکره و عه قیده ی خواناسیی و برّوا هینان به به ده یه یه نـه رایه تی و په روه رد گاریتی خوا (عزوجل)، ری بگرین له طاغوته خو به زلگرو له خو بایی یه کان که لافی په روه رد گاریتی و به سهر خه لک دا لیده ده ن، چونکه کیشه ی ئه وان ئه وه یه که جه زیان له خو فهر زکردن و خو سه پاندنه و ده یانه وئ به هو ی جی لیـژکردن به عه قیده ی خواناسیی و خوا به یه کگرتنه وه زه مینه ی خو له خه لک کردنه په روه ردگار و په رستراویان بو هه موار بیت، به لام بیگومان ده توانین به شیویه کی راست و ره و خستنه رووی فیکره ی خواناسیی و خوا به یه کگرتنه وه به رچاوی ئه و خه لکه رۆشن بکه ینه وه که له سۆنگه ی نه زانیی و نه شاره زاییه وه ئه و عه قیده و فیکره راست و خوا رسکه ی له پیش چاو بیتراره و ملی به دهشت و بیابان و هه لته و هه لدیری بی دینایه تییه وه ناوه.

جا خویننه ری به ریژ

ئەم کتیبە ویرای ئامانجە بنەرەتییە کە ی که بریتییە له :
 هاوکاریکردن و یارمەتیدانی ئەو مسوڵمان و بروادارانە ی دەیانەوی
 ئیمان و عه قیده ی خواناسیی و خوا به یه کـگـرتن (توحید) له دل و
 دەروونیان دا به هیزو پیژتر وه قایم وقولترو ریشه دارتر بـ و (ابراهیم)
 - علیه السلام □ گوتەنی: ﴿بَلَىٰ وَلَٰكِنَّ لِّیَطْمَنَنَّ قَلْبِی﴾ (البقرة: 260)،
 واتە: (با ئیمانم هه یه ، به لām تا کو دئم باشت ئارام بگرێ) ئەو مه به سته ش
 که پیش تۆزیک ئاماژەم پێدا ئامانجیکی دیکه یه تی و هیواداریشم و له
 خوای به خشهر (الوهاب) یش داواکارم که هه ردوو ئامانجە کە ی به
 چاکترین شیوه پێشکی و بینیتە دی و، هەم عه قیده ی خواناسیی و خوا به
 یه کـگـرتن له عه قل و هۆش و دل و دەروونی مسوڵماناندا واتە ئەو خوشک و
 برا مسوڵمانانە ی که ئەم کتیبـه ده خویننه وه ئیی به هه ره مه ند ده بن،
 رۆشنتر و به هیزو پیژتر بکات و هەم که سـاـنـیـکـیش که له سۆنگه ی
 نه شاره زایی و بـ ئاگاییه وه له باره ی ئەسلی عه قیده و فیکره ی خواناسییه وه
 به شیوه شه رعیه ره راست و دروسته کە ی خۆی دووچارای حاله تی دوور له
 خوایی (الحاد) یان لایه نی که م، گومان و دوودلی و له ره له ر (تذبذب)
 بوونه ، ئیی به هه ره مه ند بن و تیشکی راست خواناسین و دروست ئیمان
 هینان ته مومثری به هه له بو خوا (تبارک وتعالی) روانین و پـ ئاشنا
 نه بوونی رابمائی و سه ره نجام بناغه یه کی قایم و پته وی ئیمان به خوا

هيټانيان بؤ بره‌خسي، تاكو بتوانن ديواري ئيمان و عقيده‌يه كي راست و دينداري به كي پاك و پوختي له سهر بنيات بنين و هه‌لچنن.
خوای به به‌زه‌يي و به‌خشه‌ريش گـفـت و به‌لينيكي پته‌و و جه‌خت له سهر كراوي به هه‌ركه‌سيك داوه كه به دلينيكي پاكو نيازيني چاكه‌وه‌وه به‌ره‌و لاي بچي هه‌نگاو بني نائوميدي نه‌كات و ده‌ستي بگري و رينمايي بكات.

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾

(العنكبوت 69).

كه‌واته: له ئيمه‌ي مروژ هه‌ول و هه‌ره‌كه‌ت و له خوای به‌رزو مه‌زن و به به‌زه‌يبش، به پيره‌وه هاتن و ري نيشاندان و ده‌ست گرتن و سه‌رخستن و به‌ره‌كه‌ت.

1 / رجب / 1427

27 / حوزه‌يران / 2006

هه‌وليير

AliBapir

رێگه‌ياندي مه‌که‌تي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2



www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابير / AliBapir

رێگه‌ياندي مه‌که‌تي ماموستا علي بابير

YouTube

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

له نێزه قه‌مه‌له‌نه‌هه‌كێ له‌كه‌هلانی
Safiyat on social media
نێن مه‌كه‌ عير موانع النيامل الدوله‌كي

رێگه‌ياندي مه‌که‌تي ماموستا علي بابير

رئ خوش کردن

خوینهری به‌رئیز:

ئه‌گهر له یادت بئ له پیشه‌کی و رئ خوشکردنی گشتی ئه‌م زنجیره دهرسه‌دا که له به‌رگی یه‌که‌مدا هاتوه گوتومانه:

به‌شی دووهمی ئه‌م زنجیره دهرسه (خوا به یه‌ک گرتن) "التوحید" و هاوبه‌ش بۆ خوا په‌یدا کردن الش‌رک) سه‌رجه‌م له بیست و چوار دهرس پی‌که‌هاتوه.

جا ش‌ایانی باسه که ئه‌م به‌رگی دووهمه: (خوا به یه‌کگرتن له به‌دییه‌نهرایه‌تی و په‌روه‌دگاریتیدا) چوارده (14) دهرسی یه‌که‌می ئه‌و بیست و چوار دهرسه‌ی گرتونه‌خۆ وه ده (10) دهرسه‌که‌ی دیکه‌ش ته‌رخان کراون بۆ تو‌یژینه‌وه له باره‌ی ناو و سی‌یفه‌ته‌کان (الأسماء والصفات)ی خ‌وای به‌رزو بئ‌وینه و خوا به یه‌کگرتن له په‌رستراویتی (توحید الله فی الألوهیة)دا، که به‌رگی سی‌یه‌میان بۆ ته‌رخان کراوه □ خوا پشتیوان بئ‌.

جا ئه‌و چوارده دهرسه‌ی که ئه‌م به‌رگی دووهمه گرتونه‌ی خ‌وی باس و باب‌ه‌ته‌کانیان به‌م جو‌ره‌ی خواره‌وه‌ن، له پی‌نج به‌ندان دا:

بهندی یه کهم / سه رهتا له پینج دهرسی یه کهم (1 تا 5) دا له ژیر باسی (ریگا و چۆنیتهی زانین و ناسین) دا، له بابهی گرنکی فیکری و فلهسه فییمان کۆلیوتهوه که به زاراوهی هاوچهرخ تیوری زانست (نظرية المعرفة) یان (ئەبستمۆلۆژیا) ی پێ ده لێن و نیوه رۆکه کهی بریتیه له لیکۆلینهوه و باس و خواس دهربارهی ئه و ریبازو شیوازو چۆنیه تیایانهی که مرۆف ده توانی لیبانهوه بگاته زانیاری و زانست و پهی بردن به شتان (الأشیاء).

شایانی باسیشه له و پینج (5) دهرسهش دهرسی یه کهم و دووهمان تهرخان کردوون بۆ قسه کردن له سه ر تیوری زانست له روانگهی غهیری ئیسلامه وه هه ر له فلهسه فهی یۆنانیه کانه وه هه تا فلهیله سووفه رۆژئاواییه کانی سه ده ده کانی نیوه راست و چاخه کانی دوا ییش به تایبهت چاخێ رینسانس.

پاشان سی دهرسی سی یه م و چواره م و پینجه میشمان تهرخان کردوون بۆ روونکردنه وهی هه لۆیستی ئیسلام و زانیانی ئیسلام له باره ی چۆنیتهی و ریبازی وه ده ست هیانی زانیاری و زانسته وه .

بهندی دووهم / ئنجا له دهرسی شه شه مدا له ژیر سه رباسی (خوا به یه کگرتن بناغه ی به ندایه تی و بی بروایی و هاو بهش بۆ خودا دانان (الألحاد والشرک) یش گه و ره ترین تاوان و پووچترین ئەفسانه (تیشکمان خستۆته سه ر مه سه له ی خوا به یه کگرتن و هاو بهش بۆ خوا دانان (التوحید و الشرک) و روونمان کردۆته وه که خوا به

یه کگرتن له ههر سیك بواری به دیهینه رایه تی و پهروهر دگاریتی و په رستراویتی (الخالقیة و الربوبية والألوهیة) دا گه وره ترین و دره وشاوه ترین راستییو هاوبهش بو خوا دانانیش له ههر سیك بواره کاندای پووچترین ئه فسانه و زلترین تاوانه.

به ندی سییه م/ ئنجا له پینج ده رسی حوته م و هه شته م و نویه م و ده یه م و یازده یه م دا، له ژیر ناوونیشانی: (عه قل و زانیاری و فیطره ت گه وره ترین شایه دی به دیهینه رایه تی و پهروهر دگاریتی خوان) دا ئه و راستیییه مان خستوته روو که ههر کام له عه قل و زانیاری و فیطره ت، به لگه و شایه دن بو ئیسیپاتی به دیهینه رایه تی و پهروهر دیگاریتی خوی به رزو بی هاوتا (تبارک و تعالی) واته ههر که سیك به و وێژدانه وه گوئ رادیروئ بو ههر کام له عه قلی سه لیم و زانیاری راسته قینه و فیطره ت و سروشتی ساغ، خوی ناچار ده بینئ که دان بنئ به به دیهینه رایتی و پهروهر دیگاریتی خوی به رزو مه زن دا.

به ندی چواره م/ پاشان له سی ده رسی کو تاییدا که ده رسه کانی دوا زده و سی زده و چواره دن، له ژیر سه رباسی (قورئان به رزترین شیوازی سه لماندنئ به دیهینه رایه تی و پهروهر دگاریتی خوی تیدایه) دا، خستوو مانه ته روو که چون چوئی قورئانی به رزو به هیزو پیژ، راستیی به دیهینه رو پهروهر دگارو خاوه ن بوونی خوا (سبحانه و تعالی) بو بونه وه رو کائینات روون ده کات و ده سه لیمئ به شیوازیك

که ده‌توانی گه‌وره‌ترین مولیدو زه‌ندیق له چال و زه‌لکاوی کوفرو ئیلحاد ده‌رینی.

به‌ندی پینجه‌م / وه له کۆتاییدا له‌ژێر ناوی (چوار کورته باسی گرنه‌گ)دا (تا) چوار راستی گه‌وره‌مان له باره‌ی به‌دییه‌نه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتی خوی بی وینه‌و هاوه‌ل (جل شانه‌) باس کردون و کۆتاییمان به‌ باسی (به‌دییه‌نه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتی خوا) هیئاوه‌.

ئیدی ئیوه‌و باس و بابته‌کانی ئەم به‌رگی دووهمی کتیی (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامیی له‌به‌ر رۆشنایی قورئان و سونه‌تدا) له دوو تویی چوارده‌ دهرس و چوار کورته‌ باسدا و سه‌هرجه‌م ئه‌و دهرس و کورته‌ باسانه‌ش له پینچ به‌ندی سه‌ره‌کی‌دا.

(1) ئه‌و چوار کورته‌ باسه‌ هی کتیی (مسولمانی کامل) □ به‌شی یه‌که‌م-ن که به‌ چاکم زانی له جیاتی چاپکردنه‌وه‌ی دوو باره‌ سه‌هرجه‌م باس و بابته‌کانی به‌ تۆزێک ده‌ستکاری و گۆراڤ کاری یه‌وه‌ بکه‌ مه‌ گه‌ل ئەم کتیی به‌ی (نیه‌مان و عه‌قیده‌ی ئیسلامیی...) ، دیاره‌ هه‌ر باس و بابته‌ ده‌خه‌ینه‌ ذیو باس و بابته‌کانی به‌رگی‌که‌وه‌ له به‌رگه‌کانی ئەم کتیی به‌، که له‌گه‌ڵیان بگونیڤ و له شوینی خۆشی دا ئاماژه‌یان بۆ ده‌کین .

(19)

ده‌رسی یه‌که‌م و دووهم:

رپی‌گا و چونی‌ه‌تی زانی‌ن و ناسین له‌ روان‌گه‌ی عه‌دیری نی‌سلام و مسو‌لمانانه‌وه

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

QR codes for website and social media

AliBapir

Facebook

Instagram

YouTube

WhatsApp

Telegram

QR codes for social media

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد الأنبياء والمرسلين
محمد وآله المهتدين بهديه المبين الى يوم الدين.

به‌رێزان: بۆیه به‌ر له‌وه‌ی به‌چینه‌ سه‌ر ئه‌سلی مه‌به‌ست که بریتیه له
قسه‌کردن و باسکردن ده‌باره‌ی به‌دیه‌نه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتی خوا
(عزوجل)، به‌ پێویستم زانی که وه‌ک رێ خوش کردنیك بۆ چوونه نیو
ئه‌و باسه‌ گ‌رنگ و پر بایه‌خه‌ باسی مه‌سه‌له‌ی (رێبازو چۆنیه‌تی وه‌ده‌ست
هیئانی زانیاری و زانست) (١) بکه‌ین، چونکه هه‌رچه‌نده ئه‌و مه‌سه‌له‌یه،
باسیکی عیلمی و فه‌لسه‌فی تا ئه‌ندازه‌یه‌ک وشکه، به‌لام وه‌ک له
باسه‌کانی دوایدا ده‌بینین زۆر پێویستیمان پێی هه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که
خوای په‌روه‌ردگار ته‌نها له‌ رێگای زانیاری و زانست (العلم والمعرفة) وه‌
ده‌ناسری، که‌واته تا نه‌زانین ئه‌و (علم ومعرفة)ی که خوای پێی ده‌ناسین
(جل جلاله) له‌ بواری په‌روه‌ردگاریتی و ناو و سیفات و ته‌نیا په‌رستراویتییدا
چی یه‌و چۆن وه‌ده‌ست دی و تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک جیگای متمان‌ه‌و باوه‌ره؟ تا

(1) بۆ نووسینی ئه‌م باب‌ه‌ته سوودیکی زۆرم له : (نظرية المعرفة بين القرآن والسنة) ی د.
راجع عبدالحميد الكردي و (مصادر المعرفة في الفكر الديني و الفلسفي دراسة نقدية
في ضوء الإسلام) ی د. عبدالرحمن بن زيد، وه‌رگرتوه.

ئه وه نه زانین □ بیهگومان به یه کسه ر چوونه نیو باسی (خوا ناسیی) و (بروا به خوا بوون) و (خوا به یه ک گرتن) وه باسه که مان زور دامه زراو ناییت.

که واته ئه م بابه ته (باسی ریبارو چۆنیه تی وه ده ست هینانی زانیاری و زانست) وه ک بنـاـغه وایه بو زنجیره باسه کانی دیکه ی که باسی خوا به یه ک گرتن و پیچه وانه که ی ده کـهـن که بریتیه له هاوبه ش بو خوا دانان له هه ر سی بواره کانی پهروه ردگاریتی و ناو و سیفات و په رستراویتیدا.

شایانی باسیشه ئیمه ئه م بابه ته به گوشراوی و پوختی له چوار خالی سه ره کیدا ده تویرینه وه که ئه مانه ن:-

- 1- پیناسه ی (علم) و (معرفة) و چهند وشه یه کی دیکه ی نزیکیان.
- 2- تیوری زانست (نظرية المعرفة) چی یه و له که یه وه سه ری هه ئداوه؟!
- 3- ئایا زانین و ناسینی شتان (الأشیاء) بو ئینسان شتیکی گونجاوه؟!
- 4- له چ رییه که وه ده ستمان له زانیاری و زانست گیر ده بی؟!

(خالی یه که م): پیناسه ی (علم) و (معرفة) و چهند وشه یه کی دیکه که لییا نه وه نزیکن:-

له فەرهن‌گه‌کانی زماندا بۆ نمونه: (لسان العرب)^(٢٤) که پیتاسه‌ی هەر کام له (علم) و (معرفة) ده‌کات، هه‌روه‌ها له (القاموس المحيط) له باسی وشه‌ی (علم) و وشه‌ی (المعرفة) دا، وه هه‌روه‌ها (معجم مقاییس اللغة)^(٢٥)، وه (المختار الصحاح)^(٢٦)، هەر کام لهم قاموسانه وه ئه‌وانی دیکه‌ش وشه‌ی (علم) و وشه‌ی (معرفة) زۆر به له يه‌ك نزیک ته‌فسیر ده‌که‌ن و لی‌که‌ده‌ده‌نه‌وه، که من پی‌م وایه له کوردیدا ئه‌گه‌ر بۆ وشه‌ی (علم) بلّین: زانین، وه (معرفة) بلّین: ناسین، مانا‌که‌یان پر به پی‌سته، (علم) واته: زانین، (علم) واته: زانی، (معرفة) ش واته: ناسین، (عَرَفَ) واته: ناسی، دوا‌یی ئه‌م باب‌ه‌ته زیاتر پروون ده‌که‌ینه‌وه،

وه وشه‌ی (علم) و وشه‌ی (معرفة)، خوای په‌روه‌ر‌د‌گار هه‌ردوو‌کیانی له قورئاندا بۆ خۆی به‌کاره‌یناوه، واته که (به‌نده) کان خوای خۆیان ده‌ناسن و سیفه‌ته‌کانی ده‌زانن، به‌لام به تایبه‌تی بۆ خۆی ته‌نیا وشه‌ی (علم)ی به‌کاره‌یناوه دوا‌یی پروونی ده‌که‌ینه‌وه له‌به‌ر چی!!

جا چه‌ند جیاوازی یه‌ك له‌نیوان وشه‌ی (علم) و وشه‌ی (معرفة) دا هه‌ن:

(یه‌گه‌م): جیاوازی یه‌کی بی‌ژه‌یی (لفظی)یان له‌ نیواندا هه‌یه، چونکه وشه‌ی (عَرَفَ) ته‌نیا به‌ر‌کار (مفعول)یک‌ی ده‌وی وه‌ك خوای

(1) به‌رگی (9) لاپه‌ره 236 □ 243، و به‌رگی 12 لاپه‌ره 416 □ 422.

(1) ابن الفارس.

(2) الجوهری .

په‌روه‌ردگار ده‌فرموی: ﴿فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ (۱) واته: (یوسف) علیه السلام- برایشه‌کانی خو‌ی ناسی، به‌لام ته‌وان ته‌میان نه‌ناس کرد وه پی‌ی تاشنا نه‌بون، لی‌رده‌ا وشه‌ی (عرف) یه‌ک (مفعول‌ای ویستوه، به‌لام وشه‌ی (علم) دوو (مفعول‌ای ده‌وین، وه‌ک خو‌ای زانا ده‌فرموی: ﴿فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ﴾ (ه). لی‌رده‌ا (هَن) (مفعول‌ای یه‌که‌مه‌و (مُؤْمِنَاتٍ) هی‌دوومه، ده‌فرموی ته‌گه‌ر زانیتان ته‌و تافره‌تانه‌ی که‌ له‌ (مکّه) وه‌ بو‌ (مدینه) کو‌چیان کردوه، بروادارن، ته‌وه‌ مه‌یانگی‌رنه‌وه‌ بو‌ مه‌که‌وه‌ بو‌ نی‌و هاویه‌شدانه‌ر (مشرک) ه‌کان، دیاره‌ به‌ زوری به‌م شی‌وده‌یه‌ که‌ وشه‌ی (علم) دوو (مفعول‌ای ده‌وین و وشه‌ی (عرف) اش (مفعول‌ای کی‌ی ده‌وی و هی‌چی دیکه‌. به‌لام جاری واش هه‌یه‌ (علم) یه‌ک (مفعول‌ای ده‌وی، جا ته‌گه‌ر هاتو یه‌ک (مفعول‌ای ویست دیاره‌ ته‌و کات به‌ مانای (عرف) یه‌، وه‌ک خو‌ای به‌ به‌زه‌یی ده‌فرموی: ﴿وَأَخْرَيْنَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾ (۲) لی‌رده‌ا هه‌م (لَا تَعْلَمُونَهُمْ) یه‌ک (مفعول‌ای هه‌یه‌و هه‌م (اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ) یش هه‌ر یه‌ک (مفعول‌ای هه‌یه‌، جا لی‌رده‌ا وشه‌ی (علم) به‌ مانای (عرف) یه‌ واته‌ ناسی.

(3) (یوسف 58) .

(1) (الممتحنة 10) .

(2) (الأذفال 60) واته: وه‌ که‌ سانیک‌ی دیکه‌ش هه‌ن له‌ کافره‌ کان بی‌جگه‌ له‌وان، دئیوه‌ نایانناسن به‌لام خوا ده‌یانناسی.

(دووهم): جیاوازی له نیوان وشه ی (علم) و (معرفه) دا جیاوازی یه کی واتایی (معنوی) یه، چونکه وشه ی (علم) زیاتر په یوه سته به سیفدت و حال و بالی شته وه، به لām (معرفه) په یوه سته به خود (ذات) شته وه، وهك ده لیی (عرفت أستاذك وعلمت أنه تقي)، واته: ماموستا که تم ناسی و وه زانیشم که ته قوای هه یه، (معرفه) ه کی په یوه ندی به خودی ماموستا وه هه یه، به لām (علم) ه که په یوه ندی به سیفده ته که یه وه هه یه که ته قوایه، که واته (معرفه) ته وه یه که خودی ته و شته له بیرو زانین دا ئاماده ده بیّت، به لām (علم) بریتییه له ئاماده بوونی سیفده ته که یه له بیرو زهین دا، واته: به زانراو (اصطلاح) ی زانایانی ژیریترایی (منطق): (معرفه) زیاتر وینه هینانه بهرچاو (تصور) ده که ریته وه (علم) یش زیاتر به راست دانان، چونکه (تصور) ته وه یه که شته که له نیو میشتکتدا حازربی و بیهینییه بهر ئاوینییه زهین و میشتکت، به لām (تصدیق) ته وه یه که تو حوکمی شتیك به سهر شتیكدا بده ی و نسبه تی شتیك بو لای شتیك بده ی (الجرجانی) له کتیبی (التعريفات) دا ئاوا پیناسه ی (تصور) و (تصدیق) ده کات: (التصور حصول صورة الشيء في العقل، والتصدیق حکم بالنسبة بين الطرفين) واته: (تصور) ته وه یه شته که له میشتکتدا ئاماده بیّت، (تصدیق) یش ته وه یه که حوکمی شتیك بو شتیك دابنیی واته: ته وه یه که حوکم له سهر شتیك بده ی، وهك بلیی ته م شته به راست نازانم.

(سییه م): جیاوازی یه کی دیکه ئه وه یه که (معرفه) زیاتر بۆ شتیئک به کاردیت که له دوای ناسرانی فه رامۆش کرابی، شتیئک نا سیوه و دوایی له بیرت چۆته وه و پاشان که ده یبینه وه، ده ینا سی یه وه تۆ ده لئی (عرفته) واته: ناسیمه وه، یاخود شتیئک به چه ند سیفه تیئک وه سف کرابی، دوایی به هو ی ئه و سیفه تانه یینا سی، هه ردووک شیوه کان له قورئاندا به کار هاتوون یه که میان ئایه ته که ی سوورده تی یوسف که ده فه رموی ﴿فَعَرَفَهُمْ وَ هُمْ لَهٗ مِنْ كُرُونٍ﴾ واته: ئه و ناسینه وه به لام برایه کانی نه یان ناسیه وه، دووه میان: خوی بی هاوئل ده ربارهی جووله که و نه صرانییه کان (أهل الکتاب) و شاره زاییان به پیغه مبه رایه تی (محمد) ﷺ ده فه رموی: ﴿يَعْرِفُوهُ كَمَا يَعْْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ...﴾ (تا) چونکه (محمد) ﷺ سیفه ت وه سیفه کانی له کتیبه کانی پیشودا هاتوون و باس کراون، ده فه رموی: به هو ی سیفه ته کانی یه وه ده یناسن، وه ک چۆن کوره کانی خویان ده ناسن.

(چواره م): جیاوازی نیوان وشه ی (علم) و (معرفه) ئه وه یه که (معرفه) یان وشه ی نه زانیی (جهل) ی له به رامبه ردا هه یه، یان (غفله) بی ئاگایی، به لام (علم) به نسبه ت خوی زانا و شاره زاوه ئه و نه ی پیش ناکه وی، به نسبه ت غه یری خواش ده گوترئ: زانی (عِلْمُهُ) یان پیچه وانه که ی ده گوترئ نه یزانی (جَهْلُهُ)، بۆیه بۆ خوی بی

وینه وشه ی (عالم) به کاردی، به لّام (عارف) به کار نایه ت چونکه (عارف) به که سینک ده لّین که کاتیک بووه تئو شته ی نه زانی بی دوایی فیری بوویت، یان تئو که سه ی نه ناسیبی دوایی ناسیبیتی، به لّام خوی پوره ردگار هه میشه شته کان ده زانی و که سه کانیش ده ناسی به (علم) ی تزه لّیی و بی سه ره تایی خوی هه ر بو یه ش وشه ی (عارف) خوا بو خوی به کاری نه هیئاوه و دروستیش نیه بو ی به کار بهیتر ی.

(پینجه م): جیاوازییه کی دیکه یان تئو یه که (معرفه) بو شتیک به کار ده هیتر ی که به هوی شوینه واره کانیه وه بناسری، به لّام خودی خوی په ی پی نابری به لّام (علم) بو شتیک به کاردیت که خود (ذات) ی تئو شته بزانی، بو نمونه: تو ده لّیی (عرفت الله) واته: خوام ناسی به هوی شوینه وار و سیفه ته کانی یه وه، به لّام نالّیی (علمت الله) چونکه (علم) په یوه ندی به (ذات) وه هه یه (ذات) ی خواش په ی پی نابری، به لّکو ته نیا سیفه ته کانی په بیان پی ده بردری.

(شه شه م): پیچه وانده ی (معرفه) بریتیه له نکو لّیی لی کردن (انکار) به لّام پیچه وانده ی (علم) بریتیه له نه زانی (جهل)، وه له خالی چواره مدا باسمان کرد که (معرفه) (جهل) ی پیش ده که وی و (غفلة) ی پیش ده که وی، به لّام (علم) تئو وانده ی پیش ناکه وی.

(حه و ته م): جیاوازی یه کی دیکه ئه وه یه که (معرفه) زیاتر په یوه ندی به شته به ره هه ست (محسوس) ه کان و مانا جوزئی یه کانه وه هه یه، به لام (علم) په یوه ندی به شتی فامکراو (معقول) و ما نا گ شتییه کان (المعاني الكلية) وه هه یه.

ئه وه به کورتی مانای هه ردوو وشه ی (علم) و وشه ی (معرفه) که هه ر یه که بیان مانای تایبه تی خوی هه یه و جاری واش هه یه له جیاتی یه کتری به کار دین، به لام ئه و جیاوازی یانه بیان هه یه که باسما ن کردن.

ئنجا چه ند وشه یه کی دیکه هه ن، که زۆر یه بیان له قورئاندا به کار هاتوون و هه ر کامیکیان له (علم) و (معرفه) وه نزیکن که ژماره بیان پازده (15) وشه یه و هه ر به کورتی پی ناسه یان ده که یین:

1- (الشعور) که (الزخشي) ده ئی: (شعر يعني فطن، علم، دري) (تا).
واته: به مانا ههستی پی کرد، زانی، په ی پی برد، (م شاعر) یش
واته: ههسته کان یه کیك ده ئی: شعورم بریندار مه که، واته: ههستم
بریندار مه که، که واته ئه م وشه یه شعر زۆر له (علم) وه نزیکه.

2- (الإدراك) به مانای (اللقاء والوصول) دیت (په گه ی شتن و خوگه یانندن به شتیك) له عه ره بیدا ده ئی: (أدرك الغلام) بیان
(أدركت الثمرة) مندا له که بائغ بووه، میوه که پی گه یشتوه، ئه وه له
باره ی (په گه یشتن) وه، ده رباره ی فریا که وتن و گه یشتن به شتیکیش
خوای کار به جی ده فهرموی: ﴿فَلَمَّا تَرَأَى الْجَمْعَ بَانَ قَالَ أَ صَحَابُ

مُوسَىٰ إِنَّا لَمَذْكُورُونَ ﴿٦٥﴾. واته: هاوه‌لانی موسی (علیه السلام) گوتیان نیمه ده‌سته و تاقمی (فرعون) پیمان ده‌گهن، له شوینیکی دیدا ده‌فرموی: ﴿لَا تُذِرْكُمُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُذِرُكَ الْأَبْصَارُ﴾ (الان‌هام 103)، واته: چاوه‌کان خوا دهرک ناکهن و پیی نا گهن، به‌لام ئه‌و چاوه‌کان دهرک ده‌کات، که‌واته (ادراک) ههم به مانای پیگه‌ی شتن و ههم به مانای په‌ی پی‌بردنی ته‌واویش دیت (الأحاطة الکاملة بالشیء) به‌ته‌واویی ده‌وره‌ی شتیک بده‌ی و بیزانی، ههر بویه خوا (عزوجل) (ادراک)ی له باره‌ی خوویه‌وه نه‌فی کردوه و فرمویده‌تی چاوه‌کان دهرکی ناکهن.

3- (التصور) تویره‌ده‌ی قورئان (فخرالدین الرازی) له باره‌ی و شه‌ی (تصور)وه^(ه) ده‌لی: (إذا حصل وقوف القوة العاقلة على المعنى وأدركه بتمام فذلك هو التصور)، واته: ئه‌گهر عه‌قل له‌سه‌ر شتیک وه‌ستاو به ته‌واوی زانی ئه‌وه پیی ده‌گوتری (تصور) دپاره که ده‌شگوتری (تصوره) واته: هینانه نیو میشکی خوی.

4- (الحفظ) پاراستن (حافضة) به‌شیکه له ده‌صاغ که شته‌کان له خویدا ده‌پاریزی، (الجرجانی) ده‌باره‌ی ئه‌م و شه‌یه گوتوویده‌تی: (الحفظ هو ضبط الصور المدركة)^(س). واته: (حفظ) بریتیه له پاراستنی وینه‌ی شته‌زانراوه‌کان، که‌واته: به‌شی (حافضة) له

(2) (الشعراء : 61).

(1) مفاتیح الغیب لاپه‌ره (282) به‌رگی (1)

(2) مفاتیح الغیب لاپه‌ره (282) به‌رگی (1)

می‌شکدا ئەو به‌شه گرن‌گه‌یه که فوتۆکۆپی شته زانراوه‌کان ده‌پاریزی و هه‌لیان ده‌گری.

5- (التذکر) وه‌ک (المرجانی) ده‌لی: بریتیه له (أسترجاع الصور المحفوظة الزائلة عن القوة العاقلة) (١)، وا ته: گێرا نه‌وه‌ی وی‌خه پارێزراوه‌کانه دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ زه‌ین چوونه‌ ده‌روه ده‌گێرێ‌خه‌وه بو نموونه تو که‌سێک ده‌بینی: پ‌یت ده‌لی: نامنا یسی یه‌وه؟ تو‌ش ماوه‌یه‌ک سه‌یری ده‌که‌ی و سه‌رنجی ده‌ده‌ی ئەوه له‌ و کاته‌دا (ذاکرة) ت خه‌ریکی فایل هه‌ڵدانه‌وه یه‌و ورده ورده له‌ گه‌ڵ ئەو که‌ سه‌دا به‌راوردیان ده‌کات پاشان زۆرجاران له‌ که‌متر له‌ چرکه‌یه‌ کدا جاری واهیه له 100/1 ی چرکه‌یه‌ک (ذاکرة) ئەو پرۆسه (عملية) یه نه‌جام ده‌دات و دوا‌یی به‌و که‌سه ده‌لی تو فلان که‌سی، که‌ ره‌ز که‌ (20) سال پێشتر تو ئەو که‌سه‌ت دیتبی!!

6- (الفهم) تی‌گه‌یشتن، ئەمیش به‌م شیوه‌یه پێناسه‌کراوه (تصور الشيء من لفظ المخاطب) حالێ بوون له‌ شتی‌ک له‌ به‌یژه (لفظی) ئەو که‌سه‌ی که‌ له‌ گه‌ڵت ده‌دوی، وشه‌ی (إفهام) و (تفهیم) یش بریتیه له‌ گه‌یانندی مانا بو تی‌گه‌یشتنی بیسه‌ر، وه‌ک (فخرالدین الرازی) له ته‌فسیره‌که‌یدا پێناسه‌ی کردوه (٢)، خوا‌ی په‌روه‌ردگاریش ده‌ر به‌اره‌ی

(1) مفاتیح الغیب لاپه‌ره (282) به‌رگی (1)

(2) مفاتیح الغیب لاپه‌ره (283) به‌رگی (1)

(سلیمان) - علیه السلام - ده‌فرموی: ﴿فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ﴾ (٣٧).
واته: (سلیمان) مان تی‌گه‌یاندو لی‌مان حالی کرد.

7- (الفقه) یش بریتیه له چاک تی‌گه‌یشتنی شت و به قوولی
تی‌گه‌یشتنی شت، وه‌ک خوی پنه‌نابین ده‌فرموی: ﴿فَمَا لَهُمْ لَا الْقَوْمَ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾ (٣٨). واته: ئەو کۆمه‌له‌ بۆچی
ئاوان؟ هەر نزیکیش نین چاک له‌ قسه‌ حالی بن، (فهم) بریتیه له
هەر جوړیک (مطلق)ی تی‌گه‌یشتن، به‌لام (فقه) ورد
تی‌گه‌یشتن و چاک تی‌گه‌یشتنه.

8- (العقل) ئە‌صلی وشە‌ی (عقل) به‌ مانای به‌ستنه‌وه (حېس) د ی‌ت،
(عقال) به‌و شته‌ ده‌ گوتری که‌ حو شتری پی‌ ده‌به‌ سه‌ قهریته‌وه،
(عقل) یش بۆیه ئە‌و ناوه‌ی لی‌نراوه‌ چونکه‌ ماناو زانیاری یه‌کان له
نیو‌ خویدا ده‌به‌ستیت‌وه، وه‌ له‌ به‌ر ئە‌وه‌ش ئینسان له‌ شتی خراب
ده‌گیریت‌وه‌وه‌ ده‌به‌ستیت‌وه‌وه، وه‌ (عقل) ئاوا پیناسه‌ کراوه‌ له‌ لا یه‌ن
(الجرجانی) یه‌وه: (العلم بصفات الأشياء من حسناتها وقبحها وكمالاتها
ونقصها) واته: عه‌قل بریتیه له‌ ده‌رک کردنی شتان چاکیی و
خراپییان، وه‌ جوانیی و ناشیرینیان، وه‌ ته‌واویی و نات‌ه‌واویی یان.

9- (الدراية) ئە‌و وشه‌یه‌ش بریتیه له‌ زانین و ناسینی شتی‌ک به
هۆی پیتشه‌کییه‌ک و به‌ هۆی لی‌ورد بوونه‌وه‌وه.

(3) الانبياء (79).

(1) النساء (78).

10- (الروية) ئەمیش بریتیه له وه که دوای بیرلی کردنه وه شتیك بزانیته.

11- (الحكمة) ئەمیش ئاوا پیناسه کراوه (الأصابة في القول والعمل) (١). پیکان و ههنگاو تن و له نیشانه دان له قسه و له کرده وه دا، (حکیم) که سیکه ههه قسه ی له جیی خۆیدا بی و ههه کرده وه ی له جیی خۆیدا بی، خوی پهروه رد گاریش (حکمه) ی به شیک ی زۆر گهروه پهسند داناوه فهرموویه تی: ﴿وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ (٢) واته: وه ههه که سیک حیکمه تی پی بهه خشری خیرو چاکه یه کی زۆر مهزن و گهروه ی پی بهه خشراوه.

12- (البدیهة) مانای ئەم وشه یهش بریتیه له: ناسین و زانینی شتیك به بی بیر لی کردنه وه، وهك دهگوتری: ئەو شته شتیکی (بدیهی) یه واته به لگه نهویسته، وهك دوایی باسی دهکهن که زانیان ده لێن: له عهقلی ئینسـاندا کۆمه لێک یاسا ههه پێیان دهگوتری به لگه نهویسته کانی عهقل (البدیهیات العقلية) وهك ئەوه که تو ده لێی بهش (جزء) بچوو کتره له ههه موو (کل)، واته: به شتیکی شتیك بچوو کتره له شته که، یاخود ده لێی: دوو شتی دژ به یهك پیکه وه کۆنابیته وه، بۆ نمونه: ناگوئجی شتیك هه شبی و نه شبی.

13- (الکیاسة) ئەویش بریتیه له وه که عهقل له ئەنجامی رامن و بیر کردنه وه بگاته جوړه ئەنجام گیریی (استنتاج) یک که سوودو

(2) (القاموس المحيط) لاپه ره (98) به رگی (4) .

(1) (البقرة : 269)

به رژه وندی تیدایه ، وه ک پیغه مبه ر ﷺ ده فرموی: (الکِیسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ) واته: (کِیسُ) که سیکه خوی سه رکونه بکات و ئیش بو دوی مهرگ بکات ، (کِیسُ) یش بابای عاقل و تیگه یشتوویه .

14- (الخُبْرَة) واته: شاره زایی ، که جاری وایه له ریگای ئەزمون (تجربة) وه وه ده ست دی ، ئەگەر بو ئینسان بی ، وه ده ئین: فلان که س (خبیره) واته: ئەزمونی زۆری هه یه له کاره که یداو شاره زایی و (خبرة) ی په یدا بووه ، جاری واش هه یه به بی ئەزمون که دیاره ئەویش تایبه ته به خوی په روه ردگار چونکه یه کینک له سیفه ته کانی خوا (خبیره) ، وه ک ده فرمووی ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (۱). چونکه خوی کار به جی به بی ته جره به و ئەزمون شاره زایی (مطلق) ی هه یه ، ئەسلی (خبرة) یش ئەوه یه که نیوه وه ی شت و دیوه په نهانه که ی بزانی ، بۆیه ش خوی په نهان بین سیفه تی (خبیره) ی بو خوی به کاره یناوه .

15- (الفراسة) به م جوړه پیناسه کراوه: زانینی په نهانی شتیک به هو ی رواله ته که یه وه (الاستدلال بالخلق الظاهر على الخلق الباطن) (ه). خوی بی هاوتاش ده فرموی ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّمِينَ﴾ (۲) واته: به راستی لهو به سه ر هاته دا چندان نیشانه هه ن بو که سانیک که (فراسة) و (توسم) یان هه بیّت ، (مُتَوَسِّم) یش هاو واتای

(1) الملك : 14

(2) مفاتيح الغیب ، ب 1 ل 285

(3) الحجر: 75

(متفرس)ه که به نیشانه کانی روالهت له شتی په نهان و نیوده و
(باطن)ی شتان خالی بیت و تی بگات.
ئهوه به کورتی پیناسه ی زانیاری (علم)و زانست (معرفه) و ئه و
وشانه ی که لیانه وه نزیکن، ئیستاش نۆره ی خالی دوه مه :-

(خالی دووهم): تیۆری زانست (نظرية المعرفة) چی یه؟ وه له
که یه وه سه ری هه لداوه؟!

له کتیبه کانی ژیریتری (منطق)و کتیبه کانی فه لسه فه و حکمه تدا،
وه له کتیبه کانی (عقائد)ی خۆماندا، باسی ئه و مه سه له ی (تیۆری
ناسین) (تاه کراوه، به لام زانیانی پیشوومان به و زاراویه، که ئیستا باوه
ته عبیریان لی نه کردوه، جا شایانی باسه، که ئه و مه سه له یه ئیستا
یه کیك له بابه ته هه ره گرنگه کانی فه لسه فه و حکمه ت و زانیاری و
زانسته، که واته با سه رنج به دین و بزاین ئه و بابه ته چی یه و چۆنه و له
که یه وه سه ری هه لداوه، سه ره تا ده لئین: له زمانه ئه و روپایی یه کاندا ئه م
مه سه له یه پیی ده لئین: (ته بستمۆلۆژیا)، که به م شیویه پیناسه یان
کردوه، ده لئین: تیۆری ناسین (نظرية المعرفة) ئه و جۆره زانسته یه که له
سه ره تا کانی (مبادی)ی شت ناسین ده کوئیته وه، واته: ئینسان چۆن شت
ده ناسی و په ی پی ده بات، بنچینه کانی شت ناسین چین؟، سروشتی شت

(1) وشه ی (معرفه) هه م به مانای (زانست) و هه م به مانای (ناسین) یش به کاردی.

ناسینی ئینسان چۆنه و چۆن ده توانی دهرک به شتان بکات؟ سه رچاوه که ی چ یه؟ قیمةت و به های ئه و شت ناسینه ی ئینسان تا چ ئه ندازه یه که؟ سنوره کانی شت ناسین چین و ئینسان، تا چ ئه ندازه و سنووریک ده توانی شت بناسی؟ په یوه ندی له نیوان ئینسان که خودی ناسره که یه له گهل شته ناسراوه که دا چۆنه و چ په یوه ندی یه که له نیوانیاندا هه یه؟ وه ئایا تا چ ئه ندازه یه که بۆچونه کانی ئیمه پر به پیستی ئه و واقعهن که ده ناسین؟ (تا).

به ئی تیوری ناسین له و شتانه ده کوئیته وه:-

ئیسستاش بۆ ئه وه ی زیاتر ئه و مه سه له یه روون بکه ینه وه ده ئین، دیاره ئینسان ههر له و کاته وه که له سه ر زه وی دانراوه یه که مین ئینسان (ئاده م) سه لامی خوی له سه ر بی، ده ستی کردوه به تیوه رامان و سه رنجدانی ده وروبه رو بوونه وه رو خوی و ئه و شتانه که ده یانبینی و هه ستیان پی ده کات، که واته سه رنجدان و تیوه رامان و ته ماشاکردن و لی ووردبونه وه یه کیکه له تایبه تمه ندی یه کانی ئینسان، چونکه ئینسان عه قلی هه یه و ههر که سیکیش عه قلی هه بی به و عه قله سه رنج ده دات، سه رته تا له ری پی پینج هه سه ته کانه وه، چاو ده یه وی بیینی، گو ی ده یه وی بیستی، هه روه ها هه سه ته کانی دیکه ش ده یانه وی دهرکی شته کان بکه ن و بیانسان و ئییان حال ی بن، به ئی بیگومان هه ولدان بۆ دۆزینه وه ی

(1) المعجم الفلسفي ل 478 ب 2 کتییی (مصادر المعرفة في الفكر الديني والفلسفي) ل 50، لی ی وەرگرتوه.

نهینیه کان، وه خؤناسین و دهو روبهر ناسین و پاشان خوا ناسین، پالنه ریکه له پالنه رو غه ریزه خوارسک (فطری) ه کان که خوی په روه ردگار له دهوونی ئینساندا دایناوه وه که گه ئیک غه ریزه هانده ری دیکه ی، تا کو به هویانه وه ئه رکی پییشیانیه تی و تاقیکرانه وه هه لگرتنی ئه مانه تی خوا جی به جی بکات.

دیاره له روانگهی ئیمه ی مسوولمانه وه ش پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) سه ر قافلّه و پیشره ی ئه و ره وته بوون که ئه م بوون (وجود) ه به خه لک بناسینن: ئایا بوونه وه چیه؟ ئاسمان و زه ی چین؟! ئینسان چیه؟ له کوپوه هاتوه و بۆچی و بۆ کوئی ده چی؟ وه خوی بالاده ست چ (ذات) یکه و سیفته کانی چین؟ وه ئایا ده بی هه لۆیستمان له به رامبه ر خوا دا چی بی وه چۆن به ندایه تی بۆ بکه یین؟! وه پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) له و مه یدانه دا وه ک زۆر مه یدانی دیکه ش سه ر قافلّه و پیشره ی مرۆقایه تی بوون، وه خوی کاربه جی ده رباره ی یه که مین ئینسان که یه که مین پیغه مبه ریشه ئاده م (علیه السلام) ده فه رموی: ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (البقرة: 31)، واته: هه موو ناوه کانی فیری ئاده م کرد، که واته له روانگهی ئیمه ی مسوولمان و نیسلا مییه و پیمان وایه که سه رچاوه ی زانیاری (علم) و زانست (معرفة) به پله ی یه که م له خوا وه یه و له (وحي) و په یام و دینه وه یه، به لام ئیمه جار ی باسی ئه وه ده که یین که ئینسان وه ک ئینسان به بی ئه وه ی که به هره مه ند بووبی له هیدا یه تی

خوا، ئايا له که يه وهو چوڼ دهستی کرده به وه که شت بزانی و شت دهرک بکات، وه ئايا ئينسان به بی هاوکاری کردنی (وحي) خواى به خشهر و به بی به هر مه ندبون له هيدايه تی خوا (تبارک و تعالی) تا کوی ده توانی شت بزانی و شت بناسی و دهرکی شتان بکات؟! له پيشه وه باسی ته وه ده که ين، دوايی دینه سهر باسی ته وه که له ری (وحي) يه وه چوڼ مه ته له کان هه موویان حل دهن و چوڼ نه یییه کان هه موویان بو ئينسان ئاشکرا دهن، هه له به ته ته وهی که خواى کار به جی مه به سستی بیت و بیهوی ئينسان له م ژيانه سهرزه مینییه دا بیزانی.

ئاشکراو باوه که (یونانی) يه کان يه که مين که سانیك بوون که به فه لسه فه و حکمه ته وه ناسراون به پیی ته و زانیاریانه ی که بو ئیمه تو مارکراون و نوسراون له میژوودا، ته گه رنا بیگومان پیش ته و انیش (ئیغریقیه کان) او پیش ئیغریقیه کانیش ته که دی يه کان و میصری يه کان و هتدیش بوون، وشه ی فه لسه فه به مانای خو شه ویستی حکمه ت (حب الحکمه) وه حکمه تیش يه کیك له مانا کانی ته وه يه دهرکی نه یی يه کان شتان بکه ی.

وه يه که مين فه یله سوو فیکی یونانی که باسی ناسین (معرفه) و په ی بردن به نه یی يه کانی شتی کرده (سوکرآت) بو وه که له سالی (399) ی پیش زاینی مردوه، واته (400) سال پیش ته وه ی (عیسی) (سه لامی خواى له سهر بی) له دایک بی (سوکرآت) مردوه و پیشتر ژیاوه، کاکله ی فه لسه فه و حکمه تی (سوکرآت) یش ته وه بوو که

گوتوویه تی: (أعرف نفسك بنفسك) خۆت بناسه به هوئی خۆته وه، وه (سوکرات) یه کهم کهس بووه که لهو باره وه شتی نووسیوه، وه زۆر پشتی به عه قل به ستوه و زۆر گرنگی به پینج هسته کان نه داوه، له دواي تهو (ئه فلاطون) که فیهله سوفیکی دیکه یه و قوتابی (سوکرات) بووه له سهر هه مان رچه ی ماموستاکه ی رۆیشته، تهویش هیچ بایه خیکي به پینج هسته کان نه داوه و بیردۆزه ی ئایدیاکان (المثل) ی داناه، که تهو بهاس و خواسیکی دریشی له سهر هه یه و کورتیه که ی تهو یه که (ئه فلاطون) پی وابوه له م بوونه وه ردها هه ر شتی که هه یه و ده یینری بریتیه له خه یال و سیبهری شتیکی راسته قینه له جیهانی مه عناه و وحدا به ته عیبری (ئه فلاتون) له جیهانی ئایدیا (مثال) دا، جا له سهر تهو زۆر نمونه ی هیانونه وه به لام هه مووی شتی خه یالییه، تهو به حیسابی خوی ده لی: هه رچی ئیمه ده یینین له دونیای واقعی دا سیبهر و فۆتوکۆپیه و نوسخه ته صلی یه که یان هه مووی له عالیه می ووح و مه عناه دایه لای خوا (سبحانه و تعالی). هه ندیک له زانایان ده لی: ته فلاتون مه به ستی له و قسه یه تهو بوو که تهو شتانه ی لای خوا له عیلمی خوا دا هه ن، به لام له راستیدا تهو به راشکاوی وای نه گوتوه ته گهرنا ته گهر وای بلی بیگومان تهو شتیکی راست و به جیه (تم)، به هه ر حال ته فلاتونیش هه ر له سهر رچه ی (سوکرات) رۆیشته وه له

(1) که له قورئاندا به (لوح محفوظ) و (إمام مبین) ته عیبری لیداره وه: ﴿هل هو قرآن مجید فی لوح محفوظ﴾ البروج 21-22 ﴿وکل شیء احصیناه فی إمام مبین﴾ (یس 12)

رووی ریبازو چۆنیه‌تی شت ناسین و دهر ککردنی شتانه‌وه‌و گوتوویه‌تی ئینسان به‌س به عقل شت ده‌زانی.

به‌لام (ئه‌رستۆ) که قوتابی ئه‌فلاطون بووه، ئه‌و به پێچه‌وانه‌وه گوتوویه‌تی ئینسان هه‌م به عقل شتان دهرک ده‌کات و هه‌م پێنج هه‌سته‌کانیش زۆر ده‌وریان هه‌یه‌ له‌وه‌دا، که ئینسان شتیان پێ بناسی و دهرک بکات و مه‌علومات به‌یئننه‌وه‌ بو عقل. به‌لام هه‌یج کام له (سوکرات) و ئه‌فلاطون و ئه‌رستۆ به هه‌یج شێوه‌یه‌ک باسی (وحي) و پێغه‌مبه‌رایه‌تی و په‌یام دینی خویان نه‌کردوه، به‌پێی ئه‌وه‌ که له‌وانه‌وه پیمان که‌یشتوه له‌ کتیب و به‌ره‌مه‌ نووسراوه‌و تۆمارکراوه‌کانی‌اندا که مه‌رجیش نیه هه‌موویان بن، چونکه‌ وه‌ دياره له‌ سه‌رده‌می ئه‌واندا هه‌یج پێغه‌مبه‌ر نه‌هاتون، یاخود ئه‌گه‌ر هاتبیشن ئه‌و براده‌رانه زۆر خۆیان پێ زانا بووه‌و گوئیان بو بانگی پێغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) نه‌گرتوه‌و گرنگی یان پێ نه‌داون، وه‌ک خوی زاناو شاره‌زا له ئایه‌تیکدا له‌و باره‌وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ (١)، واته‌: کاتیک پێغه‌مبه‌ره‌کانیان به‌ به‌لگه‌ی ئاشکرا وه‌ هاتنه‌ لایان ئه‌وان دله‌خۆش بوون به‌و ئه‌ندازه‌ زانیاری‌یه‌ی که له‌ لایانه‌و گوئیان به‌ پێغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) نه‌دا، هه‌ندیک له‌ توێژه‌ره‌وانی قورئان ده‌لێن لێره‌دا مه‌به‌ست پێ فیه‌له‌سووفه‌کانی

یۆنانه چونکه هیچ نه ته وه و گه لیک نه بووه که پیغه مبه ری بۆ نه یه ت (تا)، هه ندیک ی دیکه ش ده لێن له و ماوه که مه ی که (سو کرات) و (ئه فلاطون) و (ئه رستوی) تیدا ژیاون هیچ پیغه مبه ری خوا نه هاتوون، پیغه مبه ره کانی دیکه ش که هاتوون به رنامه کانیان تیکدراون و شیوینراون و ئه فسانه ی زۆریان له گه ل تیکه ل کران، بۆیه ئه و فه یله سووفانه ش متمانه یان پیا یان نه کردوه و ئیعتما دیان له سه ر عه قل ی خۆیان کردوه بۆ ناسینی خوا و ناسینی ده ور به رو بوونه وه ر.

به هه رحال ئیمه ئیستا با سی فه ئسه فه ناکه ی ن، با سی ئه وه ده که ی ن ئینسان چۆن هه ول ی داوه شت بزانی و بناسی، جا یه که مین که سانی ک ئه و فه یله سووفانه بوون که له و باره وه دا و ن و قسه یان کردوه، وه ک له میژو و دا بۆ مان تۆمار کراوه، دیاره زۆر نزیکه له پیش وانی شدا خه لکی دیکه بووبی و شتی زۆر چاکی گوتبی، به لām پیمان نه گه یشتوه و ئه وه ی که نووسرا بی ت ته نها به ره مه مه کانی ئه وانه یه که با سه مان کردن و هه مووشیان له پیش مه سیح دا بوون (علیه الصلاة والسلام).

پاشان هه روا له سه ر ئه و رچه یه یۆنانی یه کانی ش و رۆمانی یه کانی ش رۆیشتوون، هه ره ها ئه و روپا یه کانی ش، دیسان زۆر لیک له زانیانی ئایینی

(2) وه ک خوی به به زه یی فه رموویه تی: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (فاطر 24)، واته: وه هیچ کۆمه لیک نه بووه، که ئاگا دار که ره وه یه کی تیدا په وانه نه کری.

نەصرانییە هەتا دواى سەدەکانى نیوەراست⁽¹⁾، لەسەر ئەو رچەیه رۆشتوون، تا ئە سائى (1690)ى زاینیدا فەیلەسووفى ئینگلیزى (جۆن لوك) کتیبىكى چاپکرد ناوى نا: (وتاریك دەربارەى بیرو میشكى ئینسان)، ئەو کابرایە هەستا شیتەلى میشكى ئینسانى کرد، کە میشكى ئینسان ئەو بەشە پێك دیت و ئاواشت دەرک دەکات و مەعلوماتەکانى ئەوەندە جیى متمەنەن و ... هتە، بۆیە ئەوروپاییەکان ئەو (جۆن لوك) بە دامەزرىنەرى (تیۆرى ناسین) ئە قەلەم دەدەن، هەر چەندە (ئیمانوئیل کانت)یش یەکی دیکەیه ئەو زاناو فەیلەسووفانەى کە ئەو بوارەدا رۆلێكى گرنگى گیراوه، شایانى باسیشە (کانت) ئە سائى (1804)دا کۆچى دواىی کردووە واتە ئە سەدەى هەژدەهەم و نۆزدەهەمدا ژیاوهو مردووهو لیکۆلەرەوان بە زەبر دەستترین کەسى دادەنێن ئە دواى (جۆن لوك) کە تیۆرى ناسینى باش روون کردۆتەوهو باسى کردووە کە ئینسان ئاواشت دەزانى و دەناسى و عەقل ئەوەندە دەورى هەیهو هەستەکان ئەوەندە دەوریان هەیهو ... هتە، هەلبەتە ئەو بە پێى بیروباوەرى زانا ئەوروپایى و رۆژئاواییەکان، ئەگەرنا بە پێى بیروباوەرى ئیمەى مسوڵمان دەلێین: جارێ هەر ئە قورئاندا خاى پەرەردگار ناسین و دەرکردنى شتى زۆر بە جوانى بۆمان روون کردۆتەوه وەك دواىی بە درێژى باسى دەکەین، وە زانایانى ئیسلام پێش (جۆن لوك) دەربارەى

(1) سەدەکانى نیوەراست بە نسبەت ئەوروپا ئەو دە سەدەیهن کە دەکەونه ئیوان سەدەى پینچ و سەدەى شانزەهە .

تیۆری ناسین (نظریة المعرفة) زۆر شتیان گوتوه و نووسیوه، یه کیك له‌وانه (عبدالجبار الهمدانی) کتیبیکـی هه‌یه به ناوی (المُعْنِي) که چه‌ند به‌رگیکه‌و هه‌مووی ده‌باره‌ی عه‌قیده‌یه به‌رگیکـی کتیبه‌که‌ی به‌م ناوونیشانیه (النظر والمعارف) (سه‌رنجدان و ناسینه‌کان) که له (70) ورده به‌ش پێک دێت و هه‌مووی ده‌باره‌ی ئه‌وه‌یه که ئینسان چۆن شت ده‌زانێ و ده‌ناسێ؟ عه‌قل چۆنه؟ پێنج هه‌سته‌کان چۆن په‌یوه‌ندی یان به (وحی) یه‌وه چۆنه؟ ئه‌وانه هه‌موو باس ده‌کات.

هه‌روه‌ها (الباقلائی)یش له کتیبی (التمهید)دا دیسان پێشه‌کیه‌کی گرنگی له‌و باره‌وه نووسیوه، دیسان (فخرالدین الرازی) کتیبیکـی هه‌یه به ناوی (المحصل في علم الأصول) ئه‌ویش به هه‌مان شیوه باسی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی کردوه، (عضدالدین الأیجی)یش کتیبیکـی هه‌یه به ناوی (المواقف) که کتیبیکـی به‌ناوبانگه ئه‌ویش باسی ئه‌و بابه‌ته‌ی کردوه، (شیخ الاسلام ابن ییمه)ش کتیبیکـی هه‌یه که (10) به‌رگه به ناوی (درأ التعارض بين العقل والنقل) ((لابردنی تێک‌گیڕانی عه‌قل و نه‌قل))، واته عه‌قل و (وحی) که له سه‌رده‌م کتیبه‌که‌دا باسی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه ده‌کات، جا به‌ریزان ئه‌وه‌ی که باس‌مان کرد شتیکی زۆر کورت و گوشراو بوو له باره‌ی می‌ژوو‌ی په‌یدا بوونی تیۆری ناسین (نظریة المعرفة) وه ته‌گه‌ر نا ئه‌و مه‌سه‌له‌یه ئق و پۆیی زۆرن و بابه‌تیکی قوول و به‌رفراوانه.

خالی سئیه‌م: ئا یا زانین و نا سین بۆ ئیژسان شتیکی
گونجاوه ؟!

مه‌به‌ستمان له‌و پرسیاره‌ ئه‌وه‌یه که ئایا ئینسان توانای ئه‌وه‌ی پێ
دراوه و شایسته‌یی ئه‌وه‌ی هه‌یه که پهی به‌ شته‌کان به‌ریت و ده‌رک بیان
بکات، وه‌ تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک ده‌توانی، ئایا ده‌توانی به‌ مانای و شه‌ پهی
به‌ریت به‌ ماهیه‌ت و حه‌قیقه‌تیان، یان هه‌ر وا ده‌توانی زانیاری یه‌کی
کورتیان ده‌باره‌ی بزانی؟

له‌و باره‌وه‌ زاناو فه‌یله‌سوفه‌ ئه‌وروپایی و رۆژئاوایی یه‌کان بوونه‌ته‌ دوو
به‌ش: به‌شیکیان گوتوو یانه‌ به‌ ئی ئینسان ده‌توانی شت بزانی و بناسی و
توانای ده‌رککردنی حه‌قیقه‌تی شتانی هه‌یه، ئه‌وا نه‌ پێ بیان ده‌ گوتری
بروا‌داره‌کان (الاعتقادیون) یاخود پێیان ده‌گوتری: شوین که‌وتووانی
رێبازی یه‌قین، به‌شیکی دیکه‌یان گوتوو یانه‌: نه‌خیر ئینسان ناتوانی

هیچ شتیك بزائی و هه رگیز سه ری له هیچ ده رناچی، ئەوانه ش پێ بیان ده گوتری گو مان داره كان (ال شكاكون) بیان پێ بیان ده گوتری شوینكه وتوانی ریبازی گومان، هه لبه ته گومان (شك) یش دوو جوړه: گومانی (مطلق) هه یه و گومانی به رنامه یی (ال شك المنه جی) یش، گومانی ره ها فیکره ی ئەوانه بووه که گوتوو یانه ئینسان ناتوانی هیچ شتیك بزائی، ناتوانی بلای تهو شته هه یه یان نیه، بو نموونه: له با یسی خوی په روه رد گاردا گوتوو یانه: نازانین نه هه یه نه نا، یان تهو خوړه که له بهر چاوه گوتوو یانه: نازانین نه هه یه نه نا، رهنگه چاومان به هه له دا چوو بیت، تهو گومانی ره هایه، بیان گومانی یه کجاره کی و راسته قینه. جوړه که ی دیکه بیان پێی ده گوتری گومانی به رنامه یی، د یاره تهو جوړه یان له نیسلا م دا جیی ده بیت تهو وه یه کیك له و زانایانه که گو مانی به رنامه یی کردو ته ریبازیك و پێی دا گه یشتهو ته یه قین هه لبه ته به حیسابی خوی و نیمه ش تا ئەندازه یه ک پشتگیری ده که یین (أبو حامد الغزالی) یه که خاوه نی چەندان کتیبه یه کیك له و نه (احیاء علوم الدین) ه و غه زالی زانایه کی پایه به رزی (زانیا ری به شه رعی یه کان) بووه له قوناغیك له قوناغه کانی ژیان دا له نیوان ته مه نی (40-50) سالی دا وهك خوی باسی ده کات (ه). که ووتو ته گومان هه وه له دوو دلای دا بووه دوا یی چون رزگاری بووه، ده لای: وام لای هات له هه موو شتیك دوو دل بووم، ئایا راسته چاوم تهو شتانه ده بینای؟ را یسته گویم تهو

(1) بروهانه (المنقذ من الضلال) که نیمام غه زالی خوالی خوش بیت به در یژی به سه هاتی که و تنه گومانی خوی و گه ران و پشکنینی و پاشان ده ربان بوونی گیراوه ته وه.

شتانه ده بیستی؟ عه قلّ ده لّی ټه و شته وایه ټایا را بسته، را بست نیه؟ پاشان ده لّی له ټه نجامی زور بیر کردنه وده دا خوی پهره درگار هیدایه تی دام و دووباره گه رامده وده سهر ټه وده که متمانه م به عه قلّ و هه بسته کانم هه بیټ، وه سهر نجام گه یشتمه یه قین، جا ټه و ده لّی له مه عریفه تی کی دهروونی یه وه گه یشتمه یه قین، که بیگو مان ټه گهر گوته پای له مه عریفه تی (و حی) یه وه زور ته عبیره که ی با شتر بوو، نه که له مه عریفه تی دلّی (قلبی) یه وه، جا دیاره ټه و زیاتر په سندی ریّه بازی (تصوف) ده کات که ده لّی به هوی (تصوف) و (عرفان) وه له ریّی دلّوه من گه یشتمه دلّنیایی (یقین)، جا ههر چه نده ټه و وای گوتوه به لّام له راستی دا له ریّی (و حی) یه وه پی یی گه ی شتوه، ټه گهر نا دلّ چووزانی ریّی بازی هیدایه تی چه و چونه، ټه گهر (و حی) بهرچاوی رۆشن نه کاته وه، به ههر حال لیږده دا مه به ستمان نیه زور باسی ټه و مه سیه له یه بکه یین و تنه ها ویستم ټامازه یه کی پی بکه م.

یه کی که له فه یله سووفه رۆژ ټاوا ییه کانیش که زور به خهستی و قوولّی گیرده ی ټه و دوو دلّی یه بووه (دیکارت) ه، که له سالی (1650) م مردووه و فه یله سووفی کی فهره نسی بووه، جا (دیکارت) یش به سهرهاتی که وتنه گومانی خوی ده گیریته وه وده باس ده کات که له یه کی که له قوناغه کانی که وتنه گومانی وای لّی هاتوه که له هه موو شتی که دا که وتوته دوو دلّی یه وه، ته نانه ت بوون (وجود) ی خویشی.

دوایی به وه خوی رزگار کرده که گوتو یه تی (من بیر ده که هه وه که واته من هم) (أنا أفکر إذا أنا موجود)، دیاره ټه و جوړه که وتنه دوو

دلّی و گومانهش هه چنده نه نجام و بهرهمی بیرکرد نه وهی قوو له ، به لام حاله تیکی سدیرو ده گم نه و جوړه نه خوشییه کی فیکریه شه ، به هه حال (دیکارت) سهرتا دهر باره ی بوونی خوی گو مانی نه ماوه گه یشتوتوه یه قین، پا شان ورده ورده دهر باره ی شته کانی دی که ش گه یشتوته دلّیایی و له کوتاییشدا له باره ی بوونی خوی به دیهنه ریش گه یشتوته حاله تی دلّیایی و (یقین).

که واته له راستیدا نه وانه ی که پیان ده گوتری: (شوینکه وتوانی ریبازی گومان و دوو دلّی) ته نها گ یرده بوونی گو مانی ره ها ده گریته وه نه که سانیکی وه (غه زالی و دیکارت).

جا یه کیڅک له و فیله سووفانه ی که خاوه نی گومانی ره ها بووه له سالی (380) پیښ زاینده مردوه ناوی (جوړجیاث) جا ته ما شا بکه ن (جوړجیاث) بیروبوچوونی دهر باره ی ناسین و زاینی شت چونه؟ ده لّی هیچ شتیڅ بوونی نیه ، وه نه گهر گریمان شتیڅیش هه بی ئینسان ناتوانی بیزانی و بیناسی، وه نه گهر گر یمان ئینسان ییشینا سی و په یشی پی به ری ناتوانی به خه لکی دیکه ی بگه یه نی (٢١).

یه کیکی دیکه ش له وانه که ره نگه به دامه زریته ری ریبازی گو مان (مذهب الشک) دابری فیله سووفیکی یونانییه به ناوی (بیرون) که له سالی 275 پیښ زاین مردوه، ده لّی پیویسته متما نه مان به پ پیښج هه سته کا مان نه بی، وه متما نه مان به عه قلیش نه بی، وه پیویسته به

(1) (فلسفتنا) محمد باقر الصدر لا (109).

بی بیرو را بمینینه وه، وه پیویسته بلینن تهو شته نه هه یه وه نه نه نه،
یاخود ده بی بلین هه شه و نیشه!!

ههروه ها (سوفسطائی) یه کان هه بوون، که تهوانیش لهوانه ی رابردو و
نزیکن، تهوانیش گوتوویانه: مرؤف له هیچ شتیک نازانی، تهنیا له ری
پینج ههسته کانه وه شت ده زانی و پینج ههسته کانیش به هه له دا ده چن،
که واته متمانه به هیچ شتیک ناکریت، گوتوویانه پینج ههسته کان به م
شیویه به هه له دا ده چن، بو نمونه: قه له مینک له نیو په رداخیك ئاو
بهاوی سهری ده که ی وا ده زانی که تهو قه له مه شکاوه که چی واش
نیه!، وه ده لین: سهری مانگ بکهو سهری خوړ بکه و ده زانی که به
ته ندازه ی یه کدین له قه باره دا که چی خوړ چه ندان چار له مانگ
گه وره تره، دیاره تهو کات تهو هیان زانیوه که خوړ له مانگ و زهوی
گه وره تره، تنجا گوتوویانه: گوی هه ندی شت ده بیستی به لام به هه له دا
ده چی وه هه ندی شتیش هه ر نایستی!! به هه ر حال ئاو له و باره وه
شتیان گوتوه، که پاشان نیمه ره دیان ده دینه وه و باس ده که ین که به
هه له دا چوونی پینج ههسته کان به لگه نه یه له سهر ته وهی که تهو
مه علوماتانه ی ده یه ننن هیچی جیی ئیعتبارو متمانه نه نه یه. یه کی
دیکه ش له و فدیله سوفانه (ته بیقور) که له سیالی (270) ی پیش
زاینی دا مردوه و تهویش به هه مان شیوه (سوفسطائی) بووه و متمانه ی
به عه قل و پینج ههسته کان نه بووه، ههروه ها (رهواقی) یه کانیش هه مان
بیروبو چونیان هه بووه، شایانی باسیشه که تهو فدیله سووفه له

جیاتی زانا چاکتر وایه بلّین نه زانانه که بروایان به وه نه بووه ئین سمان
په ی به هیچ شتیک به ری و هیچ شتیک بزانی، سی بهش بوون:

یه که م: (نه سه لینه کان) یان عینادی یه کان (العنادیون) که نکوولییان
له حه قیقه تی شته کان کردوه و گوتوو یانه هه رچی ده بینری هه مووی
وه هم و خه یالّه .

دووهم: عیندییه کان (العندیة) که گوتوو یانه هه رشتیک که هه یه، ئه گهر
تو بلّی هه یه لای تو هه یه، لای منیش به جوړیکی دیکه هه یه
لای یه کیکی دی که ش به جوړیکی دی، که واته هیچ شتیک
حه قیقه تیکی چه سپاو (ثابت) ی نیه، لای من مادام شته که ده زانم،
هه یه لای یه کیکی دی که ش که شتیک لای ده زانی تا
راده یه که هه یه، به لām لای ئه و که سه ی که هیچی لای نازانی،
شته که بوونی نیه.

سییه م: نازانییه کان (اللاأداریة) ئه مانهش به شیوه یه که بوون ئه گهر
لییان ت پرسیبایه ئایا ئه و شته هه یه؟ ده یگوت نازانم نه هه یه نه
نیه، نازانم و نالیم هه یه یان نا.

ئه وه سه ره م بیرورای فه یله سووف و رۆژ ئاوا ییه کان به گشتی سه باره ت
به وه ی که ئایا ئینسان ده توانی شت بزانی و بناسی یان ناتوانی؟!

تنجا ئایا لای ئه و زانا و فه یله سووفه رۆژ ئاوا یی یانه که قه ناعه تیان
وابووه مرۆف شت بزانی، ئایا چون چونی و له چ رییه که وه ده توانی شتان
بناسی و بزانی و په بیان پی به ری، وه ئایا له چ رییه که وه ناتوانی و بوی

مه‌یسهر نابیی؟ وه ئایا عقلّ تا چ راددهیهك جیی متمانه یه؟ وه پ یینج
هسته‌كان تا چ ئەندازهیهك جیی متمانه؟! به پشتیوانی خوا (ت ببارك
وتعالی) وهلامی ئه‌و پر سیارانه و چهند پر سیاریکی دی كهی هاو
.....

دەرسی دووهم

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Google Play

App Store

QR Code

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

QR Code

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Google Play

App Store

QR Code

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

QR Code

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

QR code for website

AliBapir

AliBapir

QR codes for social media

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسول الله محمد خاتم
النبيين والمهتدين بهديه المبين.

به پیران:-

ئه ده رسه مان ته واکه ری بابه تی ده رسی پیشوویه و خالی چواره می
گرتوته خوئی:

خالی چواره م: له چ پییه که وه ده ستمان له زانیاری و زانست
گیرده بی؟!

خوا یاری له چوار برگه دا ئه م خااله رۆن ده کهینه وه و ده لایمی ئه و
پرسیاره ده دهینه وه:

یه که م: له سۆنگه ی ئه وه که فیه یله سووفه کانی یۆنان هیچ ئاشنایه تی
یه کیان له گه ل دینیکی راست و دروستی خوایی نه بووه، بۆیه له

کتیبه کانی خویاندا که م و زۆر باســــی (وحی) او په یامی خوی
په روه رد گاریان نه کرده.

جا میژوونوسان دوو شیکردنه وه (تحلیل) یان بۆ ئه و دیارده یه هه یه:
ده لّین: یان ئه وه تا که هه ندیک مه علومات و زانیارییان ده رباره ی (دین)
پي گه یشتوه، به لّام له به رئه وه ی ئه و دینه ی که به وان گه یشتوه تی کدراوه و
شیویندراوه و شتی وای تی دا بووه که پیچه وانه ی عه قل و ژیری بووه،
بۆیه هه رچی پییان گه یشتوه له و مه علوماته دینییه ره تیان کردۆته وه،
ئه مه قسه ی هه ندیک له میژوونوسانه.

هه ندیکیشیان ده لّین: له سه رده می (سوکرات و ئەفلاطون و
ئه رستۆ) دا که به چاخ ی زیرینی فه لسه فه داده نری، خوی به رزو مه زن
هیچ پیغه مبه ریکی بۆ شوینی ئه وان ره وان نه کرده که ئه وان له
(ئه سینا) پایته ختی ئیستای (یۆنان) بوون.

واش پي ده چی که بۆچونی یه که مه راستر بیت و شتیکیان پي
گه یشت بیت و پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) له سه رده می
ئه وانیش دا بوو بن، به لّام وه ک چون ئیستا خه لک به هو ی به ره و
پیشچوونی زانست و ته کنه لوجیا و پیشه سازه یه وه گیرۆده ی له خۆبایی بوون
بوون و خه لکیکی عه لمانی گو ی نادات به (وحی) او په یامی خوی
کار به جی وه بۆ خویان له گیتراوی بیردۆزان دا ده خو لینه وه، ده گو نجی ئه و
کاتیش هه روا بوو بیت، ئه م دوو ئایه ته ش به به لگه دینه وه که خوا
تیاندا ده فه رموی: ﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِّنَ

الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ ، فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿١٨﴾ واته: کاتیڤ که پیغه مبه رانی خویان به به لگه ی روون و ئاشکراوه هاتن بو لایان، بهو که مه زانیاری یه ی که له لایان بوو دلخوش بوون و پشتیان له په یام و بهرنامه ی خوا کردو سهره نجام سزای ته وه که گائته یان پی ده کرد دوه وه ی دان، جا کاتیڤ که سزاو توله ی ئیمه یان بینى گوتیان: ته وه ئیمانان ته نیا به خوا هیئا، وه هه رچی که پیشت هرابه شمان بو خوا بریارده دا ته وه کوفرمان پیی کرد، به لام بیگومان ته وکاته (چ حاله تی سهره مهرگ بووبی چ حاله تی له نیوچوون بوو بی) ئیمانان که یان هیچ ئیعتباریکى بو دانه تراوه، چونکه به ناچارى بووه.

جا به هه ر حال چ بی ئاگایی بووبی، یان خو گیلکردن بووبی، گرنه گ ته وه یه که له بهرهم وکتیبی فیه یله سووفه کانی یواندا باسی (وحی) و په یامی خواو تهو زانیاریانه ی که له ری پیغه مبه ریه تی یه وه وه ده ست دین، نه کراوه.

وه یونانییه کان ئیعتیمادیان له سهر دوو شتان بووه بو وه ده ست هیئانی زانیاری و زانست، یه که م: عه قل، دووهم هه سته کان، ئنجا له نیو خوشیاندا له سهر ته وه که ئایا عه قل پیش بخن یان هه سته کان، یان هه ردووکیان وهک یهک دابین؟ وه کو (سوکرآت) و (ئه فلاطوون) که پیشتیش باسمان کرد به بی بایه خى یه وه ته ماشای تهو زانیاریانه یان

ده کرد که له رپی ههسته کانه وه دهستگیر دهبن، بویه دهتوانین بلین تهوان
عه قل گهرا بوون و ته نیا پشتیان به عه قل به ستوه.

که چپی (ته رستو) پشتی به ههردوکیان به ستوه، وه هه ندیکیشیان
بوون که پشتیان ته نیا به ههسته کان به ستوه، وهك (سوفسطائی) یه کان
که هیچ گویان به عه قل نه داوه، ته وه سه بارهت به یونانییه کان ئاوا
بووه.

دووهم: له سه ده کانی نیوه راستدا (العصور الوسطی)، ده باره ی ته وه که
تایا ئینسان له چ رپییه که وه زانیاری وه دهست بینن؟ فه یله سووف و
زانا کانی تایینی نه صرانی، واته تایینی تیکدراو و شیویندراوی
مه سیح (علیه السلام) چه ند رایه کیان له و باره یه وه هه بووه:

1- هه ندیکیان پییان وابوو که حق و زانیاری و مه عریفهت ته نیا له
(وحی) خوادایه وه پیوستیان نه به عه قل وه نه به پینج ههسته کانه،
وه نه به هیچ شتی که، واته: ته نیا ته وه یان به زانیاری زانیوه که له
رپی وه حییه وه دهستگیر ده بیت، دیاره ته و (وحی) یه ی ته وانیش
ئیعتمادیان له سه ری بووه بریتی بووه له ته ورات و له ئینجیله کان،
خوا هه ر (ئینجیلیکی) ناروده بو (عیسی) (سه لامی خوی له سه ر
بی)، به لام دواپی هه ندیک له قوتاییه کانی (عیسی) یا خود قوتایی
قوتاییه کانی هاتن ته و ریوایات و به سه رهاتانه ی که له (عیسی) وه
ده ماو ده م گێرد را بونه وه کۆیان کرد نه وه و گوتیان ئا ته وه ئینجیلی
(عیسی) یه!! که واته: با باش سه رنجی ته و مه سه له یه بده بن تا کو

بوّمان روون بیته وهو بزانی که خه لکی ته وروپا بوچی له (دین) دوور که وتنه وه؟! خه لکی زاناو فه یله سووف ده یانگوت باشه خوا ههر یه ک ئینجیلی ناردوه، ته دی ته ی پیاوانی کلّیسا ئیوه ته م هه موو ته و ئینجیلانه تان له کوئ هیناوه؟! چونکه هه ندیک له میژوونووسان ده لّین ژماره ی ئینجیله کان په نجا (50) یان هفتا (70) بوون، دیاره ههر کام له خاوه ن ئینجیله کانیش هی خو ی پی راست بوو! به لّام سه ره نجام نه صرانیه کان ی دنیا چهنه کوبوونه وه یه کیان سازداو هه موویان له سه ر (4) چوار ئینجیل ریکه که وتن که ته مانه ن (متی و مرّقص و لوقا و یوحنا) به لّام ئینجیلیکی پی نجه میش هه بوو به ناوی (برنابا) که ته مه یان به بوچوونی زوړیک له میژوونووسان و لیکوله وهران راستترین ئینجیله، که تییدا باسی پی نجه مه برمان ﷺ کراوه به هه موو سیفه ته کانیه وه.

به لّام نه صرانیه کان ته و ئینجیله یان نه هیشت و بزریان کرد، دوا یی کابرایه کی میصری ته و ئینجیه طه ی ده سته که وته وهو بلاوی کردو ته وه ئیستاش به چاپکراوی هه یه.

وه (بوّلس) یه که م که س بوو که له ئایینی مه سیح دا (ثالوث)ی داهینا، واته: فیکره ی سی په رستراوی هینایه نیو ئایینی مه سیحه وه که گه وړه ترین ته فسانه و خورافیاته، (بوّلس) ته وه ی داهیه خا که گوتی (عیسی) په ر ستر او وه (روح القدس) یش به هه مان شیوه و خوا ی په وړه دگاریش سییه می ته و سی په رستراو (اله) هیه! شایانی باسی شه

(بؤلس) کابرایه کی جووله که بوو، پاشان بو به نه صرانی تا کو ئایینی مه سیح له ریشه وه دهر بهیښی و پری بکات له ته فسانه و شتی پرو پوچ، جا له راستیدا کاره که شی ته نجامداو ته وهی کردی کردی، کاتی که ته م (ثالث) ای داهینا زور له زانا یانی مه سیحی ته وه یان رت کرده وه و گوتیان: خه لکینه ئایینی مه سیح بؤ خوا به یه کگرتن هاتوه و (عیسی) بؤ خوی ده لای من به ندهی خوام، ئیتر ته وه چون قبول ده که ن (عیسی) و دایکی یان (عیسا) و (روح القدس) به پهر ستر او (له) داب خریڼ و (عیسا) به کوری خوا له قه لاهم بدریت؟!

دوایی به دهستی دهسه لات داران زوریک له و زانایانه کوژران و زوریان خویان په نادا له ته شکوه ته کاند و سهره نجام تی کدران و گوردان (تحریف) ای ئایین و بهرنامه ی (مه سیح) (علیه السلام) سهری گرت، دیاره جووله که کان هدر له سهره تاوه که وتنه دژایه تی (عیسی) و ئایینی (مه سیح) چونکه (عیسی) (علیه الصلاة وال سلام) زور له هه له و په له کانی جووله کایه تی (یهودی) ای راست کردبووه، بویه ئیمانیا پی نه هیښاو له لای (قهیسه) یش لای دوان و ته وه بو و سستیان بی ککوژن، به لام خوی زال و کار به جی بؤ لای خوی بهرز کرده وه و دهر بازی کرد، وه خوی بالاده ست فدرموویه تی ﴿وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا﴾، بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿النساء 157-158﴾، به لای جا له ته نجامی ته وه دا، که پیشت چنده ها ینجیل هه بوون و دوایی بوونه چوارو هدر چواره که شیان

زۆر شتی هه له و ته فسانه یان تی که وت و ئی ستاش هه ر چواریان دان به و ه دا ده نی ن که (عیسی) کوری خوایه !!.

که واته ته و زاناو فه یله سووفانه ی رۆژئاوا که قه ناعه تیان وا بووه بۆ و ده ده ست هینانی زانیاری و زانست گوتوو یانه پیویسته ته نها پشت به (وحي) و په یامی خوا ببه ستری، وه ته و (وحي) یه ی که ته وان له به رده ستیان بووه بریتی بووه له وه ی که ئی ستا پ یی ده ئین کتی چی پیروژ (الکتاب المقدس) که ته ویش دابه ش ده بی بۆ په یمانی کۆن و په یمانی نوێ (العهد القديم والعهد الجديد)، شایانی باسیشه به شیك له په یمانی کۆن ته ورات و به شیکی په یمانی نویش ته و چوار ئینجیله که باسمان کردن و کتیبه کانی نیو په یمانی کۆنیش به ته وراتیشه وه له رووی هه له وه په له و بی سه ره وه به ره ییه وه زۆر له چوار ئینجیله کان خراپترن و من هه موو ته و کتیبه انه ش که ده وری سی هه زار (3000) لاپه رهن به وردی خویندو ومنه وه .

2- هه ندیکیشیان گوتوو یانه (وحي) ئامانجه و عه قل هۆیه، له ر یی عه قله وه (وحي) وه رده گرین به لام ده بی عه قل خزمه ت کاری (وحي) بی ت کاری عه قل ته وه یه وه ری بگری و ئیی تی ب گات، که ته وه بۆ چوونیکی راسته و م سو لمانانیش ئی هان و عه قیده یان ئاوا په سه باره ت به (وحي) راستی خوا، به لام گرفت ی ته وان ته وه بوو که (وحي) یه که یان شی واندرابوو.

3- هندیکی دیکه یان پییان وا بوو که هدر کام له عقل و (وحي) بواری تایبه تی خوی هه یه و عقل بۆ په پیببردنی ئه و راستییانه یه که له و دیوی سرو شته وه (ما وراء الطبیعه) ان (تا)، ئه وه ش تا ئه ندازه یه ک بۆچوونیکی به جی یه.

4- هندیکی دیکه ش پییان وابوو که با عقل و (وحي) هه ردوکیان هه بن، به لام عقل جیگای متمانه یه و له هه ر شوینیکی ئا په تیکی (وحي) واته: په یمانی کۆن و نوی له گه ل بنچینه یه کی عقلی تیک بگیرین ده بی ئایه ته که لابه رین، شایانی باسیشه که هه رگیز وه حی راست و عقلی دروست تیک ناگیرین، که واته: ئه وانیه رایان وابوو بۆ زانین و ناسینی شتیان، پشت به وه حی به ستری، ئه و چوار چۆره بوون، هه شیان بوو که ته نیا بروای به عقل و پینج هه سته کان هه بوو و ئه وه ی له ری گای ئه وانه وه ده ست نه هیترابا یه جیی ئیعتباریان نه بوو وهیچ حیساییان بۆ (وحي) نه ده کرد.

به لام ئه مانه ش له سه ر یه ک را نه بوون و هه ر له سه ره تاوه له به رامبه ر ئه وانده ا که زیاتر پشتیان به عقل ده به ست واته: عقل گه رایه کان (العقلانیون) که سانیک هه بوون که پییان ده گوتن هه ست گه را (الحسیون) که پشتیان به پینج هه سته کان ده به ست، یاخود له دوایی دا که زیاتر زانیاری یه سروشتی یه کان به ره و پیش چون پییان

(1) (میتافیزیک) واته: ئه و دیوی سروشت، که مه به ست پیی جیهانی مه عنه وی و هه ست پی نه کراوه.

گوترا: ته زمون گه رایه کان (التجربون) که ده یانگوت هدر شتیك له
تاقیگه (مختبر) دهر نه چی که راسته، ته وه جیگای متمانه نیه!

جا هدر له سهره تاوه کی شه هه بوو له نیوان عه قل گه را و هه ست
گه رایه کاند، ته وه له لایه که وه له لایه کی دیکه شه وه له بهر ته وه ی که
تایینی مه سیح وه گوتمان گوردرا بوو- به تایبهت که لایه نی سیاسی و
کومه لایه تی و ئابووری هدر تیدا نه مابوو، ههروه ها زور راستی (و حی)
تهو دیو سروشتی تیدا شیوینرابوو و گورابوو، بویه بو پرکردنه وه ی تهو
بو شایی (فراغ) یه، دهسته و دایه ری کلنسا نا چار بوون که ته به ننی
فه لسه فه ی یونانی بکه ن به تایبه تی ته وه ی که (ته فلاطون و ته رستو)
گوتوو یانه و ههستان کتیه کانی ته وانیان وه (و حی) خوابی حی سباب
کردو گوتیان ته وه ش به شیکه له دی خی مه سیح! وه هدر که سیك
قسه یه کی کردبایه پیچه وانه ی قسه یه کی (ته فلاطون و ته رستو)، له
جیاتی بلین: ته وه سه ریچی له قسه ی (ته فلاطون و ته رستو) کردوه،
ده یانگوت سه ریچی که نیسه ی کردوه!!

له بهر ته وه تهو زانایانه ی که له دیارده سروشتی یه کانیان ده کوژ یه وه و
له ری یه ههسته کانه وه هه وئی شت زانین و ناسینیان ده داو پ شتیان به
ته زمون به ستبوو، زور ته نگیان پی هه لچنرا، بو نمونه: زانای ئی خالی
(برونو) چونکه گوتی زهوی ده سوورپته وه، چیخیکیان تی یی وه ریی چار
نه وتیان پیدا کردو به زیندوویی سوتاندیان!! ههروه ها (گالیلو) هدر
له سهر ته وه ی که گوتی زهوی خره و ده سوورپته وه، بردیان بو لای (پاپا) و

داوای په شیمان بوونه و بیان لیی کردو ناچار په شیمانی ده ربری و گوتی:
نه خیر زه وی هه رگیز خر نه بووه و خریش نابی!!

هه روه ها بو زانایانی گه ردو و ناس و سرو شت ناس به هه موو
جوړه کانیا نه وه له سده ده کانی نیوه راستدا سانسوری عه قیده یی (محاکم
التفتیش) یان بو دروست کردن و هه ر که سیک شتیکی گوتبا پیچه وانه ی
قسه یه کی ئینجیل و ته و راتی شیوتندراو بوايه یه کسه ر ده یانکو شت و
ده یان سووتاندو سده دان زانایان کوشت و سووتاند!!

دیاره ئیستا که ش عه لمانیه کانی ولاتی خو مان ده لیئ : دین پیچه وانه و
دژی زانیارییه و ته گه ر دین به ره و پیش بجی زانیاری به ره و پاش ده چی!!
ته وه هه موو قیاسی (که شک) ی له (مه شک) ی ده که ن! چونکه ده یی ستن
که کاتی خو ی داموده زگا کانی کلّیساو پیاوانی به ناو زانای ئیانی
نه صرانی و قه شه و پاپا کان دژی زان ست و زانیاری بوون و زانا و
فهیله سووفه کانیا ن کوشتوه و راوه دووناوه و ته فسانه و خورافات یان په ره
پیداوه ، ئنجا واشیان زانیوه که ئیسلام و نه صرانیه ت کتومت وه ک
یه کن و دوو کاله کی برکیکن! ئیدی له وه وه □ واته له و پی شه کی یه
هه لانه وه - گه ی شتونه ته ته نجامیکی هه له و وایان زانیوه ، که
ئیسلامیش وه ک نه صرانییه ت دژو پی چه وانه ی زانیاری و زان ست و
پیشکه و تنی ژیان و گوزهرانه!!

به لی له سده ده کانی نیوه راست دا داموده زگا کانی (کلّی سا) ته وه ی
کردوویانه کردوویانه ، له دژایه تی زانست و زانیاری و فروشتنی به هه شت و

دۆزهخ و پسووله ی لیخۆشبوون و سزادانی دوا رۆژو ... هتد، به لām کاتیك که جیهانی نه صرانیه ت ئه وه حال ی بوو و ئه وروپاو رۆژ ئاوا له و په ری دوا که وتووی و نه فامیدا ده ی نا لاندو حال ی ئاوا بوو، ههر هی خده که رۆژ ئاوا تیشکیك له خۆری پرشنگذاری ئیسلامی بهرکهوت، را په رینی زانیاری و زانست (رینسانس) ی تیدا په یدا بوو، به دان په یدا هی نانی میژوو نووسانی رۆژ ئاوا یی خویان، ئنجا بیگومان له حال یکی ئاوادا که ئه وروپای تیدا بوو، ههر لیکو ئینه وه یه کی زانستی و ئه زمونی و ههر پشت به ستنیك به ههسته کان به زیانی ئه ف سانه و خورافیات ته و او ده بی ت، چونکه وهك ئاماژه مان پی کرد ههر دووک په یمانی کۆن و نوی به ته ورات و ئینجیله کانیشه وه هه لا خرابوون له ئه فسانه و شتی بی جی، دیاره هه می شه ش زانیاری و ئه فسانه تیك ده گیرین بۆیه پیاوانی کل ی سا پییان ناخۆش بوو زانیاری و زانست به ره و پێش به چ ی و ئه و بازار ی خورافاتیان لی تیك به چ ی.

سییه م: به لām بیگومان وهك گوتراوه هه رچه نده دنیا زۆر تاریك به ی ت رۆ شناییه ك له شوینی که وه ههر په یدا ده بی ت و سه ره نجام رۆژ ئاوا ییه کان به هۆی لیك خشان له گه ل مسو لماناندا، چ له ری جده نگه کانی خاچ په رسته کانه وه له گه ل م سو لماناندا، چ له ری ده و له تی ئیسلامی یه وه له (ئه نده لوس) □ ئی سپانیای ئی ستاو چ به هۆی گه ریده کانیانه وه که ده هاتن بۆ زانکۆکانی (المستند صریة و الأزه ر والزیتونه) که زانیانی ئیسلامیان ده بی نی و له سه ر دهستیان

زانست و زانیاری یان وهرده گرت، ورده ورده خه لکی ته ورروپا به یدار
 بؤوه و ئاگاداربوو نه وه که ته وان له چه حال یی دا ده ژین و
 مسوئلمانانیش له چه جیهانیکی پر له زانست و زانیاری دان !! ئیدی
 پاش ته فاعول کردنی هه ندیک له زانا ته ورروپاییه کان له گه ل ته وه
 زانیاری و زانسته ی که له جیهانی ئی سلامییدا هه بوو ورده ورده
 چاویان کرایه وه وه هه ندیک خه لکی زا ناو بلیه هه تیان له نه یودا
 په یدابوون و پیگه یه شتن، وه ک: فه یله سووفی ئینگلیزی (رو جهه
 بیکون) که له سالی (1294) دا مردوه، وه زانیای ئینگلیزی
 (ویلیام ئوکام) که له سالی (1349) دا مردوه، ته وانه په یدابوون و
 بانگه شه یان ده کرد بؤ گرنگی و بایه خه ی زانیاری یه ته زمونی یه کان
 (العلوم التجریبه یه) ته و زانیاری یه نه ی که له ری ی پینج
 هه سته کانه وه و ده هست دین، به دانپیدا هیئانی زۆریه ی میژوون و نووسان
 (رو جهه بیکون) له ته نجامی وهر گیرانی کتیب و بهر هه مه کانی زاناو
 پیشه وایانی ئیسلامه وه ته و بیروبؤ چونه ی تازه یه ی بؤ په یدا بووه.

به ئی بهر یزان:

ته و خولانه وه یه ی ته ورروپا له گیتراوی ته فسانه دا هه ره بهر ده وام بوو
 تا کو چاخه راپه رینی زانیاری (عصر النهضة العلمیه) (١) که له سه ده ی
 شازده بهر وه ته ملا ده سستی پئی کرد، وه زانیاری ته زمونی (العلم

(1) که ته ورروپایی یه کان (پینسانس) ی پئی ده لێن.

التجریبی) ورده ورده گه‌شهی سه‌ندو بوو به رێ‌چارو فەل سه‌فه‌یه‌ك و له‌سه‌ر پێی خۆی وه‌ستا، به تایه‌یه‌تی دواى ئه‌وه‌ی كه یسێ زاناو فه‌یله‌سووفی ئه‌وروپایی په‌یدا بوون: یه‌كه‌م (فرانسس بیكۆن) كه زۆر كابرایه‌کی ناوداره‌و له‌ ساڵی (1626) ز مردوه، دووه‌م: (جۆن لۆك) كه له‌ ساڵی (1704) ز مردوه، سێیه‌م: (دیقید هیۆم) كه له‌ ساڵی (1776) ز مردوه، یه‌كه‌میان: (فرانسس بیكۆن) رێگای خۆش كرد بۆ رێڕه‌وی ئه‌زمونى (الاتجاه التجریبی) و ره‌خنه‌ی گرت له‌وه‌ی كه هه‌ر قسه‌ی عه‌قلی ر‌ووت به‌ بێ ئه‌وه‌ی ئه‌زمونى بكه‌ی له‌ دونه‌ی واقیه‌دا حیسابی له‌سه‌ر بكری و پشتی پێ به‌ستری، هه‌روا خه‌لكی هاندا كه شت به‌رپێنن. دووه‌میان: (جۆن لۆك) هیرشیکى زۆر سه‌ختی کرده سه‌ر رێبازی عه‌قل گه‌رایی و نكوولێ ئه‌وه‌ كرد كه سه‌ره‌تایه‌ فیتریه‌كان له‌ عه‌قڵدا هه‌بن و گوتی: عه‌قل وه‌ك لاپه‌ره‌یه‌کی سپی وایه‌و له‌ رێی ئه‌و زانیاری یانه‌ی كه له‌ رێی پێنج هه‌سته‌كانه‌وه‌ نه‌قل ده‌ بن و ده‌ستگیر ده‌بن، له‌ عه‌قڵدا شت تۆمار ده‌کری، ئه‌گه‌رنا عه‌قل هیچ شتیکی تیدا نیه. هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌ وایه‌، وه‌ك دوايش بۆتان باس ده‌که‌م، به‌لام ئه‌و له‌ کاردانه‌وه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌یی (کلێسا) دا گوتی هه‌رگیز عه‌قل ئیعتیمادی له‌سه‌ر ناکری، به‌لكو ته‌نیا له‌ رێی پێنج هه‌سته‌كانه‌وه‌ زانیاری ئیعتیباری پێ ده‌کری و غه‌یری ئه‌وه‌ جیه‌ گای ئیعتیه‌ چار نیه. سێیه‌میشیان: (دیقید هیۆم) زۆر زانستی ئینسانی شیتەل کرده‌وه‌ و هه‌موو شتیکی گێرایه‌وه‌ بۆ پێنج هه‌سته‌كان، وه‌ گوتی: هه‌ر شتیك به‌

پینچ ههسته کان ههستی پی نه کری نهیه، دیاره ئه و جوړه پیر
 کردنه و هیهش سهرنجام سهری کیشا بو نکو و لیکردنی هه بوونی غه پیری
 جیهانی مادده و شته بهر ههسته کان، وه خوی پهره و دگوارو قیا ههت و
 رووح و... هتد. به زاراهوی خو یان (میتافیزیکا) ئه و دیوی سروشت، ئنجا
 پاش ئه وهی که رپره وی ته زمونگارایی (الاتجاه التجریبی) ئه بهرام بهر
 رپره وی عقلی (الاتجاه العقلي) دا سهرکهوت، هه زانا یه که قسه یه کی
 کردبایه پینان ده گوت به لگهت چیه؟ ئا یا ئه و شته ئه تاقیه گه دا
 دهرده چیت؟ ئا یا به پینچ ههسته کان ههستی پی ده کړیت؟ ئا یا به لگه
 سه لینه ری بهر ههستت به دهسته وه هه یه؟ ته گهر ئا ته وه باشه، ته گهر نا
 کهس گوپی لی نه ده گرت، تا وای لی هات که پشت بهستن به عقل و
 بهر هه مه کانی زور لاواز بو، به تایه هت دواي ته وهی که له رپی
 ئیعتیماد کردن له سهر ته زمون و پینچ ههسته کان، زانست بهر وه پیشه وه
 چوو، هیژی هه لم (قوة البخار) دوزرایه وه، پاشان زانایانی دیکه نهینی
 دیکه یان دوزیه وه، ورده ورده زوریک له یاسا سروشتی یه کان دوزرانه وه
 ژیانن خه لک گورا، پیشتر که ته وروپا له زه لکاروی نه فامیهیدا
 دهینالاند، ئالوگوری به سهر داهات و داهینانی پیشه سازی دهستی پی کردو
 له لایه نی تابووری و سه ربازی و سیاسی و ئیداری و کومه لایه تی و
 فرههنگی ... هتدا ژیانن خه لک بهر وه پیش چوو.

زور له و زانا و فه یله سووفانهی، که له نیو ته وروپایه کان جیه گای
 ئیعتیبار بوون و ریزیکی تاییه تی یان هه بوو، ته وانهش هه موویان پشتی

ریرهوی ته زمونگه رایبی یان گرت، وهك (جیرلی بنتام) كه له سالی (1832) مردووهو (جیمس مل)، كه له سالی (1836) مردووهو (جون ستیوارت مل)، كه له سالی (1827) مردووهو، (هربنت سبنسر)، كه له سالی (1903) مردووه، ههروهها زۆری دیکهش ئەوا نه هه موویان پشتگیری ئەو ریرهویان کرد.

سه رهنجام له کوتایی سه دهی ههژدهو سه دهی نۆژدهو سه دهتای سه دهی بیستدا سی قوتابخانه له سه ره بناغهی ریرهوی (ئه زمون گه رایبی) بنیات نران، كه گه وره ترین کاریگه ری یان هه بوو له وهدا كه ته وروپا به گشتی به رهو بی دینی و ئیلحاد بروات.

یه كه م / قوتابخانهی وه زعی (المدرسة الوضعية) كه یه كێك له زانایان به ناری (ئۆج ست كۆنت) له سالی (1798) ز دا بنیاتی نا پوخته كه یشی ته وه یه: كه هه ر شتیك به پینچ هه یسته كان هه یستی پی نه كری به هه بوو (موجود) دانانری، وه برواشی به وه نه یه كه عه قل به لگه نه ویسته كان (البدیهیات) ی تیدا هه ن، به لكو بروای وایه كه عه قل لاپه ره یه کی سپی یه و هه ر شتیك له ریی ههسته كانه وه تییدا تۆمار نه كری، تییدا نه یه وه به هه یچ جۆرو شیوه یه كیش بروای به جیهانی په نهایی (غیب) نه .

جا په یرهوانی تهو قوتابخانه یه به حیسابی خو یان پی یان وا یه كه مرۆفایه تی به سی قوناغ دا تیپه ریوه:-

1) قوناغی (لاهووتی) ده لئین: له م قونا غه دا ههر شتیك پروی داوه ئینسان گوتوو یه تی: ته وه خوا وا ده کات، ته وه جوړی ب یرکردنه وهی مرؤف و شیکردنه وه (تحلیل) ی بووه بؤ پرووداو و کاره ساته کان به خه یالئی (ته و قوتابخانه یه) چونکه ئینسان له قوناغی سه ره تایبی دا بووه!

2) قوناغی (میتافیزیکی) ده لئین: له م قوناغه دا ئینسان له جیاتی خوا په نای بردو ته بهر هه ندیک زاراوه ی مه عنه ویی بؤ ته فسرکردنی هو ی په یدا بوونی دیارده سروشتی یه کان، وهك (ماهیه ت، عقل، هوکار، نه فس، رووح) واته: ئینسان گوتوو یه تی ته و شتانه دیارده روا له تی یه کان په یدا ده کهن، هه لیان ده سووړینن و ده یانگیړن.

3) قوناغی (واقیعی) که ده لئی ئینسان پیویسته ته نیا سه ره گرمی ته وه بی که به پیښ هه سته کانی هه سستی پی ده کات و گو ی به شته نا بهر هه سته کان و په نهانه کان نه دات، جا په یره وانی قوتابخانه ی ناوبراوی ته و قوناغه ده لئین: ته و قوناغش ته وه یه که ئیستا ئینسان پیی گه یشتوه و پیشتتر ئینسان ههر له ته فسانه دا ژیاوه.

شایانی باسیشه که قوتابخانه ی ناوبراو کاریگه ریه کی زوړی هه بوو له وه دا که ته وروپا په لکیش بکات به ره و کوفرو ئیلحادو بروا نه کردن به هیچ دینیك، چونکه ته و دینه ی ته وان پ یی ئا شنا بوون شیوینراو هه لاخنه راو بوو له ته فسانه و، له ئایینی راست (ئی سلام) یش بی ئا گا

بوون و وایان زانیوه، که دین هه مووی وهک ئه وهی وان وایه!، وه (مارکس) که گوتوویه تی، (ئاین تلیاکی گهلانه) به نه سببهت نه صیرانیه ته وه تا رادهیه کی زۆر پیکاوویه تی و راستی کردوه، به لām به نسبته ئیسلامه وه که ئه و ئیی بی ئاگاو هه وāl بووه به هه لē دا چووه، ئه گهرنا راسته کاتی خۆی قه شه و پاپا یه کانی نه صیرانیی له گه لē دهره یه گ و پا شاکان دا ریککه و تبهوون و خه ئکیان ده چه و ساندوه (تا).

دووهم / قوتابخانهی (مارکسیزم) که ئه ویش له سه دهی نوژده ههم دا پهیدا بوو و (مارکس) به هاوکاری (ئنگلس) بنیاتی نا، که ئه میش ههر له سه ر بناغه ی قوتابخانه ی وه زعی بنیات نرا، به لām (مارکس) هه ستا مه سه له ی ئابووری و گه شه سه ندنی کۆمه لایه تی و ئه وانه شی تیکه ل کرد، بۆ ئه وه ی له واقیه ی ژایا ندا چاک تر بیچه سپینن، و له راستیشدا ئه وه ی که پیشتر قوتابخانه ی وه زعی به شیوه ی تیووری (نظری) ی ده یگوت (مارکسیزم) له سه ر زه مینه ی واقع چه سپاندی، وه دوو شۆرشی گه وهری له سه ر بناغه به رپا کران: یه کێک له روو سییا که شۆرشی ئۆکتۆبه ره وه له سال ی (1917) دا (لینین) له سه ر بناغه ی مارکسیزم به رپای کرد، وه دوو میشیان له چین (ماوت سیی تونگ) ههر له سه ر بناغه ی ئه و بیره وژه یه به رپای کرد، جا به هو ی به رپابوونی ئه و دوو شۆرشه گۆرانکارییه کی زۆر له دونه یادا سه ری

(1) له کتیی (ئیسلا م و پێچکان) دا ئه و بابه ته مان توێژیوه ته، بپروانه لاپه ره (97-152) و توێژی سییهم (ئیسلا م و وریا که ره وه یه نه ک تللیک) چاپی سییهم 2006 ز.

هه ئدا له دژێ سیستمی ئابووری سه رمایه داریی (کاپیتالیزم) و به
حیساب بۆ له سه رکردنه وه ی چینی پرۆلیتاریا و خه لکی ره ش و رووت و
به ش خورا و، به لام له حه قیقه تدا وانه بو و، به لکو ئه ویش هه مووی له
خزمه تی چینیکی نوێ دابوو که چین (طبقة ای به رپر سانی ح ییزب
بو و)، بۆیه ش له دوا ییدا هه موو ئه و قه واره و ده و له تانه ی که له سه ر
بناغه ی فه لسه فه ی (مارکسیزم) و (ماتریالیزم) بنیات نرا بو و،
تیکرایان له ژێر کاریگه ری فیه قهره ت و عه قل و واقیه ی ژیا ن و
داخوازی یه سروشتی یه کانی ئینساندا له به ریه ک هه ئه و شان و خه لک
توپی دان و فرپی دان.

به ئی به ریزان !

مارکسیزم ره هه ند (بعد) یکی کۆمه لایه تی و ئابووری به خ شی به
مه سه له ی ماددیگه رای و ئیلحادو بی دینایه تی، ئه ویش ئه وه بو که
گوته ی هه موو شتیێک بریتیه له ئابووری، وه هۆ یه کانی به ر هه مه یان
مه کینه و داینه مو ی وه گه ر خستن و جوولاندنی میژوون و هه رچی کیشه و
هه رایه هه مووی له سه ر ئابووری و گه ده و گیرفانه، واته (مارکس) و
فه لسه فه که ی کیشه و هه رای ئینسانی هه موو هی نایه وه سه ر کی شه ی

چینه‌کان، له‌سەر هۆیه‌کانی به‌رهم هینان، له‌سەر ئه‌وه که کۆ پارووی چه‌ورتر بێ و کۆ جینگای گهرم و نه‌رم‌تر بێ (١)!!

سییه‌م / قوتابخانه‌ی کۆمه‌لایه‌تی (المدرسة الاجتماعية) ته‌میش له‌سەر ده‌ستی کۆمه‌لێک زانای کۆمه‌لناس پێک هات که له سه‌رووی هه‌موویانه‌وه (ئه‌میل دورکایم) بوو که کابرا یه‌کی فه‌یله سووفی فه‌ره‌نسی بوو و له‌ ساڵی (1917) زدا مرده‌وه.

قوتابخانه‌ی کۆمه‌لایه‌تی پێی وایه، که کۆمه‌لگایه هه‌ست و شعورو هه‌موو شتیکی تاک (فرد) دروست ده‌کات و به‌ کورتی ئینسان و تاک به سابوونێک ده‌شوبه‌ینی که له‌ قالیبی سابوون ده‌رده‌چێ، ده‌لێ هیچ ئیراده‌و ئیختیارێکی نیه له‌ به‌رانه‌ر کۆمه‌لگادا!!.

هه‌لبه‌ته ئیمه ئیره‌دا کاتی ئه‌وه‌مان زیه و نامانه‌وێ خۆ مان به‌ پوچانه‌نه‌وه‌ی ئه‌و فیکره و بیردۆزانه خه‌ریک بکه‌ین، ئه‌گه‌ر ئا پیه‌مان وه‌ک ئاو خواردنه‌وه وایه (٢)، به‌لکو ئێهه ئیره‌دا ته‌نها مه‌به‌ ستمان روونکردنه‌وه‌ی چۆنه‌تی سه‌ره‌له‌دانێ ئه‌و ته‌وژمه فیکریانه‌یه که له‌ ئه‌وروپا و رۆژئاوا دا سه‌ریان هه‌لدا، له‌ کاتی‌که‌دا که ده‌ گه‌ران به‌دوای

(1) له‌ کتێبی (فیسلام و پێچکان) دا تا راده‌یه‌کی باش به‌رپه‌رچی ئه‌و وێژانه‌ی مارکس و سه‌رجه‌م ماده‌دیگه‌را یه‌کان دراوه ته‌وه، به‌رۆ نه‌ چاپی سییه‌م/2006، نو سینگی ته‌فسیر.

(1) له‌ کتێبی (خواناسیی، ئاین، ئیمان) چاپی یه‌که‌م / نو سینگی ته‌فسیر، تا راده‌یه‌که به‌رپه‌رچی ئه‌و جوړه بیردۆزانه دراوه ته‌وه .

دۆزینه وه ی سه رچاوه کانی زانیاری و زانستدا پاش ئه وه ی له ئایینی شیوینراوی نه صرانی نا ئومیدو ته ما براو بوون.

شایانی باسیشه وه ک پیشتریش ئاماژه مان پیدا که ته وروپا و رۆژئاواش میراتگرو درێژه پیده ری ته و بیرو فه لسه فه یه ن که له نیو ئیغرق یه کان و رۆمانی یه کان و یونانی یه کانداهه بوو، ئه وانیش هه ر له سه ره تاوه کیشه یان بووه له گه ل دین (ت) (وحي) دا، له گه ل ته و زانیاری یه بی هه له و په له یه ی که له لایه ن خواوه بۆ پیغه مبه ران (عليه ال صلاة وال سلام) هاتوه جا دیاره ته و حاله ته ش گه لیك هۆکاری هه بوون، یه که میان ته و بوو که ته و ئایینه ی له نیو ته وان دا بووه ئایینی مه سیح (عليه الصلاة والسلام) بوو، جارێ ته وروپاییه کان دینه که یان هه ر له سه ره تاوه قه چوول نه کردو (عیسی) (سه لامی خوا ی له سه ر بی) به درێژایی ژ یانی هه ر چه و سه اووه راوه دوو نراو بوو، جووله که کان به رنامه و شه ر یعه تی عیسیایان قه چوول نه کرد، چونکه زۆر له هه له کانی ته وانی را بست ده کرده وه ته و کاته ش جووله که کان تا بنا گوێ به دونیا په ر بستی و ئاره زو په ر بستی و فیل و ته له که دا نو قم به بوون. به لام (عیسی) بانگه شه ی ده کرد بۆ دوا رۆژ و به که م سه یر کردنی دونیا و بۆ ژ یانی مه عنه ویی و روو حی، بۆ برا یه تی و خوشه ویستی و دژی ته و رپه ره ماده ی و ئاژه لی یه بوو که ته و کا ته رۆ مان ی یه کان تی دا بوون، هه روه ها رۆمان ی یه کانیش به ده م بانگه وازه که یه وه نه چوون، دیاره (عیسا) ش (عليه ال سلام) ده سه لاتی

(2) واته (دین) به چه مک و واتا باوو عورفی یه که ی که بریتی یه له به رنامه و په یامی خوا بۆ مرقف .

نەبوو چونکە تەنیا کۆمەڵێک هاوێڵ (حواری) کەمی لە گەڵ دا بوون، بۆیەش ئیعلانی جەنگی نەکرد، پێغەمبەرانیشت (عليهم الصلاة والسلام) خۆی پەرەردگار هەر ئەوە نەدی داوا لێ کردوون کە ئەوانایاندا بوو، (عیسا)ش (عليه السلام) ئەوە نەدی خەڵک لە گەڵ نەبوو کە بتوانن کۆمەڵگا بگۆزن هەر چەندە کە مەترخەمیشی نەکردووە بۆیە هەر بە چەوساوەیی ماوەتەو.

بەلام پێتان وا نەبێ کە گرفت و کێشە ئایینی مەسیح هەر ئەوەندە بوو، بە لێکو سەرباری ئەوەش پاش عیسا زۆریان گۆڕی و دەستکاری کرد، تاکو ئە گەڵ فەلسەفە و نەریتی خۆیان بگۆنجی!! جا ئیستا تاکو بۆتان دەربکەوێ ئەو ئایینە بە چ دەردێک چوووە چی بەسەر هاتووە سەیر بکەن ئیستا ئە رۆژتانا داوین پیسی بە هەموو شیوەکانی یەوێ رەوا یە، وە هەرچی گوناح و تاوان و سەربێچی هەیە مەگەر چۆن دە نا هەمووی رەوا یە، کە چی دام و دەزگای کلیسا بێدەنگە و دژی ناوە ستی، بۆ چی؟ چونکە ئاواش خەڵک ئامادە نیە نەصرانیەت قبوڵ بکات، دامودەزگای کلیسا دەیهوێ ئە گەر ئاواش بێت هەرچۆنێک بێت خەڵک هەر خۆی پێ هەلبواسی و بازاری گەرم بێ! ئە گەر نا نەصرانیەت کاریکی پێکراوە کە قەشە و پاپایەکان زۆربەیان خوشیان برەوا قەناعەتیان پێی نیە، چونکە دینی حەق نەبێ ئە دل و می شکێ ئینسان دا ناچە سپی و ئینسان قەناعەتی تەواوی پێ نایەت.

کورتە ی قسان:

له سهده کانی نیوه راست دا زانا و فهیله سیوفه کان تا ئەندازه یهك
 حسابیان بۆ تاین و (وحي) کردوه، به لām پاشان که رپرەوی عهقیلی زال
 بووه کلێسا و پیاهه کانی له بهران بهری دا به چۆك داهاتوون و ته سلیمی
 بوون و خه لکیش به گشتی له ژیانیدا هیدی هیدی ته به ننی یان کردوه و
 ئەزموون گهرایی به هیز بووه، یه کجاری پیوانی کلێسا ته سلیم بوون و
 چه کیان فری داوه بۆ خو یان چوونه ته گۆ شهو که ناره کا نه وه، به
 تایبه تیش دوی شورشی فه رنه سا له سالی (1789) ز که یه کینک له
 دروشمه زهقه کانیان نه وه بوو ده یانگوت (دواین پاشای سستم کار به
 رپخۆلهی دواین قه شه له سیداره بدن) چونکه ده یانگوت نه وانه وا ته:
 پاشاو پاپا ههردووکیان دژی میللهت یه کیان گرتوه، که له راستی شدا
 وابوو.

که واته خه لکی ته ورووپا و رۆژئاوا که رۆیان له (سیکۆلاریزم) کرد
 بۆ نه وان کا تیک سیهیری هه لومه رجه که یان ده که ین و شیکردنه وه
 (تحلیل) یکی باب ته تی یانه ی بۆ ده که ین، شتیکی ئاسایی یه و سیهیر نه یه،
 به لām عه لمانی یه کانی لای خو مان که له گه ل دینی ک رۆبه ر رۆبونه ته وه، نه
 پیچه وانه ی زانیاری و عه قل وه نه رینگا له زانیاری و عه قل ده گری به لکو
 بیر کردنه وه و ده ده سته یینانی زانیاری فه رزیش ده کات، وه ک له چه ندان
 ئایهت و فه رمووده دا هاتوه، پاشان نه و دینه حه قه نه ک هه ر چه کی
 ده سته سته مکاران نه بووه بۆ گیانی هه ژاران، به لکو زیاتر دینی چینی

رهش و پروته و ریگا له چه وساندنه وه ده گری و دژی چینی سسته مکارو
 چه وسینه ره وهیه ، هه لویست وهر گرتنی سه لپی ته وان (واته عه لمانی یه کان)
 له بهر انبه ر ئیسلام دا هه لویستیکی نا مه نتیقی و بی ماناو سهیره !!
 وه هه لویسته که یان وهك ته وه وایه که سیك بیینی که دان ئیشه ی لی
 بیّت و له تاو ئازاری ددانی سه ری خوی به دارو دیواردا بکیشی، ته ویش
 یه کسه ر بی ته وه ی دانی بیشی سه ری خوی به دارو دیواردا بکیشی ته نیا
 له بهر چاولیکه ری !!

ئاخر بابای رۆژئاوایی که په نای بو (سیکولاریزم) برده ناچار بووه ،
 به لام براده ری عه لمانی کورد خو تۆ ناچار نی !!

ئنجای پیویسته ته وهش ب گوتری: که ری ره وی صاددی گه رای و
 هه سته گه رای و ته زموون گه رای، له دوا دوی سه ده ی نۆزده یه م و
 سه ره تای نیوه ی سه ده ی بیسته مدا ورده ورده بازاری شکاو سارد بووه ،
 بوچی؟ چونکه له سه ده ی هه قده یه م و هه ژده یه م و نۆزده یه مدا زانیاری
 تازه له سه ره ده می گرو گال دا بوو، سه ره تای دۆزی سه وه ی یا ساو
 نه نییه کانی سروشت بوو، که بووه هو ی به ره و پیش چوونی پیشه سازی و
 ژماره یه کی زۆر ئامیرو که لوبه ل داهینران، بو یه خه لکه که به گ شتی و
 به تایبه تی زانیان زۆر له خو بایی بوون به هو ی ته و زانیارییه که مه ی
 هه یان (١) بوو و حیساییکی وایان بو خوا وه حی نه ده کرد، به لام پا شان
 پی به پی که زانیاری زیاتر قوول بووه ، به تایبه تی زانیاری فیزیوا کیمیا

(1) وهك خوا فرمویه تی: ﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ ﴾ غافر 83

سه یریان کرد مادده که پییان وا بوو ئەسلای بوون (وجود) ه و ناسینی له هه موو شتیك ئاسانتره، هه تا زیاتر پییدا ده چ خه خواره وه و ئی ی ورد ده بنه وه ئی یان ئالوزترو مه ته لاوی تر ده بی، به تایبته په یوه ندی ن یوان وزه و مادده و کامیان ئەسله و... هتد؟!

به ئی پاش ئەوه ی زیاتر به زانیاری دا قبول بوو نه وه، زۆر یك له زانیانی گه وره گه وره په یدا بوون كه سانی وهك (برگسۆن) كه له سیالی (1941) ز دا مردوه كه برپای وا بوو ئی نسان وهك له ری ی دل و ده روونه وه ده توانی زانیاری وه ده ست بی نی و په ی به شتان به ری له ری پینج ههسته كان و عه قله وه ناتوانی، واته (برگسۆن) برپای به جور یك له ئیلهام بووه، كه پیی ده ئی (الحَدَس) و له سه ره تای ده ر سی یه كه هه وه پی ناسه ی (حَدَس) مان کرد.

وه هه روه ها (ئه نیشتاین) زانیه کی دیکه یه له و چۆره زانیان ه و خاوه نی بیردۆزی نیسبی یه و له بهاره ی په یوه ندی ن یوان (دین) و (زانیاری) و پیویستبوونی هه ردو وکیان گوتوویه تی: (ئایینی بی زانست وهك پیای شل وایه و زانستی بی ئایینیش وهك پیای کویر وایه) كه مه به ستی زانستی ئەزموونی و سروشتی یه، ئە گه رنا دین بو خوی گه وره ترین جۆری زانسته.

وه یه کیکی دیکه له وانه (ماکس پلانك) ه كه له (1947) مردوه، یه کیکی دیکه یان (سیر جیمس جینس) ه كه هه ر کامیان زانیای زۆر گه وره به ناوبانگن له فیزیای گه ردوون ناسیی دا، وه یه کیکی دی كه یان (ئالکسیس کاریل) ه كه خاوه نی خه لاتی (نوبل) ه له ئاداب داو

کتیبیکى هه یه به ناوی (مرۆڤ ئه و نه ناسراوه) (الانسان ذلك المجهول) ههروه ها ده یان زاناو پسیپوری دیکه له زان سسته جیا جیا کا ندا (١٦)، جا ئه وانه سه رجه م دانیان به وده ا هیناوه که به ئی: دنیاو بوون ته نیا ئه و مادده و رواله ته نیه، به ئکو جیهانیکی دیکه ی ئه و دیو ئه م سرو شته هه یه، خوا هه یه روه هه یه .. هتد، جا دیاره ئه وانه زۆربه یان مسو ئلمان نه بوونه و بگره به هیه چ ئاینیکه وه پابه ند نه بوونه له سۆنگه ی ئه وده که ئاینه که ی خویان گۆردراوه و شیۆیندراوه له ئه فسانه سیخناخ کراو بووه به ئیسلامیش ئاشنا نه بوون!

جا هه ندیکیان گوتوویانه: ئیمه پیویست ناکات دینه مان هه بیته و زانسته و زانیاری شتمان بۆ ریک ده خات، به لām هه ر ده بی خوا بنا سین و لایه نی روه وحی و ئه خلاقیمان هه بی، وه گ گوتمان دینه که یان ریکگی له زانیاری و عه قل ده گرت و پرپوو له ئه فسانه، واته: ئه وانه له لایه ک عه قل و زانیاری و (منطق) پییان ده گوتن: په روه ردگارو به ده یینه رییک هه یه و روه هه یه و ژیان ته نیا بریتی نیه له و رواله ته ماددییه مان! له لایه کی دیکه شه وه هه ر باسی خویان کردبایه، کلێسا به هانه ی ده بیته ده که وت که بلێ مادام وایه وهرن پابه ند بن به منه وه! که گه رابانه وهش بۆ کلێسا ده بوو واز له زانیاری به یتن و دژی بوهستن و بروا به ئه ف سانه بیتن، بۆیه به ناچاری گوتوویانه بروامان به خوا هه یه به لām به دین نا! دیاره (دین) ی راست و دروست که ئیسلامه ئه گه ر ئه و کات له به رده ستیان دابایه و پییان گه یشتبایه بیگومان هه موویان یان

(1) له کتیبی (الله يتجلى في عصر العلم)دا باسی ژماریه کی زۆر له و زانیانه کراوه .

سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرك وأتوب إليك

(76)

له ئۆره كۆمهتار ئه كۆمەتار
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir/علي بابير

archive.org/details/@alibapir

علي بابير/ AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - كوردی

AliBapir

Google Play

App Store

علي بابير/ AliBapir

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

دهرسی سییه م و چواره م و پینجه م:

رپیازو شیوازی وه دهست هیئانی
زانباری و زانست له روانگی ئیسلامه وه.

(78)



په یوهندی به خواوه بیټ، وه سهره‌کیتړین هوکاری ئەم هه‌لو‌یسته‌شیان
دوو شت بوون:

(یه‌که‌م): شیویندران و گوږدران (تحریف و تغیر)ی ئەو کتیبه
خوایینه‌ی که له‌به‌رده‌ستیان بوون وه‌ک (ته‌ورات) و (ئینجیل)، دیاره
خه‌لکی ته‌وروپاش بی‌جگه له‌وانه وه‌ک سهرچاوه‌ی (وحی) و په‌یامی خوا
هیچ شتیکی دیکه‌یان له‌به‌رده‌ست نه‌بوو، وه‌ک پی‌شتر باس‌مان کرد که یان
ئیسلامیان هه‌ر پینه‌گه‌یشته‌بوو، یان ئەوانه‌ی که پی‌شیان گه‌یشتبوو
له‌به‌ر ده‌مارگیری (تعصب) گوئی‌یان پی‌نه‌دا.

دیاره سهرباری ده‌ردی گوږران و شیوینران گرفت و نه‌خو‌شی یه‌کی
دیکه‌ش رووی کرده‌ ئاینی نه‌صرانیی ته‌ویش بریتی بوو له‌ ئاو‌یته‌ بوونی
فه‌لسفه‌ی یۆنانی له‌گه‌ڵیدا به‌ تاپ‌ه‌ت کتیب و به‌ر هه‌مه‌کانی
(ئه‌فلاطون و ئه‌رسطو) چونکه‌ پیاوانی کلێسا بو‌پرکردنه‌وه‌ی که‌لێن و
بو‌شاییه‌کانی ئایینه‌ گوږراوه‌که‌یان، ته‌به‌ننی یان کردن له‌ حالیکدا که
پر بوون له‌ شتی پر‌پو‌وچ و ئەفسانه!! ئنجا ده‌ردیکی کوشنده‌ی دیکه‌ی
سییه‌می نه‌صرانیه‌تیش ته‌وه‌بوو که‌ چینی ته‌کلیرۆس و ده‌زگای کلێسا
زۆر به‌ توندی رو‌و‌به‌روو بو‌وه له‌ گه‌ڵ زان‌یاری یه‌ سرو‌شتیه‌کان
(الطبیعة) و هه‌ر جو‌ره‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌ک له‌ بو‌ونه‌وه‌رو ده‌ورو به‌ر که
پی‌چه‌وانه‌ی (تعالیم) و زانیاریه‌یه‌کانی نی‌و ته‌ورات و ئینجیل بیټ، له‌به‌ر
ئه‌وانه‌ خه‌لک له‌ دین دوور که‌وتنه‌وه‌ و ئەو کتیبانه‌ی که له‌به‌ر ده‌ستی
ئەو خه‌لکه‌ بوون جی‌گه‌ی متمانه‌و ئیعتیبار نه‌مان و بو‌یان ده‌رکه‌وت که

شتی هه‌له‌و ناب‌ه‌جییان تیدایه که له‌گه‌ل عه‌قل و زان ست و م‌یژوودا ناگو‌نجی، ئه‌وه سه‌ره‌کی‌ترین ه‌وی له خوا دوور که‌وته‌وه‌ی خه‌ل‌کی ئه‌وروپا و ر‌ۆژتاوا بوو.

(دووه‌م): ده‌ست تیکه‌ل‌کردن و ته‌ون تیک هه‌لبه‌ستنی پیاوانی کلێسا له‌گه‌ل پادشاو ده‌ربه‌گ و سه‌رمایه‌داره‌کان، که بی‌گومان مارک سیزم و جه‌وج‌و‌لی کۆمۆنیزم له کاردانه‌وه‌ی ئه‌وه‌دا زیاتر په‌یدا بوو، وه بۆ یه‌ش دوا‌یی خه‌ل‌ک جه‌نگ‌یک‌ی ز‌ۆر بی‌ئامان‌یان له د‌ژی (دین) به‌گشتی به‌رپا کرد، چونکه ده‌یان‌بینی کابرا له به‌رگی دیندا بوو پیاوی^(٢) دینی بوو که‌چی له خزمه‌تی پادشا و پاره‌دار و خاوه‌ن زه‌وی یه‌کان دا بوو، ب‌گه‌ر هه‌ندیک له قه‌شه‌و (پاپا) یه‌کان ز‌ۆر له مه‌لیک و پادشا‌کان پاره‌دار‌تر و ده‌سته‌لات‌دار‌تر بوون، هه‌تا هه‌ندیک جار پادشا ئه‌گه‌ر (پاپا) ب‌ۆی ئی‌ع‌زا نه‌کرد‌بایه و پشت‌گیری نه‌کرد‌بایه نه‌ده‌بوو به پادشا، وه جاری وا هه‌بووه که ئه‌گه‌ر پادشایه‌ک له (پاپا) هه‌ل‌گه‌ر‌ابایه‌وه، یه‌ک‌سه‌ر ئه‌مری فه‌صل کردنی داوه له ر‌یزی نه‌صرانییه‌تی ده‌ر کرده، ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بی‌ئ‌ه‌مری (پاپا)ی کرده، دوا‌یی پادشا به‌ناچاری چ‌ۆته‌وه ب‌ۆ خ‌ز مه‌ت (پاپا) و ده‌ستی ماچ کرده‌و په‌شیمانی ده‌رب‌ر‌په‌وه!! جا ئه‌و ده‌ست تیکه‌ل‌کردنه‌ی پ‌یاوانی کلێسا له‌گه‌ل ده‌سته‌لات‌دارانی خ‌ۆ سه‌پ‌ین و دیک‌تات‌ۆر ده‌وله‌مه‌ندو سامان‌دارانی له‌ری‌ی حه‌رام سیامان وه‌سه‌ری‌ک نه‌رو هه‌ژار چه‌وس‌ینه‌رو خه‌ل‌ک چه‌وس‌ینه‌روه به‌نا‌وی دی‌خه‌وه، ئه‌وه‌ش

(٢) پیاوانی ئاین (رجال‌الدین). زاراوه‌یه‌کی تای‌به‌ت به‌نه‌صرانییه‌ته‌و له ئیسلام دا هه‌موو پیاوانی مسو‌لمان و ئافره‌تانی مسو‌لمان له به‌رام‌به‌ر (دین) دا به‌ر‌پ‌رسیارن.

دهوریکی زوری هه بوو له دوور که و ته شه وهی خه لک له دین و به ره و بی پروایی چووندا.

به لئی ته م دوو هویه واته: یه که م: گورران و شیوینرانی کتیبه کان و متمانه نه مانی خه لک به (وحي) و په یامی تا سمانی، دووهم: به ناوی دینه وه خه لک چه وساند نه وه و ده ست تیکه لکردنی پیاوانی کلپسا له گه ل پادشاو دهسته لاتداره کان و ده و له مه ندو سامانداره کاندایه وه خه لکی بی متمانه کرد به رامبه ر به ته صلی (دین) و له و دام و ده زگایانه ی که به ناوی دینه وه قسه یان ده کرد، بویه خه لکی رۆژتاوا به گ شتی پرووی له کوفرو بی پروایی کرد.

دووهم: ته وه یه که خه لکی ته ورووپا و رۆژتاوا چ له بواری زان ست و زانیاریدا و، چ له بواری سیسته م و رۆژتاوا سیسی و پیکه ی خانی ده و له تدا پشتیان له دین کرد و پروویان له بی دینی کرد، له راستیدا له خوشی خویان نه بوو و وه نه بی ئیختیار یکیان بووبی و سه رپ شک بووبن که وا بکه ن یان وا نه که ن، چونکه دیخی (نه صرانیی) به که لکی ته وه نه ده هات که بینای ده و له تی له سه ر ب که ن و کی شه و گرفته کانی خویانی پی چاره سه ر ب که ن له سه ر جه م بواره کانی ئابووری، فیکری، سیاسی، کۆمه لایه تی ... هتدا، که له هه موو ته و بواره شدا کیشه ی زوریان هه بوو، به لئی هیچ چاریان نه بوو که روو له شتیکی دیکه نه که ن، به لām به ته ئکید ده گونجا که له خوی په ره ر دگار هه لنه گه رینه وه وه هه ندیک له عاقله کانیان ده یانگوت ته و دینه ته وه نیه که خوا نار دوویه تی، که واته بۆچی نیوانی خۆمان

له گهل خوا تیكبه دین و بۆچی دژایه تی ئه سلی دین و وه حی بکه یین و
 دژایه تی ئه و شتانه بکه یین که سروشت (فطره) ی ئینسان داخوازیان
 ده کات!، به لام د یاره زۆر به یان ئه و دوور به یی و لیكدانه وه و
 بیرکردنه وه بابه تی یانه یان نه بوو، بۆیه هه ندیک له فدیله سیوف و
 زاناکانیان که باسی دروست بوونی ئینسانیان کردوه ره خه یان له
 بیردۆزی (داروینیزم) گرتوه و زۆر به یان پییان هه ئه و په ئه بووه و
 گوتوویانه هه موو مه خلوقیک به دانسته دروست بووه و هیچ ری
 تی ناچی که له ته نجامی که شه کردن (ت طور) دا له گیا ندرانی
 دیکه وه هاتبی به زۆر به لگه ش ئه وه یان سه مانده، که چی گوتوویانه:
 هه رچه ند ریشی تی ناچی به لام ناچارین که بیردۆزی (داروینیزم)
 هه ر قه بوول بکه یین، چونکه هه رچه نده (داروین) هه لئه ش بی، به لام
 ئه گه ر بلین را ست نا کات ده یی بکه رییه هه وه بۆ لای پیاوانی
 (کلینسا) و دووباره پیی کلینسا بیتته وه گۆری! که وا ته هه ر چه نده
 زانیاری و عه قلیش قبوولی ناکات به لام به نا چاری هه ر ده لین
 (داروین) راست ده کات، قهیدی ناکات با هه ر بلین نیمه مه یوون
 زاده یین گه رگ ئه وه یه چاریکی دی نه چینه وه به رده سیتی قه شه و
 پاپاکان و نه مان چه وسینه وه! ئنجا وه ک پیشینانمان ده لین (ئه گه ر
 ئینسان به رووباری داچوو نا چار ده ست بۆ پوو شیش ده بات).
 به راستی خه لکی رۆژئاواش ئاوا ی لی هات، وه بۆ زانینه تان دی خی
 نه صرانیی هه ر له ته صل و بنچینه شدا بۆیه نه هاتبوو که کی شه و
 گیرو گرفته کانی مرۆفایه تی هه ل بکات له دوا ی (عی سی) (علیه

الصلاة والسلام)، به تایبعت له دواى هاتنى پیغمم بهری کۆتایی (محمد) (عليه الصلاة والسلام)، چونکه بهرنا هدی (مه سیح) له ته صلاا بۆیه هاتبوو که له سهرده می (عیسی) (عليه الصلاة والسلام) تهو کهم وکووری ولادانه ی که جووله که کان له دینداریه دا په یدایان کردبوو چاره سهریان بکات و راستیان بکاته وهو بهره و خوا بیان گیریتته وه، بۆیه نه نیردرا بوو که له سه ده کانی نیوه راست و له سه ده ی بیسته مدا گیروگرفتی خه لک حهل بکات! بۆیه نه صرانییه ت ههر له ته سل دا ته وه ی له تواندا نه بوو و ته گهر نه شگورپا بایه کیشه کانی مرؤفا یه تی ههر پئی چاره سهر نه ده کرا له بواره جوراو جوره کانی ژیان دا چ جای ته وه ی که گوردر ا بووش!! ته نیا ئیسلام بۆ ته وه نیردرا بوو که ته و کیشه و گیروگرفتانه چاره سهر بکات که چی ته وانیش بر وایان به ئیسلام نه هیناو له بی بر وایی دا نه خرو بوون و سهره نجام هه لسان بوخویان (دین) یکیان داهینا که بریتیه له سیکولاریزم!

سییه م: ههر چه نده هه م عه قل و فه لسه فه ، هه م پ یینج هه سته کان و زانیارییه ته زمونییه کانیش له بواری هه لسوکه وت له گه ل ماده وه ده ور به رو کۆمه لگادا تا ته ندازه یه ک زاده و بهر هه میکی با شیان هه بوو، به تای به تی زانیارییه سرو شتییه کان که له ته نجامی ته زمونکار ییه وه وه ده ست هاتن و سیمار ووخساری ژیان ی رۆژ ئاوا و ته ور ووپایان گۆری، له و په ری دوا که وتووییه وه، له بواری پیشه سازی و ژیان و گوزه رانیان له رووی ماده دی یه وه، بۆ ته و په ری پێ شکه وتن،

به لّام دیاره له رووی ئینسانی و مه عنهویی و ئه خلّاقی یهوه ههر له
دواکه و توویی خویاندا مانه وه، به لّکو زیاتریش به رهو دوا چونه وه،
چونکه له پیشدا له رووی ته کنولّوجیاو پیشه سازی و ماددی یهوه
به لّی له دوا بوون، به لّام له رووی مه عه عنهویی و ئه خلّاقی و
ئینسانیه وه زۆر شتی باشیان هه بوو، چونکه (دین) هه چهنده تیّک
بدری و بگوردری ههر چۆن بی ههر چاکتره له بی دینی، به لّام دوا یی
له سۆنگهی ئه وه وه که کهوتنه دژایه تی کردنیکی خهست و خۆلی
کلّساو پیاوانی و له پشت کلّسا شه وه له گه لّ دیندا به شه ر هاتن و
پاشان له گه لّ خوی پهره ورد گاریش نیوانی خویان تیّکدا، له رووی
مه عنهویی و ئه خلّاقی و ئینسانی و له رووی خه سلّهت و به ها
به رزه کانی مرۆقا یه تی یهوه به راستی زۆر به رهو دوا چونه وه و ئیستاش
ههر به رهو دوا ده چن، چا ئا یا بو چی له و پروا نه وه به رهو دوا
گه رانه وه؟! چونکه چه کی ئه و مه یدانه یان پی نه بوو که بریتیه له
وه حی و په یامی راسته قینه ی خوی که له زانیاری بی سنووری خوا وه
سه رچا وه ده گری، پیشه تریش با سمان کرد که عه قل و پینج
هسته کان ده توانن له گه لّ رواله ته ماددی و به رهه سته کاند
هه لّسوکه وت بکه ن، به لّام بو هه لّسوکه وت له گه لّ ئه و دیو مادده و
ئه و دیو سروشت، پیوستیمان به ئامرازیکی دیکه هه یه که ئه وان
پییان نه بوو، بۆیه رۆژ ئاوا یی یه کان مه گه ر چۆن ده نا ههر
قسه یه کیان کرد بی سه بارهت به دینداری و ئه و دیو سروشت و

خوای په روهر د گار، نهك ههر نه یان پيكاوه به لكو زوري شی له سهر
قه رزدار بوونه ته وه، چونكه وهك شاعیريک ده لئى:

(ترجوا النجاة ولم تسلك مسالكها)

ان السفينة لا تجري على اليبس)

واته: (به ته مای رزگار بوونی به لām ريگا تا سايی په كهی خو یت بو
نه گرتوه، بيگومان كه شتی له سهر وشكاني ناروات).

نيستاش پاش ئهم سى روونكردنه وه په كه له راستيدا زياتر ته نك پيد
كردنه وه و تيشكي زياده خستنه سهر هه نديك بابه تي پيشوو بوون، با
بچينه سهر ته سلې مده ست و بزاني ئي سلام سه باره ت به زانين و
ناسيني شته كان له لايه ن ئينسانه وه هه لويستی چيه؟!

شت زانين و ناسيني مروّف له روانگه ی ئيسلامه وه

خوا پشتيوان بي ئيمه ئهم بابه ته له چوار خالي سهره كيدا
ده تويزينه وه كه سييان ئهم دهرسه ده يانگري ته خو ی و چواره ميه شيان
ده رسي داهاتووی بو ته رخاڼ كراوه كه ئهمانه ن:

1- شت زانين و شت ناسين بو ئينسان له روانگه ی ئيسلامه وه شتيكي
ئاشكرا و روونه.

2- خوای زانا سهرچاوه ی زانست و زانياری و فيربوون و تيگه يشتنه.

3- ري يه كاني وه ده ست هيناني زانياری و زانست به گ شتي پ پينج
هسته كان و عقل و (وحي)ين.

4- وه‌جی خوا به‌رزترین و راستترین و بی‌هه‌له‌و په‌له‌ترین سه‌رچاوه‌ی زانیاری و زانسته.

خالی یه‌که‌م:

(شت زانیین و شت ناســــین بو ئینسان
له‌ پوانگه‌ی ئیسلامه‌وه‌ شتیکی ئاشکرا و پوونه‌)

پیشتر باس‌مان کرد که یه‌کیک له‌و مه‌سه‌له‌ فیکریی و فه‌ل سه‌فیانه‌ی که ماوه‌یه‌کی زۆر خه‌لکی (یۆنان) و پاشان نه‌صرانییه‌کان له‌ سه‌ده‌کانی نیوه‌را ست و دوا یی خه‌لکی ته‌وروپای له‌ دوا یی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستیشه‌وه‌ زۆر مه‌شغول و سه‌رقال کردو توو شی ده‌ مه‌قائی و مشتومری کردن، ته‌وه‌ بوو: ئایا ئینسا ده‌توانی شت بزانی یان ناتوانی؟ جا ته‌وه‌ بوو که هه‌ر کام له‌ گومان په‌یدا که‌ره‌کان (ال شکاکون) به‌ هه‌موو جو‌ره‌کانیا نه‌وه‌ به‌ (العنادیه، والعندیة، الادرية) هه‌روه‌ها سوفسطاییه‌کان ته‌وانه‌ هه‌موویان رایان وابوو که نه‌خیر ئینسان ناتوانی

هیچ بزانی و هیچ ئامرازیکی پی نیه که زانیاری یه کی متمانه پیکراوی پی وده دست بیننی.

به لām له ئیسلامدا هەر له رپوه ئەو گرفته چاره سەر کراوه و خوای به دیهینەر (سبحانه و تعالی) که به دیهیی خهری ئین سمان و درو سیکه ری عه قل و سروشت و پینج ههسته کان و دروستکه ری ئەو بوونه وهره پان و پۆرو پر ورده کاری و فراوانه یه، هەر له سهره تاوه مه سه له ی ئەوه که ئینسان ده توانی شت بزانی به شتیکی روون و بی چهندو چوونی داناوه، بۆیه له ئیسلامدا مه گهر ئەوانه ی که وتبنه ژیر کاریگه ری فه! سه فه ی (یو نان) ی ئە گهرنا هەرگیز که سانی وهك: خاوهن گوما نه کان (الشکاکون) و سه فسه طه چیه کان (السوفسطائیون) پهیدا نه بوون، ئەوانه ی که گومانیان هه بی ئەوه دا که ئینسان بتوانی شت بزانی به لکو به پیچه وانوه که سانی وهك (معتزلة) پهیدا بوون، که زیده رۆیی بیان کردوه له زۆر تیروانی عه قل و له بهر زۆر پشت به ستن به عه قل، گیرۆده ی هه ندیک هه له و لادا نی فیکری سه یربوون: بۆ نمو نه گوتوویانه: هەر کاتیک (نقل) و (عقل) واته دهق و عه قل، تیکگیران ده بی عه قل سهر بخری! که بیگومان رپره وه که بیان هه له یه، چونکه به ئی عه قل جیی متمانه یه به لām و اشنا که به سهر (و حی) دا زال به کری، چونکه (و حی) یانی زانیاری بی سنووری خوا، عه قلیش یانی زانیاری مرۆف، دیاره شتیکی زۆر ناماقوول و بی مانایه که تو زانیاری خۆت

به سه ر زانیاری بی سنووری خوادا سه ر خه ی! مه به ست ته وه یه که له ئیسلامداو له گو مه لگه ی ئیسلامیدا به ته ندازه ی ته وه ی که م مسو لمان گو پرایه ئی (وحی) و گو پرایه ئی قورئان و سوننه ت بووبن، هه رگیز ته وه مه سه له یان نه هی ناو ته پی ش که ئایا ده گو ئی ئینسان شت بزانی یان ناگو ئی؟ به لکو ته وه پر سیاره هه ر دروست نه بووه، چونکه له ئی سلامدا شتیکی روون و به لگه نه ویسته که ئینسان ده توانی شت بزانی به پ ینج ههسته کان مامه له له گه ل ماده ده و ده ور به ری دا ده کات و به عه قل ده توانی بیر بکاته وه و شت شی بکاته وه و شت بزانی و پرای ری و هۆکاری (وحی) که تایبه ته به پیغه مبه رانه وه (علیهم السلام).

جا ته وه بیگومان مه سه له یه کی زۆر گرنگه که خوای کار به جی مسو لمانانی پاراسته وه که خه ریکی شه ره دهن دو که و شه ره ق سه ی بی جی بن له سه ر شتیکی روون و ئاشکرا، سه یر ب که ن له یه که مین ئایه تدا که بو پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) هاتوه خوای به رزو مه زن ته وه مه سه له یه ی چاره سه ر کرد وه هه لبریه، که فه رمو و یه تی: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (تا). بخوینه و فی ر به به ناوی ته وه په روه رد گاره ت که هه موو شتیکی دروست کرد وه! که واته ته وه که مر و ف ده توانی شت بزانی و بناسی و زانیاری و زان ست فی ر بی و وه رب هگری شتیکی روون و ئا شکرایه، ئه جا وه ک پی ش قه ربو تانم با سه کرد له

تایه‌ته‌کانی قورئاندا زور به روونی دهرده‌ک‌وی که له را سیتیدا پا ساو (مبّرر)ی ته‌وه که ئینسان شایسته‌ی ته‌وه بی له‌م سهر زه‌ویییه‌ی خوادا جینشینایه‌تی خوا بکات و سهر زه‌وی ئاوه‌دان بکاته‌وه‌و ته‌مانه‌تی خوا هه‌لبگری، ته‌وه‌یه که توانای هه‌یه شت بزانی و شایسته‌ی ته‌وه‌ی هه‌یه که شت فیّر بیی، وه‌ک خوی زانا (عزوجل) له‌م تایه ته‌دا ده فهرمووی: ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (31) قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (32) قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِيَّيْ أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ (١). دوا‌ی ته‌وه‌ی فریشته‌کان له رووی پرسیارکردن و بۆ روون بوونه‌وه گوتیان: ته‌ی په‌روه‌ردگارمان چۆن ئینسانیک ده که‌ی به جینشین له‌سهر زه‌وی که ئاوا‌ئاوا ده‌کات؟ خوی کاربه‌جیش له وه‌لا ه‌دا فهرمووی: ته‌وه‌ی من ده‌یزانم که بۆچی ئاده‌م شایسته‌ی ته‌و ته‌رکه‌یه ئیوه نایزانن، پاشان خوی به‌رز حیکمه‌ت و پاساوی ته‌و جینشینایه‌تییه‌ی ئاده‌می به‌وه خسته‌روو که ناوه‌کانی فیّری ئاده‌م کرد، جا زانایان له باره‌ی ته‌و ناو فیّرکرانه‌ی (ئاده‌م) دوو رایان هه‌ن:

یه کهم: (ابن عباس) خوا لئی رازی بی، ده لئی: خوی پهره‌ردگار ناوی
همموو شتیکی فیّری ئاده‌م کرد به وردو درشته‌وه، (ابن عباس)
ناوی زۆر که لویه لئی ورده‌شی بردووه (تر).

دووهم: که من ئەمە‌ی دووهمیانم پی به هیتره ده لئین: خوی زاناو به توانا
تواناو ئاماده‌یی (استعداد) یکی وای له (ئاده‌م) دا خو لقا ند که
بتوانی ناو له شت بنی و ناو بو شت بدزیته‌وه، بویه ش گوتم ئەم
رایه‌یان به هیتره، چونکه ئەگەر ئاده‌میش ئەو ناوانه‌ی که له
سهرده‌می خۆیدا هه‌بوون فیریان بووه، ئەدی دوا‌یی چۆن ناوه‌کانی
فیّری رۆلّه‌کانی کردوه چونکه دوا‌یی که ورده ورده رۆلّه‌وه نه‌وه‌کانی
به‌سهر زه‌ویدا بلاوبونه‌وه، خۆ ههر زمانیک نه‌بووه!، پاشان ئیستا
ده‌رکه‌وتوه له ئەنجامی لی‌کوئینه‌وه‌ی ئەو میژوونوسانه‌ی که له
(فقه اللغة) ده‌کوئنه‌وه که زمان ئینسان دایه‌یتاوه، به‌لئی به‌هۆی
په‌یام و فی‌رکردنی پی‌غه‌مبه‌رانه‌وه (عليهم الصلاة والسلام) ئینسان
همموو شتیک که بو ژیا‌نی پی‌ویست بی فی‌ر بووه، به‌لام ئینسان
توانای هه‌یه ناو بو شت دابنی ئنجا که ناوی شتی بو شت دانا،
ده‌توانی دوا‌یی ناوه‌کان پیکه‌وه ریک بخت به‌هۆی کردار (فهل) ده‌وه،
دیاره زمانیش له‌و سێ شتانه پیکدی‌ت: ناو و کردار و پیتی‌ک که به
یه‌کیانه‌وه ده‌به‌ستیتته‌وه، به هه‌رحال خوی به‌خشر هه‌موو ناوه‌کانی

(تر) وهک: ته‌ور، بی‌ل، گوریس، مه‌نجه‌ل، قاپ ... هتد.

فیږی ئادهم کرد، پاشان راینواندن له سهر فری شته کان، فهرمووی هه وائم پی بدن ئه و شتانه ناویان چیه ته گهر راست ده کهن ئه یوه شایسته ترن به جینشینایه تی؟! گوتیان پاکی بو تو ئیمه زانیاریمان نه یه بیج که له وهی تو فیږ مان ده کهی، زانا یان ده لئین: تایبه تمه ندیه کی فریشته کان ته وهیه که ته وهی خوا فیږی نه کردبن له کاتی خولقاندنیان دا نایزانن^(٦)، به لام ئینسان ده توانی شت فیږ بیت، خوا ئاماده یی (استعداد) یه کی وای به ئینسان داوه که بتوانی شت فیږ بیت، به لام فریشته کان زانیارییان زیاده کم ناکات و خوا چه ندی پیداون ههر ته ونده یه، ئه بجا دوا ی ته وهی فری شته کان گوتیان: ئیمه نازانین ته نیا ته وه نه بی که تو فیږ مان ده کهی، بیگومان ههر ته وێ زانای کار به جی، خوا فهرمووی: ته ی (ئادهم) هه وائیان پی بده به ناوی ته و شتانه، جا کاتیک هه وائی پیدان و ناوی شته کانی پی گوتن، خوا (جل و علا) فهرمووی: ئا یا تهی فریشته کان من پیم نه گوتن که نهینیه کانی ئا سمان و زهوی ده زانم، وه ده زانم ته وهی که ئیوه ئاشکرای ده کهن وه ته وهش که ده یشار نه وه؟! که واته ته وه که (ئادهم) شایسته ی ته وهیه که له سهر زهوی بیته جینشینی خوا، ته وهیه که ده توانی زانیاری و زانست و ده ده ست بی ختی و خوی بی وینهش فهرمانی کردوه به زانیار بوون و شت فیږ بوون،

(٦) واته: توانای که شه سه ندن (تطور) ی خودی (ذاتی) یان نیه وه که مرۆڤ.

فهرمانی به گه وره ترین ئینسان کردوه که (محمد) ﷺ : (فاعلم انه لا اله الا الله) (تر)، ههروه ها پیی فهرمووه: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (ه).
واته: بلئی په روه رد گارم زانیاریم بۆ زیاد بکه، که واته ئینسان ده توانی
شت فیڕ بیټ و زانست و زانیاریش زیاد بکات.



خالی دووهم:

خوای زانا سه رچاوه ی زانست و
زانیاری و فیڕبوون و تیگه یشته.

لهو پرووه که ئینسان عه قل و پینج هه سته کانی هه ن و خواش
به دیهینه رو به خسه ری عه قل و پینج هه سته کانه و له ری عه قل و
هه سته کانیشه وه ئینسان ده توانی کو هه لیك زانیاری و هه علومات
کو بکاته وه، بۆیه ده لیین خوا سه رچاوه ی زانسته، وه لهو پرووه شه وه که

(تر) (محمد، 19).

(یر) (طه، 114).

خوا (جلّ جلاله) به فریشته کانیدا (وحي) و په یامی خوۍ ناردوه بڼ
 پیڅه مېهران (عليهم ال صلاة وال سلام) ته وانیښ گه یاندوویا نه به
 ئینسانه کان، دیاره (وحي) ش له (علم) ی بڼ سنووری خواوه سهر چاوه
 ده گری و زانیاریه کی بڼ هه له و په له ی تېدايه، که واته له و رووه شه و
 دیسان خوا ی بڼ هاو له سهر چاوه ی زانیاریه، خوا (عزّوجل) سهر چاوه ی
 زانیاریه وهك ئامرازه کانی که عقل و پیڅ هه سته کانی، وه سهر چاوه ی
 زانیاری یه وهك په یام ناردنی خوۍ که زانیاریه کی بڼ هه له و په له ی
 تېدايه، هدر بویه ش فریشته کان گوتوویانه: (سبحانك لا علم لنا الا ما
 علمتنا) پاکیی بڼ تو نازانین مه گهر ته و ی تو فیّر سان ب که ی، له
 سهره تاوه فیّرمان بکه ی یاخود ئامرازی وده دست هیّ خانی سان بڅه یه
 ده ست، که به و واتیاه ئینسانیش ده گریته وه، هه روه ها خوا (عزّوجل)
 هه رموویه تی: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ (نبا)، هیچ
 که سیك ناتوانی هیچ شتیك له زانیاری خوا بزانی مه گهر ته و ی خوا
 بیه و ی، به لئ، به ئیراده و ویستی خوا نه بڼ ئینسان ناتوانی هیچ شتیك
 فیّر بڼ، وشه ی (علم) لیړده ا یان هدر به مانای زانیاری (علم) ه، یاخود
 به مانای زانراو (معلوم) ه، که واته هیچ شتیك له زانراوه کان □
 دروستکراوه کان-ی خوا دهرك ناکرین و نازانرین مه گهر به ویستی خوا.
 به لام پیویسته بزانی که زانیاری خوا (سبحانه و تعالی) له قه دهر
 خویوه و زانیاری ئیمه ش له قه دهر ئیمه یه، له (صحیح) ی (بخاری) دا

هاتوه که (موسی) (علیه الصلاة والسلام) رۆژ یك و قاری بۆ (بنی اسرائیل) ددها، یه کیك لی ی پرسی: کی له هه موو کهس زاناتره؟ گوتی: من، دیاره راسته له نیو خه لکدا له هه موان زاناتر بوو به دین و په یامی خوا، چونکه پیغه مبهری خوا بوو، به لام نه ده بوو ئاوا به ره های ی گوتبای من، چونکه جوړ یك له ره چاو نه کردنی ئه ده بی له بهرام بهر خوی زانا تیدا بووه، به هه حال خوی بالاده ست ویستی تییبگه یه نی که ئه ی (موسی) وایه که پی ت وایی تۆ له هه موو کهس زاناتری، جا خوا پی ی فهرموو که من بهنده (عبد) یکم هه یه له هه ندیک شتدا له تۆ زاناتره! مووساش (علیه السلام) گوتی: هه ز ده که م بهرام ئه و به نده زانییه له کوئی یه بۆ ئه وه ی به چم بۆ لای و هه ندیک له و زانیارییه ی لایه تی لی ی فی ر ببم، ئه وه بوو چو بۆ لای، به هه حال به سه رهاته که ی دوورو در یژه خوی به خشه ر له سووره تی (الکھف) دا با سی فهرمووه، به لام مه به ست لی ره دا ئه وه یه که مووسا (علیه السلام) له گه ل ئه و به نده زانییه ی خوا دا ده چن بۆ سه ر لی واری ده ریایه ک را ده وه ستن، سه یر ده که ن بالنده یه ک به دنده و که به چو و که که ی تۆز یك ئاوی له ده ریاکه هه لگرت، ئه و عه بده صالحه که هه ندیک ده لی ن ناوی (خضره) به مووسا ده ئی: ئه ی مووسا! زانیاری من و تۆ له قه ده ر هی خوا وه ک ئاوی ده ندو وکی ئه و بالنده یه وایه له چاو ئاوی ده ریایه که، واته: دلۆ پی ت له ده ریایه ک، که واته زانیاری خوا له قه ده ر خوا یه و زانیاری ئی نه سانی ش له قه ده ر ئی نه سانه، ئی نه سان دروست کرا و یکی به چو وکی خوا یه و زانیارییه که شی له

قه دهر خو یه تی، وهك خوای زاناو شاره زان دهنه رموی: ﴿وَمَا أُوتِیْتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيْلًا﴾ (ن)، واته: كه میك نه بی زانیاریتان پی نه دراوه، كهواته نه وهش كه وده دستتان هیئاوه هی خوتان نیهو به خشراوه، مادام وایه نابی ئینسان پیی وایی به وهنده زانیارییه ی پی دراوه و نهو عه قل و ئامرازا نه ی پی دراون، ده توانی هه موو شتیکیان پی بزانی و هه موو مه ته له کانیان پی حل بکات و هه موو نه نییه کانی بوونه وهریان پی كه شف بکات!.

خالی سییه م:

پئییه کانی وده دست هیئانی زانیان و زانست به گشتی:
پینج هه سته کان و عه قل و (وحی) خوای بهرز و مه زدن:

به ریزان! نهو مشتومرو کیشه یه ی كه پیشت باسمان كرد له نیوانی هه سته گه رایه کان (الحسیون) و عه قل گه رایه کان (العقلان یون) له لایه كه وهو له لایه کی دیکه وه له نیوان هه سته گه راو عه قل گه رایه کان و دینییه کاند (ته وانه ی ده یانگوت زانیاری بهس ته ویه كه له پی ووحی

خواوه دیت) ئەو کیشەو مشتومرە ئە ئیسلا مەدا دروست نەبوو، چونکە
 ھەر ئە رپۆه خوا ی پەرودە دگار ئە دەیان ئایەتی قورئاندا فەرمانی کردو
 بە مەرۆف و ئەسەری پیویست کردو ئە ھەم پینج ھە سێتە کان و ھەم
 عەقلیشی بە کار بیئێ، فەرموویەتی سەرنج بدەن! تەماشای بکەن! گوێ
 بگرن! بێر بکەنەو بە رابمێنن! عەقلی خۆتان بچەنە گەر بە کاری بیئێ!
 وەك چۆن فەرمانیشی کردو ئە گوێ بۆ (وحی) بگرن و پە یامی خوا
 وەر بگرن، بە ئێ خوا ی کار بە جێ ھەر ئە سەرەتاو ئەو کیشە یە ی چارەسەر
 کردو، ئە ئایا بۆ شت زانین و ناسین پشتمان تەنیا بە عەقل ببە سیتین؟
 یان بە پینج ھەستە کان؟ یاخود ھەر متمانە بە وەحی بە کەین؟ یاخود
 گوێ نە دەین بە ھیچ کامیان؟ خوا ی کار بە جێ ئەو مەسە لانە ی بە روونی
 بۆ چارەسەر کردوین و بۆی ھەل بریوین بەو جۆرە ئە ھەر کام ئە پ پینج
 ھەستە کان و عەقلی بە جیئ ئیعتبار و متمانە داناو و وەحی و پە یامی
 خۆشی بە چلە پۆپە و ئووتکە ی ھەر بەرزی زان یاری و زان سێت داناو،
 چونکە: پینج ھەستە کان ئە چەند تۆر و شە داویکن دە توانن نێ چیری
 دەن گە کان و وێ خە کان و تمام کراو کان و بۆنکراو کان و دە سێت
 لێ دراو کان، (الا صوات، والصور، والذوقات، والمشمومات، و
 الملموسات) بگرن، پینج ھەستە کانیش: ھەستی دیتن، بیستن، تامکردن،
 بۆنکردن، دەست لێ کوتان، خوا ی پەرودە دگار ئە چەندان ئایەتدا داوای
 ئە مەرۆف کردو ئە ئەو ھەستەکان بە کار بیئێ.

تڼجا له باره ی سه فسه ته چي په کانیسه وه که گوتو ویانه: له سونگه ی
ته وه که پینج هه سته کان به هه له دا ده چن، له بهر ته وه زانیاریان لی
وهر ناگیري و متمانه یان پی ناکری، نیمه ده لیسن: به پیچه وانه وه ههر
خودی به هه له داچوونی پینج هه سته کان به لگه یه له بهر ته وه ی که
زانیاریه که یان جیگای متمانه یه، چونکه تو ده یان جار شت به چاو
ده یینی، جار یك نالیی چاوم به هه له داچووه جار یك له چاران به
ده گمن قه له میك له نیو په رداخیك ئاودا ده یینی یان گوچانیك له ناو
حه وزیکي ئاودا ده یینی له پیش چاوت ده یینی شکاوه ته وه درایی بو ت
ده ده که وی ده لیی چاوم به هه له دا چووه! جا ئایا چو ن زانیت ته و جار هیان
چاوت به هه له دا چووه؟! چونکه سه دان جاری دیکه چاوت پیکاوی ته ی
بویه زانیت لی رده دا چاوت به هه له دا چووه، واته ته گهر هه میسه به هه له دا
چووبایه ئینسان لیی حالی نه ده بو که ته و جار هیان به هه له دا چووه،
ئینسان کاتیك ده زانی که ته و شته سپیه که شتی رهش له بهرام به ریدا
هه بی ت، وه کاتیکیش ده زانی ته و شته راسته که هه له ی له بهرام به ردا
هه بی، که واته: ههر به هه له داچوونی پینج هه سته کان به لگه یه له بهر
ته وه ی که زور جاریش به هه له دا ناچن، به لی جار جاریش به هه له دا
ده چن، بویه ش خوی زانو شاره زا نه یفه رمووه هه موو شتیك له ری پی پینج
هه سته کانه وه وهر بگرن!.

تَنجا عه قلیش به هه مان شیوه هه ندیک شت هه یه له عه قل دا
جیگای ناییتته وه، بویه خوی بهرز (عزوجل) نه یفه رموو هه بو هه موو
شتیک ئیعتیماد له سه ر عه قل بکری هه بویه ش (وحي) خوی نارد وه
تا کو چۆن عه قل هه له ی پینج هه سته کان را سیت ده کا ته وه وه ح بییش
هه له وه په له ی عه قل راست بکاته وه که ئینه کانی پر بکاته وه! ته وه له
لایه ک و له لایه کی دیش: ته زموون گه را وه هه ست گه رایه کان له وه دا به
هه له دا چوون که وا یان زان یوه عه قل له گه ل پ پینج هه سته کاند
دوژمنایه تییان هه یه! که بیگومان وا نیه، بلکه پینج هه سته کان له
خزمه تی عه قل دان و عه قل به کاریان دین، وه کاتی ک پینج هه سته کان
به هه له دا ده چن عه قل بویان راست ده کاته وه، بویه شتیکی زۆر هه له وه
ناره وا یه که ک یانی مرو ژ و پیکها ته کانی هه ندیکیان له گه ل
هه ندیکیاندا به شهر بده ی، که فه لسه فه ی رۆژئاوایی عاده تی وا بو وه،
عه قل به گز روو حدا ده کات، پینج هه سته کان به گز عه قل دا ده کات،
(وحي) (شیوینراو) به گز عه قل و زانست دا ده کات، سۆز (عاطفه)
به گز بیر (فکر) دا ده کات، دین به گز ژین دا ده کات، صادده به گز
روو حدا ده کات!! به لام ئیسلام ده لی نه خیر ته وانه هه موویان به یه که وه
پیکه وه گونجان (انسجام) یان هه یه وه ده ستبار بو یه کدی ده گرن، عه قل
هاو کاری پینج هه سته کان ده کات و سه ره رشتی و چاو دیری یان ده کات و

به کاریان دینیت، وه هه له شیان بو راست ده کاته وه، پینج هه سته کانیش وهک سهربازیکی چالاک له خزمه تی عه قل دان.

تییستاش با سدرنجی چهند ئایه تیکی قورئان بدهین که خوی کاربه جی تیاندا فرمان دهکات که ههم پینج هه سته کان و ههم عه قلیش به کاربه یترین و ههم هاو کاری به کدی شیان پی به کروی و دهستباری به کدیشان پی بگیری: ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ آفَئِكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ (نبا)، واته: بلی خوا ئه و زاته یه که ئیوهی پیگه یاندوه، وه بیستن و چاره کان و عه قل له کانی پی داوون به لام زور به که می سوپاسی خوا دهکن! وهک ده بین خوی به خشهر به خشین بیست و بین و عه قل به نیعمه تیکی هه ره گه وره داده نی، هه وره ها هه ره له و باره یوه فهرموویه تی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (ها). واته به دوی شتیک مه که وه زانیاریت دهرباره ی نیه، چونکه بیستن و دیتن و عه قل هه رکامی ک له وانه ئی دهرسریتته وه، ئه م ئایه ته به را شکاوی رای ده گه یه نی که ههم له ریگهی بیستنه وه زانیاری و ده دست دی و ههم له ریگهی دیتنه وه و ههم له ریگهی عه قلیشه وه، چونکه خوی زاناو شاره زا فهرموویه تی: ئه ی مرؤف به دوی شتیک دا مه که وه که زانیاریت دهرباره ی نیه، چونکه هه رکام له بیستن و دیتن و عه قل به رپر سیارن و

(تر) (الملك 23).

(یر) (الإسراء 36).

لپرسینه وه یان له باره وه له گه ل مرۆ قدا ده کری. دا خو زان ییاری و
 شاره زایی راست و به سوودی پی وده دست هی تان یان نا؟! ههروه ها
 فره موویه تی: ﴿وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ اُمَهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْئًا وَجَعَلَ
 لَكُمْ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ﴾^(٦٦)، واته: خوا ئیه ی له
 سك (مندالدان) ی دایكتان دهره ی ناوه هیچتان نه ده زانی، به لام پا شان
 بیستن و دیتن و عه قلی پیتان به خشیوه، جا به ریزان ته گه ر تیبینی بکه ن
 ده بینن هه می شه خوی بی وینه پینج هه سته کان پیش عه قل ده خات،
 دوا یی بو تان روون ده که مه وه که له بهرچی وایه! ههروه ها خوا (سبحانه و
 تعالی) فره مانی کردوه که ئینسان سه رنج بدات و هه سستی به بینن
 به کار بینیت، بو نمونه ده فره موی: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِهٖ﴾^(٦٧).
 واته: با مرۆ ق سه رنجی خو را که که ی بدات. وه ده فره موی: ﴿وَفِيْ اَنْفُسِكُمْ
 اَفْلاَ تُبْصِرُوْنَ﴾^(٦٨)، واته: وه له خوتان دا نیه شان زۆرن بو چی سه رنج
 ناده ن؟! وه دهر به ری به کار هی تانی هه سستی بیستنیش ئایه ت زۆرن، بو
 نمونه خوا ده فره موی: ﴿وَلَا تَكُوْلُوْا كَمَا لَظِيْنَ قَالُوْا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا
 يَسْمَعُوْنَ﴾^(٦٩)، واته: وه كه ته وانه مه بن که گو تی ان ته وه بی ستمان به لام
 نه شیان بیست، یان ده فره موی: ﴿خُذُوْا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاسْمِعُوْا﴾^(٧٠).

(٦٦) (النحل 78) .

(٦٧) (عبس 24) .

(٦٨) (الذاریات 21) .

(٦٩) (انفال 21) .

(٧٠) (البقرة 93) .

واته: ئەوێ پیمان به خشیون له (وحي) وه ریبگرن به هیژوه، وه بیستن،
 ئەگەر سه رنجتان دابی له قورئاندا به زۆری له پینج هه سته کان هه ر
 باسی بیستن و دیتن (السمع والبصر) ده کری، چونکه بیستن (سمع)
 هه رچی له رابردوودا بووه، پێی ده زانی و دیتن (بصر) یش هه رچی له
 ئیستادا هه یه پێی ده زانی، (وحي) یش ئەوێ ئیستاد ئەوێ را بردوو
 ئەوێ داهاتووی پێی ده زانی، به لێ هیژی (بیستن) ئەوێ له را بردوودا
 بووه پێی ده زانی جا چ له ریکه ی گو یگرتن بو خۆیندنه وێ میژوو بیان
 گه ران و پ شکنینی زانا یان، پێش هه موو شی ئەوێ که خواو
 پیغه مبه ره که ی هه واییان پیداوین ده رباره ی رابردوو گو ی لێ رابگرین،
 وه بو داهاتووش هه روا، چاو (بصر) یش ئەو شتانه ی که ئیستا هه ن شته
 ماددیه کان ده توانی بیان بینێ و سه رنجیان بدات.

به لام سێ هه سته کانی تری، بۆنکردن و تامکردن و ده ست لێدان،
 به و جو ره نین و زانیاری زۆریان پێی و ده ده ست نا یه ت، بو یه ش خوا ی
 کار به جی باسی نه کردوون.

ئنجانه که هه ر ئەوه نده که خوا ی پهروه ردار فەرمانی کردوه، پ پینج
 هه سته کان به کار بینین و عه قل به کار به بینین بو و ده ده ست هی خانی
 زانیاری، به لکو فەرموویه تی که سانی که پینج هه سته کان و عه قلی
 خۆیان ناخه نه گه ر و به کاریان نا هیئن بو دۆزه خ تا هاده کراون وه
 فەرموویه تی: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا

يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَا يُنْصَرُونَ بِهَا وَلَهُمْ اَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا اُولَٰئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ اُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٦٦﴾ (نبا)، واته: خه لکی زورمان له ئاده می و جنوکه بو دوزه خ تاساده کردوه، چونکه دلیان^(ها) هه یه پیی تی ناگهن، وه گوئیان ههن پییان نابیستن، چاویان ههن پییان نابینن!! وه سهره نجام به هو ی تهو ی که ده زگاکانی وهرگرتن (اجهزة الاستقبال) یان له خو یاندا له کار خستوه زور خراپیان به سهر هاتوه ﴿اُولَٰئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ اُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ تهو انه وهك ئاژه ل وان، به لکو گومراتریشن تهواندن بی ئاگایان، چونکه ئاژه ل حه والهی عه قل و دیتن و بیستنی خو ی نه کراوه به لکو مه حکوومی غه ریزه کانیه تی و ههر چۆن بی حالی له هی مرۆفییکی بی ئاگای به هره وهرنه گرتوو له عه قل و چاو و گو ی ههر چاکتره!

که واته وهک پیشت ئاساژه مان پی کرد له روانگهی ئی سلامه وه تهو کیشه و مشتومره ی نیوان عه قلانی یه کان و هه بیستییه کان (الح سیون) شتیکی بۆش و به تاله، (فرانسیس بی کۆن) که یه کی که له زانا تهو روپاییه کان لهو باره وه نمونه یه کی جوان ده هی نی تهو، ده ئی: (تهوانه ی که پ شتیان به پ ییج هه بته کان به بتهو ته نیا تهو

(تر) (الاعراف 159).

(یر) دل (قلب) له به کار هی دانی قورئاندا ئاو مز (عقل) یش ده گریته وه که مه لبه ند و کاڭگای بیره، (قلب) یش ده گریته وه که مه لبه ندی سو ز (عاطفة) و ئیراده و بیستن نه ویستن و ده فز و قه بو له.

زانباریسانه یان پی راسته که له ری پی پنج ههسته کان وده دست دین، وهک
(میرووله) بیر ده که نه وه که تنیا له دهره وهی خویه وه دانه ویله و شت
دینیت بو نیو شاره میرووله که ی خوی و کوی ده کاته وه، وه ته وانه ش که
پیان وایه ئینسان تنیا به عقل ده توانی زان یاری وده بیت بیخی و
دهرکی شت بکات وه کو (جالجالوکه) وانه که تنیا له نیو هه ناوی
خویداو له (لیک) ی خوی خانووی خوی ده تنی و ده چنی، یاخود کر می
(ئاوریشم) که له (لیک) ی خوی قوزاخه به دهوری خویدا ده تنی! به لام
ته وانه ی که ده لین: مرؤف هه م له ری پی پنج ههسته کانه وه هه م له ری
عه قله وه ده توانی زانباری وده دست بیی، وهک (میش ههنگ) وان که
هه م له دهره ی خوی شت دینی که شیله ی گولان ده مری و هه م له نیو
خوشی دا کارلیک (تفاعل) ی کیمیایی دروست ده کات و له نهجا هدا
ههنگوین دروست ده کات! جا ئاین و بهرنامه ی راستی خوا ویستوویه تی
ئینسان وهک (میش ههنگوین) بیت، نهک وهک (جالجالوکه) و (کر می
ئاوریشم) یان (میرووله)!! نهجا ته وانه ی که بو سه رخستنی ری چکه ی
ته زمون گه رای ی ره خنه یان له عقل و له سه ره تا عه قله یه کان
(الأولیات العلقیه) یاخود به لگه نه ویسته خوا رسکه کان (الهدیهیات
الفطریه) گرتوه، هه لویسه ته که یان تیپه راند (افراط) یکی زوری تی دایه.
هه م له وه دا که گوتوو یانه (عقل) وهک کاغه زیکی سپی وایه و هی چی
تیدا نیه و هیچی له باراندا نیه. هه م که ره خنه یان له سه ره تا رۆشن و

به لگه نه ویسته عه قلیه کان گرتوه که هیچ خاوهن عه قلیکی به و یژدان لام و جیمی یان تیدا ناکات، بۆ نمونه: (1) دوو دژ پیکه وه کۆنا بـه وه (لایتجتمع النقیضان) بۆ نمونه: ناگونجی بگوتری: ئەو شته هه شه و نیشه، (2) بهش له هه موو بچوو کتـره (الجزء اصغر من الكل). (3) هه موو په یدا بوویه ک په یدا که ریکی هه یه (الكل حادثٌ مُ حَـدَثٌ) دیاره هه ر کام له م یاسایانه شتی روون و به لگه نه ویستن و هه موو خاوهن عه قلیک قه ناعه تی پییانه، وه ک ده گێرنه وه که جاریکیان له دهشتیک دا پرسیار له کابرایه کی عه ره ب کرا که ئایا به لگه ت چیه له سه ر بوونی خوا؟ هه لبه ته کابرا شوان بوو ئاوا ی وه لام دایه وه گوئی: (البعرة تدل على البعير، والخطوة تدل على المسير، فسماء ذات ابراج، وارض ذات فجاج، و بحر ذات امواج، الا تدل على العظیم القدير) واتـه: ق شپیل به لگه یه له سه ر ووشتـر، شوین پی به لگه یه له سه ر ئەوه که که سیـک لیـره وه رویشـتـوه. جا ئایا ئاسمانیکی خاوهن ته ستیره رازا وه زه وی یه کی خاوهن دۆل و شیوو، ده ریایه کی خاوهن شه پۆل به لگه نه یه له سه ر خوایه کی خاوهن دهسته لاتـی زانا؟! به ئی هه ستگه راییه کان که گو توویانه عه قل هیچ سه ره تاو هیچ مه بده ئیکی تیدا نه یه ج گه له و مه علووماتانه ی که له ری پی پینج هه سته کانه وه وده ست دین، قسه که یان ده عوایه کی بی به لگه ی رووته و بۆ به رپه رچدانه وه ی هه ر به کورتی ده ئین: چاکترین به لگه له و به ره وه ئەوه یه که ئەو سه ره تا

عه قلییانه (المباديء العقلية) زۆر روون و بئ چهندوچوونن، بۆ نموونه: $(4 = 2 + 2)$ مه گهر کابرا شیت بیت ته گهر نا نالئ ده کا ته (5)،
یان به ش (جزء) بچوو کتره له هه موو (کل)، یان: یه ک شت له یه ک کاتو
شویندا بلئی هه یه و نیه!، که واته ههر روونی و بئ چهندوچوونی ته و
سه رته عه قلییانه باشتین به لگه یه له سه ر را بستیان، پا شان ته وانه
یاسای گشتی (عمومی) و بۆ هه موو که س وه ک یه کن نه ک بلئی
فه یله سو فیئ ده زانی که $(4 = 2 + 2)$ به لام جووتیار یئ نازانی!
یا خود بلئی زانایه ک ده زانی که (هه موو په یدا بو یه ک په یدا که ریکی
هه یه) به لام شوانیئ نازانی! نه خیر، به لکو ته و بنچینانه له عه قلی
هه موو که سی کدا هه ن، پاشان ئیمه سه یر ده که ین ئهم به ره و پیش
چوونی زانیاری و زانست و دۆزینه وه ی نه ئینییه کانی بوونه وه ر، به هو ی
ته و یاسا عه قلییانه وه یه، بۆ وینه: ده بئ چهند که س له پیش (نیوتن) دا
هه زاران سیوی دیبئ که وتبیتته نیو کانی یه ک، بیگو هان زۆر که س،
سیوی بینیه، هه ناری بینیه، وه هه موو جوړه میوه یه کی دی، به لام
بوچی له پیش (نیوتن) دا که س نه یگوت: (به ربوو نه وه ی ته نیئ له
سه ره وه بۆ خواری به لگه یه له سه ر ته وه ی که هیزی کیشنده هه یه) له به ر
ته وه ی هیچ که س وه ک (نیوتن) باش سه رنجی نه داوه، به لام ته و زۆر به
باشی ورد بو ته وه و سه رنجی ته و دیارده ساده یه ی داوه له سه ر بن چینه ی
ته وه که زانیویه تی هه موو په یدا بو یه ک په یدا که ریکی هه یه و هیچ

(مُسَبَّب) ښه بې (سبب) ناییت، کهوتنه خواره وې تهو سیوه سهرنجی راکیشاوهو گوتوویه تی تهو کهوتنه خواره ویه هویه کی هیه یزانم تهو هویه چیه؟ ئیدی لئی کولیوه تهوهو زانیویه تی که هیزی کیشنده کیشی دهکات بهرهو لای خو، کهواته به هوئی تهو سهرهتا عهقلی یا نهوه دوزینهوهی نهینتی یه کانی بوونهوهر هاتوته دی.

ديسان قسهی ههستگه رایه کان که دهلین: ئینسان ههیه شتیکی له میشکدا نیهو میشک وهک پهریکی سپی وایه و زانیاری له پینج ههسته کانهوه دیت و دهجیت بو نیو می شک و ده بیت به زانراوه کان (معلومات) وه قسهی عهقل گه رایه کانیش که دهلین: عهقل پیویستی به پینج ههسته کان ههر نیهو بو خوئی هه موو زانیاری یه کی تیدایه، ئایا کامیان راسته؟! له وهلامدا دهلین ته گهر له روان گهی ئی سلامهوه دیقه تی تهو مهسه له یه بدهین. ده بی بلیین هیچ کامیان راست نین!! با سهرنج بدهین خوی کار به جی دهرموئ: ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (قر) واته: خوا ئیوهی له سکی دایکتان دهرهیا نا که هیچ شتیکتان نه ده زانی، پاشان بیستن و دیتن و عهقلی پیدان... کهواته: تهوهی لهو بارهیهوه لهو ئایه ته به پیزه وهرده گیرئ تهوه یه که: مرو ف سهرهتا پینج ههسته کانی ده کهونه جوو چو، دوا یی ورده ورده عهقل

بۆیە قسەى ھەستگەراییەکان بە ڕەھایی راست نیە، کە لە ڕۆگەى پینچ ھەستەکانەو ھەبى عەقل ھى چى لە دەست نایەت، بەلکو راستییەکەى ئەو ھەبى کە عەقل لە خودى خۆیدا تەوا نای ھەبى کەشت بزانى و فیر بىت، بە تەبىت یاسا بەلگەنەویستەکان، بەلام ھەتە پینچ ھەستەکان بەکارنەھینى ئەو شتانەى بە کردو ھە (بەفعل) تەیدا پەیدا نابن.

له نورو څوملایه پریښایان لیکل شوي

په ټولنه کې د ټولنیزو او سیاسي بدلونونو د

دندې په کچه یو دواړو ټولنیزو او سیاسي

علي باباپير AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

علي باباپير AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

کښلې

راځي پاتېدني په مکتبه ماموستا علي باباپير

QR Code 1

QR Code 2

QR Code 3

QR Code 4

(109)

له نۆره کۆمه لایه نیه کتان له کەلتانیان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - گوردی

AliBapir

AliBapir

AliBapir

دهرسی چوارهم

خالی چوارهم:

وهی خوا به زترین و راست ترین و
بئ ههله و پهله ترین سه رچاوهی زانیاری و زانسته.

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد الأنبياء والمرسلين
محمد وآله المهتدين بهداه الى يوم اللقاء..

به ريزان:

ته صلی وشهی (وحي) له زمانی عه ره بیدا هم به خیرایي (سرعة)
ده گوتري، هم به قسهی په نهان ده گوتري و هم به ئامازه (اشارة) یش،
به لām له زارای شه رعدا (وحي) بریت یه لهو په یام و بهرنا مه
(شریعة) یه که خوی په روه ردگار له ری (جبریل) وه بو پیغه مبه رانی
خوی (عليهم الصلاة والسلام) ره وانه کردوه، وه کو فهرموویه تی: ﴿قُلْ
بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿٢٦٠﴾ عَلَى قَلْبِكَ﴾، وات: ئهم قورئانه (روح الامین) که
(جبریل) ه دایبه زاندوه بو سهر دلی تو تهی محمد (عليه الصلاة والسلام)
جا (وحي) خوی کار به جی بو پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و
ئه وانیس که به ئینسانه کانیان گه یاندوه وه پینچ ههسته کان نیه، که
ته نیا باسی دیارده به ره ههست (محسوس) ه کان بکات، وه وه عه قلیش نیه
ته نیا هه ئسوکه وت (تعامل) ی له گهل بابته عه قلییه کان دا بی، به ئکو
(وحي) ی خوی به خشر باسی وردو درشت و باسی سهر له بهری بوون
(وجود) به بینراو و نه بینراوه وه به سروشت و تهو دیو سروشت و به
ئاشکراو په نهان و به دنیاو دواړو ژو، به رابردوو و داهاتوویه وه ده کات، به

کورتی (وحي) ای خوا (تبارك وتعالى) ره هایی با سی بوون (و جود) دهکات به گشتی و به ره هایی که خوی پوره ردگار له قورئان دا و شهی (الغیب) و (الشهادة) ی بو به کارهیناوه، له گهل و شهی (ما تبصرون) (وما لا تبصرون) جا (غیب) واته: نادیارو (الشهادة) واته: بینراو، وه (ما تبصرون) واته: تهوی که دهیینن و (وما لا تبصرون) واته: تهوی که ناییینن، وهک ده فهرموئ: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (آ). واته: خوا تهو خواجه یه که ته نیا تهو په رستراوه، زانای په نهان و تاشکرایه، و تهو به به زهی و به خشنده یه، وه فهرموویه تی: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ، وَمَا لَا تُبْصِرُونَ، إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ (ها)، واته: نه خیر سویند ده خوم بهوی که دهیینن، وه به وهش که ناییینن، بیگومان ته م قورئانه قورئانیکی به پیزو به پیزه.

دیاره تاکه (وحي) یه کی خوی به رزو مه زینش بو مرؤقایه تی که به مسؤگه ری و دلنیا ییه وه متمانه پی کراوه جیی باوهر بیت و به ده ست ئینسانه وه ماییت ته نیا قورئان و سوننه تی راستی پیغهم به ره (علیه الصلاة والسلام).

به ئی ئیمه بروامان به هه موو تهو کتیبانه هه یه که خوا (تبارك وتعالى) بو پیغهم به رانی خوی (عليهم الصلاة والسلام) ناردوون، وهک خوی زاناو توانا له سهر زمانی مسوگمانان فهرموویه تی: ﴿لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ

(تر) (الحشر 22).

(یر) (الحاقة 38، 39، 40).

أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ ﴿٢٤﴾. جیساوازی ناخهینه نیوان هیچ کام له پیغه مبه رانی و
 همموویان جیگه ی ریزو حورمه تن، وه په پیام و کتی به کانی خواش به
 راست ده زانین و برومان به همموویان هه یه، به لام بیجگه له قور ئان و
 سوننه تی پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) ئیمه (وحي) یکی دی که ی
 پاریزراومان له به رده ستدا نیه، واته بروا مان به ئه صلی ته ورات و
 ئینجیل هه یه، به لام ئه و ته ورات و ئینجیل له ی ئی ستاکه به ده ست
 جووله که و نه صرانیه کانه و دن هیچ گوما غمان نیه که گورراون و
 ده ستکاری کراون. هه روه ها کتی به کانی دی که ش وه (زبور)ی داود و
 (صحف)ی ابراهیم (علیهما الصلاة والسلام)، به ئی هه موو
 په یامه کانی خوا که له قور ئاندا پاس کراون را ستن و بروا مان به
 همموویان هه یه وه دوا یی به دریزی باسیان ده که یین، به لام به دروستی
 نازانین شوینی هیچ کامیان بکه وین، له به رته وه ی خوی زاناو شاره زا به
 ده قی قور ئان پیی راگه یاندووین که خاوه ن کتی به پی شووه کان تی کراو
 به تاییه ت جووله که و نه صرانیه کان کتی به کانیا ن گور یون، وه که له
 باره یانه وه فەرموویه تی: ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ (٢٥)، ﴿فَذَسُواْ
 حَظًا مِّمَّا ذُكِّرُواْ بِهِ﴾ (٢٦)، ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾ (٢٧). که واته:

(تر) (البقرة 285) .

(یر) (النساء 46) .

□ (المائدة 14) .

□ (المائدة 41) .

ئه وهی ئیستا بتوانین بلین: ئه وه کتیب و فهرموودهی خوایه بهراستی و سهلامهتی ماوه ته وه تنها قورئانه. دیاره سوونه تیش وه حی ناراسته و خوی خوایه و خستوویه ته دلّی پیغه مبهرو ئه ویش به قسه و بریارو کرداری خوی روونی کردۆ ته وه و به رجه ستهی کردوه.

ئیستاش له پاش ئه و بره پیناسه و روونکردنه وهیه له (7) خالا ندا باسی (وحي) ای خوی پهروهردگار ده کهین داخۆ چ دهوړیکه هه یه له بواری وه دهست هیئانی زانیاری و زانستدا.

یه کهم: پینچ ههسته کان (الحواس الخمس) ته نیا توانای هه لّ سوکه و تیان له گه لّ دیارده ماددی و بهر هه بیت (ح سوس) ه کاندا هه یه بۆ یه به کار هیئانی پینچ ههسته کان له دهروهی جوغزو باز نهی دیارده ماددیه کان شتیکی بی جی یه، چونکه له دهروهی ئه و باز نه یه دا توانایان نیه.

ئنجما ئه و مهسه له یه ش هیئنده روونه پتویستی به سهلماندن نا کات، ئاخو (چار) جگه له دیمه نه ماددیه کان و (گوی) بیجگه له دهز جگه بهر ههسته کان و ... هتد، ناتوانن دهرک بکهن، بۆیه که سیك به ته ما بیت له رپی پینچ ههسته کانه وه شتی غهیره ماددی بزانی بیت بیگو هان توشی هه لّ ده بیت و وه که سیکی لّی دیت که بیهوی به توړی ماسی پیگرتن هه و بگریت، یاخود تیشک بگریت!! که بیگومان به ده سستی به تاله وه ده گه ریته وه، چونکه پینچ ههسته کان راوچی یه ک نین که بتوانن راوی ئه و جوړه نیچیرانه بکهن.

دووهم: عقل، له سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه که بیج گه له به‌ل گه نه‌وی سته خوارسکه‌کان (البديهات الفطرية) واته ئه‌و بنچینه‌و یاسایانه‌ی که خوی گه‌وره له عقل دا دایناون و هه‌موو ئین سانه‌کان تی بیان دا به‌شدان وهك پيشتر باسمان کردو نمونه‌مان له‌سه‌ر هینایه‌وه، عقل بیجگه له‌وه، وه بیجگه له‌وه مه‌علومات و زانیاریانه‌ی که له ریی پینج هه‌سته‌کانه‌وه بۆ دینه‌وه، هه‌چی دیکه‌ی نه‌یه، له به‌ر ئه‌وه عقلیش له‌گه‌ل جیهان (عالم)ی مادده‌دا نه‌بی ناتوانی هه‌لسوکه‌وت بکات، ئه‌وه‌نده هه‌یه که ئیمتیازو (فضله)ی عقل به‌سه‌ر پ پینج هه‌سته‌کانه‌وه ئه‌وه‌یه که پینج هه‌سته‌کان به‌س و یه‌ه بۆ عقل ده‌گرن، چاو وینه‌ی دیمه‌نه‌کان ده‌گریت، گو‌ی ته‌نیا ده‌ه گه‌کانی بۆ تۆمار ده‌کات وه هه‌روه‌ها باقی هه‌سته‌کان، به‌لام عقل شت (تحلیل) ده‌کات و شی ده‌کاته‌وه‌و بنچینه له‌سه‌ر ئه‌و زانیاریانه‌ دروست ده‌کات، وه ته‌نجام گیرییان لێ ده‌کات، به‌لام ته‌گه‌ر به‌ته‌وی له‌ریگه‌ی عقله‌وه جیهان (عالم)ی په‌نهان (غیب) و میتافیزیک (ما وراء الطبيعة) ده‌رک بکه‌ی و بناسی و په‌ی پی به‌ی، ئه‌وه‌ش دیسان شتیکی بی‌جی‌یه و به‌کاره‌ینانی عقله له‌غه‌یری به‌وارو مه‌یدانی خۆیدا، هه‌ر بۆیه‌ش فه‌یله‌سووفه‌کانی یۆنانی له‌وه‌وه زۆر به‌هه‌له‌دا چوون که ویستوویانه ته‌نیا له‌ریگه‌ی عقله‌وه ق سه‌ له‌خواو فریشته‌کان و سه‌رجه‌م شته نادیاره‌کان بکه‌ن.

سییه م: به لّام وهك چۆن پینچ ههسته كان ته گهر بۆ خوشیان نه توانن له شت حالّی بن، به لّام ده توانن زۆرباش دهستبار بۆ عه قلّ ب گرن و مه علووماته كانی بجه نه بهردهست، پاشان عه قلّ بۆ خۆی ته نجام گیرى یان لى بکات، عه قلّیش ده توانی دهستبار بۆ وهحی بگرئ لیّره دا بۆ روونکردنه وهی مه بهست با ئه م به سه رهاته تان بۆ بگيرمه وه (تا).

ده گیرنه وه کاتى خۆی (لینین) نوێّ خه ریکى خۆی ده نه ییرى بۆ لای خه لکى شارى (سه مه رقه نه د) که خه لکه که ی مسوّلمان بووه تاکو به ره و ئیلحادو مارکسیزم بانگیان بکات و توو یژیان له گه لّ ب کات دهر باره ی بوونی خوا، یه کیك له زانا یانیان ده چیت دوو توپی بچووکی یاریکردنی مندالان له گه لّ خۆیدا ده بات که یه کیکیان له ئاسن درو بست کرا بوو یه کیکیشیان له ته خته دار دروست کرابوو، به لّام هه ردووکیانی به یهك بۆیاغ رهنگ کردبوو که نه ده زانرا کامیان ئاسنه و کامیان ته خته یه، دواى ئه وهی داده نیشن و دهست به قسه ده کریت نوینه ره که ی ل یین ده لّی: ئیوه ی مسوّلمان ته نیا به دواى ئه فسانه که وتوون، چونکه بیجگه ئه وهی که به پینچ ههسته كان هه ستی پی بکریت بوون (وجود) ی نه یه! زانا مسوّلمانه کهش به شینه یی پی ده لّیت: تو پیت وایه هه ر شتیک بوونی هه بیّت ده بی به پینچ ههسته كان هه ستی پی بکریت و بزانیّت؟! کابرا

(تر) ئه و به سه رهاته م به کورت کراوه یی و تۆزیک ده ستکاریه وه له کتیی (ئى سلام و پڤچکان) خواستوه، بپوا نه لا په ره (46 و 47) چاپی سییه م، 2006، نوو سینگه ی ته فسیر.

ده لئی به لئی: زانا که ده لئی: یانی پیت وایه که هیچ شتیک نه یه که
 پینج هسته کان پدی پی نه بدن و نه یزان؟! کابرا ده لئی به لئی: ته وه ی
 پینج هسته کان پدی پی نه بدن و نه یزان نیه! زانا یه م سولمانه که ش
 پیی ده لیت: من به لگه ت بو ده هی نه هوه که شتی وا هه یه پ پینج
 هسته کانیش هستی پی ناکه ن و هه شهو زور با شیش هه یه، کابرا
 ده لئی کوا نمو نه م بو بی هوه، زانا م سولمانه که ش دوو توپه که
 درده هی نی ت و له به رده می کابرا دایان ده نی ت و ده لئی: فهرموو ته م دوو
 توپه یه کیان لهوی دیکه قورس تره، ده فهرموو ته گهر را بسته پ پینج
 هسته کان هه موو شتیک ده زانن ته ماشایان بکهو بونیان بکهو تام بیان
 بکهو گوئیان بو بگروه ده ستیشیان لی بده بزانه کامه یان که قورس
 تره هه پینج هسته کانت به کار بهی نه؟! کابراش سه پریان ده کات و
 ده لئی تاپا هه ردوو کیان وه ک یه ک نین؟! زانا که ده لئی نه خیر یه کیان
 قورس تره لهوی دیکه یان و به پینج هسته کانت بزانه وه ری بجه دا خو
 کامیان قورس تره، کابرا پینج هسته کانی به کار دیت و سهره نجام
 ده لئی: نازانم کامیان قورس تره، به لام با هه لیان سه نگیتم، زانا که ده لئی
 نه خیر چونکه هه لسه نگاندن کاری هیچ کام له پینج هسته کان نه یه و،
 عه قل پیت ده لیت هه لیان سه نگیته! کابرا به مل که چی یه وه ده لئی:
 راسته وایه، زانا یه که ش ده لئی: که واته هه عه قلیش پیت ده لئی خوی
 په روه دگار هه یه، با پینج هسته کانیش هستی پی نه که ن!

به لئی پینچ ههسته کان مه علومات کوّده که نه وه بوّ عه قلّ وهک
پیشتر باسما ن کردو نمونه ی (میش ههنگوین) مان هینایه وه. عه قلّیش
له و مه علومات و زانیاریانه ی پینچ ههسته کان که لک وهرده گری و
ئه نجامگیریان لئی ده کات و پاشان کوّمه لیک بنچینه ی عه قلّیان لئی
دروست ده کات، که واته پینچ ههسته کان بوّ خو ین ناتوانن دهر کی
حه قیقه تی شته کان بکه ن، به لکوّ نه وه عه قلّه که به هاو کاری پ پینچ
ههسته کان نه و کاره ده کات.

ئنجا عه قلّیش ناتوانی دهر کی نه و دیو سروشت بکات و یه کسه ر بلئی
خوا ئاوایه و سیفه ته کانی ئاوان و ق سه دهر بهاره ی فری شته کان و رۆژی
دوایی و شته غه بیی یه کان بکات.

به لّام عه قلّ ده توانی ده ستبار بوّ (وحی) بگری به و واتایه که سه رنجی
ئه م بوونه وهره بدات به پی بنچینه عه قلّی یه کان بلئی: ئه م بوو نه وهره
خواه نیکی هه یه، به لّام عه قلّ ناتوانی قسه دهر بهاره ی چۆنیه تی نه و خواه نه و
ناو سیفه ته کانی بکات، به لئی ده توانی به لئی زۆر به توا ناو زا ناو
کار به جی یه، به لّام ناتوانی به وردی پیناسه و وه سفی بکات، چونکه نه وه
ئیشی عه قلّ نیه، عه قلّ تا سه رسوئی جیهانی ماده ده ورات و له وئ
به و لاوه جیهانی نه و دیو سروشت (میتافیزیک) وه ناتوانی هه چی دهر بهاره ی
بلئی مه گه ر به گومان و ته خمین که دیاره ق سه ی گۆتره و گو مانیش
حیسابی له سه ر ناگری.

که واته: ده بی پینج ههسته کان له سنووری خو یان نه چنه ده ری
 ته گه رنا تووشی هه له ده بن، دیسان عه قلش له سنووری خو ی نا بی
 بچیتته ده ری. ئنجا یه کیك له و مهسه لانه ی که بوته ما یه ی م شتومرو
 تیگگیرانی زاناو پینشه وایانی ئی سلام له گه ل بیدعه چیه کان (ا هل
 البدع) دا به تایبته موعته زیله ته وه بووه که (معتزله) گوتوویانه: هه ر
 (نص) یکی قورئان و سوننه ت که له گه ل عه قل نه گونجی ده بی (تاویل)
 بکری، زاناو پینشه وایانیش گوتوویانه: نه خیر به لکو به پینچه وانه وه هه ر
 کات ئیمه دئیا بووین له وه ی که ته وه ده ق (نص) ی قورئان و سوننه تی
 پیغه مبه ره صلی الله علیه و آله مانای وایه ته وه ده ق (نص) له زان یاری بی سنووری
 خواوه هاتوه، که واته ده بی زالی بکه ی به سه ر هه موو شتیگداو هه ر کات
 عه قل له گه لی تیگگیرا ده بی بگوتری دیاره عه قل که ته واو نیه، نه ک
 ده قه که که زانیاری و (وحي) خوایه! به لام به مه رجی ته وه که دئیا بی
 له وه ی ده قه که (وحي) یه، جا ته گه ر قورئان بوو ته وه با شه و
 به لکه نه ویسته که قورئان هه مووی (وحي) یه وه ته گه ر سوننه تی
 پیغه مبه ریش صلی الله علیه و آله بوو ده بی لی بی بکولریتته وه و ساغ بکری ته وه دا خو چ
 جوړیکه و چ پله یه کی هه یه، چونکه بیگومان سوننه ت له و رووه وه پله
 پله یه و یه ک جوړ نیه. دیاره هیچ کاتیگیش ده ق (نص) ی را ست
 (صحيح) له گه ل عه قل ی ساغ (صریح) دا تیگ ناگیرین وشتیکی نه گونجاو
 (مستحیل) که ئایه تیکی خوا یان فه رما ی شتیکی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله
 له گه ل عه قل و زانیاریدا تیگ بگیری و هه ر کات تیگگیران یان به ل که

عه قلییه که ته واونیه، یان دهقه که ده قیکه راست نیه له پروی سه نه ده وه یان له پروی مانا لیدانه وه وه ته فسیر کردنه که راست نیه و هه له یه.

تَنجَا عَقْلَ دَوایِ ئه وهی که ئیمانی به (وحي) هینا ده توانی ل یی حالی بیت و شی بکاته وه ته فسیری بکات و پراکتیزه (تطبیق) ی بکات له سهر ئهرزی واقع، وه ک چون عه قل بهر له وه هه قی خو یده تی که لیبکولیتته وه بو ئه وهی دنیایا بیت له وهی که ئه و که سهی ده لئی من پیغه مبهری خوام به لگه ی چیه، چونکه پیغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام) هیچ کامیان به بی به لگه نه نیردراون وه ک خوا فهرموو یده تی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ (تر). واته: بیگومان پیغه مبهرانی خومانمان (عليهم الصلاة والسلام) به به لگه ی ئاشکراو روونه وه ناردوون، دوا یی له شوینی خویدا ئه م بابه ته ده توژیینه وه.

چواره م: وه ک چون پ یینج هه سه ته کان و عه قل هیچ ناکوکی و دووبه ره کییه کیان له نیوان دا نیه، به پید چه وانه ی ئه وهی که هه سه ته گه رایه کان و عه قل گه را یه کان ده یانگوت به لکو پ یینج هه سه ته کان له خزمه تی عه قل دان، وه عه قلیش سه ره رشتی پ یینج هه سه ته کان ده کات و هه رکات به هه له دا بچن بویان راست ده کاته وه، به هه مان شیوه ش له نیوانی پینج هه سه ته کان و عه قلیشدا له لایه ک (وحي) و په یامی خوا له لایه کی دیکه وه، هیچ دژایه تی و ناکوکی یه ک نیه و، هیچ کاتیک عه قل له گه ل (وحي) تیک ناگیر، وه ک چون

هه‌رگیز پینج هه‌سته‌کان و عه‌قل به‌یه‌که‌وه تیک ناگیرین، به‌لکو عه‌قل له‌گه‌ل سه‌ربازه‌کانیشیدا که پینج هه‌سته‌کانن له‌ خز مه‌تی (وحي) دان و (وحي) یش سه‌رپه‌رشتی عه‌قل و پینج هه‌سته‌کان ده‌کات و رینمونییان ده‌کات، که‌واته ئه‌وه‌ی که له سه‌ده‌کانی نیوه‌راستدا (العصور الوسطی) ئه‌وه‌ه‌راو کیشه‌یه‌ی که له نیوانی پیاوانی که‌نیه‌سه له لایه‌که وه‌ فیه‌له‌سووف و زانایانی سروشتناس (علماء الطبيعة) له لایه‌که هه‌بوو، له‌ را‌ستیدا ئه‌وه هه‌راو کیشه‌یه‌که نه‌بوو له نیوان عه‌قل و زانیاری له لایه‌که و دین و (وحي) خوا له لایه‌کی دی، به‌لکو کیشه‌یه‌که بوو له نیوان عه‌قل و زانیاری له‌گه‌ل ئه‌فسانه‌و فیکری هه‌له‌ی به‌ناو دین دا، چونکه وه‌که با سمان کرد جووله‌که‌وه نه‌صرانییه‌کان دینی خویان گۆری بوو و پریان کربوو له ئه‌فسانه‌و شتی پرۆپوچ، وه هه‌ندیک پیرو‌راو بیردۆزه‌ی فیه‌سه‌فه‌ی (یونانی) یان ته‌به‌ننی کردبوو که له‌گه‌ل عه‌قل و زانیاری دا نه‌ده‌گونجاو خه‌لکی زاناو هۆشیار ره‌تی ده‌کرده‌وه‌و پیاوانی کلیه‌ ساش ده‌یانگوت ئه‌و خه‌لکه‌که دین ره‌ت ده‌کاته‌وه‌و دژی دین ده‌وه‌سته‌ی! به‌لام له‌ راستیدا خه‌لکه‌که ئه‌فسانه‌ی ره‌ت ده‌کرده‌وه‌!، به‌لام له ئیسلامدا قه‌ت حاله‌تیکێ ئاوا نه‌هاتۆته پيش، چونکه ئیسلام (وحي) یه‌کی راستی پارێزراوه له ده‌ستکاری و گۆران و، عه‌قل و نه‌قلی را‌ست و ساغیش هه‌رگیز تیک ناگیرین!

تَنجا له لایه کی دیشه وه وهك چۆن پینچ ههسته کان به دیلی عهقل
نین و عهقلیش بی نیاز نیه له پینچ ههسته کان، به هه مان شیوهش
عهقل به دیل نیه بو (وحي) چونکه عهقل ته نیا تا سنووریک دهتوانی
بر بکات، لهو سنووره به ولاره دهبی خوی پهره دگار پیتی به فهرموی:
ئه ی عهقل! ئیره به ولاره باس و خواس و ههوال ئاواو ئاویه! به لام دیسان
(وحي) یش له عهقل و پینچ ههسته کان بی منهت و بی نیاز نیه.

به لکو تهویش له ریگهی تهوانه وه په یوه ندی ده کات به جیهانی
ماده وهو سه ره رشتی ژیا نی ئینسان ده کات، ته وه تا خوی کار به جی
ده فهرموی: ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (تر).
واته: دۆزه خیه کان له دۆزه خدا په شیمان ده بنه وه ده لێن: ته گهر ئیه
بیستبامان و عه قلمان به کارهینابایه ئیستا نه ده بوینه هاوه لێ دۆزه خ.
مانای وایه وه حی خوی زاناو شاره زا گله یی له خه لک ده کات کاتیک
عهقل و ههسته کانی خویان به کار ناهینن بو دۆزینه وه ی حه ق.

پینجه م: ئیمتیازیکی دیکهی ئیسلام له بواری (وحي) دا ته وه یه که وهك
په ندیکی پیشینان ده لێ: (نان بو نانه واو گوشت بو قه ساب)،
دینی خوی بی وینه جوغزو باز نه یه کی دیاری کردوه بو پینچ
ههسته کان، وه جوغزو باز نه یه کی دیکهی دیاری کردوه بو عهقل،
پاشان جوغزو باز نه یه کی به رفراوانتری دیاری کردوه که دهوری
هه موویانی داوه بو قه له مرهوی (وحي)، واته: ته گهر ویستت شتیک

ببینی، یان دهنگێك بیستی، یان شتیك بۆن ب کەمی، قام ب کەمی،
لەمس بکەمی، ئەو پینچ هەستەکان، وە ئەگەر ویستت شتیك شی
بکەیتەو تیی بگیری ئەو عەقل، بەلام ئەگەر ویستت لەو سنوورە
بەولایە بچی و بزانی لەودیوچ با سە، پیوی سستە بگەریی ئەو بە
(وحي) خوی زاناو تواناو لە رینگای پینچ هەستەکان و عەقلمەو
ئەو دەستگیر نابێ، ئیستا با بۆ روونکردنەوێ مەبەست چەند
نموونەیک بەینینەو:

* رۆژێك پرسیار کرا لە پیغمبەر ﷺ دەر بارە (روح) گیان،
خوی بەخشندە فرموی: ﴿وَيَسْأَلُكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي
وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (١). واتە: پرسیار لە تۆ دەکەن دەر بارە
(روح) گیان، تۆ بلی گیان لە ئیشوکاری پەرورەدگارمەو تاییبەتە بەو،
وە ئیوەش کەمێك نەبێ زانیاریتان پێ نەدراو.

واتە: بەو زانیاری یە کە مەی کە پێتان دراوە ناتوانن دەر کی
حەقیقەتی رووحی پێ بکەن، رووح هەیه بەلام زانیارییە کە مەکە ئیوە
هەر بایی ئەو یە کە بوونی رووحی پێ بزانی و دەرک بکەن نەک دەر کی
حەقیقەتە کە بکەن، سەرنج بەن خۆشەویستترین دۆست و هاوێت
هەتا لە ژیان دایە حەز دەکەم هەمیشە ئەبەر چاوت بێ، بەلام هەر کە
مردو گیانی لە لاشە دەرچوو حەز دەکەم هەتا زووترە ئەبەر چاوت ون
بیت بۆچی؟! چونکە ئەوێ تۆ پێی ئا شناو هۆگر (مأنوس) بووی

گیانه که ی بووه و تھویش سه فھری کردوه! دیاره ئیمه ئی ستا ناما نه وی
 قسه له سهر سه لماندنی بوونی رووح بکهین، به لکو ده مانه وی تھوه نیشان
 بدهین که قسه کردن دهرباره ی رووح یان جیهانی ناد یار (غیب) بهو
 زانیاری یه که مھدی که ئینسان هه یه تی و بهو عه قله سنوورداره ی
 هه یه تی شتیکی بی ئاکام و نابھجی یه، به لکو لهو باره یه وه ده بی گوی
 بو (وحي) بگری.

* پیغه مبهری خوا ﷺ ده فرموی: (تفکروا فی خلق الله ولا تفکروا
 فی الله فانکم لن تقدروا قدره) (تا). واته: بیر له درو سترکرای خوا
 بکه نه وهو بیر له خوا مه که نه وه، چونکه ئیوه وهک پیویست و وهک تھوه ی
 که شایسته یه بو مه قامی خوا (سبحانه و تعالی) ئاوا ناتوانن حه قی
 خوی پی بدن، بوچی؟! چونکه هه رچی بیته نیو بیرو زهین و عه قلی
 ئینسانه وه وینه یان سیبھرو خه یالی شتیکی ماددی یه، خوی
 په روه ردگاریش ﴿لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ﴾ (ها)، هیچ شتیکی وهک وی نه یه،
 که واته عه قل ناتوانی دهرکی تھو حه قیقه ته بکات، به لکو ته نیا ده بی
 له ریگه ی (وحي) یه وه له باره ی خوی مه زن (سبحانه و تعالی) و ناو و
 سیفدت و... هتدیه وه قسه بگری.

(تر) أبو نعیم عن ابن عباس.

(یر) (الشوری 11).

ههروه ها له فەرمووده یه کی دیکه دا ده فەرموئ: (تفکروا فی آلاءِ الله ولا تفکروا فی الله) (٢١). واته: بیر له نیعمه ته کانی خوا بکه نه وه به لام بیر له خوا مه که نه وه.

* ئه وه ده رباره ی خوی بی وینه و هاوتاو ده رباره ی روح، به لام ده رباره ی دیمه ن و دیارده سروشتیه کان، ده رباره ی بوو نه وه رو ده روو بهر، خوی پهروه ردگار نه ک فەرموویه تی بیر لئ مه که نه وه گوی مه ده نی، به لکو بیر لیکنه وه یانی فەرزی ش کردوه چه ندان ئایه ت له م رووه هه ن، بۆ وینه ده فەرموئ: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ (٢٢). واته: ئایا ته ماشای هو لکی به رفراوانی خویان نه کردوه له ئاسمانه کان و زه ویدا وه هه ر شتی که خوا درو سستی کردوه، بۆ سه رنجی ناده ن و لئ ورد نابنه وه!!.

ههروه ها ده فەرموئ: ﴿قُلْ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (٢٣). واته: پێیان بلئ سه رنج بده ن که چی له ئاسمانه کان و زه وی دا هه یه!. وه ده فەرموئ: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ﴾ (20) ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ (٢٤). واته: له زه ویدا چه ندان به لگه هه ن بۆ ته وانه ی که

(تر) الطبراني في (الوسط)، والبيهقي في (شعب الإيمان) عن عبد الله بن عمر، له كتيبتي (كشف الخفا ومزيل اللباس) العجلوني، بهرگی (1) لایمه 37.

(یر) (الاعراف 185).

(یونس 101).

(الذاریات 20 □ 21).

عه قلّ و زانیاری یان هه یه وه له نهف سی خو یشتاندا بو چی ته ما یشا ناکهن!!

به لّی به ریزان: وه حی راست و دروستی خوا له سهر ئین سانه کانی فه رزو پیویست کردوه که لهو مهیدان و لهو بواره دا که ده توانن ته سپی خو یان تاو بدن به هو ی پینج ههسته کانه وه، به هو ی عه قلّ و به یرو هو شه وه، سهرنج بدن و لی بکو لنه وه، که واته ته گهر که سانیک به نه زانی پینان وا بیت که ئیسلام ری له وه ده ست هینانی زانیاری گرتوه یان ری له به کارهینانی عه قلّ و ری له وه گرتوه که له ری ی پینج هه یسته کان نهینن و راستیه کانی بوون که خوا وه چهند یاسایه ک تییدا داینان، بدو زنه وه ته وه له نه زانی خو یه وه قسه ده کات، یا خود دیاره قیا سی که شک ی له مه شک ی ده کات و واده زانی که بهرنامه ی راستی خوا که ئیسلامه وه ته دینه شیوینراوه ی رۆژتاوا وایه که له گه ل عه قلّ و زانیاری دا نه ده گونجا.

شه شه م: هیچ کاتی ک (و حی) خوی کار به جی و عه قلّی ساغی ئینسان و تهو زانیاری به ته واده ی که به دهستی دینن، دژ ناوه ستن وتیک ناگیرین. سهریر بکه ن: بو عه قلّ قهیدی (ساغ) مان داناوه، بو زانیاری قهیدی (ته واه) مان داناوه، چونکه بینگومان عه قلّی نه خوش له گه ل (و حی) خوا دا تیک ده گیر ی، وه چۆن ئینسانی نه خوش ئاو یکی شیرین و زولا لّی له زاری تاله! که دیاره ته وه به لگه نیه له سهر ته وه که ئاوه که تا له، به لکو تهو که سه خوی میزاجی تیکچووه، به هه مان شیوهش که سی وا

هه‌یه عه‌قله‌که‌ی نه‌ساغه شتی‌ک که زور حه‌ق و راسته له به‌رنا مه‌ی
 خوادا ته‌و به‌ناته‌واوی ده‌زانی، جا بی‌گومان قه‌ناعه‌ته‌که‌ی وی به‌لگه‌ نیه
 له‌سهر ناته‌واویی به‌رنامه‌که‌ی خوا، به‌لکو به‌لگه‌یه له‌سهر تی‌ک چوونی
 می‌زاج و باری ئاسایی ته‌و که‌سه‌ خوی، بویه‌ ده‌بی عه‌قل ساغ ب‌یت
 ته‌وجا له‌گه‌ل (و‌حی) خوادا تی‌ک ناگیرئ، وه‌ ده‌بی زانیاریش ته‌واو ب‌یت،
 به‌لام شتی‌ک به‌ناوی زان‌یاری یه‌وه ب‌یت، وه‌ک ب‌ییردۆزه‌هه‌ له‌و پر
 ته‌فسانه‌که‌ی (فرۆید) له‌ بواری (جینس) داو بیردۆزه‌که‌ی (مارکس) له‌
 بواری می‌ژووناسیدا و بیردۆزه‌که‌ی (داروین) له‌ بواری گه‌شه‌سه‌ندنی
 گیانداراندا، که‌ دواویی ده‌رکه‌وت ته‌وانه‌ هه‌موویان بیردۆزه‌ی پر له‌
 ته‌فسانه‌و دوور له‌ زانیارین، ته‌وه‌ بی‌گومان تی‌ک‌گیرانی ته‌و جوړه‌ شتانه
 له‌گه‌ل (و‌حی) دا، پی‌ی ناگوتری: تی‌ک‌گیرانی (و‌حی) و زانیاری! به‌لئ هی‌چ
 کاتی‌ک (و‌حی) خوا به‌ مه‌رجی‌ک ته‌و (و‌حی) یه‌ش نه‌گۆررابی‌ت، هی‌چ
 کاتی‌ک له‌گه‌ل عه‌قلی ساغ و له‌ گه‌ل زان‌یاری ته‌واودا تی‌ک‌خاگیرین،
 بوچی؟! چونکه‌ (و‌حی) خوا بریتی‌ه له‌ فه‌رمای شتی خواو زان‌یاری و
 زانستی‌ش بریتی‌ه له‌و نه‌ینی و یاسایانه‌ که‌ عه‌قل په‌بیان پی‌ ده‌بات له‌
 دروست‌کراوه‌کانی خوادا، که‌واته‌ زانیاری که‌ شفی نه‌ی‌خی و یا ساکانی
 دروست‌کراوه‌کانی خوا ده‌کات و، دین (و‌حی) یش فه‌رمایشتی‌خوایه، به‌
 واتا یه‌کی دی: (دین) فه‌رمووده‌ی خوا یه‌و زان‌یاریش وه‌ سفی
 دروست‌کراوه‌کانی خوایه، ده‌شتوانین ب‌ل‌یین: (و‌حی) زان‌یاری خوا همان

ده خاته به رده ست و (زانیاری) یش (١٦) کرده و دروس — تکراری خوا صان
 بؤ وه سِف ده کات، د یاره ق سه و کرده ی خوا، بیان زان یاری و
 دروس تکرار و انیشی پیکه وه دژو ناکوک و ناته با نابن! چونکه خوی
 په رده رده گار دربارهی فرمای شتی خوی فرموده یه تی: ﴿وَلَقَدْ جِئْتُ
 کَلِمَتُ رَبِّکَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّل لِّکَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِیعُ اَلْعَلِیْمُ﴾ (١٧).
 واته: بیگومان فرموده ی په رده رده گارت هه م له رووی راستی یه وه
 هه م له رووی داد گه ریبه وه ته واه، چونکه فرمایشتی خوا دوو به شه:
 به شیکی هه وائده و به شیکی دی حوکم دانه، هه وائده که ی
 هه مووی را بسته، حوکمه که شی هه مووی داده، هه رده هه —
 فرموده یه تی: ﴿.... وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اِلٰهِ قِیْلًا﴾ (١٨). واته: —
 فرمایشتی کی له هی خوا راستتره؟! که واته فرمایشتی خوا
 ده بی راست بی، چونکه خوی بی هاوتا له هه موو سه — یفه تی که دا له
 ته وپه ری ته وای دایه: (والله المثل الاعلیٰ ...) (١٩). واته: خوا
 خاوه نی سیفه تی هه ره به رزه، هه رده ها درو س تکراره کانی خواش
 ناریکی و که مو کووری بیان ته یدا نی — هه، وه
 فرموده یه تی: ﴿مَا تَرٰی فِی خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ فَاَرْجِعْ اِلَیَّ صِرَ هَلْ

(تر) مه به ست نه و زانیاری به یه که پینج هه سته کان و عه قل و نه زمون به ره می دینن .

(ین) (الانعام 115) .

() (النساء 122) .

() (النحل 60) .

ئَرَى مِنْ فَطُورٍ ﴿٣٩﴾، واته: له دروستکراوه کانی خوادا نارپیکی نایینی، جار له دوی جار سهرنج بدهو جوان سهیر به که بزانه هیچ نارپیکی دهیینی...!! خوی بی نیاز و جیی نیاز، خه لکی بی مخته کردوه دهه رموی جوان جوان ته ماشای دروستکراوه کانم و بهرهم و شوینه واری سیفه ته کانم بکهن، بزائن نارپیکیه کی بچووکیش دهیینن!! کهس هه یه بللی نه ده بوایه تهو شته وابوایه، هیچ زانایه که هه یه بللی: نه ده بوو خور قه باره که ی ته و نه ده بی، یان زهوی نه ده بوو بهو خیراییه به ده وری خو یدا بخو لیتته وه، یان به ده وری خوردا بسوورپیتته وه، یان مانگ نه ده بوو ته و نه ده له زهوی دوور بی، یان نزیک بی، یان بللی: چینه کانی ههوا نه ده بوو ته و نه ده ته ستوور بن و ده بوایه ته نکتر بوونایه و ... هتد، نه خیر به لکو زانست و زانیاری ده للی: ده بوو هه موو شیک هه ر ئاوا وه خوا دروستی کردوه هه روا بووایه، به لکو هه ر شتیک وه حاله تی ئیستای نه بووا یه هه رگیز ژیان و گوهران نه ده گونجا! که واته: له دروستکراوه کانی خوادا هیچ نارپیکی و بی سه روبه ری یه که نیه.

که واته مادام فرهمایشتی خوا هه مووی راسته و دروستکراوی خواش هه مووی رپیکوپیکه و دووشتی راست و رپیکوپیکیش پیکه وه دژ ناوهستن و قسه ی راست له گه ل کرده و ی را بست هه رگیز پیکه وه دژ ناوهستن و تیکنایه رین، که واته: به هیچ شیوه یه که ناگونجی زانیاری هه له ینجراو له

دروستکړاوی رېکوپېنکی خواو (وحي) او دینی سهرچاوه گرتوو له زانیاری و
حیکمه تی بې سنووری خوا تیک بگریږن.

حهو ته م: به لگه ی ئیسپاتی راسیتی (وحي):

ئیمه چۆن بزاین که پیغهمبه ران (عليهم الصلاة والسلام) ئه وه ی
فهرموویا نه خوی په روه ردگار پ یی فهرموون و (وحي) و
فهرمایشتی ئه وه؟! به واتایه کی دی: چۆن پیغهمبه رانی را بستگو
له گهل لاف لیده رانی پیغهمبه رایه تی درۆزن و، (نېپی) له گهل
(مُتَبَيِّ) له یهك جیا بکهینه وه؟!

دیاره لیږده دا ئیمه ته نیا قسه له پیغهمبه ری خو مان (محمد ﷺ)
ده که ین، که کوتایی پیغهمبه رانه و سهرجه م پیغهمبه رانی پیش خویشی
به راست ده زانی، وه ئه گهر ئیسپاتی پیغهمبه رایه تی پیغهمبه ری کوتایی
کرا دیاره ئیسپاتی پیغهمبه رایه تی هه موویان ده کری، جا ئیمه لیږده دا
ههر به کورتی چوار به لگه ی سهره کی باس ده که ین له سهر ئه وه که
(وحي) یهك که بو پیغهمبه ری کوتایی هاتوه رېک و راست و ته واهو له
خواوه یه و موحه مه دیش ﷺ پیغهمبه ری خوايه.

یه که م: پیغهمبه ر محمد ﷺ ههر بو خوی به لگه یه له سهر را سیتی و
ته وایی خوی و به لگه یه له سهر ئه وه که راسته پیغهمبه ری خوايه و
راسته خوا (وحي) بو ناردوه چۆن؟! (مهوله وی) شاعیری کورد له و
باروه جوان ده لئ:

هه تیو وه ئه دهو، ئومسی عه للامه

له مه موعجیزه تر، موعجیزه کامه

هه لبه ته ئه وه دیاره که پیغه مبه ر ﷺ هه ر له سکی دایکی دا بووه
(عبداللّه) ی باوکی مردوه له ته مه نی شه ش سالی شدا (ئامیه خه ی)
دایکی مردوه، پاشان (عبدالمطلب) ی باپره شی که مرد ته مه نی هه شت
سالان بووه و دواپی چۆته لای (أبوطالب) ی مامی و ئه و سه رپه ر شتی
کردوه، که واته به هه تیوی و بی باب گه وه بووه، دیسان پیغه مبه ر ﷺ
نه خوینده وار بووه، وه زۆربه ی ئه و خه لکه ش که له نیویان دا بووه
نه خوینده وار بوون وه ک خوا فهرموویه تی: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ
رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ (تر)، وه پیغه مبه ر ﷺ وه ک عایشه ره زای خوی له سه ر
بی لی ده گیریتته وه که (بخاری) هیناویه تی: کاتیک (جبریل) له
ئه شکه وتی (حیراء) دا به خوییه وه ده یگوو شی و ده لی: بخوی خه (اقرأ)
پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئی: خوینده وار نیم (ها أنا بقاری) که واته
نه خوینده وار بووه، هه روه ها خوی زاناو شاره زاش ده فهرموئی: ﴿وَمَا كُنْتَ
تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ يَمِينُكَ إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (ها)، واته:
ئه ی موحه مده! تو نه له پیش قورئاندا کتیبیکت خوینده و ته وه نه هیچ
شتیکت به ده ستی راستت نویسه، چا ئا یا حیکه هه تی چیه که

(تر) (الجمعة 2) .

(یر) (العنکبوت 48) .

پېنځه مېهر ﷺ نه خوینده وار بووه؟! خوا ده فېرموی ته گهر خوږ خه رو نووسه ر بووایه ی ته وانه ی که ته هلی به تالئ ده که وتنه گومانه وه.

بویه خوا پېنځه مېهر یکی نه خوږ خه واری نارد، تا هیچ که سیك گومانی بو ته وه نه چي و پيی وایي که ته و کابرا یه هر خوی فدیله سووف و زاناو بلی هت بووه، وه بو یه له نیو گه لیکی نه خوینده وارا ناردی، نه که له نیو روم و فارس و یونانییه کان دا، تا هیچ کهس نه لی: روم و فارس و یونانییه کان هر خویان خاوه نی فلهسه فو حکمت بوون و ته و کابرایه ش هر له ته وان شتيك فی ر بووه!.

تنجا له روي رهوش (أخلاق) وه به مانای فراوانی وشه ی رهو شت، ته گهر سهیری که سایه تی پېنځه مېهر ﷺ بکړی، ته ماشا ده که ی ته و موحه مده ی بی باب گه وره بووه ﷺ له هه مو رهو شت و ئا کاریکی به رزو په سنددا له لوتکه ی هره به رز دایه و هیچ کهس ناتوانی هر لیشی نزيك بېته وه چ جای بیگاتی! چا بیگو مان که سیك هه تیوو، نه خوینده وار بی و له نیو گه لیکی نه خوږ خه وارا دایي و که سیکی ئاواشی لی درېچي، به راستی ته وه خوی گه وره ترین موعجیزه یه، به لی که سایه تی (محمد) ﷺ نه که هر زانا یانی م سولمان به لکو خه لکانی دیش له روزه لات و روزه ئاوا زور سه رسامن به که سایه تی ته و پېنځه مېهره ﷺ و یه کيک ته و زانا روزه ئاوا ییانه به ناوی (مایکل هارت)

له کتیبې (سهد کهسه یه کهمه کان) (تر). که ژ یانی (100) که سی نووسیوه، هه رچند خوشی نه صرانییه به لّام هاتوه پیغمه پهری خوا (محمد) ﷺ ی به یه کهم کهس ژماردوه، که پیی وایه تهو (100) سهد کهسه به دریژایی میژوو له هه موو کهس زیاتر کاری گهریان بووه له سهر رهوتی میژووی ئینسان و له سهر فیکرو فهر ههنگی ئینسان و له سهر ژیانی ئینسان، وه بو خوی ده ئی: که (محمد) م به یه کهم کهس و له پله ی یه کهمدا هیئاوه، به لّام (عیسی) م چند پله یه که له خوارتر هیئاوه و رهنگه نه صرانییه کان گله ییم لی بکن، به لّام بلیم چی واقیه میژوو و دنیا وایه وایه وایه شان دده که (محمد) ﷺ له هه موو ئینسانه کان زیاتر روئی تیجایی له ژیانی به شهردا گیراوه و کاری گهریی له سهر مرو قایه تی بووه!!.

دووهم: موعجیزه کانی پیغمه مبر (علیه الصلاة والسلام) که یه کیک له موعجیزه کانی بریتی بووه له له تکرندی مانگ (شق القهر) وه خوا ده فهرموی: «اَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ» (ها). ته م ئایه ته ئاماژه ی پی کردوه (بخاری وم سلم) یش هیئاوایا نه که شه ویک هه ندیک له هاوبه ش دانه (مشرک) که کان به پیغمه پهری خوا ﷺ ده ئین به لگه ت چیه که تو پیغمه مبر خوی؟! ئیدی سهره نجام دوی

(تر) تهو کتیبه به عهره بی ته رجه مه کراوه له ئینگلیزی یه وه به ناوونیشانی: (المائة

الأوائل).

(یر) (القمر 1).

وتووئژو مشتومر کافره کان پیی ده لئین: مانگمان بۆ لهت به که پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) یش ئاماژه بۆ مانگ ده کات و به کسه ر لهت ده بی دوایی به کدی ده گریته وه، دیاره موعجیزه کانی پیغه مبه رمان ﷺ به کجار زۆرن و به ده یانن که له سه رچاوه راست (صحیح) ه کانی سوننهت دا هاتوون، بۆ نمونه: (1) ئاو له نه یو په نجه کانی هه لقوئیوه به شیویه که که تی خویتی له شکریکی زۆری هاوه لانی شکاندوه و به شی ده ست نوئژو خواردنه وهی و لاخه کانی شیان بووه و ته وه چهنه جارێک دووباره بۆته وه، (2) خواردنی که م به شی دوو یان سی که س پیغه مبه ر ﷺ دوعای لی کردوه و به شی چهنه سه د که سی کردوه و ته مه ش چهنه جارێک دووباره بۆته وه، (3) ناله ناکردنی ته و دارخورما وشک بووهی که پیغه مبه ر و تاری له سه ری خویندۆ ته وه، پا شان که مینه به ری بۆ درو سته کراوه به که دارخورمایه که ی به جی هیشتوه و ته ویش دهستی به گریان و ناله کردوه که هه موو هاوه لانی مزگه وت گوئی یان لی بووه! (4) دوعای بۆ بارینی باران کردوه و به کسه ر دوعای گیرا بووه هه ور هاتوه و باران باریوه، ته مه ش چهنه جارێک دووباره بۆته وه. (5) چهنه دین جارو بۆ چهنه دان که س دوعای شیقای نه خوشی یان برینداریی کردوه و ده موده ست ته و که سه شیقای بۆ هاتوه، وه زۆر زۆر موعجیزه ی دیکه، هه رچه نده گه وره ترین موعجیزه ی پیغه مبه ری کۆتایی قورئانه وه ک دوایی باسی ده که یین.

سییه‌م: تاینه‌که‌ی و ئەو گۆرانکارییه پر به‌ره‌که‌ته هه‌مه لایه‌نه‌ی که له ژيانی مرۆڤایه‌تیدا هینایه کایه: له لای هه‌موو لایه‌ک ئاشکرایه که: له نیو مرۆڤایه‌تیدا زوڵم و سته‌م قری و پری، چینه‌یه‌تی، ئەفسانه په‌رستی، بت په‌رستی، دواکه‌وتویی، نه‌ریت و خووی زۆر نه‌فامانه‌و نه‌زانانه... هتد دنیای ته‌نی بوو و به‌ شه‌ر خه‌ریک بوو فزه‌ی لای ببری، له هه‌موو سه‌ر زه‌میندا به‌ گشتی و به‌ تاییه‌تی له نیو عه‌ره‌بدا، که‌چی دوا‌یی عه‌ره‌ب که مسوڵمان بوون، بوون به سه‌رقافله‌ی مرۆڤایه‌تی، بو زانیاری و مه‌عریفه‌ت، بو خووه‌و بشت، بو دادگه‌ری، بو خوا به‌یه‌ک‌گرتن، بو براهیه‌تی و سوۆز به‌زه‌یی و هاو کاری به‌کتری و بو هه‌موو شتیکی باش، به‌ لای ئەو گۆرانکارییه‌ی که ئیسلا‌م به‌سه‌ر مرۆڤایه‌تی داهێ‌خا به‌گشتی و عه‌ره‌ب به‌ تاییه‌تی، ناگو‌نجی بگو‌تری: ئەو ئیسلا‌مه‌ی که موحه‌ممەد ﷺ ئەو شو‌رش و گۆرانکارییه مه‌زنه‌ی پێ کرد، زاده‌و هه‌لقو‌لا‌وی بی‌روژه‌ینی خۆی بووه!

چواره‌م: قورئان گه‌وره‌ترین مو‌ع‌ج‌یزه‌و به‌لگه‌ی پێ‌غه‌م‌به‌رایه‌تی (حه‌مد) ﷺ و تاکه مو‌ع‌ج‌یزه‌یه‌کی‌شه که ته‌حه‌ددای پێ‌کرده‌و بو ئیسپاتی پێ‌غه‌م‌به‌رایه‌تی خۆی، پێ‌غه‌م‌به‌ر ﷺ له‌و باره‌یه‌وه فه‌رمو‌و یه‌تی: (ما من نبي الا أُعطي من الآيات ما مثله آمن عليه البشر وانما كان الذي اوتيته وحيا اوحاه الله الي فارجوا ان أكون أكثرهم تابعا يوم القيامة) رواه مسلم.

واته: هیچ پیڼغه مبه ریک نه بووه مه گهر له لایه ن خواوه به لگه و
موجبیزه یه کی وای پیدراوه که خه لک به هوپه وه بزانه که پیڼغه مبه ری
خواپه و ئیمانی پی بینن، به لام ته وهی که به من به خشراوه (وحي) ځکه
خوا بوی نار دووم بویه ئومید ده که م که له رژی دوا پیدا له هه موویان
شوینکه و تووم زیاترین. (چونکه موجبیزه که ی قورئانه و هه تا کۆتایی
دوینا هه ر ده مینی).

ئجنا ئیا قورئان له هه موو روویکه وه موجبیزه یه؟!

له وه لامدا ده ئیین به ئی قورئان له هه موو روویکه وه موجبیزه یه.
له رووی مه عنه وی، له رووی عه قلی، له رووی زان یاری، له رووی
فیطری، له رووی یاسایی، له رووی میژوویی، له رووی ره وان بیژی، له
رووی ته ده بی، له رووی هه و لدان به غیب و نادیا ره وه ... هتد.
مه به ست له موجبیزه بوونی قورئان له رووی مه عنه وی یه وه ته و
کاریگه ریه ره و حیه نا ئاساییه که قورئان هه یه تی له سه ر دلان و
ته نانه ت دئی کافرانیش وه که سه ی ره ی پیڼغه مبه ر ﷺ و م یژووی
ئیسلام دا هاتوه که چندان جار ریکه و ته کابرایه کی نام مسولمان له
ته نجامی گوئ بیستبوونی بو چهند نا یه تیکی قورئان را چله کیوه و
مسولمان بووه، یه کیک له وانه (عمر بن الخطاب) خوا ئی رازی بی.
وه مه به ست له موجبیزه بوونی قورئان له رووی عه قلیه وه ته وه یه
که هیچ عه قلیکی ساغ نه یه توانیوه و ناشتوانی ره خه له را سته کی

قورئان و حوکمیکی بگری و بلی: ده بووایه فلان شت ئاوابووا یه یان
ئاوانه بووایه.

وه مه به ست له موعجیزه بوونی قورئان له پرووی زانیارییه وه ته وه یه
که قورئان چەندان ئاماژە ی تێدایه بۆ زۆر راستی زانیاری له هه موو
بواری لقه کانی زانستدا که زانیان تازه به تازه چەندان سه ده پاش
هاتنه خواره و ی قورئان ته راستییانه یان بۆ که شف بوون. هه لبه ته هه ر
بۆیه شه که خوی زانو شاره زا رایگه یاندوه که هه تا زیاتر په رده بۆ
ئینسان هه لمالی له سه ر نه ی نه یه کانی درو سه تکراره کانی خوی له
ئاسۆیه کانی بوونه وه رو ده ورو به رو له ده روونی خوشیاندان زیاترو چاکتر
راستی و حه قانیه تی قورئانیان بۆ ده رده که و ی وه فه رموو یه تی:
﴿سُرِّبَهُمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّ الْحَقَّ أَوْلَمَ يَكْفُرُ
بِرَبِّكَ أَلَمْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (ن). وه موعجیزه بوونی قورئان له پرووی
(فیطری) یه وه ته وه یه که هه رچی غه ریزه و داخوازی و پالنه ری سرو شتی
ساغ هه یه له کیانی ئینساندا چ په یوه ندییان به لا یه نی پروو حی و
نه فسییه وه هه بی چ جه سته یی، وه چ فیکریی و چ عاتیفی، وه چ تاکی و
چ خیزانی و چ کۆمه لایه تی ... هتد، قورئان دان ی به هه موو ته و
داخوازی و غه ریزه و پالنه رانه دا هیناوه به شیوه یه کی گ شتی ری به ازو
شیوازی تیرکردن (اشباع) یشیانی دیاری کردوه.

له ړووی یاساییشه وه قورټان به دانپیدا هیڼانې پسیپوړانې بواری یاساو ده ستور ریشه و بناغی سهرجه م ته وړیسو یاسایانه ی تیدایه که پوړیک خستنې ژبان و گوهرانې تاک و خیزان و کومه لگاوه دوه لته پتو یستن له هه موو بواره کاند، جاچ به ړوونې و را شکاوېی با سکرابن چ به ناماژو هیما له لابه لای باس و بابه تی دیکه دا به تایبه تی به سهرهاتی پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) و له گه ل میلله ته کانیا ن.

له ړووی میثروو ییشه وه قورټان لایه نی ئی عجزه که ی زور درو شواو یه چونکه ژماره یه کی یه کجار زور راستی میثرووی تیدا به بیان کراون که پسیپوړانې میثرو و شونیه وارناسان (علماء الآثار) یان سهرسام کردوه، چ دهر باره ی توفانی (نوح) (علیه السلام) چ گه لسی (لوط) (علیه السلام) و تهو ی به سهریان هاتوه، چ (ئبراهیم) (علیه السلام) و سهره و به سهرهاته کانی و چ گه لی جوو له که و فیر عه ونه کانی میصرو ... هتد.

وه له ړووی ره وانبیژی (بلاغه) و ته دهبی یوه که به داخه وه هه ندیک له زانایانې پشین وایان زان یوه تا که لایه نی ئی عجزی قورټا نه، مو عجزه بوونی قورټان هر زور تا شکرایه و ته م لایه نه ی ئی عجزی قورټان پشکی شیر ی بهر که وتوه له کتیب و بهر هه می زانایان و پی شه وایانی ئیسلامدا که له باره ی ئی عجزی قورټانه وه دواون.

وه له کۆتاییدا دهرباره ی هه ولدان بۆ شتی نادیار ی دا هاتوو خوای په نهان بین چەندان هه وائی ئای خدەیی (م) (مستقبلی) داوه چه ندین موژده ی به ئیمانداران داو ن که هه موویان هاتوونه دی (ه).

کۆتایی ئەم باسه شمان به م دوو ئایه ته دیتین که خوای گه وه تییا ندا ده فرموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (س)، واته: وه ئه گه ر گومانتان له وه دا هه یه که ئه وه ی بۆ سه ر به ندە ی خو مان نار دو ومانه له خوا وه بۆ نه هاتوه، ده ئیوه ش قور ئانیکی ئاوا بینن ئه گه ر ئیوه را بست ده که ن (له خوا وه نه هاتوه)، وه هه رچی یارمه تی ده ر یش هه یه له ئینسان و جنۆکه جگه له خوا هه مووی بانگ بکه ن بۆ هاوکاری، دوا یی ده فرموی: ئه گه ر نه تان کرد، دل نیاش بن که ناتوانن بیکه ن، ئه وه (به هوی ئیمان هینانه وه به قور ئان) خو تان له ئاگر یك به پار یزن که سووته مه نییه که ی خه لک و به رده و بۆ کافران ئاماده کراوه.

(1) یه کیک له هه واله ئاینده ییه کان، تیکشکانی کافره کان ی قورده ی شه له جه نگ دا ﴿سُيُزَمُّ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ﴾ (القمر) یه کی دیکه شیدان سه رکه وتنی رۆم بوو به سه ر فارسدا: ﴿أَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَكُنْتُمْ مِنْ شَرِّ الْكَاذِبِينَ﴾ (البقره) یه کی دیکه شیدان سه رکه وتنی رۆم بوو به سه ر فارسدا: ﴿قَبْلَ وَبَعْدَ وَبَيْنَ يَدَيْهِ يُفْرِحُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (الروم)

(یر) بۆ نمونه موژده دانی خوا به مسولمانان که ده یانکاته خه لیه و هو کوکمران و میراژگری ده وه تانی کافر، که ئه و به لێن و موژده یه له سه رده می خه لیه و را شیده کانداهاته دی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ (النور). (البقره 23 □ 24).

به لئی هەر ئەم دوو ئایه ته گه وره ترين موعجيزه ن له سه ر ئه وه كه
قورئان وهی خوايه و له خواوهيه ، چونكه خوی زال و کار به جی به
راشکاوایی ته حه ددا ده کات و پاشان هەر خوئی ئه نجامی ته حه ددايه كه
را ده گه یه نی!! كه واته كی ده توانی جگه له خوا بلی: ئه گه ر نه تان توانی
وه ناشتوانن به دلنیایی یه وه!!

سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا اله الا انت أستغفرک وأتوب اليك.

AliBapir

AliBapir/علي بابير

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

QR codes for social media and other links

AliBapir/علي بابير

QR codes for social media and other links

**خورپه و خەون و ئەندازەى متمانە پێكرانیان
بۆ وەدەستەینانى زانیاری و زانست.**



له ژوره څوماليزه پښتانه لیکوالان
 Say, in touch on social media
 نننۍ همکې پر مواقع التواصل اجتماعي

علي باباپير / AliBapir

پاکه پاندي مکتبه يي ماموستا علي باباپير



archive.org/details/@alibapir



علي باباپير / AliBapir







www.alibapir.net

— عربي — گوردی — English —










پاکه پاندي مکتبه يي ماموستا علي باباپير

الحمد لله رب العالمین و صلی الله تعالی وسلم و بارک علی سیدنا محمد
خاتم النبیین.

به‌ریزان: له‌م ده‌رسی پینجه‌مه‌ماندا که ده‌رسی کو‌تاییه له به‌ندی
یه که م باسی خورپه‌وخه‌ون ده‌که‌ین:

ئایا خورپه‌وخه‌ون تا چ ئه‌ندازه یه‌ک جی گه‌ی متمانه‌و باوه‌رن له
ئیسلامدا بو وەرگرتن و گه‌یشتن به‌ زانیاری؟! جا ئیمه به‌ پشتیوانی خوا
له سی‌خال دا ئه‌و بابه‌ته ده‌تویژینه‌وه:

خالی یه‌که‌م:

پیناسه‌ی چه‌ند وشه‌یه‌ک که مانا که‌یان له یه‌ک نزیکه‌، به‌لام
بیژه (لفظ)ه که‌یان له یه‌ک جیایه:

1- وشه‌ی (اله‌ام) که زۆرجار له زمانی کوردیدا به‌کارده‌هیترئ، که
وشه‌ی (خورپه‌) گونجاوه بو واتاو مه‌به‌سته‌که‌ی، (خورپه‌)ش واته‌:
شتیک که ده‌چیتته نیو دله‌وه، جا من له‌م باسه‌دا هه‌ر وشه‌ی (خورپه‌)
به‌کار دینم. وه وشه‌ی (اله‌ام) له زمانی عه‌ره‌بیدا ئاوا پیناسه‌ کراوه:
(الاله‌ام: التلقین) واته (اله‌ام) یانی فی‌رکردن، ده‌گوترئ: (أله‌هه‌

الله الخیر ای: لَقْنَه اِیاه) واته: خوا خیر و چاکه‌ی فیّر بکات، به لّام له زارای ته‌هلی (تصوف) دا ده‌لّی: (هو النَّفْثُ فِي الْارْوَعِ وَالْاَيِّ قَاعِ فِي الْقَلْبِ مِنَ الْعِلْمِ الْغَيْرِ الْقَائِمِ عَلَى الْاِسْتِدْلَالِ وَالنَّظَرِ) (تر)، واته: بریتیه له خرا نه نیو دل و می‌شک، زانیاری یه که به هوی به لّام که هینانه‌وه به هوی سهرنج دانه‌وه نیه، به لّام که یه کسهر ته و زانیاری یه دیته نیو ده‌وه.

2- وشه‌ی (الحَدْس) له ته‌سلّی زماندا به مانای (الظن) و (التخمين) دیت واته: گومان و دانان، مه‌زنده‌کردن، له زارای زانیانیشدا تاوا پیناسه‌کراوه: (الحَدْس: سرعة انتقال الذهن من المبادئ الى المطالب) (ه). واته: حدس بریتیه له‌وه که می‌شک یینسان به خیرایی بگاته سهر مه‌به‌ست بی‌ته‌وه‌ی زور بیری لی‌بکاته‌وه.

3- وشه‌ی (الكشف) ته‌وه‌یش هدر (الجرجاني) تاوای پیناسه‌کردوه ده‌لّی: (هو الإطّلاع على ما وراء الحجاب من المجهاني الغيبية والا صور الحقيقية وجوداً أو شهوداً) (سم)، واته: کهشف بریتیه له تاگاداربوون و شاره‌زابوون له و شتانه‌ی که له پشت په‌رده‌ی ته‌م دوز ییا ماددیه‌یه‌وه هدر، له مه‌به‌سته نادیاره‌کان و شته راسته‌قینه‌کان چ وهک ب یینین چ وهک په‌ی پی بردن.

(تر) معجم مصطلحات الصوفية، ل 23.

(یر) التعريفات/ الجرجاني، ل 83.

(بهم) هه‌مان سهرچاوه، ل .

4- وشه ی (الذوق) له زاراوی ته هلی (تصوف) و (تزکیه) و (عرفان) دا ده لئ: (هو نور عرفانی یَقْذِفُهُ الْحَقُّ بِتَجْلِيٍّ فِي قُلُوبِ أَوْلِيَائِهِ يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقَلُوا ذَلِكَ مِنْ كِتَابٍ) (ت)، واته: (ذوق) بریتیه له رووناکییه کی دهروونی که خوی حهق به هو ی درهوشانه وهی خو یه وه له دلی بهنده دۆ سته کانی خوی دا په یدای ده کات که (راست) و (ناراست) ی پی له یه که جیاده که نه وه بی ته وهی له کتیی که دا نه قلی بکه ن (یه کسه ر وه ک خورپه ده چیتته نیو دلیان).
5- وشه ی (البصيرة) که له قورئانیشدا به کارهاتوه، ئاوا پیناسه کراوه: (البصيرة: هي الملكة التي ترى حقائق الاشياء و بواطنها كما يرى البصر ظواهر الاشياء المادية، وهي مورد الالهام و موطن الاشرار و مصدر الكشف والذوق) (ه). واته: (بصيرة) بریتیه له سیفه تیکی چه سپاو له ئینساندا که ئینسان به هو ی ته وه وه ماهیه تی شته کان و دیوی په نهانیان ده بینئ وه ک چۆن چاو روا لته و بهر چاوی شته ماددیه کان ده بینئ، وه (بصيرة) بریتیه له شوینی خورپه بو هاتن و شوینی روژنایی بو هاتن، وه شوینی شت بو که شف و ئاشکرا بوون و تام کردن.

6- وشه ی (العلم اللدني) که خوی به خشه ر له وباره وه فەرموو یه تی: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا

(تر) هه مان سه رچاوه، ل 17.

(یر) معجم مصطلحات الصوفية، ل 23.

عِلْمًا ﴿٦٦﴾. واته: (موسا و هارو له که ی که رۆیشتن بۆ ئەو شوینە ی که خوی زانا بۆ یانی دیاری کردبوو یه کیك له بةنده کانی ئی هه یان بینی که به زهیی خۆمانمان پێ به خشیبوو، وه له لا یه نی خۆمانه وه زانیارییه کی تایبه تمان فیڕکردبوو، که واته (العلم اللدنی) یانی ئەو زانیارییه تایبه ته ی که خوا بۆ خۆی ده یدات و به شیوه یه کی تایبه ته ی و نائاسایی فیڕی هه ندیک له بةنده کانی خۆی ده کات.

7- وشه ی (الرؤیا) واته: خه ون، ئەمه ش دیاره چه ند فه رموده یه کی پیغه مبه ری له سه ره (علیه الصلاة والسلام) یه کیك له و فه رمودانه ئەمه یه: (الرؤیا الحسنة من الرجل الصالح جزء من ستة وأربعين جزءاً من النبوة) ﴿٦٧﴾، واته: خه ونی باش له پیاوی باشه وه به شیكه له (46) چل و شه ش به شی پیغه مبه رایه تی، هه روه ها فه رموو یه تی: (لم تبق من مبشرات النبوة الا الرؤیا الصالحة) ﴿٦٨﴾، واته: له هه ژده پیده رانی پیغه مبه رایه تی ته نیا خه ونی چاک ماوه.

لیره دا تیگه یشتین که ئەم وشانه ته نیا بیژه (لفظ) ه کا ز یان له یه ک جیا یه، ئەگه ر نا له روه ی ماناو مه به سه ته وه هه ری ه کن، ئە جگه کور ته ی ئەوه که زانیان به م وشانه پینا سه یان کردوه، ئەوه یه که ئین سه ان زانیارییه کی به جیته نیو دل به بی ئەوه ی بیڕی لی بکاته وه به لگه ی بۆ

(تر) (الكهف 65).

(یر) رواه البخاري .

(ه) رواه البخاري .

بهینیتتهوه، یهك سهر وەك خورپه یهك بچیتته نیو دلهوه، وەك گوتی شمان به كوردیش به زۆری ههر وشه ی ئیلهام به كار دههینریت.

خالی دووهم:

به لگه ی پاست بوونی زانیاری وده ست هیخراو له ریگای خورپه و خهونهوه

دیاره هه موو ئه و وشانه ی دی كه و شه ی خورپه (هاته نه نیو دل) دهیانگریتهوه، هه موویان له حاله تی بیداری دان، به لام خهون له حاله تی خهوتن و نوستن دایه، ئه وه جیاوازی نیوان خورپه و خهونه.

ئججا بو زانیاریتان زانیان هه موویان له وه دا یه كدهنگن كه بیگو هان له ریی خهون و له ریی خورپه وه هه ندیک زانیاری بو ئین سمان په یدا ده بیت، وه ئینسان ده گاته ئه وه ی كه هه ندیک شتی بو كه شف بی كه له ریگه ی پینچ ههسته كان و عه قله وه بو ی كه شف نابی، یاخود له ریگه ی (وحي) یه وه خوی په روه ردگار روونی نه كردۆ ته وه، به لگه شیان ئه م شتانه ی خواره ون: سه ره تا ده رباره ی خورپه (الهام):

1- خوی بی هـاوتـا دهـفرموی: ﴿إِنْ تَقُومُوا إِلَیَّ یَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقَانًا﴾ (تر)، واته ته گهر پاریزکاری بکهن له خوا، خوا (فرقان) تان

پیی دهبه خشیی، تو یژره وانی قور ئان له پینا سهی (فرقان) دا
گوتوو یانه: (الفرقان آله یفرق بها بین الحق والباطل) واته: فرقان
ئامرازیکه (حاله تیکه و دل رۆشنی یه که) که ئینسان به هۆ یه وه
حه ق و ناحه قی بۆ له یه که جیاده بیته وه.

2- پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) فهرموویه تی: (لقد کان فی من
قبلکم محدثون فأن یکن فی امتی أحدٌ فأنه عمر) (تا). واته: له
پیش ئیه دا که سانی که هه بوون که ق سه له گه ل دل یان کرا وه
زانیا ری یان خرا وه ته نیو دل، جا ته گه ر له ئو مه تی م خدا که س
هه بیته وه (عمره)، واته: (عمر) پیشه وای ته و که سانه یه که
خوریه (إلهام) یان ده خریته نیو دل، (عمر) یش خوا لی ی رازی بی،
ته وه شتیکی روون و ئاشکرایه له (سیره) و میژوودا که چه ندان
جار شتی له و بابه ته ی لی بینرا وه خوریه (إلهام) ی هاتوته نیو
دله وه، چه ندین جار پیشنیار و رای په سندی دهر بر یوه که دوا یی
قور ئانی له سه ر هاتوه، وه که مه سه له ی گیرا وه کانی جهنگی (به در)
که خوا ی کار به جی پشتگیری رای (عمر) ی کرد، یان دهر باره ی
نو یژکردن له مه قامی (إبراهیم) دا سه لامی خوا ی له سه ر بی، که
(عمر) گوتی: ته ی پیغه مبه ری خوا بۆچی له و جیگا یه دا نو یژ
نه که ین، ته وه بوو ئایه ت هاته خوار: ﴿وَالْخِذْرُ مِنْ مَّ قَامٍ إِبْرَاهِيمَ

﴿مُصَلَّى﴾ (۱). بیان دهر باره ی خرا نه پ شت په رده ی خیرا نه کانی پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) که ته ویش ئا یه تی ژ هاره (53) ی سوره تی (الاحزاب) دهر باره ی ها ته خواره وه، وه هه روه ها چهن د شتیکی دیکه ش.

3- وه پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله) وقرأ ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ﴾ (ه)، واته: له (فراسة) ی پروادار بترسین چونکه به نووری خوا ته ماشا ده کات، پاشان پیغه مبه ری خوا تم تايه ته ی خوینده وه که ده فهرموئ: له به سهرهاتی ئومه ته پیشینه کاند ا چهن د نیشانه هه ن بؤ که سانیک که (توسم) بیان هه بیټ، واته: (فراسة) و دل رؤشنی، (فراسة) اش پیناسه که ی بریتیه له وه که ئینسان به هوئ روا له ته وه ئا گاداری په نهانه که شی بیټ.

4- له فهرمووده ی (صحيح) دا هاتوه که (أبوبكر) خوا لی ی رازی بی له نه خو ش سهرمه رگیدا به عا ئیشه ی کچی فهرموو: (ته وه ی له سکی دایکت دایه کچه، دیاره خیرانی (أبوبكر) دوو گ بیان بووه هیشتا ته و مندا له له دایک نه بوو بوو، که ته بوو به کر فهرمووی: کچه، ته وه له چهن د سهرچاوه یه کدا هاتوه (۱).

(تر) (البقرة 125).

(یر) رواه الترمذي، والسيوطي، وابن جرير، والبخاري في الأدب، وابن سني، وابونعيم، وابن مردويه، والخطيب.

(۱) مجموعة الفتاوى/ ابن تيميه/ به رنگی 11 لا پهره، 318.

5- به لگه یه کی دی به سهرهاته که ی (عمر) ه که خوا لئی رازی بی له مزگه وتی مه دینه وتاری ده خوینده وه له سهر مینبهر بانگی کردو گوتی: (یا ساریه، الج چل، الج چل) که (ساریه) فهرمانده ی سوپایه کی ئیسلامی بوو له ناوچه ی (نه هاوند) له ولاتی (فارس) وه (ساریه) له ویوه دنگه که ی (عمر) ی بیست و له نه خشه و پلانی دوژمنه کانی وریا بووه که به ته ما بوون پشتی چیا که یان لی بگرن، دیاره به سهرهاته که روونه و له سهرچاوه ی زژردا هاتوه (۱) ..

6- به لگه یه کی دی ته وه یه که پیایک هاته لای (عثمان) خوا لئی رازی بی (عثمان) پیی گوت بوچی روانینی حه رام (نظر) ده که ی؟! کابرا گوتی: ئایا له دوا ی پیغه مبهری خوا ﷺ (وحي) هاتوه؟! گوتی: نه خیر (ولکن فراسة صادقة) به لکو ته وه (فراسة) یه کی راسته (ه).

جا ته مانه چهند به لگه یه ک بوون و به لگه ی دیکه ش زۆرن له سهر ته وه که ده گونجی خوربه بجیتته دلی ئین سانه وه زانیاری یه کی راست و دروست وه بگری که نه به هو ی پینج ههسته کانه وه نه به هو ی عه قل و به لگه هینانه وه نه له ئایهت و فهرمووده ی پیغه م بهر ﷺ دا ته و زانیارییه روون کراوته وه.

(تر) هه مان سهرچاوه و بهرگ و لاپهره .

(یر) احیاء علوم الدین، بهرگی (3) لاپهره 25.

ده‌باره‌ی (خه‌ون) یش، با‌سمان کرد که پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمو‌یه‌تی: خه‌ون به‌شیکه له (46) چل و شه‌ش به‌شی پی‌غه‌مبه‌را‌یه‌تی، واته: جو‌ریکه له (وحی) به‌لام هه‌موو خه‌ونی‌ک نا، وه‌ک دوایی با‌سی ده‌که‌ین. ده‌باره‌ی خه‌ونی پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) (ع‌ج‌دالله) ی کوری عباس) خوا له خو‌ی و بابی رازی بی‌گوتوو‌یه‌تی: (رؤیا الانبیاء وحی) واته: خه‌ونی پی‌غه‌مبه‌ران جو‌ریکه له (وحی)، هه‌روه‌ها لی‌یه‌وه گێ‌ردراوه‌ته‌وه که ده‌لی: (و رؤیا الانبیاء وحی فأنها مع صومة من الشيطان باتفاق الامة) (تر). واته: ته‌وه شتیکه که یه‌ک ده‌نگی زانا یانی ئومه‌تی له‌سه‌ره که خه‌ونی پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) (وحی) یه، چونکه پارێزراوه له‌وه‌ی که شه‌یتان به‌چی له خه‌ونیش دا شتیکیان پی‌نیشان بدات و ته‌وه‌ی ده‌یی‌نین هه‌مووی له خواوه‌یه.

ئ‌نجا به‌ل‌گه له‌سه‌ر ته‌وه که (خه‌ون) جینگای متمانه‌یه زۆرن، یه‌کی‌ک له‌وانه ته‌وه‌یه که سووره‌تی (یوسف) هه‌مووی با‌س له به‌سه‌ره‌هاتی (یوسف) (عليه السلام) ده‌کات که مانا‌لیدانه‌وه (تع‌بیر) ی خه‌ونی‌کی خو‌یه‌تی، دوایی که خه‌ونه‌که‌شی هاتۆته دی ده‌لی: ﴿هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا﴾ (ه)، ئ‌نجا له زی‌و به‌ندی‌خانه که شدا سی خه‌ون بینراون که له سووره‌ته‌که‌دا به‌دریژی با‌س کراون، خه‌ونی پاد شا

(تر) تفسیر القرطبي، به‌رگی (8) لا په‌ره 102، وه هه‌روه‌ها (مدارج السالکین) ابن القیم

الجوزی، به‌رگی (1) لا په‌ره 51.

(یر) یوسف، 100.

(ملك) و خه‌ونی دوو هاوه‌له‌که‌ی نیو به‌ندیخا نه، د یاره خه‌ونه‌کانیش
هه‌موویان راست دهرچوون و هاتوونه‌ته دی، که‌واته نه‌ک ههر خه‌ونی
پیغه‌مبه‌ران (عليهم السلام) ده‌نگونجی راست دهرچی که به‌ته‌ئک یید
راست دهرده‌چی، به‌ئکو هی خه‌ئکی دیش جاری وا هه‌یه‌ه‌راست
دهرده‌چی، با موسلمانیش نه‌بی، چونکه گومانی تیدا نیه که پادشایه که
کافر بووه.

خالی سییه‌م:

ئا یا هه‌م خور په‌و شت هاتنه‌ ذیو دل و هه‌م خه‌ون، قاچ
ئه‌ندازه‌یه‌ک جیی پشت پی به‌ستن و متمانه‌ن؟!

له‌ وه‌لامی ئەم پرسیاره‌دا ده‌لین: به‌ سه‌رنجدان و تیوه‌را مانی ئەو
به‌لگانه که له خالی دووه‌دا هینا مانه‌ن، به‌ه‌راستی زۆر جوان
دهرده‌که‌وێت که هه‌م خورپه‌و هه‌م خه‌ونیش زانیاری راست و درو بستیان
له‌ یوه‌ ده‌ستگیر ده‌ بی، به‌لام بیگو مان چ خور په‌و چ خه‌ونیش
سه‌رچاوه‌یه‌کی گشتی نین. بۆیه له‌ رابردودا باسی‌کمان به‌م ناوونیه‌شانه
هه‌بوو: (پینج هه‌سته‌کان و عه‌قل و وه‌حی به‌گشتی بو خه‌ئکی
سه‌رچاوه‌و ریگای به‌ده‌سته‌ینانی زانیاریین) جا له‌وی گوتم: دوایی بو‌تان
باس ده‌که‌م که بوچی ده‌لیم: (بو خه‌ئکی به‌گشتی)، چونکه ئەم

خورپه و خه ونه شتی تایبه تن و بو هه موو خه لکی نین، وهك تۆزیکى دى روونی ده کهینه وه.

جا ئیستا با له چهند برگه یه کدا هه ل سهندگان دینک بخه ی خه روو له و باره وه که ئایا تا چ ئەندازه یه ك خه ون و خورپه ده گو نجی پ شتیان پی ببه سترئ بو وه ده سته ی نانی زانیاری؟ جا به راستی ئه وه مه سه له یه کی زۆر گرنگه، چونکه خه لکیکی زۆر له وه دا به هه له دا چون چ به باری تیپه راندن (افراط) دا و چ به باری به زایه دان (تفریط) دا، هه ندیک کهس ئه وه مه سه له ی خه ون و خورپه یه کهسه ر له خۆی ده کاته به لگه ی شه رعی و، هه ندیک که سیش پیی وایه که ئه و شتانه هه ر ته سلیمان نیه! که ئه وه ویرای راست نه بوونی زۆر خراپیشه له رووی عه قیده وه، چونکه ئه وه هه موو ئایه ت و فه رمووده یه ی له سه ره، مه گه ر به عوزری نه زانین ته گه ر نا که سیك ئینکاری له وه بکات که له ریگای خه ون و خورپه وه زانیاری به ده ست دیت، له کوفر نزیکه، چونکه هه م خه ونیش و هه م ئیلهامیش ئایه ت و فه رمووده ی پیغه مبه ری خوایان ﷺ له سه ر هه یه. ئیستاش ئیوه و ئه و حه وت برگه یه ده ر باره ی هه ل سهندگان دنی خورپه و خه ون:

1- (هه م خورپه و هه م خه ونیش گشتی نین، وهك پ یینج هه یسته کان و عه قل و (وحي) که گشتین بو هه موو خه لک)، به لکو خورپه و خه ون تا ئەندازه یه کی زۆر تایبه تین و بو هه ندیک کهسن، به لگه شمان ئه وه یه که خوای زانا وشاره زه ده ر باره ی ئه و به نده چاکه که زان یاری

تایبه تی (العلم اللدني) پیدابوو فه رموویه تی: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا﴾ (٦٥) واته به ندهیه ک له به نده کانی ئیمه یان بینى ئەو (من) ه بۆ (تبعيض) ه ، واته : هه ندیک، به ئى هه ندیک له به نده کانی خوا، خوا زانیاری تایبه تیان پى دده ات، نه ک به هه موو که س، دهر باره ی خه ونیش، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: (الرؤيا الحسنة من الرجل الصالح ...) (٦٥) واته خه ونى باش له پ ییایى چاکه وه، که واته: هه ر که سیك راست بیته وه و زه خه ونیک بینى ، بۆ نیه یه کسه ر پشتی پى ببه ستى، وه مه رجیش نیه را ست بیته ، چونکه ئەوه تا له فه رمووده که دا دوو قه یدی خراونه ته سه ر، یه که م: ده بى خه ونه که خه ونیکى باش بى، دووهم: ده بى خاونه که ی پیایى چاک و مسوئلمان بى، به ئى ده گونجى کابرای کافرو خراپیش خه ونه که ی راست ده ربچى، به لام بۆ نیه پشتی پى ببه ستى، چونکه ئینسانى خراپ خۆى له گوناهان ناپارێژى، که واته ئەو زانیارییه ی که به هۆى خه ون خورپه وه وه ده ستى دینى مه رج نیه له خۆای به خشه نده و فریشه کانه وه بیته ، بۆیه نابى پشتی پى ببه ستى و متمانه ی پى هه بى، هه ر بۆیه ش به زۆرى وایه که که سانی خراپ و گوناچارو لاری زۆریان برۆیان به خه ون و خورپه هه ر نیه، چونکه که م واهه یه را ست دهر چووبن و هاتبهنه دی.

(تر) (الكهف 65).

(یر) (رواه البخاري).

(ابن الحجر العسقلانی) پاش هینانی چەند فەرمووده یەك لەو بارەیه‌وه دە‌ئێ: (فثبت بهذا أن الألهام حق وأنه وحي باطن وا نما حرمه العاصي لاستيلاء وحي ال شيطان علّيه) (٢) وا ته: به مه ئیسپات بوو كه خورپه راست و حه قه‌و جوړی كه له (و حي‌ای) ده‌روونی و په‌نه‌ان و بابای گونا‌ه‌كاریش به هۆی زالبوونی خوتخوته‌ی شه‌یتانی به‌سه‌ریدا لێی بی‌به‌ش کراوه.

2- (هیچ كه‌س بۆ نیه ئەو زانیارییه‌ی كه له رێی خورپه‌و خه‌ونه‌وه ده‌ستگیر ده‌بی وهك شهرع یان شتیکی به‌رزتر له شهرع، یان وهك شتیکی سه‌ربه‌خۆ و جیا له شهرع دایینی) كه ئەه‌لی ته‌سه‌ووف به زۆری لێ‌ده‌دا تووشی هه‌له‌بوون، چونكه ده‌بی ئەو زانیارییه‌ له به‌ر رۆشنا‌یی و رێنمایی شهرع دا سوودی لێ‌ببینی .

ئنجارابه‌رانی سه‌ره‌راست و شایسته‌ی بواری ته‌زكه‌یه‌ش هه‌ر ئەوه‌یان گوتوه كه باس‌مان كرد بۆ نموونه یه‌كێك له‌وانه: شیخ (جنید‌ای به‌غدادی‌یه كه (ابن تیمیة) ره‌حمه‌تی خوایان لێ بی له كتیبه‌كانیدا قسه‌كانی به‌نموونه دینیته‌وه، جا شیخ جونه‌ید ده‌ئێ: (ئە‌گه‌ر یه‌كێكتان بینی به‌بالان فری هه‌تا دوو به‌لگه‌و شاهید له قورئان و سوننه‌ت له سه‌ر فرینه كه‌ی نه‌هینێ ته‌وه‌ه بر‌وای پێ مه‌كه‌ن)، یه‌كێ دیکه له‌وانه (ابو سلیمان الداران‌ی) كه ئەه‌ویش

هەر (ابن تیمیة) قسه‌کانی به‌نمونه دینیتته‌وهو یه‌کینک به‌وه له
پیاوانی مه‌یدانی ته‌زکیه‌ی نه‌فس ده‌لی: (قد تقع في قلبي نكته
من نكت القوم فلا اقبلها الا بشاهدي عدل: الكتاب والسنة) واته:
جاری وا هه‌یه نوکته‌یه‌ک □ زانیاری یه‌ک □ له‌وه‌ی ئەه‌لی ته‌زک یه
باسی ده‌که‌ن دیتته نیو دلمه‌وه، به‌لام هه‌تا دوو شاهیدی داد‌گەر که
قورئان و سوننه‌تن شایه‌دی بۆ نه‌ده‌ن وه‌ری ناگرم. (وا ته‌ ده‌ بی
به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌تی له‌سه‌ر بی).

که‌واته: (وحي) وه‌ک چۆن چاودیره به‌ سه‌ر پ یینج هه‌سته‌کان و
عه‌قله‌وه، ده‌بی هه‌ر ئەویش شایه‌دو چاودیر ب ییت به‌ سه‌ر خه‌ون و
خوڕپه‌وه و به‌بی مۆله‌تی ئەوان نابێ وه‌ربگیریت.

ئەه‌وه‌ ق سه‌و بۆ چوونی ئەه‌لی ته‌زک یه‌وه‌ ته‌ سه‌ووفی
راسته‌قینه‌یه، نه‌ک زۆربه‌ی ئەو خه‌لکه‌ به‌ناو صوفی یه‌ی ئەمرۆ که
ئاگای له‌ شه‌رع نیه‌و طه‌ریقه‌ت و ته‌سه‌ووف و (ته‌کیه‌و خانه‌قا)ی
کردوه به‌ دوو‌کانیک بۆ خو‌پێ ژياندن و فریودانی خه‌لک، د یاره
ئه‌ه‌لی ته‌زکیه‌ی ره‌سه‌ن له‌ زۆر قوناغاندا خزمه‌تی زۆری ئه‌ سلام و
مسوڵمانانیان له‌و ریگا یه‌وه‌ کردوه دوا یی له‌و پرووه‌و با شتر
هه‌لسه‌نگاندنی خو‌مان ده‌خه‌ینه‌ روو، له‌ به‌رگی شه‌شه‌م و کۆتایی
ئهم زنجیره‌ ده‌رسه‌دا خواپیشتیوان بی. (٢٦)

(تر) به‌لام لیکۆلینه‌وه تیرۆ ته‌سه‌لمان له‌و باره‌وه له‌ کتییی (پێگای صالحبوون و به‌ره‌و
خواچوون) دا کردوه، به‌روانه‌ چاپی چوارهم (2005) نویسنه‌گی ته‌فسیر.

3- (ههم خور په ههم خه ونیش، ده بئی ههم له ږوی خودی
خاونه که یانه وه، ههم له ږوی بابته تی تهو زانیارییه شه وه که به
هویانه وه ده ست هاتوه له سنوورو جوغزی شهریه ت دا بن، ته و جا
وهرده گیرین).

جا سه باره ت به خاونه که یان - واته بابای خور په بؤ هاتوو و
خه ون دیتوو. - نابیت له هیچ ریگا یه کی نا شه رعیه وه هه ولئی
وده سته ینانی تهو زانیارییه بدات، وهك: وازه ینان له فهرزه كان، زور
خؤ تازاردان، دوور که و تنه وه له قورئان، یان په نا بردنه بهر چهند
عیباده تیک که داهیزاو (بدعة)ن، یان شیوه یه کی بید عه تی یان
هه یه، یان گو شه گیری یه کجاری و دوور که و تنه وه له خه لك و
خه لوه کی شان و چله کی شان له ته شکه و تدا، که به دا خه وه سه رجهم
تهو جوړه هه لوه په لانه کم و زور له نیو به شیکی زوری ته هلی
ته صوفی ته م ږوژگاره دا هه ن، نهك هه ر ته وه، به لكو زور شتی
دیکه ی سه یرو سه مه ره یان له نیودا هه یه، که دیاره به م شتانه ش
شه ی تانه كان ده سلا ت به سه ر مرؤف دا په یدا ده که ن و د لئی پر
ده که ن له مه علوماتی هه لوه په لوه پروپوچ، وه ره گه جارو بار
هه ندیک مه علوماتی راستیشی پی بدن بؤ ته وه ی هه لئی فریوینن!
به لئی نابی تهو زانیارییه ی که له ری گه ی خور په و خه و نه وه
وده ست دین له ریگا یه کی نا شه رعیه وه بیت، چونکه ه

پیغه مبه ر ﷺ فەر موویه تی (من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد) (٣) واته هەر که سیك له م (دین) هی تيمه دا شتیك په یدا بکات و دایینی که پی نامۆ بیټ ته وه ره تکراره وه و قبول نیه . به لām ته گهر خاوه نی ته و خه ون و خورپه یه پابه ند بیټ به شه ریعه ته وه و له سهر فەرزو سوننه ته کان به درده وام بیټ و خوی له حرام و شته گومان لی تکراره کان بیاریزی و دلی خوی بو خوا ساغ بکاته وه و به درده وام بیټ له سهر زیکرو ویردو فیکر، له سهر قورئان خویندن وه زیاده روی نه کردن له و شتانه دا که ره وان (مباح) ان، بو وینه خه وتن له خوی که م بکاته وه و، خواردن که م بکاته وه و، تی که لی له گهل خه لکدا که م بکاته وه و، قسه کردن له خوی که م بکاته وه و، به شیویه کی کاتی و وه ک قوناغیک بو ته وه ی موجه ده ی نه فس بکات و غه ریزه کانی خو کونترول بکات (ه)، به لām نه ک ته وه نه ده نه خه وی و نه خوات که تی ک بچی و زیانی به ربکه وی !! به لی له و حاله تا نه دا که نه فسی ساغ بووه ته و کات ته گهر مه علوومات و شتی با شی هاته نیودل یان خه ونی دلخوشکهری بینی ته وه تیعتیه چاری پی ده کری، ته وه به نسبه تی خاوه نه که یانه وه .

(تر) رواه البخاري ومسلم.

(یر) بو زیاتر حالی بوون له و بابته، خوینهر ده توانی سهیری کتییی (پنگای صالحبون و بهرمو خوا چوون) بکات.

به نسبته خودی تهو مه علوومات و زانیاریه شهوه که چ له
 ریگهی خه ونه وه یان خوړپه وه ده بی بخړیته نیو ته رازووی قورئان و
 سوننه ته وه له بهر تیشکی قورئان و سوننه دا ته ماشای بکړیت،
 واته: ته گهر هات و پیچه وانه ی قورئان و سوننه بوو ده بی رته
 بکړینه وه، (ابن حجر العسقلانی) لهو باره وه ده لایت: (ویؤ خذ لما
 تقدم التنبه عليه أن النائم لو رأي النبي ﷺ يأمره بشيء هل
 يجب عليه إمتثاله ولا بدّ، أو لا بدّ أن يعرضه على الشرع الظاهر؟
 فالثاني هو المعتمد) (١) واته: له وه وه که رابرد ده گهینه تهو ته نجامه
 ته گهر که سینک پیغه مبه ر ﷺ ی له خه وندا بینی و فهرمانی به
 شتیک پیکرد، تایا یه کسهر له سهری پیویسته تهو شته جی به جی
 بکات، یاخود ده بی تهو شته ی که فهرمانی پی کرده رای بنوینی و
 بیخاته بهر تیشکی قورئان و سوننه (جا ته گهر به پی قورئان و
 سوننه پیویست بوو بیکات و ته گهر حرام بوو نه یکات؟! (ابن
 حجر العسقلانی) ده لایت: ته وه ی که متمانهی پی ده کری هی دووهمه،
 واته: ده بی تهو شته له مه حه کی قورئان و سوننه بدات و
 بیگریته وه بو لای ته وان، بوچی؟ چونکه نیمه مسوگهر و دلنیا این
 که تهو قورئان و سوننه ته پیغه مبه ر ﷺ له خواوه بو تی هدی
 هیان، به لام دلنیا نین له وه ی له خه وندا پیی گه یا ندوین، کی

(3) فتح الباري / بهرگی (14) لاپه ره (418) .

دهلئى تهو كه سه خوئى به هه له دا نه چوو كه خهونه كهى بينىوه!!
 بهلئى پيغه مېهرى خوا ﷺ فرمويه تى: (هه ر كه سيك كه م مضى
 له خهوندا بينى تهو منه بينيوه، چونكه شهيتان نايه ته سهر
 شيوهى من) (۱) به لام ئيمه دلنيا نين له وهى كه تهو كه سه لئى تيك
 نه چوو نه شيواوهو به راستى پيغه مېهرى خواى بينيوه!

ههروه ها (ابن حجر العسقلاني) دهربارهى خورپه كه تايا دهگونجى
 ئيشى پئى بكرئى يان نا؟ دهلئى (والذي عليه الجمهور انه لا يجوز
 العمل به (أي: بالألھام) الا عند فقد الحجج كلها في باب المباح) (ه)
 واته: خورپه ئيشى پئى ناكړئى به راي زوربهى زانا يان مه گهر له
 كاتيكدا هيچ به لگه يه كى شهر عيمان به دهسته وه نه بئى، تهو يش له
 بواري موباحدا ئيشى پئى ده كړئى، پا شان بو وونكرد نه وهى
 مېه به ست وينه يه كى هيناوه ته وه دهلئى: ته گهر دوو تاو هه بوون و
 دلنيا بووى كه يه كيكيان پيسه و به كه لكى ده سنوئز نايه ت، به لام
 نه ترانى كاميانه، پاشان كه ته گهر وه خورپه ها ته دلته وه كه
 كامه يان پيسه و هيچ به لگه يه كى ديكه ي شهر عيه شت به ده سته وه
 نه بوو، لهو حاله ته دا، ده توانى ئيش به خورپه بكه ي .

(1) (من رأني في المنام فقد رأني إنه لا يتمثل الشيطان بي) رواه البخاري و مسلم.

(پښتو فتح الباري / بهرگى - 14 - لاپهړه 417.

4- (بۆیه هیچ کام له خه‌ون و خورپه به به‌ل‌گه‌ی شه‌رعی دا‌نانه‌ین چونکه هه‌ر کامیکیان سی‌ جو‌ره: یان له خواوه‌یه، یان له شه‌یتانه‌وه، یان له نه‌فسه‌وه).

ده‌باره‌ی خه‌ون، پی‌غه‌مبه‌ر (عليه الصلاة وال سلام) ده‌فه‌رموی: (الرؤيا ثلاثة، رؤيا من الله، ورؤيا تحزين من الشيطان، ورؤيا مما يحدث به الرجل نفسه في اليقظة) (١٦) واته: خه‌ون سی‌ به‌شه: خه‌ون هه‌یه له خواوه‌یه، وه خه‌ون هه‌یه دل‌ ته‌نگ کردنه له شه‌یتانه‌وه، خه‌ونیکیش هه‌یه له‌وه‌ی که له کاتی بیداری دا‌ کابرا قسه‌ی ده‌باره ده‌کات و بیری لی‌ ده‌کاته‌وه له دل‌یدا دیت و ده‌ چی‌ (دوا‌یی له خه‌ونی دا‌ دیته‌وه به‌رچاوی وه‌ کا‌ سی‌تیکی تو‌ هه‌رکراو)، که‌وا ته‌ دوویان هیچ نین و ته‌نیا به‌کیکیان جی‌ گه‌ی ئیعت‌ هه‌رو متمان‌ه‌یه، بۆیه‌ش خه‌ون به به‌ل‌گه‌ی شه‌رعی دا‌نانه‌یت چونکه ئه‌وه خه‌ونه‌ی دیتراوه نازانی دا‌خو کام له‌م سی‌ یانه‌یه.

هه‌روه‌ها بو‌ خورپه‌ی نیو‌دلیش زانایان دیسان ده‌لین سی‌ جو‌ره: (ابن حجر العسقلاني) له‌وباره‌وه چهند قسه‌یه‌ک ده‌کات و پا‌شان ده‌لئت: (قد يكون من الله، وقد يكون من الشيطان، وقد يكون من النفس) (١٧) واته: ئه‌و شته‌ی دیته‌ نیو‌ دل‌ جاری واهه‌یه له خواوه‌یه‌وه

(تر) رواه البخاري و مسلم .

(یر) فتح الباري / به‌رگی -14- لاپه‌ره 417.

جاری وا هه یه له شهیتانه وهیه ، جاری واش هه یه ده گو نجی له نه فسه وه بیت.

ههروه ها (ا بن ح جبر) چهند ق سهیه کی جوانیش له (ا بن السمعاني) یه وه ده نییت دهر باره ی خورپه ی نیو دل، (ابن السمعاني) ده لیّت: (وانكار الألهام مردود، ولكن التمييز بين الحق والباطل في ذلك، ان: كل ما استقام على الشريعة المحمدية ولم يكن في الكتاب والسنة ما يردّه فهو مقبول) واته: ئینکاری کردنی خورپه ی نیو دل شتیکی رهت کراوه یه (چونکه چهندین به لگه ی قورئان و سوننه تی له سه ره) به لام ته وه ی که لی ره دا حه ق و ناحه قمان بو له یهك جیا ده کاته وه له مه سه له ی خورپه دا ته وه یه: که هه ر شتیك که دیته نیو دل ته گه ر به پیی شه ریه تی (محمد ﷺ) بیت و له قورئان و سوننه تیش دا شتیك نه بی که ره تی بکاته وه ته وه مه قبو له ، ئه جیا (ابن السمعاني) ده لی: (والا فمردوداً یقع من حدیث نه سه و وسوسة الشیطان) واته: به لام (ته گه ر پیچه وانه ی قورئان و سوننه ت بوو ته وه پال ده دریتته لای نه فس و لای وه سه وه ی شه یتان، وه به هیه جۆریك وه رناگیی و رهت کراوه یه ، دوا یی ده لی: (ونحن لا نذكر ان یكرم الله عبده بزیادة نور منه یزداد به نظره ویه قوی به رأیه) واته: وه ئیمه ئینکاری ته وه ناکه ین که خوا ر یز له به نده یه کی بگری. به وه که ره شناییه کی زی ده ی له خو یه وه پی به خ شی که

بیته مایه ی به هیژبونی سه رنج و راو بوچوونی، پا شان ده لئی:
(وانما ننکران یرجع الی قلبه بقول لا یعرف اصله) واته: به لام نیمه
ئینکاری تهوه ده که یین که بگه رپته وه بو لای دئی خوئی و قسه یه کی
هاتبیته نیو دل که ته سلکی نه بی له شه ریه تدا، وه سه ره نجام
ده لئی: (ولا نزع من انه حجة شرعية، وانما هو نور يختص الله به من
یشاء من عباده فان وافق الشرع فان الشرع هو الحجة) (٦) واته: وه
خورپه نابی به به لگه ی شه رعیش دابریت، به لکو تهو خورپه و
هاتنه نیو دل شتیکی تایبه ته خوا ده یدات به هه ندیک له به نه
تایبه تییه کانی جا ته گهر به پیی شه رع بوو، تهو بیگو مان ته نیا
شه رع به لگه یه.

5- (ئنجاه وه حاله تانه ش دا که خهون و خورپه دروسته پ شتیان پی
به ستری و متمانه یان پی بکری، بیگو مان له سه ر غه یری خواوه نی
خوئیان نابنه به لگه) که واته: یه کیلک بوئی نیه بلئی: من خهونیک
ئاواو ئاوام دیوه، پیویسته تهو شته ته نجام بده یین، نه خیر به لکو
تایبه ته بهو که سه خوئی که خهونه که ی دیوه، چونکه غه یری خواوه نی
خهونه کهو خورپه ی نیو دل که، که سی دی نازانی که تهو خورپه و
خهونه له کام لهو جوړانه ن که باسما ن کردن، کهوا بوو غه یری
خواه نیان ناتوانی و نابی ئیعمادیان له سه ر بکات، جا هه ر چه نه

سهرنج دانی تهو ی رابرد بی نیازمان ده کات له به ل گه هینا نه وه،
 بویه به هیناونه و ی فهرمووده یه ک به به ل گه وازی لی دینین:
 روژیک پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله به هاوه لیک ی که ناوی (وابصة) بوو
 فهرمووی: (یا وابصة استفتت نفسك، واستفتت نفسك (ثلاثا)، البر ما
 اطمأنت به النفس، والأثم ما حاك في نفسك وتردد في صدرك، وان
 افتاك الناس وافتوك) (تا) واته: تهی (وابصة) پرس به دلی خوت
 بکه (سی جار وای فهرموو)، چاکه تهو یه که دهروونت بوی ئارام
 بیت، تاوانیش تهو یه له دلتدا بیت و بچی و پیی ئارام نه بی،
 هه رچه نده خه لکیش فه توات بو بدن و فه توایان بو ت داوه (وهی
 مه گره!). هه لپه ته تهو هه ش ته نیا بو که سی ک که دله که ی دلی که ی
 هو شیارو بیدار بی و ته هلی ته قوا بی، چونکه ته گهر و ابو به دلی
 خو ی هه ست به چاکه و خهرا په و حق و ناحق ده کات، به لام وه ک
 گوتمان تهو بو هه موو که سی ک نیه، به لکو که سی خو ی دهو ی و
 پیغه مبه ریش صلی الله علیه و آله رووی دواندن (خطاب) ی له (وابصة) یه به ته نیا!
 6- (هه موو تهو جو ره زان یاری یا نه ی که به هو ی ری جهازیکی
 ناشه رعیه وه له ری خه ون و خور په وه ده ستگیر ده بن، با
 خاوه نه کانیشیان به روا له ت موسلمان ی باش بن، به لام به بی ئیعتبار
 سه یر ده کرین)، چونکه خوای به رزو مه زن ده فهرمووی: (والله لحد

(تر) رواه احمد، وابو یعلی الموصلي، والطبراني / مجموع الزوائد - بهرگی - 10-

الطیب یخرج نباته باذن ربه والذي خبث لا يخرج الا نكداً (ت)، واته: زهوی به پیت ږووه کی باش و میوه ی پاک ی لئ په یدا ده بی، به لام زهوی پیس ته نیا شتی بی که لک و پیسی لئ دهر وی، که واته: مړوف هه ر چهنده موسلمانیش بی، به لام مادام ری یه که ی ناشه رع ی بیت، عیباده تیکی ناشه رع ی کرد بیت دیسان تهو شتانه ی که دینه دهستی لی و هرنایان ی، بویه زور جار که سانیک ی سو فی و دهر ویش ده لئین: شیخمان ئاوا ئاوا بینوه، که شاخ و بالی زوریان لئ دهنین! چا وهک زانایانی لیکو لهر وه (محقق) ده لئین: زور به ی تهو شتانه □ ته گهر گرمیان راستیش بکه ن □ هی شه یتانه کانه که پی شانیان ددهن و فریویان ددهن، تهو سو فی و دهر ویشه نه زانانه ش واده زانن تهو شته له خواو ده یو له فریشته کانه وه یه!

7- (له ری خو ئازاردان و تی کو شان (مجاهده) وه، ته گهر تهو خو ته زیهت دان و تی کو شان ناشه رعیش بی زور جار ئینسان به هو یه وه ږووحی جوړیک له رو شنایی (إشراق) ی بو په یدا ده بی، نهک هه ر بو مسو لمانی گونا هبار به لکو جاری و اه یه بو ئینسانی کافریش)، بوچی؟! چونکه ئینسان له ږووح و جهسته پیکهاته وه، ته گهر سه رنج بدهین له ږووی جهسته وه ته وانه ی (کاراتی) ده که ن دهبینین چهنده به هیزو چوست و چالاک دهن، چا هه موو ئینسانیک جهسته ی له

توانای دا ههیه و ئامادهیی (استعداد)ی تێدایه که بابایه کی کاراتی گورج و گۆللی وهك (برۆسلی) یان نیزیک لهوی لی دهر بچیی، بهلام بۆچی تهنیا نه و ئاواي لیها تهوه؟ چونکه نه و نه و پارهوه خز مهتی جهستهی خۆی کردوه و خۆی ماندوو کردوه و ئازاری زۆری له و ریییه دا چهشتهوه!

به لێ نه و وه شیراوهیهی که له جهسته و لاشهی مرۆفدا ههیه، به هۆی مهشق و خۆراهیێنان و خۆئازاردان و کار له سهرخۆکردنهوه دهتوانی نه و وه توانا شیراوهیه بپ شکوینری، روو حیش به ههمان شیوه، نهویش تهگهر لاشته بۆ ئازاردان ئیشت بۆ کرد - که دیاره روو حیش له بهر ههموو کهس دا یه و کافر و م سولمانیش روو حی ههیه نه و روو حهش به ههمان شیوهی جهسته شتی یا ساد (خارق العاده) و سهیرو عهجایی بۆ پهیدا دهیی، کهواته لاتان سهیر نهیی که کابرایه کی غهیره (تم) مسولمان دهبینن که (شیش) له خۆی دهوات و ئاگر دهخوات... هتد، نهوه ههموو دهرهنجامی نهوه یه که لاشهی زۆر ئازار داوه و روو حه کی دهسته لاتی به سهیر لا شهی دا پهیدا کردوه، وه ههندیك جار ههیه به هۆی نهوهوه زانیاری سهیر سهیریش دهزانن، ههله به ته نهوهش ههندیکی تایبه تهندیی روو حه به وهز و خۆ ئازاردان بهر ههم دی، ههندیکی شتی به هۆی

(2) هیندۆکی یهکان شتی وایان زۆره ههچهنده (گا) پهست و چی وچی پهستیشن.

(جنّ)هویه، چونکه: ئینسان که زۆر له کوفرو گوناح دا رۆ چوو
له گه‌ل شه‌یتانه‌کان (شیاطین) دا ده‌یته هاو‌ده‌م و ئه‌وان زانیاری پێ
ده‌گه‌یه‌نن به‌راست و هه‌له‌.

نمونه‌یه‌ك له‌و باره‌وه:

یه‌كێك له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبەر (علیه‌ الص‌لاة والس‌لام) ناوی (غیلان
بن سلمة) بوو چهند ژنیکی هه‌بوو ته‌ل‌اقی دان و میراته‌که‌ی شی به‌ سەر
کوره‌کانیدا دا به‌شکرد، (عومهری کوری خه‌تتاب) خوا ئ یی رازی بی
پیی گوت: من گومانم وایه که شه‌یتان له‌و قسانه‌ی که جارو بار له
فریشه‌کانی ده‌دزی و گویی ئی ده‌بی بو تۆی هیناوه‌و هه‌والی مردنی
خۆتی پێ داوی، بۆیه ژنه‌کان ته‌ل‌اق داوه‌و میراته‌که‌ت دا به‌ش کردوه‌ (١).
به‌ کورتی د‌ل و ده‌روونی ئینسان، وه‌ عه‌قلی ئینسان وه‌ك ئاش و
ده‌ستارێك وایه که هه‌میشه له‌ گه‌ردایه و راوه‌ستانی نیه، جا چ شتی
باشیان پێ به‌اری چ خراپ! واته: ته‌گه‌ر ئاگاداری د‌ل و عه‌ق‌لت بی و
هه‌میشه ده‌توانی خه‌ریکی زی‌کرو ویردی خوا بی، ده‌نگونجی خور په‌ی
خیر ب‌خه‌نه نیو د‌ل‌ته‌وه، به‌لام ته‌گه‌ر ئاگاداری خۆت نه‌بی و خه‌ریکی
گوناح و تاوان بی، ده‌گو نجی شه‌یتانه‌کان هه‌می شه‌ زانیاری و
مه‌علوماتی هه‌له‌و شتی خراپ و خه‌یال و نه‌یه‌تی خراپ و خوتخوته‌ی
خراپ ب‌خه‌نه نیو د‌ل و می‌شکه‌وه.

(تر) (مدراج السالکین) به‌رگی 1-لا په‌ره 47.

کوتایی ئهم باسه ش به وته یه کی (ابو علی الجوز جانی) دینین، که یه کی که له که له پیاوانی مهیدانی تهزکیه ی نهفس ره حمه تی خوی لیبی، دهفرموی: (کُنْ طَالِباً لِلْاِسْتِقَامَةِ لَا طَالِباً لِلْكَرَامَةِ فِي سَبِيلِ الصَّادِقِ مُطَالِبَتُهُ النَّفْسَ بِالْاِسْتِقَامَةِ فَهِيَ كُلُّ الْكَرَامَةِ، ثُمَّ اِذَا وَقَعَ فِي طَرِيقِهَا شَيْءٌ خَارِقٌ كَانَ كَأَنَّهُ لَمْ يَقَعْ وَلَا يَبَالِي، وَلَا يَنْقُصُ بِذَلِكَ، وَاعْلَمْ أَنَّ يَنْقُصُ بِالْاِخْلَالِ بِوَجِبِ حَقِّ الْاِسْتِقَامَةِ) (تا) واته: به داوی که را مهت و شتی یاسادر (خارق العاده) دا مه گهری و داوی ئه سستقامهت و راوه یستایی له سهر شهرع بکه، چونکه بهندهی راست و چاک له گهل خوا ئه وه یه که له نهفسی خوی داوا بکات له سهر جادهی شهرع راوه ستاو بی، ئه وه یه که رامهت و ریزی خوا بو ئین سان، وه ئه گهر شتیکی نا ئا یایی (خارق) یشی بینی، پیی وایه وه ههر هیچ روی نه داییت، وه به وه که شته که ده بین مسوئمانه تی یه که ی پیی که م ناکاته وه، به لکو به وه زهره ده کات و به ندایه تی له که می ده دات که زهره بگه یه نی به راوه یستایی له سهر شهریهت و ئه رکه کانی سهرشانی جی به جی نه کات.

سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين

به ندی دووهم

دهرسي شاه

**خوا به یه کگرتن (التوحید) بناغهی به ندایه تیی یهو
بی پروایی و هاوبهش بو خوا دانان (الأحاد و الشرك) یش
گه وره ترین تاوان و پووچترین نه فسانه ن**

له نۆره كۆمپانيه بېرته كران له كسانان
 Say, in touch on social media
 نن همگير مېر مواقع التوايل اجتماعي

پاڼه ياندي مکتبه ي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir









www.alibapir.net

— عربي — گوردی

— English —

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir



كښاني

پاڼه ياندي مکتبه ي ماموستا علي بابير









الحمد لله رب العالمين وصلى الله تعالى وسلم وبارك على سيدنا وحبيبنا
محمد خاتم الأنبياء وسيد المرسلين وآله المتبعين لهذا اجمعين .

به‌ریزان:

خو پیشتیوان بی ئەم شەشە خاڵەى خواری دا با بەتێ ئەم دەر یسی
شەشەمە که بەندی دووهمی ئەم به‌رگەى لى پىك دى دەتویژینه‌وه:

خاالى یه‌که‌م: پیناسەى وشەى: (توحید) و (الحاد) و (شرك).
خاالى دووهم: گرنگی و پایه به‌رزى خوا به یه‌ک‌گراتن (التوحید).
خاالى سییه‌م: بۆچى خوا به یه‌ک‌گرتن بناغەى به‌ندا یه‌تیی بۆ خوا کردن و
مسوڵمانه‌تیی یه‌ ؟!

خاالى چواره‌م: بۆچى بى‌بروایی و هاوبەش بۆ خوا دا نان گه‌وره‌ترین
تاوان و پووچترین ئەفسانه‌ن؟!

خاالى پینجه‌م: کیشە و گرفتى ئەهلى کوفر له‌ گه‌ل پىغەم‌په‌ران
(عليهم الصلاة السلام) به‌ درى‌تایی می‌ژوو به‌ هوێ شېرکه‌وه
بووه‌ نه‌ک ئیله‌حاد .

خاالى شەشەم: طاغوته‌کان به‌مه‌به‌ستى پاساو دانه‌وه‌ى طا غووتى
یه‌که‌یان ره‌واجیان به‌ شيرك و کوفر داوه .

خالی یه کهم:

پیښاسه ی وشه ی: (التوحید) و (الاحاد) و (الشرك):

1- وشه ی (التوحید):

ته و نده ی سه رنجم داوه زۆربه ی نووسه رانی کورد وشه ی (توحید) بیان به (یه کتابه رستی) مانا کرده، به لام له راستیدا (یه کتابه رستی) ته نیا به شیک له سئ به شی (توحید) مانا لئ دده ا ته وه، ته وه ی تیه هه هه لمانبژارده بو دانانی وشه ی (توحید) ته وه یه که به لمان (خوا به یه کگرتن)، چونکه ته سلئ وشه ی (توحید) ئاوا یه: (و حد، یو حد، توحیداً) (وحد) واته: کردی به یه ک، (یو حد) ده ی کات به یه ک، (توحید) به یه کگرتن، به یه ک زانین، له ته سلئ زماندا هه ر چۆره به یه کگرتنیک و به یه ک زانینیک ده گریته وه، به لام له زارای شه رعدا واته: به یه ک زانینی خوی پهره وردگار (سبحانه و تعالی).

خوی بی وینه ش که به یه ک ده زانین هه م له ذات و سیفه تی خۆیدا، هه م له هه لویستی ئیمه له به رامبه ریدا، که بریتیه له به ندا یه تیمان و په رستنمان بۆی، که واته (خوا به یه کگرتن) ته وه یه که ئیمه هه م وه ک به دیهینه رو پهره وردگار به یه کی بزاین و، هه م وه ک خاوه نی ته و ناو سیفه تانه ی، که ته نیا ته و هه نی به یه کی بزاین و هه م وه ک په رستراویتی به یه کی بزاین، که وابوو که ده گوترئ (یه کتابه رستی) له راستیدا ته نیا به شی سییه می (توحید) ده گریته وه.

خوا به یه کگرتن وهك ئاماژه مان پیکرد سی به شه :
 یه گهم : یه کتایی خوا له به دیهینه را یه تی و پهروه رد گاریتی و
 خاوه نداریتیدا (توحید الله فی خالقیته و ربوبیته و مالکیته)، خوی
 کار به جی دهر باره ی ته وه، که ههر ته وه به ته نیا به دیهینه رو په یدا که رو
 دروست که ره، ده فهر موی : ﴿قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ
 الْقَهَّارُ﴾ (١) واته : بلی خوا به دیهینه ری هه موو شتی که وه ههر ته وه
 تاکی ده سه لاتدار .

وه دهر باره ی پهروه رد گاریتی خوی بو هه موو شتی که و هه موو
 جیهانه کان ده فهر موی : ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (٢) واته : ستایش بو
 خوی پهروه رد گاری جیهانه کان .

وه دهر باره ی ته وه که ته نیا خوا خاوه نی هه موو شتی که و هیچ که س
 خاوه نی هیچ شتی که نیه، ده فهر موی : ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ
 مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ ...﴾ (٣) واته : بلی ته ی خوی خاوه نی
 هه موو مولک و ههر چی که هه یه، تو مولک به ههر که سی که ده ده ی که
 بته وی، وه له ههر که سی که و ده ده گریه وه که بته وی.

خوا ههر ته نیا خوی به دیهینه ره، ته نیا خوی پهروه رد گاره، ته نیا بو
 خوشی خاوه نه .

(١) (الرعد 16) .

(٢) (الفاحة 2) .

(٣) (آل عمران 26) .

دووهم: به شی دووهمی خوا به یه کگرتن بریتیه له: یه کتایی خوا و بی وینه یی خوا له ناوه هدره چاکه کانی و سیفته هدره به رزه کانه ایدا (وحدانیة الله فی اسمائه الحسنی وصفاته العلی) وهك خوا ی به رزو مه زن ده فدرموئ: ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا وَذَرُوْا الْاَلْذِیْنَ یُلْحِدُوْنَ فِیْ اَسْمَائِهِ سَیْجَزُوْنَ مَا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ﴾ (تہ) واتہ: بؤ خوا ناوه هدره چاکه کان هدرن، جا به و ناوه چاکانه ی لینی بیارینه وه، وه واز له وانه بیتن که لادان له ناوه کانی خوادا ده کهن، ته وانه بیگو هان له سهر ته و کاره ناله باره ی ده یکه ن (ته و لادان و گورین (تحرف ه) سزای خو یان وهرده گرن.

وه فدرموویه تی: ﴿رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِیًّا﴾ (ه) واتہ: په وهردگاری تاسمانه کان و زهوی و ته وه ی ده که ویتته نیوانیانه وه بیپه رسته، وه خوراکر به له سهر به ندا یه تی بؤ کردنی، تایا هاوناویک بؤ خوا ده زانی و پیئت شک دیت که خوا هاو ناویکی دی هیت !! تایا کهس هیه ناوی وهك ناوی خوا ی هه بی؟ بیگومان نه خیر.

سییهم: به شی سییهمی خوا به یه کگرتن، بریتیه له: یه کتایی و بی هاوبه شی خوا له په رستراویتییدا (وحدانیة الله فی ألوهیته) واتہ: هدر خوا (عز و جل) په رستراو (اله) و به ندایه تی بؤ کراو (معبود) وه بی هاوهل و هاوبه شه و به ته نیایه. وهك فدرموویه تی: (فاعلم انه لا اله

(تر) (الأعراف 180) .

(یر) (مریم 65) .

الا الله) (تا) واته: بزانه که جگه (الله) په رستراویکی دیکه زیه، وه
 فهرموویه تی: (وما ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحی الیه انه لا
 االه الا انا فاعبدون) (ها) واته: له پیش تودا هیچ پیغه مبه ریگمان
 رهوانه نه کرده، مه گهر پی هان راگه یاندوه که جگه له من
 په رستراویکی دیکه نیه و ههر به ندایه تی بو من بکه، که واته هیچ
 کام له پیغه مبه ران (علیهم ال صلاة ال سلام) نه بوون که به و
 بانگه وازه وه رهوانه نه کرابن.

هروه ها دهرموئی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اذِ بُدُوا إِلَهُ
 وَاجْتَنِبُوا آلَ طَّاغُوتٍ﴾ (سا) واته: له ههر کو مه لیك و گه لیكدا
 پیغه مبه ریگمان رهوانه کرده و پیمان راگه یاندوه که پیان بلای: به س
 خوا به رستن و خوتان له طاغوت و وربرگرن، (طاغوت) یش ههر جوړه
 په رستراویکه (ش) جگه له خوا، به لی: ته نیا به ندایه تی کردن بو خوا
 ته نیا خوا په رستن به کیکه له سی به شه کانی خوا به به کگرتن.
 که واته: (خوا به به کگرتن) واته: دان به ودها بیخی، که هم بوون
 (وجود) و بوونه وده، به که به دیهینه رو په روه دگار و مشوور گپرو خوا و
 فرمانه وای هه یه، که خوا (الله) یه.

(تر) (الأنبياء 25).

(پر) (النحل 36).

() (النحل 36).

() همه پای زوره ی تویره رهوانی قورئانه له پی شیدانه ودهش (ابن جریر الطبری) یه به لام
 من وای بو دهچم که (طاغوت) له قورئانی دا مه به ست پیی نه و حوکمران و سهرکردانه
 که به ناشه رعی دهچنه سهر کورسی حوکم و به ناشه رعیش حوکم دهکن.

وه ئه‌و به‌دییه‌ینه‌رو په‌روه‌رد‌گاره‌ بۆ‌وینه‌یه‌ خاوه‌نی بۆ‌ژماره‌ ناوی هه‌ره‌ به‌رزو په‌سندو سیفه‌تی هه‌ره‌چاکه‌، که هیچ که‌س و هیچ شتی‌ک له‌و ناو و سیفه‌تانه‌ی خوا‌دا به‌شدار نیه‌، وه ئه‌و په‌روه‌رد‌گاره‌و به‌دییه‌ینه‌ره‌ شایسته‌ی ئه‌وه‌یه‌ که به‌ ته‌نیا بپه‌رستری و به‌ندایه‌تی بۆ‌ بکری‌ت، به‌بۆ‌ ئه‌وه‌ی هیچ که‌س و هیچ شتی‌ک له‌و په‌رستن و به‌ندایه‌تی‌یه‌‌دا بکری‌ت هه‌وه‌ل و هه‌ابه‌ش (شریک‌)ی.

که‌واته‌ (ته‌نیا خاوه‌په‌رستی) به‌شی‌که‌ له‌ سۆ‌ به‌شی خوا به‌یه‌‌ک‌گرتن، جا ئه‌م به‌شی سییه‌مه‌ش نایه‌ته‌دی تا‌کو ئینسان له‌ سۆ‌ بواره‌دا په‌رستن و به‌ندایه‌تی بۆ‌ خوا نه‌کات که‌ هه‌ر سین‌کیان له‌ سیوره‌تی (الان‌هام)‌دا هاتوون و هه‌ر سین‌کیان به‌ شیوه‌ی په‌رسپار‌کردنی ئین‌کاری (الاستفه‌ام الان‌کاری)، که‌ شی‌وازی‌کی زۆ‌ر به‌هێزه‌و ئه‌گه‌ر تۆ‌ به‌ته‌وه‌ی پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ که‌ په‌رسپاری لێ‌ ده‌که‌ی به‌ بیسه‌رو دۆ‌‌خ‌راو بگه‌یه‌نی، به‌ شیوه‌ی (الاستفه‌ام الان‌کاری) په‌رسپار ده‌که‌ی، بۆ‌ نمونه‌: ئه‌گه‌ر تۆ‌ چاکه‌ت له‌گه‌ل که‌سی‌ک کردبێ‌ت پێ‌ی ده‌لی‌ی: ئایا چاکه‌م له‌گه‌ل نه‌کردی؟! دیا‌ره مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه‌ که‌ بێ‌گومان چاکه‌م زۆ‌ر له‌گه‌ل کردووی، جا به‌بۆ‌ ئه‌و سۆ‌ بواره‌ له‌ په‌رستن (عباده‌)‌دا ئینسان نابێ‌ته‌ خوا به‌یه‌‌ک‌گر (موحد)‌و (عابد‌)‌ی راسته‌قینه‌ بۆ‌ خۆ‌ای په‌روه‌رد‌گار:

(یه‌که‌م): بێ‌جگه‌ له‌ خوا هیچ که‌س به‌ دۆ‌ست و پشتیوان نه‌گیرێ‌ت و هیچ که‌س خۆ‌شه‌ویست و یاره‌و یاره‌رو دڵ‌ پێ‌ به‌ ستراو و داوالێ‌ کراوی ئینسان نه‌بێ‌ت.

وهك خوا ده فەرموی: ﴿قُلْ أَغْنِيَ اللَّهُ عَنْكَ الْفَيْسَ وَالْإِنْمَانَ﴾ (١) بلی: ئایا جگه له خوا دۆست و پشتیوانیکی دیکه بگرم که به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهوییه؟! واته نابیی بیجگه له خوا دۆست و پشتیوان و خوشه ویست و پشت پئی به ستراو و داوالیه کراو و دل پئی به ستراو یکی دیکه م هه بیئت.

(دووه م): بیجگه له خوا هیچ کهس به فەرمانه رواو دادوه و بهرنامه ریژ نه زانریت، وهك فەرموویه تی: ﴿أَفَغْنِي اللَّهُ الْفَيْسَ وَالْإِنْمَانَ﴾ (٢) واته: ئایا جگه له خوا فەرمانه رواو دادوه ریکی دی داوا بکه م له حالیکدا ئەو کتیبیکی بۆتان ناردوه، روون و ئا شکرایه و هه موو یا ساو حوکمه کانی تیدا روون کراونه وه؟! واته: خوایه که ئەو کتیب و بهرنامه یه ی ناردوه که هه موو شتیکی تیدا روون کراوته وه، ئەگەر جگه له خوا دادوه و فەرمانه روا یه کی دیکه و یاسا دانه ریکی دیکه بخوازم، شتیکی بی جی و ناماقووله.

(سییه م): بیجگه له خوا هیچ کهس پهر ستراو و سه رپهر شتیکه ر نه بیئت، وهك ده فەرموی: ﴿قُلْ أَغْنِيَ اللَّهُ عَنْكَ الْفَيْسَ وَالْإِنْمَانَ﴾ (٣) واته: بلی: ئایا جگه له خوا □ الله - پهروه ردگار و پهر ستراو یکی دی داوا بکه م که ئەو پهروه ردگار و په رستراوی هه موو شتیکه؟! دیاره

(١) (الانعام 14).

(٢) (الانعام 114).

(٣) (الانعام 164).

و شه ی (رب) به زۆر مانا هاتوه له قورئاندا به لّام لیّردها زیاتر به مانای په رستراو (معبود) ه .

که واته، ده بی له هه ر کام له و سی بوارا نه دا ئین سمان په ر بستن و به ندایه تی بو خوا بکات، ئنجا مانای وایه به ته وای مانا خوا ی په رستوه یه کیّک له سی به شه کانی (خوا به یه کگرتن) ی له خو یدا هیّنا وه ته دی که گرنگترین به شیه تی، هه رچه نده (خوا به یه کگرتن) له په رستنیدا به ره مه می (خوا به یه کگرتن) ه له په روه رد گاریتی و ناو سیفه ته کانیدا، وه ک دوایی باسی ده که یین و روونی ده که یه نه وه و نه گه ر ته ماشای ئایه ته کانی قورئانیش بکه یین ده بینین له هه ر شوینیّک خوا ی کار به جی ویستبیّتی فه رمان به به نده کانی بکات که به ته نیا خوا بیه رستن، فه رموویه تی: ته نیا خوا په روه رد گاره و به دیه ی نه ره و خاوه نی ئه و ناو و سیفه ته به رزانه یه و ته نیا خوا خاوه نی به خ شش و نیعه ته کا نه، که واته: ته نیا به ندایه تی بو ئه و بکه ن. واته: هه رچه نده به ندا یه تی بو خواو ته نیا په رستنی خوا، به ره مه می په روه رد گاریتی و به دیه ی نه را یه تی خوا یه، به لّام گه وره ترین به شی (خوا به یه کگرتن) ی شه، وه م شتومری پیّغه مبه رانیش له گه ل ئومه ته کانیا ن به زۆری له سه ر ئه و مه سه له ی (ته نیا په رستنی خوا) بووه وه ک دوایی تیشکی ده خه ی نه سه ر.

ئه وه به کورتی پیّنا سه ی و شه ی (توحید).

2- وشه ی (الإلحاد):

(الإلحاد) له تهسلای زمانی عه ره بیدا به مانای (میل) دیت. واته: لادان فرهه ننگه کانی زمان ده لئین: (الألحاد لغة هو الميل وسمي الإلحاد لحدا لميله الى جانب القبر)، مردوو به دوو شیوه ده نیشریت له گوردا، یه کهم: له نیو گوره کهدا گورپچکه یه که لای ده دریت که تهوه پیی ده گوتریت (شق) دواپی تهرمه کهی ده خریته نه یوهوهو به ردی له سهر داده نریت، دووهم: به شیوهی لاگور که (لحدای پی ده لئین: که لایه کی گوره که له نیوهوهو ده ه لده کو لدریت و تهرمه کهی ده خریته نیوهوهو پاشان ده یگر نهوهو گوره که داده پوشری، جا وشه ی (الإلحاد) له (لحد) هوه هاتوه واته: لادان، وه که چون گوره که به لایه کهدا لا ده دریت، کهه و ابو لادان له دانهی خان به پهروه ردگاریتی خوادا بو شتی دی، بو وینه: یه کی که بلای ته م بو نهوهوه به سروشت دروست بووه، یان به ریکهوت، یان شتی دی دهستی بووه له دروستکردن و به دیهینانیدا، به هه حال گرنه تهوه یه (الإلحاد) یانی لادان لهوهدا که دانبینی بهوهدا که خوی بهرزو هه زن به دیهیه خهرو خاوهنی ته م بوونهوهوهوهو لابهی بو شتی دی، وه ته کهر له زهانی کوردیدا وشه ی (الإلحاد) به (بی دینی) لیک بدریتهوه ره نه که پر به پیست بیت، چونکه کاتیک ئینسان دان به بوونی خوادا نههینی د یاره هیچ دینی نیوهو نابی.

خوی پهروه ردگار له قورئانیدا به کهمی و به ده گمن تا هازه ی به (الإلحاد) کرده، چونکه بهراستی دان خههینان به بوونی خوادا

پیچه‌وانه‌ی عه‌قل و زانیاری و فیطرت و ئەم بوونه‌وه‌ره‌و هه‌موو شتی‌که!!
له‌به‌رئه‌وه که‌متر وابوو که مرۆڤا‌یه‌تی دوو چاری ئەو جو‌ره‌ لادن
(انحراف) ه‌ بی‌ی و دان به‌ بوونی خوادا نه‌ه‌ی‌نی.

به‌شه‌ریه‌ت هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌و تا ئیستاش هه‌میشه‌ زۆریه‌ی هه‌ره‌ زۆری
دانی به‌ بوونی خوادا ه‌یناوه‌و خوی ناسیوه‌، به‌لام له‌ به‌ندا‌یه‌تی بۆ
کردنی خواو په‌رستنی خوادا به‌ هه‌له‌داچوون، بۆیه له‌ چه‌ند جی‌گایه‌کی
که‌مدا نه‌بی‌ی خوی زانا (عزوجل) ئاماژه‌ی به‌ (الإلحاد) نه‌کردوه‌، یه‌کی‌ک
له‌و شوینانه‌، ئەوه‌یه که ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا ۖ لَئِنَّا
لَمُوتٌ وَكَحَيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا
يَظُنُّونَ﴾ (تر) واته‌: (وه ئەو بی‌برواییانه) گوتیان: ژیان هه‌ر ئەم ژیا‌نه‌ی
دنیا‌مانه‌، ده‌مرین و ده‌ژین، وه‌ ته‌نیا رۆژگار ئی‌مه‌ له‌ نیو‌ده‌بات (خوایه‌ک
نامانژینی و نامانم‌ینی) وه‌ ه‌یچ زانیاریشیان له‌و باره‌یه‌وه نه‌یه‌ ته‌نها
گومان بردنی‌ک نه‌ی‌یت.

وه له‌ شوینی‌کی دیکه‌ش ئاماژه‌ی پی‌ ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْ خُلِقُوا
مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ (تر) واته‌: ئایا هه‌ر له‌خۆوه‌و به‌ بی‌ به‌دیه‌ینه‌ر دروست بوون،
یان خۆیان به‌دیه‌ینه‌ری خۆیان؟! یاخود ئایا ئاسما‌نه‌کان و زه‌وی‌یان
دروستکردوون به‌ل‌کو زانیارییان نه‌یه‌. ئەوه هه‌ر به‌ کورتی پینا‌سه‌ی
بی‌بروایی (الحاد).

(تر) (الجاثية 24) .

(یر) (الطور 35-36) .

3- وشه‌ی (الشُرک):

واته: هاوبه‌ش بۆ خوا دانان، هه‌ندیك كه‌س وا ده‌زانن كه هاوبه‌ش بۆ خوا دانان ته‌نیا له (پهرستن) دایه به‌لام نه‌خیر، چونكه هاوبه‌ش بۆ خوا دانان دژو پیچه‌وانه‌ی خوا به‌یه‌كگرتن (توحید)ه، نه‌ك دژو پیچه‌وانه‌ی یه‌كتاپهرستی، كه‌واته: ته‌گهر هاوبه‌ش بۆ خوا دابنری له دروستكردندا ههر (شرك)ه، وه ته‌گهر هاوبه‌ش بۆ خوا دابنری له ناو و سیفه‌ته‌كانیدا ههر (شرك)ه، خوا یاربى دوايى له باسى (شرك)دا روونی ده‌كه‌ینه‌وه كه چۆن قورئان ته‌م سى‌یانه‌ی ههرسىك به (شرك) داناوه‌و زیاتر تیه‌شكى ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر .

خالى دووهم :

گرنگی و پایه‌به‌رزىی خوا به‌یه‌كگرتن:

خوا به‌یه‌كگرتن چه‌ق و مه‌ركه‌زىكه، كه (دين) قورئان و سوننه‌ت هه‌موو به‌ده‌ورى ته‌و چه‌ق و مه‌ركه‌زه‌دا ده‌سوورپه‌ته‌وه، چۆن؟! دياره هه‌موو ئایه‌ته‌كانى قورئان و فه‌رمایشته‌كانى پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) یان باسى زاتى خواى په‌روه‌ردگارن، یان باسى ناو و سیفه‌ته به‌رزه‌كانى، یان باسى دروستكراوه‌كانى خوان، باسى ته‌و درو سترکراو و

شوینەوارانەى که ناو و سیفەتەکانى خویان تیدا دەدرەو شیینەو، یان باسی فەرمانکردن بە بەندایەتیکردن و پەرستنى خوا، یان باسى چۆنیەتى بەندایەتیکردن و چۆنیەتى پەرستنى خوان، یان با سکردنى پاداشت و پلەوپایەى ئەو کەسانەن کە بەندایەتى بۆ خوا دە کەن ئە دۆنیاو دواوژدا، یان باسى سزاو جەزەبەى ئەوانەن کە ئە بەندایەتى کردن بۆ خوا لادەدەن و هاوبەش و هاوێل بۆ خوا دادە نین، یان باسى بەسەرھاتى پیغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) کە گە ئەکانى خۆیانیان بانگ کردو بۆ خوا پەرستى و بەندایەتى کردن بۆ خواو ئەو کیشەو تیکگیرانەى کە ئە ن یوان پیغەمبەرەن و گە ئەکانیا ندا روویانداو ئەسەر مەسەلەى دیندارى و خوا بە یە کگرتن، کەواتە: قورئان ھەمووى ئەو بازەو خوێگە یەدا دەخوێتتەو، ھەرەھا سوننەتى پیغەمبەر (عليه الصلاة والسلام) یش کە شەرح و روونکردنەو چۆنیەتى بەرپۆبەردنى قورئانە، وەك خوا فەرموویەتى: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (النمل ۱۸۱)

خالى سییەم:

بۆ چی خوا بە یە کگرتن بناغەى بەندایەتى بۆ خواکردن و مسوڵمانەتییه؟!

دیاره ئەبەر زۆر شت کە دەتوانین ئە سى حالەتدا کورتیان بکەینەو:

(یه که‌م): بوونی خوا (سب‌حانه‌وتعالی)، وه به‌دیهینه‌را یه‌تی و په‌روه‌دگاریتی خوا (جل جلاله) گه‌وره‌ترین را سستی ئەم بوون (وجود)ه‌یه، وه به‌بی دانیه‌نان به بوونی خواو به‌دیهینه‌را یه‌تی و په‌روه‌دگاریتی خواا ئینسان ناتوانی به شیوه‌یه‌کی را ست و ماقوول، چۆنیه‌تی په‌یدا‌بوونی ئەم بوون (وجود)ه ته‌فسیر ب کات، بوونه‌وه‌رێك^(٢) که له‌سه‌ر ئه‌وپه‌ری رێک‌وپێکی و ورده‌کاری و یاسا (نظم) بنیات نراوه، ئه‌گه‌ر نه‌ئیی خوا درو سستی کردوه‌و رێکی خستوه، ئایا پالسی ده‌ده‌یه لای کی؟!، لای چی؟!، چۆن؟! به‌ئیی به‌بی دانیه‌نان به بوونی خواا ئینسان ناتوانی چۆنیه‌تی په‌یدا‌بوونی ئەم بوونه‌وه‌ره، وه پا شان رێک‌وپێک‌کرانی، وه پا شان به‌رێوه‌چوونی، به شیوه‌یه‌کی مه‌نتیقی ته‌فسیر ب کات، ئەوه له لایه‌که‌وه له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه:

له راستیدا به‌بی دانیه‌نان به بوونی خواا ژيانی ئینسان سه‌ری له شتی پووج و هه‌وه‌نته‌کارییه‌وه ده‌رده‌چی، بۆیه ئیستا رێچکه‌یه‌ک هه‌یه له رۆژئاوا پێی ده‌گوتری پووج‌گه‌رای (العبثية) ده‌ئیت: ژیان و بوون هه‌مووی پووج (عبث)ه!! وه به راستی ئینسان ئه‌گه‌ر دانی به بوونی خواا نه‌هیناو خوای نه‌ناسی، بێگومان هه‌موو شتی‌ک پووج ده‌رده‌چی، به به‌لگه‌ی قورئان که ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ

(تر) وشه‌ی بوونه‌وه‌ر (کون) ته‌عبیر له به‌شیکی بوون (وجود) ده‌کات. که بریتیه له‌وه‌ی تا ئیستا مروّف. بۆی که‌شف بووه‌و په‌ی پێ برده‌وه.

إِنَّا لَا تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ واته: ئایا پیتان وایه که ئیمه ئیوه مان به هه وهنته و پوچ دروست کردوه و بۆ لای ئیمه ناگه رینه وه؟!، واته: ته گهر ئینسان بۆ لای خوا نه گه ریته وه و لیبی نه پېچیته وه به چاکه کار نه لیبی چاکت کردو به خراپه کار نه لیبی خراپت کرد، مانای وایه را سته ژيانه که ی بې حیکمهت و پوچه.

(دووهم): به بې خوا به یه کگرتن به ندایه تی بۆ خوا کردن نایه ته دی، واته: که سیک که ده لیبی: عه بدایه تی بۆ خوا ده که م، به لām هاوبه ش بۆ خوا بریار ده دات، چ له زاتی دا، چ له ناو و سیفه تی دا، چ له په سترانیدا، وه چ له ههر شتیکی دیدا که تایبه ته ندی خوا یه، مانای وایه عه بدایه تی بۆ خوا نه کردوه نه پیه رسته وه، وه که خوا ی به به زه یی له فهرمووده یه کی (قدسی) دا ده فهرموی: ((إِنَّا أَغْنَى الْأَغْنِيَاءَ عَنِ الشَّرْكَ)) واته: صن بې نه یی ازترین و ده و له مه ندرینی ده و له مه ندانم له هاوبه شایه تی، به لیبی خوا زۆر به رزتره له وهی که به یتریته ریزی دروستکراوه کانی، یان درو سترکراوه کانی به یتریته ریزی خوا، بویه شیک شتیکی زۆر بې جی یه و گه وره ترین سته مه و خوا هه رگیز خاوه نه که ی نابه خشی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء - 48).

(سییه م): به بې خوا به یه کگرتن نه دل و ده ورونی ئینسان ئوخزی بۆ دیت، نه عه قلی قه ناعهت ده کات، نه ژيانی ریکوپیک ده بیت، نه

که سایه تی مده خهوی گه شه ده کات، وه نه کو صل دهیی ته
 کومه لگایه کی ساغ و توکمه و پیکه وه جو شدراو، که واته: له بهر
 ئه م هوپانه و گه لیك هوی دیکه ش (خوا به یه کگرتن) به بنا غه ی
 به ندایه تی بو خوا کردن و دینداری و م سوئمانه تی داده نری، وه
 کاکل و جه وه هری مسوئمانه تی و پرواداریتی و به ندایه تی کردن بو
 خوا ئه وه یه که ئینسان خوا (عزوجل) به یه ک بگری، به واته ی
 فراوانی (خوا به یه کگرتن).

خالی چواره م:

بو چی بی پروایی و هاو بهش بو خوا دا نان پوو چترین
 ئه فسانه و گه وره ترین تاوان؟!

ئه م پرسپاره ش هه روا به شیوه یه کی گشتی له سی خا لدا تی شک
 ده خینه سه ری و وه لامی ده ده یه وه:

یه که م: بیگومان ئیل حاد دژو پی چه وانه ی عه قل وه دژو پی چه وانه ی
 سروشت (فطرة) وه دژو پی چه وانه ی بوونه وه ره، وه دژو پی چه وانه ی وردو
 درشته، چونکه عه قل چه ندان یاسای خوا رسکی تیدان، که عه قل
 ناچار ده که ن، واته عه قل خوی خوی ناچار ده کات که بملی: ئه م
 بوونه وه ره خاوه ن و پهروه ردگارو مشوور خوړیکی هیه، یه کیك له و
 یاسا به لگه نه ویستانه ئه وه یه که هه ره په یدابوو یه ک په یدا که ریکی
 هیه و (لکل حادث محدث)، هه ره شوینه واریك به لگه یه له سه ر

ټه وې که شوینه وار سازیک بو ټه و شوینه وار هه یه، (ل کل اثر
هوثر)، وه یا سایه کی دی که ټه و یه که: هدر ریکخواو یک
ریکخواو یکی هه یه (لکل نظام منظم) وه یاسایه کی دی ده لئ: هدر
که سیک شتیکی نه بیت ناتوانی ټه و شته ببه خشی، (فا قد ال شیء
لا یعطیه)، ټه گهر تو سیوینکت نه بی ناتوانی سیو ببه خشی، هه موو
ټه وانه ی ټه ماده ده کوټنه وه، به تاییه ت کیسیازان و فیزیازا نه کان،
ده لئ: ماده که وردی بکه یه ټه و ده چیتته سهر گهر دی ټه (ذرة
ATUM) ټه ویش وردی بکه یه وه ده بی ټه سی به شی سهره کی
(ټه لیکترو، پروتون، نیوترون) ټه وایش هدر یه که یه کان ټه شتی
بجوو کتر پیک دین، که ئیستا زانایان ده لئ: تا ئیستا زیاتر ټه
(100) ته نو که ی ب چووک ټه نیو گهر دی ټه دا دوزراوه ټه وه،
ټه کاتیکدا که گهر دیله به (میکرو سکوب) ی ټه لیکترو نیش هدر
نابینرئ، که سهدان هزار جار شت گهره ده کات! ټه دی چوون ده زانین
که گهر دیله هه یه و ټه سی به ش پیکدیت و ټه و هه موو ته نو لکانه ی
تیدایه؟! دیاره به هو ی شوینه وار هه کانیه وه! ټنجا هه موو زانایان
ماده ده ناس ټه سهر ټه وه یه که ده گن که: نه عقل، نه هه سیست و
شعور، نه ویست و ئیراده، نه ژیان، ټه وانه هه چیان تاییه ټه ندی
ماده ده نین، نه نه شونوماو گه شه کردن که ټه رووه کدا هه یه، نه
غهریزه که ټه تازه لان دا هه یه، هیچی په یوه ندی به خودی صادده وه

نیه، هه‌مووی له ده‌ره‌وه‌ی مادده هاتۆته نیۆ مادده، ئه‌دی کێ بۆی هیناوه؟!

(ماتریالیست)ه‌کان ده‌لێن: ئێه سمان و زی‌خنده‌وه‌ران و پروه‌ك و ژیان به‌گشتی له ته‌نجامی گه‌شه‌کردن و په‌ره‌سه‌ندنی (مادده)وه په‌یدا‌بووه، باشه ئاخر مادده بۆ خۆی ته‌و شتانه‌ی نیه، ئه‌دی ته‌و شتانه‌ی له کۆی هیناوه خۆ: نه‌دار پێی نابه‌خشری (فاقدة الشيء لا يعطيه)؟!، که‌واته: مادده که بۆ خۆی نیه، تنجا ته‌گه‌ر له ده‌ره‌وه بۆی نه‌هاتبی (له خواوه) ئه‌دی له کۆی په‌یدا‌بووه؟!

وه هه‌روه‌ها چه‌ندان یاسای دی جۆراو جۆر هه‌ن که هه‌موو یا سای به‌لگه‌نه‌ویستی عه‌قلین و ئینسان ناچار ده‌که‌ن دان به‌ بوونی خوادا بێنی، که‌واته: بێ‌بروایی دژ و پێچه‌وانه‌ی عه‌قله، وه فیه‌رت و سروشت و بوونه‌وه‌رو یاساو رێکوپێکی نیۆ بوونه‌وه‌ر هه‌مووی مۆری خوای به‌دییه‌نه‌ری پێوه‌یه‌و دژو پێچه‌وانه‌ی بێ‌برواییه.

(دووهم): په‌ریزو شوینه‌واری هیچ هاوبه‌ش (شريك)ك له ده‌ورو به‌رو بوونه‌وه‌ردا دیار نیه، واته: ئێمه شوین په‌نجی هیچ که سێك به‌ دروستکرانی شتیکه‌وه نابینن بێجگه له هی خوای په‌روه‌ردگار، وه‌ك خوای به‌دییه‌نه‌ر ده‌فرموی: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ الَّ سَبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ (٤٤) واته: ده‌وت ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌رچی که

تییاندا هدی، پاك و بې گهر د یی خوا را ده گه یه نن، وه هیچ شتیك نیه مه گهر پاکی و ستایشی خوا را ده گه یه نن، به لّام نیوه له به پاك گرتن (تسبیحات) ه که یان تی ناگن، بیگومان خوا زور هی دی و مه ندو زور تاوان پوښ و لیږورده یه.

هه وړه ها ده فهرموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ...﴾ (تر) واته: پیان بلای کوا تهر هاو به شانه تان که ده یان کهن به هاو هلی خواو له جیاتی خوا لیان ده پارینه وه، پی شام بدن چ شتیکیان له زه ویدا دروست کرده، یان له دروست کردنی ئاسمانه کاندا هاو به شییان هه یه؟!، واته: ته گهر له سهر زه ویدا که له ژیر ده ستیانه هی چیان پی درو ست نه کری، ئایا ده توان بلین به شداریمان له درو ست کردنی ئاسمانه کاندا کرده؟! بیگومان نه خیر.

(سییه م): هاو به ش بو خوادانان له په رستنې و له ناوو سیفه ته کانیدا گه وړه ترین تاوانه، خوی په وړه دگار ده فهرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (ها) واته: وه کاتیك لوقمان یه که مین ئاموژگاری کوره که ی ته وه بوو که پیی گوت: رو له گیان هاو به ش بو خوا دامه نن، بیگومان هاو به ش بو خوادانان زولمیکی زور گه وړه یه، به لای به ریزان! هاو به ش بو خوا دانان شتیکی گه وړه یه چونکه: سته مه له هه موو بوو نه وهر، هه موو

(تر) (الفاطر 40).

(یر) (لقمان 13).

بوونه وەر شایه تی ددهات که تهنیا یدک به دیه ی خهرو پهره وردگاری هه یه، به لام که ئین سنان هاوبه شی بو خوا بر یاردا، دیاره دروستکراویکی زور بی هیژ دهکات به هاوبه ش بو خواو پ یی وایه تهویش دهستی هه یه له دروستکردنیدا، مانای وایه ئینسان به هو ی هاوبه ش بو خوا دانانه وه زولم له هه موو بوونه وەر دهکات، وه زولم له خوشی دهکات و له هه موو شتیکی دیکه ش: له عقل، له سروشت و فیترت، له پدیام و بان گه وازی پیغه م بهران (عليهم الصلاة والسلام)، وه له هه قی خوا (عزوجل) له سهر بهنده کانی که هه قی خوا تهو یه له سهریان بیپه رستن و هاوبه ش (شريك) ی بو بریار نه دن. (تا)

تنجا سه بارت بهو ی که هاوبه ش بو خوا دانان چهند شتیکی ناقولاو دزیوو بی مانایه خوی بی نیاز و جیی نیاز ئاوامان نیشان ددهات و ویا خا دهکات که ده فهرمو ی: ﴿... وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنْ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ (ها) واته: هه رکه سیك هاوبه ش (شريك) بو خوا دابنیت، وه که سیك وایه که له ئاسما نه وه که وتبیتته خواری به سهر ده مدا، تنجا بالنده ش په لاماری بدات و بیبات بهم لاو لاداو پارچه پارچه ی بکات، یاخود باو گهرده ئوولیکی به هیژ هه ل بکات و بیباته شوینیکی دوور، واته: که سیك که هاوبه ش بو خوا داده نی، گونا حیکی تهو نه ده گهره ی کردوه شایسته ی سزایه کی ئاوا یه،

(تر) وه که لهو فهرمووده یه دا هاتوه که (بخاری و مسلم) له (معاذ بن جبل) وهو خوا لیی

پازی بی دهیگپرنه وه.

(یر) (الحج 13).

وهك هه‌ندیك له تویژه‌ره‌وانی قورئان وا ده‌لێن، یاخود واته ئه‌وه نده له
حه‌ق دوور كه‌وتۆته‌وه وهك له ئاسمانه‌وه له په‌رپوو كه‌وتبێته به‌ر زه‌وی،
له‌سه‌ر زه‌ویش بالنده‌ر فاندبی یان بایه‌کی به‌هیز هه‌لێ دابێته نیو خړو
زه‌ندۆلێکی قوولۆه.

خالی پینجه‌م :

به‌ در یژایی م یژوو کێ شه‌وگرفتی ئه‌هلی کوفر له‌ گه‌ل
پینجه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) به‌ هوی هاوبه‌ش بو خوا
دانانه‌وه بووه نه‌ك بی‌بروایی .

به‌لێ، به‌ در یژایی میژوو کێ شه‌و مشتومرو تی‌کگیرانی پینجه‌م به‌ران
(عليهم الصلاة والسلام) له‌ گه‌ل قه‌ومه‌کانی‌اندا □ وه‌ ئێ سێتاش و دوا
ئێستاش هه‌ر واده‌بی □ له‌سه‌ر ئه‌وه نه‌بووه كه‌ خه‌لك بلی خوا نه‌یه‌و
پینجه‌مبه‌رانیش (عليهم الصلاة والسلام) به‌لێن: نه‌خیر خوا هه‌یه‌!!
به‌لكو له‌سه‌ر ئه‌وه بووه كه‌ پینجه‌مبه‌ران و قه‌ومه‌کانیشیان گوتویه‌ نه‌:
په‌روه‌ردگارو به‌دیه‌ینه‌ریك هه‌یه‌، چا پینجه‌م به‌ران (عليهم الصلاة
والسلام) گوتویه‌ نه‌: كه‌واته: با هه‌ر ئه‌و خوا به‌دیه‌ی خه‌ره به‌ر سێتن و
به‌ندايه‌تی بو بکه‌ین، به‌لام خه‌لك واته: خه‌لكی کافر □ گوتویه‌تی با
له‌ گه‌ل ئه‌ودا شتیکی دیش به‌رستین!

واته: هاوبه ش (شریک) یان بۆ خوا بریارداوه، جا ئەو هاوبه ش بۆ پەیدا کردنه:

1- چ ئەوه دا بیّت که دروستکرانی به شیک ئە بوونه وەرو دروستکراوه کانیان پالدا بیته لای ئەو هاوبه شانە، وەك یۆ نانی و ئیغریقیه کان و زەردەشتیه کان و هیندۆسیه کان.

2- یاخود ئە ناوو سیفه ته کانی خوادا هاوبه شیان بۆ داناب بیّت و ئەو ناوو سیفه تانه ی خوا هەنی بۆ دروستکراوه کانی دایان بنیّت، که ئەم جۆره یان ئە نیو مسوڵمانانی ئیستادا زۆره ئە ئەنجامی لادان ئە ریبازی خوا به یه کگرتن به تایبه تیش ئە ژیر پەرده ی ته سه ووفدا بۆ نمونه که سیك پیی وابی: شیخ هەموو شتیك دەزانی و دەتوانی ن ییو دلی بخوینیتەوه، یان دەتوانی شیفا بۆ نه خووش بی خێ یان ... یان هتد .

که ئەو شتانه ته نیا سیفه تی خوان و هاوبه ش بۆ خوا دانانیش ئە سیفه ته کانییدا ئەوه یه که شتیك ته نیا به خوا بکریّت، به لām پالی بدیه لای غهیری خوا، وەك دواپی ئە شوینی خویدا باسی ده که یین.

3- یاخود هاوبه ش بۆ خوا دانان ئە پەرستن و به ندایه تی بۆ کردن دابی که ئەویان موفرده ده کانی زۆرن به لām به گ شتی ده بی ته دوو به شی سه ره کی:

یه کهم: هاوبهش بۆ خوا دابنریت له دروشمه کان (شعائر) دا، که زیاتر په یوه ندییان به لایه نی رووحی و شه خ سیه وه هه یه، وهك: نو یژو رۆژوو و تهوافکردن و له دهوور سووران هوه، قوربانى بۆ سهر برین، لی

پارانه وه، لی ترسان و پشت پى بهستن، خوشویستن هتد (٢٦)
تهوانه هه موویان هاوبهش (شریک) بۆ خوا دانان له درو شه کان (شعائر) دا، که دهی ته نیا بۆ خوا ته نجام بدرین.

دووهم: هاوبهش بۆ خوا دابنریت له بهرنامه کان (شرائع) دا که ته مه یان زیاتر په یوه ندى به لایه نی ماددی و کۆمه له وه هه یه، واته په نا ببریته بهر سیسته م و یاسای غهیری خوا له بواری کۆمه لایه تی، ئابووری، سیاسی، جهنگ و ئاشتى، په یوه ندى نیوان دهو له تان ... هتد به کورتى له بواری حه لال و حه رام و ته مرو نه هیدا، تنجا له راستیدا هاوبهش بۆ خوا دانان له بواری درو شه کان (شعائر) ی شیدا هه به شی که له هاوبهش بۆ خوا دانان له بواری بهرنامه کان (شرائع) دا، چونکه به شیك له بهرنامه کانى خوا بریتین له درو شه کان (واته: دروشم و نیشانه تایبه تییه کانى مسو لمانیتى).

(تر) لی ترسان و خوشویستن، کاتیک به (شرک) داده نریت که مرۆ ق لی ترسان و خوشویستنى بۆ غهیری خوا وهك هی خوا (جل جلاله) واییت.

که به داخهوه ئەم رۆژگارەدا زۆر ئەوانە ی باسی خوا به یه کگرتن ده کهن
 له بواری په رستندا ته نیا باسی لایه نی دروشمه کان (شعائر) ده کهن، وه
 پیشیان وایه که هاوبهش (شریک) بۆ خوا دانان ته نیا ئەوه یه که ئە
 دروشمه کاندایا هاوبهش بۆ خوا دابنێی و واش ده زانن که کی شهو گرفتی
 گه وره ته نیا ئە گه ل خاوهن گۆره کان (ا صحاب القصور)، به لام به
 پیچه وانەوه ئە راستی دا کیشهو گرفتی گه وره ئە گه ل خاوهن کۆشکه کان
 (اصحاب القصور)، وه ئە راستیدا ئیستا خاوهنی قه سره کان و ئەوانە ی
 له نیو قه سرو ته لاره کان دان زیاتر ده په رسترین، هه تا ئەوانە ی له نیو
 قه بره کاندان!

به ئی ئیستا ئەو طاغوت و خو به خوازانە ی نیو قه سره کان زیاتر
 ده په رسترین، ئەوانە ی که حه لال و حه رام بۆ خه لک دیاری ده کهن و پێ ئە
 خه لک ده گۆرن و ئەمرو نه ی به ناهه ق به سه ر خه لکدا ده کهن و به
 ئاره زووی خو یان به رنامه ی ژیان و گوزه ران بۆ خه لک دیاری ده کهن! ئەم
 جو ره شیرکه ئیستا کیشهو گرفتی گه وره ی موسلمانانه!

به داخه وهش ئیستا زۆر ئە نامیلکه و کتیبه کانی (توحید) دا که به
 ناوی (عه قیده ی سه له فی) (ت) یه وه ده خوینرین و بلاوده کرینه وه، باسی خوا
 به یه کگرتن (توحید) به هه ر سێ به شه که یه وه کورت هه لدینن له بواری

(ت) له پێشه کی به رگی یه که می ئەم زنجیره دهر سه دا با سمان کردووه که عه قیده له
 ئیسلامدا یه کیکه و سه له فی و خه له فی و ئەشعه ری صوفی تییدا نیه وه ته نیا عه قیده ی
 ئیسلامی یه .

دروشمه‌کان (شعائر) دا ، ئنجا ته‌ویش زیاتر له‌وه‌دا که په‌یوه‌ندی هه‌یه به مه‌سه‌له‌ی پارانه‌وه له‌ مردوو و چوونه سه‌ر قه‌برو پارانه‌وه له‌ شیخ و ته‌وی که له‌ نیو به‌شیخ له‌ ته‌هلی ته‌سه‌ووفدا هه‌یه! جا دیاره ته‌مه‌ش هه‌ر هاوبه‌ش بۆ خوا دانانه، به‌لام له‌ راستیدا له‌م رۆژگاره‌دا هاوبه‌ش بۆ خوا دانانی گه‌وره‌تر، به‌لامی زل و زه‌به‌لاحتسر، ته‌وی که زیان و زه‌ره‌ری بۆ مسوڵمانان زیاتره‌و وای له‌ مسوڵمانان کردوه که ئاوا زه‌بوون ریسوا بن، ته‌ویه که له‌ بواری به‌رنامه‌کان (شرائع) دایه.

ئنجا با سه‌یر بکه‌ین چۆن کیشه‌و گرفتی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) له‌ گه‌ل قه‌ومه‌کانیان له‌سه‌ر قه‌زیه‌ی هاوبه‌ش بۆ خوا دانان (شُرک) بووه.

رسته‌یه‌ک له‌ سووره‌تی (الأعراف) له‌ چوار ئایه‌تدا له‌سه‌ر چوار له‌ پیغه‌مبه‌راندا (عليهم الصلاة والسلام) که (نوح، هود، صالح، شعيب)ن دوباره‌ بۆ ته‌وه ته‌ویش ته‌ویه: ﴿يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ (تا) واته: ته‌ی گه‌له‌که‌م خوا بپه‌رستن بیجگه‌ له‌و په‌ر ستراییکی دی که‌تان نیه، ئنجا له‌ راستیدا نه‌ک هه‌ر ته‌و چوار پیغه‌مبه‌ره، به‌لکو هه‌موو پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام). هه‌ر ئاویان فه‌رمووه‌و ته‌وه به‌س بۆ نموونه‌یه.

ئنجا له‌ چه‌ندان ده‌قی قورئاندا هاتوه که ده‌ فه‌رموی: ته‌ گه‌ر له‌ کافره‌کان بپرسی ئا یا کی بوونه‌وه‌ری درو سترکردوه؟! کی ته‌یوه‌ی

دروستکردوه؟! ده لّین: خوا، واته: کيښه و گرفته بیان په روه رد گاريتی و به ديهينه رايه تی خوا نه بووه و دانيان به بوونی خوا داهيځاوه، وهك ده فرموي: ﴿وَلَّيْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لِيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ (١٦) واته: وه ته گهر لّيان پېرسی کي تاسمانه کان و زهوی دروستکردوون؟ ده لّین: خوی بالادهستی زانا دروستی کردوون، وه هر له هه مان سووړه تدا ده فرموي: ﴿وَلَّيْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِهِمْ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاَكِّي يُؤْفَكُونُ﴾ (١٧) واته: وه ته گهر لّيان پېرسی کي تېوهی درو ستکردوه؟ ده لّین: خوا، که واته: کافره کان دانيان به بوونی خوا دا هیناوه.

بویه ش پانتاییه کی کهم له قورئاندا ته رخانکراوه بو سملاندن و ئیسیپاتی بوونی خوی بی هاوول، وه ته و تايه تانه ش که با سی په روه رد گاريتی و به ديهينه رايه تی خوا ده کهن هر بو ئی سیپات و سملاندنی په رستن و به ندایه تی بو کردنی خوا یه، واته ته گهر با سی په روه رد گاريتی و ناو و سیفه تی خواش ده کریت هر بو ته وه یه که به هاو به ش دانه ر (مشرک) ه کان رابگه یه نیت که مادام خوی هك خاوه نی ته و سیفه ته به رزانه و ته و شوینه واران و خاوه نی ته و ده سه لاته بیت، که واته: شایسته یه هر ته و به تهنیا بپه رستريت.

(تر) الزخرف 87.

(یر) (الزخرف - 9).

له فەرمووده‌یه‌کی (قدسی) دا هاتوه که خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرموئ: ((خلقت عبادي حنفاء فاجتالتهن الشياطين)) (١) واته: به‌نده‌کانی خۆم و ا دروستکردوون که ته‌نیا من بپه‌رستن، به‌لام شه‌یتانه‌کان لایان ده‌دهن. که‌واته: له‌سه‌ر ئەوه‌ی که ئینسانه‌کان هه‌موویان خوای خۆیان بناسن وه‌ک په‌روه‌ردگارو به‌ده‌یه‌نه‌ر، ئەوه پێویستی به‌ زۆر به‌ گه‌ هه‌تا نه‌وه ناکات، بۆیه پێغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) زۆر خۆیان پێوه ماندوو نه‌کردوه، به‌لام ئەوه که ده‌بێ هه‌ر خوا به‌ ته‌نیا بپه‌رسه‌ری و هاوبه‌ش (شريك)ی بۆ دانه‌نرێ، ئەوه کێشه‌و گه‌رفتی گه‌وره‌ بووه‌و ئەرکی سه‌ره‌کی سه‌رشانی پێغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) بووه.

خالی شہ شہم :

طاغوت و فيرعه ونه كان بؤ ئه وهى پاساوى طاغوتايه تى و
خو له خه لكرد نه په روهر دگار يان ده ست بكه وي، هه مېشه
ره واجيان به (شرك وكوفر) داوه، بؤچى؟!

چونکہ ئەگەر ئیمان و مسوڵمانەتی ھەبێ و خەڵک خوا بنا بێ و
 بپەرستی، ئەوان بواریان دەست ناکەوێت و دەرفەتیان نابێت کە بڵا یین؛
 تەمە بەروردگاری بەرزێ تۆھبێن و تەنبا بەستراوی تۆھبێن.

(تر) (مسلم و احمد) .

کاتیک (فرعون) دهره تی دهست که وتوه که بلی: ﴿أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى﴾ (۱) یان به (موسی): بلی ﴿لَئِنْ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ﴾ (۲)، دوی تهوی که گومانی خستوته دلی خه لکه وه که به لئی خوا هدی، به لام هاوبه ش (شریک) ی شی هه ن وم غیش شتم به دهسته!

به لئی هه ر یه کیک له طاغوت و فیرعه ونه کانی م یثرو دوی ره و اج پیدانی شیرک و کوفر نجا پاساوی تهو یان دهست که وتوه که بره به طاغوت یه تی و فیرعه ونایه تی خویان بدن و حرام و حلال بو خه لک دیاری بکن، تهو تا خوی پروه ردگار لهو باره یه وه ده فهرموی: ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِّنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ، قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ (۳) واته: زله زله کانی قهومی (ثمود) به تهوانه ی که تیمانیان هیئابوو و چهوسینرابونه وه پیدیان گوتن: ئا یا برواتان وایه که (صالح) پیغه مبه ره له لا یه ن پروه ردگار یه وه؟! له وه لامدا گوتیان، به لئی تیمه بروامان به وه هدی که رهوانه کراوی خوایه، خو به زلگره کان گوتیان: تیمه بروامان به وه نه یه که تیمان تان پیی هیئابوو تیمه کافرین.

(تر) (النازعات 24).

(یر) (الشعراء 29).

(ا) (الأعراف 75 □ 76).

1. $\frac{1}{2}$ 2. $\frac{1}{2}$ 3. $\frac{1}{2}$ 4. $\frac{1}{2}$ 5. $\frac{1}{2}$ 6. $\frac{1}{2}$ 7. $\frac{1}{2}$ 8. $\frac{1}{2}$ 9. $\frac{1}{2}$ 10. $\frac{1}{2}$ 11. $\frac{1}{2}$ 12. $\frac{1}{2}$ 13. $\frac{1}{2}$ 14. $\frac{1}{2}$ 15. $\frac{1}{2}$ 16. $\frac{1}{2}$ 17. $\frac{1}{2}$ 18. $\frac{1}{2}$ 19. $\frac{1}{2}$ 20. $\frac{1}{2}$ 21. $\frac{1}{2}$ 22. $\frac{1}{2}$ 23. $\frac{1}{2}$ 24. $\frac{1}{2}$ 25. $\frac{1}{2}$ 26. $\frac{1}{2}$ 27. $\frac{1}{2}$ 28. $\frac{1}{2}$ 29. $\frac{1}{2}$ 30. $\frac{1}{2}$ 31. $\frac{1}{2}$ 32. $\frac{1}{2}$ 33. $\frac{1}{2}$ 34. $\frac{1}{2}$ 35. $\frac{1}{2}$ 36. $\frac{1}{2}$ 37. $\frac{1}{2}$ 38. $\frac{1}{2}$ 39. $\frac{1}{2}$ 40. $\frac{1}{2}$ 41. $\frac{1}{2}$ 42. $\frac{1}{2}$ 43. $\frac{1}{2}$ 44. $\frac{1}{2}$ 45. $\frac{1}{2}$ 46. $\frac{1}{2}$ 47. $\frac{1}{2}$ 48. $\frac{1}{2}$ 49. $\frac{1}{2}$ 50. $\frac{1}{2}$ 51. $\frac{1}{2}$ 52. $\frac{1}{2}$ 53. $\frac{1}{2}$ 54. $\frac{1}{2}$ 55. $\frac{1}{2}$ 56. $\frac{1}{2}$ 57. $\frac{1}{2}$ 58. $\frac{1}{2}$ 59. $\frac{1}{2}$ 60. $\frac{1}{2}$ 61. $\frac{1}{2}$ 62. $\frac{1}{2}$ 63. $\frac{1}{2}$ 64. $\frac{1}{2}$ 65. $\frac{1}{2}$ 66. $\frac{1}{2}$ 67. $\frac{1}{2}$ 68. $\frac{1}{2}$ 69. $\frac{1}{2}$ 70. $\frac{1}{2}$ 71. $\frac{1}{2}$ 72. $\frac{1}{2}$ 73. $\frac{1}{2}$ 74. $\frac{1}{2}$ 75. $\frac{1}{2}$ 76. $\frac{1}{2}$ 77. $\frac{1}{2}$ 78. $\frac{1}{2}$ 79. $\frac{1}{2}$ 80. $\frac{1}{2}$ 81. $\frac{1}{2}$ 82. $\frac{1}{2}$ 83. $\frac{1}{2}$ 84. $\frac{1}{2}$ 85. $\frac{1}{2}$ 86. $\frac{1}{2}$ 87. $\frac{1}{2}$ 88. $\frac{1}{2}$ 89. $\frac{1}{2}$ 90. $\frac{1}{2}$ 91. $\frac{1}{2}$ 92. $\frac{1}{2}$ 93. $\frac{1}{2}$ 94. $\frac{1}{2}$ 95. $\frac{1}{2}$ 96. $\frac{1}{2}$ 97. $\frac{1}{2}$ 98. $\frac{1}{2}$ 99. $\frac{1}{2}$ 100. $\frac{1}{2}$

گه باندنی مه گه بی هانوسنا علی بابهر



(200)

به دیهینه رایه تی و په روه ردگاریتی خوان

له نوره کومه ناپه یوه کمان له مکملننن
Stay in touch on social media
لن همکمر غیر موانع التواصل الاوتوماتي

AliBapir/عالی بابیر

ډاگه پانډنې مه کله یې ماموستا عالی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

AliBapir/عالی بابیر

ډاگه پانډنې مه کله یې ماموستا عالی بابیر

ده رسی جهوتهم و هه شتتم و نویهم

چۆنیه‌تی شایه‌دی دانی عه‌قل و زانیاری له‌سه‌ر به‌دییه‌نه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتی خوا (عز و جل)

له‌ ئێره‌ خه‌مه‌له‌یه‌یه‌کی له‌مه‌کتانین
Say, interact on social media
ئێن به‌گه‌ڕ موافق الیوایل دیجیته‌کی

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

کەتانی
ڕاگەیاندنی مه‌کتبه‌ی ماموستا عه‌لی بابێر

AliBapir

عه‌لی بابێر/ AliBapir

عه‌لی بابێر/ AliBapir

QR codes for Google Play, App Store, and social media

به‌ریزان:

ئه‌م سۆ دهرسه‌ی (□ و □ و □) ته‌رخان کراون بۆ روونکرد نه‌وه‌ی هه‌لۆیستی عه‌قل و زانیاری (العقل والعلم) له‌باره‌ی بوونی خوای به‌رزو مه‌زنه‌وه‌و چۆنیه‌تی شایه‌دییدانیان له‌سه‌ر گه‌وره‌ترین و دره‌و شایه‌ترین راستی له‌ بووندا (أكبر وأجلى الحقائق في الوجود) که بریتیه له: به‌دییه‌نه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتی خوا (عزّ وجل) بۆ تیکرای بوون و بوونه‌وه‌رو کائینات.

به‌لام پێویسته ئه‌و راستیه له‌به‌رچاو بێت که ئیمه‌ ویستومانه به شیوازیکی وا ئه‌و شایه‌دی دانه‌ی عه‌قل و زانیاری بخره‌یه‌وه‌ روو که ژماره‌یه‌کی زیاتری خه‌لکی لێی تیبگهن. بۆیه به‌گویره‌ی بۆ لوان خۆمان پاراستوه له به‌کاره‌ینانی ئه‌و و شه‌و زاراوه‌و شیوه‌ ده‌برینانه‌ی که خه‌لکی پسپۆر نه‌بی لێیان تیناگات، هه‌روه‌ها نابێ هیچکه‌شیش پێی وابێ که هه‌ر چی عه‌قل و زانیاری له‌ هه‌ر گه‌یه‌ی دا بووه له‌باره‌ی شایه‌دییدانیان له‌سه‌ر به‌دییه‌نه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتی خوای بێ وینه‌و هاوه‌ل!

به‌لکو ئه‌وه‌ی من هه‌ولم داوه به‌ گوشرای و به‌زمانیکی ساده‌و ره‌وان لێرده‌ا له‌و باره‌وه‌ بیه‌خمه‌ روو ته‌نها م شتیکه له‌ خه‌رواریک، به‌گره‌ دۆپیکه له‌ ده‌ریایه‌ک و ده‌توانین به‌ دُنیا بیه‌وه‌ بَلّین:

به لا گه عه قلی و زانیاری به کان له سهر به دیهینه را یه تی و
 په روه رد گاریتی خوا (سبحانه و تعالی) بی ژمارن!
 ره همتی خواش له و که سه بی که کاتی خوی گوتو و یه تی: (وفي کلّ
 شیء له آية تدلّ علی أنه واحد).
 ئنجا له سونگه ی ئه وه شه وه که باس و بابه ته کانی ئه م سی دهر سه
 تی که ه لکیشن، به پیو یستم نه زانیوه دهر سه کان له یه ک جیا به که مه وه و
 ههر سیکیان پی که وه ئاو یته کراون.

له نوره څه به نه به کانی له مکتلانی
 Say, in such on social media
 نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ډاگه یانندی مه کله یی ماموستا علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
 English - عربي - کوردی

ډاگه یانندی مه کله یی ماموستا علی بابیر

علی بابیر/ AliBapir

علی بابیر/ AliBapir

که نانی
 ډاگه یانندی مه کله یی ماموستا علی بابیر

Google Play

App Store

Telegram

WhatsApp

Facebook

چونیه تی شایه دیی دانی عه قلّ له سهر
به دیهینه رایه تی و په روه دگاریتی خوا (عزوجل).

الحمد لله كما ينبغي لجلاله والصلاة والسلام على رسول الله محمد وآله..
به ریزان!

سهره تا پیناسه یه کی کورتی هه ر کام له (عه قلّ و زانیاری و فیطره ت)
ده که یڼ، هه رچه نده له بابته کانی پینشدا شتی کمان له باره وه باسکردن.
□ - (عه قلّ) له ته سلّی زمانی عه ره بیدا وه (ابن من ظور) ده لّی:
(سَمِي الْعَقْلُ عَقْلًا لَّأَنَّهُ يَعْقِلُ صَاحِبُهُ عَنِ الْقَوَرِّطِ فِي الْمَهَالِكِ، أَيِ:
یجسه □ (ته) واته: عه قلّ بویه پیی ده گوتری عه قلّ چونکه خاوه نه که ی
خوی ده گیریتته وه، له وهی که بکه ویتته نیو شتی که وه که زیانی هه بی.
واته (حبس) ی ده کات و ده یگیریتته وه، ئنجا عه قلّ دوو جوړه، عه قلّ
فیطری و عه قلّی وده ده سته ی تراو (مکتسب)، عه قلّی فی طری واته:
خوارسک، خوا چونی دروست کرده بهو شیوه یه، که مه به ستمان په پیی
تهو به لگه نه ویسته ژیریانه (البدیهیات العقلیة) یه که چهند
نمونه یه کمان لّی هیئانه وه له بابته کانی پینشدا، وه هه موو خه لک
له م عه قلّی فیطری یه دا به شدارن و وه یه ک هار به شن.

به شی دووه می عه قلّ، عه قلّی (مکت سب)، واته: عه قلّی وده ده سته یئراو، که بریتیه له جوولاندن و ئیش پیکردنی تهو عه قلّیه فیطرییه، وه به ده سته یئنانی زان ییاری و زان سستیک له ریّی پ یئنج هه سته کانه وه، جا دیاره خه لک تییدا جیاوازه، هه یه عه قلّی زیاتره و هه یه عه قلّی که متره، واته: هه یه زیاتر عه قلّی خو ی به کاره یئناوه، وه ک چوّن که سی واهه یه لاشه ی به هیتره، هه یه لا شه ی لاواز تره، عه قلّیش وه ک هه ر ته ندامیکی دیکه ی مرؤف زیاتر به کاری به یّ خ ی به هیتره ده بی، که متر به کاری به یّ خ ی له حا له تی لاوازی خو یدا ده میئیتته وه.

□ - (زان یاری) مه به ست له زانیاری تهو زانراوانه (معلومات) یه که عه قلّ به هو ی پئنج هه سته کانه وه به سه ره پر شتی خو ی کو یان ده کاته وه له ته نجامی گو یگرتن و سه رنجدان و به کاره یئنانی باقی پئنج هه سته کانه وه، وه له ریّی هه لسه نگاندن و ته زمونه وه.

□ - (فیطره ت) له ته سلّی زمانی عه ره بیدا ئاوا پینا سه کراوه (أصل الفطر: الشقّ ومنه قوله تعالى (إذا السماء انفطرت) وفي الحديث ((قام رسول الله ﷺ حتى انفطرت قدماه)) وقال ابن عباس رضي الله عنهما ما كنت أدري ما (فاطر السموات والأرض) حتى أتاني أعرابي يَخْتَصِمَات في بئر فقال أحدهما: أنا فطرتها، أي أنا ابتدأت حفرها والنفطرة: الخلقة. والنفطرة: ما فطر الله عليها الخلق من المعرفة به) (١)

واته: ((ته‌سلی وشه‌ی (فطر) به‌واتای (شق) دیت، واته له‌تکردن، وه‌ک که خوی به‌رز ده‌فرمووی: (اذا السماء انفطرت) کاتیک ئاسمان له‌ت (شق) بوو، وه له فرمووده‌ی (صحیح) دا هـ ساتووہ (قام رسول الله ﷺ حتی انفطرت قدماہ) پیغه‌مبه‌ر شه‌ونویژی کرد تا‌کو پاژنه پی‌یه‌کانی درزو تیکیان تی‌بوو و قلیشانه‌وه، (عبدالله‌ی کوری (عباس) خوا لییان رازی بیت، فرموویه‌تی: نه مده‌زانی ئا یه‌تی (فاطر السموات والأرض) یانی چی، هه‌تا دوو عه‌ره‌بی ده‌شته‌کی و خیله‌کی هاتنه‌لام، کی‌شه‌یان هه‌بوو له‌سه‌ر (بیر)یک، یه‌کیکیان گوتی: (أنا فطرتها) واته من یه‌که‌بجار بیره‌که‌م لی‌داوه هه‌لم‌که‌ندوه، که‌واته (فطر) به‌مانای له‌ت (شق) کردن دیت، وه به‌مانای یه‌که‌بجار دروستکردن و ده‌ستپیکردن دیت، ئنجا وشه‌ی (فطرة) به‌مانای (خِلْقَة) دیت، واته: ئەو شیوه‌ی دروستکردنه که ئینسان یاخود هه‌ر جو‌ره دروستکراویکی دی له‌سه‌ر دروستکراوه، وه (فطرة) به‌و سروشت و حاله‌ته ده‌گوتریت که خوا خه‌لکی له‌سه‌ر سروشتانده‌وه دروستکردوه که بیناسن و بی‌په‌رستن و به‌ندایه‌تی بو‌بکه‌ن)).

هه‌روه‌ها (ابن‌الأثیر) له‌ته‌فسیری ئەو فرمووده‌یه‌دا: ((کل مولود یولد علی الفطرة)) (١) هه‌موو مندالیک له‌سه‌ر فیطه‌ته له‌دایک ده‌بیت، ده‌لی: (الفطر: الأبتداء والأختراع، والفطرة منه: الحالة کالجلسة والركبة، والمعنى: أنه یولد علی نوع من الجبلة والطبع المتهیئ لقبول الدین. فلو

تُرِكَ عَلَيْهَا لِأَسْتَمِرَّ عَلَى لُزُومِهَا، وَلَمْ يَفَارِقْهَا إِلَى غَيْرِهَا وَأَمَّا يَعْدِلُ عَنْهَا
 مِنْ يَعْدِلُ آفَةٍ مِنْ آفَاتِ الْبَشَرِ وَالتَّقْلِيدِ (١) وَاتِّهَامِهِ: (فَطَر) يَانِي: سَهَرَتَا
 دِه‌سَپِيَّ‌كَردَن و سَهَرَتَا دَاهِيَّ‌نَان، (فَطَرَة) يَش حَالَّه تَه لَه (فَطَر)، وَهَك
 (جِلْسَة) يَانِي جَوْرِيَّك لَه دَانِيشتَن (رَكْبَة) يَانِي جَوْرِيَّك لَه سَوَارَبُون،
 مَه‌بِه‌سْت لَه فِه‌رَمُوودَه‌كِه تَه‌وَه‌يَه كِه لَه‌سَهَر جَوْرِيَّك لَه سِرُوشْت لَه‌دَايِك
 دِه‌بِي، كِه تَامَادَه‌يَه بُو قَبُوْلَّ كِرْدَن و وَه‌رگِرَتَنِي دِي‌نْدَارِيِي و بَه‌نْدَا يَه‌تِي
 بُو خَوَا تَه‌گِه‌ر وَازِي لِي بَهِيَّ‌نَرِيَّت و لَه‌سَهَر تَه‌و حَالَّه بَه‌رْدَه‌وَام بِيَّت، تَه‌وَه
 تَه‌و مَنْدَالَّه لَه‌سَهَرِي دِه‌رَوَات و بَه‌رِي نَادَات لَه ژِيَانِي‌دَا، بَه‌لَام كِه سَانِيَّك
 كِه لَادَه‌دَه‌ن بُوِيَه لَادَه‌دَه‌ن بَه‌هَوِي لَادَه‌رِيَّ‌كِه‌وَه كِه تَووشِيَان دِيَّت وَه بَه‌هَوِي
 لَاسَايِي كِرْدَنه‌وَه‌وَه.

پُوختَه‌ي مَه‌بِه‌سْت :

بِرَادَه‌رُو هَاوَه‌لِي خِرَآپ و دِه‌وَرُبِه‌رُو ژِيَنگِه‌و شَه‌يَطَان... ه تَقْد، تَه‌وَا نَه
 سَه‌ر لَه مَرَوُفَّ دِه‌شِيَوِيَنَن و لَای دَه‌دَه‌ن، تَه‌گِه‌رِنَا هَه‌مُوو ئِي‌نَسَانِيَّك خَوَاو
 خَاوَه‌نِي خَوِي دِه‌نَاسِي، وَهَك لَه فِه‌رَمُوودَه كِه‌دَا هَاتَوَه كِه خَوَا وَاي
 دِرُوسْت‌كِرْدَوَه، وَه خَوَاي بَه‌بِه‌زَه‌يِي زَوَر لَه‌وَه كَارِبِه‌جِي تَرَه كِه بَه‌نَدَه‌كَانِي
 بَه‌شِيَوَه‌يَه‌ك دِرُوسْت بَكَات خَوَاي خَوِيَان نَه‌نَاسَن و نَه‌زَانَن كِي يَه!!

(1) النهاية في غريب الحديث والأثر) كه (لسان العرب) به‌رگی (10) لا پَه‌رَه 287 لِيَّيَه‌وَه
 نَه‌قَل كِرْدَوَه.

ئنجا (فیطرهت) دیسان دوو جوړه: فیطرهتی عهقلی، وه فی طره تی دهروونی، فیطرهتی عهقلی تهوه بوو که با سمان کرد، وهك سهرتا عهقلیه کان که ههن، که توژیکی دی ههن دیک به لگه بیان لی به نمونه دههینینه وه، فیطرهتی دهروو نیش: مه به ست پید بیان تهو داخوازی به دهروونیانه که له دل دا ههن، وهك تهوه که دایک ههر له خووه م خدالی خوی خوش دهوی و پیوی ست نا کات که له قوتابخانه و په یمانگاو زانکوکاندا فیری تهوه بکری که پیویسته مندالی خوی خوش بویت! ههروه ها هه موو گیانداریک ههروایه. بیان هه موو (ن پیرو می) یهك یه کتریان خوش دهوی و بو لای یه کدی کیش دهن و پیوی ست نا کات که س فیریان بکات، بیان هه موو که سیك هه زده کات شت فی ربی، بیان هه موو که سیك جوانی خوش دهوی، ههروه ها ئینسان هه موو سیفدت و خهسله تیکی چاکی خوش دهویت، که دواپی زیاتر با سی ته م باب به ته ده که ین، گرنه تهوه یه بزانی که مه به ست له فیطرهتی دهروو نی تهو داخوازی به سروشتی و دهروونیانه که به بی تهوه ی خه لك فی کراب ییت له دهروونی هه موو که سدا ههن و هه ستیان پی ده کات.

تهوه ی رابرد به کورتی پیناسه ی (عهقل و زانیاری و فیطرهت) بوو.

ئنجا بازاین که چون هه رکام له عهقل و زانیاری و فیطرهت، شایه دو به لگن له سهر بوونی خوی په روه ردگار:

□ - چۆنییه تی شایه دیی دانى عهقل له سه ر به دیه ی نه را یه تی و پهروه رگاریتی خوا ﷺ:

ئه وه که ئایا چۆن عهقل بوونی خوا عزوجل ده سه لئینی و چۆن له ری عهقله وه په ی به بوون و به دیه ی نه را یه تی و پهروه رگاریتی خوا (عزوجل) ده بری به در یژایی میژوو، زانا یان و فه یله یوفان ق سه یان له سه ر کردوه و شتی جوانیشیان گوتوه، وه زانا یانی ئی سلام و غه ییری ئیسلامیش چ ئه وانه ی پیشین و چ هاوچه رخ زۆر به لگه ی عهقل ییان له و باره وه هیناوه ته وه.

به لām به داخه وه زۆر به ی زانا یانی ئیسلام -مه به ستم ئه وانه یه که له بواری عهقیده و (علم الکلام) دا پسپۆر بوونه - له کتیه به کانی خویا ندا ئه و نه دی پشتیان به لۆژیک (منطق) و فه لسه فه ی یۆنانی به ستوه بۆ دارشتنی به لگه عهقلیه کانیان له بواری ئیسپاتی به دیه ی نه را یه تی و پهروه رگاریتی خوا دا نیو هی خده ش پ شتیان به عهقلی فی طریی نه به ستوه!

له حالیکدا که عهقل هه ر به شیوه فیطریی و کار ئاساییه که ی خوی و به بی په نابردنه به ر مه نتیقی ئه رستویی و فه لسه فه ی یۆنانی و شیوازی ئالۆزو زاره و قورس و مه ته لویه کانیان، گه لئیک یاسا و بنچینه ی روون و بی چه ندو چوونی وای تیدان، که هه رکه سیك و یژدانی هه بی و به دوا ی

حه قدا بگه ری بوونی خوی به دیه ی خه رو پهروه رگاری له لا ده که نه شتیکی روون و بی پیچ و په نا!

وه له راستیدا پشت به ستنی زۆریک له زانایانی ئیسلام له و رووه وه به مه نتیق و فه لسه فه ی یونانی و شیوازه ئالۆزو بلۆزه که یان و زاراه قورس و پیچراه کانیان وایکرده که به لگه هینا نه وه عه قلییه که یان و شک و برینگ و رهق و تهق و بی ره و نهق بی ت و هه رکه سیکیش سه رنجی کتیه کانی (علم الکلام) بدات بو وینه: (شرح العقائد السفیه) و (تهذیب الکلام) و (شرح المواقف)، له راستیی ئه م قسه هیه مان دلنیا ده بی.

پیشم وایه هه رکه سیک سه رنجی قورئان بدات و له و باره وه شیوازی به رزی ره چاو بکات، قورئانی به پیتر بی نیازی ده کات له هه رجۆره مه نتیق و فه لسه فه یه کی یونانی و غه یری یونانی. چونکه خوی زاناو شاره زا که له باره ی ئه و فه رمایشت (کلام) به رزو پیروۆ به هیرو پ یتره ی خو یه وه فه رموویه تی: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُخْرِجُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَفْعَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ (الاسراء-9). واته: بیگومان ئه م قورئانه - خه لکی - رینمایی ده کات به ره و ریبارو شیوازی که را بسترو چاکتره، دیاره چه مک و واتای ئه و ری چازو شیوازه چاکتره راست تره گشتیه و ته نها شتیک و دوو شت ناگریته وه! واته: قورئان له هه موو روویکه وه له هه ر بواریکدا کامه ریبارو شیوازی به رزترو چاکتره بو گه یشته ئامانج و مه به ست ئینسانی بو رینمایی ده کات.

جا خوا پشتیوان بی ئیمه هه‌ول دده‌ین لهم توئینه‌وه‌یه‌ماندا ته‌نها به وردبونه‌وه له یاساو بنچینه‌کانی عه‌قلی فی‌طریی و سه‌لیم و به‌به‌هره وهرگرتن له رۆشنایی و رینمایی کتیبی خوادا پینچ (5) یاسای عه‌قلی بجه‌ینه‌وو، که هه‌رکامیکیان به‌سه‌بو سه‌ماندنی به‌دیهینه‌را یه‌تی و په‌روه‌ر‌د‌گاری‌تی خ‌وای بی‌وینه‌و هاوتا (عزوجل)، شایانی باسیه‌شه‌که گرنگی یاساو بنچینه‌ ژیرییه‌کان (القوانین والقواعد العقلية) له‌وه‌دا یه‌که هه‌موو خاوه‌ن عه‌قلان تیاندان به‌شدان، هه‌رکه‌سه‌له‌قه‌ده‌ر خ‌وی، له‌شوانیکی ساده‌وه‌ بگه‌ه‌تا بیریار (مفکر) یکی پسپۆر بلیمه‌ت. ئیستاش ئیوه‌و لهم پینچ یاسا عه‌قلیه‌ی روون و بی‌چه‌ندوچونه‌:

یه‌ک - هیچ په‌یدابووێک بی په‌یدا‌که‌ر نابێ (لا حادث بلا م‌حدث):

مه‌به‌ست لهم یاسایه‌ ئه‌وه‌یه‌که‌ ته‌گه‌ر ته‌ماشای خ‌و‌مان ب‌که‌ین و ته‌ماشای دیارده‌ سروشتیه‌کان ب‌که‌ین و ته‌ماشای ده‌وره‌یه‌رو بوونه‌وه‌ر ب‌که‌ین، هه‌ست ده‌که‌ین که‌ (په‌یدا‌بو‌)ین، جا هه‌م ئیمه‌که‌ په‌یدا‌بو‌ین و هه‌م ده‌وره‌یه‌رو بوونه‌وه‌ر که‌ په‌یدا‌کراون، به‌‌گه‌ین له‌سه‌ر ئه‌وه‌که‌ په‌یدا‌که‌ریک‌مان هه‌یه‌، چونکه‌ هیچ په‌یدا‌کراوێک به‌بی‌ په‌یدا‌که‌ر نایه‌ته‌دی. جا هه‌رچه‌نده‌ ئه‌مه‌ شتیکی زۆر روون و ئاشکرایه‌، به‌لام من سی‌قوله‌ به‌سه‌رها‌تم بۆ هی‌ناونه‌وه‌ بۆ زیاترو چاک‌تر روون‌کردنه‌وه‌ی:

* ده‌گیرنه‌وه‌ که‌ کابرایه‌کی فه‌یله‌سووف و زانا که‌ له‌ بوونی خ‌وای په‌روه‌ر‌د‌گادا گومان و دوودلی ده‌ییت، جاریکیان له‌ بیابانی‌ک دا چاوی

به کابرایه کی شوان ده که ویت که له لای حوشره کانی گۆ چانه که ی له زه ویدا چه قاندوه و عه بایه که ی به سه ردا داوه و له ژیر سیبهره که یدا نو یژ ده کات، که له نو یژه که ی ده بیته وه، کابرای فیله سووف پ پیی ده لئی: وادیاره تو خه ریکی به ندایه تی و په رستن ی؟ کابرای شوان ده لئی: به لئی، فیله سووفه که ده لئی: بو کی؟ ته ویش ده لئی: بو خوی په روه ردا گارو به ده یه یته ر، فیله سووفه که ده لئی: جا خوا هه یه؟ ته ویش ده لئی: به لئی، خوا هه یه بو یه ده یه رستم! فیله سووفه که ده لئی: باشه به لگه ت له سه ر بوونی خوا چیه؟ شوانه که ش⁽¹⁾ ده لئی: (الْبَعْرَة تَدَلُّ عَلَى الْبَعِيرِ، وَالْخُطْوَة تَدَلُّ عَلَى الْمَسِيرِ، فَسَمَاءُ ذَاتُ أَبْرَاجٍ، وَأَرْضُ ذَاتُ فُجَاجٍ، وَبَحْرُ ذُو أَسْوَاجٍ، أَلَا تَدَلُّ عَلَى الْعَلِيمِ الْقَدِيرِ؟!) واته: قشپل به لگه یه له سه ر حو شتر (چونکه قشپل به بی حوشره په یدا ناب ی)، وه شو ی پ پی به لگه یه له سه ر ته وه ی که سی ک پیی لی ناوه و لی روه و ری شته وه، (شو ی پ پی هه ر شتی ک به لگه یه له سه ر ته و شته)، ته دی باشه ئایه ئاسمان ی کی خاوه ن ته ستیره و زه ویه کی خاوه ن دۆل و شیو و به رزی و نزم پی و ده ریا یه کی خاوه ن شه پۆل، به لگه بن له سه ر خوی زانای توانا؟!، (واته: ئایا هه موویان به ته ندازه ی قشپله که و شو ی پ پی یه که نرخیان نییه لای تو، که ته وانیش به لگه بن له سه ر خاوه ن و سه ر په رشتی کار ی کی زانا و به توانای خو یان که دروستی کردوون؟! و ه دهب ی نین شوانه که هه ر له و شتانه ی که له به رده ستی خو یدا هه ن به لگه بو کابرای فیله سووف دینی ته وه،

(1) دیاره ته و شوانه عه رهب بووه، یان به سه رهاته که به عه رهب ی ته رجه مه کراوه.

بۆچی؟! چونکه به لگه که به لگه عه قلیکی فیطرییه، عه قلیکی سه لیم و خوارسک.

* جاریکی دی کۆمه له کهسانیکی به حیساب زانا که له بوونی خوادا دوودل و به گومانن، به لای (پیره ژن) یکه دا تیده په پرن که ته شی ده ری سی، لیی ده پرسن: پوری گیان تۆ بروات به بوونی خوا هه یه؟ له وه لا صدا ده لی: ئه دی چۆن، به لی خوا هه یه و ئیمان و بروام پیی هه یه! ئه وانیش ده لین: جا تۆ به لگه که له سه ر بوونی خوا چیه؟ ئیمه پیمان وایه که ئه م ئاسمان و زهوی و بوونه وه ره هه ر له خۆیه وه په یدا بووه هه یه و ده سوو ری و پیویستی به کهس نیه، پیره ژن ده لی: رۆ له گیان سه یری ئه م ته شییه ی من بکه ن؟! جا ده سوو ری نی و ده لی: ئیوه ده زانن ئه م ته شییه بۆ چی ده سوو ری؟ ئه وانیش ده لین ئه وه دیاره تۆ ده سوو ری نی! پاشان پیره ژنه که ته شییه که راده گری و چی دی نایسوو ری نی و ده لی: ئه دی بۆ چی ئی ستا وه ستا وه ناسوو ری؟! ئه وانیش ده لین: له به ره وه ی کهس نیه بیسوو ری نی! ئنجا پیره ژنه کهش پییان ده لی: باشه ته شییه که ئه گه ر (پیره ژن) یکی وه ک من بی ده سته لات نه ی سوو ری نی بۆ خۆی نه سوو ری ته وه، ئه دی چۆن عه قلتان ریگا ده دات که ئه م بوونه وه ره، ئه م دنیا و ئه رزو ئاسمان و خۆرو مانگه، به بی ئه وه ی که سییک خاوه نی بی ت، له خۆ یه وه ب سوو ری و بخو لی ته وه بی ت و بچی؟! دیاره ئه وانیش زاریان ده بی ته ته له ی ته قیو!

* ده گێر نه وه، له سه ر ده می (أبو حنیفه) دا ره حمه تی خوی لی بی ت کۆمه لیک له زانایانی هیندستان ده چن بۆ به غذا، داوا له خه لی فه ی

عه بباسی ئه و سه رده م ده کهن که ده مانه وی له باره ی بوونی خواوه له گه ل
یه کیك له زانیانتان قسه و گفتوگو بکه ین، خه لیفه ش ته بوو حه نیه فیه یان
بو دیاری ده کات، که ویرای شاره زاییه کی زور له شه ریه تدا زوریش
عاقل بووه، ئه بوو حه نیفه ده چی بو لایان. به لام دواي ئه وه ی ماوه یه ک له
مه وعید دوا ده که وی، ده ئین: بوچی له مه وعه ییدو کاتی دیاریکراوی
دانیشن شتیك دوا که وتی؟! ئه ویش ده ئی: شتیکی زور عه جایب و
سه رسور هینهرم بینی، بویه دوا که وتم، ده ئین: چی بو؟! ده ئی: له و به ری
رووباری دیجله به له میك خه لکی ده هینا بو ئه م به ره و له م به ره وه
ده یبر دنه وه بو ئه و به ر بی ئه وه ی سائیقی هه بی و که س لی بی بخوریت.
ئه وانیش روو له خه لیفه ده کهن و ده ئین: ده بوا یه که سیکی عاقل و
خاوه ن شعور بو ئه وه دیاری بکه ی که قسه و گفتوگو مان له گه ل بکات،
چونکه وادیاره ئه م کابرایه عه قلی ته وای نییه! چون به له م هاتوچو بو
ئه م به رو ئه و به ر ده کات و خه لک ده په رینیتته وه به بی سائیق و بی ئه وه ی
که س بیجوو لینی و لی بی بخورئ، شتی وای مه حاله! ئه بوو حه نیفه ش ده ئی:
باشه چون شتی واتان پی مه حاله، به لام ئه و زه ورییه ی ئیه هه له و
ئوقیانوسه ی هه وادا به و هه موو خه لکه وه که هه ئی گرتوه چون ئاوا
ده خو لیتته وه دیت و ده چی و خاوه نیکی نیه که هه ئی سوورینیت و
مشووری لی بخوات؟!

جا له راستیدا ئه وه که (هه موو په یداکراویك په یداکه ریکی هه یه)،
ده توانین هه زارویه ک نمونده ی له سه ر بینینه وه، یه کیك له و نمونانه: تو

گوئیکی نایلوونی دهستکرد دهبینی دلنیای که له خووه دروست نه بووه و کارساز (صانع) یکی ههیه، ئەدی بوچی گوئیکی خواکرد که و پیرای نه شومناو ژیان تیدا هه بوون، له جوانی و رهونه قید شیدا له گه ل گول نه نایلوونه که ئاسمان و ریسمانیان بهینه، که چی ئەو گول خوارسکه ده بی رپی تی بچی □ به لای بابای خوانه ناسهوه - که به بی خاوهن و ههر له خویه وه روایت؟!!

دوو - ریکوپیکی به بی ریکخه ز نابی (لا نظام بلا منظم):

ئه میش یه کی دیکه یه له یاسا عه قلییه روونه کان، جا با سه رنج بدهین چون چونی ده کریتته به لگه ی سه مانندی به دیهینه را یه تی خوا؟ جارئ ته گهر ئینسان سه رنجیکی سه ریپی بدا ته ئەم بوونه وه ره به ئاسمانه وه، به مانگ و خو ره وه، به ده ریاکانی ده وری زه وییه وه، به چیاکان و ئەو هه وایه ی ده ورو به ری زه وییه وه، به هه رچی که له سه ر زه وی هه یه له گل، له کانزایه کان، له ووه و دارو درهخت و گیاه و گول، له گیا ندارانی جورا و جور، له ه یزی کی شنده که زه وی شته کانی پی به خو یه وه چه سپاندوون، ههروه ها که زه وی به ده وری خو ی و به ده وری خو رد ده خو ئینیتته وه، له ئاوی شیرین و زولال و کانی و سه رچاوه کان... هتد.

کاتی که ئینسان سه یری بوونه وه رو زه وی ده کات به م شیوه یه ی دیتته پیش چاو: وه کۆشکیک یان توتیللیک که ئاماده کراوه بو پی شوازیکردن له میوان و خه لک که بین تیدا نیشته جی بن و تییدا بژین و هه ر چی

پیداویستی ژیا نیانه له ویدا ئاماده کراوه! ئەم دنیا یهش به هه مان شییوه شتیك نیه که ئینسان پیاویستی پیا بیت له م سه رزه وی یه دا نه بیت، هه ر له جیگ هه و ری گاهه ب گره، هه تا به رگ و پۆ شاک، خواردن و خواردنهوه... هتد، ئنجا ئیستا با تو زیك وردتر سه رنج بدهین، داخو خوی به به زه یی چی له کۆشکی دنیا دا بو مرؤف دروست کرده:

(1) رۆژیکی روون که بتوانی کارو کهسابه تی تیدا بکات.

(2) شهوگار که بتوانی پشوی تیدا بدات.

(3) هاوسه ریك که پیکه وه خیزان دروست بکه ن و به هو ی یه کدی یه وه ئارامی و ئوخزنیان بو بیت و زاوژی بکه ن و درێژه به وه چه ی ئینسان بدهن له سه ر زه وی.

4- (خۆر) که به سه خاوه ته وه تیشکی ده داتی، گهرمی ده داتی، به لام ئەو تیشك و گهرمییه وانیه که ئەو شتانه ی له سه ر زه وین هه ئیان به پروکینی و واش نیه که هینده که م بی سه رزه وی به به یستی، وا ته به شییوه یه که نیه که ئینسان له سه رمان ره ق بیته وه، یان له گهرمان بسووتی، خو ئە گه ر یه که ئەندازه ی که م نزیکتر بووا یه ئە وه هه موو شتیك ده سووتا، وه ئە گه ر یه که ئەندازه ی که م دوورتر بووا یه هه موو شتیك ده یبه ست، ئە گه ر ئەندازه ی دووری خۆر له زه وی له هه موو شوینه کانیدا به ئەندازه ی دووری له به یسته ئه کی سه روو و خواروو بووا یه ئە وه ژیا ن له سه ر زه وی نه ده ما، یان ئە گه ر ئەندازه ی

نزیکی خور وهك هیلی نیوه راست یان نزیکتیش بووا یه بیگو مان
همو شتیك دهسووتا و ژیان تیکده چوو.

5- (مانگ) که به دهوری زهویدا دهخولیتته وه هه لک شین و داک شینی
دهریاکان (المدّ والجزر) په یه نندی به مانگه وه هه یه، دیاره مانگ
ئه گهر لهو مه سافه یه ییستای له زهوی دوور تر بووا یه رنه گه
هه لکشان و داکشان ههر دروست نه بووا یه، وه ئه گهر نزیکت بووا یه
هه لکشان و داکشانه که زور زیاتر ده بوو، ئه وکاته ش ئاوی دهریا کان
زه ره روزیانی گهره یان له خه لک و دانیشتوانی که نار دهریاکان ده داو
دایده پوشین!

6- (ههوا)، ههوا (با)ش ههر ته وه نیه که ئیمه له کاتی هه ناسه داند
هه لی ده مزین، به لکو (با) بو دارودره خت و گزوگیا پیوی سته که
ئیمه ئوک سحینه که ی هه لده مزین و ئه وانیش دووهم ئوک سیدی
کاربونه که ی، ئنجا (با) ههر ته وه نده ده وره ش نابیه یی، به لکو بو
متوربه کردن (تلقیح)ی دارودره خت، بو رامالینی پیسی و بو گه نی،
بو هیئانی هه وره کان که به بی با (ههوا) هاتوچو ناکهن. ئنجا بو
بینین و بهر چاروونی، چونکه لهو شوینانه دا که هه وای لی نیه یان
که مه له بهر ته مومزو تاریکی هیچ نابینری.

7- (ئاو)، ده بینین که (3□4)ی زهوی به (ئاو) داپو شراوه، ئاوی
دهریاکان، ئنجا ئاوی دهریاکانیش سویره تا بو گهن نه بن، پا شان
له گه ل سویریش دا هه می شه هه لک شان و داک شان یان هه یه و

ده جوړلین، تنجا ته و تاوه شیرین و زولا لهی که ده بخوایه وه، له
ته سل دا بوونی نیه، به لکو له تاوه سویره کانه وه پیدایه دهی و خوای
په روهردگار بومان ده پالوئی، تیشکی روژ لیی ده دات و ده یکتا به
هلم و خوئی به که دهی ده مینی، چونکه قورسه، ته وهی دی که ش
به رز ده بیته وه دهی به هلم و بایه کان له گهل خوایاندا دهی یین و
ده بیته به هور، پاشان له ته نجامی ساریدایا گهرده هوریه کان لیك
نیزیک ده بنه وه بو لای یه که ده کشین و دهن به دلوپه و به شیوهی
ته رزه یان به فر یان باران ده باریت و به شیرینی و به زولا لی دی ته
به رده ستمان!

به لی به یران!

ته م بوونه و هره ته گهر هره به شیوهی که سهرپی سهرنجی بدهی و زور به
قولی و وردیشه وه نهی، ده زانی که وه ک کو شکیک وایه و سهرجه م
پیداویستییه کانی ژیانی تیدا تاماده کراون و یین سان ههرگیز په کی
له سهر هیچ شتیک ناکه وی و به ته ندازهی ته وه که دنیا قهره بالغ دهی و
ژیان به ره و پیش ده چی خوای کار به چی نیع هه تی دی که بو مرو ف
ده ره خسینی و یینسان روژ بو روژی په ی به نهی نییه کانی بوونه و هره ده بات و
نیعمه ت و پیداویستییه هه لگپراو و پاشه که و تکراره کانی نیو زه وی که
خوا تیدا ته مبار کردوون.. ده دوزیته وه مه داری خوایان پی ساز ده کات.
تنجا ته گهر بیت و سهری جهسته و لاشه ی خومان به که یین، ته ویش
هه روا به شیوهی که روا تهی و سهرپی وای که هه موو یینسانیک بتوانی

شته کان ههست پی بکات. هه لبه ته ئی هه با سی روو نا کهین که
شتیکی زور نهینی و په نهانه و ته نیا به هوئی شوینه واره کانیه وه ههستی
پی ده کریت، به لام به راستی په یه ندی نیوان روو و جهسته شتیکی زور
سه سور هی نه ره و شایسته ی لی ورد بو نه وه یه، به هه رحال ئه وه بو
زانایان ده بی، ئه وانه ی که زور ورد ده بنه وه، به لام تیوهر امان و سه رنج دانی
جهسته بو هه موو کهس ده بی، جا سه ره تا با سه رنجیکی که لله سه ری
ئینسان بدهین، دیاره ته نها رواله ته که ی بزاین چی ده بینین؟! که لله سه ری
ئینسان چوار ئاوی تیدان، هه ر ئاوه تامیکی تایبه تی هه یه، یه کیان
سویر، یه کیان تال، یه کیان مزر، ئه وی دیکه شیان شیرینه، جا ئایا تو
به ردیکت دیوه که ئه و نه ده ی که لله سه ری ک بیت و چوار سه رچاوه ی تیدابن و
هه ر کامیکیان ئاوه که ی تامیکی جیای هه بیّت؟! ییگو مان ئه وه بو
هه موو که سی ک جیگه ی سه رنج! ئاوی نیو گوئی تا له بو چی؟! له بهر
ئه وه ی که ئه و شتانه ی گوئی ده یانیستی که ده ن گه یی سه تراوه کانن له
ماوه ی که متر له چرکه یه کدا ده یانیستی، که واته ده بی گوئی هه می شه
کراوه بیت، چونکه ئه گه ر له و ماوه که مه دا نه تبیست ئه وه ده نگه که
ده روا ت و تیده په ری، وه ک دیتن نیه که دیمه نه کان هه ر له بهر چاو بن و
هه ر کاتی ک به وه ی ده توانی سه یریان بکه یت، به لام گو یگرتن بو ده نگه کان
وه ک سه رنج دانی دیمه نه کان نیه، هه ر کاتی ک ویستت بتوانی گوئی بگریه وه،
نه خیر ئه وه ی گویت بو نه گرت یه کسه ر تی ده په ری، که واته ده بی گوئی
هه می شه کراوه بیّت، هه ر بویه ش خوی به به زه یی ماده ده یه کی تالی تیدا

داناوه بۆ ئه وه ی ههر زینده وه ریک بچیتته نیوی بیکوژی! (تا)

ئنجما ئاوی نیو چاو سویره، چونکه چاو زیاتر مادده یه کی پیو (به زه)، شتی به زو چه وریش ته گهر له نیو ئاوی سویردا نه بیته بۆ گهن ده بیته و ده رزیت و به کتریای پیسی تیدا په یدا ده بیته، ئاوی نیو چاو بۆیه سویره تا هه میشه (تعقیم) ی بکات و خاوینی بکا ته وه له تووزو گهر دو هه رشتیک که ده چیتته نیویه وه.

ئاوی نیو لووت ترش و مزهر، له به ره ئه وه ی که روژانه ملیونه ها غوبارو خۆل و میکرو ب له ریگه ی هه ناسه وه به کونه لوو قدا هه لده مژری و ده چیه نیو سییه کان، چونکه به زوری وایه که هه ناسه له کونه لووته وه ده درئ، جا له نیو لووتدا مووه کان ده یگرینه وه ئه و هاده مزره ش زوو زوو دیت و تووزو گهر دو میکرو به کان ده کاته (چلم) و پا شان زوو زوو ئینسان چلمه که ی ده سرئ، که ئه و (چلم) له ته سلدا ئاویکی ئینج و مزرو زور روونه، به لام به هو ی ئه و میکرو ب و پی سییه وه ره گگی ئاوا زهر دو شین و بۆر و تلخ هه لده گهریت.

به لام ئاوی دهم شیرینه، بۆ ئه وه ی ئه و پارووه ی مرو ف ده یخوات لیکه که شیرین و خوشی بکات و تامی زیاتری لئ بکات! دیاره هه رکام له و چوار ته ندامه ش ورده کاریی زوریان هه یه، به لام من ده مه وی لیڤه دا ته نها شته سه ره تاییه کان ئاماژه پی بکه م.

(1) دیاره ئیژه لیڤه دا ته نها با سی ئه و شتانه و ئه و لایه نا نه ی درو ستراره کانی خوا ده کهین که هه موو خاوه ن عه قل و هو شیک بتوانی دهرکیان بکات و له با سیکی دیکه دا له رووی ورده کاریی زانستییه وه قسه یان له باره وه ده کهین.

ئنجما ته گهر سه سیری دوو (لیو) ه کان بکه یین که شتیکی زۆر ساده ن، به لām ته گهر ئینسان لیوی نه بوایه شتیکی زۆر سه یرو دز یو ده بوو! خواردنی به باشی بو نه ده خوراو قسه شی بو نه ده کرا! به لی، (لیو) ده وری زۆری هه یه، بۆیه خوی پهروه ردگار ده فهرموئ: ﴿وَلَسَا وَشَقَتَيْنِ﴾ (البلد- □)، واته: زمانیک و دوو لیومان به ئینسان به خ شیوه! (عه لی کوری ته بوو طالیب) یش خوا لیی رازی بیت، لهو باره وه جوانی گوتوه: □ عجباً لهذا الأنسان، یسمع بعظم، ویبصر بشحم، ویتکلم بلحم □ واته: ئینسان چهند سه رسوره ی نه ره! که به ئیسقان ده بیستی و به بهز ده بی غی و به گوشت قسه ده کات!!

ئنجما با سه رنجی زمان و ددا نه کان به دین و هاو کاری و په یوه ندی نیوانیان، که زمان بو خوی ده وریکی سه ره کی ده بیستی، چونکه به که یفی خوی ده جووئی، ههم بو هه لگیرو وه رگیرو پاروو له زارداو قوت دان و ئاود یو کردنی و فری دانی و تفکر د نه وهی، ههم بو قسه کردن و چۆنیه تی ده برینی سه رجه م پیته کان به هه موو جوو شیوازیك، جاریک به سه ری زمان، جاریک به نیوه را بیستی ز صان، جاریک به تهو په ری ز صان و جاریکیش به قه راغه کانی!

ددانه کانیش سه یر ده که یین سی به شن: بره ره کان (القواطع) و که لبه کان (الأنیاب) و خرئیه کان (الأضراس)، چونکه ئینسان ته گهر شتیکی بخوات سه ره تا ده بی به ددانه کانی پی شه وه (بره ره کان) بیپچری، دواپی پیو بیسته قلت قلت و پارچه پارچه ی بکات به که لبه کانی، پاشان به خرئیه کانی

بیهاری، جا ته گهر خړۍ په کان له پېش شه وهو بره ره کانی له دواوه بوونا په بېگومان هیچی بو نه ده بر در ا.

ته گهر بیت و سه یری هدر ته ندام و پیکهاته په کی دی ئینسان بکه ین، هم مووی جینگای تیوه رامن و سه رنجدان و لیور د بوونه وهیه، له هم مووی دا ته وپه ری ریکوپیکۍ ده ینری، هه روه که له تیکرای تم بوونه و هره پان و پور و فراوانه دا به وردو درشتیه وه ته وپه ری ریکوپیکۍ هه یه، که واته به ته تکید تم بوونه و هره پر ورده کاری و ریکوپیکۍ که خواو خاوه و په روه رد گاریکی هه یه، چونکه هه رگیز (ریکوپیکۍ به بی ریکخه نابۍ) و بوونه و هره ریش ته وپه ری ریکوپیکۍ تیدایه.

سۍ - که سیك شتیگی نه بی پی نابه خشرۍ (فاقد الشيء لا يعطيه):

ته مېش په کی دیکه په له و یاساو بنچینه ژیریانه ی که نا چارمان ده کهن دان به بوونی خوادا بین، چونکه ماده ده که له به رچا ومانه که رو کاس و بی گیانه و عقل و هه ست و شعوری نه و ئیراده و ژیان و قسه ی نه، ته دی باشه رووه که نه شونوما ی هه یه و زاووزی هه یه، وه گیانداران که ویرای نه شونوما و زاووزی، چهندان غه ریزه یان هه یه و جوریک له هه ست و شعوریان هه یه، تنجا ئینسان که ویرای ته مانه عه قلۍ هه یه و ئیراده ی هه یه!

جا ئیستا بومان هه یه بیرسین: ئایا تهو سیفته ته زیاده نه ی رووه که و گیانداران و ئینسان له چیه وه هاتوون و له کوپوه هاتوون، خو صاده هېچ کام لهو سیفته تانه ی نه؟! تنجا مادام بو خوۍ شتیکی نه بیت چون

ئەو شتەى پى دەبەخشرى؟ ماددە چىە؟! ەك زانا يانى فیز یا دە ئىن: ئەسلى ماددە دەچىتەو ەو گەردیلە (ذرة) و گەردیلەكان يەكەمین خشتى بینای ماددەن، گەردیلەش ئە سى بەشى سەرەكى پىك دىت، ئە (نىوك) ئەویش بریتە یە ئە (پروتون) و (نېوترون)، پروتون بارگە یەكى (موجب)ی ەیدەو نېوترون بى بارگە یە، ە ئە دەروەكەشى (ئەلكترون) ەیدەكە بە دەورى نىوكەكەدا دەخولیتەو ەو ئەویش بارگە یەكى (سالب)ی ەیدە، كە ئە گەل (پروتون)دا يەكدى كىش دەكەن.

جا ئەمانە پىكەیتەرە سەرەكىەكانى گەردیلەن، ئەگەرنا وىرای ئەمان چەندان جۆرە تەنۆلكەى دىكەى بچووكىش ەن كە ژمارەیان ئە سەد (100) زیاترە!

ئەو گەردیلە یە ئەلكترونەكەى (1837) جار سووكتەرە ئە نىوكەكەى و ئەو زانایانى ئەو بوارە ئە سەرى يە كەدنەگن، ە ئەو گەردیلە بەو بچووكیە یەو ەك كۆمەلەى خۆر وایە، خۆر چەند گەورە یەو چۆن زەوى و خرۆكەكانى دى بەخویان و مانگەكانى شىانەو بەدەورى خۆیدا دەخولیتیتەو، نىوكى گەردیلەش ئەلكترون یان ئەلكترونەكان بەدورى خۆیدا دەخولیتیتەو، واتە كتومت ەك كۆمەلەى خۆر وایە! ئە جا گەردیلە يەك ئە رووى قەبارەو (100.000.000)ى سانتیمەتریکە، ە ئە رووى كىشەو، گرامىك بەكەى بە ملیونىك ملیار ملیار بەش، ئنجا يەك بەشى بریتە ئە قورسایى گەردیلە! كە بە ژمارە ئاوا دەنو

سىر:

(1) 1.000.000.000.000.000.000.000.000. ئا ئەوھ

خشتى يەكەمى (ماددە) يە، ئىنجا ئە چەند گەردىلە يەك (گەرد) يەك (تە)
پىك دىت، گەردىلە كان جىياجىيان و ئەگەر ھەر يەك جۆرە گەردىلە
ھەبووايە، ماددە ھەر يەك شت و يەك جۆر دەبوو، بەلام تا ئىستاز ياتر
ئە (100) سەد توخم (عنصر) دۆزراوئەو، ئىنجا ئا يا تو خەكانى
ماددە بۆچى جىياجىيان؟! بەھۆى جىياوازى نىيوك و ئەلكتۆنى نىيوك
گەردىلە كانەو، بۆ وئە، (ھىدروژىن) يەك پىرۆتۆن و يەك ئەلكتۆنى
ھەيە، بەلام (ھىليۇم) دوو دووى ھەيە، دوو پىرۆتۆن و دوو ئەلكتۆن،
(لىتىيۇن) سىيى ھەيە، (برىتىيۇم) چواری ھەيە و... ھتد.

كەواتە: جىياوازى توخمە كان بەھۆى جىياوازى جۆرى گەردىلە كانەو يەو
خوای پەرەردگار وای دروستكردوون كە جىياجىيا بن بۆ ئەوھى كە توخمى
جىياجىيايان لىي پىك بىت!

كەواتە ماددە ئەوھىيە كە نە عەقلى تىدایە نە ژيان، نە دىتن و نە
بىستىن و نە قسە كردن و نە وىست و ئىرادەو نە ھىچ، بەلام باشە ئەو
سىفەتە زىادانەى كە ئە رووھك و ئە گىيانداران و ئە ئىنساندا ھەن
ئەكوپوھەتوون؟! دىيارە ماددە بۆخۆى نىنى، بۆيە نا چارىن بىلەين ئە
دەرەوھى ماددە بۆ ماددە ھاتوون و پىي بەخشاوون.

بۆچى؟! چونكە ھەر شتەك خۆى شتەكى نەبىت ناتوانى ئەو شتە
بەخشى. دەجا ماددە كە ژيانى نە، عەقلى نە، ئىرادەى نە، زانىارى و

(1) (گەرد) بە عەرەبى (جزئي) و بە ئىنگلىزى مۆلىكۇل (Molecule).

دیتن و بیستن و ههستی نیه، ناتوانی ږووهک و گیاندارو مرؤقیک دروست بکات، خاوه ننی کؤمه لیک سیفدت بن که له خودی مادده دا نین، به لکو عه قل ناچارمان ده کات که بلین: خاویه کی به دیهینه رو په روهردگار هدر کام له ږووهک و گیاندارو مرؤقی دروستکردوون و ئه و سیفه تانه شی پي به خشیون که له خودی مادده دا نین.

که واته یاسای: هدر که سیک و هدر شتیک شتیکی نه بی ناتوانی ئه و شته ببه خشی، به لکه یه کی دیکه ی ږوون و بی چهندو چوونی عه قل یه له سهر به دیهینه رایه تی و په روهرد گاریتی خوا. هدر وها له و یاسا عه قل یه فیطری یانه ی که هه موو ئن سانیک له می شکیدا هه ن بریتیه له:

چوار- هدر دروستکراو لیک سیفده تی خاوه نه که ی تیدا ده دره و شته وه
(تجلی صفات المانع في صنه):

بو تیشک خستنه سهر چه مک و واتای ئه م یا سا عه قل یه ده لین: شتیکی ئاشکراو ږوون و به لکه نه ویسته که سیفده تی هدر درو بستکه رو هدر خاوه ن پیشه یه ک له و دروستکراوه ی خویداو له و پیه شه یه ی خویدا ده رده که ویت.

بو نمونه: زانا یانی ئه سلام ئه وانه ی که کتیب بیان نوو بیون و بهر هه میان له دوا ی خو یان جی هیشتوون، هدر کامیکیان مۆرک (طابع) و ری ره ویک ی تایبه تی خو یان هه یه، بو و یخه: (الضوي، ابن تیمیة،

الغزالي، ابن القيم الجوزية، سعيد النورسي، سيد قطب، حسن البنا، ابو الاعلى المودودي) خوا لې بيان خوش بې. هدرکه سيک موماره سيدهي خويندنه وي کتيب و بهرهمه کاني هدر کاميکياني کردبې هدر که چاوي پيې کهوت، به پيې شيوازو دارستن و تهعبيريان، يه کسه ده زانې که تهو کتيبې يان تهو برگه يه هي فلان زانايه يه، ههروه ها ههرو کارو پيشه يه کي دي سيفه تي خاونه کهي تيدا دهره وشيته وه.

به لې ته مه قانون و ياسايه کي عه قلييه و ئينسان سيفه تي خاونه ي هدر کاريک له کاره کهيدا ده خوښيته وه.

جا تايا ئيمه ته گهر ته ماشاي بوونه وهر بکهين، سيفه تي کيې تيدا ده بينين؟! بوونه وهر به وردو درشتييه وه، له گهرديله وه تا که هکه شان (مجرة)، له زهوييه وه تا ئاسمان، له (ته ميېا) وه تا ئينسان! ته وي که له بوونه وهر دا به خه تيکي درشت و روون ده بخوښينه وه، بريتيه له:

- 1- زانياري و شاره زايي بې کوتا.
- 2- حېکمهت و کارامه يي.
- 3- توانا و دهسته لاتي بې سنور.
- 4- به زه يي گشتگير.
- 5- به خشنده يي و کهرهمي بې وينه.
- 6- رېنیشان داني هه موو دروستکراوه کان.
- 7- داينکردني پيداويستيه کاني ههر مه خلوقيتک.

به لئی به ریزان!

هه ره که سیك به هوشیاری و به ویتژدانه وه سه رنجی سه ره به ری کائینات و بوونه وه به دات، سه ره جهم ئه و سیفه تانه و زوری دی که ش له سه ره روپه ره کانی ده خوینیتته وه، جا ئیستا ده پرسین: ئایا بیج که له خوی به دیهینه ره پهروه ردگار (سبحانه و تعالی) که له ری پیغه مبه رانیه یه وه (عليهم الصلاة والسلام) خوی به ئیمه ناساند وه و باسی خوی بو ئی هه کرد وه، هیچ که سو هیچ شتیکی دی که هه یه که ئه و سیفه تانه ی پالدهینه لا که به خه تیکی روون و درشت له سه ره روپه ره یه که یه کی دروستکراوه کان تۆمار کراون؟! بیگومان نه خیر ته گه رنا کوا، کی یه و چیه؟!!!

هه ئبه ته ئه م یا سا عه قلی یه: ((هه ره درو سترکراویک سیفه تی دروستکه ره که ی تیدا ده رده که وئ)) کاتی خوی (موسی) ش علیه السلام به کاری هیناه بو ده مکو تکر دنی فیرعه ون کاتیک که ئی پرسیوه: جا ته ی مووسا پهروه ردگار تان کییه (ته گه ر من نیم)!؟! ﴿ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى ﴾ (طه 49)، مووسا ش له وه لامدا فه رموویه تی: ﴿ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ﴾ (طه 50). واته فه رمووی: پهروه ردگار مان ئه و که سه یه که بوونی به هه موو شتیک به خشیوه و پاشان رینماییه شی کرد وه. واته: خوی خاوه ن و پهروه ردگار مان که سیکه که کالای بوون (وجود) به بالای هه موو دروستکراویک پۆشیوه له ده ر یای نه بوون

(عَدَم) ده‌ریه‌ینان و پاشان هه‌ر کامی‌کی شیانی رینه‌یایی کردوه که بتوانی ئەو ئامانجه‌ی بۆی وه‌دییه‌نراوه بیهی‌نیه‌ی دی و ئەو ئه‌رکه‌ی پ‌یی سپی‌راوه ئەنجامی بدات.

جا به‌رای من ئەم وه‌لامه‌ی (موسی) (عليه الصلاة والسلام) له یه‌ك کاتدا دوو نیشانه‌ی پ‌ی پ‌ی‌کاون:

یه‌که‌م: وه‌لامی فیرعه‌ون ده‌داته‌وه، که تۆ خوا نی! خوا ئەو زاته یه‌ که هه‌موو شتی‌کی به‌دییه‌ناوه، ئەدی ئەمی فیرعه‌ون تۆ چیت به‌دییه‌ناوه؟!

دووهم: ئەمی فیرعه‌ون، تۆ بۆشت نیه داوای په‌روه‌ردگاریتی (ربوبیة) و په‌رستراویتی (الالهية) به‌سه‌ر خه‌لکییه‌وه بکه‌یت، چونکه که‌سی‌ک بۆی هه‌یه په‌روه‌ردگاری خه‌لک و فه‌رمانه‌روای خه‌لک بی که بتوانی ری‌گایان نیشان بدات و رینه‌مایان ب‌کات، که بی‌کی‌ش مافی رینه‌شان‌دان‌ی خه‌لک و مافی دیاری‌کرد‌نی هه‌لال و هه‌رامی بۆ خه‌لکی هه‌یه، که دروستی کرد‌بن، ئەویش ته‌نها خوای په‌روه‌ردگار و به‌دییه‌نه‌ریانه، واته (موسی) به‌م رسته‌کورت‌ه هه‌م وه‌لامی ئەوه‌ی ده‌داته‌وه که تۆ خوای خه‌لک نی، وه هه‌م ئەو راستیه‌شی پی‌راوه‌گه‌یه‌نی که تۆ بۆت نیه به‌نده‌کان‌ی خوا بجه یه ژیر کی‌فی خۆته‌وه هه‌لال و هه‌رامیان بۆ دیاری ب‌که‌یت و به‌رنا مه‌یان بۆ داب‌ینی!

به لئی خوای په روه ردگار هیچ شتیکی دروست نه کرده که ری نی شان نه دایت، وه ئیمه که سهیری ئەم بوونه وهره ده کهین، سیفته ته کانی خوای تیدا دهره و شینه وه چونکه زاتی خوا له سیفته ته کانیدا دهره و شینه وه سیفته ته کانی خواش له دروستکراوه کانیدا.

ئیی ستاش با بۆ زیاتر ورو نکرد نه وهی چۆنیه تی دره و شان وهی سیفته ته کانی خوای به رزو مه زن له درو سترکراوه کانیدا دوو ویضان بیینه وه:

یه که م: کۆرپه ی مرۆڤ له سکی دایکیدا.

دووه م: ژیا نی گیانداران و چۆنیه تی خواردن و زاوژی و... هتدیان. هه لبه ته لیڤه دا ئی هه هه ر به کورتی باس ده کهین و ده رفه تی درێژ هپیدا نمان نیه.

کۆرپه ی مرۆڤ:

خوای په روه ردگار باسی ده کات، که ئینسانم له دلۆپه ئاو (نطفه) (1) دروست کرده، پاشان بووه به خوینپاره (علقة) ئنجا بووه به زار جووه گوشت (مضغه)، دوا ی ئەوه بوته ئیسقان و به گوشت داپۆشراوه، ئنجا

(1) (نطفه) له زمانی عه ره بیدا به دلۆپه ئاو یان پریشکه ئاو یان تۆزه ئاو یکی که م ده گوتری، که مه به ست پیی تۆو (منی) ی پیاو و ژنه، که تۆزه ئاو یکه، به لام ئیستا وه ک زار او هیه ک بۆ ئەو گیانداره زۆر بچووک هه کاردی که کۆرپه ی لی دروست ده بی و له ئەنجامی یه که گرتنی حه یمه ن (الحيوان المنوي) ی پیاو هیلکۆکه (بويضة) ی ئافره تدا دروست ده بی، که ده توانین به کوردی به (نطفه) بلێین: (تۆیله که) چونکه (نطفه) به شیک ی بچووک و که مه له تۆو (منی) ی هه ر کام له پیاو و ژن، نه ک هه موو تۆوه که یان مندالی لی دروست بی وه کاتی خۆی گومان ده برا.

دواى چوار مانگ و زیاتر رووحي بەبەردا کراوه، وە وردەوردە سەرجه م ئەندامەکانى تەواو بوون و بۆتە کۆرپە یەکی ئامادە.

جا ئیستا با سەرنج بەدەینە ھەندیک حال و بالی دروستبوونی کۆرپە:

ئەو کۆرپە یە ھەر ئەو کاتەو کە ئە منداڵداندا جیگیر دەبیت، ئافرەت خوینی ھەیزی نایەت و دەوەستیت، بۆچی؟! چونکە ئەو خوینە دەبیت ئە گۆمیلکە یەک ئە خوین و ئەو (نطفة) یە ئەو خوینەدا گە شە دە کات، پاشان کە ئەندامەکانى لى پەیدا بوون و گەورە بوو، د یارە ھەر بەو کەمە خوینە مەدار ناکات، بۆیە خۆای پەرورەدگار وای بۆرەخ ساندو کە ریحۆلە یەک بە نیوکیەو ەبرویت، کە پ یی دەگوتریت پەتە ن یوک (الحبل السري)، جا ئە رینگای ئەو ریحۆلە یەو خۆراک بۆ نیو لاشەى ئەو کۆرپە یە دەچیت، ئەو ریحۆلە یەش وەک زانایانى پزیشکی گەریی (طب) دەلین: ئەو منداڵەى بەستۆتەو و ئەو ەندەش درێژ نیە کە ئە گەردن و دەست و قاچی بتالیت، بەلام مەجالیشی دەدات کە بچوولیت ئەنیو منداڵانە کەدا، وەک ئەوانەى کە دەچن بۆ نیو ەوا (ف ضاء) و سەر مانگ چۆن دەبەستریئەو، ئەویش ئاوا بەستراو تەو! ئنجا ئەو ی جینگای سەرنجە ئەو یە کە کۆرپە ئە منداڵدانى دایکیدا سەری ئە سەرەو و پى یەکانى ئە خوارەو ەن، کەچی ئە کاتى منداڵبووندا یە کسەر پى چەوانە دەبیتەو، سەری دیتە خوارى و پى یەکانى دەچنە سەرى، د یارە ئە گەر ئەو کاتیش ھەر وەک پێشدا بوو یە م خدال ئەدا یە ئەدەبوو مە گەر بەنەشتەرگەریی (العملية الجراحية)!

پاشان دواى هاتنه ده ره دوى به سه لامه تی، ئەو مندالە یه ک سەر یه ک
چریکه ی لی بهرز ده بیته وه، چونکه یه که مجاره که هه نا سه ده دات و
کوته ندامی هه ناسه دانی ده که ویتته گهر! تنجا هه ر که ئە دایک به ربووه،
به بی ته وى که هیچ کهس فیرى کردیته به شیوه یه ک ده زانیته مه مکى
دایکى بمژیت که هیچ که سیك وا نازانیته! چونکه مه مک مژین، وه ک
زانایان ده لین، ته ویش هونه ریکى زۆر گه وره یه! پاشان ئەو خواردنه ی که
ئه مه مکى دایکیدا هه یه (شیر)، هه مو پیدایه ستیه کانی ئەو
مندالە ی تیدا هه یه، جگه له وهش شیرى دا یه ک به رگرى (منا عه)
ده دات به و مندالە بۆ پاریزگارى لی کردنى ئە میکرو ب و نه خوشی!

ژیانی گیانداران:

به هه مان شیوه ئە گهر سه یری جیهانی گیانداران بکه ین، ده بینن که
هه ر جو ره گیاندار یه ک و زینده وه ر یه ک هه تا به چو و کتر و لاوا تر بیته، خوا ی
به به زه یی و کار به جی ژماره ی زیاتر کردوون، وه ک: به کتر یه و میکرو به کان و
کرم و زینده وه رو می ش و مه گه زو... هتد. بۆچی؟! چونکه لاوا زن و زو و زو و
ئه به ین ده چن و گیاندار ی دی ده یانخۆن، جا هه م بۆ ته وى ببه خوراکی
ئه وان و هه م ئە قه لاچۆ و فه وتانیش پاریزرا و بن، خوا ی زا نا و شاره زا
ژماره یانی هینده زۆرو زه و نه د کردوه بیجگه ئە خۆی کهس نایزان!

تنجا زینده وه رو گیانداران هه تا بی هیتریش بن، خواردنیشیان ئاسانه تر
بۆ دابین کراوه، به لام گیاندار هه تا گه وره ترو در نه دتر بیت، هه م
وه چه (نسل) ی که مته و هه م خواردنیشی به زه حه مت ته، جا ئایا بۆ چی

وه چه ی که متهو زاووزی که متر ده کات؟! تهوه حیک هه تی زوری تیدا یه،
 نیمه ده بینین له سه ر شاشه ی ته له فزیون که له ن یو جه نگه له کاند
 شیریک یان دووان، پلنگیک یان دووان کومه لیک مامزو ئاسک یان گاو
 مانگا کیوی راو ده نین و به ئاسانی ده یانگرن و ده یانخون، جا ته گهر به
 ژماره ی تهو هه موو ره وه ئاسک و مامزو گاو مانگا کیوی یا نه، شیرو
 پلنگ هه بو نایه، بیگومان به چهند رۆژیک گیاندار ی ئاوا به سته زمان
 له دارستان و جه نگه له کان دا نه ده مان و بنه ده یون! بو یه ژماره ی
 گیانداره درنده کان هه می شه که متهو بی هیژه کانیش ژماره یان زور
 زورتره، که هه م به شی خواردنی درنده کانیش ده کهن و به شی راو کردنی
 ئینسانیش ده کهن که که لکیان لی بینیت، وه به شی مانه وهش ده کهن!
 تهوه ی که باسمان کرد هه ر بو نمونده یه، ته گهر نا ته گهر به وردی باسی
 ژیان و گوزه ران و بژیو و رۆزی گیانداران و چۆنیه تی خوپارا بستنی
 بی هیژه کانیان و پهیدا کردنی بژیوی دروستکردنی لانه و هیلانه و جیگه و
 ریگه یان بکه یین، سه رمان لیی ده سورمی! هه ر له بائنده و ماسی و مارو
 کرم و میش و مه گه زوه بگره هه تا چهندان گیاندارو ده عبای جوړاو جوړ
 که ته نیا خاوه ن و به دیهینه ریان جوړو ژماره کانیان ده زانی! له ژیان و
 گوزه ران و حال و پالی هه موویا ندا زان ییاری و حیک هه ت و به زه یی و
 به خشنده یی و سه رجه م سیفه ته به رزو بی وینه کانی خوا ده دره و شینه وه،
 چونکه هه ر کامیان فیرکراوه و رینمایی کراوه که چۆن چۆنی بژیوت و

بژیوو چی و ری په‌یدا بکات و به‌رگری له‌خوی ب کات و زاوژی و وه چه خستنه‌وه‌ی به‌رده‌وام بی.

که‌واته: ته‌گه‌ر به وردی سهرنجی بوونه‌وه‌ر بده‌ین له ههر شتیکی دا سهرجه‌م ناوو سیفته‌ته به‌رزو بی‌وینه‌کانی خوی تاک و پاک دهرده‌وشیتته‌وه‌و بی‌جگه له‌خویش شوینه‌وارو شوین په‌نجه‌و سیفته‌تی هیچ که‌س و هیچ شتیکی دیکه به‌هیچ دروستکراویکی یه‌وه نایینری!

وه‌ک خوا فهرموویه‌تی: ﴿ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ (لقمان 11)، واته: تا ئه‌وه درو سترکراوی خوی، ده‌کوا پیشانم بدن غه‌یری وی چی یان درو سترکروه! به‌لکو سته‌مکاران له گومراییه‌کی ئاشکرادان.

پینچ □ مشوور لی‌خوران به‌لگه‌یه له‌سهر بوونی مشوورخوړ (التدبیر دلیل علی وجود مدبر) :

ئه‌میش بنچینه‌یه‌کی دیکه‌ی عقلییه‌و به‌لگه‌یه‌کی دی که له سهر به‌دییه‌ته‌رایه‌تی و په‌روه‌ر دگاریتی خوا پیکدین، جا ههرچه‌نده ئه‌م یاساو بنچینه‌ی پینجه‌مه له‌وه‌ی پی شوویه‌وه نیزیه کهو خالی هاو به‌ش و پیکه‌یشتنیان زۆرن، به‌لام له‌یه‌کیش جیان.

دیاره ئه‌م بنچینه‌یه‌ش وه‌ک ههرکام له بنچینه‌کانی پی شوو ده‌گو نچی نمونه‌ی زۆر و زه‌وه‌ندی له‌سهر بینینه‌وه، به‌لام ئه‌و دهرفته‌نه‌ی، ته‌نیا یه‌ک نمونه ده‌خینه‌و:

مشوور لیّ خورانی ژ یانی مروّ ژ به عه مبارکردنی کان -زاو سووته مه نی یه جوړاوجوړه کان له بن زه ویدا:

خوای به به زه یی و مشوور خوړ (عزو جل) به هه زاران و به گره ملیو نمان ساّل پیښ نیشته جیّ کردنی ئا دهم و هه ووا (علیهما وال صلاة ال سلام) و وه چه که یان له سهر خرّو که ی زه وی، هه ر چی که زانیو یه تی ژ یان و گوزهرانیان پیویستی پیّ ده بیّ و په کی له سهری ده که وی، له جوړه ها کانزا وهك: ئاسن، پولا، مس، فافون، زیر، زیو، پلا تین... ه هتد، وه له جوړه ها سووته مه نی وهك: خه لووزی به رد، نه وت، غاز.. بوی له ژیر زه ویدا عه مبار و ئاماده کردون، وهك فهرموویه تی: ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتًا لَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سِوَاءِ لِلنَّاسِ لَيْنٍ﴾ (فصلت-□□) واته: وه □□خوا- شاخه کان له سهر زه وی له نه گهر پینگرتوون و دایکو تاون، وه پ پیزو به ره که تی تیخ ستوه، وه بیژیو- و پییداویستی یه -ه کانی بو داواکاران له ماوه ی چوار روژ -قوناغ-ان دا به شیویه کی نه ندازه گیری کراوانه تیدا داناون.

ئاشکراشه که خوای کاربه جیّ و زاناو شارهزا زانیویه تی که هه زاران ساّل مروّ ژ له سهر خرّو که ی زه وی ده ژی و نه پیویستی ده بیّ و نه تواناشی ده بیّ که گه لیک له و کانزا (معدن) و سووته مه نی (وقود) یانه ی بن زه وی به کار بیّنی و به وشتانه ی که له سهر رووکاری روا له تی زه وین و به ئاسانی دهستی ده یانگاتی مه داری ژیان و گوزهرانی خوی سباز ده کات. به لام بیگومان زانیوشیه تی که روژگار لیک دی سهر زه وی قهره بالغ ده بیّ و

ژیانو گوزهرانی به ره و پیش ده چی، قهیرانی سووته مه نیسی (أزمة الوقود) و قهیرانی که ره سه ی خاوی پیشه سازی، یه خه ی پی ده گری و تهنگی پی هه لده چنی و تهوشتانه ش که له سه ر رووکاری زهوین به تاییه ت جهنگه ل و دارستانه کان زوو کو تایی یان پی دی و بنه پر ده کرین، بو یه خوا ی به خشه رو کار به چی هه موو تهو پید او یستی یه یه ده گ (احتیاطی) نه ی له نیو زهوی دا بو عه مبار کردوون و بو هه لگرتوون، تاوه کو هه رکات تهو سووته مه نییه ی له دارو درخت و جهن گه ل دا بین ده کری تهو ابوو، جو ره کانی دیکه ی سووته مه نی وهك نهوت و غازو خه لووزی به ردو هه لم و کاره با وزه ی تهو میی تهو که لینه پر بکه نهوه، هه ر کامیک بیان له قوناغی خو یانداو، کاتی کش ژیا نی به ره و پیش چوو و تهو ئامرازا نه ی که له چاخ ی به ردی (العصر الح جری) دا له به ردو ئی سقان و قوچ دروستی ده کردن هه داریان سباز نه کرد، ئا سین و پولاو ... هه قدی له به رده ست بیت بو دابین کردنی ئامیرو وه سیله ی دیکه ی گونجاو له گه ل په رستاندنی ژیان و گوزهران و پید او یستییه کانی!

جا ئیستا ده پرسین: ئایا تهو ته دیر کردن و مشوور لی خواردنه ی ژیان و گوزهرانی مرؤف له سه ر زهوی و هه لگرتن و تهنبار کردنی تهو هه موو که ره سه و پید او یستییه نه ی قوناغه جو راو جو ره کانی ژیا نی، دره وشاوه ترین به لگه نیه له سه ر بوونی خوا ی به به زهیی و مشوور خور؟!

2- چۆنیه‌تی شایه‌دی دانی زانیاری له‌سه‌ر به‌دییه‌نه‌را یه‌تی و
په‌روه‌ردگاریتی خوا:

ئهم بابته‌ش له‌ دوو خالی سهره‌کیداه‌خه‌ینه‌ روو، واته‌ له‌ دوو خالان دا
باسی چۆنیه‌تی شایه‌دی دانی زانیاری له‌سه‌ر بوونی خوی به‌دییه‌ نه‌رو
په‌روه‌ردگار ده‌که‌ین:

خالی به‌که‌م: (بوونه‌وه‌رو ده‌وره‌به‌ر)

ئاسمان:

خوی په‌روه‌ردگار ده‌فرموی: ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ
بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ﴾ (ق 6) واته: ئایا سه‌رنجی ئاسمان بیان
نه‌داه له‌ سه‌رووی خویانه‌وه، چۆن بینامان کردوه رازاندوو مانه‌ ته‌وه
هیچ که‌ئین و ناریکو پیکیه‌کی تیدا نه‌!

ئییستاش بۆ ته‌وه‌ی شتیك له‌ باره‌ی گه‌وره‌یی و گرنگی و فراوانی
ئاسمان بزاین و ته‌وه‌ فرمانه‌ی خوا جی‌به‌جی بکه‌ین، باسه‌یری فراوانی و
زه‌به‌لاحی بوونه‌وه‌ر⁽¹⁾ بکه‌ین، به‌لام سه‌ره‌تا ده‌ ئیین: مه‌به‌ ستمان له‌
بوونه‌وه‌ر هه‌موو ئاسمان نه‌، به‌لكو مه‌به‌ستمان ته‌نیا ته‌وه‌ گۆشه‌یه‌یه‌تی

(1) پێشتریش باسمان کرد که وشه‌ی بوونه‌وه‌ر (الکون) ته‌نیا ته‌عبیر له‌ به‌شیکی که‌می
ئاسمان، بگره‌ ئاسمانی یه‌که‌م ده‌کات، که بریتیه‌ له‌ به‌شه‌ی هه‌تا ئیستا مرو‌ف له‌ ری
ته‌له‌سکۆبه‌کانه‌وه‌ په‌ی پێ بردوه‌.

که ئینسان به‌و ئامرازانه‌ی ئیستا له‌به‌رده‌ستی دان پهی پێ بردوه ناسیویه‌تی.

خوای زاناو شاره‌زا ده‌فه‌رموی: ﴿وَالسَّمَاءَ بَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُو سِعُونَ﴾ (الذاریات ۳۳) واته: ئاسمانمان به‌هێز دروست کردوه (یاخود به‌ده‌ستی خۆمان دروستمان کردوه)، وه‌ ئیمه ئاسمان فراوان دروست کردوه (یاخود ئاسمان فراوان ده‌که‌ین).

جا ته‌گه‌ر واتای دووهمیان بگرین، ئیستا بیردۆزه (نظرية) یه‌که‌ هه‌یه‌ ده‌ئێ: بوونه‌وه‌ر به‌رده‌وام له‌کشان دا یه‌و فراوان ده‌بێ و وه‌که‌ فوودا نه‌ (میزل‌دان) یه‌کی که‌ چه‌ند نوخته‌یه‌کی له‌سه‌ر بکه‌ی دوا‌یی تا فووی تی‌بکه‌ی ورده‌ورده‌ نوخته‌کان له‌یه‌که‌ دوور ده‌که‌و نه‌وه‌و تاکو قه‌باره‌ی گه‌وره‌ترو فراوانتر بیت نوخته‌و خاله‌کان زیاتر له‌یه‌که‌ دوور ده‌که‌و نه‌وه‌و، زانایان ده‌ئێن بوونه‌وه‌ر به‌م شیوه‌یه‌یه‌و پۆژ بۆ پۆژ فراوان ده‌بێ و ده‌کشێ، جا ته‌وه‌ی ته‌م ئایه‌ته‌ ئاماژه‌ی پێ کردوه، ته‌گه‌ر بیردۆزه‌که‌ راست ده‌ر چوو ته‌وه‌ ئایه‌ته‌که‌ پیشتر فه‌رموویه‌تی، ته‌گه‌ر را ستیش ده‌رنه‌ چوو ته‌وه‌ ئایه‌ته‌که‌ مانای دی هه‌یه‌و پێویستی به‌وه‌ نه‌یه‌ به‌ دوا‌ی بیردۆزه‌کانی ب‌خه‌ین، چونکه‌ ئایه‌ته‌که‌ وێرای ته‌م مانا دووهمه‌ی باس‌مان کرد، ته‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نێ که: ئاسمانمان فراوان دروست کردوه! دیاره‌ ته‌وه‌ش لا یه‌نیکی ئیعه‌ حجازی قورئا نه‌ که‌ را ستیه‌یه‌کانی بێ‌کۆ تاو بێ سنوورن و ئایه‌ته‌کانیشی مانا و چه‌مکی جو‌راوجۆر هه‌ لده‌گرن! وه‌ له‌ را ستیدا زانیاری (علم) له‌ کوی بوه‌ ستی قورئان له‌ویوه‌ ده‌ ستی پێ کردوه‌و

همیشه قورئان له پیش زانیارییه وهیه، چونکه قورئان فەرما ی شتی
خوایه و له زانیاری بی سنووری خواوه سه رچاوه ی گرتوه، به لام زان ییاری
وه سفی دروستکراوه کانی خوا ده کات، جا جاری وایه زان ییاری به را یستی
وه سفیان ده کات که له گه ل فەرما یشتی خوا ده گو نجی و تیکده کا ته وه،
جاری واش هه یه به هه له وه سفیان ده کات و ته وه ی ده ی طی هه
بیردۆزه که وه نه بوته راستی یه کی زانستی، بۆیه له فەرما ی شتی خوا
به جی ده مینی!

بۆ ته وه ی فراوانی بوونه وهرمان بیته به رچاو، با له نیزیکیترین خرۆکه وه
ده ست پی بکه ین که (مانگ)ه، که به ده وری زه ویدا ده خو لیتته وه، مانگ
(222.000) هه زار تا (253.000) هه زار م ییل له زه وری یه وه
دوو ره، (ت) چونکه جاری وا هه یه نزیك ده که ویتته وه جاری وا هه یه دوور.
به لام خۆر (93.000.000) نه وه دو سی م ییۆن م ییل، یاخود
(150.000.000) سه دو په نجا ملیۆن کیلۆمه تر له زه وری یه وه دووره.
ئنجا هه ره له کۆمه له ی خۆردا (زو هره) که له کۆمه له ی خۆردا
نیزیکیترین خرۆکه یه له زه ویه وه، ته ویش (26.000.000) بی ست و
شه ش ملیۆن میل له زه ویه وه دووره، (مه ریخ)یش که یه کیکی دیکه یه
له خرۆکه کانی کۆمه له ی خۆر، (34.000.000) سی وچوار م ییۆن
میل له زه ویه وه دووره.

هه رچه نده خۆر بۆ چاوی رواله تی وادیاره له تهستیره کان دوورتر بیت، به لām له راستیدا نیزیکترین تهستیره یه له ئیمه وه، له تهستیره کانیش جیا نیه وه هه ر یه کیکه له وان، به لām له بهر نیزیکتر بوونی له ئیمه وه ئاوا به هه جمیکی گه وروه به تیشکیکی زۆروه دیاره.

ئنجا له دوای (خۆر) نیزیکترین تهستیره له ئیمه وه (260.000) هه زار هینده ی دووری خۆر له ئیمه وه دووره، واته (260.000 × 93.000.000) ملیۆن میل، بکه، ئنجا ده کاته دووری نیوان خۆر و تهو تهستیره یه که نیزیکترین تهستیره یه له دوای خۆر له ئیمه وه.

تیشکی خۆریش له چرکه یه کدا (186.000) میل ده بریت که ده کاته (300.000) هه زار کیلۆمه تر، له گه لّ ته وه شدا تهو تیشکه به (8) هه شت خوله ک (دقیقه) ده گاته لای ئیمه.

که هه که شان (مجره) ی (کاکیشان) نیزیکترین که هه که شان له زهوی یه وه، که له ئاسماندا سپی ده چیت، بۆیه ش تهو ناوه ی ئیی، چونکه خه لّک له دیر زه مانه وه پییان وابوه که ریی هه که (کای پیداکیشراوه، تهو له کورده واریدا، هه لّبه ته له نیو نه ته وه کانی دیکه شدا به هه مان شیوه ناویکی لهو بابته ی هه یه، عه ره ب پیی ده لّین (مجره درب التبان) واته که هه که شانی ریی کاکیشان، فارس پیی ده لّین: (را هی شیر) واته ریگای شیر، ئینگلیزیش پیی ده لّین: Milk way به هه رحالّ کۆمه له ی خۆر، واته: خۆر له گه لّ کۆمه له که ی که (9) نو خۆرۆکه ن له گۆشه یه کی دووری تهو کاکیشانه یه دایه!

ئه‌و که‌هکه‌ شانەش هه‌ ندیک له‌ زانا یانی گه‌ردووناس ده‌ ئین
(100.000.000) سه‌د ملیۆن ته‌ستییه‌ی تیدایه‌، که‌ قه‌باره‌یان وه‌ک
ئه‌م خوۆره‌ی خو‌ مان و گه‌وره‌ترو ب چووکتزن. هه‌ندیکی شیان ده‌ ئین
(200.000.000) دووسه‌د ملیۆن ته‌ستییه‌ی تیدا یه‌، وا ته‌
(200.000) دوو سه‌د هه‌زار
میلیار⁽¹⁾ (200.000.000.000.000)!

ئنجای بۆ ئه‌وه‌ی قه‌باره‌ی ئه‌و که‌هکه‌ شانە نیزی که‌ی خو‌ مان بزانین
ده‌ ئین: تیشک به‌ (100.000) سه‌د هه‌زار سال له‌وسه‌ری کاکیه‌ شانە وه‌
ده‌گاته‌ ته‌مسەر، واته‌ ده‌بێ تیشکیک بۆ صاوه‌ی (100.000) سه‌د
هه‌زار سال بروات ئه‌وجا له‌مسه‌ره‌وه‌ ده‌گاته‌ سه‌ره‌که‌ی دی، گوته‌شمان که‌
تیشک له‌ یه‌ک چرکه‌دا (300.000) کیلۆ مه‌تر ده‌برێت! سالی
تیشکیش بریتیه‌ له‌ (300.000) کیلۆمه‌تر که‌ له‌ چرکه‌یه‌ کدایه‌
(×) ی (60) ی بکه‌ین بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که‌ تیشک له‌ ده‌قیقه‌یه‌ کدا
چهند ده‌برێ، دوا یی (×) ی (60) ی دی بکه‌ین بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که‌ له‌
کاتژمێرێکدا چهنده‌، دوا یی (×) ی (24) ی بکه‌ین بۆ مان ده‌رده‌ که‌وێ
که‌ له‌ شه‌وو رۆژێکدا چهنده‌، دوا یی (×) ی (365) ی ب که‌ین بۆ مان
ده‌رده‌ که‌وێ که‌ له‌ سالیکدا چهنده‌، که‌ ده‌کا ته‌

(1) کتیبی (بمن من بگو چرا؟! به‌رگی (1) لاپه‌ره 105 که‌ ته‌رجه‌مه‌ی کتیبی:

(Tell me why?) (یه‌و هی: ئارکد لئوکۆم) و چوار به‌رگی قه‌به‌یه‌.

(10.000.000.000.000) ده ملیۆن ملیۆن کیلو مه تر، یا خود
(6.000.000.000.000) شه ش ملیۆن ملیۆن میل.^(٢)

نیزیکترین که هکه شان (مجرّة) (700.000) هه وسه د هه زار سائی
تیه شکى له ئی هه وه دووره، ئه بجا زانا یان ده ئی: ته ئی سستا
(500.000.000) ملیۆن که هکه شان دۆزراوه ته وه، ئه وه هه ندیک له
زانایان وا ده ئی. ئه گهر نا هه ندیکى دیکه یان ده ئی زۆر زۆریش له وه
زیاتر دۆزراونه وه، ئنجا ئه وه ی که زۆریه ی زانایان له سه ری یه که ده نگن، به
تایبه ت ئه وانه یان که بریایان به بوونی خوای به رزو مه زن هه یه و به
تایبه تی تر ئه وانه یان که مسوّلمانن، ده ئی: واپی ده چی که هه رچی که
ئیمانه وه دیاره و به ته لکۆبه کان ده یبینن هه مووی له سنووری ئاسمانی
یه که مدا بیت و هه تا ئیستا دیار نیه که کۆتایی سنووری ئاسمانی یه که م
کوئی یه! ئنجا هه ر خوا ده زانی چه ندی دی ده روات تا ده گا ته سنووری
ئاسمانی یه که م، ئنجا له سه رووی ئه ویشه وه شه ش ئاسما نه کانی دی له
سه رووی ئه وانیشه وه عه رش و دره ختی کۆتایی (سدره المنتهی) و ئه وه ی
که خوای شاره زا باسی کردوه ئه وه ی که پیغم بهر (علیه ال صلا
والسلام) له شه وی (میعراج) دا بینویه تی!

جا به ریزان!

(2) قصة الكون من السديم الى الانسان / د. محمد جمال الدين الفندي ومحمد يوسف حسن.

ئه وهی ئاماژه مان پیتی کرد له زه به لاهی و فراوانی بوونه وهر ته نیا به شیوهیه کی خیراو سه ریپی بوو، به لام له گهل ئهم هه موو فراوانی یه ی بوونه وهردا، زانایانی گهردووناس ده لئین: ئایا ده گونجی ته ستیره یه ک به ته ستیره یه کی دی بکه ویت، چ جای که هکه شانیک به که هکه شانیک کی دی؟! زانایان ده لئین: نه خیر به لکو ئهو ته گه ره سفره وه هه رگیز رووداو یکی وای ری تی ناچی! چونکه ده لئین: ئهم بوونه وه ره به شیوه یه ک بنیات نرا وه که ته و په ری ورده کاری تی دا ره چاو کرا وه، هه چ کام له خرۆ که و ته ستیره و که هکه شانیه کان له خولگه (مدارای خو یان ده رنا چن، وه ک خوای بالاده ست فه رموویه تی: ﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ (یس-40) واته: وه هه ر کامیکیان له سوو رگی خو یدا مه له ده کات و ده سوو ریته وه، بی ئه وهی له و خولگه و سوو رگانه ی خو یان ده ر بچن و له ته نجامدا له یه ک بدهن!

جا به ریزان!

به راستی ئهو مه سه له یه زۆر جیی سه رنج و رامانه: ئیه هه سه یر ده که ین که شته ده ستکرده کانی ئین سمان له سه یاره و فرۆ که و شه مه نده فه رو که شتی، له گهل ئهو هه موو جاده و ریگا و بانه تایبه تییه ی بو یان ری که خراون و ئهو هه موو یاسایانه ی هاتو چۆ (قوانین المرور) هی که بو یان دانراون، که چی رۆژ نیه رووداوو کاره ساتی له یه کدان (دعم) به تایبه ت له سه ر زه وی روو نه دهن و زیان و زه ره ری زۆریان لئ نه که ویتته وه، به لام ئهو هه موو خرۆ که و ته ستیره و که هکه شانانه د یین و ده چن له

بوونه‌وهردا له‌وه‌ته‌ی خوا بوونه‌وهری داناوه‌و تا ئیستاش کاره‌ساتیکی له‌و جوړه‌و ږوی نه‌داوه‌و زانایان ده‌لین: ئیحتمالیش نیه که هیچی به‌هه‌چی بکه‌ویت. (٢)

زه‌وی :

ته‌مجاره‌و با بیینه‌و سه‌ر باسی خرڅ که‌ی (زه‌وی)، وه‌هه‌لومه‌ر چه‌کانی ژیان و گوزه‌ران که تییدا ره‌خساون بو ته‌وه‌ی ئینسان و گیانداري له‌سه‌ر بژین، بزاین خوی بالاده‌و بیت چ ته‌گبیریکی کردوه‌و چ م شووریکی خواردوه‌و چ نه‌خشه‌و به‌رنامه‌یه‌کی داناوه‌و.

خوی زانو کاربه‌جی ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا....﴾ (غافر-64) واته: خوا ته‌و زاته‌یه که زه‌وی بو‌تان کردوه‌و به‌ شوینی نیشته‌جی بوون و مایه‌ی سه‌قامگیر بوونتان.

وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا﴾ (النبأ-). واته: ئایا زه‌ویمان بو نه‌کردوون به‌ لانکه‌و، یاخود جیگایه‌کی راخاو و شوینی ئاسوده‌یی و ئارام له‌سه‌رگرتن؟!

وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ﴾ (الذاریات-20). واته له‌ زه‌ویدا نیشانه‌و به‌لگه‌و زوړن (له‌سه‌ر ده‌سته‌لاتی خوا) بو که سیانیک به‌ چاوی ئیمانه‌وه‌ سه‌یر بکه‌ن و زانیاریان هه‌بیټ.

(1) کتیبی (بمن من بگو چرا؟! به‌رگی (2) لاپه‌ره 240-241

ئنجبا با بزانیان زهوی ناسی چۆن باسی زهوی دهکهن:

زانایانی (جیۆلۆجیا) ده‌ئین: زهوی ئیمه وهك تۆپینکی گه‌وره وایه، كه زیاتر له به‌رد دروستكراوه به تویكلینکی ته‌نکی ئاوو گۆل ده‌وره دراوه و ته‌گه‌ر بیت و ته‌ندازه‌ی (10) هه‌تا (30) میل به‌ قوولایی و به‌ ناخی زه‌ویدا به‌چینه خوارێ ده‌بینین هه‌مووی چینه به‌رده‌و زۆر سه‌خت و ره‌قه، جگه‌ له‌ تویكله‌ گلیسه‌كه‌ی، به‌لام ته‌گه‌ر به‌ ته‌ندازه‌ی (2) میل به‌ قوولایی زه‌ویدا به‌چینه خوار، پله‌ی گه‌رمی ژێر زه‌وی ده‌گا ته‌ ته‌ندازه‌ی ئاووگولاندن، چونكه‌ نیو زه‌وی هه‌مووی ئاسن و به‌ردو كانه‌زای تهاوه‌و قالد‌ه‌وه‌یه‌و له‌وپه‌ری گه‌رمی دایه، وه‌ك دوا‌یی باسی ده‌كه‌ین.

زانایان ده‌ئین: تیره‌ی ئه‌و تۆپه‌ به‌ردینه‌ بریتیه‌ له‌ (4000) چوار هه‌زار میل، واته‌ له‌ مسه‌ر بو‌ ئه‌و سه‌ری گۆی زه‌وی، وه‌ ئه‌و چه‌قه‌ ئاسینه‌ی زه‌وی و تویكلێ زه‌وی، تویكلینکی ته‌ستور به‌ ته‌ندازه‌ی (2000) دوو هه‌زار میل له‌ یه‌کیان جیا‌ده‌كاته‌وه‌.

بو‌ پێوانی ته‌ندازه‌ی گه‌رمی نیو زه‌وی، زانا‌یان پێوه‌ریكه‌ بیان دا‌ ئاوه‌ ده‌ئین: هه‌ر به‌ ته‌ندازه‌ی (130) سه‌دو‌سی پێی به‌چسته‌ خوار یه‌ك پله‌ی گه‌رمی زیاد ده‌كات، پاشان (130) پێی دی به‌چسته‌ خوارتر پله‌یه‌کی دی زیاد ده‌كات، هه‌تا ته‌گه‌ر (30) میل به‌چسته‌ خوارێ پله‌ی گه‌رمی ده‌گاته‌ (1200) هه‌زار و دووسه‌د پله‌، واته‌ی پله‌ی (سه‌نتیگراد) كه‌ له‌و ته‌ندازه‌یه‌دا به‌ردو ئاسن ده‌تویته‌وه‌، واته‌ ئه‌و شوینه‌ی له‌ قوولایی (30) سی میل دا‌ هه‌یه‌ هه‌مووی به‌ردو ئاسنی تهاوه‌یه‌!

زانایان پییان وایه چه قی زهوی (5500) پینج ههزارو پ پینج سهد پله ی سهنیگراد گهرمه!

دهرباره ی کیشی زهوی ده لیئن: (6600) شهش ههزارو شهش سهد تریل پیون تن دهه بیت، و ته زهوی (6.600.000.000.000.000.000.000) شهش ههزارو شهش سهد ملیار ملیار تن قورسه!

وه زهوی چهند خولانه وه یه کی هه یه، زهوی به خیرا یی (680) شهش سهد دو ههشتا کیلۆمه تر له سععاتیکدا به دهوری خۆیدا دهخوئیتوه، به دهوری خۆریشدا به خیرایی 180.000 سهدو ههشتا ههزار کیلۆمه تر له ههر سععاتیکدا دهخوئیتوه. له گهڵ کۆمه له ی خۆریشدا به دهوری ئهستیره ی (دالّی راوهستاو) دا سوورانه وه خولانه وه یه کی دی هه یه، له گهڵ دالّی راوهستایش به دهوری چه قیکی دیکه دا خولانه وه یه کی دی هه یه. له گهڵ کاکیشانیش دا به دهوری چه قیکی دیدا خولانه وه یه کی دی هه یه، که ته نیا ههر خوا دهزانی ئیمه چۆن و چهند جار له نیو ئهم بوونه وهره دا دهخوئینه وه!!

ئنجا زهوی هیژی کیشنده ی هه یه و به هۆی هیژی کیشنده وه ده ریا کان به دهوری زهوییه وه، وه ههر به و هۆیه وه یه که ههوا به دهوری زهوییه وه یه و ئه گهر هیژی کیشنده (قوة الجاذبية) نه بوایه نه ههوا به دهوری زهوییه وه ده ماو نه ئاوی ده ریاکانیش و نه هیچ شتیکی دیکه ش به سهر زهوییه وه به ند ده بوو، چونکه زهوی به هۆی ه هیژی کی شنده وه هه موو شته کان به خۆیه وه ده گوشتی.

ئنجبا ئەم خرۆ کە ی زهوی یه به چینیکی ههوا دهوړه دراوه که
 تهستوورییه که ی سه دان میل دهییت، که وه گوتمان زهوی به هو ی هیزی
 کیښندهوه به خو یه وه نووساندهوه، ته ندازه ی فشاری ههوا به ته ندازه ی
 کیلوگرامیك بۆ سه ر هه ر یه ك (سم 2)، به لام له سه ر هانگ ته ندازه ی
 هیزی کیښنده بریتیه له (1 6) ی ته وه ی که له سه ر زهوی یه، وا ته
 ته گه ر شتیك له سه ر زهوی (6) کیلو قورس بی له سه ر هانگ ته نها
 کیلو یه که.

ههوا ی دهوړی زهوی:

ئهو چینه ههوا یه که دهوړی زهوی داوه 78% ی نایترو جیه، 21%
 ئوکسجینه، 0.3% دووهم ئوکسیدی کاربۆنه، ههروهها چه ند توخمیکی
 دیشه که ئوقیانووسی ههوا پیکدینن.
 جینگای سه رسورمان ته وه یه که ئین هان به بی ئوک سجین نا ژیت،
 ههروهها گیانله به رانیښ، به لام بۆچی ئوکسجین هه ر کۆتایی پی نه هات و
 ته واو نه بوو؟!

وه لام: چونکه رووهك و دارو دره خ ته کانیش به بی دووهم ئوک سیدی
 کاربۆن نا ژین، ئیمه ئوکسجین هه لده مژین و دووهم ئوک سیدی کاربۆن
 ده ده ی نه وه رووهك و دارو دره خ قیش به پی چه وانه وه دووهم ئوک سیدی
 کاربۆن هه لده مژن و ئوک سجین ده ده نه وه، خوی زا ناو توا نا ئاوا
 هاوسه نگیی (توازن) ی راگرتوه، ته گه ر نا هه م رووهك و دارو دره خت دووهم

تۆكسیدی کاربۆنیان ده براندو کۆتای یان پپ ده هیخا، هم ئی ههش
تۆكسجینمان تهواو ده کردو ده براند!!

ئنجما ئه و چینه هه وایه ی که ده وری زهوی داوه بیجگه له هه نا سه دانی
گیانداران و پرووهك چهندان سوودو که لکی دیشی هه یه، یه کیک له وانه
ئیمه به هوی ئه و چینه هه وایه وه له ملیۆنان پار چه ئه سیتیره و پار چه
خرۆکه ده پارێزرپین، که به ره و زهوی دین و زهوی کیشیان ده کات به ره و
خوی، که له شه وو رۆژدا به رده وام دین و خیراییه که یان له چرکه یه کدا له
(6 تا 40) میله. به لام ئایا بۆچی ئی هه نا سووتین و له نیو نا چین؟!
چونکه ئه و چینه هه وایه ی زهوی یه کسه ر ده یان کات به خو له میش و
ده سووتین له نیویدا له به ر ئه وه ی له و په ری گه رمی دان، مه گه ر جاروبار
پارچه یه کی بچووکیان لی بمینیتته وه و بگاته سه ر زهوی که د یاره به ر
هه ر شتیك بکه وی ده ی کاته قه ره برووت^(تر)! هه ر بۆیه شه که خوا له
باره ی هه وای ده وری زهوییه وه فه رمویه تی: ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا
مُّحْفُوظًا...﴾ (الانبیاء-32) واته: ئاسمانمان کردوه به سه ربان (سقف) یکی
پارێزراو (که کون ناکریت).

دیسان هه و ده وریکی زۆر ده بینئ له متوربه کردنی گوئی چهندان
دارو درهخت و میوه دا وهك خوی په نهانکار ده فه رموی: ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّیَّاحَ
لُؤَاقِحَ﴾ (الحجر- 14) واته: بایه کانمان ناردوه که هوی متور به کردن
(تلقیح) ان.

(1) قه ره بووت: چتیكه زۆر سوتایی و پهش هه لگه پایی، باروتی پهش.

هه روه ها به هوئی ټو هه وایه وه که دهوړی زهوی داوه هه ټمی ټاو له سهر
 ده ریاکانه وه دیت و تنجا ده بیته هه ورو بارانمان بو په یدا ده بیت، وه
 خوی په روه ردگار ده فهرموئی: ﴿وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَثَبَّ بِهُ
 سَحَابًا...﴾ (فاطر-9). واته: خوا بایه کانی ناروده هه ورو په یدا ده که ن..
 (واته به هوئی ټو بایه وه که دیت و هه ټده کات ټو هه ټمه له گه ټل خوی
 دینیت و دواپی ده یکات به هه ورو دیته شوینه سارده کان و باران و به فرو
 ته رزه ده باریت).

هه روه ها ده فهرموئی: ﴿وَالذَّارِيَاتِ ذُرُوءًا، فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا﴾ (الذاریات 1-2)
 واته: سویند به و بایانه ی که شت راده مالن، وه ټو بایانه ی که شتی
 قورس هه ټده گرن. به ټی هه و به شیوه ی (با) به ملیونان تن ټاوی ن یو
 هه وره کان هه ټده گری.

حیکمه ت و سوو دیکي دیکه ی هه و ټه ویه که که شتی چارو که دار
 ده گوازیته وه و لیی ده خوړی له نیو ده ریاکاندا که ماویه کی زور ټین سان
 به و هویه وه له ده ریاکاندا ټیشی خوی کرده، وه خوی شاره زا ټاماژه ی
 پی کرده وه فهرموویه تی: ﴿إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَا كِدَآءَ لِي
 ظَهْرِهِ....﴾ (الشوری-□□) واته: خوا ټه گهر بیه وئی بایه که ده وه سیتینی و
 که شتی ه کان له سهر ده ریا قه رار ده گرن و له وئی ده میند هه وه (بی ټه وه ی
 ده ستان به هیچ شویتیک بگات).

حیکمه تی کی دی هه و ټه ویه که (با) هه ر چی پی سییه ک هه یه
 هه مووی لاده بات و رای ده ما ټی، بو گه نی و میکرو بات و هه موو
 پیسییه ک و سهر زهوی لی پاک ده کاته وه و گه سکی ده دات.

حیکمه تیکی دیکه ی ههوا بریتیه له هه لگرتنی فرۆ کهو رۆک بیت و کهشتیه تاسمانیه کان و هه موو ئه و شتانه ی که به هه وادا دین و ده چن.

ئـاوـ :

یه کی دی له و دروستکراوانه ی خوی بهرزو مهزن، که له م سهه زهویه ی ئیمه هه لومه رجی ژیان و گوزه رانی بۆ پێ ره خساندوین بریتیه له (ئاو)، زایانان ده لێن ئاو (3□4) ی پانتایی خرۆکه ی زهوی داپۆشیوه، که مه به ستیان پێ ئۆقیانووسه کانه، به لام ئایا ئه و سویری و صادده خوییه ی، که له نیو ئاوی ئۆقیانووسه کاند هه یه، له چیه وه هاتوه؟!

زانایان تا ئیستا له و باره وه نه گه یشتونه ئه نجامیکی زۆر روون، که بتوانن شی بکه نه وه، ئه و خوییه چۆن تیکه ل به و ده ریاو ئۆقیانوو سیانه بووه، چونکه ئه ندازه یه کی زۆر خوییان تیدایه، که یه کیك له زانا یان ده لێ: (ئه گه ر ئاوی ده ریاکان وشك بکریته وه، خوییه که ی لێ بیازنه ری، ده توانین دیواریکی پێ دروست بکه ین که 180 میل بهرز بیت و یه ک میل پان بیت، وه به باری درێژی زه ویدا، یانی له قوتبی سهه ری وه بۆ قوتبی خوار و له هیلێ نیوه راسه (خط الاستواء) هه ردووک سه ره کانی بگه نه وه به یه ک، واته ده وری هه موو خرۆکه ی زهوی بداته وه) (1) که واته: ده ریاکان ئه ندازه یه کی زۆر بیه رزا خوییان تیدایه.

دیاره هه ندیک له ده ریا و ئۆقیانووسه کان خوییان زیاتر تیدا یه له هه ندیکیان، بۆ نمونه ده ریا ی مردو (بحر الميت) که رووبه ره که ی

(1) خاوه نی کتیی (بمن بگو چرا؟).

(340) م میل 2 سی سهد و چل م میل دوو جا یه، نیز ی ککه ی
(11.600.000.000) یازده ملیار و شه شسهد ملیون تن خوئی
تیدایه، هه ر بویه ش هیچ زینده وهریکی تیدا ناژی، چونکه نه اندازه ی
خوئی یه ککه ی یه کجار زوره، به لام ئاوی ئوقیانوسه کانی دیکه هه ر چه نده
خوئی تیدایه و زوره، به لام پریه تی له زی خنده وهری جورا و جورو خوی
کار به جی نه و نده ی خوئی تیدا زور نه کردوه که زینده وهران نه توانن تیدا
بژین.

ئاوی شیرین و زولالیش پیشت باسما ن کرد که له ری باران بار یه خه وه
خوی به به زه یی نه و ئاوه سو یرو تال و تفته مان بو ده پالئی و ئاویکی
شیرین و زولالمان ده ست ده که ویت، وه ک فهرمو یه تی: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ
الَّذِي تَشْرَبُونَ، أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ لَحْنُ الْمُنْزِلُونَ﴾ (الواقعة 68-70)
واته: نه و ئاوه ده بینن که ده بخونه وه (واته ئاوی شیرین و زولال و سازگار)
تایا ئیوه ده بینرنه خوار ی له هه وره کان، یان ئیمه نارد و ومانه ته خوار؟!
(که س هه یه بتوانی بل ی من هه ورم دروست کردوه بارانم لی نارد و ته
خوار ی؟ بیگومان نه خیر)، دوا یی ده فهرمو ی: نه گهر و یه ستبامان ئاوی
بارانیشمان هه ر سو یرو تال ده کرد وه ک ئاوی ده ریاکان، بوچی سوپا سی
خو نا که ن؟!

ئعجا ئاوی شیرین نه وه دیاره که له باران و به فرو ته رزه یه و را یه ته وخو
شیرینه، دوا یی نه و باران و به فرو ته رزه یه له ژیر زه ویدا عه م بار ده کر ی،
خوی مه زن زهوی وا دروست کردوه که بتوانی نه و ئاوه شیرینه له نیو

خویدا بهیلّیتته‌وه تاکو له‌ریی کانی و سهر چاوه‌و بیرده‌وه بیّه‌وه ده‌ری و ئینسان و گیانله‌به‌ران که‌لکی لی وه‌برگرن.

ئجما ته‌گهر سهرنج بده‌ین ده‌بینین کوئی له‌سهر زه‌وی به‌رزتری زیاتر باران و به‌فرو ته‌رزوی لی ده‌باری، چونکه‌ ئاو عاده‌تی وایه‌ له‌ به‌رزیه‌وه ده‌چی بۆ نرمیی، به‌لام له‌ نرمیه‌وه نایه‌ت بۆ به‌رزوی.

به‌لی به‌ریزان!

ئینسان که‌ سهرنجی ئاو ده‌دات به‌ئاشکرا ده‌ستی خوی به‌رزو تاکی تیدا ده‌بینی و ده‌زانی که‌ ته‌رتیب کردنی وه‌زعی ئاویش به‌و جوړه‌ له‌سهر زه‌وی، جوړیکی دیکه‌یه‌ له‌ مشوورخواردنی خوا له‌ درو سترکراوه‌کانی له‌سهر زه‌وی له‌ رووه‌ک و گیانله‌به‌رانده‌وه هه‌تا ئینسان!

دیاره (ئاو) یکیش که‌ هیچ زی‌خده‌وه‌ریک به‌ بیی ناژی و هه‌موو زینده‌وه‌ریکی لی دروست کراوه‌، وه‌ک خوی زاناو توا‌نا فهرموو یه‌تی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الانبیاء-30). وا‌ته‌: هه‌موو زیندوویه‌کمان له‌ ئاو درو ستر کردوه‌، شایه‌ سته‌ی ته‌رتیب و ری‌کخستنیک‌ی هه‌کیمانه‌ی له‌و جوړه‌شه‌، ئایا هه‌ر باوه‌ر ناکهن.

گل ، چیا‌یه‌کان ، رووه‌ک و دارو دره‌خت، گیانداران :

دیسان له‌و شتانه‌ی که‌ هه‌لومه‌رجی ژیان و گوزه‌رانیان له‌ سهر زه‌وی بۆ ئینسان ره‌خساندوه‌، بریتین له‌: گل، چیا‌یه‌کان، رووه‌ک و دارو دره‌خت، گیانداران، سووته‌مه‌نی عه‌مبارکراوی ژیر زه‌وی به‌ هه‌موو جوړه‌کانیه‌وه‌،

ټه‌وانه‌ش هه‌موویان ده‌وری سهره‌کیان هه‌یه له‌وه‌دا که ئینسان بتوا نی له‌سهر زه‌وی بژی و مرؤف ناتوانی به‌بی هیچ کامیان ژیان به‌ریته سهر.

(گـل) :

که له‌به‌رده‌ستمانه‌و ړووه‌ک و دره‌ختی تیدا ده‌چینن، له‌ را ستیدا ېو ئینسان له‌زیږ به‌ نرختره، چونکه ټه‌گهر سهر زه‌وی هه‌مووی زیږ بووايه، ده‌نکه (تو) ټکی نه‌ده‌ړواندو سه‌وز نه‌ده‌کردو نه‌مامی‌کی تیدا نه‌ده‌ړوا، به‌لام خوی کار به‌جی ټه‌و گل و خو‌له‌ی که خ ستوویه‌ته تو‌یلکی زه‌وی، بو‌ی کردوینه کانگای پیت و به‌ره‌که‌ت و سه‌دان جوړه دانه‌ویل‌ه و ړووه‌ک و دارو دره‌ختی تیدا ده‌ړوی و به‌رده‌گری!

(چیا‌یه‌کان) :

هه‌روه‌ها چیا‌یه‌کان، ټه‌و شاخه به‌رزانه، که زانایان ده‌لین چندیان به‌ ده‌روه‌یه شه‌ش هه‌وت ټه‌وه‌نده‌یان به‌ناخی زه‌ویدا چو‌ته خواری، بو‌یه‌ش خوی په‌روه‌ردگار فهرموویه‌تی: ﴿وَالْجِبَالُ أَوَّادًا﴾ (النبا-7). واته: وه ئایا چیا‌یه‌کانمان بو‌ زه‌وی نه‌کردو‌ته سینگ؟! وه ده‌ فهرمو‌ی: ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ﴾ (الانباء-۱۵۵). واته: له‌سهر زه‌وی چیا‌ی وه‌ک که‌شتی له‌نگه‌رگرتوومان دروست کردون، بو‌ ټه‌وه‌ی زه‌وی جو‌له‌یان پی نه‌کات و سه‌قامگیر بیت!

(ړووه‌ک و شینایی) :

ئىنجا رۈۋەك و شىنایی، كە سەرچاۋەى بەرھەم ھىننایى ئۆكسجىنە، كە ئىنسان بەبىيى ئاژى، ۋە رۈۋەك و دارو درەخت سەرچاۋەى بنەرەتى بژيوى ئاژەل و گىيانداران و مەرۋئىشە.

(ئاژەل و گىيانداران):

دیارە كە چەندان سووديان لى دەبين، لى گۆشتيان، لى موويان، لى تووك و خورى و پەرۈ پىستيان، كە بەرگ و پۆ شاك و پىلاويان لى دروست دەكەين، بۆ ھاتوچۆ گواستەۋە كە لىيان لى ۋەردە گرین، ۋە بۆ سواریى و بۆ جوانىي ۋەك خاى بە بەزەيى فەرموویەتى: ﴿لَتَرْكَبُوَهَا وَ زَيْنَةً﴾ (النمل-8).

(سووتەمەنىي):

پاشان ئەو سووتەمەنىيەى كە لەنىوزەو یدا عەمبار كراۋە، ئەو ھەموو نەوت و غازو خەلۋوزى بەردە! ۋەك پىشتەر لەو بارەۋە دواين.

خالى دووهم (جەستەى خۆمان):

ئنجبا با سهرنجی خۆمان بدهین، جهسته⁽¹⁾ و لاشه مان، چونکه خوای
خاوه نمان پیمان دده رموی: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ (الذاریات-□□).
واته: وه له خۆتاندا به لگه و نیشانه ی زۆر هه ن له سهر پهروه ردگاریتی
خوا، بۆچی نایبین؟! وهك ده ب یینن ل ییره دا خوا (جلّ جلا له) به
سهرزه نشته وه پیمان ده لّی.

(خانه (خلیه) یه که مین خشتی بینای جهسته یه):

سهره تا ده لّین: وهك چۆن خشتی یه که می درو ست بوونی صادده
گه ردیله (ئه تۆم) یه، خشتی یه که می دروستبوونی هه ر زی خده وه ریکیش
بریتیه له خانه (خلیه)، خانه ش به کورتی، بریتیه له شتیکی زۆر بچووک
که به تو یکل و په رده یه کی دوو چین دهره دراوه، ماده ده یه کی شلی تیدایه
پیی ده گوتری (سایتۆپلازم) و له نیو ئه و ماده ده یه دا نه یی خی ژ یان
شیردراوته وه و جیاوازی نیوان گیاندار و بی گیان له و (سایتۆپلازم) دا
شیردراوته وه، ئنجبا له نیو (سایتۆپلازم) یشدا نیوک هه یه، له نیو ئه و
نیوکه ش دا نیوکیکی دی هه یه، له نیو ئه و نیوکه دا (کرۆمۆ سۆم) ه کان
هه ن، که سیفه تی دایک و باب بۆ رۆ له ده گوازنه وه، جا ئه وه ورده کاری
زۆری تیدایه و به وه نده وازدینن.

خانه زۆر زۆر بچووکه، بۆ نمونه ئه و تۆویلکه (نطفه) یه که ئین سانی
لّی درو ست ده بی قه باره که ی بریتیه له (1.000.000□1) ی

(1) له راستیدا حه قیقه تی مرۆف. له پووح دا شیردراوته وه جه سته بۆ پووح وهك بهرگ و
پۆشاک وایه بۆ جه سته، به لām له بهر ئه وه ی ماهیه تی پووح بهس خوا ده یزانئ ئیمه
لیره دا بهس سهرنجی جهسته ده دین.

گرامىك، ديارە تۆۋىلكەش يەككە ئە جۆرە كانى خانە، جا ئە گەر بەروردىك بىكەين ئەنىۋان ھىلكەى حوشترەل (نعامة) كە ھىلكەكەى (100) گرامە، ئەگەل تۆۋىلكەى ئىنسان كە ئىنسانى لى دروست دەبى، ھىلكەى حوشترەل (100.000.000.000) سەد مىليار چار لەو (نطفة) يە گەرەترە كە ئىنسانى لى دروست دەبىت! كەواتە ئىنسان ئە شتىكى يە كجار وردو بچكۆلە دروست دەبىت، بۆيە خۋاى پەرەردگار فەرەمۇيەتى: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ (پس-77). واتە: بۆچى ئىنسان سەرنج نادات كە ئىمە ئە تۆۋىل كە (نطفة) دروست سىمان كەردە! ھەلپەتە كاتى خۋاى نەيانزانىۋە، بەلام ئىستازانىرى دەرى خستە كە ئە دلۆپەيەك تۆۋ (منى)دا مىليونان گىئالەبەرى تۆۋ (حيوان منوي)ى ھەيە كە بە تەنبا يەككىيان ئەگەل ھىلكۆكە (بويضة)ى نىو تۆى ئافرەتدا يەك دەگرن و سەرەنجام ئەۋزى خەۋەرە گچكەيان لى پىككىت كە كۆرپەى ئىنسانى لى دروست دەبىت، واتە تۆۋىل كە (نطفة)!

قەبارەى خانەكانىش بۆ پىۋانەيان يەكەيەكى قىياسى⁽¹⁾يان بۆ دا ناۋە پىي دەگوترى (مايكروم) كە (1000µm)ى مىللى مەترى كە، كە سانتىمەترىك (10) مىللى مەترە، واتە مىللى مەترىك بىكەى بە (1000) بەش، يەككە ئە بەشەكانى پىي دەگوترى (مايكروم)، بۆ وىنە: خروكەى سور كە ئە خويندا ھەيە، قەبارەكەى (7) مايكرومە،

(1) يەكەى قىياسى: الوحدة القياسية.

وه تهو هیلکۆله‌ی که له ئاوی ئافره‌ تدا هه‌ یه‌، تیره‌ که‌ی نیزه‌ که‌ی (200) مایکرومه‌. (٢٤)

ئنجما وه‌ک چۆن گهر دیله‌ کان گهر دی یان پیکده‌ هینا و ته‌وانیش شته‌ کانی دیکه‌ یان پیکده‌ هینا، خانه‌ کانیش شانه‌ (نسیج) پیک دینن، له‌ کۆمه‌ لیک شانه‌ش ته‌ندام (عضو) پیک دیت و له‌ کۆمه‌ لیک ته‌ندامیش کۆته‌ ندام (جهاز) پیک دیت، پاشان له‌ کۆمه‌ لیک کۆته‌ندامیش زینده‌ وه‌ریک (کائن حي) پیک دیت، چ ئینسان چ ههر زینده‌ وه‌ریکی دیکه‌.

جسته‌ی ئینسان له‌ چرکه‌یه‌ک دا ده‌وری (125.000.000) سه‌دو بیست و پینج ملیۆن خانه‌ سه‌رف ده‌ کات، وا ته‌: له‌ ده‌قیقه‌ یه‌ک دا (7.500.000.000) سه‌وت ملیارو نیو خانه‌ سه‌رف ده‌بیته‌! بۆ وینه‌: خوین له‌ ههر چرکه‌یه‌ک دا (2.000.000) دوو ملیۆن خرۆکه‌ی سوور سه‌رف ده‌کات، واته‌ له‌ سه‌عاتیکدا له‌ جسته‌ی ئینسان دا چهند قاتی ژماره‌ی دانیشتوانی سه‌رزه‌وی خانه‌ له‌ جه‌ یسته‌ی ئینساندا ده‌ صرن و سه‌رف ده‌بن و پاشان ئیدی که‌ دروست ده‌بنه‌وه‌، که‌ دانیشتوانی سه‌رزه‌وی ئیسته‌ به‌ شه‌ش ملیار مه‌زه‌نده‌ ده‌کری! (٢٥)

ئنجما خانه‌کان ته‌مه‌نیان جیا جیا یه‌، هه‌یانه‌ ته‌نیا چهند رۆژیک ده‌ژی و هه‌یانه‌ نیزیکه‌ی دوو مانگ ده‌ژی، وه‌ک خرۆکه‌ سووره‌کان، هه‌شیانه‌ له‌و کاته‌وه‌ که‌ ئینسان له‌ دایک ده‌بی تا ده‌مری، ههر ده‌ژی، ته‌وانیش بریتین له‌ خانه‌ ههره‌ گرنگه‌ کانی جسته‌ی ئینسان که‌ خانه‌ کانی (میشک)ن.

(2) الطب محراب الإیمان، به‌رگی 1، لاپه‌ره‌ 35-36، د. خالص الجلبی

(2) ئیسته‌ ته‌و ژماره‌یه‌ زیاتریش هه‌لکشیه‌وه‌.

خانه کانی میښک :

خانه کانی میښک (الخلايا العصبية) هدر لهو کاته وه که خواي زا ناو به به زه یی بۆ مرؤ قیان دروست ده کات، ژماره که یان نه گۆږه و نامرن و له نیو ناچن، مه گهر ثافه ت و به لایه کیان بۆ بیت، هه تا لهو کا تهی ئینسان ده مرئ، حیکمه تی ته وهش له وه دایه که نه گهر تهوا نه گۆږا یان ده بوو ئینسان ته مرؤ شتیځ له بهر (حفظ) ده کات سبه ینی دوو باره له بهری بکاته وه، نهک هدر له بهر کردن، به لکو ناسین، تۆ دایک و باب و براو خوشک و خزمت هه یه و چهن دان دۆست و ئا شناو یراده رت ههن، ته گهر خانه کانی میښک گۆږا بان، پیویستی ده کرد که هه موو چاری دوو باره هه و ئی ناسینیان بده یه وه، ههروه ها هه موو مه علومات و زانیاریه کی دی که ش هه روا!! ته چا کوته ندامی میښک (الجهاز العصبي) به گشتی به (14.000.000.000) چواره مل یار خانه دانراون، که (9.000.000.000) نو مل یاری لهو خانه بهس له نیو (میښک) دا هه یه.

زانایه کی به ناوبانگی ته مریکی به ناوی (جوت سون گو یك) له (محاضرة) یه کی خۆیدا که له په یمانگای میژوو له (نیویۆرک) له سالی (1957) ی زاینیدا داویه تی ده لی: (ته گهر بیت و ههر چی ئامیری راداری سه رزه وی هه یه و ههر چی ئامیری ته له گراف و ته له فزیۆن و ته له فۆن هه یه، هه مووی کو بکری ته وه و پاشان زۆر بچوک بکری ته وه به نه دازه ی قه باره ی میښکی ئینسان، ته و جاریش میښکی ئینسان به

چهند قات لهو هه‌موو ئامیڕانه ئالۆز (مع‌قده‌) تره‌و ورده‌ کاری زیاتری تیڤدایه‌). (٢)

پێکه‌وه‌ هاوکاربوونی خانه‌کان :

له‌ جه‌سته‌ی ئینسان دا ده‌وری (1000) هه‌زار ملیۆن ملیۆن خانه‌ هه‌یه‌، که‌ به‌ ژماره‌ ده‌کاته‌ (1.000.000.000.000.000) هه‌زار تریلیۆن خانه‌، که‌ هه‌موو ته‌ندام و کوئه‌ندامه‌کانی جه‌ بیسته‌ی ئینسان له‌و خانه‌ پێک دین.

جا ئیستا با سه‌رنج به‌هین، جاری وا هه‌یه‌ ده‌بینین که‌ به‌ سه‌دان ته‌ندازیارو وه‌ستاو کریکار له‌ (بینا)یه‌کی گه‌وره‌و فراواندا کار ده‌که‌ن و هه‌ر کۆمه‌له‌ ته‌ندازیارو وه‌ستاو کریکاره‌ی جوړه‌ کاریک ده‌که‌ن و پا‌شان به‌ هه‌موویان ویکراو له‌ ته‌نجامی هاوکاری پێکه‌وه‌ کردن و ده‌ستبار بو‌یه‌کدی گرتنیان دا پرۆژه‌ی ئه‌و بینایه‌ ته‌واو ده‌که‌ن.

جا لیڤه‌دا ده‌پرسین: ئایا هیچکە‌س ده‌ ئی هه‌رکام له‌و ته‌ندازیارو کریکارو وه‌ستایانه‌ له‌خۆیه‌وه‌ ئاوا ده‌کات و سه‌ره‌نجام ئه‌و بینایه‌ ریکوپیتکه‌ - که‌ هه‌مووی به‌یه‌که‌وه‌ گونجاوه‌ - دروست ده‌بی‌ت؟! بێگومان نه‌خیر، به‌لکو هه‌رکە‌سیک عه‌قڵی هه‌بی‌ت و ورد بیته‌وه‌ ده‌زان‌ی که‌ ئه‌و بینایه‌ له‌پیشدا نه‌خشه‌یه‌کی بو‌ دانراوه‌و پاشان نه‌خشه‌که‌ دابه‌ش کراوه‌ به‌سه‌ر ئه‌و کۆمه‌له‌ ته‌ندازیارو وه‌ستاو کریکارانه‌داو هه‌ر کامێک بیان

(1) (الطب محراب الإيمان)، به‌رگی 1، لاپه‌ره‌ 40-41، د. خالص الجلبی

ئیشی خۆی ته و او ده کات و سه ره نجام هه مووی یه ک شتی ت ییرو ته و او ی
لئ دروست ده بیته که بینایه که یه .

ده جا به ریزان خاته کانی جهسته ی مرؤفیش به هه مان شیوه: ئه و
هه موو هه زار ملیۆن ملیۆن خانه یه که له جهسته ی ئین سیاندا هه نه ،
هه ر هه موویان به یه که وه هاوکارن و هه رکامیکی شیان ئی شوکاریکی
دیاریکراوی بۆ دانراوه و هه مووشیان به یه که وه هاوکارن، سه یر ده که ین
کوئه ندامی هه ناسه دان (الجهاز التنفس)، کوئه ندامی هه رس (الجهاز
الهضمي)، کوئه ندامی م ییز (الجهاز البولي)، کوئه ندامی زاوژی
(الجهاز التناسلي)، کوئه ندامی خوین (الجهاز الدموي)، کوئه ندامی
ماسوولکه (الجهاز العضلي)، کوئه ندامی ئیسقان (الجهاز العظهي)،
کوئه ندامی ده مار (یان می شک) (الجهاز العصبي)، کوئه ندامی پیست
(الجهاز الجلدي)، کوئه ندامی لینفاوی (الجهاز الليمفاوي)، هه سیته کانی
بیستن (السمع) و دیتن (البصر) و تام کردن (الذوق) و بۆنکردن (الشم) و
ده ست لئ کوتان (اللمس)، ئه وانه هه موویان ئه و خانانه پیه کدیتن،
کوئه ندامی وا هه یه که له ژماره یه کی زۆر ئه ندام پیته دیت، بۆ نموونه
کوئه ندامی هه رس (الجهاز الهضمي) له ئه ندامه کانی زارو زمان و گه ده و
گه روو و قورگ و سورینچک و دوازه گری و ریخۆله ورده کان و ریخۆله
گه وره کان و کوئۆن و هه موو ئه وانه پیه کدیته و به هه موویان یه ک
کوئه ندامیان پیته کیه ناوه!

به لئ به ریزان!

وهك گوتمان ههركام له م خانانه ئه و ئیشه ی خۆی دهكات كه بۆی دیاری
 كراوه، بۆ وینه: خانه كانی ماسوولكه یه كسه ر کاری گرژکردن وکردنه وه
 ئه نجام دهدهن و، خانه كانی چاو یه كسه ر به کاری دیتن هه لدهستن، ههروه ها
 هه موویان ههرواو ته نانه ت بۆ جار یكیش نیه یه کیکیان ئیشه ی خۆی لی
 تیك بچی، مه گه ر له حاله تی نه خوشیدا كه خانه كان تووشی نارپکی
 بن، به لام چهندان جار ئه ندازیارو وهستاو کریکار ئی شی خۆیان لی
 تیكچوووه رپسیان لی بۆته وه خوری و زیانی گه وریان لی كه وتوه!

هه ندیک له کاره سه رسوره ئینه ره كانی میشك:

ئه گه ر بیته و سه رنجی (میشك) بدهین، می شك به پیتی مه زنده و
 ئه ندازه گیری زانایان ده ئین: جیگای (90.000.000) نه وه د ملیۆن
 به رگ کتیچی پر له زان یاری ته ییدا ده یی ته وه، له گه ل
 (10.000.000.000) ده ملیار وینه و چهند ملیۆن جوړه دهنگ و تام
 و بۆن! به لام تا ئیستا به وردی نازانری ئه و زانیاری و وینه و دهنگ و تام
 و بۆنا نه له کوئی می شکداو هه ر کامیکیان له چ به شیکی دا
 کۆده بیتته وه؟!

می شک نهك هه ر کۆیان ده کاته وه، به لکو وهك با سمان کرد لیک بیان
 ده داو به یه كه وه یان گری ده دات و شییان ده کاته وه ئه نجام گیریان لی
 ده کات و به لکو داهیتان (ابداع) یان ته ییدا ده کات و فیه کوه و زان یاری
 تازه یان به هووه داده هیئی و به ره هم دینی!

ئنجما له هه مووی سه یرتر جاری وا هه یه خواوه نی کتیب خانیه ک که به هه زاران کتیبی تیدایه ماندوو ده بیت تا کتیب یک ده بینیه ته وه که ده یه ویت، به لام جاری وا هه یه پیش بیست سال له هه و پیش که بیکت بینیه وه ناسیه وه له و کاته وه تا ئیستا نه ت دیوه ته وه، که چی یه کسه ر که چاوت پیی که وت ده یناسیه وه که کی یه؟

جا بینگومان ته و ئیشوکارانه ی (میشک) زۆر سه رسور هینه رن، بۆیه ش زانایانی ده رونناس (علم النفس) ی ئیسلامی ده لئین: پرۆسه (عملیه) کانی بیر کرد نه وه وه بیر هات خه وه نا بینیه وه ... هه ته، هه موویان (روح) ته نجامیان ده دات و میشک ته نیا ئامراز (و سیله) یکه به ده سه — — — ت روو حه وه وه ک

سه رجه م ته ندامه کانی دیکه.

ئنجما جاری وا هه یه شتیکت له بیر ده چیتته وه وه ماوه یه ک پیری لی ده که یه وه پاشان دیتته وه بیرت، بۆچی؟! چونکه ته و زانیاریه کۆن بووه له میشکدا، یاخود هه ندیک کهس (ذا کرة) ی لاوازه، یان له ته نجامی نه خوشی و که وتنه ته مه نه وه به شیک له خانه کانی میشکی که په یوه ندی یان به و کاره وه هه یه له به ین چون یان زیانیان بینیه!

ئنجما ته وه که ئایا عه قل چۆن کار ده کات؟ چۆن بیر ده کاته وه؟ و یست و ئیراده چیه؟ چۆن عه قل له ده نگ و دیمه نه کان ته ده گات و ته نجامگیریان لی ده کات؟ چۆن عه قل شت هه لده سه نگینیت؟ خه یال چیه و خه ون چیه و چۆن روو ده ده ن؟ ته ندا هه کان په یوه نندیان له گه ل (روح) دا چۆنه؟! ته مانه هه موویان پرسیری بی وه لامن.

(ئه لکسیس کاریل) له کتیبه که ی (ئینسان ئهو نه ناسراوه - الإِنْسان ذلك المجهول) دا ده ئی: بئ ئاگا نه بین تا ئی ستا زانیار یحان دهر یاره ی خو مان زۆر سه ره تاییه . (1)

دَل :

ئه مجار با سه رنجییکی (دَل) بده یین:

دیاره من هه روا به کورتی ئاماژه یه کی پئ ده که م، دَل به شیوه یه کی گشتی له دوو ترومپا پیکهاتهوه، تروپای لای چه پ و ترومپای لای راست، هه ریه ک له و دوو ترومپایه ش له دوو به ش پیکهاتوون، له گو یچکۆ له یه ک و سکۆ له یه ک (الأذین والبُطین) له گو یچکۆ له ی لای چه په وه خو یئ ده چی ت بۆ سکۆ له ی چه پ و ده روازه یه کیان له نیوا ندا هه یه ده کری ته وه، وه له سکۆ له ی چه په وه خو یئ ده چی ت بۆ هه موو خانه کانی به دهن، له کاتی که دَل دیته وه یه ک خو یئ فری ده دات، له کاتی که دَل ده کری ته وه خو یئ دینیته وه بۆ نیو دَل، ئه نجا مدانی ئهو کرداره ش له نزیکه ی چرکه یه کدایه یا خود شتیک زیاتر، هه لبه ته له حاله تی جیا جیادا جیاوازی هه یه، له کاتی وه رزش و ما ندوو بوون و چه ند حاله تی که تایبه تدا چه ند قاتی حاله تی ئاسایی دَل دیته وه یه ک و ده کری ته وه، دَلی مندا ل زیاتر لی ده دات و خیراتره له ده قیقه یه ک له 90

(1) الإِنْسان ذ لك المج هول، لا په ره 221. ئه لکسیس کاریل، خاوه نی خه لاتی نو ب له ئادایدا.

تا 100 جاره، ئینسانی گه وره 70 تا 80 جار، له حاله تی خه و ته خدا سست ده بیته وه.

گوپچکۆله و سکۆله ی لای راستیش، دوا ی ته وه ی که خوینی پیس له به ده نه وه دیتته وه به دووهم ئۆکسیدی کاربۆن و زبل و زاله وه، گوپچکۆله ی راست دهیداته سکۆله ی راست و تهویش رهوانه ی ده کات بو سییه کان تا کو بیپالیون و پا شان ته و دووهم ئۆک سیدی کاربۆنه و زبل و زالو پاشه رۆکه ی که له خانه کانه وه هاتۆته وه مرۆف له ریگای هه ناسه دانه وه فرپی ده داته ده ری، کاتیك هه ناسه هه لده کیشتی ئۆکسجین وهرده گری و ده چیتته وه بو گوپچکۆله ی چه پ و له ویشه وه بو سکۆله و تهویش دوو باره ته و ئۆکسجین و خواردن و خوراکه پاکه رهوانه ده کات بو سه رجه م خانه کان و.. ئا به م شیوه یه ته و دوو ترومپایه به رده وام ئیش ده که ن، یه ک ده نیترئ و یه ک دینیتته وه، بۆیه ش ده ماره کانی خوین هه ندیکیان پی یان ده گوترئ (خوینبه ر - شریان)، چونکه خوینی پاک ده به ن بو خانه کان، هه ندیکی دیش پییان ده گوترئ (خوین هینه ر - ورید) چونکه خوینی پیس دینه وه بو دل و دوو باره دل ده بیپالیوتته وه.

کار به م شیوه یه به رده وامه هه تا دل له لیدان ده که وی و ژبانی مرۆف کۆتایی پی دی!

ئنجا دلی ئینسان رۆژانه ده وری (100.000) سه د هه زار جار لی ده دات، دیتته وه یه ک و ده کریته وه، واته سالانه ده وری (40.000.000) چل مل یۆن جار، له ته مه نیکی صام نیوه ندی دا ده وری

(2.000.000.000) دوو هه زار ملیوَن چار د لئی ئیند سمان لئی ده دات، بئی ته وه ی بوه ستی و هه ر که وه ستا یه کسه ر ته و ئینسانه ده مرئ. ئنجا بیجگه له و خوین به رو خوین هیئنه رانه که ده ماری گه وره ن و راسته وخۆ به دل و سییه کانه وه په یوه ستن، ده زووله خوینییه کانیش هه ن که زۆر باریکن و پیئنج دانیه یان به ته ندازه ی (موو) یه ک ته ستور ده بن، ته وانیش خوین ده بن بو خانه کان و ده شیگیرنه وه بو دل بو دوو باره پالاوتنی.

ته مه هه روا سه رنجیکی سه ریپی بوو ده رباره ی دل. ئیستاش با سه رنجیکی دیکه له کوئه ندا مه سه ر سه ره یئنه رانه کانی جهسته ی مروژف بده یین:

کوئه ندامی بیستان (جهاز السمع):

کوئه ندامی بیستان به شیوه ی گشتی له سی به ش پیک ههاتوه: گوئی ده ره وه (الأذن الخارجیة)، گوئی نیوه را ست (الأذن الوسطی)، گوئی په نهان (الأذن الداخلیة).

گوئی ده ره وه ته نیا بریتیه له وه ی که وه ک چه تریک وایه و به س ده نگ کوئه کاته وه، که له ماده ده یه کی کرۆژ کرۆژه (غضروفي) یی پیک ههاتوه، له گه ل لووله یه ک تا ده گاته په رده ی گوئی.

گوئی نیوه راستیش له سی پار چه ئی سقان پیک ههاتوه، که پیه یان ده گوتری: چه کوش و سندان و ئاوزینگ (المطرقة والسندان والركاب) که سی ئیسقانی بچووکن و به هه رسیکیان (55) په نجاپیئنج گرام قورسن

و هه مووشیان به یه کهوه په یوه ستن، چه کوشه که یه کسهر په یوه بېته به
په ردهی گوئی و سندانه کهش له نیوان دایه و تاووزینگه کهش په یوه سته به
گوئی په نهان یان گوئی نیوخووه که ههر ورد ترین هه بیت هه بیت،
دهنگیک، پشوه بایهک، چرپه یهک، هه ناسه یهک، یه ک سهر ته و په رده یه
ده له ریته وه که ته و له ریوه چه کوشه کهش ده له ریته وه و له سندانه که
ده دات، سندانیش په یوه سته به تاووزینگه وه و ته ویش په یوه بېته به
لووله یه کهوه که یه کسهر به خانه کانی میشکه وه به نده، ته وانه ی که
دیاریکراون بو و هرگرتنی دهنگه کان و سهره نجام ته و دهنگه ده گات به
میشک و میشک یه کسهر به زور زور که متر له چرکه یهک ته و دهنگه
شیده کاته وه و لیسی حائی ده بیت!

چا و :

چا و که ورده کاری یه کجار زوری تیدایه و هه تا بلیی تالوز (مع قد) و
روونکردنه وهی چوڼیه تی پیکها تهی چاوو به شه جورا و جوره کانی و
تیشوکاری ههر به شیکیان و هاوکاری نیوانیان زوری دهوی، به لام ههر
به کورتی ده لنین چاو بریتیه له دوورین ییک، به لام دوورینیا کی زور
سهر سور هیته ری ئوتوماتیکی! به شیوه یهک که ته گهر تیشک و رووناکی
زور بیت چاو که م خوی ده کاته وه، ته گهر تیشک و رووناکیش که م بیت
چاو زور خوی ده کاته وه و له کاتی خه و تندا چاو پیلوه کانی ده چنه وه سهر
یهک. وه له ههر چاو یکدا (140.000.000) سده و چل ملیون خانه ی
دریژکو له (عَصِي)ی هه یه و، (7.000.000) هه و ت ملیون خانه ی

خەۋكەيى (خروطى) ھەيە، واتە: ھەر چاۋىك (147.000.000) سەدو چلو ھەوت مىيۇن خانەي تىدايە، تەنيا بۆ ئەۋەي كە شت ۋەربگىرى و وىنە بگىرى و بىگەيە نىتە مېشك! (۱۴)

دەۋلەتى جەستە: (۵)

لە كۆتايى ئەم باسەدا با سەيرى جەستەي ئىنسان بە كەين كە ۋەك دەۋلەتلىك سەير دەكرىت، با بزائىن چۆن و بە چ شىۋەيەك؟! ھەموو خانەكانى لاشەي ئىنسان ۋەك ھاۋولاتىيانى ژىر سايەي ئەۋ دەۋلەتە وان و مېشك و دەمارەكان (الجهاز العصبي) ۋەك ھوكمران و كاربەدەست و ھەئسورپىنەرى ئەۋ دەۋلەتە وان، چونكە ئەم مېشكەۋە سەرجم ئەمرو نەھىيەكان دەردەچىن، مېشك پەيۋەندى ئەم گەل ھەموو كۆئەندامەكانى جەستەدا ھەيە ھەموويان پەيۋەستىن بە جىبەجى كەردى ئاراستەكانى مېشكەۋە، واتە ھەرچى خانەۋ ئەندام و كۆئەندام ئەم بەدەنى ئىنساندا ھەيە ھەمووى ئەم (14.000.000.000) چۈاردە ملىار خانەيەۋە، كە كۆئەندامى مېشك و دەمارەكان پىيە كەدەھىنن، ئارا سىتە (توجىھات)ى بۆ دەچى.

ئىنجا دەزگاي دلو سوورپى خويىن، ۋەكو ۋەزارەتى ھاتو چۆۋ گەياندن ۋايە، ھاتوچۆۋگەياندن چ دەۋرىك دەيىنى؟ رىگاۋ بان پاك دەكا تەۋەۋ خۆشى دەكات، ھەروەھا ۋەك ۋەزارەتى شارەۋانىش دەچى چونكە زىللو

(1) الطب محراب الإيمان، بەرگی 1، لاپەرە 224، د. خالص الجلبى

(2) بۆ نووسىنى ئەم باسەش سوۋدىكى زۆرم لە (الطب محراب الإيمان) ۋەرگرتۈە.

زالو پاشه روکی خانه کان دینیت و فری ددات، چونکه سووری خوین له ریگای هه ناسه دانده فری دداته دهی.

کو ئه ندامی هه رس (الجهاز الهضمي) یش که خواردن و خوراک به سه رجهم جهسته ده گه یه نی و پاشه روکی خواردن و خوراکیش ده رداویته دهی، وه که وه زاره تی تازوو خه گه یانندن (وزارة التموين) وایه.

ئنجما که له هه موو جهسته ی ئینساندا لوله ی عه ره ق ر پتر هه یه، ته وانیش زور وه که وه زاره تی گه شت و گوزارو هاوینه هه واره کان وان، چونکه کاریان بریتیه له فینک کردنه وه ی به دهن! ده زانی بوچی ئا سینیک له زستاندا ته وه نده سارده وه له هاوینیش دا ته وه نده گهر مه؟! به لام جهسته ی ئینسان له هاوین و زستاندا پله ی گهر مییه که ی (37.5) سی و هه وت و نیو، یان شتیک زیاتره یان که متره؟! چونکه جهسته ی ئینسان به شیویه کی ئوتوماتیکی خوی فینک ده کاته وه و خوشی گهرم ده کاته وه، ته گهر سه رما بیت ته و کون و ده روازانه هه مووی داده خرین تاکو گهرمی له لاشه نه چیتته دهی، وه سه رماش له ده ره وه نه یه ته ژووری. ته گهر گهرماش بیت ده کرینه وه تاکو گهرمی نیو لاشه به چیتته دهی و فیند کی بیتته ژووری، هه ر بویه ش ئینسان له هاوینان دا ته وه نده ئاره قه ده کات.

پیست و پیلوی چاو و نینوک و مووه کانیش تا ته ندازه یه که ده وری وه زاره تی ده ره وه ده بینن و نوینه ری جهسته ی ئینسانن بو ده ره وه وه له سوکه وت و مامه له له گهل ده ره وه دا.

کوئەندامی هەناسەدانیش تا ئەندازە یەک وەک وەزارەتی ئابووری دەچیّت، چونکە بە هەردوو کاری هینان و ناردن (الإیراد وائە صدیر) هەڵدەستیت و ئۆکسجین دینیت و دووهم ئۆکسیدی کاربۆن دەنیریتە دەرەوە. کوئەندامی ئیسک و جومگەکان و ماسولکەکانیش، زۆر وەک وەزارەتی بەرگری و سوپای دەوڵەت دەچن، چونکە بەوانە ئینسان دیفاع لە خۆی دەکات و هێرش دەکات.

جەرگ (کبد)یش زۆر بە نیوەندی گومرگی گشتی (مرکز الجهاړ العام) دەچیّت، چونکە هەر خواردنێک لە گەدە (معدة) دا هەرس دەکریت حەتمەن دەبێ بە جگەردا بروت، جگەریش ئەوەی کە هەقبوول بیت بۆ نیو رېخۆڵەو خانەکانی لاشە رەوانەیی دەکات و ئەوەش کە تێیدا لە گومان داییت دەیگیریتەووە ئەوەی کە قا چاخیش بێت لە رێی گورچیلەکانەووە بە هۆی میزەو بە خیرایی فری دەدریتە دەری!

سپل (طحال)یش وەک گۆرستانێک وایە بۆ خڕۆکە سوورەکان کە دواي ئەوەی کۆچیان کردووە مردوون هەموویان دەچن بۆ نیو سپل و لە سپلدا دەشاررێنەووە دەنێژرێن.

جیڭای سەرئەنجام ئەوەیە، هەر خڕۆکە یەکی سوور کە دەچیّت گەردیکی ئاسنی لە گەڵدایە، کە وەک تابووت وایە بۆی، بەلام کە دەچیّت بە تابووتە کەووە نازنێژیت، چونکە سپل وەک گۆرستانی مسوڵمانانەو لەسەر شەریعەتی ئیسلامییەو ئەوە نامسوڵمانان کە بە تابووتەووە مردووە دەنێژن! جا ئەو گەردە ئاسنەیی کە لە گەڵ ئەو خڕۆکە سوورە مردووە دەچیّت لە گەڵی نانیژیت، بەلکو دەگەریتەووە، بۆ ئەوەی دووبارە خڕۆکە یەکی سووری دیکە ی پێ دروست بکریتەووە، لە شەریعەتی

ئیسلامی دا ناییت تابووته که له گه‌ل مردوو که‌دا بنیثریت، به‌لکو ده‌بی تابووته که بگه‌رێ ته‌وه‌و چاریکی دی بۆ مردوو یه‌کی دی به‌کار به‌یتریته‌وه‌.

هه‌روه‌ها (مۆخ) که له کرۆکی ئیسقانه‌کان دا هه‌یه‌و، هه‌لده‌ستی به‌ درو سته‌کردنی خرۆ که سوورو سپییه‌کان (وا ته‌ خرۆ که‌ی سپی ده‌نکو‌له‌دار)، وه‌ک وه‌زاره‌تی پیشه‌سازی (وزارة الصناعة) ده‌چی.

شایانی باسیشه‌ خرۆ که سووره‌کان ئۆک سحین و خواردن ده‌ به‌ن بۆ خا نه‌کان و له‌وی شه‌وه‌ دووهم ئۆک سیدی کاربۆن دینه‌ شه‌وه‌و خرۆ که سپییه‌کانیش به‌رگری له‌ ولاتی له‌ش ده‌کهن و هه‌ر میکرۆب یه‌ک به‌ چیتته‌ نیو جه‌سته‌ی مرۆفه‌وه‌ خرۆ که سپییه‌کان یه‌کسه‌ر به‌ گورج و گۆلی شه‌ری له‌ گه‌ل دا ده‌کهن و ته‌و کیم و زوو خاوه‌ی که له‌ بریه‌کانی جه‌سته‌دا ده‌بینرێ، هه‌مووی جه‌سته‌و لاشه‌ی خرۆ که سپییه‌کانه‌ که له‌ شه‌ری به‌رگریدا کوژراون!

کو‌ته‌ندامی میز (الجهاز البولي)یش که سیسته‌می نیوه‌وه‌ی جه‌سته‌ ده‌ پارێزێ و هاو سه‌نگی ده‌ کات و پاک و پوخ ته‌ی راده‌گریت، وه‌ شله‌مه‌نییه‌کانی نیو به‌ده‌ن ریکوپی‌ک ده‌خات، ته‌وه‌ی که به‌ که‌لک نه‌یه‌ت دوا‌ی ته‌وه‌ی که ده‌پالئو‌یت له‌ ریگه‌ی م‌یزه‌وه‌ فری ده‌دا ته‌ ده‌ری و، ته‌وه‌ش که به‌ که‌لک به‌یت له‌نیو م‌یزدا ده‌یه‌یلێ ته‌وه‌، به‌لێ ته‌م کو‌ته‌ندامه‌ش زۆر وه‌ک وه‌زاره‌تی نیوخۆ ده‌چی، چونکه‌ ته‌رکی وه‌زاره‌تی نیوخۆ ته‌وه‌یه‌ که کاروباری نیو ولات راده‌گرێ و ده‌پارێزێ.

پینچ هه‌ سته‌کانیش به‌ ته‌واو که‌ر و هاو کارانی وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ داده‌نرێ، وه‌ک چه‌ند ده‌زگاو چه‌ند ئۆرگانیک‌کی زۆر چوست و چالاک.

کۆته ندامی ده نگ و ز هانیش وه وهزاره تی راگه یا ندن (وزاره
الاعلام) وه مرۆف هه رچیه کی بوی له ری کۆته ندامی دهنگ (الجهاز
الصوتي) او زمانه وه به خه لک و ده ور به ری خوی را ده گه یه نی.

ئه دی وهزاره تی ئه وقاف له کوی یه؟!

جیی سه رنجه که له نیو ئه وه مو وهزاره تانه دا وهزاره تی (ئه وقاف)
دیار نیه!! جا ئایا هوی دیار نه بوونی ئه وهزاره ته چیه؟! هویه که ی
ئه وه یه که له روانگی شه ریه تی خوا وه (دین) دائیره ی تاییه تی نه یه
که له وی دا کورت هه ئبی! به لکو (دین) ده بی به چیت هه موو بوو
مه یدانه کانی ژیا نه وهو پیویسته له هه موویدا ده وری هه بی و ده یستی
هه بی! خوی کار به جی ئیسلامی وا نارد وهو دیاری کرد وه که سه ر چا وه ی
سه رجه م ری ساو یا ساکان بی و ده زگا کانی دهو له ت به پ یی
ئاراسته (توجیه) ی وی به ری وه بچن نه ک ته نها یه ک وهزاره ت به ناوی
وهزاره تی (ئه وقاف) یان (کارو بهاری ئایینی) یان (کارو بهاری
ئیسلامی)!! (٢)

به ئی به ری زان!

(1) دیاره لی ره دا مه به ست ئه وه یه که بوون (وجود) ی ئیسلام به س له وهزاره تی ئه وقاف دا
کورت هه لانه هینری و سه رجه م وهزاره ت و ده زگا کانی دیکه ش (ئیسلامی) بن، نه ک
ته نها وهزاره تی ناو براو، ئه گه رتا مه به ست ئه وه نیه که وهزاره تی ناو براویش نه هیلری و
به یه کجاری هه ر چی په یوه ندی یه له گه ل ئیسلام دا - له سه ر ئا ستی حکوو مه ت -
بچری نری!

ئینسان همووی ملکه چه بو فه رمانی خوا بو یه خوی کار به جی شوینیکی تایبه تی له نیو جه سته ی دا دیاری نه کردوه و تایبه ت نه کردوه به دینداریه وه! چونکه کیانی مروّف همووی دینداره و مل که چه بو خواو ئه و یاسا فیطری یانه ی که بو ی دا ناو ن! د یاره هه ر میلا له ت و ده لّه تی کش بیه و ی به مسوّلمان له قه لّم بدری، نابی ته نیا مزگه وت و ئه وقاف و شتی وا بو دین د یاری ب کات! به لکو ده بی له هه موو لایه نه کانی ژیان دا ملکه چی شه ریه تی خوا بیّت و پیوه ی پابه ند بیّت!

جا به یران!

ئوه ی رابرد کورته یه ک بوو سه باره ت به چۆنیه تی شایه دیدانی زانیاری و زانست له سه ر بوون و به دیه ی نه رایه تی و په روه رد گاریتی خوی بی وینه و هاوتا و هاو ه ل (سبحانه و تعالی).

ئیسّاش نۆره ی خسته ن پرووی چۆنیه تی شایه دیدانی سییه مین شایه دی دادگه ر (شاهد عدل) ه له سه ر به دیه ی نه رایه تی و په روه رد گاریتی خوی به رزو مه زن که بریتیه له و سروشت (فطرة) ی که خوا مروّقی له سه ر سروشتانده.

راگه یاندنی مه کته یی ماموستا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store



له نۆره کومه لانه یه کمان له کمانان
Stay in touch on social media
نحن معکم عبر مواقع التواصل الاجتماعي



www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

راگه یاندنی مه کته یی ماموستا عه لی بابیر

علي بابیر/ AliBapir

علي بابیر/ AliBapir

کەمانی

راگه یاندنی مه کته یی ماموستا عه لی بابیر




(273)

دهرسى دهيه م و يازدهيه م

چونيه تى شايه دى داني فيطره ت له سر
به دييه نه رايه تى و په روه ردگاريتى خوا (عزوجل)

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

نه نيزه خيمه لره نه به ماني نه مکتلاني
Sag, imoach on social media
نن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir

www.alibapir.net

گوردی - عربي - English

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

کتابي

AliBapir

QR Code 6

QR Code 7

QR Code 8

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

QR code for website

AliBapir

AliBapir

QR codes for social media

به ریـزان!

ئه م دوو دهرسه که تهرخانمان کردوون بۆ پروونکرد نه وهی چۆنیه تی شایه دیدانی فیطره تی ساغ و سه لامه تی مرۆڤ له سه ر ئه وه که ته نها خوای بۆ وینه و بهرز، به دیهینه رو خاوه ن و پهروه رد گاری بوون و بوونه وهرو کائیناته، دابهش دهبن بۆ شهش خال، که ئه مه ناو و نیشانه کانیانه:

1- پیناسه و نیشانه کانی فیطره ت و سیفه ته خواپسکه کان.

2- چه ند دهقیکی قور ئان و سوننه ت له سه ر خواپ سڤ بوونی خواناسیی و خواپه رستی له سروشتی مرۆڤ دا.

3- ریشه کانی خواپسڤ بوونی خواناسی له دهروونی مرۆڤ دا.

4- په رچه کانی ری فیطره ت له بواری خواناسیی و خواپه رستیدا.

5- هۆکاره کان و چۆنیه تی لابر دنی په ر چه کانی ر یی خوانا سیی و پاککردنه وه و بیدار کردنه وهی دڵ و دهروون.

6- چه ند قسه یه کی نهسته قی زانیانی هۆشیار و بیدار.

له نۆزه قهیمه زه نه به کانی نه کهلانی
Safely inspired on social media
نهن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

📘 **AliBapir** عهلی بابیر

📄 **archive.org/details/@alibapir**

📱 **AliBapir**

📄 **www.alibapir.net**
English - عربي - گۆردی

📄 **AliBapir** عهلی بابیر

📱 **AliBapir** عهلی بابیر

📄 **archive.org/details/@alibapir**

📱 **AliBapir**

📄 **www.alibapir.net**
English - عربي - گۆردی

📄 **AliBapir** عهلی بابیر

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على من لا نبي بعده وكل من ال قزم
در به.

به پړزان!

به پشتیوانی خوا تهم بابته مان له شش خالاندا ده خینه پروو:

خالی یه کهم:

پیناسه و نیشانه کانی فیطره ت و سیفته خوارسکه کان:

پیشتر باسمان کرد که فیطره ت که به (الخلقه، ال سجیه، الط جمع) یش
ناوده بری، بریتیه له و سروشته ی که خوا (سبحانه و ت عالی) مروّقی
له سهر خولقاندوه بهر له وهی هوکاره دهره کییه کان بیگوړن یان که م و زور
بیخه نه ژیر کاریگریی خوینانه وه.

مه به ست له فیطره تی مروّځ ته و حاله ته ته سلویه خوار سک و
سروشتیه یه که خوا ئینسانی له سهر خولقاندوه و له سهر سرو شتاندوه
ته ویش بریتیه له وه که ئینسان خوی به دیهیننه رو په روهردگارو خاوه نی
خوی دهناسی و پیی ئا شنایه و بوی تینوو په و له نا خه وه چه ز له
به ندایه تیسی بو کردن و په رستنی ده کات.

ئەو ئەبارە ی پیناسە ی فیطرە تەو، ئەبارە ی سیمار نیشانە کان ی سیفە تە
فیطری و خوارسکە کان و تایبە تە ندیە کانیشیانە و دە لێن:
سیفە ت و خەسلە تە فی طری یە کان چوار نی شانە و تایبە تە ندی
سەرەکیان هەن:

1) سیفە تە فی طری یە کان- کە یە کێکیان خوانا سییە- گشتی و
هەمە لایە نە ن و هەموو خە لک تییاندا بە شدارە، بۆ وینە سۆزی دایک
بۆ کۆرپە کە ی، عیشتق و پە یوە ندی نیرو می ئە گە ل یە کتر، یان ئەو
کە ئینسان حەز دە کات شتی هە بی ت و خاوە نی شت بی ت، ئەو کە
ئینسان حەز دە کات ئە ناخۆشی دوور بی ت و حەز ئە خۆشی دە کات،
ئە مانە سیفە تی فیطرییان پێ دە گوتری و هەموو مرۆڤ یەک ئەو
سیفە تانە ی هە ن و خە لک بە گشتی تییان دا بە شدارە.

2) نیشانە ی دووهمی سیفە تە فیطری یە کان ئەو یە کە ئینسان بۆ خۆی
هەستیان پێ دە کات و پێویستی بە فێرکردن ناکات، پێویستی بەو
ناکات کە هیچ کەس، دایک یان باب فیری خۆشیستنێ مندالە کان ی
بکات، بە لکو خۆی کار بە جی وای ئینسان دروست کردووە کە
مندالێ خۆی خۆش بویت، هەروەها مرۆڤ پێویستی بەو ناکات کە
فیری ئەو بکری ت کە ئارەزووی جینسی هە بی ت، یان پێی خۆش بی
زیان و زەرەری لێ نە کە وێ و هەر ئە خۆ شیدا بژی ت، ئە مانە
هەموویان شتی فیطری ی و ئینسان بە بی فێرکردن و فێر بوون،
دە یانزانێ و هەستیان پێ دە کات، جا خواناسیش یە کێ کە ئەوا ئەو

ئینسان به فیطرهت خواناس و خواپه رسته و پیویست نا کات که س
فیری بکات، هه لبه ته کاکل و جه وه ره که ی وه ک ریشه و ته سل، به لام
چونیه تی و ورده بابته کانی ته وه شتیکی دیکه یه .

(3) سیفه ته فیطریه کان ده گونجی کپ و خه فه بکرین، به لام له نیو ناچن
و وه ک ژیله موی ژیر خوله میش هه ر ده مینن، بۆ وینه: خوشه ویستی
گهل و نیشتمان یه کیکه له سیفه ته فی طری یه کان و هه موو
ئینسانیک ته و شوینه ی لیی گه وره ده بیت و ته و خه لکه ی له نیویاندا
گه وره ده بیت خوشی ده وین، یه کیستی یو قیتی پی شوو له سه ر
بنچینه ی فله سه فه ی مارکسیزم، بۆ صاوه ی (70) جه فتا سال
دژایه تی ته و سیفه ته فی طرییا نه ی کرد: خوشوی ستنی گهل و
نیشتمان، خوشوی ستنی شت هه بوون و مولکایه تی تاکیی (الملکایه
الفردیه)، ئازادیی فیکرو بیروا ده برین، ئازادیی که سیی.. به لام له
ته نجامدا فیطرهت زال بوو به سه ر حکومهت و سیسته م داو خه لک ته و
رژیم و سیسته مه ی ره فز کرد!! که واته فیطرهت ده گونجی کپ بکرئ و
خه فه و بی ده نگ بکرئ، به لام ناگونجی له نیو بردرئ، دیاره هه سیستی
خواناسین یه کیکه له و هه ست و نهسته فیطریی و خوارسکانه ی که
له گهل سروشتی مروژ دا تیکه ه لشیلراون.

جا هه ر کاتی که ته و زهخت و فشاره که به شیوه یه کی کاتی چۆته
سه ر ته و سیفه ته فیطرییه و کپی کردوه و خه فه ی کردوه، نه ما دیسان
ته و سیفه ته دیته وه دۆخی خوی.

خوای زاناو شارهزا (سبحانه و تعالی) به روون و راشکاوایی له چهند شوینیکی قورئاندا ئامازه بهو حه قیقه ته ده کات، بۆ وینه ده فهرموی: ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلْلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (لقمان-32)، واته: کاتیک شه پۆلئیکی وه کۆمه لئیک هه وری تاریک دایان ده پۆشی، له خوا ده پاریته وهو گهردن که چیی خویان بۆ خوا ساغ ده که نه وهو ده لئین: خواجه بهس بۆ تو گهردن که چین! له جیگا یه کی دی که دا ده فهرموی: ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّیُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ (الزمر-□)، واته: کاتیک ئین سان نار هه تی یه کی دی ته ری له پهروه ر دگاری خوی ده پاریته وهو بۆ لای ده گهریته وه له ناخییه وه، به لام پاشان که نهو نار هه تی و گرفتارییه به سه ر چوو، وه چاکه یه کی پی به خشی، نهو که له پیشدا له خوا ده پاریده وه نهو حال ته ی نامیه خنی و له بیر ی ده چیتته وه، وه هاویه شان بۆ خوا داده نی، بۆ نهو ی خه لک له ریگهی خوا لابات..

4) چواره مین نیشانه یان نهو یه که سیفه ته فیطرییه کان، له کاتیه کدا هه لومه رجی پشکووتن و گه شه کردنیان بۆ نه ره خسی، یاخود په رچ (مانع) یکیان بیته ری، مه رج نه یه گه شه ب کهن و سه ره ه لبدن و په یدا بن.

واته: هه‌رچه‌نده وه‌ك ئاماده‌یی (بالقوة) له هه‌موو ئین سانیكددا هه‌ن، به‌لام هه‌تاكو هه‌لومه‌رجیان بۆ نه‌ره‌خسێ و زه‌مینه‌یان بۆ ساز نه‌بێ به‌ كرده‌وه (بالفعل) په‌یدا نابن.

زانینی ئه‌م راس‌تییه‌ش بۆیه‌ گ‌رنگه‌ چونكه‌ ره‌نگه‌ یه‌كێك ب‌لێ: باشه‌ بۆچی له‌ روسیاو له‌ چین، یان له‌و شوێنه‌یه‌ كه‌ زۆر بانگه‌ شه‌ بۆ بێ‌دینه‌یه‌تیی و بێ‌بروایی و بانگه‌ شه‌ بۆ خواره‌نا سێی ده‌كرێت، بۆ خه‌لك خواره‌ناس ده‌رده‌چیت؟! له‌ وه‌لامدا ده‌لێن له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌و جیانه‌ فیه‌رته‌ی خه‌لكیان شیواندوه‌و په‌رچ (مانع) هه‌یه‌ له‌ به‌رده‌م فیه‌رته‌داو ئیشیان له‌سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ ك‌رده‌وه، كاتێ خۆی له‌ یه‌كێتی سۆفیت له‌ قوناغی ساوایی و باخچه‌ی ساوایانداو له‌ قوناغی سه‌ره‌تاییشدا وه‌ك رژییم ئیشیان ده‌ك‌رد له‌سه‌ر منداڵ كه‌ تیی بگه‌یه‌نن: خوا نیه‌! كه‌واته‌: كاتێك كه‌ هه‌سته‌ فیه‌رییه‌كان دژایه‌تیان ب‌ك‌ری و سه‌ركوت ب‌ك‌ری، عه‌جایب و سه‌یر نیه‌ كه‌ خه‌فه‌و ك‌ز ب‌ن و ك‌پ و بێ‌ده‌نگ ب‌ن و ده‌رنه‌كه‌ون، هه‌رچه‌نده‌ وه‌ك ئاماده‌یی هه‌ر هه‌ن، به‌لام مادام رییان لێ بگ‌یری ده‌رنه‌كه‌وتن‌یان به‌ ك‌رده‌وه‌ شتیکی چاوه‌روان ك‌راوه‌.

خالئ دووهم:

چهند دهقیکی قورئان و سوننهت له سهه خوارسک بوونی
خواناسیی و خواپه رستی له سروشتی مروقداه:

خوای بهرزو مهزن فهرموویه تی: ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ
الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الروم-30). واته: روهی خوت بهرام بهر به دین ریک
رابگره، نهو دین و شه ریه ته که خوا فهرمانت پی ده کا که خوتی
له گه لدا ریکبخه هه نهو فیه ته و سرو شته یه که خوا خه لکی
له سهه خولقاندوه و دروستکراوی خوا ناگورپی، هه نهو یه ئایینی ریک و
راست به لام زورهی خه لکی نازانن.

واته: نهو شه ریه ته که خوا ناردوویه تی، وه لامگوی داخوای یه کانی
نهو فیه ته و سرو شته یه که خوا مروقی له سهه سرو شتاندوه و کهس
ناتوانی فیه ته تی که خوا ئینسانی له سهه دروست کردوه بیگورپی، ئا
نهو دینیکی راسته که به پیی سروشت و داخوای دهروونی ئین سانه،
به لام زورینهی خه لک نازانن که شه ریه تهی خوا وه لام گوی داخوای یه
سروشتیه کانی ئینسانه.

له م ئایه ته وه دهرده که وی که (دین) ^(٢١) و (فیطرهت) یه کن، فی طهرت و سروشتی ئینسان له گه ل شه ریعه تی که خوا ناردوویه تی یه کن، واته پیکه وه ته باو گونجاون و دوو رووی یه که حقیقه تن، هه ر بویه ش هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: خوی په روه ردگار دوو شه ریعه ت و بهرنامه ی بۆ ئینسان داناون، شه ریعه تی کی رواله تی ⁽²⁾ (ظاهری) که بریتیه یه له وه دینه ی خوا ناردوویه تی و ئه وه یان به لگه (حجة) یه له هه ر خه لک، وه شه ریعه تی کی دهروونی (باطنی) یشی له دهروونی هه موو که سینکدا داناوه که بریتیه له سروشت (فطرة) ی!

له سووره تی (النور) یش دا خوی په نهانکار هه ر ئا هاژهی بهر مه سه له یه کردوه که فه رموویه تی: ﴿.... ثَوْرٌ عَلَى ثَوْرٍ....﴾ (35)، واته: نووری شه ریعه ت له گه ل نووری فی طهرت، که ئه گه ر هه ردوو رووناکییه کان یه کتر بگرنه وه بۆ ئینسان ده بیخه رۆ شنایی له بهر رۆ شنایی.

پیغه مبه ری خواش (عليه الصلاة والسلام) ده فه رموی: ((كل مولود يولد على الفطرة، فأبواه يهودانه أو ينصرانه أو يمجسانه، كما تولد البهيمة بهيمة جمعاء هل تحسون فيها من جدعاء؟!)) ^(٣) واته: هه موو مندالیک له بهر فیطره ت و سروشت (ئه و فیطره ت و سروشته ی که خوی

(1) واته دینی پاست و ته وای خوا (عزوجل) که له م پۆژگارهدا ته نها له ئیسلامدا بهرجه سته یه.

(2) رواله تی: واته بیزراو و بهرچاو، نه که پروکه شی.

(3) رواه البخاري ومسلم.

پي دهناسي) له دايك دهيتت، دوايي دايك و بابي و دهوړو بهري خراب دهیگورن و دهیكهن به جووله كه، يان به نه صراني، يان به تاگرپهر بست (مجوسي)، (تنجا پيغهم بهر (عليه الصلاة والسلام) نمونه يهك دهينيتته وهو دهفرموي): وهك چوڼ نازهل به تېرو ته ووايي له دايك دهيتت و هيچ كه موكوړي له نهدامه كانيدا نيه، جا تيا هه ست دهكهن هيچي گويي براييت (يان داخ كراييت)؟!

بيگومان نه خير، بهلكو دوايي نينسان بو خوي دهستكاري ده كات و به شيك له گويي دهبري، يان شويينيكي داخ دهكات بو نيشانه كردن يان هه مبهستيكي ديكه.

كه واته منداليش كه له دايك دهيتت خواناسه، به لام دوايي دايك و بابي خراب و دهوړو بهر و ژينگهي خراب سروشته خوايي كه دهگورن. ههروها پيغهم بهر (عليه الصلاة والسلام) له فرموده يه كي ديدا فرموده تي: خوي بهرزو مه زن فرموده تي: ((خُلِقْتُ عِبَادِي حُرّاً فَأَجْتَلَيْتُهُمُ الشَّيَاطِينَ)) (1) واته: بهنده كاني خوم پاك و ازهي خه له شتي پوچ و رو له خواكه دروستكردون، به لام شه ي طانه كان به دهورياندا دين و دهيانگورن (واته له خواناسييه وه بهرو دوور له خوايي). ههروها هم سي تايه تش زور له زانايان به به لكه دهيانهيند خه وه له سدر نهو مه سه له يه به فيطرهت و زگماك خواناس بو نه ي مرو ف: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ

(1) رواه البخاري ومسلم .

أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ
أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً ضِعْفَاءَ مِنْ بَعْدِهِمْ، أَوْ تَقُولُوا
إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
الْمُبْطِلُونَ ، وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٢-١٧٤﴾ (الاعراف 172-174)،

واته: وه یادبکوه کاتی که پهرورد گارت له پشتی ئاده م و ه چهی ئاده می
وهر گرت، وه کردنی به شاید به سهر خویانه وه و پیی فهرموون ئایا من
پهرورد گاری ئیوه نیم؟! گوتیان با، شایه دیی ددهین له سهر خۆمان (جا
ده فهرموئ) بویه ش ئه و شایه دییه مان لییان وهر گرت نه وه ک رۆژی دواپی
بلین ئیمه بی ئاگابوین لهم (خواناسی و خواپهرستی)، یاخود نه وه ک
بلین باب و باپیرانمان هاوبه شیان بۆ تۆ دانابوو له پیشداو ئیمه ش وه چه و
نه وه یه ک بووین له دوا ی ئه وان (و به دوا ی ئه وان که وتین و لاسایی ئه وانمان
کرده وه) جا ئایا به و کرده وه یه ی که ری لئی تیک چچوه خرا په کاره کان
کردیان ده مان فه وتینی؟! (دواپی ده فهرموئ) ئاوا ئایه ته کانی خو صان
شی ده که ینه وه بۆ ئه وه ی بگهرینه وه (له ریی چه وتی دوور له خوا ی یه وه
بۆ ریی راستی خواپهرستی).

ئهم ئایه تانه زانایان له ته فسیره کانیان دا مشتومرو جیاوازی زۆر یان
له سهر یان هه یه که ده توانین بلین، له دوو رابوؤچوونی سه ره کیدا کورت
هه ئدین:

پای یه که م: هه ندیکیان ده ئین: به کرده وه خوا ی داد گهر (عزوجل) له
دهشتی (عه ره فات) ئاده می (علیه السلام) هینا وه و هه رچی وه چه و
نه وه یه تی له شیوه ی گهر دیله ی ورددا له پشتی ده ره ینا وه و عه قل و

شعووری پیداون و دواندوونی و فهرموویه تی: ئایا من په روه ردگاری
 ئیوه نیم؟ ته وانیش هه موویان گوتوویانه به ئی تو په روه ردگاری
 ئیمه ی، بو ته وه ی بیانکات به شاید له سهر خوئیان! جا ته وانده ی تم
 بو چون و را یه یان هه یه و یرای سی ئایه ته کان چهند
 فهرمووده یه کیش به به لگه ده هیئنه وه.

تنجا تهو فهرموودانه ش که لایه نگرانی رای یه کهم به به لا گه یان
 دیننه وه گرنګترینیان له رووی به لگه هیئانه وه (استدلال) وه تم دووانه ن:
 1) عن أنس رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: ((يَقَالُ لِلرَّجُلِ مِنْ
 أَهْلِ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ لَكَ مَا عَلَى الْأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ
 أَكُنْتَ مُفْتَدِيًا بِهِ؟! قَالَ يَقُولُ: نَعَمْ، فيقول: قَدْ أَرَدْتُ أَهْوَنَ مِنْ ذَلِكَ،
 قَدْ أَخَذْتُ عَلَيْكَ فِي ظَهْرِ آدَمَ أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا فَابْيَتِ إِلَّا أَنْ
 تُشْرِكَ بِي)). رواه البخاري ومسلم.

واته: نه نه سی له پیغه مبه ره وه گیرایه ته وه که فهرموو یه تی: به
 ئینسانی دوزه خی له روژی دوا ییدا ده گوتی: ئایا ته گهر هه رچی له سهر
 زهوی هه یه، هه مووی مولکی تو بی، ده یکه ی به به لا گیره وه (فدیه) بو
 خوت؟ ده ئی: به ئی. تهویش پیی ده فهرموو: کاتی خوی له مه که مترم له
 تو داوا کرد، له پشتی ئاده مدا بووی به ئینم لی وهرگرتی که هاویه شم
 بو دانه نیی، به لام رازی نه بووی و هاویه شت هه ر بوم دانا!

2) پیغه مبه ری خوا ﷺ: ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَخَذَ الْمِيْثَاقَ مِنْ ظَهْرِ آدَمَ
 (عليه السلام) بنعمان يوم عرفة، فأخرج من صُلْبِهِ كُلَّ ذَرِيَّةٍ ذُرًّا هَا

فنشرها بین یدییه شم کلمهم قُبلا، قال تعالی: اَلِ سِت بَرِیکم؟! قالوا بلی.. الی... مبطلون)). (٢٦)

واته: خوای به‌رز په‌یمانی له پشته‌ی ئادهم له (نعمان - که شوینی‌که له عرفات) له رۆژی عه‌ره‌فه‌دا وه‌رگرت له وه‌چه‌ی ئادهم (علیه‌ ال سلام) و هه‌ر وه‌چه‌یه‌کی که له ئادهم ده‌یبت هه‌مووی له پشته‌ی ده‌ره‌یناو له پیش خۆی بلاوی کردنه‌وه، ئنجا رۆوبه‌روو قسه‌ی له‌گه‌ڵ کردن و فه‌رمووی ئایا من په‌روه‌ردگارتان نیم؟! گوتیان: با.. هه‌تا و شه‌ی (مبطلون). واته: وه‌چه‌ی ئادهم (علیه‌ السلام) گفتوگۆکه‌یان له‌گه‌ڵ خوای به‌رزو بی‌وینه‌دا به‌رده‌وام بووه به‌و شیوه‌یه که له ئایه‌ته‌کانی ژ صاره (172، 173) ی سووره‌تی (الاعراف) دا هاتوه.

ئه‌مه له‌باره‌ی چۆنییه‌تی به‌لگه‌ه‌ینانه‌وه‌ی لایه‌نگرانی رای یه که‌م بۆ سه‌لماندنی راو بۆ چوونه‌که‌یان ده‌ر به‌ره‌ی ته‌ف سیری سی ئایه‌ته‌که‌ی (الاعراف).

رای دووهم: هه‌ندیکیشیان ده‌لێن: مه‌به‌ست له‌م ئایه‌تانه ئه‌وه نیه که خوای بی‌ویته وه‌چه‌ی ئادهمی له پشته‌ی ئادهم ده‌ره‌ینا بی‌و ق سه‌ی له‌گه‌ڵ کردین و ئه‌وانیش شایه‌دییان له‌سه‌ر خۆیان دا بی‌ت! به‌لکو مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که خوا مرۆقه‌کانی وا خولقاندوه به‌ ز هانی حال هه‌موویان شایه‌دییه‌ی ده‌دن که ته‌نها خوا (ت بَارک و ت عَالی) په‌روه‌ردگار و خاوه‌ن و په‌رستراویانه.

(1) رواه الإمام أحمد والنسائي وحاکم وقال صحيح على شرط الشيخين.

لایه نگرانی رای دووهم و چۆنیه تی به لگه هیئاوه دیان:

لایه نگرانی راوبۆچوونی (دووهم) که (ابن کثیر) له ته ف سیره کهیدا ده لئ: ته مه رای زۆریک له زانایانی پێشین (سلف) و پاشین (خلف)ه، که ده لئین: مه به ست له و ئایه ت و فهرمودانه ی رابردن، ته وه نیه که خوای بی هاوه ل به کرده وه وه چه (ذُرّیة) ی ئاده می له پشته ئاده م ده ره یئا بی و کرد بی به شاید به سه ر خۆیه وه، به لکو مه به ست ته وه یه که خوا ئینسانه کانی له سه ر سروشته ی خوا به یه کگرتن (التوحید) و خوانا سی و به ندایه تی بو خوا کردن سروشتانده و خولقاندوه، وه گوتوو یانه: (المُرَاد بِهَذَا الْأَشْهَادُ أَنَّهُ فَطَرَهُمْ عَلَى التَّوْحِيدِ) (١)، وه گوتوو یانه: مه به ست له (وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ) واته: (أَوْجَدُهُمْ شَاهِدِينَ بِذَلِكَ قَائِلِينَ لَهُ حَالًا) واته: خوای به به زه یی وای دروست کردوون که به زمانی حال ته وه به لئین. چونکه هه م وشه ی شایه دیی (شهادة) و هه م وشه ی پر سیار (سؤال) ده گونجی به زمانی وتار بن وه ده شگونجی به زمانی حال بن، چۆن؟

لیره دا که ده فهرمو ی: ﴿قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا﴾ ته وه دیاره به زمانی وتاره، به لام مه به ست پێی زمانی حاله، به لام له سووره تی (التوبة) دا که ده فهرمو ی: ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَغْمُرُوا مَا سَجَدَ اللَّهُ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ﴾ (التوبة- [])، لیره دا مه به ست زمانی حاله، ده فهرمو ی: هاوبه ش دانه ر (مشرک) ه کان بۆیان نه یه مزگه و ته کانی خوا ئاوه دان

(1) واته: مه به ست له کرد نه شایه ت ته وه یه که (خوا) له سه ر خوا به یه کگرتن سروشتانده وونی.

بکهنه‌وه له کاتی‌کدا شایه‌دی‌ی له‌سه‌ر خۆیان ده‌ده‌ن به کوفر، ئاشکراشه که شایه‌دی‌ی له‌سه‌رخۆدان‌ی هاوبه‌ش دانه‌ره‌کان ته‌وه نه‌بووه که بۆ خۆیان هاوار بکه‌ن که ئیمه کافرین، به‌ئکو به‌زمانی کردارو حال شایه‌دی‌یان له‌سه‌ر خۆیان داوه که ته‌هلی کوفر.

هه‌روه‌ها بۆ پرسیارکردنیش، جاری وایه به‌زمانی وتار (مقاله‌و) جار وایه به‌زمانی حاله، بۆ نمونه: خوا له سووره‌تی (المائدة) ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِن بُدِّ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ﴾ (۱) واته: پرسیار له هه‌ندیک شت مه‌که‌ن که ته‌گه‌ر بۆتان ده‌ربه‌که‌وی پیتی تووشی زیان بن، لی‌رده‌دا ته‌و پرسیارکردنه به‌زمانی وتار (مقاله‌و).

جاری واش هه‌یه، پرسیارکردنه‌که، به‌زمانی حال و کرداره، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنَّا كُنتُمْ مِن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ﴾ (۱) (ابراهیم-34)، واته: هه‌ر شتیک که داواتان کردوه خوا پیتی داو، دیاره ئینسانه‌کان پیش ته‌وه‌ی داوا له خوا بکه‌ن بۆ هه‌موو پیداو‌یستیه‌کانیان خوی به‌خ شه‌ر بۆی خولقاندوون، که‌واته مه‌به‌ست داواکردنه به‌زمانی حال و کردار.

ئع‌جا من پیم وایه رای دوهم به‌هیت‌ترو په‌سند‌ت‌ره، بۆ چی؟! چونکه: رای یه‌که‌م له‌سه‌ر مرۆڤ ناییت‌ه به‌ئگه (حجة)، به‌لام خوی په‌روه‌ردگار له نایه‌ته‌که‌دا وه‌ک به‌ئگه (حجة) باسی ته‌و شایه‌دی‌ی له‌سه‌رخۆدانه ده‌کات، که هه‌م بۆ ژبانی دنیاو هه‌م بۆ رۆژی دوا‌یی به‌ئگه (حجة) یه‌که‌م له‌سه‌ر مرۆڤه‌کان، بۆیه‌ش ده‌لیین: شایه‌دی‌یدانی مرۆڤان له‌سه‌ر خۆیان و ئیعت‌راف لی‌وه‌رگ‌رانیان له‌لایه‌ن خواوه به‌پیتی ته‌ف سیرو رای یه‌که‌م،

نایبته به‌لگه له‌سه‌ریان، چونکه هیچ که‌س له بیرى نیه که له رۆژى به‌رى وه خوا (عزوجلّ) له پشتى ئاده‌م ده‌رى هینا بى و دوا ندیبتى و به‌سه‌رخویه وه کردیبتى به شایه‌دو په‌یمانى لى وه‌رگرتیبت!! شتی‌کیش که ئینسان له بیرى نه‌مایبته نایبته به‌لگه له سه‌رى! به‌لام هه‌موو ئینسانێک ته‌وه‌ی له‌یادو له‌بیره‌ ته‌وه‌ی ئاگا لى به که به دلّو هه‌ناو و به فیطره‌ت تینوو و عه‌ودالّه بو خواى به‌رزو میهره بان و، د یاره ته‌وه‌ش ده‌یبت به‌لگه (ح جة) له سه‌رى هه‌ر چه‌نده خواى کار به‌جى تا‌کو به‌لّ گه (ح جة) ی شه‌ریعه‌ت نه‌نیرى به ته‌نیا به به‌لّ گه‌ی (فیطره‌ت) ئینسان سزا نادات وه‌ک فه‌رموویه‌تى: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتّٰی نَبْعَثَ رَسُوْلًا﴾ (الإسراء-15).

خالى سییه‌م:

پیشه‌کانى خوارسک بوونى خواناسیى له ده‌روونى ئینساندا:

به‌ریزان!

هه‌ست و هانده‌رى خواناسیى و خواپه‌رستى له فیه‌طره‌ت و ده‌روون و ناخى مرؤفدا کۆمه‌لێک بنج و ره‌گ و ریشه‌ی هه‌ن که گرنگترین بىان □ به‌بوچوونى به‌نده - ته‌م پینجه‌ی خواره‌وه‌ن:

(پیشه‌ی یه‌که‌م): بریتیه له تینوو بوون و عه‌ودالّ بوونى درو سستکراو (مخلوق) بو به‌ده‌یه‌ننه‌ر (خالق)، واته دروستکراو (مخلوق) دروستکه‌ر

(خالق)ی خوئی خوش دهوئ و بوی تینوویه و هز دهکات لیئی نزیك بیټ و فدرمانبهیری بۆ بکات.

به لگه مان ئه وهیه، که خوی به به زهیی، نهک هدر بۆ ئین سمان به لکو دهربارهی دروستکراوه کانی به گشتی به گیاندارو بی گیا نه وه فهرموویه تی: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾ (الإسراء-44). واته: هوت ئاسمانه کان و زهوی و ههرچی تییان دا ههیه، هه مووی پاکي بۆ خوا راده گه یه نی و هیچ شتیك نیه که خوا به پاک نه گری و ستایشی خوا نه کات.

به ئی.. هه موو دروستکراوه کان به دیهینه ر (خالق)ی خوئی خوش دهوئ و ستایشی ده کهن و به پاکي ده گرن.

(پیش هه دووهم) بریتیه له: خوشه ویستی و ریزو سه رسامی ئین سمان به رانبهر به ته وایی و جوانیی و پایه به رزیی خوی تباک و پاک و یه کجار جوان و به رزو چاک، چونکه ئین سمان له دهروو نه وه تیروته وایی (کمال) و جوانیی (جمال) و شکوو پایه به رزیی (جلال)ی خوش دهوئ و ئه م سیفه تانه و سه رجه م سیفه ته به رزو جوا نه کانی دیکه ش به چاکترین و به رزترین شیوه له خوی به رزو بی و یه ده دا ههن، بۆیه مرؤف له دهروون و قولایی ناخیه یه وه ئه و په ری ریزو خوشه ویستی و سام و هه بیهت و سه ر بیامیی به راز به ر به خوا (تبارک و تعالی) هه یه.

ئنجبا با سه رنجیککی ئەم چەند ئایەت و فەرمووده یەش بەدەین:
 خوای بە بەزەیی و بەرز فەرموو یەتی: ﴿وَلَهُ الْمَلٰٓئِکَةُ اِلَّا غُلٰی فِی
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ﴾ (الروم-27)، واتە: سیفەتی
 ھەرە تەواو، تیرو تەواویی (کمال) ی رەھا (مطلق) تەنھا بۆ خوایە ئە
 ئاسمانە کان و زەویدا، وە ئەو زائلی کار بە جی یە.

دەربارە ی جوانیش، کە خوا (عزوجل) ئەو پەری جوانیی ھە یە،
 پیغە مەبر ﷺ دە فەرموو: ((ان الله (عزوجل) جميل یحب الجمال))
 رواه البخاري. واتە: خوا زۆر جوانە و جوانیشی خوش دەو یت. وە ئە
 فەرمووده یە ککی راست (صحیح) دا ھاتو کە ئە ھلی بە ھەشت کاتی
 ئە بە ھەشتدا خوای بەرزو مەزن دەیین، ھەر نیعمە تیکی دی کە ئە
 بە ھەشتدا پێیان دراو ئە چاو شادبوون بە دیداری خواو دیتنی خوا
 (تبارک و تعالی) ھەموویان ئە بیر دە چیتە وە، یان نیعە ھەتی
 تەما شاگردنی رووی خوای پەرورە دگاریان پێ ئە ھەموو
 نیعمە تەکانی دیکە بەرزترو گەرەترو چاکترە.

دەربارە ی شکۆ (جلال) و پایە بلندی خوای بەرزو ھەزینیش، خوا
 فەرموو یە تی: ﴿تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ﴾ (الرحمن-78).
 واتە: بەرزو بە پیژە ناوی پەرورە دگارت کە خواوەنی ئەو پەری پا یە
 بلندی و ریزو حورمەت گرتنە. (واتە ھەم بەرزو بە ریزو ھەم ریزیش
 ئە غەیری خۆی دە گری).

(پیشه ی سی یهم ای خواناسیی له دهروونی ئینساندا، ئەو یه که ئینسان ئەسل ی چاکه کاری و چاکه کارانی خوش دهویت، هه موو ئینسانیک وایه، بۆ وینه که باسی (حاته می طائی) ده کریت، که زۆر به خشه ر بووه، ئینسان هه ر له خۆیه وه حاته می خوش دهویت، بۆ ئەو ی هه یچ چاکه و به خششیکیشی له حاته مه وه پێ گه یشتبیت، بۆچی؟ چونکه تو چاکه و چاکه کارانت هه ر له دهروونه وه خوش دهویت، یاخود کاتی که باسی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و سیفه ته به رزه کانیان ده کریت، یان باسی بویری و ئازایه تی (حمزة، علی، خالد، زبیر) و جهنگاوه رانی دیکه ی ئیسلام ده کری، یان باسی هه ر سیفه تیکی دی که ی باشی هه ر که سییک بکریت، ئینسان ئەو که به و سیفه ته که یشی خوش دهویت.

که واته: ئەسل ی چاکه کردن و چاکه کاران به سروشت خۆشه ویستن، جا بێگومانیش خوی پهروه ر دگار له هه موو کهس چاکه کارتره، به لکو هه ر ئەو چاکه کاری ره هایه و هه ر نیعمه ت و چاکه یه کیش هه یه هه مووی له خواوه یه، وەك ده فه رموی: ﴿وَمَا يَكُم مِّن نُّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجَاوُونَ﴾ (الکحل-53)، واته: هه ر چاکه یه که له دهستی ئیوه و دهرو به رتاندا هه یه هه مووی له خواوه یه، وە کاتی که ئازارو زیانیکیشتان تووش بۆ هه ر ها نا بۆ لای خوا (عزو جل) ده به ن.

تَنجا به ته تکیده چاکه ی خواش له گه لّ چاکه ی خه لکی خوادا
به رانبر ناکرئ و ئینسان ته گهر ئینسانیککی چاکه کاری خوش بوئ،
وه چاکه ی ئینسانیککی چاکه ی خوش بوئ، ده بی چاکه و نیعمه ته کانی
خواو ده بی خوی خاوه ن چاکه ی چهند خوش بوئ؟! وه ک گوتراوه:
(أین التراب من رب الأرباب) گل له کوئیه له چاو په روه ردگاری
هه ره به رز!

(پیشه ی چواره م) بریتیه له تیه خویته و شه یدابوونی ئینه سان بو
هه رمانه وه و ده و له مه ندیی و ساغ و سه لامه تی و بو ده سه لات و
پله و پایه .

به لئ ته م چواره هه رچواریان داخوازی خواړسک و ړه شه دارن له
فیطره تی هه موو ئینسانیکدا، ئینسان پیی خو شه بمینیه ته وه و زور
رقی له له نیو چوونه و هه رمانه وه (خلود) ی هه ز لیه یه ، وه زور
ده و له مه ندیی و بی نیازی خوش ده ویت و زور رقی له نه داریی و
هه ژارییه ، وه زوری سه لامه تی پی خوشه و زور رقی له نه خو شی و
ده ردو به لایه ، زور هه زی به ده سه لات و پله و پایه دیت و زوریش به
بی ده سه لاتتی و زه بوونی قه لّس و ناره هه ته .

هه ر بویه ش (ئیبلیس) نه فرینی خوی لی بی، کاتیك ده یه ویت
(ئاده م) فریو بدات، له کوئیه بوئ ده چیت؟ وه ک خوی په نهان زانیش
هه وائی پیداوین: ﴿قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَذُكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكُ لَّا
يَلِي﴾ (طه-120). واته: ئیبلیس گوتی: ته ی ئاده م دره ختیكت نیشان

بدەم که ته گەر ل یی بخوی هەرگیز له نیو نه چی و بمینه وهه
مولکیکیش پیشان بدەم که هەرگیز نه فهوتی؟!

به لئی ئیبلیس له دهروازه ی تهو ههزو ئاره زووه ریشه ییانه وه پارێزی
بو ئادهم (علیه السلام) برده! چونکه ههزکردن به مانه وهه
نه فهوتان و ههزکردن به مولک و دهسته لات شتیکی فیطریه له
دهروونی ئینه ساند، ئادهمیش (علیه السلام) تهوکا ته له
به ههشت (جنة) دا بووه، هه ندیک له زانایانیش ده لێن: له باخێ کدا
بووه له باخه کانی سه ر زهوی، به لام راستر وایه له به ههشتدا بووی،
ته وهنده ههیه خوای کار به جی بو تاقیکردنه وه دره ختیکی لێ قه دهغه
کرده، ئیبلیسیش له عه نه تی لێ بی پارێزی بو ده بات به مؤ له ت
وه رگرتن له خوا ده چیت ده لیت: ته ی ئادهم! دره ختیکت پێ نی شان
بدەم که ته گەر ل یی بخوی هەرگیز نه مری؟ دیاره ئادهمیش زۆر هه زی
لێ به که نه مری، وه شه یطانی ش خوی لێ ده کات به دڵ سۆزیک
ته میندار (ناصح أمين) چونکه پ یی ده لێ: ﴿لَئِي لَكُمَا لَ جَنَ
النَّاصِحِينَ﴾ (الاعراف-21)، واته: بینگومان من زۆر بو تان دڵ سۆزم،
دیاره ئادهمیش واده زانی که تهو قسه که ره یان فریشته یه کی خوا یه،
یان دڵ سۆزیک دیکه ی خوا ییه و به هه ر حال به ق سه که ی فر یو
ده خوات و له دره خته که ده خوات.

که واته ئیبلیس لهو لایه نه وه بۆی ده چی که شتیکی فی طری و
خوارسکه له دهروونی ئینه ساند.

به ئی به ریزان!

هه موو ئینسانیک حه ز ده کات و پیی خوشه بمینیتته وه ده و له مه ند
بیته و سه لامهت و سه به رزو خاوهن دهسته لات بیته، به لام ئایا ئه و
شته نه لای کی ده ست ده که ون؟! بیگو مان ته نه ا لای خوا، وه ک
ده فه رموی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ (فاطر-10). واته:
هه رکه سییک سه به رزی و ده سه ته لاتی ده وی، ئه وه بیگو مان
ده سه ته لاتی ره ها (مطلق) ته نیا لای خویه (و هه ره له لای ئه ویش
ده ست ده که ویت)، هه روه ها به گشتی فه رمویه تی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ
ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾
(النساء-134). واته: هه رکه سییک پاداشت و چاکه و ده ستکه وتی دنیای
ده وی بیگو مان خوا پاداشت و چاکه و ده ستکه وتی دنیای دوا رژی
له لایه.

واته: چ خیر و خوشییه کتان مه به سه ته ته نیا له لای خوا بوی
بگه رین، که واته مرۆف بو ئه وه ی ده ستی له و نیعمه تانه گیریت که
فیطره تی بویان تینوویه و ده شزانی که ته نه ا لای خوا چنگ ده که ون،
بویه رووی ئه و ئاوات و هیوایا نه ی ده کا ته خوی به به زه یی و
به خشه ر!

(پیشه‌ی پنبه‌م) ی خوارسکپوونی خواناسی و خواپه‌رستی له ده‌روونی ئینساندا، ئەو‌یه که ئینسان هه‌ز ده‌کات ملکه‌چ و فرمانبهر ب‌یت بۆ خوا.

به‌لگه‌شمان ئەو‌یه که ئینسان هیچ کات یێک مه‌دارو قه‌نا عه‌ت ناکات که شتێک نه‌بێ گه‌ردنی بۆ که‌چ بکات، جا ئە گه‌ر خوای په‌روه‌ردگاری دۆزیه‌وه که تا که په‌ر سترای را سته‌قینه‌و ته‌نها که‌سیکه شایسته‌ی به‌ندایه‌تی بۆکران و مل بۆ که‌چکران ب‌یت، ئەوه دیاره گه‌یشته‌وه ئاواتی خوێ و مه‌داری کاری ساز بوه، به‌لام ئە گه‌ر له‌بهر هه‌ر هۆیه‌ک بوو ده‌ستی له‌و ئاواته گیر نه‌بوو و بۆی نه‌کرا که خوای به‌رزو مه‌زن په‌رستی، ئەوه وه‌ک چۆن بابای تیه‌خوێ ئاوی پاک و سازگار چنگ نه‌که‌وتوو، به‌ناچاری هێ لێل و پیسیش خوێش ده‌کات! ئەویش هه‌رچۆن بووه‌ت و په‌ر سترایکی ساخته‌په‌یدا ده‌کات که فرمانبهری بۆ بکات و لێ یێ بیاری ته‌وه‌و بیپه‌ر ب‌یت، به‌دریژی میژوو هه‌ر ئاوا بووه، ئینسان به‌بێ په‌ر ستراو ناتوانی بژیت، جا ئە گه‌ر به‌ هۆی هیدا یه‌ت و رینه‌هایی خواوه، خوای په‌روه‌ردگاری لێ هه‌لکه‌وت و په‌رستی، که هه‌ر ئەوه په‌ر سترای راسته‌قینه (المعبود الحقیقی) یه، ئەوه باشه، ئەگه‌رنا شتێکی دی بۆ خوێ هه‌ر په‌یدا ده‌کات، ته‌نا نه‌ت هه‌ددی و بێ پرواییه‌کانیش ته‌وانیش شتێکیان هه‌ر هه‌یه بیپه‌رستن، بۆ نموونه: کاتی خوێ مارکسییه‌کان ره‌خه‌نیان له‌ مسوڵمانان ده‌گرت که ده‌چن هه‌ج ده‌که‌ن و

به دهوری که عبه ی خوا دا ده سوورپنه وه ز یاره تی ده کهن، که چی خوشیان به دهوری تهرمی مؤم یاکراوی (لینین) دا ده سوورپنه وه سردانیان ده کرد که له کوشکی (کرملین) دا دایان ناوه ی سستاش ههر له وییه!

ئه گهر سهرنجی خه لکی دنیا بدهین به گشتی ده بینن ئه گهر به دهوری که عبه شدا نه سوورپنه وه، که بیگومان ههر ئه وه بو مرؤف شایسته یه که تنها به دهوری مائی خوا دا به سوورپنه وه پیوی سته مرؤف په پوله ی دهوری چرای دینی خوا بیت و ههر ئه وه شایسته ی خه لیفه ی خواجه، به لام و نه بی کاتیک مرؤف ئه و ری گاو رووگه یه ی لی بزر ده بی واز له سوورپنه وه (طواف) بی خی، به لکو حه قهن شتیکی دیکه، رووگه (قبله) یه کی دیکه ههر په یدا ده کات که به هوی رووتیکردن و به دهوردا خولانه وه یه وه ئه وه هسته ی خوی تییر بکات، بویه ده بینن بابای بی دین به دهوری مولک و ساماندا یان به دهوری بیردۆزه کاندایان به دهوری ده ستلا ت و پله و پا یه دا یان به دهوری طاغوت و خو به خوازانی کدا، به دهوری شتی کدا ههر ده خولیته وه حه قهن ئینسان به بی ملکه چکردن ناحه ویسته وه، ده بی مل بو شتی ک ههر که چ بکات.

جا ئه وه که ئینسان ده بی مل بو شتی ک ههر که چ بکات و شتی ک ههر بیه رستی، دیاره وه گوتمان ئه و شته ش ده بی تنها و تنها خوی تاک و پاک و خاوه نی هه موو ناوو سیفه تیکی به رزو چاک بی،

به لّام جاری وا هه یه لیّی تیّک ده چّی یان لیّی تیّک ده ده ن و شتیکی
دیکه ده په رستی. ئا ته وهش یه کی دیکه یه له ریشه کانی دینداریی و
خواناسیی و خواپه رستییی له دهروونی ئینساندا.

به راستی ته و ئایه ته ی سووره تی (الفاتحه) که ده فهرموئ: ﴿إِيَّاكَ نَعْتُجِدُ
وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ (الفاتحه-5)، واته ته ی خواپه! بهس تو ده په رستین و داوای
یارمه تیش ته نیا له تو ده که یین و پشتیمان هه ر به تو ده به ستین، به راستی
ته وه خوا ی په نهان بین له سه ر زمانی فیطره تی ئینسانه کان فهرمویه تی و
ته عیبر له هه ناو دهروونی ئینسان ده کات و به راستی هه موو ئینسانیک
ته گه ر فیطره ته که ی تیّک نه چوویّت ده لّی: خواپه بهس تو ده په رستی،
داوای یارمه تیش ته نیا له تو ده که یین و پشتیمان هه ر به تو ده به ستین!

خالی چوارهم:

په ر چه کانی پّی فی طره ت له بواری خوانا سیی و
خواپه رستییدا:

مادام ئینسان ئاوا تینوویه بو خوا ی پهروه ر دگارو ئاوا بو ی عه ودا له ،
ته ی چ شتیّک وای لیّی ده کات که خوا نه ناسی و له خواپه رستی بترازی و
له دینداریی دوور بکه ویتته وه؟!

له وه لامدا ده لّیین: له راستیدا دلّ و دهروونی ئینسان وه ک ئاوینه یه ک
وایه ، ئاوینه ته گه ر روون بی و چلّک و تۆزو گه ردی لیّی نه نیشته ی، هه ر

شتیك بچیته به‌رانبه‌ری وه كو خوی نیه شمانی ده‌دات، به‌لام ته‌گه‌ر
ئاوینه‌كه شكاه، یان تۆزو گه‌ردو چلك و چه‌په‌ری له‌سه‌ر كو‌بووه، ئه‌وكاته
یان هیچ شتیك نیشان نادات، یان هه‌ر شتیك نیشان بدات ده‌یشیوینیته و
وه‌كو خوی نیشانی نادات.

فیطره‌ت و ده‌روونی ئینسانیش وه‌ك ئاوینه‌ وایه، هه‌تا روون و سپی و
سافه‌ ئه‌وه‌ی به‌ روونی خوی به‌رزو بی‌هاو تایی تیدا دره‌و شاوه‌ته‌وه‌و
تینویتی و تاسه‌و عه‌ودایی بو‌خوا تیدا یه، به‌لام هه‌ركات چلك و
غه‌ورو ژه‌نگ و ژاری لی نیشته، ئه‌وكاته وه‌ز عی لی تیکده‌ چیت و
ده‌گۆری.

ئه‌و شتانه‌ی كه‌ فیه‌طره‌ت و سه‌رو شتی ئینه‌ سان لاده‌ده‌ن له
خو‌اناسیی و خواپه‌رستی له‌ پینچ به‌رگی سه‌ره‌كیدا به‌نه‌ره‌تیپه‌كانیان
روون ده‌كه‌ینه‌وه‌:

یه‌كه‌م : شوین كه‌وتنی هه‌واو ئاره‌زووه‌كان:

له‌ شوینه‌وار (أثر) یكدا⁽¹⁾ هاته‌وه‌ كه‌: هیچ په‌ر سترایك له‌ سه‌ر زه‌وی
نه‌په‌رستاره‌ له‌ جیاتی خوا، گه‌وره‌تر له‌ ئاره‌زوو ((ما عبد على الأرض
من دون الله أعظم من الهوى))، به‌لای هه‌واو ئاره‌زوو به‌راستی

(1) (أثر) له‌ زاره‌وه‌ی فه‌رموده‌نا سان (المحدثین) دا چه‌مکی گشتی هه‌یه‌ و هه‌م
فه‌رمای شتی پیغه‌م به‌رس ﷺ و هه‌م قسه‌ی پی‌شینیه‌ی چاك (السلف الصالح) یش
ده‌گریته‌وه‌.

گه وره ترین بت (صنم) ه که ئینسان کاتیک ریی لئی هه له ده بجی و لئی تیکنده چی و له هیداریه تی خوا لاده دات ده ی کاته په رستراویکی بساخته و ده بپه رستی، خوی زاناو زال له و باره یه وه فره موویه تی: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ آيَاتِهِ يَتَّبِعُهُ فَإِنَّ اللَّهَ أَفْلَاكًا تَذْكُرُونَ﴾ (الجماعه-23). واته: ئایا سه رنجی ته و که سه ت نه داوه که ئاره زووی خوی کردو ته په رستراو و ده بپه رستی، وه خوا گومرای کردوه هه ر چهنده زانیاری شی هه بووه، وه موری به سه ر گوی و دئییه وه ناوه و په رده ی به سه ر چاویه وه هه لکی شاره، ئایا دوی خوا کی هیدایه تی دده دات! بچی بیر ناکه نه وه!!

هه روه ها ته و فره مووده یه ش که پیشتر باسما ن کردو پیغمه به ری خوا ^{صَلَّىٰ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} له په روه رد گاره وه ده ی گپیته وه و فره رموی: ((خَلَقْتُ عِبَادِي حُنَفَاءَ فَأُتِيتُهُمُ الشَّيَاطِينُ)) (ته) واته: به نده کانی خومم پاک خولقاندوون، به لام شه یطانه کان ریگایان لئی تیکنان.

له فره مووده یه کی دی که دا پیغمه به ر (عَلَيْهِ السَّلَام) فره موویه تی: ((حُبُّكَ الشَّيْءُ يُعْمِي وَيُصِمُّ)) (ها) واته: خوشه ویستیت بو شتی که کویرت ده کات و که رت ده کات، واته که شتی که زور خوش ویست له ئاستی کویر ده بی و عه یب و که موکوریه کانی نابینی، له ئاستیدا که ر ده بی و عه یبه کانی نابیستی.

(1) رواه البخاري ومسلم.

(2) رواه ابوداود و احمد، (ابن جریر السقلانی) و (لحافظ العراقی) گوتوو یا نه فره مووده یه کی باش (حسن) ه.

هه روه ها ئېمام شافيعی له شيعر ټکيدا گوتوويه تی:
 (وعين الرضا عن کلّ عيب کليله وعين السُّخط تُبدي المساويا)
 واته: چارې رڼا مه نديی له ناست هه ر عه یب و نه نگيک نايينا يه،
 به لّام چارې توور ډیې که موکوور پيان دهرده خات!
 هه يه که سيکې خوش دهر ویت عه يبه کانی نايینی، به لّام هه ر که نيوانی
 له گه لّ تيکچوو، چاکه کانیشی لّی ده کات به عه یب! به لّی چاری وایه
 که ئینسان سواری ته سپی عاطیفه و هه و او تاره زوو دهر ویت توو شی
 حوکمدانی تاوا بی ویزدانانه ده بیت.

دووهم: له کارخستن و به کار نه هیانې عه قل و گوئ و چاو به
 مه به سستی دوزینه و دی حه ق و راستی.

ته و کوته ندام (جهاز) انه ی که خوا له ئینساندا داینان، بو ته ویه که
 ئینسان حه قیان پی بدوزیتته و هو خویان پی بنا سی، جا هه ر کات یك
 ئینسان بو ته و مه به سته به کاری نه هینان، ته و هه ش دی سان فی طره ت و
 سروشتی تیک دهر دات و ده شیوینی.

وهك خواي زاناو توانا فرمويه تی: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ
 وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا
 يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ (الاعراف-
 ۱۰۰) واته: بيگو مان زور يک له مروّ ق و جنو که مان بو دوزخ
 تاماده کرده، (چونکه) دليان هه يه پی نافامن، چاريان هه ن پی يان

نابینن، گویان هه ن پیدیان نابیه ستن، ئەوانه وهك ئاژەنن بەلكر
گومراتریش، ئەوانه ن بئ ئاگایان.

سییه م : په رچی سییه م بریتیه له: دل نه خوش بوون بههوی
شوبهه و شههوهتهوه.

به ئی به ریزان!

هه ركه سیك گومان (شبهه) يك ياخود ئاره زوو (شهوه) (ت) يهك د ئی
نه خوش کرد، كه به هوی ئەم دووانه شهوه دل نه خوش ده بیت، ئەوه
بیگومان ده گونجی كه خوی له بییر بهیتهوه له خوا دوور بکهوێتهوه.
خوی به خشنده هه رموویه تی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ
مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ
مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ﴾ (آل عمران-6)، واته: خوا ئەو
زاتهیه كه کتیبی بۆت ناردۆته خوار چه ند ئا یه تیکی ما نا رۆ شن
(محکم) ی تیدان، ئەوانه ئەسل و بناغه ی کتیبی خوان، وه هه ندیک
ئایه تی دیکه شی تیدان مانای له یه کچوویان هه ن، جا ئەوانه ی كه دلیان
لادان و نه خوشیی تیدایه به دوی ئەو ئایه تانه ده که ون که ما نای
له یه کچوویان هه یه، به مه به سستی ئاژاوه نانه وه به مه به سستی ما نا
لیدانه وه یان (له حالیکدا که توانای مانا لیدانه وه یانیا نیه).

(1) د یاره مه به ست ئاره زوو یه کی به دهر له سنووری شه ریه ته، ئەگره نا ئیزکرد نی
غهریزه و ئاره زوو هکان به شیوازیکی شه رعی دل نه خوش ناکات.

خوای به دیهیننر (عزوجل) کار به جی یه و ئه و ئایه تانه ش که چهند
مانایه که هه ئده گرن و (متشابه) ن بو ئه ویه که شهر یعت فراوانتر بیت،
وه له بهر ئه ویه که هه ندیک له و ئایه تانه چهند مه سه له یه که باس ده که ن
که له سه رووی عه قلای ئینسانه ویه، ههروه ها ئه وه جوړیکه شه له
تاقیکردنه وهی خوا بو به نده کانی، وه گه ئیک حیکه مه تی دی که ش، چا
ئه گهر ئینسان دلیکی ساغ و سه لیمی هه بیت به دوای ئایه ته مانا روشن
(محکم) هکان ده که ویت و ئایه ته خاوه ن مانا لیچکوو (متشابه) هکانیش
له بهر تیشکی ئایه ته (محکم) هکان ته فسیر ده کات، به لام ئه گهر دله که ی
نه خوش و ناته و او بیت، به دوای ئایه ته (متشابه) هکان ده که ویت و بهر
له خو ی تی که ده دات و ئایه ته (محکم) هکان فه راموش ده کات.

چواره م : ژه نگ هه ئیندانی دل و مؤر کرانی به هو ی گونا ح و
لادان و خه سلته پیسه کانه وه:

به ئی به یریزان!

ئینسان به هو ی گونا ح و تاوانه وه دلی تووشی لادان ده بیت، به هو ی
خه سلته و سیفه ته پیسه کان (الردائل) وه دلی ژه نگ دینیت و لاده دات و
روو له خوای به به زه یی و به خشه ر وهرده چه ر خینتی.

به لگه شمان سه ره رای واقع و ته زمون، کو مه ئیک ئایه تن، یه کی که
له وانه ده فه رموی: ﴿وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ، وَمَا
يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ، إِذَا تُفْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ،
كُلًّا بَلَّ رَأْنَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ، كُلًّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ

لَمَحْجُوبُونَ، ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ، ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تُكَذِّبُونَ ﴿المطففين 10-16﴾.

واته: سزای سه‌خت بۆ ئەوانه‌ی که (پینغه‌مبه‌ران و دینی خوا) به‌درۆ
ده‌زانن، ئەوانه‌ی که بروایان به‌ دوا‌رۆژ نیه، هیچ که‌سیش دوا‌رۆژ به‌درۆ
نازانن مه‌گه‌ر که‌سانیک که زۆر له‌رێ ده‌رچوون و زۆر گونا‌حاباران، کاتی‌ک
تایه‌ته‌کانی ئیمه‌ی به‌سه‌ردا ده‌خوینریتته‌وه، ده‌لێ: ئەفسانه‌ی پێ شینانه!
نه‌خیر، به‌لکو ئەوانه‌ دلێان به‌هۆی گونا‌حه‌کانیا نه‌وه ژه‌ه گگی هی‌ه‌ خاوه.
نه‌خیر (با وازی‌نن) ئەوانه‌ له‌ رۆژی دوا‌یی دا له‌ بینیه‌ خێ په‌روه‌ردگاری
خۆیان په‌رده‌پۆش ده‌کری‌ن، (وه‌ک چۆن له‌ دنیا‌دا به‌هۆی چلکی گونا‌ح و
تاوانه‌وه‌ ئاوینه‌ی دلێان داپۆ شراوه‌ و خۆی په‌روه‌ردگار نابینن، له‌
دوا‌رۆژیشدا په‌رده‌پۆش ده‌کری‌ن و ده‌خ‌رینه‌ دۆزه‌خه‌وه‌ له‌ بینیه‌ خێ خوا
بی‌به‌ش ده‌کری‌ن). پاشان له‌ کلا‌ په‌ دۆزه‌خ ده‌برژی‌ خری‌ن. دوا‌یی پێ بیان
ده‌گوتری‌: ئەمه‌ ئەوه‌یه‌ که‌ کاتی خۆی به‌درۆتان ده‌زانن.

هه‌روه‌ها هه‌ر له‌وباره‌وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾
(المائدة-67). واته‌ بێ‌گومان خوا کۆمه‌لێ کافران رێنمایی ناکات. که‌واته‌
به‌هۆی (کفر) که‌که‌ یانه‌وه‌ بی‌به‌ش (محروم) ده‌بن له‌ هیدایه‌تی خوا (جلّ
شأنه‌)، وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (قصص-۳۳)، واته‌:
بێ‌گومان خوا هیدایه‌تی کۆمه‌لانی سته‌مکار نادات.

وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (المافقون-6). واته‌:
بێ‌گومان خوا هیدایه‌تی کۆمه‌لێ له‌رێ ده‌رچوو و گونا‌حاباران نادات.

وه ده فەرموی: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ (ابراھیم-۱۱۱). واتە: ئەوانە ی کە ستمەکارن خوا رینگەیان لێ تێک دەدات و سەرگەردانیان دەکات.
وه ده فەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ (غافر-28).
واتە: بێگومان هەر کەسێک زیاده‌ڕۆیی بکات و دینی خوا بە درۆ بزانی، خوا هیدایەتی نادات.

وه ده فەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ (زمر-13). واتە: بێگومان خوا هیدایەتی کەسێک نادات کە درۆزنە و زۆر نا سوپاس و سپەڵیە (بەرانبەر بە خوای بەرزو مەزن).

وه ده فەرموی: ﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ﴾ (غافر-35). واتە: ئاوا خوا مۆر بە سەر دانی هەر خۆ بە زلگریکی خاوەن زوڵم و ستمەوه دەنی.

کەواتە بە هۆی ئەو گوناح و تاوان و سیفەتە خراپا نەوه ئێن سان لێ هیدایەتی خوا بێ بەش (محروم) دەبێت، دڵە کە ی ژەنگ و ژارو کە مەری تاوان دا ئیدە پۆشی.

پێن جەم: حەق نەوی سستی و رِق لیبوو نەوه ی خوا و پیغەمبەرە کە ی و شەرعیەتە کە ی:

خەلکی واهە یە لێ بەر گە مژەیی رقی لێ خوا یەو حەق قبوول نا کات، دڵە کە ی پیسەو خۆی پیس و پۆخل کردووە بە هۆی گوناح و تاوانەوه، وە ک خوای زاناو زال دەر بارە ی دارودە ستە (آل) ی فیر عەون فەرموو یەتی:

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلُمًا وَعُظُمًا﴾ (الاحقاف-14). واته: به قینیان هه بوو که موعجیزه کانی موسا راستن، به لām به هو ی سته م و خو به زلگریه وه دانیان پیدا نه هی ناو قبولیان نه کرد. دیاره هه ر بویه ش خوی خاوه ن به زه یی و به خششی بی سنور سهر فزایی و به خته وه ری ئینسانی به وه به ستوته وه که دل و دهر وونی خو ی پاک بکاته وه، له سیفه ته نرم و خراپه کان و به پرازیته وه به سیفه ته به رزو با شه کان وه فهر مویه تی: ﴿وَكُفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا (7) فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا (8) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا (9) وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا (10)﴾ (الشمس). واته: سویند به نفس و به وه ی که ریکی خسته، ئد جا چاکه و خراپه ی فیبر کردوه، بیگومان سهر فزازه ئه و که سه ی که پاکی ده کاته وه له سیفه ته خراپه کان و ده پرازیته وه به سیفه ته باشه کان، وه به دبه خته که سیك که له ژیر چلک و چه پهری گوناخدا ده یشاریته وه.

که واته به لای فیطره ت و سروشتی ئینسان خواناسه، به لām ده گو نجی کومه ئیک په رچ (مانع) ی بی نه ری و کو مه ئیک دهر دو نه خو شی رووی تی بکه ن که وای لی بکه ن دل که ی ئه و شهو ق و شه یدایی و رو شناییه ی تییدا نه مینی و تییدا خفه بکری و داپو شری.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Apple App Store

Google Play



علي بابير / AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

QR Code 1

QR Code 2

QR Code 3

خالی پینجه‌م:

هوکاره‌کان و چوئیه‌تی لابرندی په‌رچه‌کانی پئی خواناسیی و
پاک‌کردنه‌وهو بی‌دار‌کردنه‌وهی دل و د‌روون:

به‌ریزان!

وهك چوئن ئاسن ژه‌نگ ده‌گرئ، به‌لام ده‌گوئجی له‌و ژه‌نگ و پیسییه‌ی كه
كه‌وتوته س‌ه‌ری پاك بكریتته‌وه، د‌روون و فیطره‌تی ئینسانیش به‌همان
شیوه‌ ژه‌نگ ده‌گریت و ت‌وزو خو‌ل له‌س‌ه‌ری ده‌نیشت و -وهك پیشتر با‌سمان
کرد - كه‌مه‌ری گوناح و تاوان و خ‌ه‌سله‌ته پیسه‌كان دایده‌پ‌و شی، به‌لام
ده‌گوئجی له‌و ژه‌نگ و ژاره‌ی لی بو‌ه‌ریئری و پاك و سپی و سیاف
بكریتته‌وه.

جا ئه‌و ژه‌نگ وه‌راندنه له‌ د‌روونی ئینسان و ئه‌و ژه‌نگ لابرده‌ نه‌ له
س‌روشت و فیطره‌تی ئینسان و ئه‌و م‌شتوما‌ل‌کردنه‌ی ئاو‌یه‌ی دل و
د‌روونی ئینسان، ده‌گوئجی به‌ شیوه‌یه‌کی کاتی بی‌ت و ده‌ش‌گوئجی
به‌شیوه‌یه‌کی یه‌كجاری بی‌ت.

ئ‌نجا شیوه‌ کاتییه‌كه‌ش ده‌گوئجی كه‌ ئینسان به‌ه‌ل‌ب‌ژاردن (اختیار)ی
خ‌وی بی‌ت، یان به‌ناچاری به‌ملی‌دا بی‌ت، وه‌ك ئه‌وه‌ كه‌ ئینسان جاری‌وا
ه‌ه‌یه‌ ده‌كه‌ویته‌ته‌نگانه‌یه‌ كه‌وه، به‌تایه‌ه‌ت كه‌ بی‌ی ز‌ور بی‌دین و
خوانه‌ناسی‌وا ه‌ه‌بووه‌ كه‌ كه‌وتوته به‌لا‌و گرفتارییه‌كه‌وه‌ كه‌ پیشتر دانی
به‌بوونی خ‌ودا ه‌ه‌ر نه‌ه‌یناوه‌و ملی به‌ندایه‌تی ب‌و كه‌چ نه‌کردوه، به‌لام

له کاتې به لاو لیکه هومان و گرف قاری دا، وهک چه ندين سال ب یت به ندایه تی بو خوا کردیت، یه کسر دهستی به رز کردو ته وهو هاواری له خوا به ستوه!

روودای له م بابه ته زور بوون، هه بووه که له کاتې زی خدانی کرد نی زوردا، یان تووش هاتنی نه خوشییه کی کوشنده دا که هیچ چاره ی نه بووه، یان تووش هاتنی مه ترسییه کی وا که له ل یواری مهرگ گه راوه ته وه یه کسر هانای بو خوا بر دوهو هاواری تی به ستوه بی ته وهی پیشتر سهری بو نه وی کرد بی!

جا ته جوړه حال ته کتوپرو راچله کینه رانه ی که به سهر ئین ساندای دین، وهک ته وه وایه که ئاسنیک یهک ته خته ژهنگ دایووشییت، قوش چه کوشیکی زور به هیزی لی بده ی و پییدا بمالی، دیاره یه کسر ته وه ژهنگه هه لده وه ری! دل و دهر وونی ئینسانیش زور جار تاوا په رده یهک له بی ناگایی (غفله)، یان گوناح و تاوان و چلک و چه په ره که یان دایده پوشی و ترووسکایی و روژنایی ئیمان و خواناسی لی قه ده غه ده کات، وهک چون تاوینه توزو گهر دی ده که ویته سهر و ناهیللی هیچی تیدا دهر بکه وی! به لام کاتیک به سهر به لاو گرف قاری و ناره حه تییه کدا ده که ویت و تووشی حال ته تیك دیت که دهستی له هه موو پ چکان دهر یت، له نه نجامدا که تا ئیستا به هو ی دویاو ته ماع و تاره زووه کانه وه خو ی لی بایی ببوو و له خوا دوور که وتبووه، ئیستا که ته وانه هیچیان نامینن، ته و جار فیطرهت و دل و دهر وونی راسته وراست له گه ل خوی به به زه ییدا

رووبه پروو ده بیته وه و ئه و ژهنگ و ژاره له سه ر دئی لاده چیّت، وهك كه چۆن ئاوینه كه كه توزو گه رده كه ی له سه ر لابیچیت له به رانه به ر هه ر شتیکی رابگری ئه و شته ی به جوانی تیدا دهرده كه ویت!

به ئی به ریزان!

دئی ئینسانیش گه لیك جار ئه و ژهنگ و ژاری بی ئاگایی و ئاره زوو په رستییه، ئه و لاسایی كرد نه وه (تقلید) یه، ئه و له خویابی بوون (غرور)، دایده پوشت و وای لی ده كات كه خوی به رزو بی هاو تا (عزوجل) نه بینئ و ههستی پی نه كات، به لام كه ئه و په رده و ژهنگ و ژاره لاچوو، یه كسه ر خوی په روه ر دگار له دلو ده وونیدا دهرده وشیتته وه.

خوی زاناو توانا فه رموویه تی: ﴿هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَّتْ بِكُمْ بَرْيَحٌ طَبِئَةٍ وَقَرَحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رَبِّحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ (بوس-22).

خوی شاره زا (عزوجل) له م ئایه ته دا دیمه نی كه سانیك نی شان ده دات كه له ئه سل دا خوانه ناس و هاوبه ش دانه رن، به لام له كاتیكدا به سواری كه شتی به ده ریادا ده رۆن، شنه بایه کی هیمن هه ل ده كات و ئه وانیش زۆر دلخۆشن كه كه شتییه كه یان به و بایه به شینه یی به سه ر ئاودا ده روات، به لام دواپی بایه کی به گه رده لوول و به هیتر هه لده كات و له هه موو لاه شه پۆل بۆیان دیت، دئیا ده بن، یاخود گومانیان زیاتر واده بی كه تازه

ئه وه ئاخیر جاره و ئه تید اچوون دان، ئه و حاله ته دا زۆر به دئسۆزیی ئه خوا ده پارینه وه و ده ئین: ئه گهر ده ربازمان بکه ی ئه م کاره ساته به ته ئکید ئه سوپاسگوزاران ده بین!

دیاره هوکاری ئه و هه ئو یسته ی بابای کافریش ئه وه یه که هیچ چاره و په نای دیکه ی نه و که س نه فریای ب که و ی و پید شتر رهن گه پ یی و ابو بیت که مال و سامان، یان هیژو ده ست لآت، یان فیل و ته له که و سیاسه ت ئه فریای دیت و رزگاری ده کات، به لام ئی ستا ده یستی ئه هه موو شتیک به ربووه و جگه ئه خوای به دیه ی نه ر په ناو چاره یه کی دیکه ی نه ماوه! وه ک خوا فهرموویه تی: ﴿دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (یونس- ۱۰۱) ئه و کاته دا ئه خوا ده پارینه وه و ملکه چیی خو یان بو خوا ساغ ده که نه وه، واته ده بنه به نده یه کی ساغ و بی خلته بو خوا، وه دوو باره ده شلین ﴿لَئِنْ أَلْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ (یونس- ۱۰۱) ئه ی خوایه ئه گهر ئه م به لاو گرفتاری و ته نگانه یه رزگارمان بکه ی، ده بی نه به نده یه کی سوپاس گوزار بو تو!

به لام زۆر جار ئه و راجله کاندن و راته کاندن، ئه گهر ئی هانی ئه گه ل پهیدا نه بیت، به لکو هه روا ناچاری و لیقه و مانیک ب ییت، دوا یی ئه و که سه ده چیته وه سه ر باری پید شو، وه ک خوا فهرموویه تی: ﴿فَلَمَّا أَلْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغَوْنَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ (یونس- 23)، واته: جا کات ییک ده ربازی کردن یه کسه ر ده ستیان کرده وه به سته م و خراپه کاریی بی بیانوو و پاساو ئه زه ویدا.

هه لّبه ته ته و حاله تی لیقه ومان و ده ست له هه موو پ چکان برا نه
تایبته نیه به که شتی و ده ریاهه، به لکو له سهر زهوی و له هه و بشدا
هه روایه، جاری و اهیه که فرۆکه له هه وادا تا سه ده کات، یان
گه رده لوولی هه وایی لیی ده دات و رای ده ژهنیت، خه لکه که پی شتر له
قسه کردن و پیکه نین دان، به لّام له و حاله ته دا گورج ده که ونه پارا نه وه و
خویندنی زیکرو ویرد!

به لّام به نده کان ناسوپاسن و سپلّهن و دوی رزگار بوون ده چنه وه سهر
هه مان باری پیشوویان.

ته و حاله تی بیدار بوونه و هی فیطره ت به شیوه ی کتوپر که ئین سمان
ئیراده و هه لّباردنی تییدا له ئارادا نیه.

حاله تی دووه می بیدار بوونه و هی فیطره ت و دلّ و ده روون، که ته هه یان
زیاتر ئیحتیمالی ته و هی لی ده کریت ئینسان له سهری به رده وام بیته،
بریتیه ته و هی که ئینسان به ئیراده و هه لّباردن (اختیار)ی خوی ده ست
بکات به پالاوتن و له به یژنگ دان و پاککردنه و هی دلّ و ده روونی و
بیدار بوونه وه و هوشیار بوونه و هی فیطره تی و هاتنه ده رو و ده ربار بوونی له
چه نگالی شه یطان.

وهك خواي زاناو کار به جی فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (یونس-
57). وا ته: ته ی خه لکی خه! بیگو مان ئاموژگاری به کتان له

پەرۋەردىگار تەۋھىد بۇ ھاتتە، ۋە شەيخا بۇ ئەۋەي ئەنىۋ سىنە كاتتەندە ھەيە،
ۋە رەئىمىيە ۋە بەزەيىيە بۇ بىرۋاداران.

بہ لئی بہرِیزان!

ئەگەر (عەقل) بە حىكمەت ئيقناع دەيى، (دل) یش بە ئامۇژ گارى (موعظە) رادەچلە كى و بيدار دەيتتەو، ھەر بۇيەش سەير دەكەين كە ئەھلى دل و دروون، ئەھلى عىرفان و تەزكىيە زۆر سەركەوتووتر بوون ئە ئەھلى عەقل و فەئسەفە، ئەوۋدا كە خەلك ھۆشيارو ب بيدار بكە نەوۋو خەلك ئەسەر دەستيان بۆلاي خوا بگەریتتەوۋو ھىدايەت بدرى.

بۆ وێنە (عبدالقادری گیلانی) رەحمەتی خۆی ئە سەر بچ، ئە ژيانە کەیدا هاتووە کە زیاتر ئە (1000) ههزار کهس ئە تەهللی کەتەاب (جولە کەو نەصرانی) ئە سەر دەستی مسوڵمان بوو ئە شاری بە غداو دهوروبەری دا، وه 100.000 سه‌د ههزار کهسی گوناچارو داوین پیس و ریگرو دزو پیاوکوژو...هتد، ئە سەر دەستی ئەو (توبە) بیان کردوو بوونە ئینسانی چاک و دوستی خوا (تبارک وتعالی).

چونكه ئەوانە⁽¹⁾ سەروكاریان زیاتر ئەگەڵ دڵ و فێطرەتی ئێنە سەنە، بەلام فەیلەسووفەكان و بیریاران و ئەهلی عەقل، زیاتر سەروكاریان ئەگەڵ عەقلە، جا زۆرجار ئێنسان بە عەقل شتێك دەزانێ، بەلام كە ئەو

(1) واتە: ئەھلى تەزكىيەو عىرفان، نەك بەناو ئەھلى تەصوف و لە واقيە عيش ھەر سەرگەرم، گەدەو گىرفان.

زانینه نه چیتته نیو دل و فیطره تییه وه ناجوولینن، چونکه دل مه کی نه ی جوولیننهری ئینسانه، عه قلیش هوکارو ئامرازی ده رک کردن و زانی نه ی شتانه.

بویه ش خوی پهره وردگار، مه گهر چون ده نا ههر جاریک باسی ئیمانی کرد بیت باسی دل (قلب) یشی کرده، وهك ده فهرموئ: ﴿وَأَخَا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ (الحجرات-14)، یان ﴿كُتِبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانُ﴾ (المجادلة-22)، یان ﴿حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ (الحجرات-7)، چونکه نهو ئیمانه⁽¹⁾ ئینسان ده جوولینن و به رهو خوی ده بات و وای لی ده کات که فهرمان بهریی خوا بکات که چووبیتته نیو قوولایی دل و دهروونه وه، به لام ته گهر ههر دانپ یداهینانیککی عه قلی رووت بی و ده برینیککی زمان بیت ئینسان ناجوولینن، بویه خوی پهره وردگار نهو ئایه ته ی پیشدا فهرموئ: ته ی خه لکینه ئیوه له پهره وردگارتا نه وه ئاموژگاریتان بو هاتوه، شیفاو هه توانی نه خوشیی و زام و بری نه کانی دل و دهروونتان بو هاتوه، رینمایی و به زهیی بو بروداران، که مه به بیت پیی قورئانه، چونکه بناغه و هوکاری هاتنه دی هه موویانه!

دیسان بو یه ش خوی کار به جی فهرمان به پیغمه بهر ﷺ و شوینکه هه توانی ده کات که بانگه وازی خه لک بو لای خوا بکه نه به سی شیوه، ده فهرموئ: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

(1) له راستیدا ههر نه وه ش له ته رازووی ئیسلام دا به ئیمان داده نری وهك له بهرگی یه کهم دا به دریزئی باسمان کرده و خستومانته پوو.

وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ (النحل-125)، بان گه واز به که یو ری گه ی پهره رد گارت به حکمه ت و به ئاموژ گاریی باش (الموعظة الحسنة)، وه به باشتین شیوه گفتوگو (مجادله) یان له گه لدا بکه، ئه وه یانی چی؟!

حیکمه ت بو عه قلّه و، ئاموژ گاریی باش بو دلّه و، وتووێژ به باشتین شیوه ش بو که سانی که نه ملکه چی حوکی عه قلن، نه خاوه نی دلیشن، به لکو که سانی سه ره خه ریکه رو نه سه لمین و که له لمه ره قن، بو یه چار هه ر ئه وه یه که به باشتین شیوه بیان دوینی و به به هیزترین به ل گه بی قسه یان بکه ی و به به رزترین شیواز هه لسوکه وتیان له گه ل بکه ی.

واته: ئینسان له بواری بانگه واز کردنیدا بو لای خوا له گه ل سی جوړه خه لکدا رووبه روو ده بیته وه، هه ندیکی زیاتر به لای عه قل دا شکاوه ته وه و گوئ بو به لگه ی عه قلی و زانیاری ده گرن، بویه ده بی به لیزانی و حیکمه ت بیان دوینی، چونکه ئه و که سه ی که به به ل گه ی عه قل و زانست نه بی قه ناعه ت نه کا تو نابی ئاموژ گاری بکه ی. به لکو هه دام ئه و که سه ئیعمه ا دی زیاتر له سه ر عه قل و عیلمه و له سه ر به لگه یه، تو ده بی له ری حیکمه ت و جوولاندنی عه قلی و به و شتانه ی که عه قل قه ناعه تیان پی ده کات بیدوینی.

هه ندیکیش هه ن که زیاتر به لای دل و عاتیفه دا شکاونه وه سوزیان له هزریان به هیزتره، ئه وانه ش وا پیویست ده کات که به ئاموژ گاری له گه لیان دا بدوی، (الموعظة) یش بریتیه له جوولاندنی دل و ده روون، دل و ده روونیش به دوو شیوه ده جوولئ، یان به (ترغیب) یان به (تره یب)،

(ترغیب) واته ته ماع وده بهر نان و خستنه بهر چاوی نیعمه ت و پادا بشتی خوا، به وه که باسی نیعمه ته کانی خوی بۆ بکه ی و هانی بده ی له سهر خواپه رستی و له سهر پاداشتی خوا به لئ خوشبوون و به هه بشت، (ترهیب) یش واته ترساندن به دهسته لات و توانای خوا به تۆله و سزای دۆزه خ له بهرانبهر تاوان و سه ریچی دا، ئه وانیه ی که زیاتر خاوه نی سۆز (عاطفه) ن پیویسته ئاوا بدوینرین، به لام ده بی ئامۆژگاری یه که باش (الموعظة الحسنة) بیت، چونکه ئه گهر خراپ بی و به شیوازی خوی نه بیت، بهر هه می نابیت و بگهر جاری وایه زیانیشی ده بیت.

کهسانی سییه می ئه وانن که نه ئه هلی عه قل و نه ئه هلی دَلن، نه گوئ بۆ به لگه ی عه قل ده گری، نه دل و دهروونیکه شی هه یه که بتوانی بیدار بکریته وه، به لکو وه گو تمان که ل له ره ق و نه سه لین و سه رکه شه، جا ئه وه یان ده بی به باشتین شیوه بدوینری و ئه گهر ههر مله جیره ی کرد به باشتین به لگه ده مکوت بکریت، وه که چون ئیبراهیم پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام)، نه مروودی ده مکوت کرد، وه که خوا فه رموویه تی: ﴿فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ﴾ (البقرة-258)، چونکه نه مروود له بهرانبهر به لگه ی به هیزی (ئیبراهیم) دا هی چی پی نه ماو شکستی خوارد، چونکه حال و مه قامه که پیویستی ده کرد که ئه و خو به په روه ردگار زانه به به لگه ی روشن و بی پیچ و په ناو په وه ده مکوت بکریت و قسه ی بۆ نه مینیتته وه.

ئنجایا فیه طهرت به چی بیدار ده بیته وه؟! دل به چی هو شیار ده بیته وه؟! ئاوینه ی دل به چی مشتومال ده بیته وه!؟

له وه لامدا ده لئین: بیگومان به دژو پیچه وانده تهو شتانه که که مره و ژهنگیان پی ده گری و پیمان لیل و تلخ ده بیته، فطرته بیدار ده بیته وه و دل و دهر وون روشن ده بیته وه، ئنجا دل و فطرته قیش به مانه ژه نگ دهیگرت و لیل و تلخ ده بوو:-

(1) شوینکه وتنی ئاره زوو (اتباع الهوی)، که واته به پابه ندیی به شهرعه وه مل که چ نه بوون بو ئاره زوو کان دل بیدار و روشن ده بیته.

(2) دل و دهر وون و فطرته به له کارخستن و به کارنه هینانی عه قل و ههسته کان تاریک و لیل ده بوو، که واته به به کارهینانیان بو دۆزینه وه ی حه ق، بیگومان روشن ده بیته وه.

(3) دل و فطرته به نه خوش بوون تاریک ده بی و تارهای به سهردا دیت، به لام به هو ی ساغ و سه لامه تییه وه بیدار و روشن ده بیته وه.

(4) دل و فطرته به گومان (شبهه) و ئاره زوو (شهوة) نه خوش ده بی و به لاجوون و نه مانی ته وانه ساغ و پاک و چاک ده بیته.

(5) دیسان به هو ی گوناخ و تاوانه وه دل و فطرته ژهنگ دایده پو ش و

به هو ی سیفه ته خراپه کانه وه په رده ی به سهردا دیت، به لام به هو ی فه رمان به ریی خوا و چاکه کاری و سیفه ته چاک و باشه کانه وه دل و فطرته سپی و ساف ده بی و مشتومال ده بیته.

(6) به‌هوی حق نه‌ویستی و رق لی‌بون‌ه‌وی حقه‌وه دل تاریک ده‌بی و به‌هوی حق وی ستن و صل بوکه چکردنی و خوشوی سستییه‌وه دل هوشیارو بیدارو روشن ده‌بی.

فهرموده‌یه‌ک له پیغه‌مبهر (علیه الصلاة والسلام) ده‌گیرد‌ریته‌وه که فهرموویه‌تی: ((ان هذه القلوب تصدأ كما يصدأ الحديد اذا أصابه الماء، قيل وما جلائها؟ قال كثرة ذكر الموت وتلاوة القرآن)) (ت) واته: ئەم دلانه ژه‌نگ هه‌لدینن و ژه‌نگ ده‌گرن، وه‌ک چۆن ئاسن که ئاوی به‌رده که‌وی ژه‌نگ ده‌یگری، گوترا: ئایا سپی کردنه‌وه سافکردنه‌وه که‌یان به چیه؟! فهرمووی: به‌هوی زۆر یادی مردن کردن و قورئان خویندنه‌وه.

که‌واته به‌م هویانه‌وه که باسمن کردن و دژو پیچه‌وانه‌ی هۆکاره‌کانی تیکدانی فیطه‌ت و لی‌ل بوونی دلن، ژه‌نگ و ژاری سه‌ر دل لاده چی و تارمایی له‌سه‌ر نامینی، وه‌ مشتومال ده‌بی و سپی و ساف ده‌بی.

خالی شه‌شه‌م :

چهند قسه‌یه‌کی نه‌سته‌قی زانیانی هوشیارو بیدار

(عطاء الله السکندري) ره‌حه‌تی خوی له‌سه‌ر بی، که یه‌کی‌که له‌ پسپۆره‌کانی بواری ته‌زکیه‌ی نه‌فس، چهند حیکه‌ت و قسه‌یه‌کی نه‌سته‌قی له‌ بواری عیرفان و ته‌زکیه‌ی نه‌فس و له‌ بواری خوانا سین

(1) رواه البيهقي وفي سنده ضعف .

(معرفة الله) دا، لئی گیردارونه‌وه، که به راستی جیی خۆیه‌تی به ئاوی زیر بنووسریته‌وه، بۆ نمونه گوتویه‌تی: ﴿كَيْفَ يَشْرُقُ قَلْبٌ صَوَّرَ الْاَكْوَانِ مُنْطَبَعَةً فِي مِرَاتِهِ، أَمْ كَيْفَ يَرْحَلُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مَكْبَلٌ بِشَهَوَاتِهِ، أَمْ كَيْفَ يَطْمَعُ أَنْ يَدْخُلَ حَضْرَةَ اللَّهِ وَهُوَ لَمْ يَتَطَهَّرْ مِنْ جَنَابَةِ غَفْلَاتِهِ، أَمْ كَيْفَ يَرْجُو أَنْ يَفْهَمَ دَقَائِقَ الْأَسْرَارِ وَهُوَ لَمْ يَتَبَّ مِنْ هَفَوَاتِهِ﴾ (٢) واته: چۆن دلێک روژن ده‌بیته‌وه (به نووری خواو فیطره‌ت چۆن نووری ئیه‌مان تیه‌یدا داده‌گیرسی) له کاتی‌کدا که وینه‌ی درووستکراوه‌کان له ئاوینه‌ی ئه‌و دله‌دا تو‌مارکراون؟! (واته دل و ده‌روونی‌ک که پر بووه له خوشه‌وی سستی دونه‌یاو ئاره‌زووه‌کانی دنیا، جی‌گه‌ی ئیه‌مان و خواناسی تیه‌یدا نه‌ماوه‌ته‌وه، ئه‌و دله‌ چۆن روژن بیته‌وه!) یان چۆن دلێک به‌ره‌و خوا برۆا له کاتی‌کدا که به هۆی زنجیری ئاره‌زووه‌کانیه‌وه زنجیر پیچ کراوه؟ یان چۆن ده‌توانی نزیک بیته‌وه له باره‌ گاو دیداری خوا (سبحانه‌و ته‌عالی) (بیته‌به‌نده‌یه‌کی تایبه‌تی بۆ خواو گفتوگو له‌گه‌ل خوادا بکات) له کاتی‌کدا که له‌ش پیسی بی‌ئاگاییه‌کان خۆی نه‌شۆردوه‌و پاک نه‌بۆته‌وه؟! (مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه‌ دل و ده‌روون ته‌گه‌ر له‌ بی‌ئاگایی (غفلة) دا ب‌یت رووحه‌که‌ی له‌ش پیسی (جنابه‌) دایه، که ئاواش بووه‌ک چۆن ئینسانی له‌ش پیس بۆی نیه‌ ب‌جیته‌ نیو مزگه‌وت و نوێژ بکات و قورئان بخوینێ، به‌ هه‌مان شیوه‌ رووحیش ته‌گه‌ر هاتوو پیس بوو به هۆی بی‌ئاگایی و ئاره‌زووه‌کانه‌وه مه‌جالێ نیه‌ له‌گه‌ل خوادا گفتوگو بکات!

(1) (إيقاظ الهمم في شرح الحكمة) لابن عجيبة / به‌رگی ٢- لاپه‌ره .

ئه وه شتیکی ئاشکراو پروونه که ئین سسان لهو حاله تانه دا که
گوناحیک ده کات، ههر چه ند ده کات سه لیکه ی نا چیتته سهر قورئان
خویندن و شه فافیه تی روو حیی بو به ندایه تی نامینی و تمام له نو یژ
ناکات، له ره مه زاناندا بو یه خه لک له زه ت و تام له خوا په رستی و نو یژو
قورئان و زیکر ده کات، چونکه له سۆنگه ی طاعه ت و زیکرو فی کهره
ده روونیان پاک و رووناکه). دوا یی ده لئ: چون ئومیدی ئه وه ی هه یه له
نو کته ورده کانی خواناسیی و قورئان تی بگات و له نه یینییه کانی حالی
بی ت که جاری له ورده گوناحه کان تۆبه ی نه کردوه؟! (واته ئه گهر له
ورده گوناحان تۆبه نه که ی، له ورده نه یینییه کانیش تی ناگه ی!).

(مهولهوی تاوگۆزی) شاعیری ناوداری بواری (تزکیه) و (تصوف) یش
خوا لیی خوشبی ده لئ:

مَمَّنْ بِهِ لِمَنْ عَلَيْهِ يُسْتَدَلُّ
مَسَافَةٌ لَا تَسْتَظِلُّ لَا تُسْتَزَلُّ

عليك بالحركة السريعة
من ذي لذي المرتبة الرفيعة

وَأَخْتَرُ مِنَ الصَّفِينِ أَيِّ صَفٍّ
شِئْتَ فِيهِ فِكْرًا أَوْ صَفٍّ

فَأَحْفَظُ تَفْهَمَ ثُمَّ أَنْظُرُ صَدَقَ
عِلْمًا فَعَيْنًا ثُمَّ حَقًّا حَقَّقَ (٢)

(1) (الوسيلة في شرح الفضيلة) - لاپه ره ٧٢.

مهوله وی پیتی وایه که بو ناسینی خوی پهره درگار دوو ریگا مان
 هه ن: ریگایه کی به لگه یی که عه قل به لگه له سه ر بوونی خوا دینیتته وه،
 وه ریگایه کی دهروونی که بریتیه له وهی دل و فیطره ت بو خوی خوی
 بی وینه دهینی، جا ده لی: ریگایه ک که خوا بکه ی به به لگه له سه ر
 دروستکراوه کانی، له چاو ریگایه ک که دروستکراوه کانی بکه ی به به لگه
 له سه ر خوا، به ی ن و ماوه یه کی زور هه یه و ته و دوو ریگایه زور له یه ک
 دوورن، که تو بلیی من به لگه م ته وه یه که ته م بوونه وه ره هه یه، چونکه
 خوا هه یه، وه به هو ی ته وه وه که خوا هه یه ده زانم بوونه وه ریش هه یه
 خه ون و خه یال نیه، ته مه شیوازی به لگه هینانه وه ی ته هلی ده له سه ر
 بوونی خوا، ده لی ن: نیمه نالی ن له به ر ته وه ی بوونه وه ر تاوا و تاوا یه
 به لگه یه له سه ر ته وه ی که خوا هه یه، به لکو ده لی ن: له به ر ته وه ی به دل و
 فیطره ت خوا ده ی نین، ده زانین که ته م بوونه وه ره ش هه یه، جا (مهوله وی)
 ده لی: ته وه که تو خوا بکه یه به لگه له سه ر بوونی درو سترکراوه کانی،
 ماوه یه کی یه کجار دوور هه یه له گه ل ته وه ی که تو درو سترکراوه کان
 بکه یه به لگه له سه ر بوونی خوا، بو یه ده لی: له ژیر هیچ سی به ریک
 دامه نیشه و ئیسراحه ت مه که و خیرا برؤو یه که سه ر خو ت بگه یه نه به ری
 یه که میان و ری دووهم مه گره و له خو ت وریابه با هه لئه خلیسکی تر یی .

پا شان ده لئی: زۆر به خیرایی برۆو ریڅگا به چیره، له وهی که دروستکراوه کان بکه یه به لڼگه له سهر خوا، بو ټهو پلهی بهرتر که خوی بهرزو بئوینه بکه یه به لڼگه له سهر دروستکراوه کانی .

دوایی ده لئی: بوشت هه یه لهو دوو ریزانه یه کیکیان هه ډه بژیری، واته: ټهو دوو کاروانه ی خوانا سان که ههردوکیان بهرهو خوا حه ره که تیان کردوه، یه کیکیان به به لڼگه ی عه قلیی و ټهو ی دیکه یان به به لڼگه ی دهروونی، یه کیان دروستکراوه کانی کردۆته به لڼگه له سهر خوا، ټهو ی دیکه شه یان خوی کردۆته به لڼگه له سهر دروستکراوه کان، بو یه هه ر کامیکیان هه ډه بژیری هه ډه بژیره، یان بیربکه وه له بوونه وه له ریی عه قله وه بوونی خوی پهروه ر دگار بیینه، جا یان دل و دهروونت ساغ و صاف بکه وه، زانیارییه کان له بهر بکه و لییان ورد به وه تی یان به گه، پاشان سه رنج به وه ټه و جار بروا بینه، واته: سه ره تا (علم الیقین) په یدا بکه و له دوا ییدا (عین الیقین) و پا شانیش (حق الیقین)، چۆنیه تی جیاوازی نیوان ټه م سی جوړه زانیاری (علم) یه ش به هینانه وه ی وینه یه ک روون ده که ینه وه: کاتیک ده بیستین که باغیک له فلا نه شوین هه یه و دنییا ده بین له راستی ټه و هه و ټه و زانیاری یه کی په ټه و و دل له سهر دامه زراومان له باره یه وه په یدا ده بی ټه وه (علم الیقین) و زانیاری (عین الیقین) یش ټه وه یه که بو خو ت بچی و به چاو سهیری باغه که به که ی و زانیاری (حق الیقین) یش ټه وه یه که به چیته نیوی و ده ست له دارو دره خت و میوه که ی به ی و لیی تام بکه ی . دیسان (عطاء الله ال سکندری) له

پارانه‌وه‌و رازو نیازیکدا له‌گه‌ل‌ خ‌وای به‌خشنده ده‌ ل‌ئ‌ی: ﴿إلهي كيف
يُسْتَدل عليك بما هو في وجوده مُفْتَقِرُ إِلَيْكَ! أَيْكُونُ لغيرِكَ مِنَ الظهور ما
ليس لك حتى يكون هو المُظْهَرُ لك؟! متى غِبْتَ حتى تحتاج إلى دليل
عليك؟ ومتى بعدت حتى تكون الآثار هي التي توصل إليك؟! عَمَّ يَتَّ
عِينَ لا تراك عليها رقيباً وخسرت صفقة عبد لم يجعل له من حُجَّتِكَ
نُصيباً﴾ (تا) واته: ئە‌ی پەرستراوم! چ‌و‌ن به‌ل‌ گ‌ه‌ له‌ سەر بوونی تۆ
ده‌هینریتته‌وه به‌ شتی‌ک که بۆ بوونی پی‌ویستی به‌ تۆیه؟! (واته: بوونه‌وه‌ر
چ‌و‌ن ده‌ب‌ی بک‌ریتته به‌ل‌گ‌ه‌ له‌سەر ئە‌وه که تۆ ه‌ه‌ی! له‌ کاتی‌کدا که تۆ
نه‌بوای بوونه‌وه‌ر نه‌ده‌بوو، وه‌ ئە‌گ‌ه‌ر تۆش نه‌ ته‌وی بوونه‌وه‌ر بم‌ی خ‌ی
نامین‌ی!) ئایه ده‌ب‌ی غه‌یری تۆ بوونه‌که‌ی له‌ تۆ ئاشک‌راتر ب‌یت تاکو به
ه‌وی بوونی غه‌یری تۆوه بوونی تۆمان بۆ ده‌رده‌که‌و‌یت؟!، جا تۆ که‌ی ون
بووی و په‌نه‌ان و شیردراوه‌ بووی ه‌ه‌تا پی‌وی س‌تیمان به‌ ر‌ی پ‌ی شانده‌ر
(د‌لیل) ل‌ک ب‌یت تۆمان پ‌یشن بدات؟! وه‌ تۆ که‌ی دوور بووی تاکو
شوین‌ه‌واره‌کانت ئ‌یمه ب‌گ‌ه‌یه‌ننه لای تۆ؟! (ه‌ه‌میشه تۆ نزیک‌ی) ئە‌و چ‌اوه
کو‌یر ب‌یت که ه‌ه‌میشه تۆ به‌ س‌ه‌رخۆیه‌وه به‌ چ‌اود‌یر نابین‌ی، وه‌ س‌ه‌وداو
مامه‌ل‌ه‌ی به‌نده‌یه‌ک زه‌ره‌رمه‌ندو پ‌ر له‌ زیانه که به‌شی له‌ خ‌ۆشه‌وی س‌ستی
تۆدا نیه .

به‌ل‌ئ‌ی به‌ر‌یزان: ئە‌ه‌لی ته‌زکیه‌و ع‌یرفان و پ‌ سپ‌وران‌ی مه‌ یدانی د‌ل،
ئاوا باسی خوا ده‌که‌ن و ب‌ی‌گومان له‌ بازاری ف‌یه‌ ط‌ه‌رت و له‌ بازاری

(1) (إيقاظ الهمم في شرح الحكم) به‌رگی ٢- لاپه‌ره ٤٧٠-٤٧١.

ته زکیه و پاللاتنی دهروون و نهفسدا ئەم قسانه هه موویان له جیه گه ی خۆیاندا ن به لām بیگومان ئەمهش ئەوه ناگه یه نی که عه قل واز لی بینین و زانیاری و پینچ ههسته کان پشت گوی بخهین، چونکه هه موو کهس ناگاته ئەو مه قامه که هه میشه خوی پهروهردگار به چاوی دل ببینی و هه میشه ههست به نزیکه بکات و خوی چاودیرو په نهان بین به سهر خۆیه وه به چاودیرو ببینی، به لکو ئینسان به گشتی بو خواناسین له پینچ ههسته کانه وه دهست پی ده کات، دوا یی ده گاته عه قل و پاشانیش ده گاته دل، وه له راستیدا وه ختیك که ده گاته حاله تی ناوبراو، ئەوه ده گاته ئەو مه قامه ی که پیی ده گووتری: (ئیه هانی شهوودی) که بریتیه له وه ی ئینسان هه میشه به دل خوی بی هاوتا ببینی، وه ئەوهش مه قام و پله ی (إحسان) ه، که پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) له پیناسه یدا فه رموویه تی: ﴿الإحسان أن تعبد الله كأنك تراه فإن لم تكن تراه فإنه يراك﴾ (١) واته : (إحسان) ئەوه یه که به جوړیک خوا بپه رستی که ده یی بی، یان ئەگه ر واش نه بی که پیت وابی ده یی بی، پیت وابی ئەو ده تی بی. جا براو خوشکانی سه نگی نم !، لی ره دا هاتی نه کو تای ی ئەم باسه و روونمان کرده وه که چۆن هه ر کام له : عه قل و زانیاری و فی طه رت شایه دو به لگه ی به ده یینه رایه تی و پهروهرد گاریه تی خوی به رزو مه زن و خسته مانه روو که چۆن چۆنی له ری پینچ هه سته کان و عه قل و فی طه رته وه خوی به رزو به به زه یی ده ناسین!

(1) رواه مسلم عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه.

له نۆره كۆمپانيه بېرته كران له كسانان
 Say, in touch on social media
 نن مېر مېر مواقع التوايل اجتماعي

پاڼه ياندي مېكته بي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store






www.alibapir.net

ګوردی = عربي = English

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

ګه ناني
 پاڼه ياندي مېكته بي ماموستا علي بابير









به ندى چوارهم

قورئان به رزترين شيوه‌ى سه‌ماندن به دهينه‌رايه‌تى و په‌روه‌رديگاري‌تى خواى تيدايه

ده‌سه‌گاني : دوازه و سي‌زده و چواره

AliBapir

دکترياندنې مه‌کته‌بې ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دکترياندنې مه‌کته‌بې ماموستا علي بابير

www.alibapir.net

English - عربي - کوردي

دکترياندنې مه‌کته‌بې ماموستا علي بابير

AliBapir

دکترياندنې مه‌کته‌بې ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دکترياندنې مه‌کته‌بې ماموستا علي بابير

www.alibapir.net

English - عربي - کوردي

دکترياندنې مه‌کته‌بې ماموستا علي بابير

له نۆره كۆمپانيه بېرته كران له كسانان
 Say, in touch on social media
 نن مېر مېر مواقع التوايل اجتماعي

پاڼه ياندي مېكته بي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store






www.alibapir.net

ګوردی = عربي = English

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

ګه ناني
 پاڼه ياندي مېكته بي ماموستا علي بابير









به یریزان :

ئه م سئ دهرسهی (12 و 13 و 14) که به ندی چواره می ئه م کتیبه یان لئ پیكدئ ، تهرخان کراون بو تویرینه وهی شیوازو چۆنیه تی قورئان بو سه لماندنی به دیهینه رایه تی و پهروه ردگاریتی خوا (عزوجل) وه ئه م سئ دهرسه سهرجه م له شهش خالان پیکهاتوون که ئه مانه ن:

1- پیناسه و حیکمه ت و پاسای وهی .

2- قورئان له ری ههرکام له : پینج ههسته کان و عدقل و فیطره ته وه ئینسان به ره و خواناسیی دهجوئیئ، ویرای زانیاری تایبه تی خوئی ده رباره ی خوا (عزوجل) .

3- هه میشه قورئان پهروه ردگاریتی خوا، ده کا ته به ئ کهی ته نیا په رستراویتی خوا.

4- قورئان دهستی مرؤف ده گری و له گه ئ دیارده و دیمه نه واقیعییه کاندای پرو به پرووی ده کاته وه.

5- قورئان دئی ئینسان راده چله کیئ فیطره تی خه وتووی به خه بهر

دینئ

6- قورئان به رپه رچی شوبه ه کان ده داته وه گو ما نه کان له بهر یه ک هه لده وه شیئ.

شایانی باسیشه که به پیوی سیمان نه زانی دهر بیه کان له یه ک جیابکه ینه وه ناوونیشانه کانیا ن سه ربه خو بنوو سین، چونکه پاس و بابه ته کانیا ن پیکه وه په یوه ست و تی هه لکیشن .

الحمد لله رب العالمين وصلى الله تعالى وسلم وبارك على خاتم النبيين
وسيد المرسلين محمد وآله أجمعين من آلِ أصحاب والازواج والقراية
والذرية والتابعين لهم باحسان الى يوم الدين .

خالی یه کهم :

پیناسه و حیکمهت و پاساوی وهی

مانای وشهی (وحي):

خاوه نی فدره هنگی (لسان العرب) (ابن المنظور) ده لئی: (ا لّوحي،
الأشارة، والكتابة، والرسالة، والألّهام، والكلام الخفي، وكل ما أُلقيت الى
غيرك) (تم) واته: (وحي) له تهسلّی زمانی عدره بییدا یانی: ئا هاژه بو
کردن، نووسین، په یام، خورپه (إلهام) قسهی په نهان، هدر شتیك كه به
غهی ری خۆتی بگه یه نی . ههروه ها (ابن المنظور) ده لئی: (أصل الّوحي
في اللغة كلها اعلام في خفاء، ولذلك صار الإلهام يسمى وحيا) (ها) واته:
(الوحي) له تهسلّی زماندا ئاگادار کردنه وهیه کی به په نهانییه، بو یه ش
(إلهام) پیی ده گووتری (وحي). به لگهش له سه ره ته وهی كه یه کیك له
مانا کانی وشهی (وحي) فیتر کردنی په نهان و ئیلهامه ته وهیه كه خوای

(1) لسان العرب / لابن المنظور / بهرگی - ۱۵- لاپهره - ۲۳۹ .

(2) هه مان سه رچاوه / بهرگی - ۱۵- لاپهره - ۲۴۱ .

بی هاو له فدرموویه تی: (وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ) (٦٨) واته: په روه رد گارت (وحي) بو میس ههنگوینه (هنگ) نارد، که به وای فیترکردنی پنهان و نیلهامه. وه به لگهش له سدر ته وه که یه کی دیکه له ماناکانی ئاماژه (إشارة) یه ئه م ئایه ته یه: ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ (مریم- 11) چونکه (أَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ) واته ئاماژه بوکردن. (الأزهری) که یه کی که له زانایانی ز مان ده لئی: (وكذلك، الإشارة والإيماء يسمى وحياً) واته: ئاماژه کردن و هیما بوکردن به دهست، ته وهش پیی ده گوتری (وحي)، وه زمانزانان گوتوویانه: دهنگی زیرو زیوو خشلش پیی ده گوتری (وحي) چونکه دهنگی کی کپ و پنهانه. ته وه وهك ته سللی مانای (وحي) له زماندا، به لام له زارای شهرعدا وهك زارویه کی شهرعی: ته وه به سهرنج دانی چهند دهقی کی قورئان وسوننهت بومان روون ده بیته وه که (وحي) بریتییه له وه پهیام و ئاگادار کردنه وهی که خوی بهرزو بی وینه ئاراسته ی پیغه مبه رانی خوی کرده (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به شیوه یه كه له شیوه کانی ئاراسته کردن.

وهك خوی بهرز فدرموویه تی: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة 97) (ه) واته: بلی هدر که سیك که دوژم غی (جبریل) ه، ته وه ته وه

(1) (النحل) - ٦٨.

(2) البقرة - ٩٧.

قورئانی ناردۆته سهر دئی تۆ به فرمانی خوا که ئەوهی پیش خۆی هه موو به راست ده زانی، وه رینمایی و موژده و دلخۆشییه بۆ برواداران. که واته (وحي)، (جبریل) له لایهن خواوه دهیهی خۆی □ د یاره له گهڵ فریشتهکانی دیکه دا چونکه مهرج نیه ههر به ته نیا بیهینی.

ئینجا خۆی به خشهر له م ئایه ته دا جوړه کانی (وحي) او شیوازه کانی هاتنی روون ده کاته وه، که ده فهرموئ: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَالِمُ الْغُيُوبِ﴾ □ واته: هیچ ئینسانیک شایستهی ئەوه نیه و بۆی نیه که خوا گفتوگۆی له گه لدا بکات، مه گهر (وحي) بۆ بن یڕی، یان له پشت په رده وه، یان فریشته یه کی بۆ ره وانه بکات و ئەوهی که خوا به یه وی به فرمانی وی پیی رابگه یه نی، بیگومان ئەو به رزی کار به جی یه. (واته: وه حی ناردنی خوا بۆ پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) سى جوړه: یان راسته وخۆ ده یخاته نیو دئی، یان له پشت په رده وه دهنگ ده بیستی و هیچ نابینی، یان فریشته یه ک ده نیڕی بۆ لای. جا چ له شیوهی فریشته که خۆیدا، یان له شیوهی ئینسانیکدا) ئنجا ده فهرموئ: جا به فرمانی خوا ئەوهی که خوا بیه ویت پیی رابگه یه نی بۆ ئەو پیغه مبه رهی ده نیڕی، بیگومان خوا به رزی کار به جی یه. پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) یش له وه لامی (الحارث بن هشام) دا که لئی پرسیه: یا رسول الله کیف یأتیک الوحي؟ ئەه پیغه مبه ری خوا (وحي) یت چۆن بۆ د یت؟!

فهرموویه تی: (أحياناً في مثل صلصلة الجرس فيفصم عني وقد فهِت ووعيت ما قال، وأحياناً في مثل صورة الرّجل فيكلمني فأعي ما يقول) (٢٤)، واته: جاری وا هدیِه وهك دهنگی جهرهس (زهنگوله) وایه، جا کاتیك تهواوده بی تهو دهنکه نامینی، ده بینم هه موو شتیك حالی بووم و چاك ده زانم كه تهوی گوتوویه تی چی بوو، وه جاری واش هدیِه (جبریل) له شیوه ی پیایوئکدا دیت بو لام، قسم له گه لدا ده کات و هه مووی به تهواوی وهرده گرم كه ده یلیت .

دیاره خهون (رؤیا)ش بو پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) جوړیکه له جوړه کانی (وحي) (ها)، وه خور په (ا لهام) یش ههروه ها شیویه كه له شیوه کانی.

كه واته به شیویه کی گشتی (وحي) چوار جوړی هدیِه: (٢٥)

1) كه (جبریل) (عليه السلام) له شیوه ی ئینسانیکدا دیت بو لای پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم، یان هه ر له شیوه ی راسته قینه ی خویدا، كه وهك له (صحيح البخاري) دا هاتوه (محمد) دوو جارن، جارتیک له سه ر زهوی و یه کیان له تاسمان و له شهوی میعراجدا (جبریل) ی له سه ر شیوه ی خو ی بینوه .

(1) البخاری و مسلم / کتاب الشریعة / للأجری / به رگی 3. لاپه ر 1466 .

(2) به به لگه ی به سه ر هاتی (ابراهیم و اسماعیل) ی کوړی علیهما السلام: (... قال یابني إني أرني في المنام أني أذبحك ..) (الصفات - ١٠٢) . (٢) (الذاریات - ٥٦).

(3) (البخاري ومسلم) / کتاب الشریعة / للأجری / به رگی 3 - لاپه ر 1466 .

(2) كه دهنگی (جبریل) وهك دهنگی زهنگوله (جرس) بیستی. مهرجیش نیه ئەوانه‌ی له دهوری بوونه بیستیان .

جاری واش بووه وهك دهنگی ههنگ بیستویانه .

(3) جوړی سییه‌میش ئەوه بووه كه له خهوندا پ یی ب گوتری، چونكه خهونی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) جوړیکه له وه‌حی وهك پیشتیش باس‌مان کردوه كه (ابن عباس) گوتویه‌تی: (رؤیا الأنبياء وحي) وهك له (صحيح البخاري) دا هاتوه .

(4) جوړی چواره‌میش خورپه‌و‌خانه نیو دل (الهام) بووه ئەویش ئەوه یه كه به بی ناردنی فریشته، یان بیستنی دهنگ وهك دهنگی زهنگۆ له بووبی.

پاساو (مبّر) و حیکمه‌تی نیرانی وه‌حیش، كه ئایا بۆچی خوای په‌روه‌دگار له رپی (جبریل) و فریشته‌كانه‌وه (وحي) به پیغه‌م‌به‌ران (عليهم الصلاة والسلام)، بۆ ئینسانه‌كان ده‌نی‌ری؟

بۆ روونکردنه‌وه‌ی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌وه‌لامی ئەم پرسیاره به کورتی ده‌لیین:

په‌یام و وه‌حی ناردنی خوا (عزوجل) بۆ پیغه‌م‌به‌ران (عليهم الصلاة والسلام): حیکمه‌ته‌که‌ی ئەوه‌یه كه خوای کار به‌جی، ئینسان و ج‌ن‌د (جن‌ای) بۆ به‌ندا‌یه‌تی کردن دروست‌کردوون، وهك فەرموو یه‌تی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾⁽¹⁾ واته: جنۆکه‌و ئینسانم به‌س بۆ

(1) (الذاریات - 56) .

به نډایه تی کردنم دروستکردون، به نډایه تی کردنیش بو خوا پیوستی به
 وهی هیه، چونکه، هرچه نډه عقل و فیطرت ده زانن خوا هیه،
 به لّام ئایا چون بیپه رستین و به نډایه تی بو بکهین، وه ئایا تهو خوا به پیی
 خوشه ئینسان چی بکات و چی پی خوشه ئینسان نه یکات و خوی لی
 بپاریزی؟! وه ئایا به چی ئینسان له خوا نزیك ده بیته وهو چون لیی دور
 ده که ویته وه؟! ئینجا روونکرد نه وهی جه لال و جه رام، ته مرو نه هی،
 چاکه و خراپه، دۆست و دوژمن هتد، پاشان تهو خوا به دیه ی خهرو
 په روه ردگاره ناو سیفه ته کانی چین؟! وه ئایا ته م ژيانی دنیایه چی له
 دوا دیت؟! چون چونی چاکه کاران پادا شت و خرا په کاران سزا
 وهرده گرنه وه؟! هتد. بیگومان ته م مه سه لانه و هاوینه کانیان عقل
 به ته نها سه ره ده ریان لی ناکات، بویه پیوسته بو درک کردن بیان و
 لی تی گه یشتنیان رووبکاته آسمان و خوی به به زهیی و به ده نگه وه هاتو
 له ریی وهی و په یامی خویه وه لهو باره وه بهر چاوی روون بکا ته وه وه
 شاره زای بکات .

به لی به ریزان !

ئینسان به بی وهی و په یام و رینمایی خوا ناتوانی تهو درکه ی له م
 ژيانه دنیا بیه دا بوی دیار یکراوه و تهو حکمه تهی بوی وه دیه ی خراوه
 بیه ینته دی، که چی بی پروایانیش گه وره ترین ره خنه یان له پیغه مبه ران
 (عليهم الصلاة والسلام) تهو بووه که مروشن و مروشیش شایسته ی تهو
 نیه خوا بیکاته پیغه مبه ر و ره وانه کراوی خوی: ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ

يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾ (الاسراء - 94)
 دیاره ریشه ی فیکریی ئەم هه ئۆیسته ی بی پروایانیش ئەوهیه که به چاوی
 سووک و به بی ریزی ته ماشای ئینسان ده کهن و پێیان ئەوه که مەترو
 بچوو کتره که خوا (عزوجل) بیدوینێ و فریشته ی بنیریتته لا!

به ئێ به راستی ریزو حورمهت و قه دری مرۆف هه ر له بهرنامه ی خوا
 دایه ، ئاخه ئەوه له کوێ که بلیی خوا منی کردوه به جینشینى خۆی و
 له سهر زهوی تاقیم ده کاتهوه ، وه خوا چاودیری له سهر داناوم و پێغه مبهرو
 بهرنامه ی تایبه تی بۆم ناردوه؟! له گه ل ئەوه که تۆ بلیی: خوا نیه و ئەو
 دروستی نه کردووم!، یان بلیی: خوا حه قی منی نیه و حه والهی عه قلی
 خۆمی کردووم!، یان بلیی: به ئێ خوا هه یه ، به لام به ره گه زو ره چه ئەک
 ده چمه وه سهر مه یوون و بهرازو چه قه ل! ئەو جو ره تیروانینه ی پێشی له
 کوێ و ئەمه یان له کوێ!!

شایانی باسیشه که هۆی ئەو به هه له دا چوونه ی بی پروایان له
 به سووک سه یرکردنی ئینساندا له سۆنگه ی ئەوه وه به وه که و یرای
 خوانه ناسی خوشیان نه ناسیوه و زیاتر له رووی جه سته یی و له رووی
 روا له ته وه ته ماشای ئینسانیان کردوه ، نه ک له رووی ماهیه ته و
 سروشت و فیطرهت و روو حه وه! ئینجا دیاره که ریزو حورمه تی ئینسان و
 پله و پایه یشی له روو حه که یدا شیردراوه ته وه ، نه ک له جه سته ی دا ، خوا ی
 بهرزو مه زن فەرموویه تی: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ

ساجدین ﴿٢٩﴾ واته: جا کاتیک جهسته ی ئاده مم له گل ریکخست، وه له رووحي خوّم فووم به بهردا کرد، کرنووشی ریزگرتنی بو بهرن! به لئی (ئاده م) (علیه السلام) بابی مرۆفان دوا ی ئه وه ی خوا فووی به بهردا ده کات و دروستکراویکی تایچه تی خو ی که روو جه ده خاته نه یو جهسته یه وه ئه و جار شایسته ی ئه وه ده بی که فریشته کان کرنووشی بو بهرن و ریزی لئی بگرن. که واته: گه وره یی و ریزو نرخ و به های ئین سمان له رووچه که ی دایه، دیاره بی پروا ماددییه کانیش دان به وه دا ناهیتن که ئینسان دروستکراویکی دانسته ی خوایه و خوا له رووحي تایبه تی خو ی فووی به بهردا کردوه، بویه ئاوا به چاویکی بی ریزه وه سه یری ده که ن و گۆزه ش چی تیدابی هه ر ئه وه ی لئی ده رژی! پاشان له را سیتیدا ئه وه ش راست نیه که ئینسان له رووی جهسته و قه باره وه یه کجار نابووت ب ییت، به تایبه ت دوا ی ئه وه ی زانیاری زۆر به ره و پیه شه وه چوه وه گه رد یله دۆزازه وه، یه کیك له زانا ئه ورووپاییه کان ده لی (ه): جهسته ی ئینسان له سه رجه م

(10.000.000.000.000.000.000.000.000)

گه رد یله، ته ستیره یه کی مام نیوه ندیش دیسان قه باره که ی بریتیه له وه که ژماره (١) دابنریت و (٢٧) سفری له پێشه وه بیت ته وه نده ژماره یه

(1) (ص ٧٢-)، (الحجر □ 29) .

(2) بروهانه (الانسان في العالم الحديث) لاپه ره -١٦٤- که ته رجه مه ی عه ره بی ئه و کتیه یه و خاوه نی کتیبی: (الطاقة الانسانية) - احمد حسین - لی ی و مرگرتوه، لاپه ره -٢٠٩- .

جه ستهی ئین سان کۆبکری تهوه، هی خدهی ته ستیرهیهك ده بیت،
هه ندیکیشیان ده ئین:

ژماره (۱) یهك (28) بیست و ههشت سفری له پیشهوه بیت .
کهواته ئینسان ته گهر له خوار خویهوه ته ماشا بکات تا ده گاته
گهر دیله، وه له سهرووی خویهوه ته ماشا بکات تا ده گاته ته ستیره بوی
دهرده کهوی دروستکراویکی مام نیوهندییه، نه زۆر بچووک و نه زۆر
گهورهیه.

وه وه کو باسیشمان کرد گهورهیی و ریزو نرخی ئینسان له رووحه کهی
دایه وه به هوی رووکهشییه وه ئینسان ئینسانه، ته گهرنا ته گهر ههر
جهسته کهی بوايه، ههر ئاژه ئیک ده بوو، یان ماددهیهك ده بوو وهك باقی
تهو دیاردهو روالته ماددییهانی دیکه که ده بینرین ! .

خالی دووهم :

((قورئان له رپی ههر کام له پینج هه ستهکان و عهقل و
فیه طره تهوه، ئین سان به رهو خوانا سیی ده جوو لێنی، و یرای
زانباری تایبهتی خوی دهربارهی خوا (عز و جل) .))

پیشتر باسمان کرد که چۆن ئینسان له رپی پینج هه ستهکانهوه، وه
له رپی عهقل و بیرو هۆشهوه، به هاوکاری که ره سهو زانیارییهك که
پینج ههستهکان بو عهقلی دابین دهکن، وه به هوی تهو یا سیا به ئاگه

نه ویست و خوارسکانه ی که له عه قلدا دانراون، وه له رپی فی طهرت و دل و دهر و ونه وه، ئینسان چون خوی به دیهینه رو په روه ردگاری دهناسی.
ته بچار دیینه سهر باسی ته وه که قورئان □ تاکه وه حی و په یامی له هه ته وه دستکاری پاریزروی خوا □ چون رپیازی خواناسییمان پی شان ده دات؟!

واته: دهرس و باسه کانی رابردو هه موویان باسی ته وه بیون که ئینسان بو خوی به و زو توانا تایبه تیپانه ی که خوا په پی داوون چون خوی خوی (تبارک و تعالی) دهناسی!
ئیسیتاش باسی ته وه ده که ین که خوی بی وینه و هاو هل بو خوی چون خوی به به بنده کانی دهناسینی؟!

جا سهره تا به کورتی ده لیین: خوی کار به جی و زانا (عزو چل) به شیوه یه ک خوی به به بنده کانی دهناسینی، که هه م په پینج هه سته کان ده جوو لیینی و هه م عه قل هان ده دات و هه م فی طهرت و سرو شت به یی دار ده کاته وه هه م زانیاری خویشی (واته: زانیارییه ک که نه له رپی په پینج هه سته کانه وه ده زانری و نه له رپی عه قل وه وه نه له رپی دل و دهر و ون و فی طهرت وه، به لکو خوی به خشر به هو ی (و حی) یه وه که زانیاری تایبه تی خو یه تی) ده خاته به رده ستمان بو ته وه ی که ته و لایه نانه ی نه زانراو (مجهول)ن، دهر باره ی ناسینی خواو سیفدت و ناوه هه ره چاک و هه ره به رزه کانی، وه باقی بواره کانی دیکه ی ئیمان و عه قیده ی ئیسلامی، تیشکی (و حی) یان بخاته سهر، تا کو مروژ له بواری خواناسییدا ته و او

به‌رچای رۆشن بیت‌ه‌وه‌و چ‌ه‌ند ر‌ووناکیی (نور)یکی به‌ ده‌سته‌وه‌ بن، که له: عه‌قل و زانیاری و فیطره‌ت و (وحی)یه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن.

جا ئیستا چ‌ه‌ند ئایه‌تیک له قورئان به‌ نمونه‌ دینی‌ه‌وه که چ‌ون خ‌وای زاناو توانا‌ ته‌و وزه‌و توانا‌ ئاشکراو په‌نه‌انا نه‌ی ئین س‌سان ده‌خاته گه‌ر ه‌ه‌موویان ده‌جووئینی و ه‌یچیان ل‌ی‌ نابویری و فه‌رامۆش ناکات و ته‌گه‌ر ه‌ك باس‌مان کرد له ر‌ابر دو‌ودا ه‌ه‌ستگه‌رایه‌کان (اله‌ سیون) و ته‌زموون گه‌رایه‌کان (التجرب‌یون) ته‌نیا په‌ شتیان به‌و زانیاری یا نه‌ ده‌به‌ست که له ر‌یی پینچ ه‌ه‌سته‌کانه‌وه به‌ ده‌ست ده‌هاتن و، عه‌قل گه‌راو فه‌یله‌سووفه‌کان ته‌نیا پشتیان به‌ ح‌وکمه‌کانی عه‌قلی ر‌ووت ده‌به‌ست و، زۆریک له ته‌ه‌لی ع‌یرفان و دل و ده‌روون به‌ زۆری پشتیان به‌ ه‌ه‌ست و نه‌ستی ده‌روونی و ته‌و داخ‌وازییه‌ خ‌وارسک و سروشتیانیه‌ی که له ده‌روونی ئینساندا شیردراونه‌ته‌وه، ده‌به‌ست.

ته‌وه (وحی) و په‌یامی خوا ته‌وانه ه‌ه‌رسیکیان (زانیاری و عه‌قل و فیطره‌ت) به‌یه‌که‌وه‌و له سه‌رووی ته‌وانیشه‌وه زانیاری یه‌کی تایبه‌ت که له ر‌یی (وحی)یه‌وه نه‌بی ده‌ستگیر ناب‌ی، ده‌رباره‌ی بوونی خ‌وای بی‌هاوه‌ل ناوو سیفه‌ته‌کانی و چ‌ۆنیه‌تی په‌یوه‌ندی خ‌وای ت‌اک و پ‌اک له گه‌ل دروستکراوه‌کانیدا ده‌خاته ر‌وو:

(۱) ب‌و وینه‌ خ‌وای زاناو شاره‌زا فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ اعْرِضْ رُجُوكَ إِلَىٰ خَالِقِكَ ۖ فَسَعَىٰ الْإِنْسَانُ أَنْ يَسْخَرَ مِنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ إِلَٰهَهُ لَعَلَّكُمْ لَعَلُّكُمْ تَعْلَمُونَ ۝ لَٰكُمُ الْأَرْضُ فِرَاشًا وَالسَّمَاءُ بَنَاءً ۖ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنْ

الْغَمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ اٰذَدًا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٤﴾

ماناکه‌ی به کورتی ئاوايه: ئه‌ی خه‌لکيه خه ئه‌و په‌روه‌ردگار هه‌تان بپه‌رستن که ئیوه‌ی دروست‌کردوه‌و ئه‌وانی پيش ئیوه شی درو بست کرده، بۆ ئه‌وه‌ی پاریزی لى بکه‌ن، ئه‌و که سه‌ی که زه‌وی بۆ تان کرده به رایه‌خ و بۆی راخستون وه ئاسمانی بۆ تان کرده به سهربان، وه له سه‌رووی خۆتانه‌وه (له هه‌وران) ئاوی ناردۆته خوارى، وه له هه‌موو جوړه میوه‌کانی به هو‌ی ئه‌و (ئاو) وه له زه‌وی ده‌ره‌ینه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بۆ تان ببسته بژیو، (مادام وایه) هاوتایان بۆ خوا دامه‌نین، له کاتی‌کدا ئیوه ده‌زانن (که هیچ شتی‌ک و هیچ که‌سی‌ک هاوتاو و ئه‌ی خه‌ی خوای بى هاوه‌ل نیه). له‌م دوو ئایه‌ته‌دا خوای به‌دییه‌ی خه‌ر بانگی هه‌موو مرۆفه‌کان ده‌کات که به‌ندایه‌تی بۆ خوا یه‌ک ب که‌ن که دروستی کردوون، جا ئه‌م ئایه‌ته وه‌ک چۆن ق سه‌ له گه‌ل عه‌ق لدا ده‌کات، قسه له گه‌ل وێژدان و فیطره‌تی ئینسانیشدا ده‌کات، چونکه: دواندن (خطاب) ه‌که واده بست پى ده‌کات که به‌دییه‌نه‌را یه‌تی و په‌روه‌ردگار ی‌تی خوا (عزۆ جل) بۆ ئی هه‌و ئه‌وانی پيش ئی هه‌ش، شتی‌کی خوارسک و به‌لگه‌نه‌ویسته، بۆیه خوای زاناو زال له‌سه‌ر ئه‌وه به‌لگه‌ ناهینیتته‌وه، به‌لکو یه‌کسه‌ر ده‌فه‌رمو‌ی: ئه‌ی خه‌لکینه ئه‌و په‌روه‌ردگار هه‌تان بپه‌رستن که دروستی کردوون، وه ئه‌وا نه‌ی پيش ئیوه‌شی دروست کرده، بۆچی بپه‌رستن؟! تا‌کو له ئه‌نجامی په‌رستن و

به ندایه‌تی کردندا بۆ خوا بتوانن پارێز له تۆلّه و هه‌ره‌شه‌و سزای خوا
 بکه‌ن له دوا‌روژدا، یاخود بۆ ئه‌وه‌ی پارێزکاری (تقوی) یان په‌یدا
 بێ، واته‌: به‌هۆی به‌ندایه‌تییه‌وه‌ خه‌سله‌تی پارێزکاری په‌یدا ده‌بێت
 وه‌ ئینسان له‌ تووره‌یی و سزاو جه‌زه‌به‌ی خوا پارێزراو ده‌بێ، ئێه‌ جها
 خوای به‌رزو مه‌زن به‌لگه‌ دینیته‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ به‌دییه‌ی خه‌رو
 په‌روه‌ردگاره‌و ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا﴾ به‌ لای
 که‌ سه‌رنجی زه‌وی به‌هین هه‌ست ده‌ که‌ین که‌ را خراوه‌، وه‌ك چۆن
 فه‌رشیک، رایه‌خیک را‌ده‌خری و ئینسان له‌سه‌ری داده‌نیشی، جها خوا
 ده‌فه‌رموی: زه‌ویتان بۆ راخراوه‌، به‌لام به‌ ته‌نیاش هه‌ر راخستن نایه‌،
 به‌لکو پریش کراوه‌ له‌ بژیو و پێداویستییه‌کانی ئێه‌ سمان، وه‌ك له‌
 شوینیکی دیدا ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا﴾ (١) واته‌ هه‌موو
 بژیوه‌کانی له‌ زه‌وی دا داناوه‌ و ئه‌ندازه‌گیری کردوه‌، که‌واته‌: زه‌وی هه‌ر
 فه‌رش و راخراویک نیه‌ که‌ له‌سه‌ری دابنیشی و به‌س!، به‌لکو و پیرای
 ئه‌وه‌ ده‌شتزینی، وه‌ك له‌ باسی زه‌ویدا له‌ رابردوودا باسمان کرد، که‌
 ئه‌و چینه‌ گلله‌ی که‌ له‌سه‌ر توێخی سه‌ره‌وه‌ی زه‌وی یه‌، چینیکی زۆر
 ته‌نکه‌ له‌ چاوه‌ ئه‌و چینه‌ به‌ردو ئاسنه‌ی که‌ زۆربه‌ی زه‌وی پێك دینیت و
 هه‌مووی به‌ردو کانه‌زای کوئیوو تواوه‌و قالبه‌وه‌یه‌! به‌لای ته‌نیا ته‌نکه‌
 گلیک له‌ سه‌ر زه‌وییه‌، وه‌ك هه‌ندیک له‌ زانایانی زه‌وی ناس ده‌ لێن:
 گل (تربة) له‌ چاوه‌ هه‌موو گۆی زه‌ویدا، وه‌ك توێکله‌ ته‌نکه‌ که‌ی هه‌ره‌

سهریی پیواز وایه له چاو هه موو پیوازه که!، به لām له گهل تهوه شدا
 تهو تویکله ته نکه هه رچی ئینسان پیویستی پیی هه یه و هه ر چی
 گیاندارو زینده وهران و رووهک پیویستیان پیی هه یه هه مووی تیدا
 دابین کراوه!! که بینگومان تهوه زۆر جینگه ی سهر سورمان و سهرنج و
 لیوردبوونه ویه. دوا ی تهوه ده فهرمو ی ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ (الفرقة - 22)
 واته: وه ئاسمانی بۆتان کردوه به سهربان، به لām وه نه بی هه ر سهربان
 بیت و هیچی دی! به لکو تهو سهربانهش دیسان سهر چاوه ی بژیوو
 رزق و رۆزییه، هه وره کان له ئاسماندا دین و ده چن، باران دیتته خواری
 که سهرچاوه ی ئاوی شیرین و زولال ته نیا بارانه، به لئ تهو ئاسمانه
 ئاوی لئ دیتته خواری، هه وره ها تیشک و گهرمی لیوه دیت، دیاره
 ته مانهش سهرچاوه ی هه مووی رزق و رۆزی و بژیویکن، ئنجا (وحي)
 خوا ی به خشنده و به خشه ریشی لیوه دیت، که تهویش رزق و بژیوی
 رووچه کانه، که واته: هه م رۆزی ماددی جهسته کان له ئاسمانه وه دیت،
 وه هه م رۆزی مه عنه ویی رووچه کانیش! که واته: ئاسمان سهربانه به لām
 سهربانیکی ئاسایی نییه، که هی چی لئ هه ل خه وه ریت! ئنجا
 سهرباری هه مووی: ئاسمان پارێزراویشه که هیچ شتی ک کاری تی
 ناکات ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا﴾^[1] جا ئیمه له با سه کانی
 رابردودا روومان کردۆته وه چون چۆنی و له چی خوا ی بالاده ست
 ئاسمانی پاراستوه بۆیه لیوه دووباره ی ناکه ینده وه. پاشان فهرموویه تی:

﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَلَدًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۱) واته: وه لهو سه ربانه ئاو دیتته خواری و دهباریت و لهو زهوییه دا که وهك فهرش بۆتان را خراوه هه موو دانه ویلهو میوهو بهروبوو میك دهروینی و دهرده هیئی و ده بیته رۆزی و بژیوتان، که وایه ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَلَدًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (ه) هاوتا بۆ خوا دامه نیئ که دهزانن خوا هاوتای نیه، ئاخر کیی دی شتی ئاوا ی له دهست دیت و له توانای دایه؟!، کاتیك که خوی کار به جی بارانی خوی دهگریته وه تیگرای خه لك وه زاله ده که ویت و دهسته و سان ده بن و جگه له پارانه وه دهسه لاتیکی دیکه یان نامی خی، ئه وهی خوا له دهستی دیت کی له دهستی دی؟! ئه وهی خوا بۆتانی کردوه، کی توانیویه تی و ده توانی بۆتان بکات؟!

(2) نمونه یه کی دیکه ی سه رنج راکیش له ئایه ته کانی قورئان لهو باره وه ئه م چهند ئایه ته ن که له باره ی ئیبراهیم (علیه السلام) وه لویستی له بواری خواناسیدا دهوین: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَزْرَأُ أَخَذَ أَصْنَامًا آلِهَةً إِلَهًا إِلَيَّ أَرَأَيْكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۱۰﴾ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿۱۱﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿۱۲﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْسَ لَمْ

(1) (البقرة: 22) .

(2) (البقرة: 22) .

يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٤﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٥﴾ إِنِّي وَجْهَتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٦﴾ .

واته: وه کاتیک ئیبراهیم به (تازهر) ی بابی خو ی گوت: ئایا چه ند بت (صنم) نیک ده که ی به په رستراو و ده یان په رستی؟ به راستی من خوشت و گه له که شت له گومراییه کی تاشکراو و رون و بچی پیچ و په نادا ده بینم، ئاوا به م شیوه صولکی زوړو زه وه نده ی ئاسما نه کان و زه ی نیشانی ئیبراهیم دده یین، بو ئه وه ی که له و که بیانه بیت که ئیمانیکی دامه زراو و نه جوولآو (یقین) ی هدییت، جا کاتیک شه وی به سه ردا هات، خرۆکه (یان ته ستیره) یه کی بیخی، گوتی: ئه وه په روه ردگارمه، به لآم کاتیک ئاوا بو و ون بوو، گوتی: من ئاوا بو و نم خوش ناوین! ئنجا کاتیک مانگی بینی که تازه (ه) سه ری دهرده هیئاو دهرده که وت، گوتی: ئه وه په روه ردگارمه، کاتیک ته ویش ئاوا بوو، ته مجاره یان گوتی: ته گهر په روه ردگارم ریگام نیشان نه دات من له کومه ئی ری ئی ون بو و ان ده بم و وه کو ته و انم لی دیت، ئنجا کاتیک خوړ (پوژ) ی بینی که ته ویش تازه سه ری له که ل دهرده هیئاو به

(1) (الانعام: 74-79).

(2) چونکه (بزوغ) به سه ره تای سه ر دهره یان و دهر که وتنی مانگ و پوژ و... هتد ده گوتی.

تیشکی خوی دنیای روشن ده کرده وه، گوتی: ئەوه پەروردگار مه ئەمه له هه موویان گه وره تره، به لام کاتیك ئەویش ئاوا بوو، گوتی: ئەی گه له کهم من به ریم و دوورم له وهی ئیوه ده یکن به هاوبه ش و هاوتا بۆ خوا، من رووی خۆم کرده ئەو که سهی که ئاسمانه کان و زهوی به دیهینان، وه رووی خۆمی بۆ را ست ده کهم و واز له هه موو شتیکی تر دینم، وه من له هاوبه ش پهیدا که ران نیم.

ئێستا با سه رنجی ئەم چه ند ئایه ته به دهین:

تویژه ره وانی قورئان سه باره ت به م ئایه تانه و ئەم به سه رهاته ی ئیبراهیم (علیه الصلاة والسلام) دوو رایان هه ن:

(الطبري) که به پیشه وای تو یژه ره وانی قورئان (ا مام المفسرین) داده نریت و خاوه نی یه که مین ته فسیری قورئانه، ده لێ: ئیبراهیم (علیه السلام) له م حاله ته دا له حاله تی تی فکری (نظر) دا بووه و ئەم و توویژه ی ئیبراهیم (علیه السلام) و توویژه ی خودیی (حوار ذاتی) بووه و له و کاته دا له سه رنجدان و هه وڵدان دا بووه بۆ ئەوه ی خوا ی پەروردگار بدۆزیته وه!

به لام (ابن کثیر) و ژماره یه کی دیش له تویژه ره وانی قورئان ده لێن: له م ئایه تانه و له م به سه رهاته دا ئیبراهیم (علیه السلام) له حاله ت و مه قامی مونا قه شه و شه ره قسه (م خاطر) دا بووه، وا ته: و توویژه گه توگوو، له گه ل غه یردا نه ک له حاله ت و مه قامی (ته ما شا کردن و سه رنجدان) دا.

جا تویره رهوانی قور ئان هه رکام له م دوو راو بو چونانه یان زور هه لسه نگاندوه و قسه و باس و تویرینه وهی زوریان له سهر ئه نجام داو و ئایه ته کانیش هه ردوو ته فسیره که هه لده گرن و منیش وای بو ده چم که رای دووهم^(١) راست تربیت، ئه وهی که (ابن کثیر) و زوریکی تر له تویره رهوان په سندیان کردوه، که ئیبراهیم (علیه السلام) لیته دا له حاله تی و توویر و مشتومر (مناظره) دا بووه، له گه ل بت (صنم) په ر بستان و ئه سیتیره و خرۆکه په رستان و به به لگه ی ئه وه که ئایه تی یه که م ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾^(٢) واته: کاتی که ئیبراهیم به تازه ری بابی گوت: ئایا تو چهند بتیک ده که ی به په رستراو؟! بیگومان من خو و گه له که ت له گومرایه کی ئاشکرادا ده بینم.

که واته: دیاره ئیبراهیم (علیه السلام) زانیویه تی که په ر بستانی غه یری خوا گومرایه.

پاشان خوا (عزو جل) چۆنیه تی گه یشتنه یه قینی ئیبراهیم (علیه السلام) ده خاته روو ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ﴾ واته: ئاوا به مجوره مولکی به رفراوانی ئاسمانه کان و زهوی پیشانی ئیبراهیم ده دهین، بو ئه وهی که له ری زانیاری و به ل گهو

(1) له کتبی (الإسلام يتجلى في كتاب الله) دا که له زیندانی ئه مریکادا نووسیومه رای به که م هه لپزاردوه و په سندم کردوه دیاره هه ردوو کیشیان رییان تی ده چی.

(2) (الانعام 74).

له گهل غهیری خوا په رستاندا روو به پروو بیته وهو به به لگه پی بیان
بسه لینی که تهو شتانه به که لکی په رستن نایه ن .

واته : ئیبراهیم (علیه السلام) له دل و دهر وون و فیطره تی دنیا بووه
زانویه تی که هه ر یه ک خوی به دیهنه رو په روه ر دگار هیه و هه ر ده بی
تهویش بپه رستری، به لام له واقع و بارودوخ و دهر و به ریکدا ژیاوه که
بت و تهستیره مانگ و خوری تیدا په رسترون و چهن دین شتی دی که ی
تیدا په رستراوه، جا ئیبراهیم (علیه السلام) به بت شکن نا سراوه
له گهل هه موو ته وانه دا که غهیری خویان په رستوه، روو به پروو بوته وهو
که ووت ته کیسه وه: له گهل (نه مروود) دا که داوی خویه تی کرده و له گهل
بت په رسته کاند که ئیبراهیم (علیه السلام) له دهر فته کدا هه موو
بته کانیان لی وردو خاش ده کات، وه که له سووره تی (الانبیاء) دا خوی
زاناو شاره زا باس ده کات (نما)، وه له گهل تهستیره په رستان و مانگ و
خوپه رستاندا، وه له گهل په رستاران (عبدة) ی هه موو تهو شتانه دا که
له سه رده می خویدا جگه له خوا په رسترون، له گهل هه موویاندا دهسته و
یه خه بووه روو به پروو بوته وهو پیانی سه لماندوه که تهنیا خوا شایه سیته ی
په رستنه .

لیره دا ته ماشای ده که ین کاتیک که شهوی لی دادیت و خړوکه بیان
تهستیره یه ک دهینی، ده لی: تهوه په روه ر دگار مه (هذا ربي) د یاره
مه بهستی تهوه نه بووه که ته مه خواو په روه ر دگاری منه! به لکو ما نای

قسه که ی تهوه یه که: به پیی بۆچوونی هه ندیک لهو خه لکه بی ده بی ته مه پهره ردگارم بی!! وهك تهوه ی که تو و توو یژ له گهل که سیکدا ده که ی، توش قسه ی تهو وهك خوی ده گیریه وه، دیاره بهو مانایه نیه که تو به قسه که ی تهو رازی، به لام به ته مانه تهوه قسه که ی تهو دیخی، چونکه ده بی تو قسه ی پووچ و ناره وای بهرام بهرت وهك خوی و بی ده ستکاری بیی، ته مجار هه لی بوشینه وهو پووچی بکه یه وه، جا ل ییره دا ئیبراهیم (علیه السلام) له بهر تهوه ی که له مه قامی و توو یژدا بووه، گوتویه تی: سه رتا با من ته ماشا بکه م که تهو بیرو رایانه ی ئیه [] که ته ستیره مانگ و خوړ ده پهرستن [] با ته ماشایان بکه م که چین و چۆن؟! جا کاتیك، خرۆکه یان ته ستیره ی لی ده رکه وتوه، گوتویه تی: به حیسابی ئیه بیته ته مه پهره ردگار مه، دوا یی که ئاوا بووه، گوتویه تی: ته مه به که لکی په رستن نایه ت چونکه خوی به دیه ی خه ر (عزو جل) ده بی ناگای له دروستکراوه کانی خوی بیته و په ره ردگار ده بی سه رپهرشتی هه موو په ره رده کراوه کانی خوی بکات، به لام ته مه یان دیاره ئاوا بوو و بز بوو که واته په ره ردگار نیه به که لکی په رستن نایه ت. دوا یی له بهرانه ر مانگ په رسته کاندراوه یستاره تا مانگ ده رکه وتوه، که ده رکه وتوه دیسان گوتویه تی: ته گه ر به حیسابی ئیه بیته ته مه یان په ره ردگار مه! به لام که تهویش ئاوا بووه، سه ر بکه ن چی گوتوه: ﴿لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾ [] ته گه ر

په‌روه‌ردگارم هیدایه‌تم نه‌دات له گومرایان ده‌بم، که‌واته ئی‌براهیم (علیه السلام) په‌روه‌ردگاری خوی زۆر باش ناسیوه، وه‌نه‌بی نه‌یناسی‌بی‌ت.

ئنج‌ا دوا‌یی که خۆ‌ریش ده‌یی‌تی و به‌هوی ئا‌وابو‌نی‌یه‌وه به خۆ‌په‌رسته‌کانیش ده‌سه‌لمی‌نی که ئه‌ویش نا‌گو‌نجی په‌روه‌ردگار بی، هه‌رچه‌نده له‌وانی دیکه‌ش که‌وره‌تره، پاش ئه‌وه که به هه‌موویان ده‌سه‌لمی‌نی که ئه‌و په‌رست‌را‌وانه هی‌چیان په‌روه‌ردگار نین و شای سته‌ی په‌رستن نین، ئه‌وجار به‌ر‌ئه‌تی خوی له هه‌موویان را‌ده‌گه‌یه‌نی و ده‌لی: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾ [۱] واته: ئه‌ی قه‌ومه‌که‌م من حاشا له‌و شتانه ده‌که‌م که ده‌یان‌که‌نه ها‌وبه‌شی خوا له به‌ندایه‌تی و په‌رستندا چونکه ئی‌وه هی‌چ به‌لگه‌یه‌کتان به‌ده‌سته‌وه نیه، بۆ‌یه هه‌قی گله‌یه شتان نیه که له عه‌قیده‌و بی‌روبا‌وه‌رو له ری‌چکه‌و بیردۆ‌زه‌کانی ئی‌وه لام دا‌وه!، به‌للی به‌ری‌زان! دوا‌ی ئه‌وه‌ی به به‌لگه‌ پ‌یی سه‌لمان‌دون ئه‌وجار به‌ر‌ئه‌ته‌که‌ی خوی لی‌یان ئاشکرا کرد‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی که مه‌جالی گ‌له‌یی و ئۆمه‌و سه‌رکۆنه‌یان نه‌بی‌ت، پاشان گو‌تو‌یه‌تی: ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (ال‌انعام - [۲]) من رووی خۆ‌م کرده ئه‌و زاته‌ی که ئاسما‌نه‌کان و زه‌وی په‌یدا کرد‌وون، چونکه هه‌ر ئه‌و شایسته‌ی ئه‌وه‌یه بی‌ه‌ر ستر‌ی و به‌ندا‌یه‌تی ب‌کری، وه ها‌وبه‌شی بۆ دانان‌ری، بۆ‌یه من له خوا به‌یه‌ک‌گران (مو‌حدین)م نه‌که له ها‌وبه‌ش دانه‌ران (مش‌رکین). شایانی با‌سی‌شه که ده‌گو‌نجی هه‌ر سی‌ک

(1) (الانعام : 78).

قسه که ی ئیبراهیم (علیه السلام): (هذا ربي) به شیوه کی پر سیاری نکوولی لیگردن (الاستفهام الإنکاری) بخویندریته وه: (هذا ربي؟!)، که ته وکاته مانای ته و قسه یه ی ئیبراهیم که سی جار دووباره بوته وه -ئاوای لی دی:

تایا □ ته ی خرزکه و ته ستیره و مانگ و خورپر بسته کان: - ته مه پهره ردگارمه به خه یالی ئیوه؟! ئاشکراشه که صیغه ی (الاستفهام الإنکاری) وه لآمه که ی هه ر له نیو خوی دایه و پیویستی به گوتن نیه.

(3) ئنجا با سه رنجی نمونه یه کی دیکه ی ته و جوړه ئایه تانه بدهین تا کو بزاین چو ن کتیبی خوی کار به جی هه م پینچ هه بسته کان و هه م عه قل و هه م فیطره ت و هه م ویردانیش ده جو لی نیی به ره و خواناسیی، وه زیاده ی زانیاری (وحی) یش ده خاته پال ته و زانیاریانه ده فهرموی:

﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَلْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلُ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَاوِرَاتٍ وَجَنَاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضَ لِّبَعْضِهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾﴾ واته:

ته و خوايه ی که ئاسمانی به بیکو له کان به رزکردو ته وه که ده ب یینین

(یا خود خوايه ك كه ئاسمانی به چهند كۆله كه يه ك كه ئیوه نایان بینن بهرز كردۆته وه) پاشان بهرز بۆته وه بۆ سهر تهخت (عرش) وه خۆرو مانگی ملکه چ کردوون، ههر کامیکه یان بۆ شوین و کاتیکی دیاریکراو له جمۆل و رویشتن دایه، سه پرهرشتی کاروباره کان (ی بوون) ده کات ئایه ته کانی خۆی شی ده کا ته وه، بۆ ئه وه ی بروای پته وتان به دیداری پهروه ردگارتان هه بی، وه ئه وه زاتی که که زوی راخسته، وه چیا بهرز و چه سپاوه کانی تیدا دانان، وه رووباره کانی تیدا جاری کردوه، وه له هه موو میوه يه ك جووتیکی تیدا دروست کردوه، شهوگار به سهر روژ گاردا دینه ییت و دایده پۆ شی، بیگومان له وانه دا زۆر نیشانه هه ن بۆ کۆمه لیك که بیربکه نه وه. وه له زه ویدا چهند پارچه زهویه کی له ته نیشته یه که وه هه ن، وه چهند باخیک له تری، وه کشتو کال و دارخورما، که هی وا هه یه کۆمه له دره ختیك يه ك بنکیان هه بیته، وه هه یه که ههر دره ختیك بنکی که تایبه تی خۆی هه یه، هه مووی به يه ك ئاو ئاو دهر یته، به لام هه ندیکی به سهر هه ندیکیدا هه لده بژیرین له (تام و بۆن و رهنگی) میوه که یدا. بیگومان له وانه دا زۆر نیشانه هه ن بۆ کۆمه لیك که عه قلیان هه بیته و تیبگه ن .

جا ئیستا با سه رنج بدهین! خوی بی وینه و هاوتا به جوړیک خۆی به ئیمه ده ناسینی، که هه م به شی پینچ هه سته کانی تیدا یه و هه م به شی عه قلی تیدا یه و هه م به شی دل و ده روون و فیطره تی تیدا یه، وه هه م جوړه

زانباریه کی تیدایه که لهو سێ ریسانه وه ئیمه دهستمان ناکه وی وه که ئه وه که خوا چۆته سهر (عرش)، وه که کاتیک دیت ئیمه به دیداری خوا شاد دهبن و به خزمه تی دهگه بن، ئهم شتانه و هاووێخه کانیا ن له ریی (وحی) یه وه نه بی نازانرین. شایانی باسیشه رسته ی: ﴿رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾⁽¹⁾ دهگوئیی به دوو جوړ مانا بکریت:

یه که م: ئه گهر وشه ی (ترونها) په یوه ندی به (السموات) وه هه بی، واته: خوا ئاسمانه کانی به بی کۆله گه و پا یه بهر زکردۆ ته وه و ئیوه ئاسمانه کان ده بینن که پایه و کۆله گه یان نیه. دووهم: به لām ئه گهر و شه ی (ترونها) په یوه ندی به (عمد) وه هه بی، واته: خوا ئاسمانه کانی به چهند پایه و کۆله گه یه ک بهر زکردۆ ته وه که ئیوه نا یان بینن، واته: به کۆله گانیکی نه بینرا و (عمد غیر مرئیة).

دیاره مانای دووهمیان تهفسیریکی زۆر ورده و جیی سه رنجه و ئاماژه یه بو هیزی کیشنده (القوة الجاذبية) که به کردوه ئاسمانه کان و به لکو ئه و بوونه و ره ماده دییه ی که ئیمه ده بینن به پیی ئه وه که زانایان په بیان پی بردوه، هه مووی به هو ی ئه و هیزه وه راوه ستاوه که بو یه که مین جار (إسحاق نیوتن) په ی پی برد، که پیی ده گوتری هیزی کی شنده (قوة الجاذبية) که له راستیدا بو راوه ستانی ئاسمانه کان وه ک پایه و کۆله گه ی نه بینرا و یاهه.

(1) (الرعد : 2) .

ئه بچار ده فهرموئ : (ثم استوی علی العرش) دواپی خوای بی وینه بهرزبۆته وه بۆ سهر (عرش)، (عرش) یش له زمانی عه ره بیدا یانی (سریر الحکم) تهخت و باره گاو شوینی جوکمرانی، (عرش) ی خوای به دیهینه ریش بینگومان دروستکراو (مخلوق) یکی خواجه و ئیستاش هه ندیک له فریشته کان هه ئیان گرتوه، وه خوا فهرموویه تی: ﴿الَّذِينَ يَخْمَلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ...﴾ ١ وه له دوارژیش فریشته کان هه ئی ده گرن: ﴿وَالْمَلِكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ﴾ (هاته) وه له رۆژی دوا بیدا عهرشی پهروه دگاری تو ههشت هه ئی ده گرن.

شایانی باسیشه هه ندیک له زانا یان رسته ی (ثم استوی علی العرش) یان ته ئویل کردوه گوتوو یانه: مه بهست له چوونه سهر (عرش) ته وهیه که خوا بوون (وجود) ی خستۆته ژیر دهسته لاتی خویه وه و شه ی (استوی) یان به (استوی) ته فسیر کردوه! به لام بینگومان ئه و جوهر مانا لیدانه وهیه راست نیه. چونکه (استوی) ئه گهر به (علی) (تهدی) بکات دوو مانای هه ن: بهرزبۆه (ارتفع) وه سه قامگیر بوو (استقر)، به لام (استوی) مانای (استوی) نیه، دیاره خوای بالاده سیتیش پیش (عرش) درو سترکردن و چوونه سهر (عرش) یش ههر بالاده ست (مستوی) بووه، سه بارهش به روونی له ئایه ته کان وهرده گیرێ که (عرش) ی خوا، جیسمیکه وه له رۆژی دوا بیدا هه شت فری شته، یان

(1) (غافر: 7).

(2) (الحاقة: 17).

هه شت دروستکراوی دیکه ی خوا هه لئی ده گرن! به لām له ییره دا نا بئی به هه لدها بچین و پیمان وابی که چگونه سهر عه رش بو خوی پهروه رگار (عزو جل) وه که له سهر تهخت و کورسی دانیشتنی پاشاو حوکمرانه کانه، چونکه خوا: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (١)، واته هیچ شتی که وه وی نه یه خوا وه که هیچ شتی که نه، نه زاتی خوا وه که زاتی شته کانه نه سیفه تی خوا وه که سیفه تی شته کانه، نه ناوی خوا وه که ناوی شته کانه، هیچ شتی که خوا وه که هیچ شتی که دروستکراوه کانی نه، به هه مان شیوه (عرش) ی خواش وه که (عرش) و باره گاو تهخت و کورسی ده سه لاتداران نه، وه چگونه سهر (عرش) ی خواش وه که چگونه سهر (عرش) ی دروستکراوه کان نه، چوونی خوا پیویستی به هیچ شتی که نه که هه لئی بگری، به لکو (عرش) یش به هیزو توانای خوا راوه ستاوه، به لām ئینسانیک که له سهر کورسی و تهختیک داده نیشی دباره پیویستی به و کورسی و تهخته هه یه و ته گهر کورسی و تهخته که ی له ژیر لا بهری ده که و ته خوار! به لām (عرش) و هه موو ئاسما نه کان و زهوی و تی کرای دروستکراوه کان خوا خوی رایگرتوون، وه که ده فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمِتُّكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَا إِنَّ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ (٢) واته: بیگومان خوا ئاسمانه کان و زهوی راگرتوون که لانه چن و تی که نه چن، وه ته گهر لابیچن و برووخی بیجگه لهوی هیچ

(1) (الشوری: 11) .

(2) (فاطر: 41) .

که‌س ناتوانی بیان‌گری و رایان بگری، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیمه‌ خوا یار بی له به‌رگی سییه‌م دا ((که بۆ توێژینه‌وه‌ی ناو و سیفه‌ته‌کانی خوا ته‌رخان کراوه)) به درێژی باسی ئهم مه‌سه‌له‌یه ده‌که‌ین، بۆیه ئی‌ره به‌م پرسیارو وه‌لامه‌ ناوداره‌ی (تیمام مالک) کو‌تایی پی دینین:

پرسیار له (تیمام مالک) کراوه له باره‌ی (ثم استوی علی العرش) وه‌ ئه‌ویش وه‌لامی‌کی زۆر جوانی داوه‌ته‌وه‌ گو‌توویه‌تی: (الأ يستواء مع لوم، والكيفية مجهولة، والإيمان به واجب، والسؤال عنه بدعة) واته: (استواء) مانا‌که‌ی دیاره‌ که (إرتفاع و إستقرار) (به‌رزبوو نه‌وه‌و سه‌قام‌گرتن)ه، به‌لام چۆنیه‌تی‌یه‌که‌ی نه‌زانراو (مجهول)ه بۆ ئیمه، وه ئیمانی‌ش به‌و چوونه سه‌ر (عرش)ه فه‌رزه‌و، پرسیار لی‌کردنیشی بیده‌ته (واته: زانا یانی پیشین له شتی وایان نه‌پرسیوه‌و نه‌کو‌ژیوه‌ته‌وه، چونکه زانیویانه که سیفه‌تی خوا وه‌ک خوا وایه‌و له عه‌قلی ئینساندا جیی نایه‌ته‌وه، بۆیه نه‌یان پرسیه‌وه).

دوا‌ی ئه‌وه خوا‌ی زانا ده‌فه‌رموی: ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ واته: وه خۆرو مانگی ده‌سته‌مۆو رام کردوون و له سیسته‌م لانه‌دن، رَوِّزِیکَ نِیْه خۆر چرکه‌یه‌ک پیش بکه‌وی یان دوا بکه‌وی، هه‌رگیز نه‌بووه که شه‌وی‌ک مانگ له یه‌ک شه‌وه‌وه یه‌کسه‌ر بجیته‌ سی‌شه‌وه دوا‌یی له سی شه‌وه یه‌کسه‌ر باز بدات بۆ پا‌زده‌شه‌وه!! ﴿كُلُّ يَجْزِي لَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الر‌عد-١١) واته: مانگ و خۆرو سه‌رجه‌م ئه‌ سستی‌ره‌و خرۆ که‌کان له جوو له‌و

هاتوچودان بۆ کات و شوینیککی دیاریکراو (یدبر الأمر) واته: (خوا) سهرپهرشتی کاروباره کانی بوونه وهر ده کات.

ئینسان کاتیك چۆنیه تی بهرپوه بردن و سهرپهر شتیکردنی مالا یك دهبینی که سهرۆکی خیزانه که هه یه و ئه و ما له سهره و بهره و مهرکه زیه تی تیدا یه و داهات و سهر فیاتیان هه یه و کاروباره کان له نیو ئەندامانی خیزاندا دابهش کراون و هه ریه که یان ئه رککی سهرشانی خۆی دهزانی، یه کسه ر دلنیا ده بی که ئه و مال و خیزانه بهرپوه بهرپکی هه یه و له لایه ن سهرپهرشتیاریکه وه هه لده سوورپینری، یان شاریک که به ری ککی بهرپوه ده چی ئینسان دهزانی که ئه و شاره گه وره یه ک و ده یسته لاتداریکی هه یه و کاروباره کانی دابهش کردوون و سهرپهرشتی شاره که ده کات و هه لئێ ده سوورپینی، ههروه ها وولات و مهمله که تیک به هه مان شیوه.

به راستی ئه هلی کوفر، بی پروا یان یه کجار که وده ن و نهزان و نه فامن، که ب لئین: مالا یك و شاریک وولات یك پیوی سستی به سهرپهرشتیکه ریك هه یه، ئه گه رنا بهرپوه ناچی، به لام ئه م بوو نه وهره فراوان و پر له ریکی و پیککی یه، پیویستی به کهس نه یه بهرپوه ی بهری!! له حالیکدا له بهرپوه بردنی مالا یك و شاریکدا، که به عه قلیش بهرپوه ده چی ت ده یان و سه دان خه له ل و ناریکی هه یه و که موکووری و گرفت هه یه، به لام له بهرپوه بردنی ئه م بوونه وهره دا به ئەندازه ی نووکی ده رزی ناریکی نیه و بی سه رو بهر یه یه ک نایینری، وه ک خوا ده فهرموی: ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُوتٍ﴾

فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿١﴾ واته: له دروستکراوی خوی خواهن به زه بیدا ناریکی نابینی، جار له دوی جار چاو بگیریه بزانه که موکووری و ناریکی ده بینی؟

خوی په روه ردگار ئینسانه کان بی منهت ده کات که سه رنج بدهن و چاو بگیری به دروستکراوه کانی خوادا، که ئایا ناته دوی ده بینن؟
پاشان ده فهرموی: ﴿يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بَلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ﴾ (ها) واته (خوا) ئایه ته کان (ی خوی) روون ده کاته وه تا کو دئیا بن که به دیداری په روه ردگارتان ده گن. ئیره دا باسکردنی خوی زاناو شاره زا بو خوی، باسکردنی (وحي) بو خوا (تجارک و ته عالی) له گه ل با سکردنی فه یله سووفان و خه لکی دیکه دا له یه ک جیاده بنه وه خوا با سی خوی ده کات بو ته وه ی خه لک بیناسن و ئیمانی پی بینن، وه ئیمان به دیداری خوی و رۆژی دوی پی بینن، واته باسی خوی ده کات تا کو ئینسانه کانی پی په روه رده بکات و بیننه سهر ریگایه کی راست، به لام باسی خوا کردنی فه لسه فه باسیکی وشک و برینگ و روو ته، سه ره رای هه له وه په له وه نه زانی پی زور .

ئه بجاو باسی زه وی ده کات: ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا﴾ (١) واته: وه له وه (خوایه) له وه که سه یه که: زه وی رځستوه، وه چیا داکوتکراوه کان و

(1) (الملك : 3) .

(2) (الرعد : 2) .

(3) (الرعد : 3) .

رووباره کانی تیدا داناون. پیویسته بزانی که شاخه بهرزو سهرکه شه کان وهک زری و قه لغانیکی مه حکم وان بو زهوی. چونکه زهوی نا سه کان ده لئین: ههر چیا یه که چنده ی به دهره وه یه چهند ته ونده ی به ناخی زهو یدا رویشته خوار و له ژیره وهو قولایی زهو یدا بنکی چیاکان هه موویان یه کدیان به ستوته وهو پیکه وه یه که لغان و زری یان به دهری زهوی دا دروست کردوه، بو ته وهی بور کان و بومه له رزه کان له بهر یه کی هه ل نه ته کیئن و هیزی کیشنده ی مانگ که هه لک شان و دا ک شان له دهریاکاندا درو بست ده کات، له بهر یه کی هه لته ته کیئن پیا شان فهرموویه تی: ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ (ه) واته: له ههر میوه یه کدا دوو جوتی داناون: بو ناگاداریتان له سه ده ی هه ژده یه مدا زانایه کی ته وروویایی ته وهی دژیه وه، که هیچ میوه و رووه کیئک نیه که نیرو میی نه بیئت، دیاره پیشتتر ته وه ده زانرا که خورما هه یه تی به لام دواپی روون بووه که ته وانده ی نیرو میی که شیان له یه که جیانیه وهک دار خورما له نیو خویاندا نیرو میی یان هه یه، به لکو له وه زیاتریش خوی پهره ردگار ده فهرموئی: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (ه) واته: وه له هه موو شتی کدا جوت (نیرو می) مان داناهو تا کو پهند وهره بگرن و تبب گهن!، ئی ستا زانا یان ده لئین: هه داده ی بی گیانیش جووتی تی (زوجیه ی) تیدایه ته لیکتروئن و پروتوئن، ته وانیش ساردو گهرمن، واته: دوو شتی پیکه وه جیاو پیی چه وانده ی یه کدی له

(1) (الرعد - 3) .

(2) (الذاریات : 49) .

هه ندیک رووه وه، وهك له شوینی خویدا به دریزی باسمان کردوه. دوا یی
 فهرموویه تی: ﴿يَغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارُ﴾ واته: شهوگار به سهر رۆژ گاردا
 دینیت و دای ده پوشتیت، که ئەمه ههر به ئاشکرا خریتتی (کرویه ی)
 زهوی تیدا دهرده که ویت: چونکه ده بی زهوی خر بیت ئەوجار ده گو نجی
 شهوگار به سهر (شوینی) رۆژ گاردا بهینری و تییه وه بیی چری ههروه ها
 رۆژ گاریش بیی چریتته شهوگار وه، وهك خوی زاناو شارهزا له شوینیکی
 دیکه فهرموویه تی: ﴿يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾⁽¹⁾
 واته: شهوگار له رۆژ گاره وه ده پیچی، وه رۆژ گار له شهوگار وه ده پیچی، وه
 کاتیك ده گو نجی شهو و رۆژ به دهوری یه کترو به شوینی یه کتردا یین
 که زهوی خر بی، ئەگه رنا ئەو (تعبیر) ه راست دهرناچی!

ئه بچار ده فهرموئی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ واته: ئەوانه
 نیشانه ی زۆر هه ن بۆ که سانیك که بیر بکه نه وه، سهره تا خوی زانا باسی
 (بوون) ی کرد به گشتی، دوا یی هاته سهر باسی زهوی، ئەبچار دیتته سهر
 باسی شتی بچوو کتر، ئەوه ی ئین سمان رۆژا نه هه لا سوکه وتی له گه لدا
 ده کات، ئەو زهوی و زاره ی که ده ی کاته کشتو کال و باخ و بیستان و... هتد،
 ده فهرموئی: ﴿وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَاوِرَاتٍ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ
 صِنَوَاتٍ وَغَيْرُ صِنَوَاتٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَلِفَضْلٍ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْكُلِّ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾⁽²⁾ واته: وه له زهویدا چهند پارچه یه کی
 بچوو ک به تهنیشت یه که وه هه ن، وه چهند باخیک له تری، وه کشتو کال،

(1) (الزمر : 5) .

(2) (الرعد : 4) .

وه باخی خورمای یهك بنكى قهه جیاجیا و یهك بنكى یهك قهه كه
 هه موویان به یهك ئاو ئاوده درین، به لام هه ندیکى به سه هه ندیکى
 دیکه دا په سهند دههین (واته: تام و بۆن و رهنگی جۆراو جۆریان ههیه).
 جا به راستی به پیزان مه سه لهی جۆراو جۆری و جیاجیایی میوه جات
 شتیکی جیی سه رنجه!

ئینسان گوئیکی نایلۆن، یان هییشه تریییه کی نایلۆن و دهستکردی
 ئینسان دهیینی پیی سه رسام دهیی كه نه ت سام و بۆنی هه یه و نه
 ده خوریو ... هتد، ئه دی بۆچی گوئی راسته قینه و هییشه تریی راستی و
 دهستکردی خوی به خشه ر، جیگهی سه رنج و سه رسامی نه بیته؟! ئه جی
 ئه م هه موو درهخت و پرووهك و میوه جاته جۆراو جۆره و له هه ر جۆره شی
 چه ندان جۆری له یهك جیاوازا!

جا به پیزان! ئاوا قورئان سه رنجی ئینسان راده کی شی و فیه طه رت و
 دهروونی ئینسان بیدار ده کاته وه، بۆ ئه وهی شته ئاساییه کانی □ به هوی
 عاده ته وه □ له لا بینه وه نا ئاسایی به هوی تیفکرینه وه هه روا به ساده و
 ئاسایی نه روانیته دروستکراوه کانی خوا، به لکو جیگهی لی ورد بوونه وه
 سه رنج و سه رسورمان بن! ئایا کی ئه و هه موو کارخا نه و ئامیرا نه ی
 له نیو درهختی میوه داری: تری و خورماو سیو و موزو خوڤ و هه لووژه و
 قه یسی و هه نجیرو هه نارو هتد، داناوه كه ئه و هه موو جۆره رهنگ و
 تام و چیژو بۆنه جۆراو جۆرانه به رهه م بیننی؟! كه ئه گه ر بیتو سه رجه م
 تواناکان و هه موو عه قلی ئینسانه کان کو بیته وه ناتوان بنکه سیویک

دروست بکهن، نهک ههر تهوه به لکو خودی سیوه کهش، بویه خوی زا نا دهفرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ واته: بیگو مان لهو شتانه دا نیشانه ی زور همن بو کومه لیک که عه قلی خویان بخه نه کار، ههر توژیک عه قلی خویان بخه نه گهر نی شانه کانی بوونی خواو پهروه ردگاریتی خوا له سهرجه م دروستکراوه کانی دا دهیینن.

خالی سییه م:

همیشه قورئان پهروه ردگاریتی خوا دهکاته به لگهی ته نیا په رستراویتی خوا (عروجل)

به یران !

پهروه ردگاریتی و به دیهینه رایه تی خوا له قورئاندا که باس ده کری به پله ی یه که م بو تهو ده یه که خه لک بگاته تهو ته نجامه که ههر خوا بپهر ستریت، به لئ تی شک خ ستنه سهر پهروه ردگاریتی و ناوو سیفده ته کانی خواو به دیهینه رایه تی و خواوه نایه تی خوا، بو تهو ده یه که عه قل و فیطره تی ئینسان بیدار بیته وه که ده بی ته نیا خوا بپهر ستری، چونکه به س تهو شایسته ی په رستن و به ندایه تی و ملکه چ کردنه.

(1) خوی پهروه ردگار لهو باره یه وه دهفرموی: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا

تَقُونُ ، فَلَدِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا إِلَهُاتٌ مُّضِلُّونَ فَآلِهَةٌ
 تُصْرَفُونَ ﴿١﴾ ، واته: لېيان پېرسه كې له ناسمان و زهوي يهوه رزق و
 بږيوي ئيوه ده دات؟! (تهو بږيوي له ناسمان دېته خواري و هك تيشكي
 خور، باران، ههوا، و تهوي له زهوي دېته دهري، كې بۆتان
 دهره خسيي؟!) ياخود كې خاوهني بيستنه كان و ديتنه كانه؟! (كې
 خاوهن و دروستكهرې كوته ندامي تالوژي گوي و كوته ندامي پر له
 ورده كاريي چاوه؟!) و كې زيندو له مردو پيدا ده كات و مردو
 له زيندو پيدا ده كات؟! (خواردنيكي مردو ده خور پت ده پت ده
 خانه يه كي زيندو ههروه ها شتي زيندو ده خوي و دوا يي ده پت ده
 مردو، يان خانه زيندووه كاني جهسته ي ئينسان دوايي ده مرن، له
 خوله كيكا مليونه ها خانه ي زيندو له جهسته ي ئينساندا ده مرن،
 و ه مادده ي مردو له جهسته ي ئينساندا ده پت ده خانه ي زي خدو).
 ته بچار ده فهرموئ: لېيان پېرسه كه كې سهرپهر شتي كارو باري
 بوونه وهر ده كات؟! (فسيقولون الله) ده لېين خوا (الله)، (تهم وه لامه يان
 له سهر زمانې زوړبه ي ههره زوړي خه لكې سهر زهوي يه، كه ده زان
 خوايه كه سهرپهر شتي بوونه وهر ده كات، ياخود له سهر زمان و له
 جياتي فيطرهت و عه قلې ئينسان، خوي بهرزو مه زن وه لام ده داته وه،
 چونكه له فيطرهت و دهرووني هه موو ئينسان كيكا تهم وه لامه هه يه)

(فقل أفلا تتقون!) پێیان بلێ: ئەدی بۆچی ئێی ناتر سەن و پارێزی
لێ ناکەن و (هاوبەشی بۆ دادەنێن؟!)، (فذلکم اللہ ربکم الحق) ئا ئەو
خواهەتان پەرورەدگاری حەق و راستەو هەر ئەویش پەرسـ قراوی
راستەقینەیه (فماذا بعد الحق الا الضلال) جا ئایا ئە دواى حەق (کە
خواهە) جگە ئە گومرایی چی دی هەیه؟! واتە: خۆی حەق هەر ئەو
شایستەى پەرستەو جگە ئە پەرستنى وی هەمووی گومراییه (فانی
تصرفون؟!) بۆ کوی لادەدرێن؟! وەك بلێ ئیختیار تان بە دە ست
خۆتان نەماوە و پووتان پێ وەر دە چەرخێن. جا بە را ستی ئەو
تەعبیریکی زۆر وەر دەو جیگەى سەرنجە!

و ئە شوینی دیکە دا گوتراوە: ﴿فَأَلِّیْ تُؤْفَکُونَ﴾ (1) بۆ کوی لادەدرێن،
وەك ئەوێ کە ئێراده و عەقڵتان نەما بێ و ریشمەى کار تان بە دە ست
خۆتان نەما بێ! واتە: ئەى بێ پروا و هاوبەش بۆ خوا دانەران! ئێو بۆچی و
چۆن ریشی خۆتان و عەقڵی خۆتان ئە م ست هەوا و ئارەزوو کانی
بابایەکی نەفام و نەزان ناو، کە خۆی بە رێگا نازانی،؟! بۆچی قەبوڵ
دەکەن کە بەم لاوлада لاتان بەدن، خۆ ئێو ئینسانن بۆچی بە عەقڵی
خۆتان بە رێگادا نارۆن و پەرورەدگارو بە دیهێنەری خۆتان ناپەرستن؟!.

(2) ئەجار با سەرنجی ئەم چەند ئایە تەش بەدەین، کە دی سەن
بە دیهێنەرایەتی و پەرورەدگاریتی خوا دەکە ئە بە لا گەو بنا غەو

(1) (الفاطر : 3) .

پاساوی په رستراویتی (الوهیه) ای خوا: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۚ اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ﴾ ﴿أَمِنْ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلِ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَلْبَثْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَكْفَرُكُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿أَمِنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَلِيمًا مَّا تَدْكُرُونَ﴾ ﴿أَمِنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ﴿أَمِنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ قُلُّ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ﴿﴾ له تايه تی به که مدا خوی په روهر دگار به پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) ده فهر موی: تو بلی: ستایش بو خواو سه لام له سهر تهو به ندا نه دی که هه لی چژاردون ((که مده بست له پیغه مبه رانه (عليهم السلام) له پیش هه موو که سدا)) تایا خوا باشره یان ته وانه دی که ده یانکه نه هاو به ش بو خوا؟! . جا دوا ی تهو خوی بی خه وش و پاک هه ندیک له ناوونیشان و شوینه واره کانی خوی ده خاته پیش چاو، که بیگومان تهو شوینه واره خیر و چاکه و نیعمه تانه بیجگه له خوا سه رچاوه یه کی دیکه یان نیه، ده فهر موی: ﴿أَمْ مِنْ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ واته: تاییا

په رستراوه کانی ئیوه باشتن، یان تهو که سدی که ئاسمانه کان و زهوی له نه بوونه وه هینانوه بوون؟! (به لئی ته م بوونه وهره کاتیک بووه که نه بووه، وه که هر کام له ئینسانه کان دلنیا ن له وهی که کاتیک بووه نه بووه، به هه مان شیوه ش زنجیره ی دروستکرا و (مخلوق) ه کان کاتیک که به ره و قولایی رابردو و ده چیه وه ده بیینی که سه ری به بنه بست ده گات و ته و زنجیره یه کو تایی پی دیت و په کی ده که وی، که واته: ته م بو و نه وهره په یدا کراوه به دیهاتوه، له لا یه ن په یدا که رو به دیهینه رو په روهر د گاریکه وه).

دوایی ده فرموی: ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَلْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَلَمْ يَكُنْ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾ (ها) واته: وه له سه رو و تانه وه (له هه وهره کان) ئاوی بو تان نار دۆ ته خواری و به و ئاوه رواندومانه چه ندان باخ و بیستانی ره ونه ق دارو سه رنج راکیش و شادمان که ر. ﴿مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا﴾ (ها) که له توانا تا ندا نیه و بو تان نا کری که دره خته کانی بروینن، (ته و نه مامه که ده ن ییژری ده بیته دوو به ش، به شیکی به ناخی زه ویدا ده چیه خواری و به شه که ی دیکه شی له زهوی دیته ده رو به رز ده بیته وه، دیاره هه ر ده ن که تووی دانه ویله یه کیش هه ر وایه، جا ته و به شه ی نیو زهوی بو ته وه ی خو راک له زهوی وهر بگری به شیوه ی ره گ و ریشه بلا و ده بیته وه به ناخی زه ویدا وه

(1) (النمل 60) .

(2) (النمل 60) .

به شه کدی دیکه شی بهرز ده بیتهوه، بۆ ئه وهی ئه ویش دی سان خۆراکی ئاسمان وهر بگریت، تیشکی خۆر وهر بگریت به هۆی تیه شکه پیکه هاتن (التمشیل الضوئی) هوه ئیدی ههردووک به شه که خۆراک کۆ ده که نه وه تا کو شتیک بۆ ئیمه به رههم بهینن، جا میوه بیت، یان دانه ویلله، واتا: پرووه که به فهرمانی خوی به خشه ر خۆراکی ئاسمان و زهوی وهر ده گری تا میوه ی لی دروست بکات و دانه ویلله ی لی دروست بکات و سه ره نجام هه داری ئیمه ی مرۆف ساز بکات! بۆیه خوا ده فهرمو ی: ئیوه ناتوانن به ییروینن، کی تواناو ده سه لاتی هه یه ده که تۆویک بروینن؟! ئنجا ده فهرمو ی: ﴿أَلَا مَعَ اللَّهِ﴾ ئایا له گه ل خوا (الله) دا په رستراوی دی هه یه؟! یا خود ئایا له گه ل خوا دا به دیهیننه رو پهروه رد گاری دی هه یه، چونکه (الله) به مانای به دیهیننه رو پهروه رد گار دیت و به مانای په رستراویش دیت، به لām زیاتر به مانای په رستراو دیت وه ک چون (رب) زیاتر مانای پهروه رد گارو به دیهیننه ده گه یه نی، به لām مانای په رستراویش ده گه یه نی.

ئایا له گه ل خوا دا په رستراویکی دی هه یه؟! ئنجا له وه لا هدا ده فهرمو ی: ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾ به لکو ئه وانه کۆمه لیکن لا ده ده ن (له حق و عدقل و فیطرهت) وشه ی (یَعْدِلُونَ) یان له (عدول) هوه هاتوه، واته: لادان، یا خود له (عدل) هوه هاتوه، واته (مثل) وینه، واته: ئه وانه وینه بۆ خوا داده نین، یه کین له دروستکراوه کانی خوا ده که نه وینه و هاوتا بۆی، ئه وهنده نه فامن .

تنبجا خوای (عزو جل) دیمه نیکی دی نی شان ددهات و ده فهرموی:
 ﴿أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ
 الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (آ) واته: یان تایا تهو
 په ستروانه تان که له جیاتی خوا ده یان په رستن باشتن، یان تهو خوا
 (زانوا کار به جی) یه ی که زهوی بو تان سه قامگی یرو تارام کرده، (وه
 کردوویه تی یه مایه ی تارام له سهر گرتن و له سهر نیشته جیبوون)؟! چا
 ئینسان کاتیك بیرده کاته وه له سوورانده وه کانی زهوی به دهوری خو ی و به
 دهوری خو رداو له گهل ته وه شدا دهینی سه قامگیرو دامه زراوه! ده زانی
 که تا ته وه بیجگه له خوای بالا ده ست به هیچ که سیکی تر ناکریت،
 پاشان ده فهرموی: وه له میانه ی زهوی دا چندان رووباری داناون که دین و
 ده رزن، وه له نیوان دوو ده ریاکاندا په رده و نیوان و سنووری دانواه، (که
 مه به ست پیی ئاوی سو یرو ئاوی شیرینه، ئاوی سو یرو بریتیه له ئاوی
 هه موو ئوقیانووس و ده ریا گه وره کان و ئاوی شیرینیش تهو ئاوه یه که
 له ته نجامی باران بارین و ته رزه و به فره وه له ژیر زه ویدا کو ده بی ته وه،
 پاشان له شیوه ی کانی و سه رچاوه و بیرو جوگه و جو بارو رووباردا په یدا
 ده بیت، چا خوای کار ساز وای کرده تهو دوو ئاوه تی کهل نه بن و له و
 شوینانه ش که رووباره گه وره کان تی کهل به ئوقیانووسه کان ده بن له ویش
 زانایان ده ئین: له به رته وه ی ته صلی پیکه اته ی ئاوی شیرین و ئاوی سو یرو

له رووی کیمیايي یوه جیایه ، له ویش تیځه ل به یه ك نابن ، تا ماو ده کی زور ئاوی تهو رووباره گه ورانه له که ناری ئوقیانوو سه کان ده مینیتته وه تا کو خه لک که لکیان لی وه ربگریت .

هه ندیکیش له تویره وانی قورئان ده لئین: هه میشه ئا سستی ئاوی شیرین به رزتره له ئاستی ئاوی سویر ، په رده (حاجز) مه به ست تهو ده که ئاوه سویره کان ئاسته که یان نزمه و ئاوی شیرین له سه ر تره و دیت ، بو یه ئاوه سویره کان مه جالیان نیه که له گه ل ئاوه شیرینه کان تیځه ل ببن ، بو تهو ی خه لک پی داویستییه کانی خو یان به ته وای به ئاوی شیرین جی به جی بکه ن ، ته مجار دوايي تهو ی که لیی ده مینیتته وه دی تهو نه ییو ئاوه سویره که و تیځه ل ده بیتته وه ، به لام ئاوی سویر مه جالی نیه به حوکمی هه لکه و تی جوگرافی ته گه رنا ئاوی سویر ته گه ر ده ر فه تی بو وایه و گه یشته بایه ئاوه شیرینه که هه مووی تیځ ده داو ئینسان ژیان و گوزهرانی نه ده ما).

بویه خوی په نهانکار ده فرموی: (أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ؟) ئایا له گه ل خوا دا هیچ په رستراوی دی هیه ؟ که سی دی هیه تهو شتانه ی له ده ست بی؟! (بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) به لکو زور به یان نازانن و زانیاریان نیه . (بویه شتی ئاوا ده لئین ، چونکه که سیځ زانیاری هه بیت بزانی ته م بوو نه و هره چو ن به ریوه ده چیت ، هه رگیز شتی ئاوا نالیت و پیی وانیه شتیکی دی جگه له خوا شایسته ی په رستن بی). ته مجار دیمه نیکی دی پیشان ده دات ،

که شتیکی شه خصی و دهروونیه و دهه رموی: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُم خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِلَهَ مَعَ إِلَهٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ﴾ (١) واته: تایا تهو بت و طاغوت و په رستراوانه باشتن، یان تهو که سهی که وه لایمی ئینسانی بی په ناو بی چاره ده داته وه، کاتی که لئی ده پاریتته وه، وه تهو زهره رو زیان و مه ترسی و ناخوشییه که تووشی بووه لئی لاده بات و ده تان کات به جینشینی خوی له سهر زهوی، یا خود جینشینی خه لکانی دیکه ی له سهر زهوی (إِلَهَ مَعَ إِلَهٍ) تا یا له گه (الله) دا په رستراوی دیکه هیه؟! (قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ) که م بیرده که نه وه په ند وهرده گرن! ند چا دوا ی تهو د عه نیکی دی پی شان ددهات و دهه رموی: ﴿أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ إِلَهَ مَعَ إِلَهٍ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (٢) واته: یان تا یا تهو په رستراوانه تان باشتن، یا خود تهو که سهی که له تاریکاییه کانی وشکانی و ده ریادا ریگاتان نشان ددهات (دیاره له بیابانه کاند) سهره ده ری ده رکردن زور به زه حمت و پر کویره وه رییه، به تای بهت ته گهر گهرده لوول و گیزه لوو که و بای دیت و ده بیته توزو خول و دونیا تاریک دادیت، وه ته گهر به هو ی تهو نشانانه وه نه بیته که خوی به به زه یی دایان و ئینسان سهری لئی ده شیویت، وه له ده ریاکانی شدا به هه مان شیوه تاریکایی زوری هیه به هو ی ته مومزو هه ل هه وه، که وا ته: به

(1) (النمل : 62)

(2) (النمل : 63)

راستی هەر خوای خاوهن هیژو به زهیی رزگار تان ده کات و به هوی
نیشانه کانیهوه رینگاتان نیشان ددهات، به هوی تهستیره کان و مانگ و
خۆرو نیشانه کانی دیکه وه).

وه ده فهرموئ: ئایا کیه که (با) یه کان ده نیی که موژده دهرن له
پیش ره حمهت و به زهیه که ی خویه وه (که مه بهستی پی بارانه چونکه به
زۆری پیش باران بای دیت) ﴿إِلَٰهَ مَعَ اللَّهِ﴾ ئایا له گهل خوادا په رستراوی
دی ههیه؟! (بینگومان نه خیر) ﴿تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ به رزی بو خوا
له وهی که ئیوه ده یکه ن به هاویه ش بو خوا.

ته بچار له کو تاییدا ده فهرموئ: ﴿أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَ مِنْ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَٰهَ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ﴾ (ته) واته: ئایا کیه درو بستراره کان درو بست ده کات و دوا
مراندنیان زیندوو یان ده کاته وه که یه که رۆزیتان ددهات له تاسمان و
زهویدا؟ ئایا له گهل خوادا په رستراوی دی که ههیه؟! پی بیان بملی
به لگه که تان بهینن، ته گهر راست ده که ن؟ (واته: کوا به لگه تان چیه
له سهر هه بوونی په رستراوی دیکه؟!).

خالی چوارم :

قورئان ده سستی ئیڤسان ده گری و له گه ل د یارده و دیمه ده
واقعیه کاندای پووبه پرووی ده کاته وه

(1) بۆ نمونه سهره تا با سهرنجی ئەم چەند ئایەتە بەدین لە سوورەتی
(الروم): ﴿ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿٢﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُخْبِي الْأَرْضَ بِغَدِّ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ
تُخْرِجُونَ ﴿٣﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ
﴿٤﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ
بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٥﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ
خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّلْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٧﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْجِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٨﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ
غَوْةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٩﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
كُلُّ لَهُ قَانُونٌ ﴿١٠﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ

الْمَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ له
 ټایه تی یه که مدا ده فهرموی: (فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ
 تُصْبِحُونَ) واته: پاکی بو خدا کاتیک که ټیواره ده که نه وه وه کاتیک
 که به یانی ده که نه وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ
 تُظْهِرُونَ﴾ واته: وه ستایش هدر بو ته وه له تاسما نه کان و زهو یدا
 ټیواران و کاتیک که نیوهرې ده که نه وه، هه ندیک له تویره وه وانی قورټان
 ده لټن: ته وه ټاماژه یه به کاتی پیټنج نویره فهرزه کان، (حِينَ تُمْسُونَ)
 ټاماژه یه بو نویره شیوان (المغرب) و خه وتنان (العشاء)، (وَ حِينَ
 تُصْبِحُونَ) ټاماژه یه بو نویره به یانی، (وَعَشِيًّا) ټاماژه یه بو نویره
 ټیواره، (عصر) چونکه (عشي) واته: ټیواره، (وَ حِينَ تُظْهِرُونَ)
 ټاماژه یه بو نویره نیوهرې، پاکی و ستایش بو خوا له هه موو ته
 کاتانه دا، واته: به رده وام و هه میشه خوا به پاک گیراوه ستایشی بو
 کراوه، ټنجا ده فهرموی: ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
 الْحَيِّ﴾ واته: (خوا) زیندو له مردو په یدا ده کات، مردووش له
 زیندو په یدا ده کات ﴿وَيُخَيِّ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ﴾
 واته: زه ویش دواي ته وهی که مردووه ژیان تیډا نه ماوه، زی خندووی
 ده کاته وه، له به هاراندا ده بینین هه موو جوړه گیاو گول و سه و زایه که
 سه ری له زهوی دهر هیټاوه د دنیا یه که پارچه سه وزه، پاش ماوه یه که

و شک هه لده گه ری و ده بیټ به پووش، پاشان دووباره باران ده باری و ده رویتته وه و سهوز ده بیټته وه. (وَكَذَلِكَ نُفَخِرُ جُونًا) ت ییوهش به و شیوه یه ده رده هیترینه وه، تهو خوایه ی که تهو زهویه مردوو زیندوو ده کاته وه، که و شک هه لگه راوه، ژییانی تیدا نه ماوه، دواپی دوباره ژییانی تیدا په پیدا ده بیټته وه، به هه مان شیوه، ت ییوهش ئاوا په پیدا ده کری خه وه زیندوو ده بنه وه. ئنجا تهو دیمه نانه ده خاته پیس چار و ده فهرموئ: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾ واته: له نیشانه کانی په روه رد گاریتی خوا ته وه یه که ئیوه ی له گل درو ست کرده، پاشان ئیوه یه کسه ر ده بنه ئینسان و به سهر زهو پیدا بلاوده بنه وه، لیرده ا یان مه به ست درو ستکرانی ئاده مه (علیه السلام) له گل، یان دروستکرانی خو مانه، وه ک ئینسان به گشتی، که له توویلکه (نطفة) ی باب ودایک هان درو ست بووین، دیاره (نطفة) ه کهش له خوین درو ستبوه، خوینه کهش له خواردنی هه زمکراو، خواردنی هه زمکراویش لهو شتانه یه که له زهوی په یدابوون که یان سهر چاوه یه کی رووه کی یه، یان سهر چاوه یه کی گیاندار ی و ئازده لی هه یه که واته: ئیمه وه ک ئاده می بابمان هه لهو گله دروستبووین که تهوی ئی دروستبوه، جا که سهر ده کهین جیاوازیه کی یه کجار زور له نیوان گل و ئینساندا هه یه به لام به فهرمانی خوی بالاده ست تهو گله، ئا تهو ئینسانه ی ئی

په یداده بیټ، دواى تهوې که خوا روو حی به بهردا ده کات. ټنجا ده فهرموئ: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لَعَلَّكُمْ تَكُونُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾⁽¹⁾ واته: وه له نیشانه کانی په روهر د گاریټی خوا (عزو جل) تهوېه که له نه فسی خوټان هاوسه ری بو دروست کردوون (واته ټه وانیش وهک ټیوه ټینسانن و له هه مان جوړه نه فس دروست کراون). ټنجا روونی ده کاته وه که حیکه مټی له یهک جوړه نه فس بوونی پیی — ساو و ټافرهټ چیه؟ ده فهرم موئ: ټاوه کو به هوئ هاو سهره کانتانه وه ټارامییتان بو بیټ (د یاره ټین سان چ پ ییاو چ ټافرهټ به هوئ هاوسه روه دټی ټارام ده گری و ټو ټو ټی و ټی و هه بیټ به ټاسوده یی ده روون ده کات). پاشان ده فهرموئ: وه له نیوانتانداندا خوښه ویستی (موده) و بهزه یی (رحمة) م داناوه هه یه کدیتان خوښ ده ویت و هه بهزه ییتان به یه کدا دیته وه (له کاتی ساغی و سه لاهه تیدا یه کدیتان خوښ ده ویت و، وه له کاتی نه خوښی و زیان و زهره ردا بهزه ییتان به یه کدا دیته وه، له کاتی جوانی و گه نجیټ یدان زیاتر به هوئ خوښه ویستییه وه دټان به یه که وه به ندو، له کاتی پیری و به سالداچوونیشدا بهزه ییتان به یه کدیدا دیته وه و په روښی یه کدیتانه، وه له گهل یه کدیدا خوښه ویستییتان هه یه و له گهل

(1) (الروم 21) .

مندالّه کانتان به‌زه‌یتان هه‌یه) دوا‌یی ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ واته: بی‌گومان له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا نی‌شانه‌و به‌لگه‌ی زۆر (له‌سه‌ر په‌روه‌رد‌گار‌یت‌ی خوا‌و نا‌و و سی‌فه‌ته‌ به‌رزو چاکه‌کانی) هه‌ن، بۆ‌که‌سانیک که‌ بی‌ر بکه‌نه‌وه. به‌ لای‌ ئین‌ سمان ته‌‌گه‌ر بی‌ر بکاته‌وه له‌و په‌یوه‌ندی‌یه‌ی نی‌وان ژن و می‌رد دایک و باب و رۆ‌له‌و دروست‌بوونی خیزان، نی‌شانه‌و به‌لگه‌ی زۆر هه‌ن له‌سه‌ر په‌روه‌رد‌گار‌یت‌ی خوا (عزّو‌جل) که‌ د‌یاره‌ ئه‌وه‌ش شتی‌که ده‌توانین رۆ‌ژا نه‌سه‌رنجی بده‌ین. وه‌ک ده‌ب‌یین کتی‌بی خوا بۆ‌ تاش‌نا‌کردنمان به‌‌خوا‌ی به‌رزو مه‌زن راسته‌وخۆ له‌‌گه‌ل دیمه‌ نه‌زیندوو و واقیعییه‌کاندا رۆ‌به‌روو ده‌کاته‌وه‌و بی‌نیازمان ده‌کات له‌‌بی‌ر‌کردنه‌وه‌ی عه‌قلی‌ا نه‌و فه‌ل سه‌فی‌یانه‌ی و شک و ره‌ق و ته‌ق و راسته‌وخۆ له‌‌گه‌ل نی‌شانه‌و به‌لگه‌کانی خوا (سبحانه‌ و تعالی‌) وه‌و تابلۆ دیمه‌نانه‌دا که‌ زاده‌و به‌ره‌می نا‌وو سی‌فه‌ته‌ به‌رزو بی‌وینه‌کانی رۆ‌به‌روومان ده‌کاته‌وه ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾ واته: وه‌‌له‌‌ نی‌شانه‌کانی خوا به‌رزو بی‌ست‌کردنی ئاسما نه‌کان و زه‌وی، وه‌‌جیا‌وازی زمان و ره‌نگه‌کانتته‌، بی‌گومان له‌وه‌شدا نی‌شانه‌ی زۆر هه‌ن بۆ‌ زانایان. بۆ‌چی فه‌رمو‌یه‌تی زانایان؟! چونکه‌ کی‌ ده‌توانی وه‌‌ پی‌ویست له‌‌درو بی‌ست‌کرانی ئاسما نه‌کان و زه‌وی یه‌وه‌ راجمیع‌ خێ و

وردیته وهو ته نجامگیریان لی به کات؟ بیگو مان که سانیک که زانیاریان هه ییت، به لام ئینسان هه ر هندیك (فیه کرای) هه ییت ده توانی له مه سه له ی ژن و میردایه تی و په یوهندی نیوان ئافره ت و پیار تی به گات و شت هه ئینجی، به لام بو تیگه ی شتن له نه ئینییه کانی ئاسمانه کان و زهوی و بوونه وهر پیویستی به زانیاری هه یه، هه روه ها بو سه رنجدان له جیاوازی زمانه کان، به هه مان شیوه پیویست به زانیاری ده کات، زانیانی زمان ده ئین ئیستاکه زیاتر له (4000) چوار هه زار زمانی سه ربه خو هه یه، که زمانی (کوردی) به له هجه کانی بادینی و سورانی و زازیی وله ک و لوړو هه ورامییوه هه مووی به یه ک زمان داده نریت!

وه جیاوازی رهنگه کانیشتان به هه مان شیوه، هه م ره نه گگی ره گهزو نه ته وه کان به جیا، وه هه م رهنگی تاکه تاکه شتان به جیا، که هه موویان له یه ک جیاوازن و هیچ کامیک کتومت لهوی دی ناچی!

روژیکیان کابرایه ک به (عومهری کوری خه طاب ای - خوا لی رازی بی - گوته: شتیکی زور سه رسور هینه ر هه یه که به را بستی جیه گای سه رنج، (ئیمام عومهر) گوته: چیه؟! گوته "یاری شه تره نج هه یه، ته گهر هه زاران جاریش بیکه ی، هیچ جار وه ک هی پی شوو نا چیه وه، (ئیمام عومهر) گوته: شتی زور له وه سه یرو سه ر سور هینه تر هه یه، کابرا گوته چیه؟ گوته: ده موچاوی ئینسان که بستیک پانه و به بستیک

دریژه، له وه ته ی خوا ئین سانی درو ست کردوون، تا کو تاییی به ئینسانه کانیش دیت هیچ ئینسانیک له گه ل یه کیکی دی وه ک یه ک ناچن! کابرا گوتی: به راستی وایه، من تا ئیستا بیرم له وه نه کردۆته وه.

به ئی بو زانایان نیشانه و به لگه ی ناسینی خوا زۆرن له درو ستکرانی ئاسمانه کان و زهوی جیاوازی زمانه کان و رهنگ و دیمه نه کانی خه لکی!

ئنجا ده فهرموئ: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهِ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ واته: ههروه ها له نی شانه کانی پهروهردگاریتی خوا ئه وه یه که به شهو و رۆژ ده خهون، وه ههروه ها بژیو له به خششی خوا داوا ده کهن، واته: به شهو ده خهون و به رۆژ رزق و رۆزی خوا داوا ده کهن (یاخود بۆیه فهرموویه تی: هه ر کام خهوتنتان و پهیدا کردنی بژیویتان به شهو و رۆژه، تا کو هه ر کامیان هه م شهو و هه م رۆژیش بگریته وه. چونکه هه ندیک کهس کارو کاسبیه که ی هه ر به شهو ئه نجام ده دات، به تایبه ت له ولاته پیشه سازه کانه، جار وایه به شهو کار ده کهن و به رۆژ ده خهون، به لام به هه ر حال زیاتر هه ر وایه که شهو بو ئارام گرتن و پشودان و خهوتنه و رۆژیش بو ئیش و کاره).

به ئی جا ده فهرموئ: له نیشانه کانی پهروهردگاریتی خوا ئه وه یه که به شهو ده خهون و داوا کردن و به داوا ده گه رانی بژیویشتهان که به خششی خوایه له رۆژ دایه، یاخود له هه ردووکیان دا ده شخهون و بژیو رۆژیش داوا ده کهن، به راستی له وه دا نیشانه ی زۆر هه ن بو کۆمه لیک که بیستن،

واته: که سانیك هەر ئاماده ی بیستن بن نیشانه کانی گه وره یی و به زه یی و دهسته لاتی خویان له دیارده ی شهو و روژان دا بو دهرده که ون.

دوایی ده فهرموئ: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْضِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾

واته: وه له نیشانه کانی به دیهینه رایه تی و په وره دگاریتی خوا ته وه یه که بروسکه (برق) تان نیشان ده دات که هه م ترس و هه م ئوم ییدو هیواشتان هه یه (له تیشکه که ی ده ترسین که تووشی زیان بن، وه ته ماع و ئومید یشتان هه یه که بارانی ره حه تی خوی به دوا دا بیّت) وه له ئاسمانی (له هه وران) وه ئاوتان بو ده نیڕیته خواری، (ئه م ئایه ته ئیع جازیکی عیلمی تیدایه چونکه زانایان بو یان دهر که وتوه که هه ر هه وریک بروسکه وه هه وره تریشقه ی له گه لدا نه بیّت، ئهو هه وره متووربه (تلقیح) نه بووه، که متووربه ش نه بی بارانی پیوه نیه و نه زۆکه، بۆیه ده فهرموئ: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ ئنجا ده فهرموئ: ﴿وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ واته: یه که سه ره دوا ی ئهو باران ده نیڕیته خواری). ﴿فَيُخْضِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ واته: به هو ی ئهو ئاو (باران و به فرو ته رزه) وه زهوی دوا ی ئهو ی که مردووه و شک هه لگه راوه پ یی زی خدوو ده کاته وه، (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ) واته: بیگو مان له وه شدا نیشانه زۆرن بو کۆمه لیک که عه قلیان هه بیّت و بفامن.

کۆتایی پیهینان (تعقیب) ی ئه م چهند ئایه تانه جینگای سه رنجه! بو ئایه تی یه که م فهرمووی (لقوم یتفکرون) دواتر فهرمووی (لله عالمین)

دواتریش فهرمووی (لقوم یسمعون) له کوتاییدا فهرمووی (ل قوم یعقلون)، چونکه سهره تا ده بی ئینسان بیر بکاته وه، که بیری کرده وه، زانیاری وه ده ست دینی، که زانیاری وه ده ست هینا، ئاماده یی ئه وه ی تیدا ده بیّت که حه ق بیستی، که حه قی شی بی ست، ئه و جار ده فا می و عه قلی په یدا ده بی و له شت تی ده گات!!

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَغْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ﴾ واته: وه له نیه شانە کانی په روه رد گاریتی و به دیهینه رایه تی خوا ئه وه یه که ئاسمان و زهوی (واته بون و جود - هه مووی) به فهرمانی خوا راوه ستاوه، ئنجا درای ئه وه ش که ده تانمینی و ده تانخاته وه ژیر زهوی، له کو پوه هاتون بو ئه ویتان ده نیڕۆ ته وه جهسته که تان له کو پوه هاتوه له چی پیک هاتوه، ده نیڕۆ ته وه بو ئه و یو، رووحه که شتان له کو پرا هاتوه ده نیڕۆ ته وه بو ئه و ی، یاخود ده نیڕۆ بو ئه و شوینه ی که خوا بو خوی ده زانی کو یه؟! وه هه رکاتی که بانگی کردن له زهوییه وه، هه رکسه له و شوینه ی که لی نیژاوه سهر ده ردینیته وه له زهوی وه چون گیای به هاران که بارانی لی ده باری هه ر چله گیایه وه هه ر ده نکه تووه له شوینی خوی سهر ده ردینته وه.

دوایی ده فهرمووی: ﴿وَلَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَه قَانُون﴾ واته: وه هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، هه موو هی ئه وه، وه هه مووشیان بو ی گهردن که چن، (رهنگه یه کی که بلی: جا کوا کافر ملکه چه بو خوا؟! ده لیین، له راستیدا چه مکی ملکه چیی زور فراوانتره له وه ی که ئینسان ته نیا به ویست و ئیراده ی خوی بیّت، خه لکی کافریش

ناتوانی له پاساو سوننه ته کانی خوا لابدات، ناتوانن هه نا سه نه ده ن، ناتوانن به چاو نه بینن. ناتوانن وابکن دله که یان لئ نه دات، ناتوانن بیانه وی بژین و نه خو ن و نه خه ون، ناتوانن له سهر زه وی ژیان نه به نه سهر!! واته: خوا چونی خو لقاندوون و چون فهرمانی له سهره که بژین، ده بی ههر بهو شیوه یه بژین، مرؤف ته نیا لهو به شه ی که تییدا ئازاد کراوه ده توانی تییدا ملکه چی خوا نه بیّت، به لام له به شه کانی دی که دا ههر ملکه چی خواجه و ناتوانی له سوننه ت و قانونه کانی خوا لابدات.

ئەجار له کۆتایی ئەم چەند ئایەتەدا دەفەرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ يُعْطِيهِ وَهُوَ أَلْمَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ واته: وه خوا ئهو که سه یه که درو سترکراوه کان دروست ده کات و ده ست پی ده کات، پا شان دوا ی مردن بیان، دوو باره ده یانگیریتته وهو زیندوو یان ده کاته وه، وه ئهو دوو باره زیندوو کردنه وه یه ی پی ئاساتره، (هه می شه دوو باره کردنه وهو گیرا نه وه ی شت له ده ست پی کردنی ئاساتره، بو هه موو خاوهن پیشه یه ک ههر وایه، ئه وه ش که خوا باسی ده فهرمو ی بو تیگه یشتن و عه قلی ئیمه یه، ئه گه رنا به ن سه به ت خوا ی په روه رد گاره وه قورس و ئاسانی نیه و ئاسان و ئاساتره نیه، بو یه ش فهرمو یه تی: ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ واته: وه سیفه تی ههره به رز له بوون دا بو خواجه، واته: خوا ی بی هاوتا وه ک خوتان قیاس مه کن، خوا هیچی لا زه حه مت نیه، به لام بو ئیوه هه می شه ده ست پی کردنی شت زه حه مت تر و قورستره له وه ی که دوا یی دو باره ی بکا ته وه، سیفه ت و وینه ی ههره به رز ههر بو خواجه، ﴿فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له

ئاسمانه کان و زه ویدا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه خوی بی وینه و تاک هدر بوخوی بالاده ست و کار به جی یه .

(2) ئیستاش با نمونده یه کی دیکه ی ئه و جوړه ئایه تانه له سوورده تی (الواقعة) دا بخه ی نه روو خوی تاک و پاک له ئایه ته کانی (57 تا 74) دا چهند دیمه نیکی سه رنج را کیش ده خا ته پیش چاومان و روو به روومان ده کا ته وه له گه ل پهریزو شوینه واره کانی خویدا ده فهرموئ: ﴿نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ﴾ واته: ئیه هه ئیوه هان دروست کرده ئه دی بوچی بروا ناهینن، (و بوچی زیندو و کرده و تان به راست نازانن)؟! نجا وهك به لگه هیئانه وه له سهر ئه وه که ته نیا خوا مرؤفه کانی دروست کردوونن ده فهرموئ: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُفِّرُوا بَعَدُ أَذْنُكُم مَّا كَانُوا يُكْفَرُونَ﴾ واته: ئایا ئه و تووه ده بینن که له ری ی جووت بوونتان له گه ل هاوسه رانتان ده پیریزن (و ده چپته نیو مندال دانه وه) ئایا، ئیوه دروستی ده که ن؟ یان ئیمه درو سستکه رین؟ ئایا هیچ که س ده توانی بلئ، من (مه نی) دروست ده که م؟! خوی په روه ردگار جیهازی زور ئالوز (مُعَقَّد) ی له نیو ئیسقانه کانی پ شتی پیار و ئیسقانه کانی سینگی ئافره تدا دانه وه، که له وی دا مه نی دروست ده بیئت، پاشان دپته نیو کوئه ندامی زاووزی، بو یه له شوینیکی دیکه دا ده فهرموئ: ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ (تا) واته: ئه و ئاوه که ئین سمانی لی درو ست ده بیئت له نیوان

ئیسقانه کانی پشتی پیاو سینگی ئافرهت دیتته ده ری، وه سهره نجام
زیندوره یکی به چووکی توو (صنی ای پیاو که (حِیْمَن) نامی
پی ده گوتری له گه ل هیلکو که (بویضة) ی نیو ئاوی ئافرهت یه کده گرن و
توویلکه (نطفة) یه ک پیک دینن و له مندا لدان (ر حم) ای ئافره تدا
نیشته جی ده بی و ده بیته کو ریپه (جنین)!

پیشم وایه ههرکه سینک باش سهرنج بداته مه بیه له ی درو بیتبونی
خوی، که چون له (نطفة) یه کی بچووکی نه بینراوه وه قوناغ به قوناغ دی
تا ده بیته مرؤقیکی تیرو ته و او، ده گاته ئیمانیک ی دامه زراو!

پاشان ده فهرموی: ﴿لَحْنٌ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا لَحْنٌ بِمَسْبُوقِينَ ، عَلَى
أَنْ يُبَدَّلَ أَمْثَالُكُمْ وَلَنْشِئْكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ واته: ئیمه مردنمان له نیوان
ئیهودا بریارداوه (که ده بی بمرن) و هیچ که سیش پیشمان لی ناگریته وه
ناتوانی دهسته و ستانمان بکات، له سهرئه وه ی که ئیه و به گورین و ئیه
لابهرین و وینه ی ئیه بینین، وه ئیه وش (له قوناغی به رزه خ و له قوناغی
قیامه تدا) به شیویه ک دروست بکهینه وه که بوخوتان نایزان. (واته:
ههر له و قوناغه دا به شیویه ک دروستتان ده کهینه وه).

به لی بیگومان ئه و جهسته و شیوه پیکهاتنه ی که ئیمه له جیهانی
به رزه خ و گوردا هه مانه، جیا یه له هی دونیا، وه ئه وه ی که له جیهانی
قیامه تدا پیی ده چینه به هه شت، یان خوانه خواسته خه لک پیی ده چیتته
دوزه خ، جیا یه له وه ی ئیستا، ئه وه ی ئیستا له ده یان سالی ک تی نا په ری

(1) کورت کراوه ی : (الحیوان المنوی) یه .

دوایی نه خوش و پیرو په ککه و ته ده بیت، به لام به هه شتییه کان بو
 هه میشه له به هه شتدا ده میند خه وهو پ پیرو نه خوش نابن، هه روه ها
 دوزه خیه کانیش بو هه میشه له دوزه خدا ده میند وه، دیاره حه تمن، نهو
 شیوه پیکه اتنه ی دواروژ و به رزه خ جیا به له هی تیره، بویه ده فهرموئ:
 ﴿وَلَنُشِئْكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ به جوړو شیوه یه ک دروستان ده که ی نه وه و
 پیکتان دیننه وه که بوخوتان نازانن چونه، نجا ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ
 عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾ واته: به ته تکید ئیوه ده زانن که
 یه که مجار چو دروست بوون، بویه ده بویه بیرتان کردبا یه وهو په ندتان
 وهرگرتبا به (که نه وه ی توانیویه تی یه که مجار پیتان بگه ی نه ی و دروستان
 بکات و له نه بوون (عدم) په یداتان بکات. ده ستوانی دوی نه وه ی که
 په یدابوون و له نیوچوون دوباره زیندووتان بکاته وهو بتانگیریتته وه).

نجا دوی خو مان، سه رنجان بو لای کشتو کال راده کی شی:
 ده فهرموئ: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾ ﴿أَلَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ﴾
 واته: ئایا نه وه ده بینن که ده کیلن (نهو زه وییه ی که ده کیلن و دوا یی
 ده که تو، یان شه تل و نه مانی تیدا ده چینن) ئایا ئیوه ده پروینن، یان
 نیمه ده پروینن؟! (به ئی ئیوه ده کیلن و دوا یی ده یچینن یان ده یند یژن
 به لام پاش نه وه کی ده پروینی؟ ئیوه یان نیمه؟! ﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا
 فَظَلَلْتُمْ تَفَكُّهُونَ﴾ واته: نه گهر ویستبامان ده مانکرده پووش و په لاش
 (نهو نه مامه ی که تو ده ینیزی، نه گهر خوا بیه وی نه روی، یه کسه ر وشک
 ده بی و تیک ده شک و ده بیت به پووش و په لاش، یان نهو ده که تووی

دانه ویله یه که ده یچی، ته گهر خوا بیه وی له دوا ی ته وه ی که ده شرو ی،
 وشک ده بیّت و ده بیّت به پوش و په لاش) ته مجار کات یك که وای
 لی دیت، تیوه زور سر سام دهن، یان قسه ده کهن (تفکه) به هه ردو و
 واتا دیت، ده لین چی؟! ده لین: ﴿إِنَّا لَمُعْرِضُونَ﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ
 به راستی له سریشی قه رزدار بووینه وه، به لکه هه بی به ش بووین،
 (تهو کات تاوا په شیمان ده بنه وه و گله یی له به ختی خوتان ده کهن).

نجا سر نجه مان راده کیشی بو لای تاو و ده فرموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْهَاءَ
 الَّتِي تَشْرَبُونَ﴾ تهو تاوه ده بینن، که ده بخونه وه؟ ﴿أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ
 أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ﴾ تیوه له هه وره کان ناردو وتانه خوار ی یان نیمه نی ره
 خواره وه تهو تاوه بین؟!

تایا هیچ که س هه یه بتوانی بلای: من باران ده نی رمه خوار ی؟ ﴿لَوْ
 نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾ ته گهر ویستبامان تال و سویرمان
 ده کرد (واته: نه مان ده پالوت، به لکو هه به سویری له تاوی
 توفیانوسه کانه وه ده مانه ی تاو ده مانباراند، تهو کات بوتان نه ده خورایه وه
 به که لکی هیچ نه ده هات)، که واته بو چی سوپا سگوزاری خوار ی
 به دیه ی نه رو په روه ر دگاری خوتان ناکهن؟!

دوا ی تهو سر نجه مان بو لای تاگر راده کیشی و ده فرموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ
 النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾ تایا تهو تاگره تان بینوه که دایده گیر سینن؟ ﴿أَأَنْتُمْ
 أَنْشَأْتُمْ شَجَرَكُهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ﴾ تایا تیوه دره خته که تان پیگه یانده وه،
 یان نیمه؟! (واته: تهو تاگره ی که تیوه دایده گیر سینن، تهو صادده ی

گهر مییه ی که له و دره خته دایه، که له له نجامی تی شکه پیک هاتن (التمشیل الضوئی) وه هاتوته نیوی و تیشکی خوری تیدا کوبوته وه، له راستیدا له و گهر مییه ی که له و دره خته سه وزه دا هیه، دوا ی ته وه ی که وشک ده بیته وه پاشان ده سو تی، ههر ته و تیشک و وزه خه زنکرا وه ی خوره که به فهرمانی خوا له وی دا کوبوته وه، ئین سانی ش دایده گیر سی نی و ده ئای سی، ههر چی گهر می هیه له سهر زه وی کاتی خوی هه مووی له خوره وه هاتوه، ئایا ئی وه دره خته که تان دروست کردوه به و شیوه یه ی که وزه و تیشکی خور له خوی دا خه زن بکات و کوی بکاته وه، یان ئی هه؟! بینگومان ته نیا خوی په روه ردگار (تبارک و تعالی).

ئینجا ده فهرمو ی: ﴿لَحْنٌ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِّلْمُقَرَّبِينَ﴾ واته: ئیمه ئاگرمان کردوه به مایه ی بیر کردنه وه خه ستنه وه بیر بو خه لکی، وه کردووشمانه به هو یه که بو ته وه ی که ئینسان سوود و که لکی لی بی نی، به تایبه تی بو ریواران، بو یه ش لی ره دا به تای به ت با سی ری ریوارانی کردوه، چونکه ریوار زیاتر پیویستی به ئاگر هیه و زیاتر ده زانی که ئاگر چه ند گرنکه، به تایبه ت له کاتی سهر مابووندا بو خوی گهرم کردنه وه، یان که له سه فهردا په کی که وتوه له سهر خواردن و ئاگریکی ده ست بکه وی بو خواردن ساز کردن، یان ﴿لِلْمُقَرَّبِينَ﴾ به وای تای برسیان (جائعین) دیت، بو که سانی برسی، وه ههر وه ها به مانای دیکه ش دیت یه کی که له وانه، واته: بو که سانی که توانایان هه بی ت، چونکه ته وانه ی خاوه ن توانان زیاتر سوود له ئاگر ده بینن، بو پیشه سازی وه له

کوتاییدا ده فهرموی: ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ اَلْهُ عَظِیْمِ﴾. ناوی په روه رد گاری مه زنت به پاک بگره، تهو په روه رد گاره مه زنه ی که خاوه نی تهو هه موو نیعمه دت و به خششانه یه!

(3) ئیستاش با ههر لهو روه ده که باسمان کرد سهرنجیکی ته م چهند ئایه تانه ش بده یین له سووړه تی (عَبَسَ) ئایه تی (24 تا 32) که چهند شوینه واریکی دیکه ی خوی به دیه یینه رو په روه د گارمان ده خه نه بهر نیگا:

﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾ ﴿اَلَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا﴾ ﴿ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا﴾ ﴿فَأَلْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا﴾ ﴿وَعَبًّا وَقَضْبًا﴾ ﴿وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا﴾ ﴿وَحَدَائِقَ غُلْبًا﴾ ﴿وَفَاكِهَةً وَأَبًّا﴾ ﴿مَتَاعًا لَّكُمْ وَلَآئِهَآمِكُمْ﴾ واته: با ئینسان سهرنجی خواردنه که ی خوی بدات (وه که له بابته کانی پیښوودا باسمان کردو له م باره ده ماموستا (سه عید نوړسی) ره همه تی خوی له سهر بیت، نوکته یه کی زور جوانی هه یه، ده لئ: (ئین سان که خواردن ده خوات، ته گهر ئیماندار بیت، ته نیا به شی گه ده ی له بهر چاو نیه، به لکو به شی عه قل و دلئ شی له بهر چاوه)، به لئ مرو فقی م سولمان به عه قل سهرنجی خوراکه که ی ده دات و په ندی لی وهرده گری، به دلئش سوپاسی خوی له سهر ده کات و ئی هان به ده ستلا ت و توانای خواو خوشه ویستی و چاکه کاری و به خش شی خوی له دل دا ده جوولئ، ته وچار دوا یی ده یخاته نیو گه ده یه وه، بو ته وه ی ویرای عه قل و دلئ جهسته که یشی سوودو که لکی لی وهره بگریت،

به‌لام ته‌گه‌ر ته‌نیا بۆ تی‌رکردنی گه‌ده خواردن بخوریت، که ته‌نیا جه‌سته که که‌لکی لی‌وه‌ر بگریت، دیاره ئینسان واده‌زانی که ته‌نیا له گه‌دهو جه‌سته دروست بووه، به‌لام نه‌خیر، ئین سان و پیرای جه‌سته عه‌قلیشه‌و دلیشه‌و ته‌وانیش پی‌ویستی‌یان به‌ خۆراک هه‌یه، خۆراکی عه‌قل و دلش تی‌وه‌رامان و سه‌رنج‌دانه بۆ عه‌قل، وه‌ پهنه‌د وه‌ر گرتن و هه‌ست کردن به‌ نیعمه‌ته‌ بۆ دل.

بۆیه‌ش خوی په‌روه‌ر دگار که باسی کافره‌ کان ده‌ کات، ده‌ فهرموئ: ﴿يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ﴾ (ناه: راده‌بوین و ده‌خۆن، وه‌ک چۆن ئاژه‌ل و مالات ده‌خوات، جی‌گاشیان ئاگره‌.) چونکه هه‌روه‌ک ئاژه‌ل و مالات ژیاون، نه‌ک وه‌ک ئینسان.

پاشان ده‌فهرموئ: ﴿إِنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا﴾ واته: ئیمه‌ ئاومان رژاندۆته‌ خوارئ به‌ هه‌ل‌رشتن، ﴿ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا﴾ (ئاسما‌ نمان واده‌ست کردوه که بتوانئ هه‌وره‌کان هه‌ل‌گری و پاشان ئاوه‌که‌یان بیته‌ خوارئ، ئنجا زه‌ویشمان واده‌ست کردوه که بتوانئ له‌ت (شق) بیته‌ (وده‌د) که تووی زۆر ناسک بتوانئ لی‌ی بیته‌ ده‌ری، ده‌نکه‌ تووی واهه‌یه که ده‌ری له‌وپه‌ری ناسکی دایه‌، له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا به‌رد شق ده‌کات و به‌رد دینیته‌ ده‌ری! یان له‌ شاخ و چیاکان دا نه‌مامی زۆر ناسک تا شه‌به‌رد ده‌قلیشینی و دیته‌ ده‌ری!)

ئنجا ده‌فهرموی ﴿فَأُتْبِتْنَا فِيهَا حَبًّا﴾ واته جا دهن که توو مان لهو زه‌ویسه‌دا رواندوه، چ هی دانه‌ویلله بیټ، یان هی دارودره‌خت بیټ ﴿وَعَبَبًا وَقَضْبًا﴾ وه نه‌مامی تریمان تیدارواندوه، وه ﴿قَدْ ضُنِبَ﴾ ی شمان تیدارواندوه، که ههر جوړه میوه‌و سه‌وزه‌یه‌ک ده‌گری‌ته‌وه که یه‌ک سه‌ر به پیدانووسان و قه‌پالته بخوریټ وه‌ک ترۆزی و خه‌یارو مۆزو ریواس. یاخود ته‌وه‌یه که ئاژه‌ل و مالآت بیخوات وه‌ک وینه‌جه‌و گیارو سی‌وه‌ره‌و ته‌و شتانه، ﴿وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا﴾ وه دره‌ختی زه‌ی‌توون و دارخورما شمان تیدارواندوه ﴿وَحَدَائِقَ غُلْبًا﴾ وه چه‌ندان باخی زۆر چروپر و له‌یه‌ک ئالوو ﴿وَفَاكِهَةً وَأَبًّا﴾ هه‌روه‌ها جوړه‌ها میوه‌و گیاو‌گو‌ل و له‌وه‌ر ﴿مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَعْلَامِكُمْ﴾ ته‌و شتانه‌ش هه‌موو دابینکردنی پیداو‌یستییه و مه‌دارساز بوونه، بو خوتان و بو ئاژه‌ل و مالآته‌که‌تان.

4) کو‌تایی ته‌م باسه‌شمان به‌م چه‌ند ئایه‌ته‌ دینین که خوی زاناو شاره‌زا تییناندا فه‌رمان ده‌کات به‌ سه‌رنجدان و تی‌وه‌رامانی چوار د‌یارده‌و دیمه‌نی سه‌رسوره‌ینه‌ر: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْآيِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ ❀ ﴿وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ﴾ ❀ ﴿وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ ❀ ﴿وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾ ❀ (1) واته: ئایا سه‌رنجی (حوشتر نادهن که چۆن دروست بووه؟ وه سه‌رنجی ئاسمان نادهن که چۆن به‌رزکراوه‌ته‌وه، وه سه‌رنجی چیاکان نادهن که چۆن چه‌قی‌نراوه‌ن، وه سه‌رنجی زه‌وی نادهن که چۆن راخراوه!! ده‌رباره‌ی حوشتر که خوی به‌رزو مه‌زن سه‌رنجمان بو‌لای

را ده کیشی، له راستیدا حوشر دروستکراویکی زۆر سهرسور هینه ره، زۆر جیاوازی هیه له گهڵ گیانداران و زانایان پیتی ده لێن: (سفینه الصحراء) که شتی بیابان، چونکه، (1) حوشر ده توانی زیاتر له دوو ههفته به بێ ئاو بژیته، (2) وه تا که گیان داری که که ده توانی هه موو شتی که بخوات، بۆ نمونه (حوشر خۆر که) که گیایه کی زۆر تال و در کاوییه ته نیا حوشر ده بخوات، (3) وه زۆر یش به قه ناعه تهو، ته گهر بیانه وی بی بهن بۆ سه فهری دوور تیه خوی ده کهن، دوا یی ده بی به نه سهر ئاوو هی نه ده خواته وه که به شی زیاتر له دوو هه فته ی بکات، که ههر له نیو خۆیدا هه لێ ده گریت، (4) به هه مان شیوه ته گهر بیانه وی سه فهری دووری پی بکهن و له سه فهره که دا له وه ری لێ نه بیت، برسی ده کهن و دوا یی زۆر ئالفی ده ده لێ پا شان تهو حوشره خوارد نه که ی کاویژ ده کاته وه، ده یهینیت ته وه بۆ نه یو ده می و دوو باره ده بخواته وه سوودی لێ ده بینیت بۆ ریگا که ی، (5) وه حوشر تا که گیان داری که که میزه که ی ههر به که لک دیت، میزه که ی ده رمانه بۆ هه ندیک نه خو شی وه که له فهر مووده ی پیغه مبه ردا ﷺ هاته (ته وه هه م شیا که که ی بۆ سووته مه نی به کار دی و هه م گوشتی ده خوریت، وه هه م توو که که ی که (وبرای پی ده لێن، به که لک دیت بۆ شت چنن و به رگ و پۆشاک چادرو ره شمال،

(1) له (صحیح البخاری) دا هاته .

وه ههم خو شی بو سواری به که‌لک دیت، (6) وه حو شتر
 وه‌سیله‌یه‌کی گرنگی گواستنه‌وه‌یه، چونکه زۆر به‌هیزه‌و باری قورس
 ده‌توانی (7) وه پیی حو شتر ئیسفه‌نجی هه‌لکه‌وتوه‌و که له‌سه‌ر
 زه‌وی داده‌نی‌ت پان ده‌بیته‌وه، ئه‌گه‌ر وا نه‌بوایه نه‌یده‌توانی له‌ نه‌یو
 ئه‌و له‌ی بیاباندا بروات، به‌لام که پییه‌کانی داده‌نی‌ت پان ده‌ب‌خه‌وه‌و
 رووبه‌ریکی زیاتر داده‌گرن و تی‌نا چه‌قن (8) وه حو شتر م‌لمی زۆر
 درێژو به‌رزه‌ بو ئه‌وه‌ی له‌و بیابانه‌ گه‌رمه‌دا گه‌رمایی زۆری نه‌گاتی
 (9) وه‌پییستی زۆر پته‌وه (10) هه‌رچه‌نده وه‌ک گوتمان زۆر به‌تین و
 هیزو تاقه‌ته له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆریش ده‌سته‌مۆیه، که مندالی‌ک پیی
 بلی: (یه‌خ‌به، یه‌کسه‌ر (یه‌خ) ده‌بی‌ت و ده‌نیشیته‌ سه‌ر زه‌وی بو
 به‌رکردن و سو‌ار‌بوون، پا شان پ‌یی ب‌لمی هه‌ل‌سه: یه‌ک سه‌ر
 هه‌ل‌ده‌ستی" وه کۆمه‌لی‌ک سیفه‌تی دیکه‌ش هه‌ن، ئنجا ئاسمان چۆن
 به‌رزکراوه‌ته‌وه‌و چیا‌کان چۆن چه‌قینراون و زه‌وی یان پیی را‌گ‌یرو
 مه‌حکه‌م کراوه‌و زه‌وی چۆن ئاوا را‌خراوه؟ خ‌وای په‌نه‌انب‌ی‌سن له
 قورئاندا ئاوا ئیمه له‌گه‌ل دیمه‌ن و دیارده‌ سروشتیه‌کاندا روو به‌روو
 ده‌کاته‌وه، بو‌ئ‌ه‌وه‌ی گه‌وره‌یی و ه‌یزو تواناوه ده‌سته‌لاتی خ‌وای
 په‌روه‌رد‌گاریان تیدا بینین.

خالی پی نجه م :

قورئان دلی ئینسان راده چله کی نی و فی طره تی خه و تووی
وه خه بهر دینی

ئه وهش یه کیکی دیکه یه له تایبه تمه ندیه کانی شیوازی قورئان، له
خستنه پرووی به دیهینه رایه تی و په روه رد گاریتی خوی بهرزو بی وینه دا.

1) جا ئیستا وه نمونه یه که با سهرنجی ئهم ئایه ته بدهین، که
ده فهرموئ: ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَفَأَنْتُمْ خَلْقُ الدُّنْيَا أَمْ لَكُمْ أُوتِيَتْ أَنْفُسُهُمْ أَنْفَعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى
وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا
كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ﴾ (ن).

ئهم شیواز (اسلوب) هی قورئان بریتیه له راجله کاندن و راته کاندن و
نقورچه لیدانی ئینسان، ده فهرموئ: ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ﴾ پییان بلی، کی به دیهینه ر و په روه رد گار و مشوور خووی
ئاسمانه کان و زهویه؟!

پاشان خوی بهرز بی ئه وهی چاوه ری وه لا هی ئه وان بی یه که سهر
بوخوی وه لامی ئه و پرسیاره فی ری پیغه مبه ر ﷺ ده کات و ده فهرموئ:

﴿قُلِ اللَّهُ﴾ بلی خوا، چونکه هیچ وه لایمیکی دیکه ی راست و رهوا بوئه و پرسیاره نیه، یاخود: ئەم وه لایمه بو پرسیار ی ناوبراو وه لایمی کی روون و بی چه ندو و چون و ئاشکرایه و هه رکام له عه قل زان یاری و فیه طه رت و وه حی پشتگیری ده کهن.

پاشان ده فهرمو ی: ﴿قُلْ أَفَأَتَّخِذُكُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ بلی: ئایا له جیاتی خوا یان له گه ل خوا په رسترا و دۆستی دیکه تان هه ن؟!

﴿لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ که نه ک بو ئیوه، به لکو بو خوشیان توانای سوود گه یاندن و زهره ر گه یاندنیان نیه!! (واته: ئەوه هیچ که به که لکی ئیوه نایه ن، به لکو به که لکی خو شیان نا یه ن، وه ئەوه هیچ که ناتوانن زیان له ئیوه بده ن، زیان یان پی له خو شیان نادری ت، جا که سی لکه نه توانی بو خوشی قازانج و ده دست به یینی و زیان له خویشی دوور بخاته وه، مانای وایه بو غه یری خو ی ههوت جار ههوت جار ناتوانی: که واته شتی ئاوا شایانی په رستن و به ندایه تی بو کردن و به دوست و پشتیوان گرتن نیه).

دوایی ده فهرمو ی: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ﴾ پییان به لکی: ئایا کو یرو به خایه ک سمانن، یاخود تاریکاییه کان و رو شنایی وه کو یه کن؟! (واته: ئەو بت و په ر ستروانه ی ئیوه ده یان په رستن، چ بت و په رستراوی داتاشرا و بن، چ دارو به ردو مانگ و خو رو ته ستیره بن، چ طاغووت و ح یزب و رژی هی نه فامیی بن، چ مؤدیلات و ئاره زوو و بیردۆزه کان بن، وه چ هه ر شتی لکه شو شتانه بن که

ده په رستړین، نه وانه کویرن، جا ئایا کویر و بینا وه کو په کن؟ نه وان بو
خویان به ریگا نازانن، ئایا ده توانن ریگا به ئیوه نی شان بدهن؟! ﴿أَمْ
هَلْ نَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ﴾ یان نه ری بازانه ی که ئیوه گرتو تانه بهر
که بریتیه له بت په ر سستی و طاغوت په ر سستی، که هه مووی
تاریکاییه، له گهل روژشنایی خوا به یه کگرتن دا وه که یه کن؟! ﴿أَمْ
جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ﴾ یان نه و تا چهند هاو به شیکیان بو خوا
دانان که نه وانیش وه که خوا شتیان دروست کرده؟ ﴿فَلَقَدْ شَابَهُ الْخَلْقُ
عَلَيْهِمْ﴾.

نه وانیش دروستکراوه کانی خواو دروستکراوه کان نه و هاو به شانه یان
لی تیکهل بووه؟ (دیاری نه مه گالته پی کرده و خوی به رزو بی و نه
گالته یان پی ده کات، واته: ئایا بویه غه پیری خوا ده په ر سستن، غه پیری
خواش شتیان درو ست کرده و نه وانیش درو ستکراوه کانی خواو
دروستکراوه کانی نه و په رستراوانه ی دیکه یان لی تیکهل بووه، بویه
نه وانیش ده په رستن؟! ﴿قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ نه ی
موحه مده هدر بوخوت بللی: هدر خوا به دیهینه ری هه موو شتیکه و هدر
نه ویشه تاکی دهسته لاتدار، که هه موو شتی که له ژیر رکینی خوی دایه.
دیاره نه م شیوازه هه مووی بریتیه له نقورچکه لیدان و بیدار کرد نه و هی
ویژدان و فیطره ت و دهر وونی ئینسان.

(2) ئیستاش با سرنجی ئایه تیکی دیکه بدهین له و باره وه، که با سی
پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) ده کات که چوون بو لای گهل و

نه ته وه کانیان و گفتوگو یان له گه لدا کردوون و بانگیان کردوون بڼه خوا به یه کگرتن (توحید) و خوا په رستیی و له در یژهی وتوو یژهی نیوانیاندا فه رموویه تی: ﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِی اللّٰهِ شَکٌ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ یَدْعُوْکُمْ لِیَغْفِرَ لَکُمْ مِنْ ذُنُوْبِکُمْ وَیُخَوِّرْکُمْ اِلٰی اَجَلٍ مُّسَمًّی﴾ (۱) واته: پیغه مبه ره کانیان (علیهم الصلاه والسلام) پییان گوتن: تا یا له خوا دا که به دیه ی نه ری تاسمانه کان و زه وییه، گومان هه یه؟! (تا یا له په روه رد گاریتی خوا دا، له تا کی تی و یه کتایی خوا دا، له ته نها په ستر اویتی خوا دا، له خاوه ندریتی خوا دا بڼه هم بوونه و هره، گومان هه یه؟! که بانگتان ده کات بڼه ته وه ی له گوناخه کانتان بڼه جووری، وه دواتان بخت بڼه کاتیکی دیاری کراو (و ته و کاته لیتان بیر سیته وه، که کاتی دوا ی مەرگه، یان کاتی قیامه ته)؟!

(3) هه روه ها له م سئ تابه ته شدا ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِیْمِ ، الَّذِیْ خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ، فِیْ اٰیِّ صُوْرَةٍ مَّا شَاءَ رَکَّبْکَ﴾ (ه) ته ی واته: ټینسان چ شتیك توی فریو داوه، به ران بهر به په روه رد گاری به ریژو به خشه رت؟! (چ شتیك وای له ته تو کردوه که به قسه ی نه که ی و له قسه ی دهر بچی؟! ته وه را چله کاندن و به خه بهر هی نانه) نجا چ په روه رد گاریك؟! ﴿الَّذِیْ خَلَقَكَ﴾ ته و په روه رد گاره ی که توی دروست کردوه به دیه ی ناوه، ﴿فَاَسَوَّاكَ﴾ پا شان ری کی

(1) (ابراهیم □ 10)

(2) (الإنفطار 6-8)

خستووی ﴿فَعَدْلُكَ﴾ پاشان تۆی هاوسه‌نگ کردوه، ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ له هدر دیمه‌ن و شیوه‌یه‌ک که بو خۆی ویستوو یه‌تی، تۆی پیکه‌ییناوه و تۆی ریک‌خستوه و تۆی بنیات ناوه.

به‌راستی ئەم ئایه‌تانه زۆر جیگای سه‌رنج‌ن، ده‌بینین که خوای زا ناو شاره‌زا ئینسان ده‌دوینێ و ه‌ک ئینسان پیش ئەوه‌ی هیچ بیرو باوه‌رپیکێ وهر‌گرتبیت و ده‌فه‌رموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ أَلَمْ يَكْرِمَكَ﴾ ئەه‌ی ئینسان چ شتی‌ک تۆی فریو داوه؟ له به‌ران به‌ر په‌روه‌ردگاری به‌خشه‌رتدا، چ شتی‌ک وای کردوه که نه‌پیه‌رستی و به‌ندایه‌تی بو نه‌که‌ی و لیبی یاخی بی؟! که‌رهم و به‌خششی په‌روه‌ردگارت که پیش هه‌موو شتی‌ک له هینانه‌دی و په‌یدا کردنت دا دره‌وشاوه‌ته‌وه، بوچی نادیده‌ت گرتوه؟!

﴿الَّذِي خَلَقَكَ﴾ ئەو که‌سه‌ی که تۆی دروست کردوه، تۆ له ده‌ر یای نه‌بوون (عدم) دا بووی و ناوت نه‌بووه و تۆی به‌دییه‌یناوه، بی‌گومان بوون (وجود) گه‌وره‌ترین نیعمه‌ت و به‌خش شه‌ چونکه‌ بنا غه‌ی هه‌مووی نیعمه‌ته‌کانی دیکه‌یه، چونکه‌ نیعمه‌تی ئه‌ه‌ان و زانه‌یاری و سه‌ره‌جه‌م نیعمه‌ته‌کانی دیکه‌ له‌سه‌ر ئەو بنیات ده‌نریت، بو یه‌ لیبه‌ردا خوای په‌روه‌ردگار که با سی که‌رهم و به‌خششی خۆی ده‌کات، یه‌ که‌مین نیعمه‌تی‌ک که ده‌یخاته پیش چاوی ئینسان بریتیه‌ له نیعمه‌تی خوڵقی‌نران و بوون (وجود) پی‌به‌خشان!

ئنجای دوای بوون (وجود) پی به خشین و دوای ئه وهی که له دهر یای نه بوون (عدم) دهری هیناوی: ﴿فَسَوَّاک﴾ ته سویه ی کردووی و ری کی خستووی، ئه سلی دروستکردن (خلق)، ئه وهیه که تو درو بست ب کات، ئه گهر کوته گۆشتیکیش بیت ههر پیته ده گوتری دروستکراو (المخلوق) ئه گهر هیچ ئه ندامیکیش نه بیته، به لام خوی به خشر ههر به وه نده وازی لیته نه هیناوه که دروستت بکات و هی چی دی، به لکو ری کی خستووی و ئه ندامه رواله تی و په نها نه کانی بو درو بست کردووی کۆمه لیک کۆته ندام (جهازای بو دروست کردووی، بو ئه وهی ب توانی مه داری خۆت و کاروباری خۆتیاں پی هه لیسوورینی، وه ئه م ژیا نه پینچ و دوو رۆژه ی دونیا یان پی بگوزهرینی، وه تاقیکردنه وه (إبتلاء)ی خوی کار به جی یان پی به سهر به ری! ئنجا چی دیکه ی بو کردووی؟! ﴿فَعَدْلُک﴾ تو ی (تعديل) کردوه، (تسویه) ئه وهیه که ئه ندامه کانت هه بن، به لام (تعديل) ئه وهیه ئه ندامه کانت به ئه ندازه ی یه ک بن، تو ئه سانی ک ده بیسی که شه له و قاچیکی له قاچه که ی دی کورت تره، یان ده سیتی کی له ده سته که ی تری کورت تره، وه یان چاوی کی له چاوه که ی دی بچو و کتره! دیاره دیمه نیکی نائاسایی هه یه، به ئی ئه وه کاری خوا یه و تاقیکردنه وه یه و پا داشتی خواشی له سهر هه یه ئه گهر ئارام بگری، به لام مه به ست ئه وهیه که ئینسان کاتی ک له که سی کدا ناته واییه که ده بی غی، جا ئه و جا زیاتر سه رنجی راده کی شری بو ئه و به خششه خوا ییه!

تَنجا پاش نیعمه تی دروست بوون (خلق) و ریکوپیک بوون (تسویه) و هاوسه نگ بوون (تعديل)، که ئەمانه سی نیعمه تی گهره ن له سی قوناغاندا، خوی به خشر چي دیکه ی بۆ کردوی؟! ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ له هه ر دیمه ن و شیوه یه کدا که خوا خوی و یستویه تی توی پیکه ی ناوه، هه یه سپی پیسته و هه یه ره ش پیسته و هه یه سوورو سپیه و هه یه گه نم ره نگه، هه یه بالابه رزه و هه یه کورته بالایه، به هه موو جوړه و شیوه یه ک خوی کار به جی خه لکی دروست کردوه، د یاره نه و شیوه و دیمه نا نه هه چي سزا و پادا شتی له سهر نه یه، چونکه هه مووی دروست کردنی خوی، به لام پادا شت و سزا له سهر نه و شته یه که ئینسان خوی وه دهستی دینی، له چاکه و خراپه.

به ئی خوشه و یستانم! ئاوا به م شیوه یه که ئەم سی نمونه یه مان له سهر هینا یه وه، یه کی دیکه له ئیمتیازو تایبه تمه ندیه کانی قور ئان، ئەوه یه که ئینسان راده چله کینی و سهرنجی راده کی شتی و فطره تی به خه به ر دینی و له دله وه ده یجوو ئینی، وه ک چون عه قلی ده دو ی خی و (خطاب) ی له گه لدا ده کات به هه مان شیوه ش له گه ل دل و ده روون و فطره تیشیدا قسه ده کات!

به کورتی: قور ئان بۆ خوی به دیه ی خه ر و په ره ر دگار به خه لکی ناساندن و ئاشنا کردن له سهر جه م ده رگایه کانی بوون (وجود) ی ده دات و له تیکرای ژیه هه ستیا ره کانی (الأوتار الحساسة) ی ده دات!

خالی شه‌شه‌م:

قور ئان به‌رپه‌ر چی شو به‌ه‌کان ده‌دا ته‌وه‌و گوما نه‌کان
له‌به‌ریه‌ک هه‌لده‌و شیئنی

به‌ریزان !

سه‌ره‌تا پیناسه‌یه‌کی کورتی هه‌رکام له (شبهه) و (ظن) ده‌که‌ین:
(شبهه) به‌و شتانه ده‌گوتری که خاوه‌نه‌که‌ی به‌ به‌لگه‌ی ده‌زانی، به‌لام له
راستیدا به‌لگه‌ نیه‌و وه‌ک به‌لگه‌ی ده‌چی، واته: (وه‌ک به‌لگه‌ چوو) یان
زړه‌به‌لگه، وه‌ک په‌ندی کوردی ده‌لی: دوومه‌ل به‌ به‌ز تیگه‌یشتوه.

گومان (ظن) یش بریتیه له‌و بیروبو‌چوونانه‌ی که خاوه‌نه‌کانیان پییان
وايه بیروبو‌چوون و بیروباوه‌ری راستن، به‌لام له واقیعدا هه‌له‌و ناتا‌واون، وه
ته‌نیا گومانن.

جیاوازی نیوان شو به‌ه (شبهه) و گومان (ظن) یش ته‌وه‌یه: که شو به‌ه
زیاتر له رووی مه‌عریفیه‌وه‌یه‌و، گومانیش زیاتر له رووی خودی له‌و
شته‌وه‌یه که لیی ده‌کوئریته‌وه، واته: شو به‌ه زیاتر له رووی شیوازی
ته‌ماشا کردنی شته‌کانه‌وه‌یه، گومانیش له رووی خودی شته‌کانه‌وه‌یه (تا).

(1) له زمانی کوردی دا بو (شبهه) و (ظن) هه‌ر (گومان) به‌کاره‌یئراوه، به‌لام راست وایه بو
(شبهه) (زړه‌به‌لگه) به‌کاربی یان هه‌ر بگوتری (شو به‌ه).

جا ئیمه له ژیر ئەم سەرباسی (خالی شه شه م) دا بهرپەر چی سی
شوبهان ددهینه وه که بێ دین و بێ پروایه کان سەبارەت به بوونی خوا
خستوویاننه روو، وه بهردهوام دهیاخه نه روو، وه سی گوما نانیش
هه لده و هه شینینه وه لهو گومانانە ی که موخیدو بیدی نه کان له بواری
خواناسیدا خستوویاننه روو، له بهر تیه شکی ئایه ته کانی قورئا نداو
جارو باریش هه ندیک فەرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ بۆ زیاتر روونکرد نه وه
دینینه وه.

سەر هتا با سەرنجی سی شوبه هکان به دهین:

شوبه ی یه که م: بێ سەر هتا (أزلی) بوونی بوونه وه رو ماده:

زۆربه ی بێ پروایه کان، به تای به ته ئه و نه سه ده ی بیه ست و ئەم
دواداییه، که زیاتر به ماد د ی به کان نا سیرا ون، که ئیه هه زۆر جار
وتووێژمان له گه لێاندا بووه، ئەم شوبه ه یان خستۆته روو ده رباره ی بوونی
خوا و ده لێن: هیچ پێویست ناکات ب ه لێن: خوا هه یه و درو سترانی
بوونه وه ری پالده ی نه لا، چونکه ئەم بوونه هه ر بووه و هه ر ده بی و نه
په یدابووه و نه له نیو ده چی.

هه ندیک جاریش بۆ پشتگیری قسه که یان په نا ده به نه بهر هه ندیک
قسه که به حساب ئەوانه بیردۆزه ی زانیاریین، یه کێک له وانه ئه وه یه که

ده‌لّی (تم): (مادده نه دروست ده‌بی نه له‌نیوده‌چی)!

جا بزاین کتیبی خوی زاناو توانا چون ئەم شوبه‌یه له‌به‌ر یه‌ک هه‌لده‌وشینێ و وه‌لامی ده‌داته‌وه، له‌تایه‌تی ژماره (24) ی (الجاثیه) دا: له‌پیشدا شوبه‌یه‌که‌یان نه‌قل ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَكَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الْآلُ الْآخِرُ﴾ (واته: وه‌کافره‌کان (مولحیده‌کان) گوتیان ژیان ته‌نیا ئەم ژیانه‌ دنیاییه‌مانه، ده‌هرین و ده‌ژین، وه‌ته‌نیا رۆژگاریش ئیمه‌ له‌نیو ده‌بات! (واته: هیچ که‌س نه‌یه ئیمه‌ی دروست کردبی و هیچ که‌سیش نامانمیرینی، هه‌ر بۆ خو‌مان له‌خۆه‌ پەیدا بووین و بۆخۆشمان ده‌مرین و ته‌واو!)

خوی په‌روه‌ردگارو کاربه‌جی له‌چهند شوینیکی قورئا ندا ئا ماژی کردوه بۆ پووچاندنه‌وه‌ی ئەم شوبه‌یه، که‌ ئیمه‌ دوو شوین به‌نموونه‌ دینینه‌وه:

یه‌که‌م: هه‌ر دوا به‌دوای ئەو رسته‌یه‌ی پیشتر هینامان له‌همان ئایه‌تدا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ (واته: به‌لام هیچ زانیارییان ده‌باره‌ی ئەوه‌ نه‌یه که‌ گوتیان، به‌لکه‌ به‌س گو‌مان ده‌بن⁽¹⁾).

(1) دیاره ئەم قسه‌یه راسته ئەگه‌ر مه‌به‌ست پێی توانای مروق، بیت، که‌ بیگومان مروق، نه‌هیچ شتیکی پێ وه‌دی دی، نه‌پیشی له‌به‌ین ده‌چی، به‌لام خوا (عزو جل) هه‌ردوولای پێ ده‌کرین.

(2) (الجاثیه □ 24)

(3) شایانی باسه له‌قورئا ئندا چه‌مکی (ظن) فراوانه‌و شوبه‌هش ده‌گریته‌وه بۆیه له‌جیاتو وشه‌ی (شبهه) ش هه‌ر (ظن) به‌کارهاتوه.

به راستی خوی شاره زاه و لامی کی زور ده مکوتکهر و ددان شکین له به ران بهر ته م شوبه یه ی ته وانداه دانه ییت، چونکه ته وانه ی که ته و جو ره قسانه ده که ن که سانیک کی ماد دین و ده لئین زانیاری به س ته وه یه که ئینسان شته که ی ته زمون کردبی و له تاقیگه دا بینیبی قی و هه سستی پی کردبی، خوی زاناو زالیش ده فرموی: ﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ هیچ زانیاری به کیان له و باره وه نیه، که واته: ئایا تو ته ی بی بروا که ده لئی که س دروستی نه کردووین و ههر بوخومان په یدابووین و ده مرین و ده ژین و ته م بوونه وهره که س دروستی نه کردوه!! ئایا ئاگات له را بردوو هه یه؟! خو تو هه ربوو (أزلي) نه بووی تا ئاگات لئی هه بیته؟ تو به ته وای ئاگات له خوشت نیه که چون دروست بووی، وه دوا یی به ره و کویش ده چی؟! که واته هه رکه سیك که ده رباره ی ته زهل قسه بکات، به بی زانیاری قسه ده کات، چونکه ئینسان ئاگای له بوونیکی بی سه رته تا (أزلي) یان بوونیکی بی کوتا (أبدی) نیه تا قسه ی لی بکات و که قسه ی لی بکات به بی زانیاری قسه ده کات و زانیاریش⁽²⁾ ته وه یه که تو بینیت، هه ست پی کردبیته، ئاگات لئی بیته، به لام تو قسه له شتیك بکه ی که ئاگات لئی نه بووه و له وی نه بووی مانای وایه (رجماً بالغیب) قسه ده که ی و تفهنگ به تاریکاییه وه ده نیی!

(2) واته: زانیاری ته زمونی که ماددی به کان غیری ته وه به زانیاری دانائین و فیهمه ش به قسه ی خو یان ده یانگرن!

دیاره قوولایی میژووی مادده و قوولایی میژووی بوونه وریش بو ئیمه تاریکاییه و هه رشتیکی له باره وه بلین، بی جی یه و ق سه ی بی به ل گه و پووچه، چونکه له وی نه بووین و نه شنوو سراوه ته وه و تاقیگا (مختبر) یه کیش نیه که رابردوی پی تاقی بکهینه وه له تاقیگا کاندایه نهها ده توانری مادده ی که ئیستا هه یه تاقی بکریتته وه!

که واته: هه ر قسه یه که ده باره ی ته و رابردوه له میژینه یه بکری که هیچی لی نازانین، پیچه وانه ی زانیارییه و ته نیا تفهنگ به تاریکاییه وه نان و شوینکه وتنی گومان (ظن) وه هیچی دیکه!

دووهم: له ئایه تیکی دیکه دا □ ئایه تی (51) ی (الک هف) هه ر بو پووچه ل کردنه وه ی هه مان شوبهه قورئان فه رموویه تی: ﴿مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنفُسَهُمْ﴾ واته: من نه له دروستکرانی ئاسمانه کان و زه وی و نه دروستکرانی خوشیان، ئاگادارم نه کردوونه وه.

واته: ته و کاته ی که من ئاسمانه کان و زه وی (بوون □ وجود) م دروست کردوه، ته وانم ئاگادار نه کردوه و پیشانم نه داون و له ویم ئاماده نه کردوون، ههروه ها خوشیان، که خوشیانم دروست کردوه به هه مان شیوه ئاگا یان لی نه بووه و زانیارییه کیان له و باره وه نیه!

به لی هه رکام له ئیمه بی ته وه ی پرسمان پی بکریت دروست کراوین و به بی ته وه ی پرسیشمان پی بکریت ده مرینرین و زیندووش ده کریتنه وه.

جا به‌راستی ئەم وه‌لامه‌ش وه‌لامیکی پر به‌پیست و ده‌م شکی‌نه، چونکه: ئەزموون گه‌رایه‌کان و ماددییه‌کان ده‌لێن: هه‌ر شتی‌ک ئێن سمان به‌پینچ هه‌سته‌کان هه‌ستی پی نه‌کات و له‌تاقیه‌ گه‌دا (مختبر) تاقی نه‌کاته‌وه، بۆی نه‌یه قسه‌ی ده‌رباره‌ بکات، وه‌ک له‌باسه‌کانی پێش‌وودا به‌دریژی باس‌مان کردوه، ئەدی ئەوان چۆن بۆیان هه‌یه قسه‌ له‌ئەزهل و ئەبه‌د بکه‌ن و بلیین: که‌س درو‌ستی نه‌کردوون و بوو‌نه‌وه‌ریش هه‌ر به‌رده‌وام ده‌بی؟ بی‌گومان قسه‌ی وا له‌زانیاری دووره‌و له‌سه‌ر بن‌چینه‌ی زه‌به‌لگه‌ (شوبه‌ه) نه‌بی‌ت، له‌سه‌ر هیچ بناغه‌یه‌کی دی هه‌لنه‌ چنراوه‌و بنیات نه‌نراوه‌.

شوبه‌هی دووهم:

ئوه‌یه که‌ ده‌لێ: ئەگه‌ر هه‌موو شتی‌ک خوا دروستی کردوه؟ ئەدی خوا گێ دروستی کردوه؟ ئەگه‌ر هه‌موو شتی‌ک خوا به‌ده‌یه‌نه‌ریه‌تی، ئەدی به‌ده‌یه‌نه‌ری خوا گێیه؟

پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) له‌وباره‌وه چهند فهرمووده‌یه‌کی هه‌ن، يه‌ك له‌و فهرموودانه: ((عن يزيد الأصم: قَالَ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَيْسَ أَلَيْسَ النَّاسُ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى يَقُولُوا اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَمَنْ خَلَقَهُ؟)) (١) وا‌ته: ئەبو

(1) مسلم واحمد وابوعوانة وابن مذة □ كتاب السنة □ لأبي عاصم □ به‌رگی (1) لا‌په‌ره (450).

هوره یره ده لئی: پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) فرموویه تی: خه لک له هه موو شتی ک لی تان ده پرسن، هه تا ده لئین: باشه خوا هه موو شتی کی دروست کردوه، ته دی کی خوی دروست کردوه؟!

ده گیر نه وه جار یکیان یه کی ک هاته مه جلیسی (ئه بوو هور یره) خوا لئی رازی بی و ته و پرسیاره ی له (ئه بوو هور یره) کرد، ئه ویش گوتی: (صدق رسول الله) پیغه م به ر را بیستی فرمووه، ئه وه ی که ته و فرموویه تی، ته وه له م مه جلیسه ی مندا هاته دی.

له فرمووده یه کی دیکه دا ده فرموئی: ((إِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْتِي أَحَدَكُمْ فَيَقُولُ: مَنْ خُلِقَ كَذَا وَكَذَا؟! حَتَّى يَقُولَ مَنْ خُلِقَ رَبُّكَ؟! فَإِذَا بَلَغَ مِنْ ذَلِكَ فَلَيْسَتْ عَدَّةً بِاللَّهِ وَلَيْسَتْهُ)) (١)، واته: شه یطان دیت بو لای یه کی کتان ده لئی: کی فلان شته ی دروست کرد؟ کی فلان و فیسار شته ی دروست کرد؟ ئاوا به م شیویه، هه تا دوا یی ده لئی: ته دی کی په روهر دگاری تو ی دروست کرد؟ ((پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) ده فرموئی)) چا ته گهر گه یشته ته و شوینه، با بلئی: په نا به خوا ده گرم، وه با چیدیکه وه دوا ی (ته و وه سو سه و خه یاله) نه که وئی.

له فرمووده که ی پیشوودا ده رباره ی شه یطانی کی ئاده می ق سه ی کردو ته مه شیان ده رباره ی شه یطانی کی جنده.

وه پیغه مبه ر ی خوا ﷺ له فرمووده ی یه که مدا هه وائی پیداوین که شتی ئاوا ده بیئت.

(2) البخاري ومسلم والنسائي وأبو داود وأحمد و ابن حبان □ كتاب السنة - لأبي عاصم به رگی (1) لاپه ره (454).

له هی دووهمیشیاندا فیّری کردووین چی بکهین!!
 بویهش فهرمانی پیکردووین که لهو حالتهدا بلّین: په نا به خوا
 ده گرم له شیطانی ره جم کراو:

(أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)، چونکه ئهوه وه سوهسهی شیطانهو
 نابی دواي بکهوین و نابی خوْمان به دهست شیطانهوه بدهین و وهك توپ
 له بهر دهستیدا بین و گالتهمان پی بکات به ئارهزووی خوْی، چونکه
 ئه گهر خوْمان به دهستییهوه بدهین ده مانبات بو شوینی زور خه تهرو
 خراب، خوشت ههست ناکهی که به سهر چ کهنده لانیکتدا ده خات!
 ئیستاش با سهرنج بدهین و بزاین خوی زاناو زال چوْن وه لا می ئهم
 شوبهیه ده داته وهو پووجه ئی ده کاته وه:

خوی کار به جی ئاوا وه لام ده داته وهو ده فهرموئ: ﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
 وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ (١)، واته: خوا به دیهینه هری هه موو شتیک و
 له سهر هه موو شتیک توانا داره.

ئیمه دوو جوْره شتمان هه ن، وهك زانیانی (ع لم ال کلام) ده ئین:
 (م کن الو جود) (ه) مان هه یه له گه ل (وا جب الو جود) (س)،
 دروستکراوانی کمان هه ن که ده گوئجا نه بن، واته: فهرز نه بوو ئهم
 بوونه وه ره بی، ناتوانی بلّی: فهرز بوو ده بوو هه ر بی، نه خیر (م کن

(1) (الزمر 62) .

(2) (ممکن الوجود) واته: هه بوون گونجاو.

(3) (واجب الوجود) واته: هه بوون پیویسته.

الوجود)ه، دهنگونجی ببی و دهشگونجی نه بی جا هدر چی درو سستکراو (مخلوق)ه هه مووی پیی دهگوتری (ممکن الوجود).

جوړی دووه می شتان خوی به دیهینه ره که (واجب الوجود)ه، واته: هدرگیز ناگونجی که نه بی، بوون (وجود)ی فهرزهو هدر ده بی هه بی.

که واته (خالق) هدیو (مخلوق) هدیو، (خالق) واته: به دیهینه خه ری غهیری خوی، که واته غهیری خوی هه مووی دروستکراو (مخلوق)ه.

مادام وایه تهم پرسپاره هدر خوی له خویدا هه له یه، (کی خوی دروست کردوه؟) تهو (کی)یه له کوئی دا بوی ده گهری؟! له نیو دروستکراوان (مخلوقات)دا که هه موویان دروست کراون، یان له لای به دیهینه ر (خالق) که ته نیا یه کیکه و ناگونجی زیاتر بی؟!

تهد ئایه ته ش له باره ی پیناسه ی خواوه ده فهرموئی: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ واته: خوا (جلّ جلاله) یه که مین و دوامین و، تاشکراو و پدنهانه وه به هه موو شتیك زانایه.

فهرمووده ی پیغهمبه ریش هه یه که پیغهم به ر (علیه الصلاة والسلام) له خوا (عزو جلّ) پاراوه ته وه و فهرموویه تی: (أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ) وه تو یه که می و له پیش تودا هیچ شتیك نه بووه (وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ) وه تو کوتایی و له دوی تو هیچ شتیك نه یه، (وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ) وه تو له سهرووی و هیچ شتیك له سهرووی تو نیه، (وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ) وه تو نیزیکی و له تو نیزیکتر هیچ شتیك نیه.

وه له فەرمووده یه کی دیکه دا ده فەرموئ: ((لا یزالُ الناسُ یَسْأَلونَ عن کلِّ شیءٍ حتی یقولوا هذا الله کان قبل کلِّ شیءٍ فماذا کان قَبْلَ الله؟! فإن قالوا لکم ذلك فقولوا: هو الأول والآخر والظاهر والباطن وهو بکل شیء علیم)) (١) واته: به رده وام خه لک له هه موو شت پر سیار ده کهن، هه تا ده لئین: باشه ئه وه خوا له پیش هه موو شتی که وه بووه، ئه دی له پیش خوا دا چی بووه؟ ته گهر وایان پی گوتن، ئیوه بلین ((هو الأول والآخر والظاهر والباطن وهو بکل شیء علیم)) ئه وه یه که مین و دوامین و ئاشکراو په نهانه وه ئه وه به هه موو شتی که زانایه.

ئنجبا با سه رنچ بدهین:

ئه وه شو به یه یه کی ده لئ: له پیش خوا دا چی هه بووه؟ یان کی خوای دروست کردوه؟ له راستیدا هه ر خوی له خویدا پر سیاری کی بی جی یه، بوچی؟ چونکه ده لئین: ئه وه کی ته به (کی) پر سیاری له باره وه ده که ی و ده ته وی درو سترانی خوای به دیه ی خه ری پالده یه لا و بیکه یه به دیه ی خه ری خوا، ئایا به دیه ی خه ر (خالق) یان به دیه ی خه ر (مخلوق)؟ ته گهر بلی (خالق) ه، ده لئین، غه یری (خالق) هه مووی (مخلوق) ه، وه ته گهر بشلی (مخلوق) ه، ده لئین، دیاره (مخلوق) پیوستی به (خالق) ه، ئنجبا ئایا کی هه ر هه موو شته کانی دروست کردوون؟ دیاره هه ر ئه وه

(1) أبو الشیخ له کتبی (العظمة) دا له (عبدالله) ی کوپی (عمر) و له (أبو سعید) ی خودریه وه، هیئاو یه تی، خوا لیان پازی بی.

(خالق)ه هه موو شته کانی دیکه غهیری خوئی هه موو (مخلوق)ن و ئەو دروستی کردوون، که واته چۆن ده بی ئە نیو (مخلوق)ا ندا بۆ (خالق) بگه ری؟!!

به کورتی: خوا یه که مین و سهر چاوهی (بوون)ه و تی کرای دروستکراوه کان به رههم و زادهی ناو و سیفته کانی وین.

نیستاش با بۆ روونکردنه وهی مه به ست وینه یه ک بی نی خه وه، ئە گهر ژماره ی (1.000) یان (1.000.000) یان ههر ژماره یه کی دیر که بنووسی، ئە سفری کو تایی بیر سه که ئا یا ئەو قیه هت و نر خه ژماره ییه ت ئە کوئ هیناوه؟! ده ئی، ئە سفری دوا ی خۆم بیر سن، ئە سفری دوا ی ئەویش بیرسی، ئەویش ده ئی: ئە سفری دوا ی خۆم بیرسن، تا ده گاته سهر ژماره (1)، بۆ نمونه: هه زار سی سفری هه یه و مل یۆن (1000.000) شهش سفری هه یه، ئە سفره کان بیر سه هه موویان هه وائهی دوا ی خو یانت ده کهن، به لām که ده گه یه سهر ژماره (1) یه ک، لی بیر سه که: ئەو قیه ته ژماره (عدد)یی یه ت ئە کوئ هیناوه؟ ده ئی چی؟ ده ئی: هی خۆمه، به به لگهی چی؟! ده ئی: سفره کان لا به ره، من ههر (1) یه کم، سفره کانیه شم ئە پیش دا ب خ، قیه هت ده ده م به هه موویان، ئە گهر ئەوان نهش بن، من ههر هه م، به لām ئە گهر من نه بم، ئەوان نابن!

له راستیدا بۆیه ش خوای په روه ردگار ده فهرمووی (هو الأول) خوا
یه که مینه و بی سهره تایه و زنجیره ی مه خلوقات ده چیتته وه سهر خوای
به دیهینه رو راده و هستی، چونکه نه و بوونی به هه موویان داوه، نه جا
نه گهر به خه یال بلیی: رهنگه خوای به دیهیه خه کات یتک بوو بی که
نه بوو بی، ده لیین: نه و خه یال به تاله چونکه: نه گهر گر یمان نه بوون
(عدم)، پیش خوای به دیهینه ره که وتبایه، ده بوایه نیستا هیچ شتیک
بوونی نه بوایه، چونکه دروستکراوه کانی هیچیان خاوه نی بوونی خودی
نین و هه موویان بوون (وجود) یان له خواوه چنگ که وتوه. که واته بوونی
دروستکراوه کان به لگه ی هه بوونی خوای به دیهینه ره، وه ک چون نه گهر
بیّت و ژماره ی یدک (1) لابه ری، دنیا پر به که ی له سفر هه مووی
بی قیমে ته و هیچی به های نیه، نه که هه ر سی سفر و شهش سفر، به لکو
هه ر له رۆژ هه لات هه تا رۆژ تاوا پر ی بکه ی له سفر، ده کاته چی؟ سفر هه ر
سفره، به لام ژماره (1) یدک هیچی له گه لدا نه بیّت، هه ر بو خوی
قیمه تیکی سهر به خوی هه یه، به لام سفره کان قیه ته تیکی خوازاو
(مستعار) یان هه یه، ده جا به هه مان شیوه:

خوای په روه ردگاریش بوون (وجود) هه که ی هی خۆ یه تی، به لام
دروستکراوه کان بوونه که یان هی خۆ یان نیه و خوازاوه له به دیهیه خه روه
پییان به خشراوه.

شوبه‌هی سییه‌م:

ئه‌وه‌یه که ده‌گوتړی: ئایا ناگونجی که‌سیکی دیکه له دروستکردن و به‌رپوه‌بردنی بوونه‌وهردا به‌شدار بی؟!

واته: ئایا هه‌ر ده‌بی خوا به‌دییه‌نهر و په‌روه‌ر دگار بی؟ ئایا ناگونجی که‌سیکی دیکه‌ش شتیکی دروست کردبی و ئه‌ویش لایه‌کی دنیا له‌گه‌ل خوای بی‌وینه‌دا به‌رپوه‌به‌ریت؟!

خوای بالاد‌ه‌ست ئه‌م شوبه‌یه‌ش ده‌پوو چینه‌تته‌وه، که نه‌خیر ئه‌وه ئیحتیمالی نیه، ئه‌وه‌ش له‌چند ئایه‌تی‌کدا، له‌یه‌کی‌ک له‌و ئایه‌تانه‌دا ده‌فرموی: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ (٢٢)، واته: ئه‌گه‌ر له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا جگه‌ له‌ خوا په‌رستراوی دی هه‌بوونایه‌ تی‌ک ده‌چوون. بو‌چی تی‌ک ده‌چوون؟

ئه‌وه‌ له‌م ئایه‌ته‌دا زۆر جوانی روون کردۆته‌وه که چۆن و بو‌چی ته‌ی‌ک ده‌چوون، که ده‌فرموی: ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلهٍ إِذَا لَذَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ إِلَهٍ عَاجٍ يَصِفُونَ﴾ (٢٣)، واته: خوا هیچ رۆله‌ی نیه، وه‌ هیچ په‌ر سترای دیکه‌ شی له‌گه‌ل نین، ئه‌گه‌ر له‌گه‌لی هه‌بوونایه، هه‌ر په‌رستراوی‌ک ئه‌و شتانه‌ی که دروستی کردوون بو‌خو‌ی سه‌ره‌په‌رشتی ده‌کردن، وه‌ له‌ نه‌یوانی خو‌یا ندا

(1) (الانبياء □ 22) .

(2) (المؤمنون □ 22)

تی‌کده‌چوون چونکه هەر کامی‌کیان ده‌یویست ئەوانی دیکه بخاته ژێر
رکینی خۆیه‌وه، پاکیی بۆ خوا له‌و جوهره‌ بۆ‌چوونانه‌ی که پێی وه‌ یسف
ده‌که‌ن!

هه‌لبه‌ته‌ ئەوه‌ فه‌رزی مه‌حاله‌و خۆی زاناو توانا ئێره‌دا قسه‌ له‌ گه‌ڵ
عه‌قڵی ئینساندا ده‌کات، واته‌ ئەوه‌ مه‌حاله‌ که خوا شه‌ریک و هاوبه‌شی
هه‌بیّت، به‌لام گریمان ئە‌گه‌ر هه‌یبوایه‌ له‌ ئە‌نجامدا بوونه‌وه‌ر تی‌کده‌چوو،
که‌واته‌: ئیستا که‌ بوونه‌وه‌ر تێک نه‌چووه‌و به‌ یه‌ک شیوه‌ ئیداره‌ ده‌کری و
به‌رپوه‌ ده‌بردريّت و هه‌موو شتی‌ک مۆری تاک و ته‌نیايه‌تی خۆی پێوه‌ یه‌
که‌واته‌: بوونه‌وه‌ر یه‌ک به‌دییه‌ی خه‌رو یه‌ک په‌روه‌ردگار و م‌ شوورخۆری
هه‌یه‌و پێویسته‌ هه‌ر ئە‌ویش بپه‌رستری و به‌ندایه‌تی بۆ بکری.
ئە‌وه‌ پو‌وچاندنه‌وه‌ی ئە‌و سێ شوبه‌ه‌یه‌ی بێ‌بروایان.
ئە‌جار بێینه‌ سه‌ر سێ له‌ (گومان)ه‌کانیش:

گومانی یه‌که‌م:

گومانی له‌خۆوه‌ دروستبوونی ئینسان، یاخود خۆ دروستکردنی

یه‌کی‌ک له‌ بیروبۆ‌چوونه‌ له‌سه‌ر گومان بنیاتنراوه‌ کانی بێ‌بروایان
ئە‌وه‌یه‌ که‌:

ئینسان هه‌ر له‌خۆوه‌ دروست بووبی، یان بۆ‌خۆی خۆی دروست کردبی!
بۆ‌ بوونه‌وه‌ریش هه‌روا: که‌ بوونه‌وه‌ر له‌ خۆوه‌ درو‌ست بووبی و که‌س
دروستی نه‌کردبی، یان بۆ‌ خۆی خۆی دروست کردبی!

خوای بهرزو بی و ی خه له سورته تی (ال طور) دا، له ز نجیره ی
به رپه رچدانه وه و پو و چاندنه وه ی کومه لیک له گومان و تومه تی نار وه ی
کافرو هاوبه ش په یدا کهره کان، ده فهرموی: ﴿أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ
الْخَالِقُونَ﴾ ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ (ه)، واته: ئا یا
ئه وانه به بی به دیهینه ر دروست بوون، یان بوخو یان خو یا نه یان درو ست
کردوه؟، یا خود ئا یا ئاسما نه کان و زه وی یان درو ست کردوه، به لکو
زانیا ر یان نیه (بو یه ئه م جو ره گومانانه ده بن و قسه ی ئا وا ده کن)

بو دروست بوونی مرؤف سی ئی حتمالی زهینی هیه، که یان ده بی
بوخو ی خو ی دروست کرد بی، یان ده بی که س درو ستی نه کرد بی، یان
ده بی خوا دروستی کرد بی.

جا ئا یا ده گونجی که س ئینسانی دروست نه کرد بی؟! ته ماشا ده که بن
هر دروست کراویک، هر شتی که خاوه نی خو ی هیه، با شه ده گونجی
ئینسان هر له خو یه وه دروست بووی و که س درو ستی نه کرد بی؟!
دیاره ی ته مه پی چه وانه ی یا سای عه قل ی: (هه مو و په یدا کراویک
په یدا کهریکی هیه) که وه پی شتر با سمان کرد یه کی که له
به لگه نه ویسته عه قل یه کان.

که واته: ئه م ئی حتماله پو و چه و نا گونجی که ئینسان هیچ شتی که
دروستی نه کرد بی.

ئىمان ئىختىمالى دووهميان: ئايا ناگوغى ئىنسان بۇخۇى خۇى دروست كىرى؟ ئەمەشيان ناگوغى، بۇچى؟! چۈنكى ئىنسان ئەگەر ئەبۇيىت، چۈن خۇى دروست دەكات؟ ەختىك ئىنسان شىكى نەيىت چۈن دەتوانى ئەو شتە بىەخشىت؟! ەختىك كە مرۆف بوون (وجود)ى ئەبۇە، چۈن دەتوانى (بوون) بە خۇى بىەخشىت؟! ئەوەش بىگو مان ئىختىمالىكى پوچە.

كەوابو ئىختىمالى راست ەەر ئەوەيە كە ئىنسان كەسىك دروستى كىرىت كە ئەویش خۇى پەروەردگارە.

گومانى دووهم

گومانى بىچىكمەت و پوچ بوونى بوون و ژيانى ئىنسان

ئەو گومانەش كە ئەم بوون (وجود)ە پوچە بىچىكمەتە ەەر ئەخۇە دروست بوو، يەكىكى دىكە يە ئە بىروبوچونە پوچ و گومانىانەى بىدینەكان.

ەك خۇى زال و زانا ئەم گومانە ئە ئايەتەكانى ژمارە (27 و 28)ى سورەتى (ص)دا ەم باس دەكات ەم دەشپوچىنەتە.

ەك دەفەرموى: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾ واتە: ە ئىمە ئاسمانەكان وزەوى و ئەوەى دەكەوتتە نىوانىانەو، بە پوچ و بىچىكمەت و بە ەوەتە

دروستمان نه کردوون، تهوه گومانی تهوانه یه که بی پروان، سزای سهخت
بو تهوانه ی که بی پروان له ناگری دوزه خ.

جا به پړان! جیگه ی سه رنجه که خوا ی په روه ردگار هه ر به وه نده
ئیکتیفای کرده که تهو بوچونه به گو مان له قه له م ددات، به
گومانی کافره کان، گومانیش وه خوا فهرموویه تی: ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ
عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ [۱] گومان هیچ
نیشانه ناپیکي و هیچ ینسان ناگه یه نیته حق.

به لئ گومان هیچ نیه، که بللی رهنګه تهو شته وانه بیت، یان رهنګه
تاوا بیت، نه خیر ژیا نی ینسان نابی له سهر ری هاتونه هات پروات،
یان دیت یان دهرات! نه خیر به لکو ده بی له سهر شتیکی پروون و روشن و
مسوګه ر بیت.

﴿ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تهوه ته نیا گو مانیکي کافرا نه، ته م
بوونه وهره به پوچ و بی حکمهت دروست بو بی به س گوما نه، چونت
زانی وایه؟! کوا چ شتیګ له بوونه وهره دا پوو چه، چ ته ندامتک له
جسته ی تودا بی حکمهت خولقاوه، ته نانهت برژانگی چاو، ته نانهت
نینوک، ته نانهت جومگه، وه هیچ ته ندامتکي دیکه نیه، که به بی
حیکمهت دروست بو بیت.

وه زینده وهره کانیش هه ر به هه مان شیوه، خو یان و هیچ ته ندامتکي
بچو وکیشیان بی حکمهت نیه، بوونه وهره تاک تاکي دروستکراوه کانی به

(1) (النجم - 28) .

حیکمه‌ت دروست بوون، وه سهرجه‌میشیان ههر به حیکمه‌ت دروست بوون، که‌واته ته‌وه ته‌نیا گومان‌ه و هیچی دی.

تنبجا دوا پی خوی پهره‌ردگار وه‌لامیه کی دی که‌یان ده‌دا ته‌وه ده‌فرموی: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾؟! ته‌گه‌ر بوونه‌وه‌ر بی‌حیکمه‌ت دروست بووی، ئایا ته‌وانه‌ی ئیمانیان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی باش ده‌ که‌ن، ده‌گو نجی وه‌ک خراپه‌کاران له‌ زه‌ویدا مامه‌له‌یان له‌ گه‌لدا بکه‌ین؟! وه‌ ئایا ده‌گو نجی پارێزکاران وه‌ک تاوانباران دابنیه‌ی؟! ده‌کری وه‌ک یه‌ک و ابن، خوی حه‌کیم و کاربه‌جی چۆن چاکه‌کاران و خراپه‌کاران وه‌ کو یه‌ک سه‌یر ده‌ کات و حیساب ده‌کات؟!

ته‌گه‌ر قیامه‌ت و لیپرسینه‌وه نه‌یه‌ت، مانای وایه که‌ وه‌ کو یه‌ک ته‌ماشاکراون، ته‌وه‌ش له‌ خوا ناوه‌شیته‌وه، که‌واته بوونه‌وه‌ر به‌ حیکمه‌ت خوێنقاوه، وه‌ له‌ دوا ی ته‌م ژیانه‌ دونه‌یایه‌وه، قوناغی دی هه‌یه، بو ته‌وه‌ی حیکمه‌تی ته‌م ژیانه‌ دونه‌یایه، وه‌ ته‌م بوونه‌وه‌ره زیاتر بیه‌ته دی.

هه‌روه‌ها خوی بی‌هاوتا ههر بو پوو چاندنه‌وه‌ی ته‌م گومانه‌ له‌ ئایه‌ته‌کانی (16، 17، 18) ی سوره‌تی (الأنبیاء) دا فرمویه‌تی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ﴾ واته: وه‌ ئیه‌ ئه‌ سمان و زه‌وی و ته‌وه‌ی نیوانیمان به‌ گالته‌ دروست نه‌ کردوه‌! ﴿لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ لَآئِحَةً مِنْ لَدُنَّا﴾ واته: ته‌گه‌ر ویستبامان شتی‌ک دروست ب که‌ین بو سه‌رگه‌رمی و بو یاری، ههر له‌لای خو‌مان دروستمان ده‌ کرد، به‌لام

شتی وَا لِه خوا ناوه‌شیتته وه ﴿إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ نِیمه شتی وَا نا که‌ین (تا)،
یاخود ته‌گهر شتی وَا مان کردبایه هدر لای خوْمان ده‌مانکردو خه‌لکمان
ته‌زیدت نه‌ده‌داو تووشی ده‌ده‌سه‌ریمان نه‌ده‌کردن! ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى
الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾ به‌لکو نِیمه حه‌ق به‌نا حه‌ق (با طل) دا
ده‌ده‌ین و ده‌ماغی ده‌پیکی و لِه به‌ینی ده‌بات. ﴿وَأَكْثَرُكُمْ أَوْعِلُ وِجْيًا
تَصِفُونَ﴾ سزای سه‌خت بو نِیمه لِه سه‌ره‌ته‌وه‌ی که نِیمه تاوا وه سَفی
بوونه‌وه‌ر ده‌که‌ن و وه‌سَفی خَوای بالا‌ده‌ست ده‌که‌ن، که به‌گالته‌و خَوْرایی
بوونه‌وه‌ری دروست کرده!

وه هدر له‌وباره‌یه‌وه لِه شوینیکی دیدا ده‌فهرموی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِأَعِينُ﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا كُنْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (ه) واته: وه نِیمه
تاسمانه‌کان و زه‌وی و ته‌وه‌ی نیوانیانمان به‌گالته‌و دروست نه‌کرده، به‌لکو
ته‌نیا به‌حَق، وه له‌سه‌ر بن‌چینه‌ی حَق، وه بو هیئانه‌ی دی حَق،
دروستمان کرده، (له‌سه‌ر بن‌چینه‌ی حَق، که بریتیه لِه به‌ندا یه‌تی
کردن بو خوا، بو هیئانه‌ی حَق که بریتیه لِه چه‌سپاندنی شه‌ریعه‌تی
خوا، وه بریتیه له‌وه‌ی که چاکه‌کاران به‌چاکه‌ی خوْیان بچنه‌به‌هه‌شت،
که ته‌وه‌هه‌قه، وه خراپه‌کارانیش به‌خراپه‌ی خوْیان بچنه‌دوزه‌خ، که
ته‌وه‌ش حه‌قه به‌لئی بوونه‌وه‌ر به‌حَق خوْلقاوه، وه سه‌ره‌نجامه‌که‌ی شتی

(1) چونکه ده‌گونجی (إِنْ) (نافیه) بیّت له‌سه‌ر مانای یه‌که‌م. وه ده‌شگونجی (شرطیه) بیّت

له‌سه‌ر مانای دووهم.

(2) (الدخان 38-40)

حه‌قه)، بۆیه ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زۆر به‌یان نازانن و زانیاریان نیه، بۆیه گومانی تاوا ده‌بن، زانیاریان له‌باره‌ی خۆیان‌وه‌و له‌باره‌ی بوونه‌وه‌ره‌وه‌و له‌باره‌ی شه‌ریعه‌ت و دینی خواوه‌نیه، بۆیه ته‌و جۆره‌ قسانه‌ ده‌که‌ین!

ئنجافه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ واته: بینگو مان رۆژی لێك هه‌لاواردن به‌لێنگه‌یه که بۆ هه‌موویان دا نراوه‌و له‌وی هه‌موویان تا صاده‌ ده‌کرین و لێك هه‌لاوێردین و چاکه‌کاران و خراپه‌کاران لێك جیا‌ده‌کرینه‌وه، که‌واته: بوونه‌وه‌رو ژیا‌نێك ته‌و سه‌ره‌نجامه‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ی له‌ پشت‌ه‌وه‌بێ و به‌دوادابێ ناکرێ و ناگوغی بێ حیکمه‌ت و به‌ناهه‌ق ره‌خسێنرابن!

(گومانی سییه‌م) و کو‌تایی

گومانی وێچوونی خوا به‌ دروست‌کراوه‌کانی

ئه‌م گومانه‌ش که خوا (عزّو جل) وه‌ك هه‌ندێك له‌ درو س‌تکراوه‌کانی ب‌چیت، یان هه‌ندێك له‌ درو س‌تکراوه‌کان وه‌ك خوا بن، له‌ هه‌موو شتێکدا، یان له‌ هه‌ندێك له‌ سیفه‌ته‌کاندا، یه‌کی دیکه‌ یه‌ له‌ بیروبو‌چوونه‌ له‌سه‌ر گومان و وه‌هم بنیا‌تنراوه‌کانی ئه‌ه‌لی کو‌فر به‌ گشتی، له‌ ته‌فسیری (قرطبی)⁽¹⁾ ده‌لێ: ئه‌ه‌لی ته‌ف سیر هه‌موویان له‌سه‌ر ته‌وه‌ یه‌ك ده‌نگن که سووره‌تی (الإخلاص) بۆ وه‌لا صی هاو‌به‌ش

(1) ته‌فسیری (قرطبی) به‌رگی (10) لاپه‌ره‌ -5598.

په یداکه ره کان هاته خواری که هاتنه لای پیغهم بهر (علیه الصلاة والسلام) و پیمان گوت: (صَفْ لَنَا رَبَّكَ اَمِنْ ذَهَبٍ اَمْ مِنْ نَحَاسٍ اَمْ مِنْ صُفْرِ؟ فَقَالَ اللَّهُ -عَزَّوَجَلَّ- رَدًّا عَلَيْهِمْ: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۖ اللَّهُ يَلِدُ وَلَمْ يُولَدْ ۚ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾.

دیاره هاو بهش په یداکه ره کان کهسانی ماددی بوون، وه ته هلی کوفر به گشتی ماددین و مه حکوومی پینج ههسته کانیان، واته: مه حکوومی عه قلیان نین، چ جای مه حکوومی دل و دهر وون و فیطره تیان بن و چ جای مه حکوومی وه حی و شهرعی خوا بن!، بویه هه میشه له بهرانبهر خوادا سهریان لی تیک چوه، ته وانه ی سهرده می پیغهم بهریش (علیه الصلاة والسلام) وه ته هلی کوفری هه موو دنیا ته نیا سهر و کاریان له گه دل مادده دا بووه، بویه هاتوونه لای و پیمان گوتوه: په روه رد گاری خۆتمان بۆ وه سف بکه! تایا له (زیر) دروست بووه، یان له (مس)، یان له (زهره)؟!!

خوای په روه رد گاریش بهر په رچی داونه ته وه و فهرموویه تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ته ی موحه مده بللی: ته و خوایه کی تاکه، ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ خوایه که هه موو شتیک پیویستی به وه و ته و پیویستی به هیچ کهس نیه، ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ که سی لی نه بووه له که سیش نه بووه، ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ وه هیچ شتیک هاوتای وی نیه، واته: خوا بی وینه و بی هاوتایه و نه به دروستکراوه کانی ده چیت و نه دروستکراوه کانیشی به و ده چن.

ههروه ها (ئوبه ی)ی کوری که عب خوا لئی رازی بی هه مان
 فهرموده ده گیریتته وه، به لام به شیوه کی دی و ده لئ: هاوبه ش
 په یداکه ران (المشركون) هاتنه لای پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام)،
 (قالوا: للنبي ﷺ: إنسب لنا ربك؟ فأنزل الله ﷻ عز وجل - ... قُلْ هُوَ
 اللَّهُ أَحَدٌ) (تواته: پیان گوت: پهروه ردگاری خوتمان بو وه سف و
 پیناسه بکه؟ خوی پهروه ردگاریش سووره تی (الإخلاص)ی نارده خواری.

تنجا با سهرنج بدهین: خوی بی هاوتا ده فهرموی: ﴿فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيهِ لِيُبَيِّنَ
 كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (ه)، واته: (خوا) به ديهيندري ئاسمانه كان و
 زهويه له جينسي خوتان هاوسه ري بوتان دروست كرده، ههروه ها له
 ئاژه لانيش جووتي دروست كردون (نيرومي بوتان دروست كرده) و
 ئيوه ش و ئاژه له كانيشتان بهو هويه وه زاووزيتان پي ده كات و زورتان
 ده كات، به لام خوا (جل جلاله) هيچ شتيك وينه هاوتاي نيه، وه ئه و
 بيسه رو بينايه.

چونكه هاوبه ش په یداکه ران ده یانگوت: (فریشته كان) كچی خوان
 (جند)یش کوری خوان، جا خوی پاك و تاك ده فهرموی: ئيوه كه نيرو
 مي تان هديه و ئاژه ل كه نيرو مي هديه، حيكمه ته كه ي ئه وه يه كه

(1) الترمذي و الحمد و (الطبري) له ته فسيري خویدا، حاكم به (صحيح)ی دا ناوه،
 و (الذهبي) پالپشتی كرده، پروانه (كتاب السنة) (لأبي عاصم) بهرگی - 1 لا په ره
 (460).

(2) (الشورى 11).

زاووزی بکهن و وهچەتان لی پاش بکهوی، به لام خوا (جلّ جلاله) وینه و هاوتای نیه به هیچ شیوهیهک، تا هاوسه ری هه بی، وه پیویستیشی به وهچە (ذریه) نیه چونکه هەر هه یه و هیچ کەس له وه ناوه شیته وه که کوری خوا بی، یان کچی خوا بی.

که واته: ئەو به هه له داچوونه تان [ئەو کافرەکان - هه موو له سۆنگه ی ئەوه وه یه که قیاسی خوا (سبحانه و تعالی) له سه ر خۆتان ده کهن و وه ک خۆتانی داده نین و ته ماشای ده کهن و ئەوه ش شتیکی بی جی یه، بۆیه ده فرموی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هیچ شتیك وه ک وینه ی خوا نیه، بۆچی؟! چونکه هەر شتیك بیته نیو خه یال و میشکی تۆوه دروستکراو (مخلوق) ه و خوی په روه رد گاریش دروستکەر (خالق) ه! که واته هەر شتیك به میشک و خه یالی تۆدا دیت، خوی بی وینه وانیه!

وه ک زانیه ک ده لی: (وَكُلِّ مَا جَرَى بِبَالِكَ، فَاللَّهُ بِخِلَافِ ذَلِكَ) واته: هەر شتیك به میشکی تۆدا دی، خوا پیچه وانه ی ئەوه یه و به و شیوه یه نیه! ئەجار با هەر به کورتی ته فسیریکی (آية الكرسي) (تا) بکهین، که (10) رسته یه و هەر رسته یه ک حه قیقه تیکی گرنگی تیدایه ده رباره ی ناساندنی خوی په روه ردگار، هەر بۆیه ش وه ک له (صحيح البخاری) دا هاتوه ئەم ئایه ته گه روه ترین ئایه ته له قورئاندا:

1- ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا جگه له و په رستراوی دی نین،

2- ﴿الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ زیندوویه و سه‌په‌رشتی کاره، (زیندوو و خاوه‌نی ژیانه، وه به زاتی خو‌ی راوه‌ستاوه، واته پیویستی به کهس نیه که بیژیه‌نی و پیویستی به کهس نیه راگیری بکات، به پیچه‌وانه‌ی دروستکراوه‌کان که خوا ژیانیان پی‌ده‌دات و رایان ده‌گریت)

3- ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ خوا نه وه‌نه‌وز ده‌یگری و نه خه‌وی لی‌ده‌که‌ویت، ﴿سِنَةٌ﴾ ویزینگ و نه‌وزی پیش خه‌وتنه، واته: خوا نه‌ک هه‌ر خه‌وی لی‌ناکه‌وی به‌لکو بچوو‌کتر له‌وه‌ش (وه‌نه‌وز) یشی نایه‌تی و یه‌ک چرکه له دروستکراوه‌کانی بی‌ئاگا ناب‌ی وه‌ک فهرموویه‌تی ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾ (المؤمنون - 17).

4- ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له تاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه هه‌موو هی ته‌وه.

5- ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ کی هه‌یه له لای خوا تکا بکات مه‌گه‌ر به مؤلّه‌ت (إجازة) ی وی (نه‌که‌س خاوه‌نی هیه‌چ شتی‌که، وه نه که‌سیش هیه‌چی به‌ده‌سته‌و قسه‌ی ده‌روا به‌بی مؤلّه‌تی خوا).

6- ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ خوا ده‌زانیت ته‌وه‌ی که له پی‌شیا‌نه‌وه‌یه و ته‌وه‌ی که له دوا‌یا‌نه‌وه‌یه (ئینسان نه را‌بردوو ده‌زانی، وه نه داهاتووش، مه‌گه‌ر تو‌زیک له ئیستا، به‌لام خوی زانا هه‌مووی ده‌زانی).

7- ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ وه (مرۆقه‌کان) هیچ له زانیاری خوا نازانن، له زاندراره‌کانی خوا نازان و نانس، مه‌گهر ئه‌وه‌ی خوا خۆی بیه‌ویت.

8- ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کورسی خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی گرتۆته‌وه، (کرسی) هه‌م به‌ مانای زانیاری (تا) و هه‌م به‌ مانای (جسم) ێک هاته‌وه، له‌ فه‌رمووده‌ی پینغه‌مبه‌ردا (عليه الصلاة والسلام) هاته‌وه که‌ هه‌وت ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌چاو کورسی خوا، وه‌کو ئالقه‌یه‌ک وانه‌ له‌ بیابانی‌کدا که‌وتبێ و کورسی هه‌وت و ئاسمانه‌کان و زه‌ویش له‌چاو (عرش) ی خوا، وه‌کو ئالقه‌یه‌ک وان له‌ بیابانی‌ک که‌وتبێ.

9- ﴿وَلَا يُوَدُّهُ حِفْظُهُمَا﴾ پاراستنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌م هه‌موو موڵکه‌ فراوانه‌ ماندووی ناکات .

10- ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ خوا هه‌تا بلێ به‌رزوه‌ مه‌زنه‌.

لی‌ره‌دا هاتینه‌ کۆتایی ئه‌و ده‌رسانه‌ی که‌ بۆ توێژینه‌وه‌ی (خوا به‌ یه‌که‌گرتن له‌ بواری به‌دیه‌ینه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاری‌تیدا) ته‌رخان کرابوون.

(1) (عبدالله بن عباس) وای ته‌فسیر کردوه‌و هه‌ر ئه‌م مانایه‌ش بۆ کورسی پاست و جێی پشت پێ‌به‌ستنه‌، چونکه‌ ئه‌وه‌ی به‌ ناوی فه‌رمووده‌وه‌ له‌وباره‌وه‌ هاته‌وه‌ سه‌نه‌دیکی ئه‌وتوی نیه‌.

(424)

به ریژان !

ئهم بهندی پینجه مه له چوار کورته باسان پیکه — اتوه که ئهمه
ناو نیشانه کانیانه :

- 1- برپا به خواو، برپا بوون به یاساداری بوونه وهر، تیک ناگیرین.
- 2- مرؤف به لگه یه کی روون و ئاشکرایه له سه ره به دیهینه رایه تی و
په روه رد گاریتی خوا (عزو جل).
- 3- پووچاندنه وهی دوایین هه ولی بی برپایان.
- 4- زانیاری له خزمهت بیرری خواناسیی دایه.

شایانی باسیشه — که له نیوان ئهم چوار کورته باسه و باس و
بابه ته کانی چوار بهنده کانی پیشوودا ویکچوون و هه ندیک جار وهک یهک
بوونیش هه یه، به لām هه رچۆن بی شتی تازه و نادووباره شیان هه ر تیدایه،
بۆیه به پیویستم زانی بیانکه مه کوژیایی باسی (خوا به یه کگرتن له
به دیهینه رایه تی و په روه رد گاریتی دا).

1) بړوا به خواو، بړوا بون به یاساداری بوونه وهر، تیک ناگیرین.

به ریزان !

خوا هه رچی دروستی کړدوه، هه مووی له سهر بنچینهی زانیاریه کی
قوول و بی سَنور دروست کړدوه له هیچ کام له دروستکراوانی خوادا
هینده نووکی دهرزیه کیش ناریکی و بی یاسایی نابینری!
وهک خوا زاناو شارهزا فهرموویه تی: ﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَٰنِ مِن تَفَٰوُتٍ ۚ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ۚ﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ
إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿الملك 3-4﴾ واته: له دروستکراوی خوادا
ناریکی نابینی چاو بگیری بزانه هیچ که لین و کونان دهینی! دووباره
جار له دواي جار چاو بگیری، به لام له ته نجامدا چاوت به دهرکراوی و
ماندووه تی ده گهر پته وه لات.

جا بیگومان ته گهر هیچ ته نجامگیری (استنتاج) یکی ژیرانه لهو
قسه یه کی رابرد ده سگیر بی ته ویه که بړوا بون به ویه که بوونه وهر
له سهر بنچینهی زانیاری رنراوه به گویره کی چهند یاسایه کی ریک و پیک
به ریوه ده چی، نهک ههر مروت بی یحتیاج ناک سات له ویه بړوا به

خوایه کی به دیهینه رو په روهرد گار بیتی، بگره ئه و جوړه قه ناعهت و بروایه
وای لیده کات، که به ناچاری بروا به خوایه کی زاناو تواناو کار به جی و
میهره بان بیتی!

که واته ئه و قسه بی سهر و پی یه ی که مادده په رست و خوانه ناسه کان
وهک تووتی دوو جارو سی جار دوو باره ی ده که نه وه و به سهر زاریانه وه بوته
بنیشته خوشکه، قسه یه کی بی پشت و په ناو بی بنچینه یه و پاره ی قه لېه و
سهر به خاوه نیه تی!

به لئی قسه یه کی زور باوو دوپا تکراره ی بی بروایان ئه وه یه که کاتی خوی
بو یه مرؤف بروای به خوا هیئاوه، چونکه نه زان بووه و شاره زای یاساو
ده ستوروو نه نیییه کانی سروشت و بوونه وهر نه بووه و ناچار بووه بو
ته فسیرکردنی چۆنیه تی په یدا بوونی بوونه وهر و روودانی دیارده
سروشتیه کان په نا به ریت بهر هیژیک کی نادیار به ناوی (خودا)!!

به لام دواي ئه وه ی زانیاری به ره و پیش چوو و مرؤف توانی په رده له سهر
رازو نه نیییه کانی بوونه وهر لابه ری، بو ی ساغ بووه که بو ته فسیرکردنی
چۆنیه تی دروست بوون و به ریوه چوونی بوونه وهر حه وجی به خوا نیه!
چونکه هه موو شتی که په یدا ده بی و رووده دات حه تمه ن هویه کی
دیاریکراوی هه یه و، مرؤف ده توانی له ری تی فکرین و سه رنجدان و
لیکولینه وه په ی به و هویانه به ری و بیاندوژیته وه.

جا نیمه بو خسته رووی پوچه لی و بی کاکلی ئه م وړینه یه که زور
که سی به ناو خوینده وارو روژنبری پی له خسته چووه و سه رهنگری بووه،
چهند خالینک ده خه یه روو:

1- بروابوون به هویه کان (الأسباب) ئاقلمه ندانی دنیا تییدا به شدارن و شتیک نیه بهس لهسه ر بی بروایان تاپو کرابی و، کالایه ک نیه بهس به بالای وان برابی!

ئه وه تا خوی زانا که بهسه رهاتی (ذو القرنین) مان بو ده گیریتته وه ده فره موی: ﴿إِنَّا مَكْنَأُ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ (الکھف- 84)، واته: ئیمه دهسته لاتدارمان کردبوو له زه ویدا وه بو هه مو شتیک هویه کمان دابویه.

وهک ده بینین خوی قسه له جی، دامه زران و فره مانره وایه تی کردن له زه ویدا له گه ل ده ست گه یاندنه هو (سبب) یه کان لیک ده به یستی، واته مروژ له ری زالبوونی بهسه ر هویه کانی سروشتدا، ده یست بهسه ر زه ویدا ده گریو تییدا سه قامگیر ده بی.

2- بروادار و خواناسان نهک هه ر نکوولییان له وه نیه که بوونه وه ر ریکوپیک و یاسادار (منظم)ه، به لکو یاساداری و ریکوپیک بوونه وه ر به پته وترین به لگه ی سه لمانندی بوونی خوادا له قه لثم ده دن!

به لئی له راستیدا بابای بروادار له هه موو کهس پتر پیندا گیری لهسه ر یاساداری و پر ورده کاری سروشت و بوونه وه ر ده کات، چونکه ئهو بابای بروادار- بوونه وه ر به په ریژو شوینه واری خودایه کی ئه وتو له قه لثم ده دات که خاوه نی ئه وپه ری زانیاری و تواناو کار به جی ییه، ئه وه هه مووی له لایه که وه، له لایه کی دیکه شه وه قورئانی مه زن له چه ندان ئایه تدا خستوو یه ته روو که له بوونه وه ردا هیه چ جو ره ناریک و

بی یاساییه ك به دی ناکریو، هه رچی که له بوونه وهریش دایه گچکه
بی یان گه وره ئەندازه گیری کراوه به ئەندازه و شیوه و چۆنیه تییسه کی
تاییه تی دروست کراوه، وهك فهرموویه تی: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ
بِقَدَرٍ﴾ (القمر 49)، واته: ئیمه هه موو شتی کمان به ئەندازه خولقاندوه.
دیسان فهرموویه تی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا
بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾ (الحجر 21) واته: وه هیچ شتیك نیه که عه مباره کانی
لای ئیمه نه بن، وه به ئەندازه ی دیاریکراو نه بی ناینیرینه خواری.

وه فهرموویه تی ﴿وَوَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقْدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ (الفرقان 2) واته:
وه هه موو شتیکی دروست کردوه، جا ئەندازه ی گرتوه به ئەندازه گیری.
جا ئیستا پاش روونکردنه وه ی خالی یه که م و دووهم، که وهك دوو
پیشه کی (مقدمه) وابوون، ده توانین بچینه سهر خالی سییه م که
ئه نجمی سروشتی دوو خالی پیشه وه یه و به راشکاویی بلین:

3- تیگگیرانی برّوا به خوا بوون و برّوا بوون به یاساداری بوونه وهر
ئه فسانه یه.

به لئی ئه و قسه یه ی که ده لیت برّوابوون به وه که خوا به دیهینه رو
مشوورخوری بوونه وهره، له گه لّ برّوابوون به وه که بوونه وهر هه مووی
له سهر بنچینه ی زانیاری دروست کراوه به پیتی چند یاسایه کی
وردی ژیرانه به رپوه ده چی، پیکه وه دژن و تیکده گیرین! قسه یه کی
ئه فسانه یه و له دنیای به لگاندا رووت و ره جال و بی پشتیوانه،
چونکه:

یهك: ئایا بهرپوهچوونی شتیك به پئی چەند یاسایەك به لگهیه
لهسەر ئهوهی كهس دروستی نه کردوه؟!

دوو: یاخود ئایا پهی بردن به چۆنیهتی کارکردن و بهرپوهچوونی
شتیك بهسه بۆ تهفسیرکردنی چۆنیهتی پهیدا بوونیشی؟!

سێ: یان ئایا وهلامدان—هوهی پرسیارى: ئەمه چیه (ماذا هو)
دهشیته وهلام بۆ پرسیارى: ئەوه چۆن پهیدا بووه؟ (کیف وُجِدَ
هذا؟!)، بیگومان نه نه نه چونکه:

أ- بهرپوهچوونی شتیك به پئی چەند یاسایەك له لای ههموو ژیرو
تیگه یشتوویهك به لگهیه لهسەر ئهوهی به دیهینه رو ریکه ریکی
ههیه، ئاخر ریکوپییکی به لگهیه لهسەر ریکه ریك (النَّظَامُ يَدُلُّ
عَلَى الْمُنْظَمِ) كهسیكیش شیت نه بووی، نالئ چونکه
ته له فزیۆن و کاتزمیرو به فرخه رهوه (ثلاجة) ورده کاریی و یاسایان
پیوه دیاره، كهس دروستی نه کردون!!

ب- وه پهی بردن به چۆنیهتی کارکردن و بهرپوهچوونی شتیك بهس
نیه بۆ تهفسیرکردنی چۆنیهتی پهیدا بوونیشی، چونکه ههموو
پهیدا بوویك پهیدا کهریکی ههیهو، بۆ دۆزینه وهی پهیدا کهری هه
شتیکیش دهبی له دهره وهی جوغزی ئه و شته دا بگه رین.

ج- وه وهلامدان هوهی پرسیارى: (ئهمه چیه؟) ناگونجی بیته وهلامی
پرسیاری: (ئهمه چۆن پهیدا بووه؟) چونکه به پهی بردن به

حه قیقته تی شت و ناسینی زاتی، مهرج نیه پهی به پیداکه رو
سه رچاوه ی بوونیشی ببردی.

کورتیه ی مه به ست:

ئه وه که ئیمه ده زانین بوونه وهر چیه و چون کارده کاو به ریوه ده چی،
بی ئیحتیاجمان ناکات له برواهینان به خودای به دیهینهر، چونکه ئه و
زانین و زانیارییه به س واقعی ئیستای بوونه وهری پیشان داوین، به لام
بوئی نه خستووینه روو ئه و واقیعه چون په یدابووه و ئه و ری کویکی و
ورده کارییه کی هیناویه ته دی!

تنجا هیچ برودار یکیش نه یگوتوه بروابه خوابوون وام لی ده کات بروا
به ری کویکی و یاساداری بوونه وهر نه که م، چونکه بروادار له پیش
خه لکی دیکه دا بروای وایه خوا (جلّ جلاله) هه موو شتیکی به پ پی
زانیارییه کی قوول و بی سنووو چه ند یاساو ده ستوویریکی یه کجار پر
ورده کاری خو لقا ندوه و به ریوه ی ده بات.

واته: بابای خواناس که ده لی: خوا باران ده بارینی و دره خت و شیناورد
ده روینی و... هتد. مه به ستی ئه وه نیه، که خوا به بی هوو به بی نه خشه و
به رنامه ئه و کارانه ئه نجام ده دا، به لکو مه به ستی ئه وه یه که ئه و یا یساو
ده ستووو نه خشه یه ی که ئه و دیاردانه ی پی هاتوونه ته دی و به ریوه ده چن،

له لایه‌ن خواوه دانراوه، که‌واته سه‌ره‌نجام هه‌ر شتی‌کیش زاده‌ی وان بێ زاده‌و به‌ره‌م و دروست‌کراوی خ‌وای به‌دییه‌نه‌رو به‌روه‌ر د‌گاره (تا).

مادام وابێ: نه‌ ب‌روا به‌خوابوون بێ ئیحتیاجمان ده‌کات له‌ ب‌رواهیه‌‌خان به‌ یاساو ده‌ست‌وره‌کانی بوونه‌وه‌ر، وه‌ نه‌ناسین و د‌ۆزینه‌وه‌ی رازو نه‌یه‌‌خی و یاسا‌کانی بوونه‌وه‌رو په‌ی بردن به‌ چۆنه‌تی کارکردن و به‌رپۆه‌ چوونی بێ‌ئیحتیاجمان ده‌کات له‌ ب‌روا به‌خوا هی‌نان.

به‌‌ل‌کو به‌ پ‌یچه‌وانه‌وه‌ هه‌ر کام له‌ دووانه‌ ئه‌وی دی که‌ په‌‌ل‌کیش ده‌کات، ب‌روا به‌خوا بوون و امان لێ‌ده‌کات ب‌روا به‌ ر‌ی ک‌وپی‌کی و یاساداری بوونه‌وه‌ر ب‌ینین، چونکه‌ خ‌وای زاناو تواناو کاربه‌جێ هه‌ر وای لێ‌ چاوه‌‌روان ده‌کری که‌ دروست‌کراوی خ‌وی به‌ پ‌یی چه‌ندان یاسای وردو ژیرانه‌ به‌ ر‌یک‌وپی‌کی بخ‌ولقی‌نی.

وه‌ ناسین و د‌ۆزینه‌وه‌ی رازو نه‌یه‌‌نی و یاسا‌کانی سه‌روشت و بوونه‌وه‌ر و په‌ی بردن به‌ چۆنه‌تی کارکردن و به‌رپۆه‌‌چوونی، و امان لێ‌ده‌کات که‌ ب‌روا به‌ خ‌وای زاناو تواناو کارزان ب‌ینین، چونکه‌ یا سا ب‌ی یا سادانه‌رو ر‌یک‌وپی‌کی ب‌ی ر‌یک‌خه‌رو کارکردن و به‌رپۆه‌‌چوون ب‌ی کارگیر و به‌رپۆه‌‌به‌ر، هاته‌نده‌ی یان مه‌‌حاله‌.

(1) ب‌یگومان ئه‌گه‌ر گریمان مس‌ولمانێ‌کیش هه‌بێ ب‌روای به‌ زانیاری و یاسا‌کانی سه‌روشت نه‌بێ، ئه‌وه‌ تاوانه‌ که‌ به‌س هی نه‌فامی خ‌ویه‌تی و ئیسلام وای ف‌یر نه‌کردوه‌.

2) مروف به لگه یه کی روون و ئاشکرایه له سهر به دیهینه رایه تی و په روهرد گاریتی خوا (عزوجل)

به ریزان !

ئه گهر سه رنج له ئینسان بدهین که یه کی که لهو گیانله به را نهی له
بوونه وهردا دهژین دهیین خاوه نی ویست و تواناو زانیاری و ژیان و دیتن و
بیستن و قسه کردن و پیکه نین و گریان و تورهبوون و به زهیی و ... هتده.
جا ئیستاش با سه رنج بدهین داخوا ئین سان له چ سهر چاوه یه که وه
هاتوه کی هیناویه ته دی !!?

یاسایه کی ژیریژی (منطقی) هدی ده لئ: نه دار پ یی نابه خ شری،
(فاقد الشيء لا يعطيه).

که واته حه تمه ن ده بی ئه و سه رچاوه یه ی ئینسانی له ییوه هاتوه و ئه و
زاته ی ئینسانی دروست کردوه، خاوه نی هه موو ئه و خه سله تانه بیت که
له ئینساندا هه ن، وا ته ئه و زا ته ی یان ئه و سه ر چاوه یه ی که

دروستکردنی مرۆڤی وه پال ده دهین ده بی خاوهنی ژیان و ویست و تواناو زانیاری و دیتن و بیستن و قسه کردن و توورپیی و به زهیی بیت.

جا با سهرنج بدهین داخو تهو سهرچاوهیه یان تهو زاته کییه؟!
له راستیدا بو دیاریکردنی تهو سهرچاوهیه بهس سی ئیحتمال رییان
تی ده چی:

- 1- که بلین سهرچاوهی دروست بوونی مرۆڤ خوی په روهرد گاره.
- 2- که بلین سهرچاوهی دروست بوونی مرۆڤ خودی خویه تی.
- 3- که بلین سهرچاوهی دروست بوونی مرۆڤ شتیکی دیکه یه
غه پیری خواو غه پیری مرۆڤ.

هه لبه ته تهوهی که راست و واقعی بیو به لگه په شتگیری به کهن
بهس ئیحتیمالی یه که میانه، به لام با جارئ بچینه سه روکاری ئیحتیمالی
دووه و سییه، چونکه که سه لئینرا تهوان شتاقیان راست نین و پووچ و
هه لهن، تهو ده می به ناچاری بهمانه وی و نه مانه وی ناچار ده بین دان به
راستی ئیحتیمالی یه کهم دابنن.

جارئ ئیحتیمالی دووه، که مرۆڤ بو خوی خوی دروست کرد بی، تهوه
شتیکی روونه که هه لبه وه قسه لی کردنی ناوی، چونکه شتیکی
نه بوو (معدوم) مادام نه بی، چون خوی پی وه دی!!?

هه لبه ته ته گهر بگوتری به ردیک بو خوی خوی کرد به ئین سان، زۆر
ویچووتره له وهی که بگوتری ئینسان نه بوو به لام خوی دروست کرد!!

چونکه له حاله‌تی یه که‌مدا هه‌ر چۆنیکه بی شته‌که به‌هه‌ره‌تیکی هه‌بووی هه‌بوو، به‌لام له هی دووهمدا چش!!

که‌واته با به‌جینه سه‌ر تو‌یژینه‌وه‌ی ئی‌حتمالی سییه‌م:

ئ‌ی‌حتمالی سییه‌م که ده‌لی سه‌رچاوه‌ی درو بست بوونی ئ‌ین سان نه‌ خودایه‌و بو‌خۆی، ئ‌یی ده‌پرسین ته‌دی ته‌و سه‌رچاوه‌یه چیه‌و کییه‌؟! بی‌گومان خاوه‌نی ئ‌ی‌حتمالی سییه‌م ناچاره له دوو ری‌یان یه‌کیان هه‌لبژیری:

1- که دروست بوونی مرۆف به‌گیریتته‌وه بو هیزیکه په‌نهان (قوه غیبیه) له بوونه‌وه‌ردا.

2- که دروست بوونی مرۆف به‌گیریتته‌وه بو هیزیکه به‌رهه بست و ماددی.

جاری ته‌گه‌ر ری‌ی یه‌که‌میان هه‌لبژیری □ ده‌شزانم هه‌لی نا‌به‌ژیرن- ته‌وه توند به‌رۆکیان ده‌گرین و ده‌لین: ته‌و هیزه په‌نهانه چیه‌و کییه‌و به‌لگه‌تان چیه له‌سه‌ر بوونی؟!

وه ده‌لین: مادام هه‌ر دان دینن به به‌دییه‌نه‌رایه‌تی هیزیکه نادیاردا، ته‌دی بو‌چی دانتان به بوونی خوا نه‌هینا، سه‌ره‌رای ته‌وه‌ی که ده‌روون‌تان بو‌ی تینووه به‌رنامه‌و رابه‌ریشی بو ناردوون؟!

وه ته‌گه‌ر ری‌ی دووهم هه‌لبژیرن پی‌یان ده‌لین: پی‌مان بلین ته‌وه هیزه به‌ره‌ه‌ست و ماددییه چیه‌و چۆنه له کوی‌یه؟! چونکه شتی ماددی ده‌بی هه‌ستی پی‌بکری و ببینری!

جا ئه و کاته هه رچی بیلین حه تمه ن له جوغزی صادده ده رنا چی، چونکه ئه گهر بیلین ریکه وت، ده لئین ریکه وت نه دیارده یه کی ماددییه و نه مه عنه وی، که واته نیه، چونکه ئه گهر ماددی با ههستی پی ده کراو، ئه گهر مه عنه ویش با ده بوو به ره هم و په ریزی به دی کرابا، به لام نه که س ریکه وتی دیوه و ههستی پی کرده له ههچ کات و شوینکدا، وه نه ههچ که س په ریزو به ره هم می ریکه وتیشی دیوه، چونکه ریکه وت به پی لئانی ریکه وت په رستان نه خاوه نی ژیان نه ژیری نه زانیاری نه دیتن نه بیستن نه ئیراده، نه ههچه!!

به لام ئیمه هه رچی له بوونه وهردا ده یه عین هه موو ری کویکی و یاساداری تیدا ره نگ ده داته وه، به دانپیدا هینانی بی پروا یانیش ههچ شتینک نیه که به گویره ی زانیاری و حیکمه تیکی بالا نه خو لقا بی. وه ئه گهر بیلین (سروشت)!! ده لئین: پیناسه ی سروشتمان بو به که ن و خه سه له ته کانیمان بو هه لدن، بیگومان له وه لامدا ده لئین: سروشت هه ر ئه و ده ورو به ره ماددییه و یاساو ده ستوره کانی، واته: سروشت ناویکی دیکه ی مادده یه، یان ده لئین مادده و شه یه کی گ شتییه بو حا له تی بی یاسایی مادده و حا له تی یاساداریشی به کاردی، به لام که گو قمان (سروشت) ئه وه به س مادده ی یاسادارو ریکو پیك که له شیوه ی دیارده و روا له ته کانی بوونه وهردا ده بینری، ده گریتته وه.

که واته سهره نجام ئه و هیژه ماددییه ی که خوانه ناسان ناچارن په نای بهرنه بهرئ بۆ ته فسیر کردنی چۆنییه تی دروست بوونی مرۆ قه ، ههر شتیکی بئ ههر مادده یه و له جوغزی مادده ناچیتته ده رئ.

جا با بزاین داخوا (مادده) ده بارانی دا هه یه و ئیی ده وه شیتته وه به سهرچاوه و به دیهینه ری مرۆ قه دا بنرئ؟!

پیشه کی داوا له خوینه ری سهنگین ده که م زۆر به روونی ئه و یا سا ژیریژییه ی که له سهره تای باسه وه خستمانه روو له زهینی خۆیدا ئاماده بکات (نه دار ناتوانئ هیچ به خشی) ئنجا ده ئیین: بهر وادارو بی پروا تیکرا له سهر ئه وه ریک که وتوون که مادده له بنه رته دا له گهر د (الجزیء - مؤلکول) ان و گهر د له گهر دیلان پیکدی و گهر دیله ش ههر کامیکیان بیگری له بارگه یه کی سارد (ئه لکترۆن) و بارگه یه کی گهر م (پروۆتۆن) و ته نو لکه یه کی دیکه ی هاو بارگه که پیی ده گوترئ (نیوترۆن) پیکدی، وه هه مووشیان له سهر ئه وه ریک که وتوون که نه گهر د و نه گهر دیله و نه هیچ کام له و ته نو لکه یه کی که گهر دیله پیکدینن، که بنه رته ییه کان (ئه لکترۆن و پروۆتۆن و نیوترۆن) ان، خاوه نی هیچ کام له و خه سله تانه نین که له مرۆ قدا هه ن، وه ک ژیان و ویست و توانا و زانیاری و به زه یی و... هتد.

واته: مادده که خوانه ناسان به سهرچاوه ی بوونی مرۆ قی ده زانن - خاوه نی هیچ کام له و سیفه تانه نیه که له ئینساندا هه ن، به واتا یه کی دیکه مادده نه داره و ئه و سیفه تانه شک نابات که پیکهینه ری مرۆ قن!!

جا ئیستا وهرن با ویکرا تیفکرین تاکو زور چاک پهی به فه قیر
حالیی ئه وانه ی خوانه ناسن به رین! چونکه ئه و به سته زمانانه ده ئین:
مادده مردوه ئینسان زیندوو، مادده نه فام و مرؤف زانا، مادده که ره
مرؤف بیسه ر، مادده لاله و مرؤف گویا، به لام ده ئین: ئه و مادده که رو
کویره داماوو مردوو و لال و هیچ پی نه کراوه، مرؤفی بیسه رو زاناو بیناو
خاوه ن تواناو زیندوو و گویاو گورج و پی کراوی خولقاندوه!!

هه لبه ته که سانیك ئاوا بیرکه نه وه له (بو گریان) و (پی پی که نین)
شایسته ی یه کیکیان یان هه ردوو کیان.

چونکه که سیك که ده ئی مادده مرؤفی وه دیه یئاوه، ق سه که ی به
چهند پله ی زل زل سه یرتره له هی ئه و که سه ی که ده ئی: فلان که س
بوخوی (سیو) ان شک نابات، به لام ده توانی به (بار) ان بدات به خه لکی!
یان فلان شوان خوینده ورای نیه و هیچ نازا نی، به لام سه دان کتی به ی
قه به قه به ی له هه موو بواره کانی زانستدا داناو!!

که واته: گه یشتی نه ئه نجام که ئه و سه رچاوه یه ی مرؤفی لیوه هه اتوه
ئه و زاته ی لیی بوه شیتته وه دروستکراوی مرؤفی وه پال بدری، ته نیاو
ته نیا زاتی پاک و بی وینه و تاکی خودایه.

جا خوینده ری سه نگین! ئه وه ی رابرد به لگه یه ک بوو له ن یو ده یان
به لگه ی دیکه ی دره وشاوه داو به نمونه هینامانه وه له بیسه سه لماندنی
بوونی خوی به دیه ی نه ره و په رده رگار، به لام وانه زانی که هه گ به ی بیری
خواناسیی هه ر ئه و به لگه یه ی تیدا یه و ده ر یای قوول و بی سنووری

برواداریی به‌س ئەم گه‌وه‌ره‌ی تێدا‌یه‌و هیچی دی، به‌ئ‌کو‌وه‌ك گو‌تمان
ئەم گه‌وه‌ره‌ دان‌یه‌كه‌ له‌ نی‌و ده‌یان گه‌وه‌ره‌ی دی‌كه‌دا كه‌ مه‌ له‌وانی
چاك‌ له‌ ده‌ریای قوول‌ و به‌رینی خ‌واناسی ده‌ریان دی‌نی‌ و بو‌ خه‌ئ‌كێك‌ كه‌
له‌ هه‌قی ده‌گه‌رێن رایان ده‌نوینی.

3) پو‌و‌چاندنه‌وه‌ی دوایی‌ن هه‌و‌لی بی‌بروایان

پاش ئەوه‌ی کۆت‌ترین^(١) به‌ئ‌گه‌و بی‌انووی ده‌ستی بی‌بروایان كه‌ بریت‌یه‌
له‌ بروانه‌هێنان به‌ بوونی خوا له‌به‌ر نه‌دیترانی، له‌ سیایه‌ی به‌ره‌وپێش

(1) زۆر كه‌ سی بی‌ئا گا پ‌یی وا یه‌ پروانه‌بوون به‌ خوا (جَلَّ جَلالُه‌) له‌ به‌ر به‌ره‌هه‌ ست
نه‌بوونی، به‌ر هه‌می کارگه‌ی به‌ره‌وپێش چوونی ئه‌وروپا‌و گه‌ شه‌کردنی زانیاری‌یه‌
سروش‌تییه‌كانه‌! به‌لام له‌ پ‌استیدا پ‌یری ناوبرا‌و کۆت‌ترین به‌هانه‌ی ده‌ستی بی‌بروایان
بووه‌ بو‌ پروا به‌خوا نه‌هێنان، ئ‌اخ‌ر ئه‌وه‌تا فیرعه‌ونی می‌سر (خ‌وف‌) كه‌ ن‌یزیکه‌ی
(5000) سال‌ پ‌یش ئ‌یستا ژیاوه‌، بو‌ به‌رپ‌هر چ‌دانه‌وه‌ی با‌ز گه‌وازی خ‌وانا سانه‌ی
(موسی) □ علیه‌ السلام- په‌نای برد‌و ته‌ به‌ر هه‌مان ق‌سه‌و، به‌ گ‌الته‌ پ‌یکردنه‌وه‌ به‌
ها‌مانی وه‌زیری گو‌توه‌ كه‌ ده‌ بی‌ کۆشک‌یکی به‌رزم بو‌دروست ب‌که‌ن تا ب‌گه‌ مه‌
ئاسمانه‌کان و بزانه‌ داخ‌و‌راسته‌ (موسی) ج‌گه‌ له‌ من خ‌وايه‌کی دی‌که‌ی هه‌یه‌! ﴿وَقَالَ
فِرْعَوْنُ يَا هَٰؤُلَاءِ اٰنِیْ لِی مَرْحَا لَعَلِّیْ اُبْلَغُ الْاَسْتَبَٰبَ ، اَسَبَابَ السَّمَاوَاتِ فَاطْلِعْ اِلَیْ اِلٰهَ مُوسٰی وَاِلَی
لَاظَنَّةَ کَاذِبًا وَكَذٰلِكَ زُیْنٌ لِّفِرْعَوْنَ سَوْءٌ عَمَلِهٖ وَصَدَّ عَنْ السَّبِيلِ وَمَا کَانَ فِرْعَوْنُ اِلَّا فِی تَبَابٍ
(المؤمنون 36-37).

چوونی زانیارییه سروشتییه کانه وه وهک قوماشی ناجسن سپات بۆوه رهنگه که ی چۆوه (٢١)، بی بروایان که وتنه په له قازوه گهران و سووران بۆ ته وه ی چله پووشیکی دیکه بدۆزنه وه که دهستی تی بگرن و خۆی پی له رووباری به ته وژمی عه قل و زانیاری قوتار ب کهن و نه یانبات، له نه نجامدا دهستیان به چله پووشی (ریکهوت) گرت و پییان وابو همام ریکهوت ته و قوتار که ره یه که ته وان لیی ده گهران! به لام ههر هی خنده یان خوش بو تا دهستیان لی گیرکردن و رووباری به لگان یهک دوو ته کانی پیدان، ئیدی چله پووشی گۆرینشیان به دهسته وه هات و سهر له نوئی پیدا چوونه وه (٢٢)، سهر له نوئی بۆ دیتنه وه ی پچک و مچک ته وه هیچ، به لام چله پووشیکی دیکه تی هه لچوونه وه، ئنجا پاش په له کوته وه هه و لدانیکی زۆر، سه ره نجام چله پووشی هه ربوویی مادده (أزلیة المادة) یان به دی کردو وهک که سینک که پوره ههنگی له داریدا ده دۆزیته وه، خوشیک چه نگیان له چله پووشی ناوبراو گیرکردو، پییان وابو تازه لیی هه سانه وه ده توانن به هوی چله پووشی گۆرینه وه خو له رووباری به لگان قوتار ب کهن و

(2) چونکه زانیاری نوئی ده لی چهندان دیارده هه ن وهک: (هیزی کی شنده) و (هیزی موگناتیسی) و (تیشکی سه رووبنه و شهیی) و (ژیر سوور) و (هه ستی شه شه م) و ... هتد، که به هیچ کام له پینج هه سته کان (الحواس الخمس) هه ستیان پی ناکری و گومانیش له بوونیان دا نیه.

(1) بۆ حالی بوون له چۆنیته ی هه لوه شانده وه ی بیردۆزه ی (به ریکهوت دروست بوونی □ کون- بوو نه وهر) له لایه ن زانیاریی نو یوه، به تایه ته ی زانیاری ماتماتیک (علم الرياضیات) به وانه کتییی (مصر البشریة) نووسراوی (لیکۆت دی نوئی)، هه ره وها کتییی (الله يتجلى في عصر العلم) و (ریکهوت له ته رازووی ژیری دا) نووسراوی محمد ملا صالح شارمزووری (خوا لیی خوش بی).

بینه ده ری، وه وایانزانی که هه ربووی ماده ده چه تریکه ده گونجی له سهر خو یانی هه لآ بدهن و کار یك ب کهن ریژ نه بارانی به لآ گه ژیری و زانیاریه کانی دهستی خواناسان له شیان ته رنه کاو دایان نه شورینی!

به لام حه یفی ئەم گومانه شیان وه هاوه لانی پی شیخی خه یال پلاوی ککی رووت نه بی چیدی نه بوو، چونکه هه ر هینده یان زانی زانیاری فیزی و کیمیا سهرباری عه قل و ژیریتری وه ک پاچیکی نووک تیژ له رووخاندنی کونه قه لای رزیوو نه فسانه یی هه ربووی ماده وه خو کهووت و هی خده ی ده لسی یه ک و دوو پهره م به پهره می کردو هه ر پ چکه ی بو لا یه کی فری دا (تا).

به لسی جا سهره نجام پاش ئەو هه موو ده رده سهری و فه لاکه ته ی بی پروایان به پیی یاسا خوارو خییج و ناته واوی مه لای مه زبووره: (پ ییاو ئەوه یه له قسه ی خو ی نه یه ته خواری و قسه ی هه ر یه ک بی) (ها) دی سمان

(1) له پرا ستیدا له م دوا یه دا زانیاری فیزی یو کیمیا و لقه کانیا ن مه علومات و که ره سه یه کی زۆر یان خسته ده ست عه قه له وه که ده توا نی پ ته وتیرین به لآ گه یان لی دروست ب کات له سهر سه لماندنی په یدابوویتی ماده، وه به پی چه وانیه ی بیروبوو چوونی ماده په رستان، زانیاری به هیچ په رگنیک بوی نه ده م له (هه ربووی ماده) وه ربدا ت، چونکه ئەم مه سه له یه شتی ک نه به توپرو شه داوی پینج هه سه ته کان بگیری و له تاقیگه (مختبر) دا بجه ربیژی، بیگو مان زانیاریش به س توانای به سهر دیارده به ره سه ته کاندا ده ش کی، به لام مه سه له ی هه ربووی (ازایه) مه سه له یه کی ژیری و فه لسه فییه و نایه ته ئەو جو غزه وه.

(2) ده لی ن له ته مه نی (20) سالیدا له مه لای مه زبووره یان پرس ی چه ند سال ده بی؟ ئەویش گو تی (20) سال، ئنجا پاش (20) سالی دیکه هه مان پرسیا ریان لی کرده وه هه ر گو تی (20)، گو تیا ن جا چۆن! گو تی: پیاو ئەو که سه یه قسه ی هه ر یه ک بی!!

دواین ههول و تهقه‌لای خویان به خه‌رجداو، ده‌ستیان بۆ چله‌پووشیکی دیکه‌ش برد، به ئومیدی خوگرته‌وهو رزگارپوون، ئەو چله‌پووشه‌ش که ئیمه‌ناومان لێ‌ناوه (دواین ههولێ بی‌پروایان) بریتیه ئەو قسه‌یه‌ی که ده‌لێت: (په‌یدا‌بوونی بوونه‌وه‌رو هه‌موو د یارده‌سه‌ر سامکه‌ره‌کانی سروشت، شتیکه‌ ئه‌نجامی حه‌تمی و سروشتی مادده‌و توخمه‌کانیه‌تی)! بۆ وینه‌ده‌لێن:

ن یۆکی هه‌ر میوه‌یه‌ک تۆوی هه‌ر ڕوه‌که‌یک و گیا ن‌دارێک،
تایبه‌تمه‌ندی‌یه‌کی تیدا‌یه‌ که‌ وای لێ‌ده‌کات ئەو میوه‌ ڕوه‌که‌ و
گیاندارانه‌ی لێ‌په‌یدابن، وه‌ ده‌لێن:

هه‌ر به‌م شیوه‌یه‌ هه‌موو گه‌ردیله‌و گه‌ردو‌خانه‌کان هه‌ر کامێکه‌ بیان
خاوه‌نی چهند تایبه‌تمه‌ندییه‌ که‌ که‌ دوا‌یی ئەو تایبه‌تمه‌ندی‌یه‌ وای
لێ‌ده‌کات ئەرکی دیاریکراوی خۆی ئەنجام‌بدات! که‌وا ته‌ پێویست
ناکات بۆ وه‌لامدانه‌وی پرسپاری (کێ باران ده‌بارێ خێ)، (کێ ڕوه‌که‌
ده‌روینێ)، (کێ منداڵ له‌ منداڵدانی دایکه‌یدا دروست ده‌کاو پێی
ده‌گه‌یه‌نێ؟)، په‌نا به‌رینه‌ به‌ر بڕوا به‌خوابوون و بلیسن: خوا!

به‌ئکو ده‌لێسن مادده‌ چ له‌ شیوه‌ی گه‌ردیله‌و گه‌رددا‌بی، چ له‌
شیوه‌ی توخم، چ له‌ شیوه‌ی خانه‌یه‌کی گیاندار (خلیه‌ حیوانیه‌) خاوه‌نی
چهند خه‌سله‌ت و تایبه‌تمه‌ندییه‌ که‌، به‌هۆی وانه‌وه‌ ئەو ئەرکانه‌ ئەنجام
ده‌دات و، ئەو دیارده‌و رواله‌تانه‌ی تیدا‌سه‌ر هه‌لده‌دن.

جا ئیستا با ئهم دوايين هه و ئه ش له مه جه کی عه قل بدهين و
بيخهينه بهر تيشکی زانیاری و، به تهرازوی واقع هه ئی سهنگینين و،
بزانیين وهك بی پروایان گومان دهبن! راست دهردهچی، یان به پی چهوانه وه
به مه رده دی هاوه لانی پیشووی دهچی و چله پوو شیک ی بی رهگ و ری شه
دهردهچی! له پیشه وه ده ئین:

ئیمه ش نکوولیمان له وه نیه که تیکرای شته ماددییه کان ههر
کامیکیان خاوه نی چهند خه سلته و تایه تمه ندیه کی زاتییه وه زانیين
که ماده ده له ههر شیوه و چوئیتییه دا بی و شوینه واریکی زاتی
هه یه (١)، به لام ئهمه به ته نی (وا ته: بروا بوون به خه سلته ندیه و
شوینه و ارداریه تی ماده ده) به س نیه بو ته ف سیرکردنی چوئیه تی
په یدابوونی بوونه وهرو دیارده سروشتیه کانی، وه بروابوون به وهی که ههر
کام له گه ردیله و گه ردو توخم و خانه کانی ماده ده خاوه نی کاری گه ری و
شوینه واری سه ربه خوو زاتییه، بی ئیحتیا همان نا کات له بروا
به خواهینان، چونکه:

1- ئه گه گریمان بروابوون به خه سلته تداریی ماده ده ته فسیری چوئیه تی
په یدابوونی دیارده و روا له ته کانی ماده ده شمان بو بکات، ههر ناتوانی
چوئیه تی په یدابوونی خودی ماده ده مان بو ته فسیر بکات.

(1) خوداش به ئا شکرا ئهم راستیه ی له قورئا ئیدا خستۆته پوو، وهك له سه ر زمانی
(موسی) ﷺ علیه السلام - به فیرعه ون ده فهرموی: ﴿رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلَقَهُ﴾
هه ی (طه 50) واته: په رومردگارمان ئه وهیه که بوونی به هه موو شتیک به خشیوه و
دوایی پېروونی کردوه! (بو ئه نجامدانی ئه رکی خو ی).

2- ئنجا دان هیئانمان به ودا که ماده خاوه نی چند خهسله تی که ده بنه هو ی گۆران و پهره یستاندن و په یدابوونی دیارده سرو شتییه ری کوپی که کانی، له گه ل پرسیاری کی گرچو و بردا، ده یسته ویه خه مان ده کات و دوو چاری (عوزر له قه باحه تی خراپتر) مان ده کات! چونکه یه کی ک ده پرسی:

باشه ئاخر ئه و خهسله ت و تاییه تمه ند ی یه گرنگا نه ی ماده که سه رچاوه دینه مو ی گۆران و پهره یستاندن دیارده سرو شتییه پر ورده کارییه کانی، چون و کی له ماده دا په یدای کردن؟! هه لبه ته یان ده بی بلیین، خوی به دیه یته ر یان بلیین، ماده بو خوی ئه و خهسله تانه ی له خویدا هیئانه دی!

جا بیگومان لهم دوو وه لامه ش به س یه کیان گونجاوه که یه که میانه، وه ک له مه سه له ی دووهمی ئه م به نده دا خرایه پروو:

3- کاتی ک ده گونجا په یدابوونی دیارده و رواله ته کانی ماده به ق سه ی گۆرین ته فسیر بکری، که بوونه وهر و دیارده سرو شتییه کان به م شیوه ری کوپی ک و یاسا داره ی ئیستا نه بان، به ئکو وه ک چی شتی مجبوری و شیوی شتییه تی که ل و پی که ل و بی سه ره و به ره و که س نازانی چون بان!!

با بو روونکردنه وه ی مه به ست وینه یه ک یئینه وه:

کابرایه کی ورده وائه فروش بینه بهرچاوان که هه گبه یه کی پییه، پری کردوه له شمه کی هه مه جوړی مندالانه، وهک: نوڤل و چوکلیات و بنیشت و نه عناو لوقم و شه قشه قه و گه نه شامی و ... هتد.

بیگومان ته گهر له کابرای ورده وائه فروش بیرسن ئه ری خاله! نوڤل بو شیرینه و نه عنا بو مزروه شه قشه قه بو شه قشه قه دی و گه نه شامی بو سپیه؟! دیاره پییمان ده لی: چونکه نوڤله بویه شیرینه چه نکه نوڤله و، نه عنا بویه مزره چونکه نه عنایه و ... وه ههروه ها.

هه لبه ته راستیش ده کات شیرینی نوڤل و مزری نه عناو شه قشه قه شه قشه قه و سپیه ته گه نه شامی چند خه سله تیکی زاتی ئه و شتانه و لییان جوئ نابنه وه.

به لام با ئه مجار پرسیاریکی دیکه له بابای ورده وائه فروش به که یین و بلین: ئه دی خاله گیان! بوچی نوڤل و چوکلیات و بنیشت و مژ مژو ... هتد هه موویان پیکه وه له هه گبه که تدا خربونه وه و شتیکیان پیکه یئاوه که پیی ده گوتری: (ورده وائه)؟

ئاشکرایه خالی ورده وائه فروش ده لی: کاکه گیان ئه و شمه که هه ره له خورا له هه گ بهی م خدا خر نه بو نه وه، من کر یومن و پی ککه وه م کو کرد و نه وه.

هه لبه ته ته گهر له و ده مه یدا یه کینک قسه به با یای ورده وائه فروش بری و بلی: نه خیر خاله نه خیر به هه لده ا چووی؟ به لکو ئه وهی بو ته هوی خربونه وه له سه ریه ک که له که بوونی ئه و شتانه و درو ست بوونی

دیاردیهك به ناوی (وردهواله) هەر خودی تهو خهسله تانهن که شتیکی زاتی شمه که کانن، وهک شیرینی و مزریی و شه قشقه و سپییه تی!! نهک هەر بابای وردهواله فروش، نیمهش و هه موو خاوهن عه قلیکی دی کهش قسه کهی نهک هەر لی وه رناگری، به لکو دهیکاته به لگهی که وده نیی و فه قیرحالی و بهسته زمانییانی!!

ئنجار پیکوپیک و هاوئا ههنگی یهک که له نیو بوونه وه ری شدا دهینری، به هه مان شیوه ناگوخی به وه تهفسیر بکری که ماده خاوهنی چهند خه سله تیکی زاتی و کاری گه ره، چونکه هه بوونی چهند خه سله تیکی سهر به خوو زاتی له چهند شتی کدا ده بیته هو ی ته وه ی هەر کام لهو شتانه شوینه وارو په ریزیکی سهر به خوو تاییه تی هه بی، به لام هیه کاتی که نایته هو ی دروست بوونی جوړه پیکوپیک و هاودهنگی و هاوسه نگی یهک که ئامانجیکی ویستراوی پی بیته دی.

زانایان ده لئین: ته وه ی تا ئیستا جی متمانو د لئیا ییه ته وه یه که بهس له سهر خرۆ که ی زهوی ژیان هه یه، چونکه بارودوخی که ره خسانی ژیان ده یخوای ته نها له سهر زهوی سازکراوه، تهویش به هو ی پی که وه گونجان و هاودهنگی و هاوسه نگی چهندان دیارده ی سرو شتی وهک روژو مانگ و هه واو ئاوو چیاو رووهک و گیاندارو ... هتد.

هه لبه ته هەر کامی که لهو دیاردانه بو ته وه ی له گه ل دیارده کانی دیکه دا ریک بکهو و بسازی و بیته مایه ی په یدا بوونی ژیان له سهر زهوی، چونیته تی و ته ندازه کی تاییه تی بو دیاریکراوه که ته گهر بهو

چۆنیهتی و ئەندازه تایبەتییه نەبا، نەدەگونجا ببیتە ما یەدی رەخ سانی ژیان لەسەر زەوی.

جا ئیستا با بزاین ئەو رێک کەوتن و هاو سەنگی و هاوکار یەدی دیارە سروشتییەکان چۆن و بە هۆی چییەو پەیدا بوو؟!!!

لە راستیدا بۆ دۆزینەوهی هۆی پەیدا بوونی رێکوپێکی و هاوسەنگی بوونەوەر بە گشتی و، ئەو دیارە سروشتییانە ی بوونە هۆی پەیدا بوونی ژیان بە تایبەتی، ناچارین یە کێک لەم سێ رێیە هەڵبژێرین:

1- رێکوپێکی و هاوسەنگی دیارە سروشتییەکان، لە هەر کام لە دیارە سروشتییەکانەو پەیدا بوو.

2- رێکوپێکی و هاوسەنگی دیارە سروشتییەکان، لە تێکرای دیارە سروشتییەکان پەیدا بوو، بەلام بە هەر شیوەیەک کە رێ کەوتبێ و هاتبیتە پێش!

3- رێکوپێکی و هاوسەنگی دیارە سروشتییەکان، لە تێکرای دیارە سروشتییەکان پەیدا بوو، بەلام بە شیوەیەکی تایبەتی ویستراو.

بیگومان هەیە کە میان نەگونجاو، چونکە یەک دیارە ی سروشتی بەس شوینەوارو پەریزی تایبەتی خۆی هەیه و هیچی دی، بۆ وێخە روژ بەس پەریزی تایبەتی خۆی هەیه و ناتوانێ هەر کام لە زەوی و ئاو و هەوا و ڕووک و... هتد، یەک یەک ئە خودی خۆیا ندا و وێ کراش وایان لێ بکات گونجاو رێکوپێک بن.

هی دووهمیشیان دیسان ئە گەڵ عەقل و زانیاریدا دانووی ناکوێن، چونکە یەک تاقە فێشەک کە بە نەزانی و ناشیوی دەتەقینرێ، پەریزی

خراب نه بئی لئی چاوه ران ناکړی، چ جای ته وهی سهر له بهری مادده و
دیارده سروشتیه کان بڼه فیشه که شیتو گورزی بابای (شلم کویرم
که س نابویرم)!!

که واته ته وهی که له گه ل عه قل و زانیار یدا ده گو نجی به س ر پی
سییه میانو، ناچارین بو ته فسیر کردنی چونه تی په یدا بونی ته و
ریکی و پیکه وه گو نجان و هاو سه نگیه ی که له نیوان دیارده
سروشتیه کاند ده بینرئ و بوته هو ی په یدا بون و بهرده وام بوونی ژ یان
له سهر زهوی بلین: ته و دیارده سروشتیه یانه له لایه ن زاتی کی زا ناو
کار به جیوه ریک خراون و هاو سه نگی و ته بایسان له نیواندا په یدا کراوه.
که واته: به لئ راسته، هر کام له گه ردیله و گه ردو توخم و خانو
هر کام له دیارده سروشتیه کان، په ریزو شوینه واریکی زاتی و
تایه تیان هیه، به لام ته وه که هر کام له مانه - که چند حاله تیکی
جوی جوی مادده ن- په ریزو شوینه واریکی زاتی و سهر به خوی هیه،
ناتوانی چونه تی په یدا بونی هاوده نگی و ریکوپیکي و هاو کاری دیارده
سروشتیه کانمان بو ته فسیر بکات.

نجا له کو تاییدا بو نه منی هیچ گری و گول و دوو دلییه ک دوو
وینه ی دیکه ش دینینه وه:

وینه ی یه کم:

رسته ی (هیمن شاعیره) له (10) پیتان پیکهاته و:

(ه، ی، م، ن، ش، ا، ع، ی، ر، ه)

دیاره ههر کام لهم (10) پیتانه خاوه نی دهنگیکی تاییه تییه، که به شوینه واریکی زاتی و سهر به خوی وی داده نری، به لام بیگومان لهم پیتانه بهس له کاتیکدا بهم شیوه تاییه تییه ی سهری ریز ده بن و لهم ما ناو مه به سته ده گه یه نن که نیمه ده مانه وی، وه غهیری لهم شیویه به ههر شیویه کی دی ریز بن، لهو ئامانج و مه به ست و ریکوپیکیه یی ئیه ده ده مانه وی نایه ته دی.

جا لیله دا ته گهر یه کیك بلی: ههر کام لهم پیتانه شوینه واریکی تاییه تی و دهنگیکی دیاریکراوی هه یه و، تا تیکرای لهم پیتانه به ده نگه تاییه تییه کانی خویانه وه نه یه نه مهیدانی و ریز نه بن، ق سه ی گۆزین نایه ته دی، لهو بیگومان قسه یه کی به جیی کردوه.

به لام ته گهر لهو که سه پرسیار بکری، باشه بۆچی له نیوان سه دان جوړه ریزبوونی دیکه ی مومکین و له باراندا هه بوودا بهس له مجوړه ریزبوون و ته عبیره دروست بوو؟!

ئه ویش بلی: خه سلّات و شوینه واری تاییه تی و زاتی ههر کام له (10) پیته کان بوو به هو ی لهو، لهو بیگومان ق سه یه کی بی جی کردوه، چونکه خه سلّات زاتی و تاییه تی ههر پیتیک ههر لهو نه پیویست ده کات که شوینه واری تاییه تی خوی - واته ده نگه که ی - لی جی جیانیه یته وه، به لام لهو که ده بی حه تمه ن پیه تی (ه، ی) له ته نی شت

(مەن) رېزىن، ئەو بە ھىچ جۆرىك يەككىڭ نىيە ئە داخوازىيە كانى ھىچ
كام ئە يىتە كان.

مادام وایی بۆ ته فسیرکردنی هوئی ریکوپییکی و ریزبونی پیه ته کان بهم شیویه حه تمهن دهیی له سه رچاویه کی دی که ب گهرین، ئه ویش ئه ویه که بابایه کی ژيرو فامیده، مه به ست و ئامانجیکی تایبه تی هه بووه و ویستویه تی به خه لکی رابگه یه نی که (هیمن موکریان) شاعیره.

شتیځی ږوونه که ټو بابایه ټه دهنګ وځه سله تی هه ږ کام ټه
پیته کان ټاګاډار بووه زانیویه تی چوڼ وشه ریز ده کرین و رسته یان ټی
پیک دیت، وه به گوږه ی سه لیکه وه بهرنامه یه کی ژیرا نه ټه پیته کان
وشه ی تاییه تی دروست کردوون و، وشه کانیشی به شیویه کی تاییه تی
ریز کردوون، تا ټه ټاکامدا ټو مه به سته ی راګه یاند که ټه نیو دوو
توی رسته ی گوږیندا بو.

مهسه لهی گهر دیله و گهر دو توخم و خانه و دیارده سروشتیه کانش به
 هه مان شیوه، هه کام له مانه خاوه نی چند خه سه تیکی تای به تی و
 شوینه واریکی زاتییه، به لام له کاتی کدا هه موو له مانه ده ستیان پی له
 ملی یه کدی ده کری و هه کامیکی بیان ده کری ته ئالقه یه ک و له
 هه مووانیان زنجیریک دروست ده کری، به هیچ عه قلیک ره و نیه ب گوتری
 ته و ده ست پی له ملی یه کدی کران و ئالقه به ندی کرانه ش شوینه واری
 زاتی و تاسه تی ته و ش — تانه به، چونکه ته و شتانه (گهر دو له و

گه‌ردو... هتد) شوینه‌واری گچکه‌و تایبه‌تیان هه‌یه، به‌لام هی‌نا نه‌دی
 شوینه‌واریکی گ شتی و ری‌کوپ ی‌ک و هاو سه‌نگی و هاو‌کاری یه‌کی
 به‌رفراوانیان له‌ وزه‌دا نیه‌و، پی‌وی سه‌سه‌ه بو‌ته‌ف سیر‌کردنی چۆنیه‌تی
 په‌یدا‌بوونی دیارده‌یه‌کی وا، له‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌دا بگه‌ری‌ین که شتی
 وای لی بو‌ه‌شیته‌وه‌و کاری وای له‌ ده‌ست بی، هه‌لبه‌ته‌ه‌و سه‌رچاوه‌یه‌ش
 خودای په‌روه‌رد‌گاره.

وی‌نه‌ی دووهم:

هاوکات له‌گه‌ل له‌دایک‌بوونی مندا‌لدا (شیر) ی‌ک له‌ مه‌مکی دای‌کدا
 په‌یدا ده‌بی، که ئە‌ندازه‌ی خه‌ستی و پروونی‌یه‌که‌ی له‌گه‌ل ئە‌ندازه‌ی
 ته‌مه‌ن و پی‌دا‌ویستی جه‌سته‌ی مندا‌له‌که‌ ری‌ک که‌وتوو‌ه‌و پی به‌ پی
 خه‌ستی شیر‌ه‌که‌ش زیاتر ده‌بی.

جا گومان‌ی تی‌دا نیه‌ که شیر‌ی دای‌ک له‌ کار‌گه‌یه‌کدا دروست ده‌بی،
 که له‌ چه‌ند ئە‌ندام‌یک پی‌که‌ه‌توه‌و، هه‌ر کام له‌و ئە‌ندامانه‌ش له‌ چه‌ندان
 شانه‌و خانه‌ دروست بو‌وه‌و، هه‌ر کام له‌و شانه‌و خانانه‌ش له‌ ملیۆ‌نان
 گه‌ردو گه‌ردیله‌ پی‌که‌ه‌توه‌.

به‌‌لی هه‌یچ که‌س نکو‌ولی له‌وه‌ نیه‌ که شیر‌ی دای‌ک له‌ ئە‌نجام‌ی پی‌که‌وه
 ریز‌بون و هاو‌کاری ملیاران گه‌ردیله‌و ملیۆ‌نان گه‌ردو هه‌زاران خا‌نه‌و
 شانه‌و چه‌ندان شتی وه‌ک: خو‌ین و ره‌گ و ده‌ صارو ده‌زوو له‌و مه‌م‌یه‌وه‌و
 هو‌رمۆن هتد په‌یدا ده‌بی.

به لّام جی کی شه و دهم به دهمه لیره دا ئه وه یه ، که ئایا پیکه وه ریزبون و هاوکاری یه کدی کردن و پالّ لیّ کدانی ئه و ملیاره ها گهردی له و ملیونه ها گهردو هه زاره ها خانه و چه ندان شتی وه ک خوین و هه و او رهگ و ده مارو ده زووله و هۆرمۆن... هتد، که دهبه هۆی دروست بوونی شیریک که له گه لّ مه مکى دایک و زارو گهرووی مندالّ و ئه ندازه ی پیدای سستی جهسته ی و قوناغه کانى ته مه نیدا له بیه دا بیه د (100%) گو نجاو و پیکه لپیکه ، کارو په ریزو شوینه واری کییه؟!

ئایا ده توانین بلین: په ریزو شوینه واری گهردی له و گهردو خانه و شانه کانى جهسته ی دایکه که یه ، چونکه هه ر کام له وانه خواهنی کاریگه ری و شوینه واریکی زاتی و سه ربه خویه؟!

بیگومان نه خیر، چونکه په ریزو شوینه واریک که ئه و شتانه په یدای ده که ن شتیکی گچکه و دیاری کراوه ، به لّام پیّ که وه ریزبون بیان و هاوکاری و پالّ ویکدانیان دیارده یه کی گشتی و فراوانه .

که واته راسته هه ر کام له گهردیله و گهردو توخمه کانى مادده و ئه و دیارده سروشتییانه ش که لیّ بیان پیک دین، خواهنی کاریگه ری و په ریزیکی زاتی و سه ربه خوین، به لّام نا بئی له وه بی ئا گابین که ئه و شوینه وارو په ریزانه جوزئی و گچکه ن، که واته ئه گه ر هات و په ریزو شوینه واریکی گشتی و فراوانمان دی، وه ک پیکه وه گو نجان و هاو کاری کردنی ئه و هه موو گهردو توخم و دیارده سروشتییانه به شیوه یه ک که ده بوو به هۆی هیانه دی ئامانج و مه به سستیکی گرنج و هه زن (وه ک

په یدابوون و به پړوه چوونی ژیان) که ئه گهر بهو شیویه نه با به هدر
شیویه کی دیکه بایه، نه ده هاته دی، ئه وه له حالیکه وادا عه قل و
ویژدانی ساغ و زانیاری راسته قینه ناچارمان ده کهن، که ئه شوینه واره
گشتی و به رفراوانه بگپړینه وه بو سدرچاویه کی وا که لیی بوه شیته وه و
ده بارانیدا هه بی، تاقه سدرچاویه کیش که ده بارانیدا هه بی بختوانی
سهرله بهری بوونه وهر ریځ بخت و هه موو وردو درشتی ئه بوونه وهره به
شیویه ک ریز بکات و جوړه هاوسه نگی و هاو دهنگی و هاو کاریه یه کی
تیدا بینیته دی، که ده بیته هو ی هیانه دی چندان ئامانج و مبه سستی
گرنګ و به جی و ویستراو، که زانو شاره زاو پ سپوران له ئاقاریدا
سهرسام و ماتن، ته نیاو ته نیا خودای بهرزو مه زن و زانو توا ناو
کاربه جی یه، که خاوه نی ئه وپه ری به زه یی و زانیاری و ده سلاّت و لیّزانی و
هه موو خه سلّه تیکی دیکه ی بهرزو په سنده له هه موو هه له و په له و
که موکورپیه ک دووره.

ډاګه یانندنې مخکښې ماموستا علي بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

له نړۍ څخه لارښوونکي لیکوالان
Saliq, mawdu'at on social media
ننن معکم غیر مواقع التواصل الدوامی



www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابیر/ AliBapir

علي بابیر/ AliBapir

که نالې

ډاګه یانندنې مخکښې ماموستا علي بابیر







4) زانیاری له خزمه‌ت بیری خواناسیی دایه

به‌ئێ له را ستیدا به‌ره‌وپێش چوون و گه شه‌کردنی زان ییاری (به تاییه‌تی زانیارییه سروشتیییه‌کان) ده‌بیته هۆی پتر دره‌و شان‌ه‌وه‌و زیاتر به‌هیزبوونی بیری خواناسی، چونکه وه‌ك له لاپه‌ره‌کانی پێش‌ه‌ودا گوتمان له‌ ڕۆی زانیارییه‌وه‌ مرۆف‌ په‌ی به‌ رازو نه‌یینییه‌کانی بوونه‌وه‌رو سروشت ده‌بات و به‌ یاساو ده‌ست‌وو‌ره‌ ڕیکوپی‌ك و پڕ ورده‌ کارییه‌کانی ئاشنا ده‌بێ، هه‌لبه‌ته هه‌تا زیاتریش توانای موتا‌لا‌و تی‌گه‌یشتنی دێره‌کانی کتیی جی بوونه‌وه‌رمان هه‌بێ، پتر به‌ دانه‌ری ئه‌و کتیبه‌ ئاشنا ده‌بین که خ‌وای میه‌ره‌بان و کاربه‌جێیه‌.

جا وا ئیمه له‌م باسه‌دا وه‌ك (لویچی‌ك له‌ته‌غارێك)، چهند نمونه‌یه‌ك له‌و ورده‌کاری و ڕیکوپی‌کی و هاو سه‌نگی (توازن) یه‌ سه‌ر سامکه‌ره

ده‌خه‌ینه به‌رچاو، که زانیاری نوێ له بوونه‌وه‌ردا په‌ی پی‌بردوه‌و په‌رده‌ی له‌سه‌ر لابردوه‌، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی بی‌ینه‌ سه‌ر خسته‌نه‌رووی ته‌و نمونا نه‌ ده‌کێن:

زانایان ده‌لَین هاسه‌نگیی (توازن) و هاوده‌نگی و پی‌که‌وه گو فنجانی
 هه‌موو دیاره سروشتیه‌کانی بوونه‌وهر، یه‌که‌مین یاسای به‌رچاوو زه‌قترین
 درووشی بوونه‌وهره، هه‌مان رِیکوپییکی و هاسه‌نگی که له نیوان زه‌وی و
 مانگ و رۆژو ئەندامانی دیکه‌ی کۆمه‌له‌ی رۆژ (مجموعه‌ الشَّمسیه) دا
 ده‌بینرئ، هه‌م له نیوان که‌هکه‌شانه زه‌به‌لاحه‌کانیشداو، هه‌م له نیوان
 ته‌نۆکه (جُسیم) گچکه‌کانی نیو‌گه‌ردیله‌شدا دیته به‌رچاوی عه‌قل و
 زاناری.

به واتايه کی دی بوونه‌وهر، هەر له گچکەترین شتییه‌وه بێگره ههتا
گه‌وره‌ترین شتی تیکرا گه‌ردن که چی یاساو حوکمی هاوسه‌نگی و ته‌بایی و
پێکه‌وه گونجانه، به ده‌ودی قورئانی مه‌زن فه‌رمویه‌تی: ﴿وَ لَهُ اَسْلَمَ مَنْ
فِي السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَآلِهٖ يُرْجَعُونَ﴾ (آل ع هیران □ 83) وه
هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌وی □ بوونه‌وهر - دایه، گه‌ردن که چی وییه....!!
گوژخاری (کوریری جیه‌هانی) که رێکه‌ خراوه‌ی یۆز سێکو (منظمه
الیونسکو) ده‌ریده‌کات، له‌وباره‌وه گوته‌ویه‌تی: (به‌را بیستی سروشت
شتیکی تیروته‌واوه، وه چه‌ند دیاردیه‌که هه‌ندیکی له‌گه‌ڵ هه‌ندیکییدا
ته‌باو گونجاوه، کار له به‌کدی ده‌کن و پێکه‌وه به‌یه‌ستن، له‌وباره‌وه

راست وەك پارچه كانی کاتژمیریکی ئالۆز وان، وە ئە نێوان تینکرای ئەو دیارەدەر ئەندامانەدا ھاوسەنگییەکی دامەزراو ھەیە، کە بە ھۆی فلان و فیسار ئەندازەیی تایبەتیەو پەیدا بوو کە ئەو دیاردانەدا ھاودەنگی رەچاو کراوە).

ئێستاش نۆرەیی خستە پرووی چەند نموونە یەك ئە ھاو سەنگی و ھاودەنگی بوونەوەر:

وێنەی یەكەم: پەيوەندی نێوان گیانەوەر و پرووەك:

زانایان دەلێن خەلکی سەر زەوی ئە ماوەی سالیكد(664) ترل یۆن و (736) ملیار لیتر ئۆكسجین ھەلەمژن کە بە ژمارە ئاوا دەنووسری (6647360000000000)!!

وە وێرایی ھەلەمژنی ئەم ئە نەدازە ئۆك سجینە (559) ترل یۆن و (640) ملیار لیتر ترشی کاربۆنیک ئە گەل ھەناسەدانەویدا دەدەنەو بە سروشت!!

تیبینی: (بە شێك ئەو دووهم ئۆك سیدی کاربۆنەیی کە ئە گەل ھەناسەدانەویدا دیتە دەرەو، بە ھۆی ھەلەمی ئاوی نێو ھەواوە دە گۆری بۆ ترشی کاربۆنیک).

هەلبەتە ئەو ھەموو (ئۆكسجین)ە کە خەلکی سەر زەوی ئە ھاوێ
سالتیکدا ھەلێ دەمژن و ئەو ھەموو ترشە کاربۆنییە کە ەك پاشەرۆك و
رەژوو وایە، زۆر زۆرەو دەبوايە بە ھاوێیەکی کەم (ئۆكسجین)یش بېرێ و
دنیاش پېرێ ئە دووهم ئۆكسیدی کاربۆن، بەلام ئایا بۆچی ئە مە روو
نادات، کە مردن و ئەنیوچوونی مسۆگەر و جەتیی مرۆف و تێ کرای
گیاندارانی ئە گرەودایە؟!

زانپاری ئە وەلامدا دەلیت: ھاو سەنگی و ھاو کاری و تەبایەکی
سەرسورھینەر ئە نیوان گیانەوەر و روو کدا ھەییە، ئە سۆنگی ئەو
ھاوسەنگی و ھاوکاری و تەباییەوێ کە نە (ئۆكسجین) ئە ھاوای
دەوری زەویدا دەبېرێ و نە دووهم ئۆكسیدی کاربۆن دنیا پېر دە کات،
چونکە ئەو (ئۆكسجین)ە کە گیانەوەر ھەلێ دە مژن، ھەر چەندە
ئەندازەییەکی زۆریشە بەلام ئەچاو ئەو ھەموو (ئۆكسجین)ە کە روو ک و
شیناورد ئە کاتی تیشکەپیکھاتن (التمشیل ال ضوئي) دا دەر یدەدات
یە کجار کەم و نابووتە!!

دیسان ئەو پاشەرۆك و زېل (دووهم ئۆكسیدی کاربۆن)ە کە بە ھۆی
ھەناسەدانی گیانەوەرەو پەیدا دەبێ زۆر کەمترە ئەو ئەندازەییە کە
روو ک پێی دەژی و ھەلێ دەمژێ!!

جا گومانێ تێدانێ کە ئەم ھاوسەنگی و ھاوکاری و تەباییە نیوان
گیانەوەر و روو ک کە ھەردووکیان پێویستی یە کدی دا پین دە کەن و
ھەردووکیان بۆ یە کدی ھەم کړیارو ھەم فرۆ شیاری و، ەك دوو پ پێی

تهرازو وان بۆ یه کدی، ههتا بلای جیی سهر سوورمان و تیغ کهرین و وردبونهوه یهوه، درهه وشاوهترین بهلا گهی م شوورخوریهتی و به سهر راگه یشتوویهتی خوی کار به جی و به به زه ییه.

وینیهی دووهم: له سروشتدا هه موو شتیك دهخوات و دهخوری

نمونه یه کی دی که ی هاو سهنگی بوونه وهرو پی کوهه ته بابوون و به دهنگی یه کدییه وه هاتنی دیار دهکانی، ئه وه یه که هه موو شتیك له سروشتدا هه م له دهو روبه ره که ی دهخوات و هه م ده شپیتته وه خوراك بۆ دهو روبه ره که ی!!

رووهك و شیناورد بژیوی خوی له تیشکی رۆژو ئاوو گل دا ب یین دهکات، گیانه وه رانیس به شیکیان له سهر ورگی رووهك و شیناورد دهژین، ئنجا ئه و ئه ندازه رووه که ی که له بهر گیانه وه ران ده مینیتته وه و پاشه روکی گیانه وه رانیس ده بنه خوراك و بژیو بۆ بریک له زینده وه ران.

ئنجا لاشه ی مردووی گیانه وه رو توێلک و گه لاو میوه ی رژیوی بریک له شیناوردو دره خ تیش ده بی ته خوراك و رۆزی کر می زهوی و ئه و زینده وه رانه ی وه ک وین.

ئنجا که تیشکی رۆژ ده چیتته بن توێخی زهوی یه وه، ده بی ته هوی یاریده دانی زینده وه رهکانی بن گل و، ئه وانیش مادده ی ئه ندامیی (الماده العضویه) وردوخاش ده که ن و به شیکی لی دهخون و به شیکی دی که ش له شیوه ی پاشه روکدا فری ده دهنه وه.

ئنجای گیانداره ڕووهکییه وردیلهکانی بن زهوش له کهڕوو و بهکتريا که توانای جی به جی کردنی تیشکه پیکهاتنیان نیه، له قاریکی بن زهویدا بژیوی خویان له پاشهڕۆک و لاشهی زی خدهوهره ورده کان دا بین ده کهن.

وه هه ندیک لهو بهکترياو جوړه کهروانهی که ده میننه وه، ئەو پاشماوه ڕووهکی و گیانهوه ریه پیک دینن که خۆراک بۆ ڕووهک دا بین ده کهن، وه هه ندیک له جوړه کانێ گیانداره ڕووهکییه وردیله کانیش کاره که ده گهیه ننه قۆناغه کۆتایی و ئەو پاشماوه گه نیوهی ژیر گل ده گۆرن بۆ خوییه کانزاییه کان، که ڕووهک و هه ندیک شتی دیکه ده یانمژن.

وهک ده بینن هه ر جوړیک له ڕووهک و گیانهوه ر، بژیوو خۆراکی خۆی له شتی کدا دا بین ده کات و، دوا یی بۆ خوشی دیسان سه ر له نوێ ده ییته وه خۆراک و بژیو بۆ شتیکی دیکه و، ئەو شته ش بۆ شتیکی دی که و، وه هه روه ها وهک باز نه یه کی داخرا و!!

وینهی سییه م: هاوسهنگی له ژیا نی به کتريادا:

زانایان پێیان وایه که به کتريا به که مین زینده وه ری گیانداره که پیش ملیۆنان ساڵ له سه ر زهویدا په یدا بووه، وه ئەو به کتريا یا نه گه و ره ترین ده وریان هه بووه له چاک کردن و به پیت کردن و نوێ کردنه وه ی زهویدا، وه

ئه نزمیه کانی⁽¹⁾ به کتريا سه ره کيترين پشکيان هه بووه له گۆرینی مادده دا له شيوه یه کی نائه ندامی (غیر عضویه) یه وه بو شيوه یه کی له ندامی (تۆرگانی) که ژيانی پی به پروه ده چیت.

به کترياش گيا نداریکي یه کجار وردی⁽²⁾ سه ره خۆیه و خواوه نی توانایه کی گه وریه ، ده توانی له بارود و خیکدا بژی که پله کانی گه رمی یه کجار بهرز بن، یان به پیچه وانه وه یه کجار نزم بن، وه به کتريا له هه موو زینده وهریک بلاوتره له سروشتدا، له هه وادا به بهرزی چوار (4) میل له ئاستی ده ریاوه هه یه ، وه له قوری بن زه ویدا له قوولی (3) میلدا هه یه !!

وه به کتريا بهرپر سیاره له ئا قار زۆر به ی گۆرا نه فیز یایی و کیمیا یه کانی ژيانی پروه و گیاندارو مروژ.

وه به کتريا له رپی دوو له ت بوونه وه زیاد ده کات، له هه ر ن یو سه عاتیکدا جاریک !!

واته بو وینه میکروبیکی کۆلیرا ته گه ر بهرده وام بی له سه ر پی شه ی خۆی (که دوو له ت بوو نه)، ده توانی له هاوه ی (30) سه عاتدا

(1) ئه نزمیه مادده یه کی نه ندامیه، توانای توانه وه ی هه یه، یارمه تی کارلیکه کیمیا یه کانی ده دا ت.

(2) قه باره ی به کتريا 1-10 ی مایکرونیك، مایکرونیك 1-1000 ی میلیمه ترینه، بپوانه (افریدگار جهان) ناصر مکارم شیرازی، لاپه ره (111).

وه چه یه کی وای لئی بکه ویتته وه که سهر له بهری رووکاری زهوی به شاخ و دهشت و ده ریاوه دایووشی به چینیکی تهستوری لیک نه چچراو!
مادام وایی به کتريا دهتوانی له ماوهی که متر له رۆژیکدا کوتایی به ژيانی رووهک و گیاندارو مروقی سهر زهوی بیئی!

به لام جا به دهردی پیشینان گوتوویانه (دنیا شاری بی ساحب نیه او لیږدها مه سه له ی هاوسه نگي (توازن) دیتته پیش، ده بینین به کترياکان له نیو خویاندا جهنگ و کیشه یان هه یه وهندیکیان هه نديکیان به فهتارهت ده بن، بۆ وینه سوپایه کی گه وری به کتريایی له رېخۆله کانماندا دهژی، وه له ههر چرکه یه کی شهوو رۆژاندا هه راو جهنگ و کوشتاریکی بیږهزا له نیوان جوړه کانی تهو سوپایه دا له گورپی دا یه و یه کدی قه تل و عام ده کهن، خو ته گهر خوانه خواسته به کترياکانی نیو له شمان بهس یهک جوړ بان، تهوه ده بوو له ماوه یه کی زۆر کورتدا تازیه و سهره خو شی ههر کامیکمان ساز کرابا.

تنجا گه وهره ترین ته رک و خزمه تی به کتريا که بۆ ئیمه ی ته نجام ده دات. هه ووه ها له پال ئیمه دا بۆ رووهک و گیاندارانیش، چونکه (له په نا گو له گه نیکیدا هه زار گو له جۆش ئاوی ده خو نه وه)، بریت یه له وهی که هه لدهستی به شیکردنه وه و بلاوکردن و گورپینی پاشماوه کانی گیانداران (لاشه ی مردوویان و پاشه رۆکیان) و ناهیللی به هو ی مانه وه و له سه ریک که له که بوونیان سهر زهوی بۆ گه نیو بکه نه و بی تامی بکه نه!!

به لئی به کتريا بۆيه دروست کراوه که نزیکه ی دوو ههزار ملیار تهن پاشماوه ی گیاندارانی که له که بوو به قوئینگ و پاچ و بی لئی نه بینراوی خوی له به ریک هه لبه وشینن و په یوه ندیه کیمیا ییه کانی نیوان ئاو ی هه هالۆزه کان (المُرکَبَاتُ الْمُعَقَّدَة) بیچرینن، به م کارهش به کتريا وا لهو پاشماوه زبله که له که بووه ده کات که له ج ییاتی ئه وه ی ببی هه هوی بۆگه نیو کردنی دویاو له نیوچوونی ژیان، ببیته خۆراکیکی تهرو تازهو پوخت بۆ رووهک و گیانه وهران!!

به لئی جا پاش ئه وه ی به کتريا کان ئه و لاشه و پا شماوه که له که بووا نه له به ریک هه لده شینن و سه ر له نو ی به جوړیکی دی که درو سستیان ده که نه وه، که له و جوړه تازه یه رووهک و شیناورد خۆراکیکی سازو ئاماده ی چنگ ده که و ی و پیی ده رو ی و گه شه ده کات و دوا ییش گیاندارو مرۆف لهو رووهک و شیاناورده خۆراک و بژو یکی پاک و پوخت ده بیستگیر ده که ن، وه جاریکی دی دیسان به کتريا و میکرو ب و فایرۆسه کان له سه ر لاشه و پاشماوه ی مرۆف و گیانداران ده له وه رین و پی ده گهن و وه ههروه ها.

جا بیگومان ئه گه ر به کتريا کان نه بوونا یه و ئه و ئه ر که په یروژه و خزمه ته مه زنه یان پیشکهشی ژیان نه کردبا، سووری ژیان راده وه ستاو دنیا ده بوو به ئاشی ئاو لیبراو و برۆ به خیرهاتی!!

جا بیگومان ئه م دیمه نی هاوسه نگی و هاوکاری و ته باییه ی که له سروشتدا ده بینرن، گه وهره ترین کاری کردۆته سه ر ئه و زانایا نه ی که

به‌دوای راستیدا ده‌گه‌رین و دنیای ئی ده‌پشکنن، وه به‌وپه‌ری دنیاییه‌وه رایانگه‌یانده‌وه که مه‌حالی کوری مه‌حاله‌ ئه‌و هاوسه‌نگی و ریکوپیکی و ورده‌کارییه‌ په‌ریزو به‌ره‌می مادده‌ی که‌رولل، یان ریکه‌وت و سروشتی ئه‌فسانه‌یی بی، بۆ وێخه‌ زانیای سروشتی (جۆرج ئییرل دافیز) گوتوویه‌تی: (به‌راستی هه‌تا گه‌شه‌کردن و په‌ره‌ستاندن زینده‌وه‌ران پتر به‌ره‌وپیش ده‌چی، زیاتر ده‌یته‌ به‌لگه‌و شایه‌دی هه‌بوونی به‌ده‌یه‌نه‌ریکی مشوورخۆر بۆ به‌ریوه‌بردنی کاروباری بوونه‌وه‌ر، وه هه‌ر ئه‌و گه‌شه‌کردنه‌ی که زانیاری ئه‌ بوونه‌وه‌ردا په‌رده‌ی له‌سه‌ر لاداوه، بۆ خۆی گه‌وره‌ترین شایه‌دی هه‌بوونی خودایه‌، چونکه‌ ئه‌ چهند ته‌نۆلکه‌یه‌کی ساده‌ که هه‌یچ شیوه‌و دیمه‌نیکی دیاریکراوی نیه‌و، هه‌یچ بۆ شاییان ئه‌ نیواندا نیه‌، ملیۆنان خرۆکه‌و ئه‌ستیره‌و جیهانانی جوی‌جوی دروست بوون، که هه‌ر کامێکیان شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی و ئه‌ندازه‌و ته‌مه‌نیکی دیاریکراوی هه‌یه‌و تیکرایان گه‌ردن که‌چی چهند یاسایه‌کی نه‌گۆرن که عه‌قڵی مرۆڤ ئه‌ ئاقار په‌ی پی‌بردن و ناسینی و ورده‌کارییانیدا کلۆل و ده‌سته‌وستانه‌، وه هه‌ر کام ئه‌ گه‌ردیله‌کانی ئه‌م بوونه‌وه‌ره‌و بگه‌ر ئه‌ گه‌ردیلانیش گچکه‌تر که نایه‌نه‌ به‌ر هه‌سته‌کانه‌وه‌و گچکه‌یی و وردییان نایه‌ته‌ ژیر رکی‌فی بیروخه‌یاڵه‌وه‌، یاساو ده‌ستووری خۆی هه‌یه‌و بۆی دیاری کراوه‌ چ بکات یان بۆچی گه‌ردن که‌چ بکات؟!)

(1) بۆ نووسینی ئه‌م باسه‌، (هاوسه‌نگی له‌ ژبانی به‌کتیادا) سوودیکی زۆرم له‌ باسیکی گوڤاری (علوم)ی عێراقی ژماره‌ (35)ی سالی (1988) و مرگرت، باسه‌که‌ش به‌ ناوی: (لولا.... والتوازن الكوني) نووسینی: سامی احمد الموصلي.

خوای په روهرد گاریش فهرموویه تی ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾ (طه □ 50) په روهرد گارمان ته و زاته یه که بوونی به هه موو شتیځ به خشیوهو، ئنجا ریروونیشی کړدوه (وا ته: بهرنا هه و نه خشه ی به ریوه چوونی بو داناوه).

خوینه ری به ریژ!

له م سى نمونه یه دا (که لویچیک بوون له ته غاریځ) دهرکه وت که هاوسه نگی و هاوکاری و ته بایی وهک ریژى پوون له بوونه وهردا ده بیترى، هه لپه ته له ری زانیارییه سروشتیه کانیشه وه مرؤف توانیویه تی په ی بهو هاوسه نگی و هاوکاری و ری کوپیکیه ی بوونه وهر و سروشت به ری، مادام وایی راسته و سه لی ترا که: زانیاری له خزمه تی بیرى خواناسی دایه !!

دوا قسه م

به ریژان !

بروا به خوابوون و خواناسین شتیځی خوارسک (فطري) و سروشتیه له دهروونی ئینساندا، وهک خوا فهرموویه تی: ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا

(1) خوارسک مه عنای پر به پیستی وشه ی (فطري) یه، نهک خوړسک، چونکه جگه له خوا هیچ شتیځ خاوه نی بوون (وجود) یکی زاتی و سه ربه خو نیه، هه ر خودایه که بوون به دروستکراوه کانی ده به خشی.

فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿30﴾ (الروم 30) ، وه وهك پیغه مبهری مه زمان (علیه الصلاة والسلام) فهرموویه تی: ((كُلُّ مَوْتُودٍ يُوَلَّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يَهُودَانِهِ وَيُنَصِّرَانِهِ وَيَمَجِّسَانِهِ)) متفق علیه.

كهواته: با هیچ كهس وا گومان نه بات كه بۆ دۆزینه وهو ناسینی خوا پیوستی به ئهرك و ماندوو بوونیکی زۆر دهكات، به ئكو وهك خواناسانی دڵ بیدار فهرموویانه و منیش به تهجره بهی زاتیسی خۆم بۆم ئی سپات بووه:

خوای میهره بان له هه موو شتیك له ئینسانه وه نزیكتره، به لام گرنه گ تهویه ئینسان بۆخۆی خۆی له خودا دور نه گریۆ به هۆی شوینكه وتنی نهفس و شهیتان و ئاره زووه كانیه وه سروشت و دهروونی خۆی چلكن و پیس نهكات و، پهرده و دیوارو ته موثر نه خاته نیوان خۆی و خوای پهروهر دگارییه وه، وهك خوا فهرموویه تی: ﴿كَلَّا بَلْ رَأَىٰ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ، كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّخَجُونَ﴾ (المطففين 14-15) واته: نه خیر به ئكو ئه و کرده وانهی كه ئه نجامیان دهدهن ژهنگیان له سه ر دلیان پهیدا کرده، نه خیر بیگومان ئه وان له و رۆژی (دوایی) دا له بابهت (دیداری) پهروهر دگاریانه وه پهرده پۆش ده کرین (وه به دیداری شاد نابن)!!

وهك دهبینن تاوان و سه ریچی و کرده وه خراپه کان دهبنه هۆی چلكن بوون و ژهنگهینانی دڵ و دهروون و، له سۆنگه ی ئه مه شه وه ئینسان په رده ی به سه ر دڵ هه لده کشی و له دیداری خودا بی بهش ده بیّت!!

به‌لئی خوینه‌ری خوشه‌ویست و به‌ریز!

دَلْنِیاو مسوگەر به که خوای به‌رزو مه‌زن و میهره‌بان زۆر له ئیمه‌وه
نزیکه‌و، لوتف و به‌زه‌یی و به‌خششی وه‌ک تیشکی زیرینی رۆژ به هه‌موو
لایه‌کدا بلابوته‌وه ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الاعراف □ 156) وه
فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (الاعراف □ 56) واته:
بینگومان به‌زه‌یی خوا له چاکه‌کارانه‌وه نزیکه!

که‌واته: با هه‌ول بده‌ین که ئیمه‌ی دووره‌په‌ریزی‌ش به‌ره‌و لای خوا
بگه‌ریینه‌وه‌و، خۆمانی لئی نزیك بجه‌ینه‌وه، ته‌ویش به‌هۆی گه‌رانه‌وه سه‌ر
ته‌سل و سروشتی خواریسکی ساغ و بئ خلته‌مان، له‌رێی خۆچاککردن و
خۆپاککردنه‌وه‌و خۆله‌بیژینگ دانه‌وه که تا قه‌رێ گهای به‌خه‌وه‌ری و
سه‌رفرازی یه، وه‌ک خودا فه‌رموویه‌تی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا﴾ (الشمس - 9).
دیاره ته‌میش به‌هۆی پابه‌ندیی به‌قورئان و ســــوننه‌ته‌وه‌گرتنی
ریوشوینی پیغه‌مبه‌ره‌وه (عليه الصلاة والسلام) دیته‌دی، وه‌ک خوای
زانا فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾
(آل عمران 31).

ئنجبا با کۆتایی ته‌م (دواقسه) یه‌شم به‌م فه‌رمووده (تا) قودسییه به‌رزو
به‌پێژه بینین که ده‌فه‌رموئ: (مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا

(1) ته‌م فه‌رمووده‌یه له کتییی (پێگای صالح بوون و به‌ره‌وخواچوون) دا توێژراوه ته‌وه‌و
شه‌رح کراوه، به‌لام نه‌وه‌ی لی‌ره‌دا به‌شایانی باسی ده‌زانم دوو شته:

تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَافُلِ حَتَّىٰ أَحْبَبُّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي أَعْطَيْتُهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأَعِذْتَهُ) رواه البخاري.

که واته: با ناوی خوی لی بینین و ههول بدهین به هوی جی به جی کردنی فەرزه کانه وه (که خۆشه ویستترین وه سیله ی به ره وخوا چوونن له لای خوا) نیزیك بینه وه، وه به هوی پابه ندبوونمان به ئاداب و سوننه ته کانی پیغه مبه ره وه (علیه الصلاة والسلام) که مایه ی خۆشه ویست بوونمانه له لای خوا، خۆمان له لای خوا شیرین و به ریز بکهین ﴿إِنْ أَكْرَمَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَاكُمْ﴾ (الحجرات- 13) به شکم سه ره نجام به لوتف و یارمه تی خوا ببینه به ندهیه کی وا که بیستق و دیتن و گرتن و رۆیشتنمان به س یو خواو به پیی به رنامه ی خوا بیّت و: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَذُسُكِي وَمَخْطَايَ

1- خوی به رزو مه زن له سه ره تاوه پیمان پاده گیه نی که پشتی دۆستانی خوی ده گری و به رگریان لی ده کات، دواپی تیمان ده گیه نی که تاقه ریگای له خوا نزیك بوو نه وه و بوونه دۆست (ولئی) ی خوا جی به جی کردنی به رنامه که یه تی.

2- وه له م فهرمووده به پیزه دا خراوه ته پروو که جی به جی کردنی فەرزه کان بناغو و بنچینه ی خوا په رستی و به ره و خوا چوونه و، پیش دامه زاندنی بناغه ی ناوبراو نابئ ده ست به دانانی دیواری جی به جی کردنی سوننه تان بکری.

که واته: ئه وانه ی که پا یه و به ره ته بڅینه ییه کانی ئی سلام و هیله گشتیه کانی فهرمۆش ده کهن و زۆر به ئیشکی و بیرته سکییه وه گرنه له هه ندیک شتی لاوه کی (ثانوی) و جوژی ده ئالین، به هه له دا چوون! چ جایی که سانیك که فەرزو سوننه ته کانیشیان پشت گوی خستوون و به هه ندیک مه سه له ی بید عه ت و دامه خراوه وه سه رگهرم بوو ون!!

وَمَ جَآئِيْ لِاِيْلِهِ رَبُّ اِلْ عَالَمِيْنَ ﴿ (الاحقَام 162) بِيَّ تته درو شَم و ناو و نيشانيكى راسته قينه و واقيعيمان.

هه لَبته ته نيا له و حاله ته شدا تاموچيژ له خواپه رستي و هه ده گرین و ، ورده ورده پي به پي به عَقْل و دَلّ و ناخی دهر وون و بوون (وجود) مانه وه هه ست به مه عناو مه به ست به رزو جوان و شیرين و دلگیره کانی ناوه چاک و ته واره کان و سيفه ته به رزو په سنده کانی خوا ده کين و ، به قه دهر ئاماده یی (استعداد) و شایسته ی خۆمان له هه ردووک جیهانی خوینراوه (مَقْرُوءٌ) و بینراو (مَنْظُورٌ) ی پان و به رینی خوا دا که قورئان و بوونه وهرن ، هه ست به حیکمه ت و نیهینیه کانی په روه ردگارمان ده کين و ، له ئاکامی ته مه شدا خوا پشتیوان بی به کام و مرادی دنیا و دواړو ژمان ده گه یين .

سبحانک اللهم وبحمدک أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرک وأتوب الیک.

نیومړۍ

لاپهړه	بایه ت
7	پیشکەش بئ
8	پیشه کی
15	ړی خوشکردن
19	به ندی یه که م : ړیگاو چونیته تی زانین و نا سین، ت بیوری زان ست (ته بستمؤلوژیا) :

20	دەرسى يەككەم و دووھەم؛ رېڭاۋ چۆنىيەتى زانين و ناسين لى رۋانە گەي غەيرى ئىستىلام و مەسۇلمانانەۋە.
22	خالى يەككەم؛ پېئاسەي (علم) و (معرفة) ۋ چەندە وشەيەكى دېكە كە لىيانەۋە نىزىكەن.
34	خالى دووھەم؛ تىۋورى زانست (النظرية المعرفة) چى يەۋ لى كە يەۋە سەرى ھەلداۋە .
43	خالى سىيەم؛ ئايا زانين و ناسين بۇ ئىنسان شىتىكى گونجاۋە.
49	دەرسى دووھەم؛
51	خالى چوارەم؛ لى چ رىيەكەۋە دەستمان لى زانىارى و زانە ست گېر دەيى؟
77	دەرسى سىيەم و چوارەم و پىيە جەم؛ رې بازو شىۋازى ۋەدە ست ھىتانى زانىارى و زانست لى رۋانگەي ئىسلامەۋە
79	سى رۋونكردەۋە
86	شت زانين و ناسىنى مەۋق لى رۋانگەي ئىسلامەۋە .
87	خالى يەككەم؛ شت زانين و شت ناسين بۇ ئىنسان لى رۋانە گەي ئىسلامەۋە شىتىكى ئاشكراۋ رۋونە .
93	خالى دووھەم؛ خۋاي زانا سەرچاۋەي زانە ست و زانىارى و فېر بۋون و تىيگە يىشتەنە .
96	خالى سىيەم؛ رېيەكەنى ۋەدەستەينانى زانين و زانست بە گشتى؛ پىيىچ ھەستەكان و عەقلى و (وحى) خۋاي بەرزو مەزن.
111	خالى چوارەم؛ ۋەحى خۋا بەرزوترين و راستترين و بى ھەلەۋ پەلەتترين سەرچاۋەي زانىارى و زانستە .
141	دەرسى پىيىچەم؛ خورپەۋ خەۋن و ئەندازەي مەتەنە پىكرانىان بۇ

و ده سته یانی زانیاری و زانست.	
خالئی یه کهم: پیناسه ی چهند و شه یه که مانا که یان له یه که نیزیکه ، به لام بیژه کانیا ن له یه که جیا به .	143
خالئی دووهم: به لگه ی راست بوونی زانیاری و ده ست هینراو له ری خورپه و خه ونه وه	147
خالئی سییه م: ئایا هم خورپه و شت هاتنه نیودل و هم خه ون ، تا چ نه ندازه یه که جی پشت به ستن و متمانه ن؟.	152
به ندی دووهم: دمرسی شه شه م: خوا به یه که گرتن بنا غه ی به ندایه تی یه و بی بروایی و هاوبه ش بو خوا دانانیش گه وره ترین تاوان و پووچترین نه فسانه ن.	169
خالئی یه کهم: پیناسه ی وشه ی (توحید) و (الإحداد) و (شرك)	172
وشه ی (التوحید).	172
وشه ی (الإحداد).	179
وشه ی (الشرك).	181
خالئی دووهم: گرنگی و پایه به رزی خوا به یه که گرتن.	181
خالئی سییه م: بوچی خوا به یه که گرتن بنا غه ی به ندایه تی بو خوا کردن و مسولمانه تی به .	182
خالئی چواره م: بوچی بی بروایی و هاوبه ش بو خوا دانان پووچترین نه فسانه و گه وره ترین تاوانن؟!	185
خالئی پینجه م: به دریژایی میژوو کیشه و گرفتی نه هلی کوفر له گه ل پیغه مبه ران به هو ی هاوبه ش بو خوا دانا نه وه بووه نه که بی بروایی.	190
خالئی شه شه م: طا غووت و فیرعه و نه کان بو نه وه ی پا ساوی	196

طاغوتایهتی و خو له خه لک کردنه پهروردگاریان ده ست بکهوی، هه میشه رهواجیان به شیرک و کوفر داوه، بۆچی؟	
بهندی سییههه: عهقل و زانیاری و فیطهت گهرهترین شایه دی به دیهینراهیتی و .	199
دهرسی هه وه تهه و نه شه تهه و نوویهه: چۆنیه تی شایه دیی دانی عهقل و زانیاری له سه ره به دیهینراهیته تی و پهروردگاریتی خوا (عزوجل).	200
چۆنیه تی شایه دیی دانی عهقل له سه ره به دیهینراهیته تی و پهروردگاریتی خوا.	203
1) چۆنیه تی شایه دیی دانی عهقل له سه ره به دیهینراهیته تی و پهروردگاریتی خوا.	208
یهک : هیچ به یدابوویک بی په یدا که ره نابی (لا حادث بلا مُحَدَث)	210
دوو: ریک و پیک به بی ریکه ره نابی (لا نظام بلا مَنْظَم)	214
سی: که سیک شتیکی نه بی بیی نابه خشری (فاقد الشيء لا يُعْطِیْهِ)	221
چوار: هه ره دروستکراویک سیفه تی خاوه نه کهی تیدا ده ره ره شیتته وه (تَتَجَلَّى صِفَاتُ الصَّانِعِ فِي صَنْعِهِ)	224
پینچ: مشوور لی خواردن به لگه یه له سه ره بوونی مشوورخۆر (التدبیر دلیل علی وجود مدبر)	232
2) چۆنیه تی شایه دیی دانی زانیاری له سه ره به دیهینراهیته تی و پهروردگاریتی خوا.	235
خالئ یه کهه: بوونه ره ره ده ورره ره	235
ئاسمان	235
زهوی	241

245	هه‌وای ده‌وری زه‌وی
247	ئار
250	گل، چیا‌یه‌کان، ڕووک و دارو دره‌خت، گیانداران...
252	خالی دووهم: جه‌سته‌ی خۆمان.
252	خانه‌یه‌که‌مین خشتی بینای جه‌سته‌یه
255	خانه‌کانی می‌شک
259	هه‌ندی‌ک له‌ کاره‌ سه‌رسو‌ر‌ه‌ینه‌ره‌کانی می‌شک
260	دل
262	کو‌ئه‌ندامی بی‌ستن
263	چاو
264	ده‌وله‌تی جه‌سته
271	ده‌رسی ده‌یه‌م و یازده‌یه‌م: چۆنی‌ه‌تی شایه‌دی دانی فی‌طره‌ت له‌ سه‌ر به‌دی‌ه‌ین‌رایه‌تی و په‌روه‌رد‌گاری‌تی خوا.
274	خالی یه‌که‌م: پێناسه‌ و نیشانه‌کانی فی‌طره‌ت و سی‌فه‌ته‌ خوار‌سکه‌کان.
279	خالی دووهم: چه‌ند ده‌قی‌کی قور‌ئان و سوننه‌ت له‌سه‌ر خوار‌سک بوونی خواناسیی و خواپه‌رستی له‌ سه‌روشتی مرۆ‌ف‌دا
287	خالی سی‌یه‌م: ریشه‌کانی خوار‌سک بوونی خوانا سیی له‌ ده‌روونی ئی‌سنان‌دا.
296	خالی چواره‌م: په‌رچه‌کانی ڕئی فی‌ طه‌ره‌ت له‌ به‌واری خوانا سیی و خواپه‌رستی‌دا.
305	خالی پێنجه‌م: هۆ‌کاره‌کان و چۆنی‌ه‌تی لا‌برد‌نی په‌ر چه‌کانی ڕئی خواناسیی و پاک‌کردنه‌وه‌ و بێ‌دار‌کردنه‌وه‌ی دل و ده‌روون.
305	خالی شه‌شه‌م: چه‌ند قسه‌یه‌کی نه‌سته‌قی زانایانی هۆ‌شیارو بێ‌دار.

323	به‌ندی چواره‌م: قورئان به‌رزتری — — شیوازی سه‌ماندنی به‌دیهینه‌رایه‌تی و په‌روهردگاریتی خوی تیدایه.
	دهرسه‌کانی: دوازدهو سی‌زده و چواره
326	خالئ یه‌که‌م: پیناسه‌و حیکمه‌ت و پاساوی وه‌حی
334	خالئ دووهم: قورئان له‌ری ههر کام له‌پینج هه‌سته‌کان و عه‌قل و فیطره‌ته‌وه ئینسان به‌ره‌و خواناسیی ده‌جولینتی، ویرای زانیاری تاییه‌تی خوی دهرباره‌ی خوا.
358	خالئ سییه‌م: هه‌میشه قورئان په‌روهردگاریتی خوا ده‌کاته به‌ل‌گه‌ی په‌رستراویتی خوا.
368	خالئ چواره‌م: قورئان ده‌ستی ئینسان ده‌گری و له‌گه‌ل دیارده‌و دیمه‌نه واقعییه‌کان دا رووبه‌رووی ده‌کاته‌وه.
387	خالئ پینجهم: قورئان د‌لئ ئینسان راده‌چله‌کینتی و خه‌وتوو وه‌خه‌به‌ردینتی.
395	خالئ شه‌شم: قورئان به‌ریه‌رچی شوبه‌ه‌کان ده‌دا ته‌وه‌و گومانه‌کان له‌به‌ریه‌ک هه‌ل‌ده‌وشینتی.
396	شوبه‌هی یه‌که‌م: بی‌سه‌ره‌تا (أزلي) بوونی بوونه‌وه‌رو مادده.
400	شوبه‌هی دووهم: نه‌گهر هه‌موو شتی‌ک خوا دروستی کرده‌ته‌دی خوا کئی دروستی کرده‌؟!
407	شوبه‌هی سییه‌م: ئایا ناگوئیی که‌سی‌کی دی که‌ له‌درو سته‌کردن و به‌ریه‌بردنی بوونه‌وه‌ردا به‌شدار بی‌؟!
408	گومانی یه‌که‌م: له‌خۆوه‌درو سته‌بوون ئینسان، یاخود خۆ دروستکردنی.
410	گومانی دووهم: گومانی بی‌حیکمه‌ت و پووج‌بوونی بوون و ژیا‌نی

ئینسان.	
گومانی سییه‌م: ویچوونی خوا به دروستکراوه‌کانی.	414
به‌ندی پیئجه‌م: چوار کورته باسی گرنه‌گ.	420
1- برّوا به خواو برّوا بوون به یاساداری بوونه‌وهر تیک ناگیرین.	423
2- مرّوژ به‌لگه‌یه‌کی روون و ئاشکرایه له‌سه‌ر به‌دییه‌نه‌را یه‌تی و په‌روه‌ر دگاریتی خوا (عزّوجل).	430
3- پووچاندنه‌وه‌ی دوایین هه‌ولّی بی‌بروایان.	436
4- زانیاری له‌ خزمه‌ت بیری خواناسیی دایه.	451
وینه‌ی یه‌که‌م: په‌یوه‌ندی نیوان گیانه‌وهر و رووه‌ک.	453
وینه‌ی دووهم: له‌ سروشت دا هه‌موو شتیک ده‌خوات و ده‌خوری.	454
وینه‌ی سییه‌م: هاوسه‌نگیی له‌ ژيانی به‌کتریا‌دا.	456
دوا قسه‌م.	461
نیوه‌رۆک	466

ئهم به‌ره‌هه‌مانه به چاپ گه‌یاندراون

- 1- ئایین ، ئیمان ، خواناسیی.
- 2- ئافره‌ت و خیزان له‌ سایه‌ی شه‌ریعه‌تدا.
- 3- ریگای صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون.
- 4- چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی باوی سه‌رده‌م.
- 5- ده‌به‌ریک راجوونی ئیسلام و ریچکان.
- 6- پوخته‌یه‌ک ده‌باره‌ی ئیسلام.
- 7- ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامیی له‌به‌ر رۆشنایی قور‌ئان و سه‌وونه‌تدا به‌رگی یه‌که‌م .

- 8- گه نجه كانمان .
- 9- با وریابین دارووخانی رهوشت کومه لگه که مان به رهو هه لدر ده بات .
- 10- به دورخستنه وهی ئافرهت له ئیسلام، چ زیانیك ده که یین؟!
- 11- چونی هتی بونه پیشه ننگ.
- 12- چهند وانه یه که ده باره ئیسلام و مسولمانه تی و کاری ئی سلامی له بهر رهو شنایی قورئان و سوننه تدا.
- 13- سیاسه تی ئیسلامی و چهند رهو نکرده وه یه که.

ئهم به ره همانه له ژیر چاپدان

- 1- ئیمان و عهقیده ئیسلامی له بهر رهو شنایی قورئان و سوننه تدا. بهرگی سییه م .
- 2- ئیمان و عهقیده ئیسلامی له بهر رهو شنایی قورئان و سوننه تدا بهرگی چواره م .

له نۆه قهیمه زه نه به کانی له کهلانی
Say: inna wa ala bihi
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير/ AliBapir

راکته یانندی مه که تی ماموستا علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - گۆدی

علي بابير/ AliBapir

که تانی
راکته یانندی مه که تی ماموستا علی بابیر

راکته یانندی مه که تی ماموستا علی بابیر

نیم کتیبہ

لیکونیسہ و میکی قول و فراوانہ دہ ربارہ نیمان وع قیدہ می نیلامی
گومیش لہ دہ دانیکہ نیمان وع قیدہ لہ نیلام و مک بناغہ بودیوارو
رہک ویش بودرخت و مدوین بوماست و مدنا و بوینسان وایہ !
بویہ مرکسک بویہ می موسولانقی و دیناریہ کی راست و برہسن
دہ بی لہ نیمان وع قیدہ وہ و نیسانی لہ عقل و دلی دہ دست پیکتا !
وہ مرگزل و میلانیک بویہ می ثریان و گوزہ رانی خوی یہ پنی شیرتہ
خوپاکسازمی و چاکسازمی بکات و یکجی بچا پوپستہ لہ راستکردنہ و دہ
بزارکردن و چہ پساندن نیمان وع قیدہ دہ دست پنی بکات .
پشہم وایہ نیم کتیبہ بہ مدرشش بہرگہ کہ یہ دہ ما و کارنکے باش
چی متماز و پشت پنی بستہ بومہ رتاک و کوزہ لیک بویہ و
دہ دست بہرگہ رانکاری و پاکسازمی و چاکسازمی بکات .

علی بابا



f t g+ y /TafseerOffice

7000 دینار

نوسینگہی تہفسیر

بۇ بىلاوكر دنهوهو راگه باندن
ههولير - شه قامى دادگا - ژير هوتىلى شيرين پالاس

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com

